

مہکتو و باتہی

کاک نہ حمہدی شیخ

بہرگی دووہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی پوشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ به زدین

سهرنووسیار: به دران ئه همدد خه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

مهکتور باتی

کاک نه حمەدی شیخ

به رگی دووهم

مهلا عهبدو لکه ریمی موده پریس

له فارسییه وه وهری گیراوه ته سه ر کوردی

مهحموود حه فید زاده

پیشه کی بو نووسیوه

تیسینی: بهرگی دووهمی نهم کتیبه واته بهرگی (۳ + ۴) ی چاپی یه کهمه.

ناوی کتیب: مهکتویاتی کاک ئهحمه دی شیخ - بهرگی دووهم

وهرگی رانی له فارسییه وه: مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس

نووسینی پیشه کی: مهحموود حه فید زاده

بلا وکراوه ی ئاراس - ژماره: ۷۶۸

پیت لیدان: سه هه ند سه رتیب + ده ون هادی

هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسماعیل + فه رهاد ئه کبه ری

ده ره یانی هونه ری ناوه وه: کارزان عه بدولحه مید

بهرگ: مه ریه م موته قییان

چاپی دووهم، هه ولیر ۲۰۰۸

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان له هه ولیر ژماره ۱۶۸۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوه تی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی

برا کوردہ موصلمانہ کان!

پاش ئہوہی کہ خوای گہورہ یارمہ تیی دام (۲۵) نامہ لہ نامہکانی پایہ بہرزی خوالیخوشبوو کاک ئہحمہدی شیخ، کہ تہرجہمہم کردبوون، لہ دوو بہرگ لہ چاپ بدہم و بیخہمہ بہرہست ئیوہی خوشہویست، وا بہ یارمہ تیی خوا (۱۸) نامہی ترم ئامادہ کرد و لہم بہرگہدا پیشکہشم کردن، بہ ہیوای ئہوہ ئہگہر عومری ئہمانہت باقی بی و خوای گہورہ ئارہزووی لی بی، نامہکانی تریشی کہ تہرجہمہم کردوون، لہ چاپ بدہم و پیشکہشتانی بکہم.

لہ بارہگای بہرزی خوای میہرہبان دہپاریمہوہ کہ ئیوہ لہم بہرگہ و لہ بہرگہ پیشوہکان و لہوہیش کہ لہمہوپاش ئیشہلا ئامادہ و چاپ دہکری، سوودی دین و دنیا و ہر بگرن و گیانی پاکی کاک ئہحمہدیش زیاتر بحہسیتہوہ و، منیش نمیکی بارانی لوتفی خواییم بہرکہوئی.

بہرودوا سوپاس و ستایش بو خوای میہرہبان.

عہدولکہریم

نامه‌ی بیست و ششم

هه‌ندی له هه‌دیسه پیرۆزه (جوامع الکلم) ده‌کان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله الطاهرين وصحبه
المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمه براكانم! له‌مه‌و پيش هه‌ر نامه‌یه‌كم بو كرده‌وه‌یه‌كى ديار و تايبه‌تى نووسيوه و
بو م ناردوون. ئیستا وام باش زانی چه‌ند هه‌دیته‌ی له (جوامع الکلم) ه‌تان بو بنووسم كه
هه‌ر كام له‌وانه به مانای ئاشكرا و مانای شاراو‌ه‌ی و به ده‌لاله‌ت و ئیشاره‌تى گه‌لێ
شتان بو روون بكاته‌وه كه ببه‌ه‌وى پزگارى و به‌خته‌وه‌رییان.

رپوایه‌ت كراوه‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تى: «أضمنوا لي ستاً من أنفسكم أضمن لكم
الجنة: أصدقوا إذا حدثتم، وأوفوا إذا وعدتم، وأدوا إذا أؤتمنتم، وأحفظوا فروجكم، وغضوا
أبصاركم، وكفوا أيديكم».

واته: ئیوه لای خۆتانه‌وه شه‌ش شتم بو مسوگه‌ر بکه‌ن منیش به‌هه‌شتان بو مسوگه‌ر
ده‌که‌م: كه قسه‌تان كرد راستگو بن، به‌لێنتان دا به‌جی به‌ینن، شتی درایه‌ ده‌شتان
به‌ئمانه‌ت بیده‌نه‌وه به‌خواه‌نى، عه‌وره‌تتان له‌گونا‌ه‌ه‌ پاریزن، چاوتان له
ته‌ماشاکردنى هه‌رام بنوو‌قینن، ده‌ستى خۆتان له‌كارى خراپه‌ بگرن.

برگه‌ی یه‌که‌مى ئەم فه‌رمووده‌ی پيغه‌مبه‌ره (د.خ) راستییه‌. دياره‌گه‌وره‌ترین و
پيوستتيرين راستى راستییه‌ له‌که‌ليمه‌ی ته‌وحيدا كه (لا إله الا الله) یه، واته: ئینسان
باوه‌رى وه‌هابی كه بیجگه‌ زاتى (الله) كه‌س نییه‌ شایانى ئه‌وه‌بى عیباده‌تى بو بكری؛
دياره‌ئو كه‌سه‌ی باوه‌رى وه‌هابی هه‌ر عیباده‌تى كه بیکا ده‌بى بو خوا بى و پریایی تیا
نه‌کا، خزمه‌تى هه‌ر كه‌سى بکا ده‌بى له‌به‌ر خوا بیکا، هه‌ر قازانجیكى پى گه‌یى به‌نیعمه‌تى
خواى بزانی، هه‌ر زیانیكى پى گه‌یى له‌خواه‌ه‌ بناسی، له‌كاتى زویری یا رڤگرتندا
ناشوكرى و كوفرى به‌ده‌ما نه‌یى، خۆی له‌و كرده‌وانه‌ دور بگرى كه ده‌ببه‌ه‌وى دوورى له‌

خوا، له خواردنه‌وهی شەراب و هەر هۆیه‌کی سه‌رخووشی و مه‌ستی خووی دووربخاته‌وه، نزیکیی پیاوی کوفرکه‌ر نه‌که‌وی، له هەرلاییی هەر که‌سی خه‌ریکی خوا په‌رستی بی به‌پیی توانا و ده‌سه‌لات یارمه‌تیی ب‌دا، حه‌ز له پ‌زقی نه‌کا که به‌هۆی دووریه‌وه له خوا په‌رستی یا به‌هۆی هاو‌رپیه‌تیی ئینسانی بی دینه‌وه ده‌ستی بکه‌وی، بۆ په‌یداکردنی مالی دنیا په‌ستی و ده‌نائه‌ت نه‌کا، ئیمان و باوه‌ری بیته‌ سه‌ر ئه‌وه که خوای گه‌وره‌ ئه‌وی بۆ عیباده‌ت دروست کردووه، وه‌ک خووی فه‌رموویه‌تی: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» [٥٦] مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ [٥٧] إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ [٥٨].»

واته: من په‌ری و ئاده‌مزادم بۆ ئه‌وه دروست کردووه که بمپه‌رستن. من پ‌زق و پ‌وزیم له‌وان ناوی، نامه‌وی خوارده‌مه‌نیم پی بدن، ته‌نیا خوای گه‌وره‌یه که به‌پ‌استی پ‌زق و پ‌وزی د‌دا، ته‌نیا خوای گه‌وره‌ به‌ه‌یز و توانا و خوگره‌.

ئهم گشت ته‌ئکیدانه له‌سه‌ر پ‌وزیدان به‌ گیانله‌به‌ران، تا راده‌یی که سویندی له‌سه‌ر خواردووه، هه‌موو بۆ دلنیاکردنی ئاده‌میزاده تا باوه‌ریان پی ده‌گا و ه‌یج له ه‌یج که‌س ناکه‌ن و هەر خوا به‌پشت و په‌نا بزانه‌ن. بیگومان ئه‌گه‌ر موسلمان دلی بیته‌ سه‌ر ئه‌مه ئه‌وا یه‌کی له هۆیه‌کانی چوونه به‌هه‌شت بۆ خووی دابین و مسوگره‌ ده‌کا و له به‌هه‌شته‌وه نزیك ده‌بیته‌وه.

له‌پاش پ‌استی له که‌لیمه‌ی ته‌وحید، پیویسته موسلمان له هه‌موو قسه و باسیکدا پ‌است بی و درۆ به‌ده‌مییا نه‌یی، بیجگه‌ چه‌ند شوینی که شه‌رع جیای کردوونه‌ته‌وه و دروسته، به‌لکو واجیبه‌ درۆیان تیدا بکا له‌به‌ر پاراستنی ئاین یان نه‌فس یا ناموس یا مالی موسلمانیکی به‌حورمه‌ت.

برگه‌ی دووهم وه‌فا به‌ وه‌عه‌ده، واته: به‌لین به‌جیه‌ینانه. ئهم به‌لین به‌جیه‌ینانه‌ش دوو به‌شه‌ به‌شی یه‌که‌م به‌جیه‌ینانی به‌لینیکه که له به‌ینی ئینسان خووی و خوا هه‌یه، وه‌ک به‌جیه‌ینانی ئه‌و به‌لینه‌ی له‌عالمی ر‌وحا به‌ خوایان داوه‌ که ئه‌و فه‌رموویه‌تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»

ئه‌وانیش وه‌لامیان داوه‌ته‌وه و وتوویانه: «بلی» واته: تۆ په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ی و ئیمه‌ ئاماده‌ین بۆ به‌جیه‌ینانی فه‌رمانه‌کانت. به‌شی دووهم وه‌فا به‌وه‌عه‌دیه له‌گه‌ل موسلماناندا. ئه‌مه‌ش دوو جو‌ره، یه‌که‌میان به‌لینی ده‌مییه که به‌ برای خۆت بلیی ئه‌و شته‌ت بۆ ده‌که‌م یا ئه‌و زیانه‌ت لی ده‌فع ده‌که‌م. ئه‌مه‌ پیویسته به‌ هه‌موو ه‌یزی تی بکۆشی بۆ به‌جیه‌ینانی ئه‌و به‌لینه. دووهمیان به‌لینیکه ده‌می نییه و نه‌وتراوه، بۆ نمونه: مادام

تو موسلمانى و برا ئاينىيەكانىشت موسلمانن ئهوا ئيوه براى ئاينىن، ئەمەيش وهك ئەوهيه كه تو بەلئنت پى دابن كه نامادهى بو بەجئھئنانى پئويستيان بەقەد دەسلەلاتى خوت؛ كهواته پئويستە لەسەرت لە خزمەتكردى برايانى ئاينى قسوور نەكهى و بەهەر جوړبى، بە نەفس يا بە مال يا بە شان خزمەتياى بكهى. خو ئەگەر بو ت نەكرا خزمەتياى بكهى زيانيان پى نەگهئىنى و بە شادىيان دلشاد و لە خەم و پەژارەياندا هاوبەش و غەمبار بى.

برگهى سئيهم: ئەوهيه هەر كهسى پياو يا ژن كاتى ئەمانەتى درايه دەستى خيانەتى تيدا نەكا و، بەقەد توانا و لئھاتنى خوئ پاسهوانى بكا. ئەم ئەمانەتەيش دوو بەشە، بەشى يەكەم: خيانەت نەكردنە لە ئەمانەتەى لە بەينى بەندە و خوادايە، وهك بەجئھئنانى واجيبات بە تايبەتى ئەو پئنج ماددەيه كه ئەركانى ئىسلام؛ يەكەم: وتنى دوو كهليمەى شەھادەت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) لەگەل زانين و تيگەيشتنى ماناياندا. دووهم: بەجئھئنانى پئنج فەرزەكهى نوژن لە هەموو سائلكدا. سئيهم: رۆژووى مانگى رەمەزان لە هەموو سائلكا. چوارەم: جئبەجئكردى زەكات و سەرفيترە و دانى بەوانەى كه پئيان رەوايه. پئنجەم: حەجى (بيت الله) لە مەككە بو ئەو كەسەى كه تواناى هەيه. هەروەها بەجئھئنانى واجيبەكانى ترى ئىسلام لە هەر بابەتيك بن و تەركى هەموو ئەو شتانەى نەهييان لى كراوه لە گوناھە گەرەكان كه لە حەوسەد زياتر و، نابارتر و نارەواتريان نوژن نەكردن و رپاكردنە لە عيبادەتدا و هەموو جوړە زولم و دەستدرئزئيهك و كوشتنى نەفسى بى تاوان و خواردنەوى عارەق و شەراب و هەر شتى ئينسان مەست بكا يا كئشانى بەنگ و هاوچەشنەكانى و زيناكردن و نەخوشئيه دلئيهكانى ترە كه لە كئيبە گەرەكانى وهك (أحياء علوم الدين) ئىمامى غەزاليدا باس كراون و يەكەيهكه شەرح كراون.

برگهى چوارەم لەو شەش شتانە كه مسوگەر كوردنيان دەبئتە هوئ مسوگەر كوردنى بەهەشت لە لاينەن حەزەرەتەوه (د.خ) ئەوهيه كه بە جوملەى (وأحفظوا فروجكم) بەيان كراوه. ئەم پاراستنى فەرجهيش دوو جوړى هەيه، يەكەم پاراستنى لە حەرام وهك زينا و (إستنماء) واتە: هئنانەوهى ئاوى مەنى و جيماع لەگەل ژندا لەكاتى حەيزدا يا لەپاش مندال بوون. ئەمە ديارە لەگەل ژنى حەلالئى خوئدا، ئەگينا لەگەل ژنى خەلك يا ژنى بى مئرددا هەموو جوړە لەزەت وەرگرتنئك حەرامە. هەروەها پاراستنى عەرەت لە رپوكردنە

قیبله، بهی ئه وه که پهردهیی یا فاسیلی بکهوئته بهینینانه وه. جووری دووهمی پارستنی عهورته ئه وه ته بیپاریزی له شوبهه، بو نمونه کاتی دتهوئی داوای ژنی بکهی، که وتیان تو له گهل ئه و ژنه دا شیرخووری له بهینتاندايه، گورج دهستبهرداری بی هه چهنه ئه و هاوشیرییه ئیسبات نه کری، چونکه له زمانه سعادته مادهیی له مادانه پرووی دابوو ئیسباتیش نه بوو که چی هه زرت (د.خ) فهرمووی: «کیف وقد قیل؟...».

ههروهها پاراستنی عهورته له ته ماشاکردنی خه لک، وه کاتی خو شوورین له هه وزدا، ئه م موسیبه ته له لادییه کاندای زور زوره و گوئی ناده نه حوکمی خوی گه وره، ههروهک له کاتی دهس به ئاو گه یاندندا عهورته خویان دهرده خه ن له به رچاوی خه لکدا دای ناپوشن، ئه م دهردی دهرخستنی عهورته به تایبه تی له هه مامه کاندای له پیاو و ژنی وه هاوه پرووده دا که گوئی ناده نه هه پام و هه لال و ریوشوینی ئاینیان خستووه ته پشتگوئی. بی گومان ئه گهر هه مام، به م شیوه ئیداره بکری که ئه مرپو باوه شوینیکی بی حورمه ته.

برگه ی پینجه م له و شتانه ی که ده بنه هوئی ئه وه ی هه زرت (د.خ) به هه شت بو موسولمانان مسوگهر بکا، چ به و مه عنایه که ئینسانه که بکهوئته ریژی گشتی ئه وان وه که هه زرت له روژی قیامه تا تکایان بو دهکا، یا خو به و مه عنایه که هه زرت به تایبه تی بیهاوئته په نای خو یه وه - ئه وه یه که فهرمووده ی «وغضوا ابصارکم» به یانی فهرمووه، واته: چاوتان داخه ن و ته ماشای هه پام و نارپوا مه که ن چ ژن چ نیڕینه ی موو لی نه هاتوو، به لکو ته ماشاکردنی ئه مره د له ته ماشاکردنی ژنی نا مه حره م زور ناشیرینتره.

ریوایه ت کراوه له سه ر هه ر ژنی تاقه شهیتانی هه یه، به لام له سه ر هه ر ئه مره دی بیست شهیتان هه یه، چونکه ته ماشاکردنی ئه مره د گوناخه که ی زورتره، سپری ئه مه یه ئه وه یه ئه و ژنه نامه حره مه له وان هه یه روژی له روژان بی به هه لال و هاوسه ری ئه وه ی بوئی دهروانی، به لام ئه مره دی ته ماشاکراو ته ماشاکه ی ده کیشیته وه بو کرده وه ی قهومی لووت، که له ناشیرینترین جوړهکانی ئاره زووبازییه.

ریوایه ت کراوه : ئه وان هه ی که کرده وه ی قهومی لووت ده که ن له گوړا مه سخ ده بنه وه به به راز و، هه ر روژی هه فتا جار ئاگر له هه ر دوو کونه لووتیان هه وه دهرواته ژوور و له پاشیان هه وه دهرده چی.

له هه زرتی ئیبنو عه باسه وه ده گپرنه وه فهرمووی هه تی: ئه و که سه که لیواته دهکا، به جوړی له عه نه تی نا هه مواری به سه ردا ده باری که شهیتان له و شویندا نامینی و له ترسدا

پادەكا، كە لېي دەپرسن بۆچى پادەكەي؟ دەلى نەبادا ئەو لەعنەتە كە دەبارى بىدا بەسەر مند، جا تەماشاي ئەم وەزە ناپارە بكن.

ئەي برادەران! زانايانى دىن فەرموويانە تەماشاكردنى دىنا و خۆشەويستى و دوستى لە دىيادا بەجۆرى كە ئىنسان لە واجىياتى ئاين دوربخاتەو و لە كردهوى حەرامى نزيك بكاتەو، بە تايبەتى پەيداكردنى دىنا بە ستم و دەستدرىژى لە فەقىر و ھەژار، چ بە داگىركردنى باخ و ئەرز و ئاو و خانوويان يا پارە و مالى تىجارەتيان، يا بە جەردەيى و دزى، يا بە غەش و دەسپرين لە مامەلەدا، يا بە خەيانەت لە ئەمانەتدا، خواھ مالى ئەمانەت يا مالى ھەتيو يا مالى وەقف بى؛ ئەمانە ھەموو لە گوناھى كەبىرەن و ھۆى سزان و يەك لە يەك ناپارتر و نارەواترن.

ئىمامى غەزالى (عليه الرحمة) فەرموويەتى: دىنا پەيداكردن بەم ھەموو جۆرە فرۆڤلە، مەعنای ئەوھىە كابرا عاشقى دىنا بوو و خۆشەويستى دىنا لە دلپا دامەزراو و، ئەم جۆرە عىشقە يەككە لە ئەسبابەكانى سەلبى ئىمان لىي لە سەرەمەرگا (أعاذنا اللہ منها)، چونكە كابرا ئەوھندە دىناى خۆش دەوى، ھەرگىز حەزناكا لىي جىبابىتەو و، نارەزايىي خۆى لە مردن دەردەبىرى، ديارە بەم نارەزايىيە، پەنا بە خوا، كافر دەبى.

بەلى لەسەر ئەم بناغەيە كە خواى گەورە فەرموويەتى: «لَا تَمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أَرْوَاجًا مِنْهُمْ...» واتە: ئەي پىغەمبەرى خۆشەويست! چاومەبىرە ئەو شتانەى كردوومانن بە ھۆى رابواردن و لەزەتى نەفسى ھەندى كەس، چونكە ئەو ناز و نىعمەتە ھۆى گىرۆدەبوونە بۆ ئەوان، حەزرت (صلى اللہ عليه وسلم) ئۆممەتى خۆى زۆر زۆر ترساندوو لە راكردن بەشويى دىيادا.

لەگەل ئەوھش خواى گەورە لەگەل بەندەكانى خۆيدا مېھرەبانە و، بۆ ئارام بوونى دلپان سويندى بۆ خواردون كە بىگومان رزق و رۆزىيان پى دەبەخشى و، لەم رۆوھە فەرموويەتى: «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ» [۲۲] فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ [۲۳].»

واتە: رزق و رۆزى ئىو و ئەو شتانەى كە بەلئنتان پى دراو، ھەمووى لە ئاسمان و زەوى ئەم مەسەلە راستە و دىتەجى وەكو چۆن ئىو لەناو خۆتاندا قسە دەكەن؛ واتە وەك چۆن ئىو لە قسەى خۆتاندا شك و گوماننان نىيە، وەھايش گوماننان نەبى كە رزق و رۆزى بەش كراو.

رپوایهت کراوه حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: «قاتل الله أقواماً أقسم لهم بنفسه تعالی، فلم یصدقوه» واته: خوا ئه و قهومه بکوژی که سویندیان بو دهخوا به خوئی و ئهوان باوهپی پی ناکهن.

برادرینه! نهگهر، بو نمونه، جووله که بی دوستی یه کی بی و به لینی شتیکی پی بدا و سویندی بو بخوا به حه زرهتی موسا (د.خ) برادره که ی باوهپی پی دهکا و گومان له دلیدا نامینی، عه جایه ب ئیوه که موسلمانن خوا سوینتان بو دهخوا و به لینی رزقتان ده داتی که چی باوهپی پی ناکهن!؟

براکانم مه به ست له وهی که وتم ئه وه نییه که نه که ونه دواي ئه سبابی عاده تی. کارهکانی خوای گه وره له سه ر ئه سبابی عاده تی دامه زراون. مه به ستم ئه وه یه دلتان به خوای په روه رده گاره وه به ستن و باوه پرتان و ابی موسه به به له گه ل سه به بدایه، نه که به سه به ب په یدا ده بی، واته ئه سبابه کان موئه سیر نین و ته ئسیر هه ر له خوای گه وره وه یه.

ئه نجا نیشانه ی باوه پکردن به و سویندی خوایه، ئه وه یه ئه و که سه که خوئی به خاوه ن باوه پ ده زانی له کاتی داواکردنی رزق و رزیدا کرده وه ی حه رام نه کا و له پیناوی په یداکردنی دنیا دا قسه ی حه رام نه بی به ده میدا.

ئه وه دوعای حه زره ته (د.خ) که رپوایه تم کرد له به رئه وه یه ئه و که سانه باوه پریان به قه سه می خوای گه وره نه بووه، دیاره که سی باوه پی به که لامی خوا نه بی یاخو گوئی نه داته سویندی خوا، ئه وه له کافران حسیب ده کری.

له یه کی له زانا ئاینیه له خوا ترسه کان ده گیره نه وه و توویه: له گه رانه وه مدا له سه فه ری حه ج هاتمه شاری به سره، عه ره بی پیی وتم: ئه ی برای پیر له کوئوه هاتووی؟ وتم. له شوینی خویندنی قورئانه وه، واته: له (بیت الله) وه. وتی: ده چه ند ئایه تیکم له و قورئانه بو بخوینه، منیش ده ستم کرد به خویندنه وه ی سوورته ی (والذاریات) تا گه ی شتمه ئایه تی «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ» و خویندمه وه. که عه ره به که ئه و ئایه ته ی بیست هه ستا و شتره که ی هیئا و وتی: ئیتر به سمه؛ و شتره که ی خوئی سه ربپی و گوشته که ی به خشییه وه و تیرو که وانه که ی شکاند و ریشتم. هه روه ها ئه و زانایه فه رمووی: جاریکی تر ریشتمه وه بو حه ج، له کاتی سوورانه وه به ده وری که عبه دا کابرایه کم بینی، به ده نگیکی کز بانگی کردم. که چوومه نزیکیه وه و ته ماشام کرد حالی بووم پیاوه عه ره به پیشووه که یه، به لام له شی ئیجگار لاواز و رهنگی زهرد بووبوو. سه لامی لی کردم و

سوورته که هی خوینده وه تا گه یشته نایه ته پیشووه که. له ویدا هاواریکی کرد و پپی وتم «قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا» نایا هیچ نایه تی ترت له بهر نییه؟ منیش بوم خوینده وه: «فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ» که ئەمە هی بیست هاواریکی کرد و وتی: (سبحان الله) ئەوانه ده بی چ که سانی بووبن که له بهر بی باوه رپیان خوی گوره سویندی بو خوار دبن؟! سی جار ئەم هاواریکی گیشا گیانی دەرچوو. الی رحمة الله.

به لام داواکردن و پهیداکردنی سامانی دنیا ئەگەر به پپی رپوشوینی ناین بی، واته: له رپگه یه کی حه لال و شه رعییه وه پهیدا بکری و له واجیباتدا سهرف بکری، وهکو ژبانی مال و مندال و باوک و دایک، یا له شتی سوننه تدا وهکو خزمه تی دهر و دراوسی و خزمان و دهسگرۆیی ئەهلی مزگهوت و یارمه تیدانی داماوان، ئەوه زور باشه و هه رگیز شه رع رپی لی ناگری؛ چونکه رپوایهت کراوه «لیس من حب الدنيا طلب ما يصلحك» واته: پهیداکردنی مالی دنیا بو چاککردنی حال پپی ناوتری دنیا خوشویستن.

برگه ی شه شه م لهو شتانه ی ده بنه هوی مسوگه رکردنی به هه شتی بهرین له لایه ن هه زه تی پیغه مبه ره وه (د.خ) بو موسلمانانی ئوممه تی ئەوه یه که له عیباره تی (وکفو آیدکم) وه رده گیری، واته: دهستی خوتان بگرن له خه ریک بوونی شتی ناوه وا وه ک وه رگرتنی شتی حه رام، یا لیدانی خه لک و کوشتنی موسلمانان و ئازاردانیان یا کوشتنی گیانله بهرانی بی ئازار، ته نانه ت ئەگه ر گیانله به ریکی ئازارده ریشتان کوشت با کوشتنه که ی به ئازار و سزادان نه بی. ههروه ها مه نعی خوتان بکه ن له غه شکردن له گه ل موسلماناندا له کار و پیشه دا وهکو بهرگدوورین، یا دارتاشین یا خانوو دروستکردن یا هه ر فرمانیکی تر که ده درپته ده ستتان. مه نعی دهستی خوتان بکه ن له ئیشاره تی ناوه وا و نووسینی ناشه رع ی، وه ک ئەو مه ئموورانه که زیانی جوړاوجوړ له سه ر خه لک ده نووسن و زیانی بی ئەندازه یان پی ده گه یه نن یا کاتبانی سه رکارانی خه رمان هه لگر، ئەمانه گه لی زیان له موسلمانان ده دن به ناحه ق به شیوه یی که ئینسان ناتوانی بینووسی.

بیگومان ئەم فه رموده ی پیغه مبه ره ئیشاره یه بو ئەوه ی که پیویسته موراعاتی دادپهروه ری بکری، واته: هه رگیز ره وا نییه بو ده سرپویشتوو ماوه ی پیاوخراب بدا و رپگه ی دز و جه رده و پیاوی خوینرپژ و فاسق بدا که له په نایدا بزین؛ چونکه ئەو په نادانه ده بیته یارمه تی و پشتگیری ئەو به دکارانه؛ دیاره یارمه تی پیاوخراب خراپه.

براکانم! ئەم شه ش برگه که له م حه دیسه پیرۆزه دا ده رکه وتن و به یانم کردن بو تان

بابه تی یهك حه دیس بوون له (جوامع الكلم) و فهرمووده بهرزهكانی حه زه ته پیغه مبهه (د.خ). بی گومان (جوامع الكلم) زۆرن. خۆزگه ماوهم بووبووایه زۆرم لهم (جوامع الكلم) انه بو بهیان بکردنایه.

یهکیکی تر له (جوامع الكلم) ئه وهیه که حه زه ته (د.خ) فهرموویه ته (الشهرة آفة) واته: ناویانگ ده رکردنی ئینسان و مه شهووربوونی به توانا و لیها توویی له هر شتیکیدا ده بیته هوی نه گبه ته و تیکیچوونی دین و دنیا ی ئه و که سه، مه گهر خوی گه وه به میهره بانی خوی بیپاریزی.

شایه نی باسه ئه م جومله موباره که زۆر به لیغه، ته رکیبی (آفة) له گهل (شهرة) دا وه کو (فلان عدل) وایه و، ههروه کو ئه م له سه ته قدیری موزاف ده بی به (فلان ذو عدل) ئه ویش به هه مان شیوه ده بیته (الشهرة ذات آفة).

بو پروونکردنه وهی ئه و ئافاتانه ده ئیم: بو نمونه که سی که ناوی پیاوچاکی و له خواترسیی ده رکرد، خه لکیکی زۆر باوه رپیان پی ده بی، جا ئه و پیاوچا که مه گهر خوی گه وه بیپاریزی ئه گینا تووشی رپابازی ده بی، رپایش به شیرکی ئه سغه ر ناوبراوه.

ههروه ها گیروده ی ده ردی خو به چاک زانین ده بی و، خوی به گه وه ده زانی. ئه مانه ویش هه موویان ره زیله ن. ههروه ها وا ده بی موریده کانی ته عریز ده کن و هه ندی سیفه ته ده نه پال که به هیچ جو ری تییدا نییه، که چی خوی ئه وه ی پی خو شه و ده که ویته بهر مه عنای ئه و ئایه ته که ده فه رموی: «لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: ئه و که سانه ی به کرده وه ی خو یان شاد ده بن و، پییان خو شه به رامبه ر به شتی که نه یان کردوه ته عریف و ستایش بکرین، لات وانه بی له سزا و توله ده رباز ده بن، نه خیر، ئه وانه له دوا پوژا ئازار و سزایه کی پرئیشیان تووش ده بی.

له ته فسیری که بیره له ئیبنو عه باسه وه ده گپریته وه (د.خ) فهرموویه ته: ئه گهر به چاوی ئینساف ته ماشا بکه ن، ده زانن ئه مه ئه حوالی که سانی که که گه لی فرو فیل ده کن له پیناوی کو کردنه وه ی مال و سامانی دنیا دا و، له عهینی کاتدا زوریان پی خو شه ته عریف بکرین، به وهی که پیاوچاک و خاوه ن ئینساف و پوو خو ش و ده ست و دلپاکن.

منی دو ست و خزمه تکار تان زۆرم پی ناخو شه و، گه لی غه مبارم بو ئه حوالی ئه و

برادرانهی بهر ئەم هه‌رپه‌شه‌گه‌وره و سه‌خته ده‌که‌ون، که‌چی هه‌شتا له‌ئهو‌په‌ر دهره‌جه‌ی عیشق و خو‌شه‌ویستی دنیا‌دان. دیاره ئینسان بو‌مه‌عشووقه‌ی خو‌ی هه‌موو کارێ ده‌کا و، ئەوه‌نده نو‌قمی دهریای ئەم خو‌شو‌یستنه‌ پر له‌ خه‌جاله‌تییه‌ ده‌بی که‌ ماوه‌ی بو‌لای خوا گه‌رانه‌وه‌ی پی که‌م بی و ببیته شوینی رقی خوای قه‌ههار (والعیاذ باللّه).

هه‌ندی برادر له‌به‌رئه‌وی ئی‌ق‌دام ده‌که‌ن له‌سه‌ر تاوان و تاوانباری ده‌لین: خوا گه‌وره‌یه و قاپی په‌حمه‌تی وازه و خوا غه‌فوور و په‌حمیه، ته‌نانه‌ت دو‌ستی‌کم بوو گیرۆده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه بوو، جاری یه‌کی‌کم نارده‌سه‌ری ئاموژگاریی بکا، به‌لکو ده‌سته‌به‌ردار و بی و ته‌ویه بکا و ده‌ست له‌ خواردنه‌وه هه‌لب‌گری؛ چونکه ده‌وامی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب هو‌ی سه‌لبی ئی‌مانه‌ که‌چی ئەو‌یش هه‌رئه‌وه‌نده وه‌لامی دابوووه‌و و تبه‌ووی خوا غه‌فوور و په‌حمیه، قاپی خوا به‌رزه. منیش وه‌لامم بو‌نارد که‌ پی بلین زاته پایه به‌رزه‌کان ئی‌سلام وه‌کو ئی‌مامی عه‌لی (کرم الله وجهه) و ئی‌مامی غه‌زالی و شیخ ئەحمه‌دی ئی‌بنو حه‌جه‌ر، په‌حمه‌تی خوایان لی بی فه‌رموویانه: ئەم که‌لیمه‌ قسه‌ که‌ تاوانباره‌کان ده‌یلین ده‌لیله له‌سه‌ر نه‌گه‌تیان، ده‌لیله له‌سه‌ر توندوتیژی رقی خوا لیان، هه‌روه‌ها له‌ لایه‌کی تروه‌ ده‌لیله له‌سه‌ر بی په‌حمی و دل‌په‌قیی ئەوان، به‌لکو ده‌لیله له‌سه‌ر بی عه‌قلیان؛ چونکه به‌ قسه‌ی ئەوان ده‌بی ئەم هه‌موو ئایات و حه‌دیسانه‌ که‌ دهر‌باره‌ی هه‌رپه‌شه‌کردن له‌ گونا‌ه‌باران هاتوون خالی بن له‌ رو‌حی ته‌تبیق و ئەو فائیده‌یان نه‌بی! ئەمه‌یش مه‌عنا‌ی ئەوه‌یه که‌ شه‌یتان زال بووه به‌سه‌ریاندا و عه‌قیده‌یان ده‌گو‌رێ، ئەگینا که‌س هه‌قی نییه به‌م جو‌ره له‌ ئەحکامی خوادا سه‌ربه‌ست بی. جا هه‌ر له‌به‌ر وینه‌ی ئەم با‌سانه‌ که‌ ئینسان وه‌ریان ده‌گری، ده‌ستم توانای نه‌ما قه‌له‌م بگری و له‌مه زیاتر بنووسی وه‌کو جار‌ان.

(إنا لله وإنا إليه راجعون).

له‌ حه‌دیس‌ی شه‌ریفدا هه‌یه: «إن أبعد الناس من الله القلب القاسي»

واته: دو‌ورترین که‌س له‌ خوای گه‌وره‌وه که‌سه‌یکه‌ دلی به‌هو‌ی گونا‌هه‌وه په‌ش و په‌ق و بی په‌حم و بی مو‌بالات بووی. خوای گه‌وره په‌نامان بدا ئامین.

(۱۵) ی سه‌فه‌ری (۱۳۹۶) ی ک، ریکه‌وتی ۱۶-۲-۱۹۷۶ ی ز له‌ ته‌رجه‌مه‌ی ئەم نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بو‌خوا.

وه‌رگێر

نامھی بیستہ و جوتہ

باسی موعجزہکانی حہزرتہ (د.خ)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وآله واصحابه أجمعين.

پاش ئەمانە براکانم! عەرزەکانی دۆستی خۆتان کە بۆم نووسیون، چاکترین دیارین کە دۆست بۆ دۆستی خۆیان بنێری بە دەلیلی ئەو حەدیسە پیرۆزە کە حەزرتی ئیبنوعومەر رپوایەتی کردووە، خویان لێ رازی بێ: «ما أهدى مسلم لأخيه، هدية أفضل من كلمة حكمة يزيدة الله بها أو يرددها عن ردى». واتە: هیچ موسڵمانی دیارییەکی نەناردووە بۆ براى دینیى خۆى باشتەر بى له کەلیمەیهکی راستى وەها کە ئەو برایه زیاتر شارەزایی رپی راستى پی پەیدا بکا یا زیانیکی پی لێ لادا.

براکانم! دیاریی دۆستی دلسۆزتان هەموو لەم بابەتەن. هیوام وایە وەریانبگرن و لەبەر رۆشناییی ئەوان رەفتار بکەن و خۆتان لە سوود و سعادەتیان بەهرەمەند بکەن، بیگومان هەر کەس گوێیان پی نەدا تووشی زیان دەبێ. هەر وەها لە حەدیثی شەریفدا هەیه کە گەورەترین خوورپەوشتی ئینسانی موسڵمان ئەوێهە هەرگیز لە بیستنی خیر تیر نەبێ.

براکانم! زۆر سەرم سوور دەمینی! یەکی لە ئیوێهە لە بەیانییەوێهە تا کاتی نووستنی شەو یا قسەى بى سوود لەگەڵ خەلکدا دەکا یا گوێ لە قسەى پرۆپوچ و بى مەعنا دەگرێ و ماندوویش نابى، کەچی ئەگەر گوێ لە دوو لاپەرە نامۆژگاریی ئاینی بگرێ مەلەول و بى تاقت دەبى!

براکانم! مەعناى ئیمان ئەوێهە ئینسان باوەر و تەسدىقى بە تەنیاىبى خوا ببى، بەجۆرێ باوەرەکەى بگاتە پلەى یەقین. پلەى یەقینیش ئەوێهە ئەگەر هەزار درۆزن و ناراست و فیئەلباز و دەسبەر پەدى قسەت بکەنەوێهە و بەرپەرچى بدەنەوێهە تۆ هەرگیز دلت تیک نەچى و باوەرپت لەق نەبى. بۆ نمونە: بەرامبەرت شاخیکى بەرز و دیارییە و سەدان جار

پیدا هەلزنای و شارەزای کون و قوژبنیتی، هەزار کەس بین و بلین ئەو شەخ نییە تۆ بە هیچ جۆرێ گۆیی نادەیتی و باوەرپت بەبوونی ئەو شەخ هەرگیز لەق نابێ. ئا بەم جۆرە دەبێ باوەرپت بە تەنیاویی خۆی گەورە نە لەقی و هەزار کەس بەگژتدا بچێ هەرگیز ئەو باوەرپت لە جی جی خۆی نەجووێ.

جا ئەگەر تۆ خۆت پلە ئیمان و هە پتەو و جیگیر نەبێ بە داخووە عەرزت دەکەم، پێویستە لە پێش هەموو کەسێکدا ئیمان و باوەرپتەکی خۆت ئەستور و پتەو بکە، ئەگەر نا خۆت هێشتا موسلمان نیت و پێویستە ئیمانێکی راست پەیدا بکە.

هۆی ئیمان هێنان و بەهێزکردنی ئیمان، پاش کەرەمی خۆی گەورە، یە کەم: بیرکردنەویە بە عەقل لەم ئەرز و ئاسمانە، لەم گۆل و گۆلزاری ئەرزە، لەم سەرچاو بەردەوامانە، لەم مانگ و خۆر و ئەستێرە جوانانە، یا بیرکردنەویە لە بەرز و نزمیی خاک کە هەندێکی چیا و کۆی بەرز بەرز و هەندێکی دەشتی کاکێ بە کاکییە، هەندێکی ئاودار و میژگ و میرغوزارە و هەندێکی وشک و برنگ و بێ دار و بارە، هەندێ لە دارەکان بێ بەر و هەندێکی بەردارە، بەردارەکان هەر یەک جۆرێ بەر دەگرێ و، بەرەکان پەنگی جۆراوجۆریان هەیە، یا وردبوونەویە لەم سەرچاو هەمەچەشمانە کە هەندێکیان بەردەوامن و هەندێکیان وەختین، هەندێکی ئاوی بیگەرە و هەندێکی تیکەل بە ئاوی کانە، کەژوکی و سارا هەندێکیان بێ کان و هەندێکی تریان پڕکانە، نەوتە، گۆگردە، زیو، ئالتوونە. بێ گومان پێویستە کەسێکی خاوەن زانست و خواست و توانا هەبێ ئەم شتانە دروست کردبێ و هەر شتیکی لە شوینی خۆیدا دانابێ و ئەم پێکۆپیکییە راگرێ، سەیرکە ئەم هەموو گیانلەبەرە دروست کردووە بێ زیان و زیاندار، دەرندە و بەرندە و ئادەمیزاد. بە هەر کام لەمانە پەنگ و دەنگ و شیو و خوورپە و شتیکی تایبەتی داو، تا ئەمانە هەموو بکاتە دەلیل لەسەر ئەوێ کە شت بەبێ خالیکی کارامە و خاوەن زانست و خواست و هیژ و توانا نابێ، ئینسانێ تاقە نانێکی بەبێ زەحمەت دەس ناکەوێ، دەبێ دنیاوەکی ئاوا بە بێ هۆ و بەبێ خاوەن چۆن پەیدا ببێ؟ چۆن بێ خاوەن دەبێ؟ چۆن خاوەنەکی بێ عەقل و هۆش و نەزان و ناتەوان دەبێ؟!

ئەم ئەستێرە بەرزانه کە وەکو ریزی کاروانی دین و دەروون، چۆن لە خۆیانەویە پێگا دەگرنەبەر؟ کێ دەیانجوولینیتەو؟ کێ ئەو هیله تایبەتییهی بۆ دیاری کردوون؟ بۆچی یەکیکیان لەوی تریان ناکەوێ؟ بۆچی یەکیکیان پێگای خۆی ناگۆرێ؟ بۆچی لە

رۆڭشتنا ھېزى زياتر نابى و ناكەويته پيش ئەوى تريان؟ ئەم كورەى خۆرە، كە زانايانى ئەم چەرەخە دەلەين مليونى جار بەقەدەر گۆى زەويىيە، ويئەى كىوى ئاگرين بەدرىزايىي مانگ و سال و سەدەكان ھەلگىرساوه و پەرتەو دەدا، بە جىھاندا، كى دوستى كرووھ؟ كى داي گىرساندووه؟ بۇ ناكوزىتەوھ؟ بۇچى بوومەلەرزە لىي نادا و پارچە پارچەى ناكە؟ بۇچى ئەستىرەكانى دەوروبەرى وەك ئەو زل نابن؟... بۇچى ناتوانن بەرى بگرن؟ بۇچى مانگ لەو بەپەلەتر دەورە تەواو دەكا؟ واتە: ھەتا جارى دەورەى دەرجاتى تەواو دەبى، دوازە دەورەى دەرجاتى دەبى. ئەمانە چىن و لە كوئوھ ھاتوون؟ لە خۇيانەوھ و بەبى خاوەن يا بەھۆى خاوەنىكى مردوو، يا خاوەنىكى نەزان يا ناتەوان و بى چارەوھ؟ چۆن دەبى خاوەنيان نەبى؟ ھەر كەسى تۆزى وردبىتەوھ دەزانى ئەم جىھانە خاوەنىكى تەواو و بى كەموكوپى ھەيە.

دووم ھۆ لە ھۆكانى ئيمان مانەوھىيە لەگەل ئادەمىزادى دلپاكى دەروون نورانىي خاوەن ھۆش و وريايى كە بەرپز لە رىزى مامۇستايانى تەمى و تەربىيەى وەرگرتى.

ھاورپىيەتى ئەمانە و تىكەلىيان وەك نزيك بوونەوھى ئىنسانى غەمبارە بۇ سەير و سەيرانى گول و گولزار و باغ و تاقگە و شوينى تەماشاشا، وەك ھاورپىيەتى نەزانە بۇ ئىنسانى زانا، وەك دەرمان وەرگرتنى نەخۆشە لە دكتورى زاناي خاوەن بەراورد. سەعاتى رەفاقەتى ئەمانە بۇ ھىزى ئيمان وەك عىبادەتى سالىكە. نەخۆشى دل لەگەل رەفاقەتى ئەمانەدا خۆى ناگرى. سىيەم ھۆ دەرس وەرگرتنە لەوانەى كە خوئندەوارى كتیبەكەى سىرەتى حەزرتن (د.خ). بى گومان ئاگادارى لە سىرەتى حەزرت و لەوھى كە بى وچان بەرەى ئادەمىزادى بۇ رىگى خاواناسى بانگ دەکرد و،

ئاگادارى لە خوورەپوشتى خۆى و ھاورپىيەكانى دەبىتە ھۆى رواندى گول و رەيحانى خاواناسى لە مېشكى ئىنساندا، بە تايبەتى ئاگادارى بەسەر موغجىزەكانى حەزرتى پىغەمبەردا (د.خ) كە دەورىكى زورگەورەيان ھەيە لە تىگەياندى ئىنسان لە پاىە و مايە و دىن و پىگەياندى ئىنسان و بەرزەوھبوونى بۇ رىزى سەربەرزەكانى جىھان.

ئەمانەى باسمان كەردن ئەو ھۆيانە بوون كە ئيمان و باوهر بەھىز دەكەن. بەلام ئەوانەى كە بەرەنگارى ئيمان دەبن و باوهر لە دل دەردەكەن يا ناھىلن ئيمان لە دلدا دابمەزرى بەكەم: رەفاقەتى ئىنسانى بى باوهر و ھاورپىيەتى ئىنسانىكە كە شەرم لە

موقه دەساتی ئیسلام نەکا، بەلێ پەفاقەتی ئەم جوۆرە کەسانە وەك ئاگر وایە داری باوەر دەسووتینی و تەنانەت ریشەكەیشی دەفەوتینی.

دووەم: پەفاقەتی کەسانیکە کە لە کردەوێ ئایننا سست بن و ئەهەمیەت نەدەنە بە جیهانی و سوننەتەکانی ئاین و، گوێ نەدەنە تەرکی گوناھ . مەشھوورە: گای زەرد بە پەفاقەتی گای پەش پەنگی پەش نابێ، بەلام خووی ئەو دەگری.

سییەم، ئەوێهە کە ئینسان خۆی بکەوێتە ناو گوناھەو، باوەرپکەن ئینسانی گوناھکار کە موبالات بە گوناھ نەکا و چاری خۆی نەکا، نە ئیمان و نە ئەخلاقی دانامەزێت و زانستی بەسوود وەرناگری، تەمیی خەلکیش بکا سوودی نابێ، ئەمانە چەند خالیکن بە بەراوردی زانیان دامەزراون.

جا مادام باسی موعجیزەکانی حەزەرەتمان کرد (د.خ)، کە زانیان دەبێتە هۆی هیزی ئیمان، ئەوا لێردا چەند موعجیزەیی بەیان دەکەم کە لە سەرەتای دەرکەوتنی نووری ئیسلامەو دەرکەوتون:—

لە حەزەرەتی ئیمامی عەلییەو دەگێرێنەو، (کرم اللہ وجہه)، کە فەرموویەتی: پوژێ و شتر سواریکێ عەرەب هات و بەرامبەرمان راوێستا و وتی: کامتان (محەمەد)؟ ئیمەیش ئیشارەتمان کرد بەرەو لای حەزەرەت کە حالی بوو، پووی کردە حەزەرەت و وتی: من ناوم غەسانە و لە (بنی عامر)م، بتیکم هەبوو دەمپەرست، پوژێ لە مەقامی تاعەت و قوربەتدا چووم مەرپیکم سەرپری و لە کاتی سەرپریندا دەستی دوامان بەرزکردەو لەو کاتدا لەناو بتهکەو بە زمانیکێ ساف دەنگی وتاریکمان بیست دەیوت: «یا غسان العامري جاء الحق وزهق الباطل، قد جاء النبي الهاشمي ولناصره السلامة ولخازله الندامة هادياً الى الله الى يوم القيامة».

کە ئەم وتارەتی تەواو کرد لەخۆیەو بەرپووداکەوت. هەرەها غەسانی عامیری وتی: لەپیش مندا تاریق ناویکیش قوربانسی بۆ بتهکانی خۆی کردبوو لەو بتهیشەو سەدایی بەرز بوو تەو و وتوویە «یا طارق بعث النبي الصادق وجاء بوحى ناطق». پێش ئەویش عاسم ناوی، ئەویش قوربانسی بۆ بتهکەوی کردبوو، لە بتهکەیەو دەنگی هاتوو و توویە: (یا عاصم! جاء الإسلام وبطل الاصنام). کاتی کە دەنگ و باسی پێغەمبەرایی تۆ بە ئیمە گەیشت، ئیمە دوو دل بووین و لە بەینی باوەرکردن و بی باوەریدا بووین، هەتا ئەم

پووداوانه دهرکهوتن، ئیتر هیچ شک و گومانمان نهما بهتهواوی باوهپمان کرد، بهوهی که ئاینی ئیسلامی پیروژ، راسته توش پیغمبهری ئەم ئوممهتهی بهشیوهی گشتی.

ریوایهت کراوه له سهرهتای ئیسلامهوه ههشت نۆ پیاو و ژن موسلمان بوون، لهپاشا ههزرتی جیبرهئیل هات و فهرموی ئەم هاتوو که برۆیته سهر کیوی ئەبوو قوبهیس و به دهنگیکی بهرز بلّیت:

«أیها الناس قولوا لا اله إلا الله». واته: خه لکینه هه موتان بلّین: هیچ کهس نییه به راستی عیبادهتی بۆ بکری ئەو خوا نهبی که ناوی (الله) یه. کاتی ئەم ئاوازه بلا بووهوه و کافرهکانی قورپهیش بیستیان هه موو کۆبوونهوه و وتیان محهمهد جنیوی به خواکانی ئیمه داوه و دهلی: پیویسته ههر ته نیا خوا ییک بههستن: ئیمه ئەو خوی محهمهدهمان نه بینیه، چون دهبی ئیمه له سهه و شهست خوا وازینین؟! پیاوه گهرهکانی قورپهیش له (دار الندوة) کۆبوونهوه و ئەم باسهیان دووباره کردهوه، ئەنجا پرویان کرده وهلید و وتیان: تۆ چی دهلییت؟ رات چونه؟، وتی: من دوو بتم ههیه تا دوو سی پۆزی تر که له کاروباری عیبادهتی ئەوان ده بهمهوه، ئەنجا وهلامتان لی دهگپمهوه. پاش ئەوه پۆی بۆلای بتهکانی و دوو پۆز عیبادهتی بۆ کردن، له پۆزی سییه مده وهلید بانگی له بتهکانی کرد وتی: من سی پۆزه عیبادهتی ئیوه دهکهم بۆ ئەوهی لهبارهی محهمهدهوه راستم پی بلّین: ئایا پیغمبهره یا نا؟، لهو کاته دا جیننییهکی (سفره) ناو رۆیشته ناو بتهکهوه و هاته دهنگ و وتی: قهتعن محهمهد پیغمبهر نییه، باوهری پی مهکن. وهلید لهم دهنگ و ئاواز و بهیانه زۆر دلشاد بوو. پاش ئەوه یهکسهه گهراپهوه بۆ لای پیاوه گهرهکان و ئەم قسه و باسهی بۆ گپرانهوه. ئەوانیش زۆر شاد و دلخۆش بوون. ئەم باسه بهههزرت گهیشتهوه (د.خ) و زۆر دلی نارپههت بوو، بههوی غهباری و دلنارپههتی ههزرتهوه، ههزرتی جیبرهئیل (د.خ) هاته خوار و عهرزی ههزرتی کرد: عاجز مه به، وهلید بهم زووانه دهفهوتی و شوینهواری نامینی. ههزرت (د.خ) ئەم خه بهرهی بلا وکردهوه و وهلید بیستی و گهلی پی کهنی و گالتهی پی کرد. دووباره رۆیشتهوه بۆ لای هوبهلی بتی و پرسباری لی کردهوه. هوبهل دیسان دهستی کرد به قسهی ههله قوملهق و بهرامبهه به زاتی ههزرت (د.خ) بی ئەدهبی کرد. ههزرت (د.خ) لهم کۆمهله دا حازر بوو، ههروهها عهبدوللای کوری مهسوودیش حازر بوو. عهبدوللای دهفهرموی: من دلّم زۆر ئیشتی پی گهیشته که چون ئەم دهنگه لهم بتهوه پهیدا دهبی و چون ئەو بته ئەم قسه نارپهوا و

ناراستانه دهکا؟! باسی عاجزیی خوّم له خزمهتی حهزرتدا کرد، فهرمووی: عاجز مه به ئەمه حکمهتی تێدایه و بهم زوانه حالّی دهبی.

کاتی گه پینهوه له پێگه دا چاومان به سواری کهوت هاته پێشهوه و گورج له ولاغه کهی دابهزی و وتی: (السلام عليك يا رسول الله!) من لهو جیننیانهم که له زهمانی نووحدا (د.خ) موسلمان بوون. لهم رۆژانه دا له جهماعهتی خوّم غائیب بووم: که هاتمه وه لایان دیم دهگریان! وتم چیه، بوچی دهگرین؟! وتیان ئەی نه تبیستوه (سفره) ی جیننی بهرامبهر حهزرت (د.خ) چ بئ ئەدهبییه کی کردوو؟ منیش که ئەوهم بیست زۆر عاجز بووم هاتم له (سفره) بدهم، له بهینی سهفاو مهرودا پیی گهیشتم و کوشتم و ئەمه سهری ئەوه به دهستمه وه، شکلی لاشه کهی له شیوهی سهگدایه و له جیگای خویدا کهوتوه، من ناوم (مهدی) یه، پێگام بده هتا برۆمه ناو بو شاییی بته کانه وه و قسهی باش بکه، حهزرت (د.خ) فهرمووی وا پێگام دای.

رۆژی پاش ئەم رووداوه کافرهکانی قورپهیش کۆبوونه وه بو ریزگرتن له هوبهل و بانگی حهزرتیان کرد ئەویش حازر بی، که هه موو لای کۆبوونه وه وتیان: ئەی هوبهل قسهی خووت بکه، چی دهزانی بیلی با تی بگهین محهمه د پێغه مبه ره یان نا؟ ئیمروش چاو و دلّمان پروون بکه ره وه. هوبهل هاته جواب وتی: ئەی ئەهلی قورپهیش! ئەی ئەهلی مه که! هه موو بزنانن محهمه د راستگوویه و دینی ئەو دینیکی حه قه. که ئەم دهنگه له ناو هوبه له وه ده رچوو و کافرهکان بیستیان، ئەبوو جههل رقی هه لسا و جووشی خوارد و رویشته بته کهی دا به عه رزا و شکاندی و پارچه پارچه ی کرد.

ریوایهت کراوه له سه ره تای پێغه مبه رایه تی حه زه رتدا (د.خ) ئەبوو جههل له گه ل کۆمه لی له قورپه یه کانه رویشتن بو لای ئەبو تالیبی مامی پێغه مبه ر (د.خ) و پێیان وت: ئەم پیاوه برازای تو یه و ئیمه له بهر تو دهستی لی نادهین، ئەو گه لی قسه به بته کانی ئیمه ده لی. پیویسته تو بانگی بکه ی و ئاموژگاریی بکه ی با بیده نگ بی، ئەگینا له بهینی ئیمه و ئیوه دا غهیری شمشیر، هیچی تر نامینی. ئەویش وتی: محهمه د بانگ کهن قسهی له گه ل بکهن، بزنانن جوابی چۆن ده بی؟ که حه زه رتیا ن بانگ کرد هات و له سه ر کورسییه که ی مامی دانیشته.

کافرهکان وتیان به ئەبو تالیب: ته ماشاکه ریزی تو ی نه گرت و له شوینه که تدا دانیشته. ئەویش وتی: ئەگه ر ئەم کورپه راست بکا، ئیمرو له سه ر کورسییه که ی من داده نیشی سبه ی

له سهرشانی ئیوه دادنهیشی. ئەنجا پاش ئەمه کافرەکان پرساریان لی کرد و وتیان: ئەهی محەمد! تۆ لەم داوای پیغەمبەرایەتییه تدا دەلیلت چیه؟

حەزرت (د.خ) فەرمووی داوای چی دەکەن بۆتان دەکەم، ئەوانیش هەموو وتیان: دەمانهوی ئەو بەردە که وا له نزیکمانهوه درهختیکی بەرزی لی بیته دەرەوه چەند لقی دریزی ببی بەم لاو لادا بلاوبینهوه.

حەزرت لهو کاته دا له خوای گەوره پارایهوه که یارمهتیی بده، گورج حەزرتی جیبرهئیل نازل بوو، عەززی حەزرتی کرد که خوای گەوره ئەو بەردە پام و موسەخەر کردوو بۆ تۆ چی ئەمر دەکەوی فەرموو، حەزرت (د.خ) پوووی کردە بەردەکه. بەردەکه گورج لەت بوو و درهختیکی بەرز له ناویهوه دەرچوو چەند لقی لی جیا بووهوه و بەم لاو بهولادا بلاوبونهوه، کافرەکان هەموو بهجاری وتیان «ما أحسن ما جئت به؟». ئەمهی کردت شتیکی زۆر جوان و پەسەند بوو، بهلام ئەمانهوی درهختهکه بگهڕیتهوه بۆ ناو بەردەکه و بەردەکه گهڕایهوه سەر وهزعی پیشووی. که کافرەکان ئەمهیان دی هەر چەند پیویست بوو، تهحسینی بکهن و قهناعتی خویمان دەرپن، به پیچهوانهوه وتیان «ما رأینا ساحراً مثلك». واته: جادووگهری وهکو تۆمان نه دیوه! جا لەم وهزعهوه ئەوه دەرەکهوی که هیدایهت و کهوتنه سەر رپی راست لای خواوهیه؛ تا خوای گهوره هیدایهتی کهسی نه دا هیدایهت وەرناگری.

دهگێرنهوه: له سهرهتای دهرکهوتنی پیغەمبەرایەتی حەزرتدا، جوانانی ولاتی یهمن له هەموو چەند رۆژیکدا جاری له شوینیکدا کۆدهبوونهوه، له ناکاو دهنگی له غهیبهوه بانگی کردن. وتی: «یا معشر الغافلین إن محمداً یدعوکم إلی الاسلام ألا تتبعونه». واته: ئەهی تاقمه بی ئاگاگان! محەمد بانگتان دهکا بۆ ئیسلامیهت، عهجایه ب ئیوه ناچن بهدم بانگهکهیهوه و دواي ناکهون؟! لاوهکان که ئەو دهنگهیان بیست هەر کەس له ئاستی خویدا سهری سوورما و برپاریان دا تهحقیقی ئەحوالی پیغەمبەر بکهن (د.خ). ئەنجا بۆ ئەم مهبهسته چەند کهسیکیان به سهروکایهتیی زهلامیکی کارامه و لیها توو به ههشت و شتری به بارهوه ریک خست و پیمان وتن برۆن بۆ شاری مهکه و له ئەحوالی محەمد بپرسن و بزائن چون ئینسانیکه؟ ئەگەر راست هاته پیش چاوتان و شترهکانی به بارهوه بدەنی و خه بهرکهمان بۆ بهیننهوه. خو ئەگەر وا نه هاته پیش چاوتان ئەوا و شتر و بارهکان بفرۆشن.

قەزاقەدەر كە گەيشتە مەككە بەر لە ھەموو كەس بە ئەبووجەھل گەيشتن. كە ئەحوالی ھەزرەتەيان لى پەرسى، جوابى دانەوہ كە محەمەد پياويكى باش نىيە و دەستى كرد بە درۆكردن و ھەلدانى سيفەتى نالەبار. ھەروەھا پىي وتن: ئەم وشترانەتان لى دەكەم بە چوار ھەزار دىنار بەمەرجى تا يەك مەنزل لە مەككە دوورنەكەونەوہ نرخەكەتان پى نادەم. ئەوانىش وشتر و بارەكانيان پى فرۆشت و بەرەو بازار ملي رىگايان گرت، لەوئى گەيشتن بە ئىمامى عەلى ئەحوالی ھەزرەتەيان لەوئىش پەرسى، ئەوئىش بە مەدح و سەناى پىغەمبەر وەلامى دانەوہ و پىي وتن: وەرن تا بتانگەيەنمە خزمەتى و خوتان ببينن. كە بە خزمەتى ھەزرەت گەيشتن پاش بەخىرەكانيان يەكسەر پىي فەرموون: ئەگەر ھەزەر دەكەن پىش ئەوہى ئىوہ قسە بكەن من پىتان دەلیم ئىوہ بە چ نيازى ھاتوون؟ ئەوانىش ھەزەريان كرد: بەلى چاكتر وايە كە تۆ لەپىشا قسەمان بۆ بكەى. ئەنجا ھەزرەت (د.خ) بەرپاستى و بى زياد و كەم نياز و مەبەستيانى بۆ بەيان كردن، ئىتر ھەموو بەم موعجىزەيە دلەيان دامەزرا و شاىەتومانيان ھىنا و ھەريەك سەربەخۆ وتى: «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله» و ھەموو موسلمان بوون.

ئەمجار ھەزرەت (د.خ) ھەستا و بەو كۆمەلەوہ پروى كردە مالى ئەبووجەھل بۆ ئەوہى قەرزەكانى لى وەربرى. كە ئەبووجەھل لە دوورەوہ چاوى بە ھەزرەت كەوت (د.خ) لەگەل كۆمەلەكەدا بە خزمەتكارەكانى خۆى وت، دەرگای ھەوشە قايم بكەن با نەيىنە مائەوہ. ھەروەھا پىي وتن يارمەتيم بەدەن با ئەم بەردە گەورە بەدەم بەسەر محەمەدا تا بمرى و لىي رىگار بين! كاتى ئەوان لە قاپىي ھەوشەكە نزيك بوونەوہ و، ئەمانىش بەردەكەيان ھەلگرت، دەستى ئەبووجەھل كەوتە ژان و ئىشكى و ھەا ئوقرەى لى برى و دەستى كرد بە ھاوار و نالەين و بانگى لە ھەزرەت كرد كە دوعاى بۆ بكالە و ئىشە رىگارى بىي تا ئەوئىش ھەموو وشتر و بارەكان بداتەوہ بە خاوەنەكانيان.

ھەزرەت (د.خ) دەستى موبارەكى ھىنا بە دەستى ئەبوو جەھلدا و ئىشەكەى نەما، ئەنجا ئەبووجەھل ئەمرى كرد دەرگايان كردەوہ وشترەكانيان گەراندەوہ بۆ خاوەنەكانيان و ھەرچى حوقوقى تريان بوو دانىەوہ، تەنانەت رىوايەت كراوہ لەوكاتەدا ئەبووجەھل وىستووئى ھەندى شتومەكى خاوەن وشترەكان بشارىتەوہ و بۆ ئەم مەبەستە چووہ مائەوہ، لەوئى ئىنسانىكى بەسامى ھاتە پىش چاوكە ھەپشەى لى كرد و وتى: ئەگەر شتى لە كەلوپەلى ئەوانە لا بەدەى بە شمشىر لە گەردنت دەدەم، ئەوئىش

به ترس و لهزهوه دورکهوتهوه تا هموو شتهکان درانهوه به خاوهنهکانیان و پویشتنه
دورهوه.

پویایهت کراوه پوژئی له پوژان ئهبووجههل له درگای مالی خویندا بیریکی قوولی
ههکهند تا جائی به فیل حهزرت بانگ کا بو مالی خویمان و به غهفلت بکهوئته
بیرهکهوه. بهلی ئهبووجههل ئهمهی کرد و به ناو خهکدا بلاوی کردهوه که نهخوشه تا
حهزرت بپروا سهردان و ههوال پرسینی و بکهوئته ناو بیرهکهوه. هاورییهکانی
ئهبووجههل بهم پیلانهیان دهزانی.

که حهزرت (د.خ) باسی ناساگیی ئهبووجههلی بیست، پویی بو ههوال پرسینی، له
رپگهدا حهزرتی جیبرهئیل هاته لای و خهبری ئهم پیلانهی دایه و حهزرت گهراپهوه و
نهپویی بو ههوال پرسینهکه. که ئهبووجههل به گهراپهوهی پیغهمبهری زانی، رقی ههسا
و کهفی چهپاند و توورپه بو، هات بیته دورهوه، بهبی ناگایی کهوته ناو بیرهکهوه! خهکی
لیی کوبونهوه و ههچهند ههولیان دا بویمان دهرنهات! تا له بیرهکهوه هاواری لی
بهرزبویهوه و وتی: رزگاری من بههوی محمهدهوه دهبی. چون بهشوینی پیغهمبهردا
و بانگیان کرد (د.خ). که تشریفی هات، بانگی له ئهبووجههل کرد: ئهگهر لهم بیره
رزگارت بکهم موسلمان دهبی؟ وتی بهلی. حهزرت (د.خ) دهستی داهیشته و هینایه
دورهوه، که هاته دورهوه لهباتیی ئهوهی ئیمان بیئی و مهنون بی، وتی: «ما أسحرک؟»
واته: ئای چ جادووگهریکی کارامهیی!؟

براکانم! جا لهم رووداوهوه ئهمه بوو به پهند که «من حفر بئراً لأخیه وقع فیه». واته:
کهسی بیر بو برای خوئی ههکهنی لهباتی ئهو خوئی تی دهکهوی! کهسی داوی بو یهکی
بیئیتهوه لهپیشدا خوئی پیوهی دهبی، وهک مهشهوره «چال ههکهن لهبنی چالایه».

دهگپرنهوه جائی ئهبووجههل لهگهل نامهردی له هوزی بهنی خوزهیمه ریک کهوت و
برپاریان دا کاتی که حهزرت له نوژدا سهر بو سوچه دادهنهوینی و سهر دهخاته سهر
عهرن، بهردی بدن بهسهریدا، ئهبووجههل خوئی ئامادهکرد و لهکاتی سوچهبردنی
حهزرتدا بهردهکهی ههگرت که بیدا بهسهریا. گورج دهستی لکا به سینگیهوه و بوی
جیانهکرایهوه، که لییان پرسی: هوی ئهوه چییه؟ وتی: نازانم تهنیا ئهوهنده دهزانم کاتی
ویستم بهردهکه بدهم بهسهریدا، دهستم لکا به سینگمهوه. که هاورییهکهی ئهم قسهی بیست،
سویندی خوارد، دهبی ئهم بهرده بدهم بهسهر محمهدهدا، بهردهکهی ههگرت و پویی بیدا

بهسهریدا. گورج حه زرهت (د.خ) له پيش چاوی ون بوو، تهنیا دهنگی ده بیست. هاته وه بولای هاورپیه کانی، لییان پرسى: چیت کرد؟ وتى: هیچم بو نه کرا و پروداوه کهى بو گپرانه وه.

رپوایهت کراوه: جارئ نه بووجهل سویندی خوارد وتى: نه گهر محمه دم چاوی كهوت نوژ بکا، نازارى ددهم، قه زاوقه دهر وابوو حه زرهت (د.خ) هات و له مزگهوت دهستی کرد به نوژ. نه بووجهل له سهر سوینده کهى خوی به رهو لای حه زرهت پوی که نازارى پی بگه یینی، له ناو قه دی ریگه دا به ترس و له رزه وه رای کرده وه. که هاورپیه کانی لییان پرسى: چیت لی قه وماوه؟ وتى: خه نده قیکی گهرم دی له بهینی من و نه وا هه لکه نرابوو، پرپوو له ماری ناشیرین ناشیرین هه موو ده میان کردبو وه لیم. منیش له ترسا خوم پی نه گیرا و هه لاتم. رپوایهت کراوه که حه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: نه گهر نه گه راپیه ته وه مه لائیکه ی خوا پارچه پارچه یان ده کرد.

له نه بوویه کرى سیدیقه وه، خوی لی رازی بی، رپوایهت کراوه فهرموویه تی: کاتی رویشینه نه شکه وته وه له کاتی هیجرت و کوچ کردنماندا له مه ککه وه بو مه دینه (زادهما الله شرفاً) پاش ماوه یی ته ماشام کرد کافره کان به شوینماندا ده گه ران و وا له دهرگای نه شکه وته که دا رپاوه ستاون، پییانم ده بینى. منیش به پیغه مبه رم وت (د.خ): نه ی پیغه مبه رى خوا! نه گهر نه مانه ته ماشای ناو نه شکه وته که بکه ن ده مانبین. حه زرهت (د.خ) فهرمووی: نه بوویه کر! پروانه! که ته ماشام کرد دهریایه کی زور گهرم هاته پيش چاو! ههروه ها له قه راخی دهریاکه وه که شتییه کی گه وره ناماده بوو. نه نجا حه زرهت فهرمووی: نه ی نه بوویه کر خوا توانایه، دنیا بی به دهریا مادام که شتی حازره پزگار ده بین.

له ئیبنوعه باسه وه ده گپرنه وه، خوی لی رازی بی، فهرموویه: پوژئ حه زره تی جیبره ئیل به شیویه کی به سامه وه هاتووه ته خزمه تی حه زرهت (د.خ) و عهرزی کردووه: خوی گه وره سه لامت لی ده کا و ده فهرموئ: برپوئته سهر نه هلی شاری تائف و بانگیان بکه ی بو وهرگرتنی ئاینی ئیسلام. حه زرهت فهرموویه تی: جیبره ئیل! من هه رگیز توّم به م شیوه سامداره نه دیوه، نه ویش وه لامی داوه ته وه وتوویه: من له شهوی (لیلۃ القدر) و پوژئ عه ره فاتدا به م شیوه و سیمایه وه دیمه خواره وه بو سهر نه رز؛ چونکه نه م دوو کاته زور پیروژ و خاوه ن پایهن، ههروه ها جیبره ئیل عهرزی کردووه: که خوی گه وره فهرمانی داوه و پیویسته برپوت بو سهر نه هلی تائف و بانگیان بفهرمووی بو وهرگرتنی ئاینی پیروژی

ئىسلام و ۋەرگرتنى كەلىمەى (لا اٰله الا الله). جا عەبدولئالاي ئىبنو عەباس دەفەرموئى: لەپاش چەند رۆژى لەم تەئرىخەو ھەزرت (د.خ) لەگەل چەند كەس لە ھاۋرپىيەكانى خاويان لى رازى بى، رۋويان كردوو تە تائىف. لە رېگەدا بە پياۋىكى پىرگە يىشتوون. پىرە سەيرىكى ھەزرت و ھاۋرپىيەكانى كردوو، كە ھەندىكىان جوان و ھەندىكىان پىرن و تىكرا رېز لە ھەزرت دەگرن، لىيان دەپرسى: ئەم جوانە كە ۋەھا رېزى لى دەگرن كىيە و ناۋى چىيە؟، من گومانم بۆ ئەو دەچى ئەو پياۋە گومراھە بى لە تىھامە پەيدا بوو.

لەۋىدا ھەزرت (د.خ) دەفەرموئى: (حاشا) من گومراھ نىم، من محەمەد م پىغەمبەرى خوام و قورئانم بۆ نىردراۋە، ۋ خاۋى گەۋرە ناردوومى تا ئەھلى ئەم شارە بانگ بكەم بۆ ۋەرگرتنى ئاينى پىرۆزى ئىسلام.

دواى ئەمە پىرە دەلى: من جاسووسم لەسەر ئىو ۋ چاۋەرپى ئەم دوو كەلىمە قسەى ئىو ھەم بووم، ۋا ھالى بووم. لەم كاتەدا كە قەۋمەكەى من بى ئاگان برۆن دەعوەتيان بكەن. ئىتر ئەو گورج لاي ئەمان دەردەچى ۋ بەرەو شارى تائىف دەكەۋىتە رى. كە دەگاتە شار ھاۋار دەكا دەلى: «يا آل بنى شىبە ويا آل ربىعە» ۋا پياۋە گومراكەى تىھامە ھات بوئسەرتان كە دىنى خۆى برەو پى بدا و ئىو ھە دىن و ئاينى باوك ۋ باپىرانتان لابدا. دەى ھەمووتان چەك ھەلگرن و برۆن بۆ قاپى شوراى شار!

كاتى كە ھەزرت (د.خ) لەگەل ھاۋرپىيەكانى دەگەنە شارى تائىف بەجارى بانگان دەكەن: ئەى ئەھلى تائىف! ھەمووتان بلين «لا اله الا الله محمد رسول الله». بىست شەو لە تائىف دەمىننەو، لە ھەموو شەو و رۆژىكدا ئەم ئەمرەيان كردوو ۋ خەلكيان بانگ كردوو بۆ ئاينى پىرۆزى ئىسلام. ئەھلى تائىف ئىسلام نەبوون، بەلام جوابيان بۆ ھەزرت ناردوو (د.خ) گوايا ئەگەر مالى دىناى دەۋى پى دەدەين! ھەزرت (د.خ) دەفەرموئى من تەنيا كەلىمەى تەۋھىد لىيان دەۋى، (لا اله الا الله) ئىتر ھىچ شتىكى ترم لى ناۋىن.

ئەھلى تائىف لەم ۋەزە دىگران دەبن و دەلین: ئىمە بەھۆى ئەم شەخسەو ئەو بىست رۆژە لە كاروكاسى كەتوۋىن، با برۆين بىكوژىن و رىگار بىن. بەلام كچى سەرۋكى تائىف كە ئاگادارى تەورات و ئىنجىل و زەبوور بوو دەلى: سەبر كەن با تاقى بىكەينەو؛ ئەم شەخسە ھەبە و زمانى سريانى نازانى. من دەرۆم پىسارى ھەندى شتى لى دەكەم لە كاروبارى پىشینه كە بە سريانى نووسراون. جا ئەگەر نەيزانىن ئەو

مه‌لوم درۆزنه و ده‌یکوژین. ئەگەر زانییشتی، ئەوا بۆمان دەرده‌که‌وی کە پێغه‌مبەری
خوایه و حەیفه بیکوژین.

کچی سەرۆکی شار له‌گه‌ڵ که‌نیزه‌که‌کانی، خۆی دەرپازینیتیه‌وه بتيکی ده‌بی ده‌یگرئ
به‌ده‌ستیه‌وه و دەرپوات بۆ خزمه‌تی حەزرت (د.خ) که لئی نزيك ده‌بنه‌وه به ئەده‌به‌وه
دەرپۆنه خزمه‌تی و کچه‌که عەرزى ده‌کا: من کچی سەرۆکی شاری طائفم و هاتووم بۆ
خزمه‌تت قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌م. حەزرت ده‌فهرموئ: تا ئەو بته دوور نه‌خه‌يته‌وه قسه‌ت
له‌گه‌ڵ ناکه‌م. ئەویش به‌گوئی ده‌کا و بته‌که‌ی دوور ده‌خاته‌وه و دەرپواته پيشه‌وه و به
حەزرت (د.خ) ده‌لئ: راستم پئ بئى، توچ که‌سيکی؟ ده‌فهرموئ: من محمه‌دم، پيغه‌مبەر
و نيردرایى خوام بۆ سەر جيهان و قورئانى پيرۆز بۆ من نازل بووه. کچه‌که به‌ده‌نگيکی
به‌رز پئ ده‌که‌نى به‌جورئ که خه‌لکه که ده‌يبيسن. حەزرت (د.خ) پيئ ده‌فهرموئ: به چی
پئ که‌نيت؟! وتى: به‌وه‌زى تو پئ که‌نيم؛ زۆر حەیفه پياوى وه‌کو تو صاحب سيمما و
جوان، قسه‌ی درۆ بکه‌ی! تو چۆن ده‌لئى پيغه‌مبەر و نيردرایى خوام؟

حەزرت (د.خ) ده‌فهرموئ: تو ئاگات له کتیبه‌ کۆنه‌کان هه‌يه پيم بئى کئ ته‌وراتى بۆ
هات؟ ده‌لئ: حەزرتى موسا. ده‌فهرموئ: ئەئى کئ ئينجیلی بۆ هات؟ ده‌لئ: حەزرتى
عیسا. ئەنجا ده‌فهرموئ: منیش پيغه‌مبەرى خوام و قورئانى بۆ ناردووم. ئەنجا کچی
سەرۆکی شار ده‌لئ: ده‌ئى ئەگەر تو پيغه‌مبەرى ئاخر زه‌مانى دوو ناوت هه‌يه له زه‌بوورا
به‌يانيان بکه. ده‌فهرموئ: يه‌کئ له‌و ناوانه (ماحى)يه، واته: شتى به‌تال مه‌حو ده‌کاته‌وه،
وه‌ک بت و بتپه‌رستى. دووه‌ميان (أحيد)ه واته: پروى ئوممه‌تى خۆئ له‌ دۆزه‌خ
وه‌رده‌چرخينئ، واته: له‌ سزای ئاگرى دۆزه‌خ دووريان ده‌خاته‌وه. ئەئى کچی سەرۆکی
طائف! من له‌ ئاسماندا ناوم مه‌حموده و، له‌ ئەرزا ناوم محمه‌دى كورپى عه‌بزوللايه.
کچه‌که ده‌لئ: دوو که‌ليمه‌ى تر هه‌ن (طاب) و (طيب)، مانايان چييه؟ ده‌فهرموئ:
مانايان ئەوه‌يه من له‌ ناو هه‌ر قه‌وميکدا ناوم بيري به‌ باشى ده‌زانن. ئەمجار کچه‌که
ده‌پرسئ: ئەئى له‌ ئينجیلدا ناوى پيغه‌مبەرى ئاخر زه‌مان چييه؟ ده‌فهرموئ: (فارقليط).
وتى: مه‌عنای چييه؟ ده‌فهرموئ. به‌ که‌سى ده‌لئین که حه‌ق و ناحه‌ق له‌يه‌ک جيا‌بکاته‌وه.
پاش ئەمه‌ کچه‌که ده‌لئ: له‌ لای ئيمه‌ نيشانه‌يه‌کى تر هه‌يه بۆ پيغه‌مبەرى ئاخر زه‌مان،
ئەویش ئەوه‌يه‌ کاتئ عیسا به‌رز کرایه‌وه بۆ ئاسمان به‌ قه‌مه‌که‌ى خۆئ فهرموو: له‌ پاش
من خواى گه‌وره له‌ ئوممه‌تى عه‌ره‌بدا پيغه‌مبەر ره‌وانه ده‌کا که مندال بووه باوکی مردوه

و ئوممەتیکی بۆ ئاماده دەکری که حەمد و سەنای خوا دەکەن و، کاتی نوێژ دەکەن وەک
پیزی مەلاییکە رادەووەستن و، یارەکانی بەسەر کافرەکان زال دەبن. ئایا ئەم سیفەتانە لە
یارانی تۆدا هەن یان نا؟ حەزرت (د.خ) دەفەرموی: بەلێ؛ ئەو نیشانەیە که تۆ باست کرد
راسته و لە ئوممەتی مندا هەیه.

پاش مانە کچەکه عەززی دەکا: نیشانەیەکی تر هەیه بۆ پیغەمبەری ئاخر زەمان لەم
هەموو نیشانانە گرینگترە، ئەویش ئەوێهە که لە پشتیدا نیشانەیە هەیه بریتییه لە خالیکی
رەش بەقەد هیلکە کۆتری ئاخۆ نیشانەی وەها لای تۆ هەیه؟ حەزرت (د.خ) دەفەرموی:
بەلێ ئەو نیشانەیشە هەیه. جا کچەکه بەسەر رۆودا دەکەوی و شایەتومان دەهینی و
دەلێ: «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله». بەم شیوێهە ئاینی پیروزی
ئیسلام وەرەگری و بتهکهی خۆی وردوھان دەکات و دەگەرێتەووە بۆ ناو قەومەکهی و
ئیسلامەتی خۆی باش دەرەبری و، بە ئاوازی بەرز بانگ دەکا: «يا آل بني شيبه ويا آل
ربيعة» بلین: « لا إله إلا الله، محمد رسول الله» تا لە سزای ئاگری دۆزەخ رزگار بین.
ئەهلی تائیف هەموو دەنگی ئەو کچە دەبێسن، بەلام موسلمان نابن، یەك نەفەر نەبی لە
حەبەشییەکان که لەو کاتەدا لە تائیف بوو.

ئەو کچی سەرۆکی تائیفە، چوار برای گەورە و بەهیزی بوو، باوکیشی خاوەن
دەسلات بوو، باوکە بە کورەکانی دەلێ: چی حەز دەکەن لە سزا و ئازاردانی
خوشکەتەتان بیکەن، بەلکو لەم کارە پەشیمان بێتەووە و بگەرێتەووە سەر رپی خۆمان،
کورەکانیش بە خوشکەکیان دەلێن: خوشکی ئیمە زۆر لامان خۆشەوێستی، هەرگیز حەز
ناکەین سزات بەدەین. وەرەووە سەر ئاینی خۆمان، ئەگینا تووشی سزای زۆر دەبی. ئەویش
دەلێ: باکم لە کوشتن نییه و هەرگیز لەم ئاینە راستە پەشیمان نابمەووە و خوای خۆم
دۆزیووتەووە و لە گومراھی رزگار بووم. ئینجا براکانی بێبەزەییانە دەستیان کردووە بە
سزادانی، بەلام ئەوان هەرچەند سزایان داووە ئەو زیاتر سوور بوو لەسەر ئیمانەکهی و
چاکتر باوێشی پێدا کردووە و پاراستوویە تارادەیهک هەرپەشە سوتاندنیان لێ کرد،
بەلام ئەو لە وەلامیاندا دەیوت: سزای ئیووە سووکه و ئاسانە، سزای خوای گەورە قورس و
نالەبارە. لەدواییدا بە ئەمری باوکی چوار میخەیان کێشا، واتە: رایان کێشا لەسەر پشت
و دەست و پێیان بەلادا راکێشا و میخیان پێدا داکو تا گیانی پاکێ دەرچوو و بە پایەیی
شەهادەت گەیشت. جا پاش شەهیدکردنی بردوویانە لە نزیکێ حەزرتەووە (د.خ) فرەیان
داووە و ئەویش بە عەبای موبارەکی خۆی دای پۆشیووە و نوێژی جەنازیان کردووە و

خستوو یانته قه بر. پاش ئەم ئیشانه دهنرموی: قه سه م بهو که سه که گیانی منی له ده ستدایه، ئەو کچه پیش ئەوهی گیانی دهر بچی، جیگهی خۆی له بههشتدا دی.

ههروهها ئەو حه به شیههش که به دهنگی کچی سهوکهوه موسلمان بوویو و ئه ویشیان به ئازار و سزا کوشت و شههید بوو، فریاندایه خزمهت حه زهت، به لام حه زهت بو ئەم مائل بووه، گورج نوژی جه نازهی نه کردووه تا حه زهتی جیبره ئیل له گه ل ژماره یه کی زور له مه لایکه کان ئاماده بووه عه ززی حه زهتی کردووه: خوای گه وره سلاوت لیدهکا و دهنرمی ئەم حه به شیههش له ریگای مندا جیهادی کردووه، پیوسته ئامادهی نوژی و جه نازهی ببن و دهنی بکه ن. ئینجا حه زهت (د.خ) نوژی جه نازهی کردووه و له گه ل هاورپییهکانی دهنیان کردووه (رضی الله تعالی عنهما. آمین).

هه ره له و رۆژه تالهدا له پاش نوژی مه غریب حه زهتی جیبره ئیل دیته خزمهتی حه زهت و ئاگاداری دهکا که ئەم کافرانی تائیفه سهگی تالیمدراوی درندهیان هیه و دهیانهوی سبهینی بهریاندهنه گیانتان ئاگاداری خوتان بن. سبهی که رۆژ ده بیتهوه حه زهت (د.خ) سهیر دهکا کافرهکان سهگهکانیان بهرله کردووه. لییان دهرواته پیشهوه و دهنرموی: «لا حول ولا قوة إلا بالله»، ههروهها دهنرموی: «یا اله السموات و الارضین»، «یا اله النبیین! حول هذه الكلاب علی أصحابهن». خوای گه وره دوعاکهی قبوول دهکا و سهگهکان سهردهخه نه سهه ئه رز و دهست دهکه ن به کلکه له قه و دین بو خزمهت حه زهت (د.خ) و ئه ویش بانگیان لی دهکا و دهنرموی: «یا کلاب علیکن باصحابکن». ئیتر به جاری ئەو سهگه درنده تالیمدراوانه دهگه پینهوه بو سهه خاوه نهکانیان و هه ره که سیان له وانه بهر دهست دهکهوی برینداری دهکه ن. بههوی ئەم وه زعه وه خه لکی شار راده که ن. له ویدا حه زهت (د.خ) فرسه ت دههینی و دهر و بو بتخانهی شاره که و بتهکان هه موو ده شکینی.

کاتی خه لکه که گه رانه وه بو سهه بتهکان و ته ماشایان کرد هه موویان شکاون له داخاندان دار و بهردیان دا به سهه خویاندا. کابرایه کی حه به شه ییش، که بتپه رست بوو و بته که ی شکابوو، به دوا ی حه زه تدا دهگه را تا پیی دهگا و روه ساری موباره کی بریندار دهکا. حه زهت له م روه داوه زور ناره حه ت ده بی و دهگه پینه وه بو لای ره فیه که کانی، زور تینووی ده بی، داوای ئاو دهکا بیخواته وه دهستی ناکه وی؛ بویه له خوای گه وره ده پارپته وه و دهنرموی: «اللهم اسقنا شربة من ماء» واته: ئەه ی خوایا به میقداری ئاو تینویتیمان بشکینه.

ئیبنو عه باس دهگه پینه وه دهنرموی: ده لێن ئەوه نده ی پی نه چوو ته ماشایان کردووه

ئاو لەناو بەینی پەنجەکانی پێغمەمبەرەوه دەردەچوو (د.خ) ئاویکی وەها لە شیر سپیتر و لە هەنگوین شیرینتر. حەزرت (د.خ) لێی خواردەوه، هەر وەها ویستی بەو ئاوه دەسنوێژ بگری، لە ناوکاودا پینج مەلایکە هاتنە خزمەتی که هەریەک مەئمووری کاری بوون: لە گەرمای رۆژ، بای توند و بەهێز، ئاو و لافاو. ئەم پینج داوایان لێ کرد، رێگیان بدا تا قەومی شاری تائف بەرباد بکەن؛ چونکە بەهۆی ئازاردانی حەزرت و بریندارکردنی رۆخساری موبارەکیهوه مەلایکە لە ئاسمانەکان زویر و دلتەنگ بوویون، بەلام حەزرت (د.خ) رێگای ئەوهی نەدا، ئازار بە ئەهلی شاری تائف بگهییان و فەرمووی: «إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً وَلَمْ يَبْعَثْنِي عَذَابًا». واتە خۆی گەوره منی رەوانە کردوو بە رەحمەت بۆ جیهان، نەیناردوو بۆ بێمەهۆی سزا و ئازاریان. هەر وەها لەسەر حاڵی سەبر مایهوه تا نوێژی نیوهرووی کرد. جا کاتی که لەناو کۆمەڵی رەفیکەکانیدا دانیشتبوو دەستی کرد بە دوعا و نزا و لە خوا پارانهوه و، فەرمووی: «اللهم بحرمة آدم وأبراهيم وموسى وعيسى، وبحرمة الأنجيل والزبور والتوراة والقرآن، أسألك أن ترزقهم الإيمان والإسلام فأنهم لا يعلمون ما يفعلون».

براکانم! چەند موعجیزەیهکی حەزرتەم بە شیوهیهکی کورت گێڕانهوه که چەند مەبەستیان لێوه دەرکەوت:

یهکەم: هیزی ئیمانی ئەو موسلمانە که لەو رۆژ و چەرخەدا خۆیان بەرامبەر سزا و ئازاری دوژمن پراگرتوو و رێگای راستیان بەرنەداوه و خەریکی بلاوکردنەوهی بیروباوهری ئاینی ئیسلامی پیروژ بوون.

دووهم: میهره‌بانی و دلفراوانی و بەزه‌یی حەزرت (د.خ) تەنانهت بەرامبەر بە دوژمنی خۆی، که لەباتی ئەوهی دوعای شەپیان لێ بکا بە هەموو جووری داواکاری قازانج و چاکه بووه بۆیان و بۆ هەموو بەره‌ی ئاده‌میزاد. قال تعالی: «بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ رَّحِيمٌ». سا خوا بۆ خاتری میهره‌بانی خۆی لە مەزه‌ری ئیحسانی خۆیدا رامانگری و یارمه‌تی هەموو لایه‌کمان بدا بۆ په‌یره‌ویی حەزرت (د.خ) له‌گوفتار و په‌فتاریدا، له‌ رۆژی قیامه‌تا له‌ شفاعه‌ت و تکاکاری ئەو به‌شدار بین، ئامین.

له ۱۱ ی (ربیع الأول) (۱۳۹۶) ی ک، ریکه‌وتی ۱۲-۳-۱۹۷۶ ز. دا له‌ ته‌رجه‌مه‌ی ئەم نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا.

وه‌رگێڕ

نامھی بیستہ و ہشتہ

باسی دراوسیئہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ، والحمدلہ، والصلاة والسلام على رسول اللہ، وعلى آله وأصحابه وأتباعه بأحسان في دين اللہ.

وبعد، براكانم! دیاری ناردن دہبیٹہ ہوی خوشہویستی دیارینیر و دیاری بو نیراو، وھکو حہزرتی پیغہمبہر (د.خ) فہرموویہتی: «تھادوا تحابوا». واتہ لہناو خوتاندا دیاری بو یہکتر پھوانہ بکن دہبیٹہ ہوی خوشہویستی لہناوتاندا، لہگہل ئہویشدا دیاری دنیاوی سوودیکی کہمی ہہیہ، بہلام دیاری برای دلسوتان سوودیکی زوری ہہیہ؛ چونکہ ئہم نامانہ کہ من بوتانی پھوانہ دہکہم، بہپیئی فہرموودہی حہزرتی پیغہمبہر (د.خ) گہورتر و بہسووترن لہ ہہموو جوڑہ دیاریہک، تہنانت لہو دیارییانہ کہ پاشایان بو یہکتر یان دہنیرن. لہ پیغہمبہرہوہ (د.خ) ریوایہت کراوہ: «ما اھدی مسلم لأخیه ہدیۃ أفضل من کلمۃ حکمۃ یزیدہ اللہ بہا ہدی أو یردہ عن ردی»

واتہ: ہہرگیز ہیچ موسلمانئ دیاریہکی بو برای موسلمانئ خوی نہناردوہ باشر بی لہ واتہیہکی راست و پھوان و بہکھلکی وھا کہ شارہزایہکی لہ ریگہی راستی ئایندا پی پھیدا بکا، یا لہ فہوتان و زریان و لیکہوتن بیپاریزی.

دہگپرنہوہ حہزرتی عومہری کوری خہتتاب (ر.خ) گہلی جار لہ ہاورپیہکانی دہپرسی: عہبم چییہ پیم بلین. ہہروہا دہیفہرموو: «رحم اللہ أمرء اھدی إلی عیوبی». لہپاش فہرموودہکہیشی دہیفہرموو: دوستی وا کہ عہیبی ئینسان بہ خاوہنہکہی پیشان بدا زور کہم و نایابہ. سوپاس بو خوی گہورہ برای خوتان و دلسوزی خوتان لہو جوڑہ دوستانہیہ کہوایی ہہروہکو دیاری دنیاوی و ہردہگرن تکایہ ئہم دیاریہی منیش و ہریگرن؛ چونکہ دیاریہکہی من لہ دیاری دنیاوی بہسووترہ، نیشانہی و ہرگرتنی دیاریہکہی من ئہوہیہ کہ بیخویننہوہ و گوئی پی بدن و کاری پی بکن. بہلی لہ

راستییدا له لایهن خوای گهوره وه به لینی چاک و موژدهی به خیر هاتوو بو ئه و که سانهی ئه م دیارییهانه وهردهگرن. ههروهها هه ره شهی توندکراوه له وانه که وهریان ناگرن؛ چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: «ایما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من الله سيقت اليه، فأقبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى، وإلا كانت حجة من الله عليه...» الى أن قال: «... ويزداد عليه بها سخطاً».

واته: هه ر بهندهیه له بهندهکانی خوای گهوره ئاموژگارییه کی له باره ی ئه حوالی ئاینیه وه له لایهنی خواوه بو بی ئه وه نیعمه تیکه لای خواوه بو ی حه وئه کراوه، جا ئه گه ر به سوپاسه وه وه ری بگری ئه وه زور موباره ک و به جییه و، خوای گهوره چه ند نیعمه تی تری بو زیاد دهکا. خو ئه گه ر وه ری نه گرت ده بیته شایه تی خراپی ئه و له رۆژی قیامه تدا و، خوای گهوره پیش ئه و کاته لیی ده رهنجی، په نا به خوای گهوره.

براکان! باشتترین هاوړی و هاومه جلیستان ئه و که سه یه که ئه م نامه تان بو ده خوینیته وه؛ چه زرهت (د.خ) فهرموویه تی: - «خیر جلسائکم من ذکر الله رؤیته، وزاد فی علمکم منقده، و ذکرکم الآخرة علمه». واته: باشتترین هاو نشینتان و هاومه جلیستان ئه و که سه یه که چاوپیکه وتنی ئه و خواتان بیرخاته وه و، قسه کردنی زانیاریتان زور بکا و، زانیارییه که ی رۆژی قیامه تتان بخاته وه یاد. بیگومان هه ر که س گوی بو ئه م نامه نه بگری و به و ئاموژگارییه ی رهفتار بکا ئه وه به موسلمانان ساغ حسیب ده کری.

ریوایه ت کراوه له گهوره ترین خو و ره و شتی موسلمان ئه وه یه له بیستنی قسه ی خیر تیر نه بی.

براکان! پاریز له گونا ه و تاوانباری ده بیته هوی پاراستنی ئیمان و گیان ده بیته هوی پاداشتی چاکه ی له ژماره نه هاتوو؛ چونکه خو پاراستن له گونا ه ئه وه نده لای خوای گهوره به نرخه که پاداشتی له هی تاعه تکردن زورتره، به تایبه تی گونا ه تا گهوره تری پاداشتی نه کردنه که ی گهوره تر ده بی.

خو پاراستن له گونا ه سی زیانی گهوره له ئینسان ده گریته وه؛ له فهرمووده ی پیغه مبه ره (د.خ)، «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلال إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: پاداشتی بی فه رمانی خوا سی شته: یه که م: سستییه له خوا په رستییدا. دو وه م: ته نگیی گوزهران.

سپیهه ئهوهیه خووشی لی دهبی به قوزهلقورت و، ئهگه نبعمهتی یا هه جوره خووشیهکی بو رپک کهوی به لایهکی لی دهبیته ملوزم که خووشی لی دهکاته ناخووشی و شیرینی و لهزهتی دهکاته تالی.

براکان! له لایه نی ههزهتهوه (د.خ) زور ناموژگاری کراوه دهبارهی پیزگرتن له دراوسی و، زوری فهرمووه بو پراگرتن و پاراستنی حقووقی دراوسییهتی، تهنانهت ئهگه دراوسیش موسلمان نهبی، جوولهکه یا گاور بی.

شیخ ئهحمدهی ئیبنوحهجره فهرموویهتی: حهق وایه لهگهل دراوسی کافردا چاکه بکری؛ چونکه ئهه چاکهکردنه دهبیته هوئی خیر.

دهگپرنهوه: شیخ سههلی شووشتهری دراوسی پیاویکی مهجووسی ناگرپهسته بوو، که کونیکی کردبووه ئهدهبخانهی مالهکهیان و ههموو شهویک ههرجی پیسییان بووایه لهو کونهوه فرپی دهدایه ههوشی مالی شیخ سههلهوه. تا ماوهیهکی زور لهسهه ئهه کاره ناشیرینه دهوامی کرد، لهو ماوهدا ههموو جارئ سههل خوی دهرویی ئهه پیسییهی له ههوشهکهی خویان دهدهکرد و نهیدههیشته کهس له مال و مندالی بهه وهزعه بزانی.

که وادهی مردنی سههل هات مهجووسییهکهی بانگ کرد لهگهل ئهولاد و میراتگرهکانی خویدا و پیی فهرموو: دهترسم ئهه واریسانهی من وهکو خوم نهبن و ئهه وهزعهت لی قبول نهکهن و نازارت بدن؛ زورم پی خووشه ئاگاداری خوت بی. پیاوه مهجووسییهکه که ئهه میهره بانیهی له شیخ سههلهوه دی گورج لهسهه دهستیدا موسلمان بوو و لهسهه رهوشتیکی زور باش ژیا ههتا مرد.

ههندی له ئههلی تهفسیر له تهفسیری ئایهتی پیروزی «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ» دا فهرموویانه: مهعنای ئهه ئایهته ئهوهیه پیویسته لهناو ئیوهدا هههمیشه گرووهی بین ئولفهت و برایهتی بخهنه ناو خهلهکهوه به تایبهتی لهگهل خزمانا؛ کهوابی ئولفهت خستن و برایهتی لهناو موسلمانان زور باشه و، له ئاینی ئیسلامدا بهشپوهیهکی گشتی مهرغووبه، به تایبهتی لهناو خزم و خویشاندا.

ههزهت (د.خ) فهرموویهتی: «مالکم لا تتحابون عباد الله إلا من قلة الإيمان أو كما قال» واته: بوچی یهکترتان خووش ناوی ئهه بهندهکانی خوا، چیتان دهسته دهکهوی لهه یهکتر خووش نهویستنه کهموکورپی ئیمان نهبی؟

ياخود مانای ئه وهی: ئه ی بهنده کانی خوا هوئی چیه به کترتان خوش ناوی؟ ئه لبه ته هوئی که میی ئیمان، ئه گهر باوهرتان به پاداش و جهزای کرده وه بوو بووایه، وه ک باوهرتان به که سابه تیی دنیا تان، ته رکی دوستی و خوشه ویستنی دراوسیتان نه ده کرد. براکانم! ئه گهر ئینسان باش ته ماشای ئه م فه رموده ی جهزته بکا (د.خ) ده بی له خه فه تدا بمرئ؛ چونکه فه رمویه تی: ئه و که سانه ی بی مه حه ببه تی له گه ل دراوسیدا ده کن، ئیمانان که م و لاوازه.

ههروه ها جهزته (د.خ) فه رمویه تی: هه رکه سی ئیمان و باوهری به خوی گه وه هه یه با ده رحه ق به دراوسیه کانی چاکه بکا، هه رکه سی ئیمانی به خوا و پیغه مبه ری خوا هه یه با ئازاری دلای دراوسی نه دا، چونکه دراوسی نزیکی دراوسی خویه تی، پیکه وه بوونیان رۆژ و مانگ نییه ساله های ساله، که به دریزی سال ئینسان ئازاری دراوسی بدا، سزاکه ی نابریته وه، په نا به خوا.

ریوایه ت کراوه: رۆژی جهزته (د.خ) به کومه لی له یارانی خوی فه رموو: ئایا ئیوه ده زانن زینا چونه؟ عه رزیان کرد: زینا چه رامه و خوی گه وه هه تا هه تایه چه رامی کردوه. جهزته (د.خ) فه رموو: ئه گهر یه کی له گه ل ژنانی بیگانه دا ده جار زینا بکا، گوناھی که متره له تاقه زینای له گه ل ژنی دراوسیدا بیکا.

ههروه ها له یاره کانی پرسیی (د.خ): ئیوه ده رحه ق به دزیکردن له مالی خه لک چی ده لین؟ عه رزیان کرد: دزی چه رامه؛ خوا و پیغه مبه ری خوا چه رامیان کردوه. فه رموو: ئه گهر یه کی ده جار له مالی خه لکی دزی بکا، گوناھی که متره له وه که جاری دزی له مالی دراوسی بکا.

پوخته ی قسه: هه ر گونا ه و تاوانی له گه ل دراوسیدا بکرئ، سزای گه لی ناباتر و توندتره له گوناھی له گه ل خه لکی تر دا بکرئ.

براکانم! په فتاری خراپ له گه ل دراوسیدا له خراپی دلوه په یدا ده بی، واته له کینه و به خیلییه وه، ئه گینا ئینسانی دلای له خووره وشتی خراپ پاک بی، له گه ل هه یچ که سیکدا خراپه ناکا، نه خوازه لا له گه ل دراوسیدا؛ جا که واته با هندی له فه رموده ی جهزته تان له باره ی رق و کینه و خوی به دی دلوه بو نه قل بکه م:

له جهزته وه ریوایه ت کراوه (د.خ) که له شهوی به راتا خوی گه وه به قه د تال تالی

خوریی هه موو مه پری خیللی (بنی کلب) له ئوممه تی تاوانبار عه فوو ده فهرمووی، به لام ئه و موسولمانه ی رق و کینه یان دهرحق به موسلمانان بیی، خوی گه وره عه فوو یان ناکا. خو ئه گهر ته رکلی قسه له گهل یه کا بکه ن له سی پوژ زیاتر ئه وه هه کامیان بمری به ئه هلی دوژه خ، واته به تاوانبار، دناسری. ههروه ها هه تا شانزه هه دیسم حسیب کردوه که له زهممی رق و کینه و دلپیسیدا وتراون.

له هه زه ته وه (د.خ) ریوایه ت کراوه: ئه بدالی ئوممه تی من که ده رونه به هه شت له بهر زوری نویژ و پوژوو نییه، به لکو له بهر ده سو ده هه نده و که ره م و به خه شه به داماو ان، له بهر ئه وه یه که سینه سافن و نه سیحه تی موسلمانان ده که ن به ئیخلاسی دل.

ههروه ها ریوایه ت کراوه پوژوی هه زه ت (د.خ) سی جار له سه ری هه که فهرموویه: قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری، قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری. قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری. یاران ی هه زه ت (د.خ) وتیان: خاوه ن زیان و هه ساره تمه نده ئه و که سه ی که هه زه ت (د.خ) سی جار سویند بخوا له سه ر ناموسلمانانی ئه و، ده بی ئه و که سه کی بی؟ هه زه ت (د.خ) فهرمووی: ئه و که سه یه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی.

براکان! ئه م وه لامی هه زه ته (د.خ) دوو ئیشاره ی تیدا هه یه: یه که م ئه وه یه فهرمووی: ئه و که سه یه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی و، نه یفه رموو: ئه و دراوسییه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی، واته ئه و که سه حاللی وایی دراوسی نییه و نابی به دراوسی ناویبری. دووه م ئه وه یه نه یفه رموو: ئه و که سه یه که زیان بدا له دراوسی، به لکو فهرمووی ئه و که سه یه که دراوسی مه ترسی هه بی له شه ری و له زیانی ئه مین نه بی، جا ته ماشاکه ن مادام به ته نیا مه ترسی له خراپه ی ئه و که سه ئه و هه ره شه یه کرابی، ده بی ئه گهر به راستی زیان به دراوسی هه که ی بگه یینی حاللی عه زابی چو ن بی؟

ریوایه ت کراوه: یه کی هاته خزه ته هه زه ت (د.خ) و عه ززی کرد: من خه لقی ئه م شاره م و له فلانه گه ره کم و زوره ی ئیش و ئازاری ئیمه له یه کی که وه یه که له هه موو دراوسی هه کان نزیکتره لیمان. له ویدا هه زه ت (د.خ) ئه مری فهرموو به ئه بوو به کر و عومه ر برۆن جار بدن به ناو شاردا: نابی هه یچ که س زیان به دراوسی بگه یینی، ئه گهر نا له به هه شت نا هومید ده بی. ههروه ها ئاگاداریش بن تا چل خانوو له چوار ده وری ماللی ئینساندا به دراوسی حسیب ده کری.

لەم کارەدا بۆیە حەزرەتی عوسمانی نەنارد، چونکە ئەو زۆر بە حەیا و شەرم بوو، نەبادا لەبەر شەرمی خۆی ئەمرەکەى حەزرەتی پێ جیبەجی نەکرێ و جارێ بۆ نەدرێ بەناو خەڵکدا.

براکان! تەماشای بکەن راکرتنی حوقوقی دراوسییهتی ئەوەندە گەورە و بە ئەهەممیهتە که حەزرەت (د.خ) دوو یاری دیاری وەك ئەبوویەکر و عومەری ناردوووە بۆ ئەوێ بەناو خەڵکدا جارپەدن تا کەس ئازاری دراوسیی خۆی نەدا، لەگەڵ ئەوەیشدا که جارپەدان لەناو خەڵکدا کاری پیاوی گەورە نییە.

رپوایەت کراوە که حەزرەت (د.خ) فەرموویەتی: قەسەم بەو خواپە که گیانی من لە دەستی قودرەتی ئەوایە هیچ کەس بە موسلمان نانسری تا دل و زمانی سالم نەبێ، بە موسلمان نانسری کەسێ که دراوسی له ئازاری ئەمین نەبێ، واتە دراوسیەکەى لەوہ بترسی که خیانهتی لەگەڵ بکا یا زولمی لی بکا. هەر وەها فەرمووی: هەر کەس ئازاری دراوسی بەدا ئەو بەراستی ئازاری من دەدا و، هەر کەس ئازاری من بەراستی خواى گەورە غەزەبی لی دەگرێ.

رپوایەت کراوە: پۆژێ حەزرەت (د.خ) لە شارێ مەدینەى مۆنەوەرە دەرچوو بۆ جیهاد و فەرمووی. هەر کەس ئازاری دراوسی خۆی دابی نەیی ئەگەلماندا بۆ غەزا. لەو سوپایەدا یەکیک هاتە خزمەت حەزرەت و عەززی کرد: من میزم کردوو بە دیواری دراوسیەکەمدا و هیشتا گەردەنی خۆم پێ ئازاد نەکردوو؛ حەزرەت (د.خ) پێی فەرموو: رەفاقەتی من مەکە و، ناردییەووە بۆ مەدینەى مۆنەوەرە.

جا تەماشای بکەن فەرق لە بەینی ئەو زەمانە و زەمانی ئێمەدا چەند زۆرە. ئەو شەخسە که ئەو گوناھەى کردوووە حەزرەت رەفاقەتی نەکردوووە و ناردووویەتیەووە بۆ شوینی خۆی، نەوا بە شوومی گوناھەکەى ئەووە باقی سوپاکەیش بشکی و خواى گەورە یارمەتییان نەدا؛ چونکە بەپێی حەدیسی پیغەمبەر (د.خ) تاوان وەك بۆ خاوەنەکەى شوومە، هەر وەها نەگبەتی و شوومی بۆ دەور و پشیتیشی هەیه.

رپوایەت کراوە: پۆژێ یەکی لە خزمەتی حەزرەتدا شکاتی لە دەستی دراوسیەکەى خۆی کرد، حەزرەت (د.خ) فەرمووی: هەرچی شتومەك و کەلوپەلی ناو مالت هەیه دەریکە دەروە لە مالتەکەت و هەر کەس بەلاتا تیپەری باسی خراپیی دراوسیەکەى خۆتی لا بکە، ئەویش پۆیی هەرچی شتومەکی هەبوو لە مالتەکەى دەرکرد و، هەر کەس بەویدا تی

دەپەپرى باسى خراپىيى دراوسىيەكەي لا دەکرد؛ كابرانى دراوسى لەم وەزە زۆر دىلگران بوو و پۆيى بۆ خزمەتى حەزرت (د.خ) و عەزى کرد: فلان كەس لای خەلك باسى منى كەردوو و ئەوانىش نەفرىن و لەعنەتيان لى كەردم. حەزرت (د.خ) فەرمووى لەبەرئەو كە تۆ لەگەل دراوسىيەكەت خراپ بووى، پيش ئەو كە لەعنەتت لى بكا، خواى گەورە لەعنەتت لى كەردووى؛ ئەو شەخسە كە ئەم فەرموودەيەي لە حەزرت بىست (د.خ) يەكسەر تەو يەي كەرد و لە گوناھەكەي پەشيمان بوو و پەيمانى دا لەگەل خواى خويدا كە جارىكى تر ئازارى دراوسىيى خوى نەدا، ئەنجا حەزرت (د.خ) ئەمرى فەرموو بە كابرانى لە خانوو دەرچوو: بگەرپرەو بۆ خانوو كەي خوت و شتومەك و كەلوپەلەكەت بەرەو مالى؛ چونكە ئازارى دراوسىيەكەت نەما و لەمە و پاشيش ئازارى ليوە نابىنى.

براكان! تەماشاكەن كە حەزرت (د.خ) چەند خاوەن بەزەيى و مېهرەبان بوو بۆ ئوممەتى خوى، بەو وەزە كە فەرمووى دەفەي ئازارى لە دراوسىيى زيان لىدراو كەرد، ھەر و ھەستەم و دل ئيشانى كابرانى ستەمكارىشى دەفە كەرد و؛ بەم شيوە كەردارە خەلكيش تەمى خوارد بوون بۆ ئەو كەس ئازارى دلى دراوسىيى خوى نەدا.

رېوايەت كراو كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: كەسى كە شەو بە تىرى سەربىنيتەو و دراوسىيەكەي برسى بى، ئەو ئىمانى بە من نەھيئاو. ھەر و ھەستەم تەدا دراوسىيى بەرۆكى دراوسىيى دەگرى و دەبباتە حوزوورى خوا و شكاتى لى دەكا و، دەلى خوايا! لەم دراوسىيە بېرسە: بۆچى لە دنيا دا دەرگاي لەسەرم دادەخست و لە زىادە مالى خوى بەشى نەدەدام.

لە حەدىسكى تردا حوقوقى دراوسىيى لەسەر دراوسىيى دەژمىرى و لەدوايى حەدىسە كەدا دەفەرموى: ئايا ئەو كە من بە ئيوە دەلىم حالى دەبن؟ عەزىيان كەرد: بەلى. فەرمووى: حەقى دراوسىيى لەسەر دراوسىيى ئەو ھەندە زۆرە، كەس ناتوانى بەجىيان بىنى، مەگەر كەسى خوا رەحمى پى بكا.

براكان! موسلمانەكان! سوپىندان دەدەم بەخوا لەدوايى ئەم حەدىسە كە بۆتان بەيان دەكەم. چاك تى فەكرن؛ ئەبوو ھورەيرە (ر.خ) رېوايەت دەكا لە حەزرتەو (د.خ) كە فەرموويەتى: كى ئەم چەند كەلىمە وەردەگرى و رەفتارى پى دەكا يا فىرى خەلكيشى دەكا؟ منيش عەزىم كەرد: يا رەسووللأ! من حازرم بۆ ئەو كە فەرموت. جا حەزرت (د.خ) دەستى گرتەم و يەكەيەكە پەنجەكانى ژماردم و فەرمووى: پارىز بكا لە حەرام دەبى بە عابىدترىن بەندەگاني خوا، واتە: پارىز بكا لە رەفتارى حەرام و وتارى حەرام و خواردى

شتی حرام و پۆشینی شتی حرام و له هه‌موو گونا‌هه‌کانی تر. رازی به به‌شی خوا و ئه‌و پۆزییه‌ی ده‌تاتی ده‌بیته‌وه ده‌وله‌مه‌ندنترین ئینسان، واته: ئه‌و که‌سه‌ی قنیاتی هه‌بی به‌و رزق و پۆزییه‌ی خوا بۆی ده‌نێرێ له هه‌موو جیهان بێ نیاز ده‌بی. هه‌روه‌ها چاکه له‌گه‌ڵ دراوسی خۆتدا بکه ده‌بیته موسلمانیکی ته‌واو. هه‌رچی بۆ خۆتی په‌وا ده‌بینی بۆ خه‌لکیش په‌وای بیینه، واته: هه‌ر چۆن هه‌ز به‌ خێر و چاکه‌ی خۆت ده‌که‌ی وه‌هايش هه‌ز به‌ خێر و چاکه‌ی موسلمانان بکه له هه‌ر شوینی هه‌بن. زۆر پێ مه‌که‌نه؛ چونکه پیکه‌نینی زۆر دلێ ئینسان ده‌مرینێ و په‌شی ده‌کاته‌وه.

له فهرمووده‌ی هه‌ز به‌ته: له هه‌موو که‌سێ دوورتر له په‌حمه‌تی خوا که‌سێکه که دلێ خاوه‌ن قه‌سه‌وت بێ، واته: دلێره‌ق بێ و به‌زه‌یبه‌ی به‌ خه‌لکدا نه‌یه‌ته‌وه.

براکان! هه‌ر که‌س بۆ گونا‌ه‌باریی خۆی خه‌فه‌ت نه‌خوا و یادی مردن نه‌کاته‌وه، که (هازم اللذات) هه‌موو خۆشیه‌که له‌بیر ده‌باته‌وه و هه‌روه‌ها له غه‌قله‌ت و بێ ئاگاییدا بمینیته‌وه و زۆر پێ بکه‌نی، ئه‌وه بیگومان دلێ ده‌مری و له په‌حمه‌تی خوا دوور ده‌که‌وێته‌وه.

له ئه‌بوو هوریره‌وه ده‌گێرنه‌وه که وتویه: پۆژی له حوزووری پیغه‌مبه‌ر (د.خ) زه‌لامیکم دی له‌سه‌ر یه‌ک پێ راوه‌ستا‌بوو، ئه‌وه‌نده به‌و حاله‌ مایه‌وه من دلَم پێ سوتا. که پۆیی عه‌رزێ هه‌ز به‌تم کرد و وتم: زۆر دلَم به‌و شه‌خسه ده‌سووتا که له خه‌مه‌تتدا له‌سه‌ر یه‌ک پێ راوه‌ستا‌بوو، فهرمووی ئه‌وه جیبه‌ئه‌ئیل بوو و له‌و ماوه‌دا که راوه‌ستا‌بوو هه‌ر وه‌سیه‌تی بۆ ده‌کردم به‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ دراوسی‌دا، و ئه‌وه‌نده‌ی وه‌سیه‌ت کردم ته‌سه‌ورم کرد دراوسی میرات له دراوسی وه‌رگیرێ و، ئه‌گه‌ر سه‌لامی لی بکه‌ی له‌پاش مردن جوابی سه‌لامه‌که‌ت ده‌داته‌وه.

په‌وه‌یه‌ت کراوه: که جیبه‌ئه‌ئیل نه‌جاری، نه‌ دوو جار لای نه‌ده‌دا له‌وه که وه‌سیه‌تی ده‌کرد بۆ هه‌زه‌ت (د.خ) له‌ بابته‌ی دراوسیوه تا گه‌یشه‌ راده‌یه‌که گومانم ده‌برد به‌وه که دراوسی میرات له دراوسی ده‌با.

ده‌گێرنه‌وه که عه‌دی کورپی حاته‌م، خوای لی رازی بێ، نانی ورد ده‌کرد و ده‌یکرد به‌ شاری مێرووله‌دا له‌ مالێ خۆیدا و ده‌یفه‌رموو: ئه‌مانه‌یش دراوسی ئیمه‌ن.

په‌وه‌یه‌ت کراوه: سێ شت هه‌ن له دنیا‌دا په‌شتی ئینسان ده‌شکین: یه‌که‌م: فرمانداری ئه‌گه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ی سوپاست نه‌کا و ئه‌گه‌ر خراپه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ی لێبووردن و

عهفوکردنی نه‌بئ. دووهم: دراوسیئی ئه‌گهر چاکه‌یه‌کی له تووه بینی دای پووشی و ئه‌گهر خراپه‌یه‌کی بینی بلاوی بکاته‌وه به‌دنیادا. سییه‌م: ژنی ئه‌گهر لای بی ئازاری دلت بدا و ئه‌گهر لای نه‌بووی خه‌یانه‌تت لی بکا.

رپوایه‌ت کراوه: «خیر أئمتکم الذین یحبونکم وتحبونهم، وشر أئمتکم الذین یبغضونکم وتبغضونهم» واته: باشترین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو ئیوه‌دا ئه‌وانه‌ن ئیوه ئه‌وانتان خو‌ش بوئ و ئه‌وانیش ئیوه‌یان خو‌ش بوئ، هه‌روه‌ها خراپترین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو ئیوه‌دا ئه‌وانه‌ن که ئیوه ئه‌وانتان نه‌وئ و ئه‌وانیش ئیوه‌یان نه‌وئ.

ده‌گیڕنه‌وه: جاری یه‌کی له حوزووری پیغه‌مبه‌را (د.خ) مه‌دح و ستایشی ژنی ده‌کرد و وتی: فلانه ژن به‌پو‌ژا به‌پو‌ژوو و به‌شه‌وا نو‌یژکه‌ره و خیر و سه‌ده‌قه‌ی زوره، به‌لام زور ئازاری دراوسییه‌کانی خو‌ی ده‌دا. چه‌زهره‌ت (د.خ) فه‌رمووی: وا له ئاگری دو‌زه‌خدا. هه‌روه‌ها عه‌رزى کرد: فلانه ژنی تر ته‌نیا واجیبه‌کانی سه‌رشانی به‌جئ ده‌هینی، به‌لام هه‌رگیز ئازاری که‌س نادا و سه‌ده‌قه و خیریشی زور که‌مه. چه‌زهره‌ت (د.خ) فه‌رمووی: ئه‌وه وا له به‌هه‌شتدا.

براکان! دراوسیی باش له دنیا له قه‌بریشدا قازانجی هه‌یه و به‌سووده.

رپوایه‌ت کراوه که خوای گه‌وره به‌هو‌ی هاومالی ره‌فتار باش و له خواتر سه‌وه ده‌رد و به‌لا له دراوسییه‌کانیان ده‌فع ده‌کا.

ده‌گیڕنه‌وه چه‌زهره‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أدفنوا موتاکم وسط قوم صالحین، واته مردوو‌ه‌کانتان له‌ناو کو‌مه‌لی چاکاندا بنیژن؛ دیاره ئه‌گهر دراوسیی باش قازانجی نه‌بوویه‌ بو دراوسیی چه‌زهره‌ت ئه‌مه‌ی نه‌ده‌فه‌رموو.

براکانم! له‌به‌ره‌وه که له سه‌ره‌تای ئه‌م نامه باسی ئه‌وه‌مان کردوو ده‌زیکردن له دراوسیی ده‌قاتی ده‌زیکردن له بی‌گانه گونا‌هی هه‌یه، لی‌رده‌ا له باب‌ه‌تی حوکم و خراپیی ده‌زییه‌وه چه‌ند هه‌دیسیکتان بو به‌یان ده‌که‌م:

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ» خوای گه‌وره ئه‌م‌ری کردوو به‌خاوه‌ن فه‌رمانان و کاربه‌دهستانی موسلمانان که هه‌ر که‌س دزی کرد ده‌ستی بپرن له جه‌زای ئه‌وه‌دا که به ده‌ست مالی خه‌لکی به‌نا‌هق هیناوه و ده‌رحق به‌موسلمانان خه‌یانه‌تی کردوو.

پیوایهت کراوه: کەس نییه کە دزی بکا و لەکاتی دزی کردنەکهیدا موسلمان بێ، لە پۆشکردنەوهی مانای ئەم حەدیسە پیروژەدا زانیان فەرموویانە: هەر کەس موسلمان بوو و قبوولی ئەوهی کرد بەراستی بەندهی خوا بێ، ئەوه حەلقەیی بەندهی خۆی کردووهتە گەردنی خۆی و، ئەو حەلقەیه وەك ملوانکەیی نووره له ملیدا، جا کاتی کە خەیانەتی لەگەڵ موسلماندا کرد و حوکمی خۆی شکاند ئەو حەلقەیی بەندهی بێهەتە له ملیدا نامینی و بە موسلمانی ساغ نانسری، ئەم شەخسە ئەگەر بیهوی تۆبە بکا و بپرواته سەر حالەتی پیشووی پێویستە بە دڵ تۆبەیهکی راست بکا و لە بەینی خۆی و خۆی خۆیدا لەو کردووه نابارە پەشیمان بێتەوه و، برپارێش بدا کە هەرگیز نەگەرێتەوه سەری، سەرەرای تۆبەکەیش دەبی ماله دزینییهکە بەتەواوی بداتەوه بە خاوهنەکەیی.

لەگەڵ ئەمەیشدا حوکمەکەیی خوا کە دەسبرینی کابرایه دەبی هەر جیبهجی بکری و، قازانجی تۆبەکە تەنیا لابردنی گوناھی ئەو کاره نابارەیه کە کردوویەتی.

هەر وهها ئەگەر کەسی دزی کرد و پێگای راستی گرتەبەر و تۆبەیی کرد، بەلام گەدا و نەدارا بوو دەستی نەبوو مالی دزینییهکە بو خاوهنەکەیی جیبهجی بکا، ئەوه مادام خەریکی خواپەرستی و ئیتاعت بێ، لەوانەیه خۆی گەوره له پۆژی قیامەتدا ساحیب مالهکانی لی رازی بکا و لەو تاوانانە پزگار بێ؛ چونکە تۆبەیی راست و بێ غەلوغەش، بێجگە لەوه کە دەبێتە هۆی عەفووی گوناھ دەشپێتە هۆی دەسکەوتنی رەزنامەندیی خۆی گەوره (جل جلاله).

پیوایهت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: لەعەنتی خوا له دز بێ؛ دەپوا هیلکەیهک دەدزی، دەستی دەبێن؛ واتە لەبەر تەماع شتیکی بێ قابیلیهتی وهها دەدزی کە دەبێتە هۆی فێربوونی دزی تا دەگاتە رادهی دزینی شتی کە بایی چواریهکی دیناریکی ئالتوون بێ و، لە حەددی شرعییدا دەستی دەبێن.

کردهوهی وهها زۆر پەست و ناپهوایه کە ئینسان دەستی خۆی لەسەر دابنێ. تف لهو خوورپهوشته ناشیرینه کە له دنیا و قیامەتدا ئینسان ریسوا دهکا. بو تەماشای ئەوه نەکا کە پەفیکانی ئەو، چ وەك ئەو چ لهو کەمتر، هەموو بەهۆی کەسابەتی حەلالەوه دەژین و بە سەریهستی رادهبوین، نە گوناھباری دین و نە گوناھباری دنیان؟! ئەم دزه بێ فکر و هۆشانه نازانن، بێجگە سووکی و ریسوایی دنیا، له پۆژی قیامەتدا لەباتی دیناری حەوت سەد نوێژی رەوانیان لی وەردهگرن و ئەو سامانە پاکە ئاینیهیان بەتال دەپروا و لەوانەیه خۆیان بەبی دەسمایه و بە نا ئومیدی دابمێنن. خو ئەگەر دزهکە رەفتاری

خوایه رستی و چاکی نه بی، هه تا بیده نه خاوه ن ماله دزراوه که، ئهوا له گونا ه و تاوانی
ئهو دده ن به سه ر ئه مدها و، به قه ده ر ئه و گونا هه له پوژی قیامه تدها ده یسو وتینن.

زاناکان فه رموویانه: رهوا نییه به دز بلایی سهگ؛ چونکه سهگ لای خاوه نه که ی دهژی
و به رامبه ر به و ژیا نه شه و تا به یانی پاسی ئه و خاوه نه ی دهکا، به لام دن، له گه ل ئه وهدا
که خوا گه لی نیعمه تی پی داوه هه موو شه و تا به یانی خاوه ن نیعمه ته که ی له خو ی
ده ره نجینی.

به راستی هه ر که س ته ماشای حالی دز بکا ده بی به شیتی دابنی؛ چونکه ئه گه ر یه کی
بی گاییکی ده دینار بایی به هه زار دینار بکری هه ر که س پی بزانی پی ده لی شته.
بیگومان ئه م دزه وهك ئه و کابرایه وایه، چونکه ئه گه ر گایی بدزی که ده دینار بژی و
چهند سال لای بمینیته وه به هو ی کرییه که ی که ده که ویته سه ری چهند قاتی قیامه ته که ی
قه رزار ده بی و له ئه نجاما وای لی دی که گایه کی ده دینار بایی به چهند قاتی نرخه که ی
خو ی کرییی! دیاره هه ر که س مالی بدزی و له لای بمینیته وه به دریزایی زه مان کری
دیته سه ر.

ریوایه ت کراوه: پوژی هه زره ت (د.خ) به شیوه ی پرسیار له هاو ریپه کانی فه رمووی:
مروقی موفلیس و لات کامه یه؟ عه رزیان کرد: موفلیس به وه ده لین که دره م و دیناری
نه بی و مایکی خاوه ن نرخ شك نه با، ئینجا هه زره ت (د.خ) فه رمووی: موفلیس ئه و
که سه یه که له پوژی قیامه تدها رای ده گرن و خاوه ن هه قه کان دین داوای هه قی خو یانی
لی ده که ن. یه کی ده لی: ئه م شه خسه منی کوشتووه، یه کیکی تر ده لی: بوختانی پیوه
کردووم، یه کیکی تر ده لی: مالی داگیر کردووم، یه کیکی تر ده لی: مالی خوار دووم. جا هه ر
خیر و خوایه رستی و چا که یه کی هه بی ده یده ن به و خاوه ن هه قانه. سه ره رای ئه وه یش که
چا که کانی ته و او بوون چیتری له سه ر ده مینی به قه ده ر ئه وه له گونا حی خاوه نه که ی
ده دری به سه ردا و سزا ده خوا.

براکانم! ئینسان هه رچو ن بی، به لاتی له دنیا ده توانی رابویری، به لام لاتی قیامه ت
له کیشا نییه و له توانای مرو قدا نییه، واته به رده وام له نائومی دی و بیبه شی و بی
ئاسایشیدا ده مینیته وه و له ئارامی و خو شی بیبه شه ده بی.

براکانم! ئه گه ر ره حم به خو تان ده که ن، خو تان له گونا هه بپاریزن و، ئه گه ر ره حم به
خو تان نا که ن و گونا هه ده که ن گونا هه مه که ن که زاو زی بکا و، واته پوژ به پوژ زیاد بکا

وہك داگیرکردنی مائی خەلك و دزینی حیوانی خەلكی، یا نەزەری حەرام؛ چونكە لە داگیرکردنی مائی خەلكا هەتا پزگار دەبی لەو غەزەبە پۆژ بە پۆژ گوناھی تری دیتەسەر، هەر وەها لە تەماشاکردنی حەرامەو نەفسی ئینسان دەجوولئ بو گوناھی خراپتر (أعازنا الله)

براکان! پاش مردن پەشیمان دەبنەو، بەلام پەشیمانی لەو کاتەدا بی سوودە. ئەو هی پێویست بوو عەرزەم کردن، ئیتەر ئارەزووی خۆتانە.
(والسلام خیر ختام).

لە (١٢) ی (ربیع الثانی) ١٣٩٦ ی ک، ریکەوتی ١٢ - ٤ - ١٩٧٧ ی ز دا لە تەرجمە هی ئەم نامە هیە بوومەو. سوپاس بو خوا.

وەرگیر

نامہ ہی بیستے و نوہم

باسی ئیجسان و چاکہ کردنه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في نشر دين الله.

وبعد. سہناو ستایشی بی ژماره بو خوایی دہشی کہ بهہوی نارذنی حہزرتی (پہسوللاوہ) وہ (د.خ) موسلمانانی شارہزا کردوہ بو پیروزی و بہختیاری نہپراوہ و گہلی جوری کردہوی چاکی بہسوودی دامہزاندوہ تا ہر کہس بہقہدہر حالی خوئی لہو کردہوہ باشانہ جیبہجی بکا.

ہندی کہسی تہوفیق داوہ کہ تاعہتی بہدہنی بکا، ہندی کہس بو پاککردنہوی نہفسی ئەممارہ، ہندی کہسپیش لہسہر سہرفکردنی مال لہ ریگای خوای گہورہدا. زانا گہورہکان ئەم جۆرہ تاعہتہیان کہ خہرجکردنی مالہ لہ ریگای خوادا، بہ گہورہترینی ہہموو تاعہتی ژماردوہ.

ئیمامی غہزالی (ر.خ) فہرموویہتی: سلووکی ریگہی بہختیاری تہواو نابی، بہ موخالہفہی ہہوا و ئارہزووی نہفس و پیگرتن لہ نہفس لہ دواکہوتنی ئارہزوو نہبی. پیویستہ ئینسان باوہری بہم قسہ ہہبی و بشزانئ کہ مال سہرفکردن بہشیکہ لہ تہزکیہی نہفس و پاککردنہوی دل. دیارہ ئەو کارہ چاکانہ کہ برؤن و بہ خہلکی تر بگہن و سیرایہت بکہن باشترن لہو کارہ چاکانہ کہ تہنیا لہ ئینسان خویدا بن و سیرایہت نہکہن، ئەمہش دہلیلی ناوی.

پیویاہت کراوہ: پرسیاریان کرد لہ حہزرت (د.خ) کہ خویشہویستترین بہندہ لای خوا کییہ؟ ئەویش فہرمووی: ئەو کہسہیہ کہ قازانجی بو بہندہکانی خوا زۆرتربی. حہزرت (د.خ) بہگوئی نہکردنی نہفسی بہ جیہادی ہہرہ گہورہ ناوبردوہ، بیگومان ئەو ئەندازہ

به گوی نهکردنی نهفسه که له سهرفی مالدا ههیه، له شتی تردا نییه، مهگهر له تهرکی خوشویستنی جاها.

بزانی له سهرفکردنی مالدا له ریگهی خوادا گهلی خاسییهت ههیه که له خیراتی ترا نییه؛ یهکهه ئهوهیه که سهرفی مال لهو سهدهقانهیه که جارییهن، واته: لهپاش مردن نابرینهوه، چونکه کاتی که ئینسان مرد ئهو چاکانه که له کاتی ژیانیدا کردوونی دهبرپتهوه و وهک درهختی بی بهریان لی دی، مهگهر ئهو سهدهقه بهردهوامانه که وهختی خوی کردوونی وهک دروستکردنی مزگهوت یا باخ یا دوکانی که له پئی خوا وهقفی کردبن، یا پردی یا کاریزی له ریگایهکدا ههلی کهندی و موسلمانان سوودی لی وهریگرن؛ ئهه جوړه خیراته شهو و پوژ تا قیامهت دهوام دهکا و نوور و بهرهکته و جهزای دهروا بو گوړی خاوهنهکهی و، فریشتهی (کرام الکاتبین) هکان پوژ به پوژ پاداشهکهی دهنوسن و له دهفتهری کردهوی خاوهن خیرا توماری دهکن.

ههروهها ههزرت (د.خ) دهرهق بههیچ خیری ئهو دهرهجانهی نهفهرموه مهگهر دهرهق مواهییدین و مورابتین واته ئهوانهی لهناو لهشکری ئیسلامان و غهزا دهکن یا ئهوانه که لهسه سنووری مابهینی ولاتی ئیسلام و کافرانداناماده و لهسه پین و حازرن بو پاریزگاری و بهرگری.

دهبی ئهوهش بزانی که خواپهستی و تاعهت دوو جوړه: یهکهه قاسیره واته تاعهتیکه هه هی خاوهنهکهیهتی و لانادا بو کهسی تر، وهک نویژ و پوژوو. دووهم موهتهدهدییه واته تاعهتیکه لادهدا بو خهک و ئهوانیش سوودی لی وهردهگرن وهک یارمهتی و خزمهتکردنی خهک به هه جوړی دهست برپوا. له تاعهتی قاسیرهدا ئیخلاص شهتره بو شهواب و قبوولکردنی لای خواوه. بهلام له تاعهتی سارییهدا ههچون بی شهواب ههیه و، ئهگهر له ریگهیهکهوه خاوهنهکهی سهوابی پی نهگا، له ریگهیهکی ترهوه بو دهنوسری.

ریوایهت کراوه دوو خهسلته ههه خوالهوانه گهورهتری دروست نهکردووه: یهکهه ئیمانیهنان به خوی گهوره. دووهم خزمهتکردنی خهک و سوود گهپاندن به بندهگانی خوی گهوره. ئیوه ههتا ئهاندازی سهوابهکهی نهزانی ههولی بو نادن؛ جا بو تیگهپشتن و حالی بوون له سهواب و پاداشی ئهه خزمهتانه پیویسته لهگهل زانیانی ئاینیدا ههلسوکهوت بکن تا له ئهاندازی پاداشتی هسهناتی ساری حالی ببن. ههروهها ئهگهر نامهی دوستی خوتانیش بخویننهوه له ئهاندازی پاداشی ئهه خیراته تی دهگن. ناشکرایشه

گوپراگرتن بۆ فەرموودەى پېغەمبەر (د.خ) نیشانەى ئیمانە؛ لە ھەدىسا ھەيە گەرەتەرتین خوورپەوشتى چاکی موسلمان ئەوھەيە کە ھەرگیز لە بیستنى خیری ئاین تیر نەبى.

نووسەرى ئەم نامە کورته سەيید ئەحمەدى کورپی سەيید مەعرووفى بەرزنجى دراوسىی ھەرمەینى شەریفەین عەرزى ئەو برايانە دەکا کە سەخاوەتیان ھەيە و بە دەس و دەھەندن، کە ئەو کەسانە خاوەنى بەرزترین خون، بە تايبەتى ئەو کۆمەلە موسلمانانەى کە لە ھیندەوھەتوون بۆ زیارەتى ھەرمەینى شەریفەین و، ئەم نامەيەم بە تايبەتى بۆ ئەوان نووسیوھ.

ھۆى نووسىنى ئەم نامەيە ئەوھبوو کە لەگەل ھەندى لەوانەدا ئاشنايەتى و برايەتیم پەيداکرد، بە تايبەتى لەگەل (أبو الفقراء) حاجى یوسفى سیتتیدا زۆر پێوھندیم ھەبوو، ھەندىکیشیان ئەگەرچى ھەلسوکەوتم لەگەلئاندا نەبووھ، بەلام دەنگوباسى سەخاوت و بەدەس و دەھەندەيیم بیستوون.

بەلئى لە مەدینەى مونەوھەردا نزیکەى چوار مانگ مولاقتام لەگەلئاندا ھەبوو، ئاگام لئیان بوو، زۆرەيى کاتیان لە خزمەتکردنى ھەژاران و داماوان بەسەر دەبرد. کە لە شارى مەدینەى مونەوھەردە گەرپاينەوھ بۆ مەککەى مۆکەرەمە بە قافلەيەکی گەرە، ئاگام لئى بوو خزمەتى قەرەبالغیكى گەرەیان دەکرد و نان و ئاو و خواردن و پێویستیان بۆ داين دەکردن.

جا بە پێویستم زانى ئەو نامە عەرەبییەى خۆمە کە لەمەوپیش لە بابەتى خزمەتەوھ نووسیومە، بیگۆرپمە سەر زمانى فارسى تا ئەمسالى ئەو کەسانە کە ناوم ھینان تەماشای بکەن و لەسەر ئەم خزمەت و ئیھسانە نیشاتیان زۆرتەربى.

لەپیشا ویستم ھەدىسەکان بە عەرەبى بنووسمەوھ و بە فارسى تەرجمەیان بکەم؛ تا بە ھەلە و خراپ نەیانخویننەوھ. بەلام لەبەر بئى ماوھى ھەر تەنیا ھەدىسەکانم نووسیوھ و سەرۆبۆرم بۆ کردن تا لە خویندەنەوھیان ھەلە نەکەن. تکام وایە ھەر کەس ئەم نامەيە بخوینتەوھ و ئەو ھەدیثانە بنووسیتەوھ، بەوردى سەرۆبۆرى ھەدىسەکان بنووسیتەوھ تا موسلمانان بپاریزئى لە ھەلەکردن لە خویندەنەوھیان جا ھەرچەند ئەوھى کە من نووسیومە بۆ شانى زانا ئاینیھەکان لایق نییە، بەلام لەبەرئەوھ کە بووھ بە پاروویەکی حازر و، پێویستیان بە موراجەعەى کتیبە باوھرپیکراوھکانى نییە، ھىوادارم

جیگه‌یه‌کی گه‌وره بگری بویان و، چ له سه‌فهره بن و چ له مال قازانجیکی زوری لی وهر بگرن.

جا له‌به‌رئه‌وه که زوری‌یه‌ی ژبانی ئه‌هلی حه‌رمه‌مین له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندان‌ی هیندستانه و، ئه‌م نامه فارسییه‌ش له دلی ئه‌وانا ته‌ئسیری هه‌یه، هیوادارم هه‌ژاره‌کانی حه‌رمه‌ینی شه‌ریفه‌ین دوعای خیرم زور بو بکه‌ن. (وسمیتها بترغیب الهنود فی ما تعودو من الجود، أو بشری الإسخياء من سید الأنبياء، صلی الله علیه وسلم. وأسأل الله تعالی المعبود أن ینفعلنی بها من خلقه المحمود. وهذا أوان الشروع فی المقصود، وامتنالاً لقول الله تعالی الشکور الودود: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى») دیار و ئاشکرایه که ته‌رغیبی براده‌ران و هاو‌رپیان له‌سه‌ر کرده‌وی خیر، گه‌وره‌ترین هاو‌کاریه‌یه: (قال الله تعالی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالتَّعَدْوَانِ» وقال تعالی: وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ...)

براده‌ران! چاک تی فکر و بزنان که خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا چه‌ند به لوتف و میه‌ره‌بانی و موجامه‌له ئه‌مری فه‌رموه ده‌وله‌مه‌نده‌کان چاکه له‌گه‌ل هه‌ژار و داماو‌اندا بکه‌ن: هاتوو هه‌که‌م جار خه‌لکی دلسارد کردوو هه‌وه و ئاگاداری کردوو نه‌ته‌وه له مردن و به‌جی هیشتنی دۆست و که‌سوکار، واته: بنیاده‌م هه‌رچی هه‌یه و نییه به‌جی دیلی و بیجگه کفنی هه‌چ له‌گه‌ل خویدا نابا، بگره جاری و هه‌یه کفنه‌که‌شی پی نابری!

هه‌روه‌ها ئینسانی حالی کردوو و پیی ده‌لی: ئه‌م دنیا و خۆشیی دنیا به‌که لای تویه مالی خۆمه و به ئه‌مانه‌ت لای تو به‌جیم هیشتوو و، هه‌زه‌که‌م وه‌ک من به ئیحسان ئه‌و ماله‌م لای تو داناوه، تۆیش ئیحسانی لی بکه‌ی به فه‌قیر و هه‌ژار و داماو‌ان تا خۆت له پاداشی که‌موکوری و تاوانی دنیا پرگار بکه‌ی، من بی نیازم له ئیوه و هه‌ر به میه‌ره‌بانی و به‌خشنده‌یی خۆم، ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و پێگای خیرتان بو‌روون ده‌که‌مه‌وه.

دیشان فه‌رمویه‌تی: «وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ...» وه «وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ...» واته: ئه‌ی به‌نده‌کانی من! سه‌رف بکه‌ن له‌وه‌ی داومه پیتان و تیدا کردوو من به جیگه‌داری خۆم، به‌و سامان و ماله که خوی گه‌وره پیی داوی کۆشکی نه‌براو و نایاب و بی وینه بکره.

خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا به‌بی تویکل به‌لینی خوی دهربریوه بو ئه‌و که‌سانه‌ی

مالی خویشان له ریگهی ئه‌ودا سهرف ده‌کهن به‌وه که خانووی پوژی خویشان به‌ئاره‌زووی دلی خویشان وهرده‌گرن، بیگومان خوای گه‌وره به‌لینی خووی به‌جی دینی «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ». ئەمه موژدهیه‌کی گه‌وره به‌و ئه‌و که‌سانه که ده‌س و ده‌ه‌نده‌ییان هه‌یه و له ریگای خوادا مالی خویشان به‌خت ده‌کهن، به‌تایبه‌تی له پینج ئایه‌ت له قورئانی پیرۆزدا به‌لینی چاکه و پاداشی خووی داوه به‌ مروّقه به‌خشنده‌کان: یه‌که‌م «وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ» واته ئه‌وه‌ی له ریگهی خوادا به‌ختی ده‌کهن بیگومان خوا به‌ده‌له‌که‌ی ده‌داته‌وه بییان. دوهم «مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً» واته کییه ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ قهرز مالی خووی ده‌دا به‌ خوا به‌شیوه‌ی قهرزیکی پاکوخواوین و جوانی دوور له گومانی ناله‌بار و دوور له پیره‌ندی ناشیرین هه‌تا خوا جه‌زای ئه‌و قهرزی بداته‌وه به‌ چهند قات و چهند شیوه‌ی زور. سییه‌م «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...» واته ئه‌ی پیغه‌مبهر سه‌ده‌قه له مالی ئه‌و موسلمانانه وهرگره تا به‌و خیر و سه‌ده‌قه‌یه نه‌فس و گیانیان له چلک و پیسی تاوان و ئاره‌زووی نه‌فس پاک بکه‌یته‌وه. ئەم سه‌ده‌قه‌یه نه‌ک ته‌نیا پاکیان ده‌کاته‌وه به‌لکو هه‌رچه‌ند که‌میش بی لای خوای گه‌وره زور ده‌بی و زیاد ده‌کا، وه‌کو یه‌کی به‌رخ‌ی دابه‌ستی و گیا و خواردنی پی بدا و پوژ به‌پوژ به‌رخه‌که قه‌له‌و بی و له‌شی گه‌وره بی و ببیته به‌ران. بیگومان ئایه‌تی (وَيُرِيهِ الصَّدَقَاتِ) که مانای ئه‌وه‌یه خوا سه‌ده‌قه گه‌وره ده‌کا و زیادی ده‌کا به‌ئاشکرا ده‌لاله‌ت له‌وه ده‌کا که ئیستا به‌یانم کرد.

ده‌گی‌رنه‌وه: هه‌زرتی داوود (علی نبینا وعلیه السلام) له‌کاتی دوعا و نزا و له‌ خواپارانه‌وه‌دا هه‌زرتی جه‌نابی خوای گه‌وره‌ی کرد: خوایا ترازووی تاعه‌ت کیشانم پیشان بده، که پیشانی درا و هاته‌ پيش چاوی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو هه‌موو خوهره‌لات و خوړنشین تی‌دا جی ده‌بووه‌وه. ئه‌ویش هه‌زرتی خوای کرد: خوایا! ئەم ترازوویه به‌چی پر ده‌بی؟ کی ده‌توانی ئه‌وه‌نده تاعه‌ت بکا ئەمانه پر بکا؟ خوای گه‌وره له وه‌لامدا فه‌رمووی: هه‌ر که‌سی له‌به‌ر ره‌زای من پارووه نان بدا به‌ گه‌دایه‌ک و بیجگه ره‌زای من داوای هه‌چ نه‌کا، من ئه‌و پارووه نانه‌ی بو‌گه‌وره ده‌که‌م تا تایی ئه‌و ته‌رازووه پر ده‌کا.

چوارهم ئەمین بوونه له ترس و سامی پاشه‌پوژ. خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: «وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا» واته: گرووه‌ی خاوه‌ن ئاین و پاریزگارده‌کان تیب تیب و چین چین به‌ره‌و به‌هه‌شت ره‌وانه ده‌کری‌ن.

له چه زرهتی عهبدو لئالی کورپی عهباسه وه ریوایهت کراوه، خویان لی رازی بی،
فهرموویه: له چه زرهتم بیستووه که فهرموویهتی: (السخاء خلق الله الأعظم) واته
سه خاوهت و بهخشندهیی گه ورهترین خوی خوی گه ورهیه و له ناو ئه و خوورپه وشت و
بههرانه دا که داوئی به بندهگانی خوی به گه وره بهش دهناسری.

ریوایهت کراوه: «إن لله مائة وسبعة عشر خلقا من آتاه الله واحداً منها دخل الجنة»،
واته: هرچه ند سیفته ته کانی خوی گه وره برانه و هیان بو نییه به لام له ره وشته زور
خوشه ویسته کانی سه د و حه قده خو وهیه هرکه سی یه کی له و خوانه ی دهس بکه وی،
ده چیه به ههشت و ههتا هه تایه تیدا ده مینیه وه.

ههروه ها ریوایهت کراوه: «تخلقوا بالسخاء لأن السخاء خلق الله الأعظم» واته:
به ده هه نده بن؛ چونکه به ده هه ندهیی گه وره ترین خوی خوی.

له چه زرهتی عایشه ریوایهت کراوه (ر.خ) فهرموویهتی «الجنة دار الأسخياء» واته:
به ههشت مالی ده هه نده دارانه.

ههروه کو ریوایهت کراوه: «إن الله أستخلص هذا الدين لنفسه، ولا يصلح لديكم إلا
السخاء وحسن الخلق ألا فزینوا بهما دینکم» واته: خوا ئه م ئاینی ئیسلامه ی نیسه ت داوه
له خوی، ئه وهیش به که لکی ئه م ئاینه بی، سه خاوهت و خوش خووییه، که واته
ئاینه که تان به م دوو شته جوانه برانینه وه.

ههروه ها فهرموویهتی: «إن الدين عند الله الإسلام» واته: ئاینی راست له لای خوا
ئاینی ئیسلامه، جا مادام ئاینی راست لای خوا ئاینی ئیسلامه و سه خاوهتیش به شیکه
له ئاین، پیویسته مروقی موسلمان سه خاوهت بکاته پیشه ی خوی. که وایی نابی
ئیسلامه تی له گه ل رژی و به خیلیدا کو بیته وه، چونکه سیفته تی رژی، که ده بیته وه هوی
مه نعی چاکه ی رژه که له موسلمانان، ده بیته هوی مه نعی خیری خوی گه وره له نه فسی
ئه و که سه، وه کو له حه دیسا ده فهرموی: «أرحموا ترحموا» واته ره م به خه لک بکه ن تا خوا
ره حمتان پی بکا. پیچه وانه ی فهرمووده که ئه وهیه «إن لم ترحموا لا ترحموا» واته: ئه گه ر
ره م به خه لک نه که ن خوا ره حمتان پی ناکا. له تیکرای فهرمووده که ی پیغه مبه ره وه
(د.خ) درده که وی که ئیسلامه ی دین به سه خاوهت و تیکچوونی به رژییه. سویند ده خوم
مروقی خاوهن دل و ناگادار که ته ماشای ئینسانی چرووکی پاره پیسی بی که لک بکال

ئەوئەندە چلکی مەئەنەوی ئەو کابرا دیت بەرپوویدا دەلیتت لە شویننیکى پیسایە و هەموو ئەندامی لەشی پیس بوو و پیویستە هەموو لەشی پاک بکاتەو.

ریوایەت کراوە «ما محق الإسلام محق الشح شیء» واتە: هیچ دەردی وەك پزیدی و بەخیلی ئیسلامەتی بی هیز و لاواز ناکا.

هۆی ئەمەش ئەوئەیه ئاین ئاساری کەرەم و سەخاوەتی خۆی بەخشندە و میهرەبانە، دیارە هەر کەس قابیلیەتی سیفەتی کەرەمەتی نەبی قابیلیەتی ئاینی نابێ. هەر وەها ئەو حەدیسە پیرۆزە ئەو دەگەییانی کە دروستکردنی بەهەشتی پایەدار لە کەرەم و سەخاوەتی خاوەنی و شایانی ئەو کەسانە کە لە کەرەم و سەخاوەتدا مونسەبەیان لەگەڵ خوادا هەیه و، بەو کەسانە پەوا نییە کە چرووک و بی کەرەمتن، هەر وەکو لە حەدیسە قودسیدا هاتوو: «وعزتي وجلالي لا يجاورني فيك بخيل» خۆی گەرە ئەم قەسە لەگەڵ بەهەشتایە، واتە: بە گەرەیی و تواناداریی خۆم سویندبی مروقی پزید و چرووک لەناو تۆدا ئەی بەهەشت! دراوسییهتی من ناکا.

دیسان حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «تصدقوا فأن الصدقة فكاكم من النار» واتە: خیر و سەدەقە بکەن، چونکە خیر و سەدەقە، بیگومان، دەبیته هۆی رزگار بوونتان لە ناگری دۆزەخ. لە ریوایەتیکی تردا ئەم جوملەیه لی زیاد کردوو: «ولوا بشق تمر» واتە: با ئەو سەدەقەیه بە لەتە خورمایە کیش بی.

دیارە مەبەستی حەزرت (د.خ) هاندانی ئوممەتی ئیسلامە بو خیرکردن و بەخشینی مأل بە گەدا و داماوان بەقەدەر ئیمکان تەنانهت بە لەتە خورمایە کیش بی، چونکە ئەو کەسە سەدەقەکردن بکاتە پیشەیی خۆی لەو مألەدا سەرفی دەکا فەرقی کەم و زۆری لا نییە؛ دیارە فەرق بە ئیخلاسه، کە خیرکردنە کە لەگەڵ ئیخلاسا بی، مألێ کەم لای خوا بە زۆر حسیب دەکری.

ریوایەت کراوە لە ئەبووتەمیمهوه (ر.خ) کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی «لا تحقرن من المعروف شيئاً ولو إن تعطي صلة حبل أو شسع نعل، ولو أن تفرغ من دلوك في أناء المستسقي، ولو أن تنحي شيئاً من طريق الناس وفي ريوایة: أن تنحي الأذى من الطريق، ولو أن تلقى أخاك ووجهك اليه منطلق، ولو أن تؤنس الوحشان، وما سر أذنك أن تسمعه فاعمل به، وما ساء أذنك إن تسمعه فأجتنبه». واتە: ئەی باوکی تەمیم هیچ خیراتی بە

کهم دامه‌نی، با ئه‌و خیره بریتیش بی له بستنی پهت که بخریته سهر گوریسیکی کورت و کاری پی مه‌سهر بی، یاخو قهیتانی بی، ئه‌م لاو لای نه‌علی به‌یه‌که‌وه به‌ستی، یا له ئاوی دۆلچه‌که‌ت میقداری بریژیته ناو کاسه‌ی که‌سی که داوای ئاو ده‌کا، یا شتی یا درکی له ریگای خه‌لک دور بخه‌یته‌وه، یا به پرویه‌کی گه‌ش و خو‌شه‌وه چاوت به برات بکه‌وی، یا مروقیکی خه‌فه‌تبار دلخوش بکه‌ی و هاوبه‌شی خه‌می بی. هه‌ر واته‌یی که‌هز له بیستنی ده‌که‌ی ئه‌وه به‌گوئی خه‌لکا بده. هه‌ر شتی که‌هز ناکه‌ی بیبسی مه‌یده به‌ گوئی خه‌لکیدا.

هه‌روه‌ها هه‌زرت (د.خ) هاندانی له‌سهر خیرات گه‌یاندووه‌ته راده‌یی فه‌رموویه‌تی: «أفعلوا المعروف إلی من هو أهله وإلی من لیس من أهله». واته: چاکه بکه چ له‌گه‌ل که‌سیکا شایانی بی و چ له‌گه‌ل که‌سیکا که شایانی نه‌بی؛ چونکه ئه‌گه‌ر کابرا چاکه له‌گه‌ل کراوه‌که لایقی بی ئه‌وا جیی خو‌یه‌تی، خو ئه‌گه‌ر هه‌لنه‌گری و شایانی نه‌بی خاوه‌ن چاکه به‌نیازی ئیسلام و چاککردن ئه‌و پیاوه‌تییه‌ی له‌گه‌ل کردووه و چاکه‌که‌ی جیگای ره‌وای خو‌ی ده‌گری.

له ئیمامی عه‌لییه‌وه (ر.خ) رپوایه‌ت کراوه که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌رم بیستووه (د.خ) که هوی دواخستنی سزای فیرعه‌ون ئه‌وه بووه که زور سه‌خی بووه، مالی زوری به داماوان ده‌دا. ته‌نانه‌ت رپوایه‌ت کراوه که چوار هه‌زار میوانخانه‌ی هه‌بووه، به‌لام کاتی هه‌زرتی مووسا (د.خ) موعجیزه‌گه‌وره‌کانی نیشان دا، فیرعه‌ون جادوو‌که‌ره‌کانی کو‌کرده‌وه، له‌گه‌ل خه‌لکیکی زوردا، وه‌ک قورئان ده‌فه‌رموی: «فَحَشَرَ فَنَادَى [٢٣] فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى» واته: خه‌لکی کو‌کرده‌وه و بانگی کردن وتی: من خوای به‌رز و بالای ئیوه‌م. له‌پاش ماوه‌ییکی تریش وتی: «مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي» ئینجا خوای گه‌وره هه‌قی ئه‌وه‌ل و ئاخیری لی سه‌ند، وه‌کو ده‌فه‌رموی: «فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى».

رپوایه‌ت کراوه هه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «رَأْسُ الْعَقْلِ بَعْدَ الْإِيمَانِ التَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ وَأَصْطِنَاعُ الْمَعْرُوفِ إِلَى كُلِّ بَرِّ وَفَاجِرٍ» واته: سه‌ری هوشیاری و تیگه‌یشتن، پاش ئیمان به خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌وه‌یه که ئینسان مه‌حه‌به‌ت و خو‌شه‌ویستی له‌گه‌ل مرو‌فدا هه‌بی، هه‌روه‌ها چاکه‌کردن به‌ده‌م و به‌ده‌ست، به‌گوفتار و به‌ره‌فتار له‌گه‌ل هه‌موو مرو‌فدا چاک و خراپ، هه‌رکام له‌مانه به‌گویره‌ی شان و حالی خو‌ی و به‌جو‌ری له سنووری یاسای ئیسلام ده‌رنه‌چی و نه‌رواته سهر ریگای پیچه‌وانه‌ی ئاین.

وعنه، رضي الله عنه «أحب الأعمال ثلاثة: مواساة الأخ بالمال، وانصاف المؤمن نفسه، وذكر الله على كل حال». واته: خوښه ويستترين كرده وى ئينسان سى شتهن. يه كه م: برتييه له يارمه تىي براى ئاينى به مال، به خوږايى وهكو سه دهقه و به خشين يا قهرزى بى ريبا. دووم: چون عدالهت و راستكارىي دهوى له خه لك، وهها داواى ئه و عدالهت و راستكارىيهيش له خووى بكا. سييه م: ئه وهيه به ده م و به دل له هه موو حالئيكدا ئاگاي له زيكرى خواى گه و ره بى. چ زيكرى واجيب و چ هى سوننهت.

وعن أنس، رضي الله عنه «أنه ينادي المنادي: أين فقراء أمة محمد؟ قوموا وتصفحوا صفوف أهل القيامة إلى من أطعمكم أكلة أو سقاكم شربة أو كساكم خلقة فخذوا بيده وأدخلوا الجنة، فترى الصاحب قد تعلق بصاحبه وهو يقول يارب هذا أشعني ويقول الآخر يارب هذا أرواني، فلا يبقى من أمة محمد صغير ممن فعل ذلك ولا كبير ألا أدخلهم الجنة جميعا».

واته له روژى قيامه تا جار كيش جار دهدا و ده لى كوان هه ژاره كانى موسلمانانى ئوممه تى محمه د (د.خ)؟ با ده ركه ون و راسته وه بن برؤن بگه رين به ناو ريزى ئه هلى قيامه تا، ئه و كه سانه بدوژنه وه كه له دنيا دا پارووه نانئى يا قومه ئاويكيان ده رخوارد دا ون يا پوښا كه شه ريه كيان له بهر كردوون، ده ستيان بگرن و بيان بهن بو به هه شت. جا له ويدا ته ماشا ده كهى ها و رى با وه شى به ها و رپى خويدا كردووه و ده لى خوايا ئه م مروقه تيرى كردووم له نان و ئه م مروقه تيراوى كردووم.

پوختهى قسه له ئوممه تى پيغه مبه را (د.خ) نه بچووك و نه گه و ره ناميني، له وانه كه خيريان كردووه و خير كه يان لى قبول كراوه، ئيللا ده رو نه به هه شت له پاداشى كرده وه كانياندا.

براكان! قبول كردنى ئه م خيراته له كه ره مى خواى گه و ره يه، كه به ميه ره بانىي خوئى ئه و چا كه و پيا وه تىيهى بو حسيب ده كا. به لام به پتى شهرع پيوسته ئينسان ئه و چا كه يه و ئه و خيره له بهر خوا بكدا نه ك بو ربا و پيش چاو خستنى خه لك. هه و ره ها نابى به و كرده وه له خوئى بايى ببى و خوئى لى بگورئى و خوئى به پيا و چاك بزاني!. پيوسته له كاتيكدا ئه و خيره ده كا، وه ك هيو اى ئه وهى هه يه كه خواى گه و ره لى قبول بكا، ترسى ئه وه يشى هه بى كه لى قبول نه كا و ره دى بكاته وه، وه ك خوا ده فه رموى: «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ

مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ». واته: ټو کهسانه‌ی که مالى پاکى خوځيان له رڼگه‌ی خواى گه‌ورده‌ا به ه‌ژاران دده‌ن و له ه‌مان کاتدا دل‌له‌رزهيانه نه‌باده خيړه‌که‌يان لى قبول نه‌کړى و، دلنيدا له‌وه که دوايى ده‌گه‌رڼه‌وه بو حضورى خوا، ټه‌وانه که‌سانکن په‌له په‌ل ده‌کن و له خيړاتدا پيش ده‌کن و ده‌يانه‌وى زووتر ده‌سى خوځيان بوه‌شښن و يارمه‌تياى ه‌ژاران بده‌ن.

له حه‌زرتى عايشه‌وه (د.خ) رڼوايه‌ت کراوه فه‌رموويه‌تى: که پرسياريان کرد له ماناى نايه‌تى «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ» حه‌زرت (د.خ) فه‌رموى ټه‌وانه ټه‌و جوړه که‌سانه‌ن که روژ به‌روژوو دهب‌ن له مالى خوځيان خيړ ده‌کن و ترسيشيان هه‌يه که خوا ټه‌و خيړاته‌يان لى قبول نه‌کا.

هه‌روه‌ها ټه‌و کو‌مه‌له‌يه کاتى ده‌چنه به‌ه‌شت که له‌کاتى سه‌ره‌مه‌رگدا به ټاخر شه‌رى نه‌مرن، واته: له کاتى گيانه‌لادا ټيمانيان لى نه‌سه‌نرڼته‌وه (والعياذ باللّه)، ياخو له‌پاش ټه‌و چاکانه که ده‌کن ټه‌وه‌نده کرده‌وى ناشه‌رى نه‌کن که نيشانه‌کانى ټه‌و خيړه پيش‌وانه له‌ناويه‌رى.

پوخته‌ى قسه: هر که‌س له‌سه‌ر سه‌خاوه‌ت و به‌خشينى مالى خوځى له رڼگه‌ى خوادا به‌رده‌وام بى «ټه‌گه‌ر هه‌نديکيشيانى لى قبول نه‌کړى، ټوميد وايه هه‌نديکى تريانى لى قبول بکړى؛ چونکه دووره له حاله‌تى موسلمان له سه‌رفى مالى خوځيدا ټيخلاسى بو خواى گه‌وره نه‌بى، هه‌روه‌کو دووره له که‌رمى خواوه جه‌زاي چاکه‌ى عه‌بدى خوځى ناداته‌وه له‌گه‌ل ټه‌وه‌شدا که به‌لڼنى به‌پاداشى چاکه داوه.

له عه‌بدوللاى کوپى حه‌زرتى عومه‌روه‌وه ده‌گيړنه‌وه، خوايان لى رازى بى، که فه‌رموويه‌تى: سه‌يره ټه‌و موسلمانانه به‌نده به‌پاره ده‌کړن و ټازادى ده‌کن که‌چى به هڼزى پياوه‌تى و چاکه‌کردن مروقى ټازاد ناکړن؛ چونکه مه‌شه‌وره (الانسان عبد الاحسان) واته ټينسان به‌نده‌ى چاکه و پياوه‌تياى، له‌گه‌ل هر که‌سيکيا پياوه‌تى بکه‌ى، ده‌يکه‌ى به به‌نده‌ى خوټ.

له ټه‌بوو هوره‌يره‌وه ده‌گيړنه‌وه (ر.خ) که حه‌زرت فه‌رموويه‌تى «السخي قريب من الله وقريب من الجنة وقريب من الناس وبعيد من النار، والبخيل بعيد من الله وبعيد من الناس وبعيد من الجنة وقريب من النار. والجاهل السخي أحب إلى الله من العباد»

البخيل». واته: مروقي بهدس و دههنده له خواوه نزيكه، له بههشتهوه نزيكه، له خهلكهوه نزيكه و، دووره له ناگري دوزهخ. بهلام ئينساني رژد و دس نوقاوي بي دههنده له خواوه دووره، له بههشتهوه دووره، له خهلكهوه دووره و، له ناگري دوزهخهوه نزيكه.

دهگيرنهوه يهكي له رههبرهكان له ئيبليسي پرسى: خوشهويستترين كهس لاي تو كييه؟ له وهلامدا وتى: مروقيكي عابيده كه رژد و بهخيل بي، ئەمجاره لاي پرسى: ئەي كام كهس لات ناخوشهويستتره؟ وتى فاسقي كه بهدس و دههنده بي. پرسى له بهر چي؟ وتى: چونكه هيوادارنيم كه خوا عابيدي بهخيل عفوو بكا، بهلام هيوام زوره كه فاسقي بهدس و دههنده عفوو بكا، كهوابي يهكهم هاوړيي منه و دووم له منهوه دووره.

عبداللای مهزني دهگيرنهوه كه خوي گهوره وهحيي كردووه بولاي هندی له بنده خوشهويستهكاني له رههبران فرمويهتي: به عيزت و جهلالی خوّم هيچ شتيكم دروست نهكردووه لام خوشهويستتر بي له ئيحسان و چاكه و پياوهتي و، هر كه سيكت چاوي كهوت كه چاكه و پياوهتيم لا جوان كردي و چاكه و پياوهتي له گهل خهلكدابكا و حهزيان لي بكا، ئەوه بزانه كه من خوشم دهوي و هميشه بهچاوي كهرم و ميهرهباني ته ماشاي دهكهم. ههروهها هر كه سيكت دي كه پياوهتي و چاكه له بهرچاوييا ناشيرين كردي و حهزيان لي نهكا و بهخرابي بويان برواني و رقي لايان بي، ئەوه بزانه كه من خوشم ناوي و به چاوي خوشهويستتويهوه بوي ناروانم.

له جابيرهوه دهگيرنهوه (ر.خ) كه حهزرت (د.خ) فرمويهتي: «ألا أخبركم بمن تحرم عليه النار غداً: كل هين لين قريب سهل». واته: ئايا ناتانهوي پيتان بليم كي له قيامهتدسا ناگري دوزهخي لي چهرامه؟ ئەوه كه سيكه كه ئاسانكار و نهرم وتار و ئارام بي له گهل ئادهميزادا، واته واته نابر و كردهوي ناشيرين نهبي.

له عومري كوري خهتتابهوه دهگيرنهوه (ر.خ) كه خوي گهوره جيبهئيلي نارد بولاي حهزرتي ئيبراهيم (ر.خ) كه پي بلي خوي گهوره دهفرموي من له بهرئوهو كردوومه به خهليل و دوستي تايبهتي خوّم چونكه له دلي ئاگادارم و دهزانم دلي له دلي ههموو موسلمانهكان سهخيتره.

دهگيرنهوه حهزرت (د.خ) فرمويهتي: «أقيلوامن السخي زلته فأن الله أخذ بيده كلما عثر». واته: له ههلهي ئينساني بهدس و دههنده ببورن و چاويوشي لي بكن چونكه

هەر کاتی هه‌لبخلیسکی و له‌وانه‌بی بکه‌وی خوای گه‌وره ده‌ستی ده‌گری ، ده‌پیاریزی و نایه‌لی بکه‌وی.

له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه ده‌گێر‌نه‌وه (ر.خ) سه‌خاوه‌ت داریکه له‌به‌هه‌شتدا هه‌ر کس سه‌خی بی، لقی له‌و داره‌ی ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته به‌هه‌شت. به‌خیلی و پ‌ژدیش داریکه له‌دۆزه‌خدا هه‌رکس پ‌ژد بی لقی له‌و داره‌ی ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته دۆزه‌خ.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه که‌ه‌زه‌ت (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: «ألا أن کل جواد في الجنة حتم من الله وأنا به كفيل». واته: به‌راستی هه‌موو خاوه‌ن سه‌خاوه‌تی و له‌به‌هه‌شتدا، ئه‌مه له‌لایه‌ن خواوه‌ واجیب کراوه و من که‌فیل له‌سه‌ری. جا که‌ه‌زه‌ت (د.خ) که‌فیل بی بیگومان ئه‌و که‌سه ده‌رواته به‌هه‌شت.

له‌ه‌زه‌تی عه‌لییه‌وه ده‌گێر‌نه‌وه (کرم الله وجهه) که‌خوای گه‌وره سیفه‌تی چاکه‌کردنی دروست کردووه و چه‌ند ئاده‌میزادیکی بو‌ دروست کردووه و خو‌شه‌ویستی کردووه لایان و، سیفه‌تی پیاوه‌تی وه‌کو ئاوی ره‌وان ئاسان کردووه بو‌یان و چۆن بو‌ هه‌ر زه‌وییه‌کی نه‌وی ره‌وانه‌ بکری ده‌روا به‌و جو‌ره ئه‌م که‌سانه‌ پیاوه‌تی ئاسانه‌ بو‌یان و، هه‌روه‌ک و لا‌تی وشک و برنگ به‌ ئاو ده‌ژییته‌وه، به‌و چه‌شنه‌ ئینسانی داماو و بی‌ده‌سه‌لا‌ت و بی‌ده‌رامه‌د به‌ پیاوه‌تی ئه‌م ئینسانه‌ به‌ده‌سوده‌هه‌ندانه‌ ده‌بو‌وژینه‌وه.

ئاگادارین! ئه‌هلی چاکه‌ و پیاوه‌تی هه‌روه‌ک له‌ دنیا‌دا دیارن له‌ قیامه‌تیشا وه‌ها دیار و سه‌ره‌رز و به‌ شان و شکۆن.

هه‌روه‌ها پیاوه‌تی له‌به‌رچاوی هه‌ندی که‌س ناشیرین کراوه و ئه‌وانه‌ بو‌ونه‌ته‌ دۆزمنی و نایانه‌وی بیکه‌ن و مه‌منوع کراوه لییان، وه‌ک چۆن باران له‌ سه‌له‌ قاتییا له‌ هه‌ندی زه‌وی مه‌نع ده‌کری. دیاره‌ مه‌به‌س ئه‌وه‌یه ئه‌و مرو‌قه‌ بی که‌لکانه‌ به‌فه‌ته‌رات بچن، وه‌ک چۆن زه‌وی بی ئاو و باران بی به‌ر و بی خیر ده‌بی. دیاره‌ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ چاوپۆشی له‌و که‌سانه‌ نه‌کا و لا‌ته‌که‌یان به‌جاری له‌به‌ر شوومی و نه‌گبه‌تی و دل‌ره‌شی ئه‌و پ‌ژدانه‌ له‌ناوده‌چی. له‌راستیدا گه‌لی به‌لا‌و موسیبه‌تی پووی زه‌وی و بی بارانی و ده‌ردی کشتوکال و به‌پیت و به‌ره‌که‌تی به‌ش و باره‌ی باغات و هه‌یوانات له‌بی به‌زه‌ییه‌تی خه‌لکه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی، به‌تایبه‌تی له‌زه‌کات نه‌دان و یارمه‌تی نه‌دانی یه‌کتیرییه‌وه، به‌لام خوای گه‌وره‌ هه‌میشه‌ چاوپۆشی ده‌کا وه‌ک له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی «وَلَوْ يَأْخُذْ

اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ» بهلئى ئىسته گهلى نه خوښى و به لاي مسيبت له هه ندى شويندا و له هه ندى كه سدا ده بينرى، په نا به خوا له م جوړه كار ساتانه.

له و فهرموده پيغه مبهروه (د.خ) كه فهرموويه تى خهلكى به دس و دهه نده له پوژى قيامه تدا هه لى چاكهن، درده كه وئى ئه وانه كه به دس و دهه نده نين و بى به زه بى و ناميهره بانن له پوژى قيامه تا به هه لى چاكه حسيب ناكرين و له پاشه پوژدا بى قهر و بى قيامه ت و بى پايه و مايهن.

رپوايه ت كراوه: «أَكثَرُوا مِنَ الْأَخْوَانِ فَأَنْ لِكُلِّ مُؤْمِنٍ شَفَاعَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: برادرى زور بگرن له موسلمانان، چونكه هه موو موسلمانى له پوژى قيامه تدا تكا و پجاي هه بى بو تاوانباران. كه واته ئه و قسه كه له ناو هه رهمه خه لقا مه شهووره و ده لين «دنيا بو دنيايه ئه گهر نا له قيامه تدا كه س تكا بو كه س ناك» درويه و قسه يه كى ناجوره و له گه ل هه ديسى پيغه مبهرا ناگونجى.

له عه بدولاي كورپى عه باسه وه ده گيرنه وه (ر.خ) «إِنَّ لِلْمَسَاكِينَ دَوْلَةً عِنْدَ اللَّهِ، فَأِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قِيلَ لَهُمْ أَنْظَرُوا مِنْ أَطْعَمَكُمْ فِي اللَّهِ لَقْمَةً أَوْ كَسَاكُمْ ثَوْبًا أَوْ سَقَاكُمْ شَرْبَةً فَأَدْخَلُوهُ الْجَنَّةَ».

واته: له پوژى قيامه تدا هه ژارانى موسلمان له پاداشتى ئيمان و خوگرى و رساليى دنيايان شان و پايه يه كى تايبه تبيان هه بى و بانگيان لى ده كرى و پبيان ده وترى: بپوانن به ناو خه لكدا بزنانن كى دناسنه وه له وانه لى له دنيا دا پارووه نانكيان پى داون يا پارچه جليكيان له بهر كردوون يا قومه ئاويكيان داونه تى، په ليان بگرن و بيانبه نه به هه شت.

برادرينه! له م فهرموده و فهرموده پيشووه وه به روونى بو مان درده كه وئى كه به ختيارى و سه ربه رزى بو ئه وانه يه كه له دنيا دا خزمه تى خه لكيان كردووه و يارمه تى هه ژاران و داماونيان داوه، ئه مانه له پوژى قيامه تدا هه ژاره موسلمانان به ئه مرى خواى گه وره ده ستيان ده گرن و به قهر و عيزه ت و حورمه ته وه ده يانبه نه به هه شتى ئه به دى.

خواى گه وره له قورئاندا ده فهرموى: «وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ». واته: ئه و كه سانه لى له په ستى و پرديى نه فسبى خويان پاريزراون، ئه وان له پوژى قيامه تدا رزگار بوون و به مه رام گه يشتون.

دیاره له مهفهوومی موخالهفهی ئەم ئایهتهوه دهردهکهوئ ئەوانه‌ی که پژد و دس نووقاو و پهستن له سزای پۆژی قیامت رزگار نابن.

له ئەبولدهردائهوه دهگێرپنهوه (ر.خ) که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «ألا أخبرکم بأهل النار؟ کل جعظري مستکبر جماع منوع» واته: ده‌تانه‌وی پیتان بلیم له پۆژی قیامه‌تدا کئ ئەهلی ئاگری دۆزه‌خه؟ ئەوانه‌ی که خاوه‌ن فیز و ده‌مارن و بی به‌زه‌یی و نامیه‌ره‌بانن و مائی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه و به‌شی داماوانی لی ناده‌ن.

له مه‌عازی کورپی چه‌به‌له‌وه ده‌گێرپنه‌وه (ر.خ) که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی «ألا أنبئکم بشر الناس؟ من أکل وحده ومنع رنده و ضرب عبده. ألا أنبئکم بشر من ذلک؟ من یبغض الناس ویبغضونه» واته: پیتان نه‌لیم که خراپترین که‌س کێیه؟ ئەوه‌یه که خوا پاروویه نانی دایه به‌ته‌نیا بیخوا و خێر و خۆشی خۆی له خه‌لک مه‌نع بکا و ئازاری به‌نده‌ی ژێرده‌ستی بدا. ناتانه‌وی له‌مه‌یش خراپترتان پی بلیم؟ ئەو که‌سه‌یه له‌به‌ر به‌دخوویی رقی له خه‌لک بی و ئەوانیش رقیان له‌و بی.

له راستیدا مروّقی به‌ده‌س و ده‌هه‌نده خه‌لکی خۆش ده‌وی و خه‌لکیش ئەویان خۆش ده‌وی، وه‌ک مه‌شه‌هوره «الحب من الجانبین والبغض هکذا» واته: خۆشه‌ویستی له دوو لاره ده‌بی و رقیش هه‌روه‌ها. واته: هه‌رکه‌س به ره‌وشت باشی خه‌لکی خۆش بوئ خه‌لکیش له‌به‌رئەو ره‌وشت باشیه ئەویان خۆش ده‌وی.

له عه‌بدوللای کورپی عومه‌روه ده‌گێرپنه‌وه (ر.خ) که پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «إن الصدقة لا تزيد المال إلا کثرة» واته: خیراتکردن و سه‌ده‌قه‌کردن هه‌ر ماله‌که زۆر ده‌کا؛ چونکه به‌هۆی ئەو خیره‌خوای گه‌وره ئەو خاوه‌ن ماله‌ی خۆش ده‌وی و نیعمه‌ته‌که‌ی بو زۆر ده‌کا. هه‌روه‌ها به‌هۆی خیرکردنه‌وه خه‌لکی دوعای زۆری بو ده‌که‌ن و خوای گه‌وره دوعاکه‌یان قبوول ده‌کا و ئەو خیرۆمه‌نده ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا و به‌ره‌که‌ت ده‌خاته ماله‌که‌ی.

ئەبوو هوره‌یره (ر.خ) ده‌گێرپته‌وه که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أن ملکاً بباب من أبواب الجنة یقول کل یوم: من یقرض الیوم یجز به غداً. و ملکاً بیان آخر یقول: اللّهم أعط منفقاً خلفاً وأعط ممسکاً تلفاً.» واته: له یه‌کی له ده‌رگاکانی به‌هه‌شتدا مه‌لائیکه‌یه‌ک هه‌موو پۆژی بانگه‌واز ده‌کا و ده‌لی: هه‌ر که‌س ئیمرو قه‌رز به‌ خوای گه‌وره بدا سه‌به‌ینی خوا جه‌زای ده‌داته‌وه، له ده‌رگایه‌کی تریشه‌وه مه‌لائیکه‌یه‌کی تر له خوا ده‌پارپته‌وه ده‌لی: خوایا ئەوه‌ی له ریگه‌ی تۆدا مائی خۆی به داماوان ده‌به‌خشی، بوئ پر بکه‌روه و پاداشی

بده‌روه و، ئه‌ویش به‌شی که‌س نادا مالّی بفه‌وتینه. دیاره‌ دوعای مه‌لائیکه‌ گیرایه و خوای گه‌وره زوو قبوولی ده‌کا.

ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان دی که‌ خزمه‌تی خه‌لکی ده‌کرد و مالّی ده‌فه‌وتا و زیانی لیّ ده‌که‌وت، ئه‌وه یا تاکیکردنه‌وه‌یه‌که‌ لای خواوه‌ بوّی یاخو له‌ نییه‌تی ئه‌و خیر و چاکه‌دا که‌ کردوویه غه‌ش بووه‌ ئه‌گه‌رنا خوای گه‌وره‌ به‌لیّینی خوّی به‌جیّ ده‌هیّی.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان دی که‌ پژد و به‌خيله و له‌گه‌لّ ئه‌وه‌شدا ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن پایه و ده‌سه‌لاته، ئه‌وه‌ بزنانن ئیستیدراجه، واته: خوای گه‌وره‌ به‌و نیازه‌ ئه‌و مالّ و سامانه‌ی پیّ داوه‌ که‌ زوو به‌زوو لیّی بسینّیته‌وه یا به‌رزی ده‌کاته‌وه هه‌تا له‌په‌ر بیدا به‌ه‌رزدا یا ئه‌و که‌سه‌ له‌و مالّ و سامان و پایه‌یه‌ ناحه‌سپّته‌وه به‌ ده‌لیلی حه‌دیسکیّ پیّغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌ فه‌رموویه‌تی: «واذا كان همه الدنيا أفضى الله، سبحانه، عليه نعمة وجعل الفقر بين عينيه». واته: ئه‌گه‌ر یه‌کیّ هیممه‌ت و مه‌به‌ستی هه‌ر بوّ دنیا بیّ و ئه‌وه خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی زور ده‌کا، به‌لام فه‌قیری ده‌خاته‌ پیّش چاوی به‌جوړیّ له‌و مالّ و سامانه‌ی له‌زه‌ت نه‌بینی و ئیستیراحه‌تی لیّ نه‌کا.

شیخ ئیبنو حه‌جه‌ر ده‌فه‌رمووی: ده‌وله‌مه‌ندی ئینسانی ده‌ست نووقاو و پاره‌ پیس، نیشانه‌ی نه‌گبه‌تییه‌تی و هوّی غه‌زه‌ب لیگرتنی خوایه‌ بوّ ئه‌و که‌سه، ئه‌گه‌ر نا به‌و سامانه‌ کاریکی خیری ده‌کرد!

له‌ جابیره‌وه‌ ده‌گپنه‌وه (ر.خ) که‌ وتوویه: حه‌ززه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «كل نفقه أنفقها المسلم فعلى الله خلفها والله ضامن إلا نفقة في بنیان أو معصية». واته: هه‌ر مه‌سه‌ره‌فیّ موسلمان بیکا، خوای گه‌وره‌ برپاری داوه‌ توّله‌ی باشی بداته‌وه و شوینی بوّ په‌ر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر مه‌سه‌ره‌فیّ که‌ له‌ دروستکردنی خانووی زیاد له‌ پییوستدا کرابیّ یا له‌ گوناه‌ و نافه‌رمانی خوادا کرابیّ.

جا ئه‌گه‌ر یه‌کیّ مه‌سه‌ره‌فیکی کرد و له‌ ریگای خوادا و به‌شوین ئه‌و چاکه‌دا پاداشی چاکی نه‌دی با په‌له‌ نه‌کا؛ بیگومان پاداشه‌که‌ی پیّ ده‌گا. به‌لام یه‌کیّ بوّریا و فه‌خر مالّی خوّی سه‌رف کرد، ئه‌وه‌ مه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ لیّی خوّش بیّ، ئه‌گه‌ر نا یا له‌ دنیا‌دا یا له‌ قیامه‌تا تووشی زیان ده‌بیّ.

«وعن أبي ذر، رضي الله عنه، أن المكثرين هم المقلون يوم القيامة، إلا من أعطاه الله

خيراً فننخ فيه يمينة وشماله وبين يديه ووراءه وعمل فيه خيراً»

واته: ئەو كەسانەى كە هەر مالى دنيا زۆر دەكەن و هەميشە هەول دەدەن كۆى بكنەوه و لە رڤگهى خوادا بەختى ناكەن ئەوانە لە رڤژى قىامەتدا نەدارن و پاداشيان كەمە، مەگەر ئەوانە كە خواى گەرە دەرووى خىريان لى دەكاتەوه ئەوانيش چاكى مەردايەتى لى دەكەن بەلادا و لى دەبەخشەوه و لە رڤگهى خوادا بەراست و چەپدا و لە هەموو لايەكەوه دەستگرووى هەزاران و داماوان دەكەن، يا كارىكى چاكى نەبراوهى پى دروست دەكەن.

«عن وائلة، رضى الله تعالى عنه، أول من يلحقني من أهل بيتي أنت يا فاطمة، وأول من أشفع له من أمتي أهل المدينة وأهل مكة وأهل الطائف، وأول من يلحقني من أزواجي زينب وهي أطولكن يداً».

واته: لە كۆمەلى خانەدانى من يەكەم كەس بمگاتى لە رڤژى قىامەتدا توى ئەى فاتيمە! يەكەم كۆمەل كە تكايان بۆ بكنە ئەهلى مەككە و مەدينە و تائيفە. لە ژنەكانيشم يەكەم كەس بمگاتى لە رڤژى قىامەتدا زەينەبە؛ ئەو لە هەمووتان بەدەس و دەهەندەترە. ديارە كە لە باسى حەزرتى زەينەبى حەرەميدا فرموى «وهى أطولكن يداً» واته: لەبەرئەوهى لەپيش هەموو حەرەمەكانى ترمدا پيم دەگات؛ چونكە بەخششى زۆرە بۆ خەلكى، نەك لەبەر زيارە گەرەبى بەسەر حەرەمەكانى تريدا، چونكە بە ئيتىفاقى هەموو حەزرتى خەديجە (ر.خ) لە هەموو ژنانى جيهان گەرەترە لە حەزرتى مەريەمى كچى عيمرانى داىكى حەزرتى عيسا نەبى (د.خ) كە خيلافى هەيه لەوهدا. پاش حەزرتى خەديجە گەرەترين ئافرەتى جيهان عائيشەى حەرەمى حەزرتە، خوا لە خوى و سيدىقى باوكى پازى بى. پوختهى قسە حەزرتى زەينەب (ر.خ) لەبەر سەخاوت و بەدەهەنەيبه كەيهتى كە لە رڤژى قىامەتدا لەپيش هەموو كەسكدا بە خزمەتى حەزرت (د.خ) دەگا و لە ترس و بيمى ئەو رڤژە رزگار دەبى.

هەر وهه له سەر ئەم قىاسە دەردەكەوى هەر كەس لە موسلمانان لە دنياىدا بەخششى زۆر بووى و خاوەن نان و ئاو و بەرچاو فراوان و بەدەسودەهەنە بووى لە رڤژى قىامەتدا لەپيش خەلكى تردا بە خزمەتى حەزرت دەگا (د.خ).

خزمەتکردنى موسلمانان زۆر بەسودە بۆ رزگاربوون لە ئازارى رڤژى قىامەت. ديارە

ئازارى قىيامەت ئەۋەندە گران و بەئەركە تەننەت پىغەمبەران (د.خ) لەو پۆژە پىر ترسەدا «نفسى نفسى» يانە؛ جا لە جىگايەك ئەوان بەو پايە بەرزەووە حاليان وەھابى، دەبى باقىي خەلكى تر حاليان چۆن بى؟! ئەو پۆژە پۆژىكە خوى گەورە لەبارەيەووە فەرمويەتى «كَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا». واتە: پۆژى قىيامەت پۆژىكە لەوانەيە منداڵ و بىگونناھان لە ترسى ياخو لە درىژى ئەو پۆژە پىر بىن. جا بزەنن مادام خزمەتكردن بە موسلمانان ئەۋەندە بەسوودبى، پىويستە ئىنسان لە خزمەتكردن دەسبەردار نەبى.

زاننا گەورەكانى ئابنى ئىسلام فەرمويانە: گەورەترىن ھوى رىزگارى ئىنسان لە سزاي قىيامەت چوار شتە، يەكەم خو لە گوناھ پاراستن. دووم چاركردى ناساغى دەروون، واتە دوورى لە كىنە و ھەسوودى و خو بەباش زانين و بەدگومانى بە خەلك و وینەي ئەمانە. سىيەم رازىكردى دلى موبارەكى ھەزرت (د.خ) بەھوى سەلھوات بو لىدانى. چوارەم خزمەتكردى ئىنسان، لەسەر ئەو رىوشوینەي ئىسلام داي ناو، بەھەرچورى كە لە توانادا بى؛ بو نمونە: كەسى لە كارىكدا ناسارەزا بى و تو شارەزاي بكەى. يا دوو كەس دوو كوئەل لەيەك عاجز بن و تو تى بكوشى و ھەول بەدى ئاشتيان بكەيتەو. يەكى نزيك بى، گىرۆدەي زيانى بى و تو رىزگارى بكەى. يەكى بىدەست بى و تو دەستگروى بكەى و يارمەتیی بەدى. بە تايبەتى مال بەختكردن لە رىگەي خوادا دەبىتە گەورەترىن ھوى رىزگارى ئىنسان.

لە ھەدىسايە كە ھوى گەورەتر لەم چوار شتە نييە بو رىزگارى، مەگەر دەوامكردن لەسەر نكرى (لا اله الا الله) بە زمان و بەدل.

لە ھەبدوللاي كورپى عومەرەووە دەگىرنەو، خويان لى رازى بى، «إِنَّ الْعَبْدَ أَخَذَ مِنَ اللَّهِ أَدْبًا حَسَنًا إِذَا وَسِعَ عَلَيْهِ وَسْعٌ» واتە: ئەو بەندەي كە خوى گەورە دەرووى لى كرىووە و نيعمەتى بەسەردا رزاند ئەگەر بەخشندە و بەدەس و دەھەندە بو، ئەو لە خوى خويەووە فىرى رەوشتىكى جوان بوو؛ خوا دەرووى لەو كرىووتەووە و ئەويش دەرووى لە خەلك. بىگومان لەم ھەدىسەووە تى دەگەين ھەر كەس دەستى برىوا و خوا دەرگاي پۆزى لى بكا تەو، پىويستە بەقەدەر ئەو دەسەلاتە ميواندارى بكا و دەستگروى ھەژاران و داماوان بكا و پىوھندى خویشايەتى و خزمایەتى بەجى بىنى. ھەروھەا بو مال و مندالى خویشى باش بى و ھەرگىز ماوھى ئەو نەدا كە ژيانيان لى تەنگ و تال بكات.

یا ئەگەر لایقەوماویکی بینی، بە تاییبەتی لە ئەولادی پیغەمبەر (د.خ) یا عولەمای ئاین یا خانەدانیکی لایقەوتوو یا مروۆقیکی باشی دیندار ئەو زۆر بەجیبە خزمەتیان بکا. لە هەدیسی پیروۆزایە: تەعامی خۆتان بەدەن بە ئەهلی تەقوا و خواپەرست، واتە خزمەتی ئەمانە خیری زۆرتەر.

لە حەزەرەتی عەلییەو دەگێرێنەو (کرم اللہ وجہه) کہ پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «من صنع إلى أهل بيتي يداً كفاتة يوم القيامة».

واتە: کەسێ لەگەڵ یەکی لە ئەهل و بەیتی مندا چاکەیی بکا پاداشی دەدەمەو و منیش لە روۆزی قیامەتدا چاکەیی لەگەڵ دەکەم. دیارە لەم چاکە و پاداشەدا تەماشای پایەیی ئەو کەسە دەکری که لەسەر بناغەیی عەلاقەییەتی بە حەزەرەتەو (د.خ). بیگومان عالمیش بی و لە خواترسیش بی، ئەو بەشیووی بەرزتر شایانی خزمەتکردن و ریزلیگرتنە، چونکە چەند هۆیەکی ریز و قەدرگرتن و خزمەتکردنی تیا کۆبوونەتەو.

رێوایەت کراوە کہ حەزەرەت (د.خ) فەرموویەتی: «أكثرنا من الأخوان فأن لكل مؤمن شفاعة يوم القيامة» واتە: بەهۆی چاکەو برا و برادەری زۆر بو خۆتان بەیدا بکەن، چونکە هەموو موسڵمانیکی بەراستی موسڵمان پایەییەکی تەکاکردنی هەیه لە روۆزی قیامەتدا.

هەر کەس دەیهوێ بەدریژی ئەم باسە بزانی با بروا سەیری کتیبی (توثیق العری) تەئلیفی (قاضي القضاة) ی بارزی بەسری و تەئلیفەکانی (أبن الجوزی) یا سەواعیقی ئیبنو حەجەر بکا تا ئەم باسە بەتەواوی وەرگیری و بەرچاوی بەجوانی پروناک بیتەو.

لە حەزەرەتی ئەنەسەو دەگێرێنەو (ر.خ) کہ پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «إن مفاتيح الرزق منوطة إلى العرش فينزل الله تعالى للناس، رزاقهم على قدر نفقاتهم فمن كثر كثر له ومن قلل قلل له».

واتە: کللی رزق و روۆزی جیهان بە عەرشدە هەلواسراوە و، خوای گەورە رزق و روۆزی هەموو ئینسان بەگوێرەیی خەرچ و سەرفیان، دەنیریتە خوارەو. جا هەر کەسێ دەستی بکاتەو بو خیرات لەگەڵ موستەحەق و میواندا و، لەگەڵ پەککەوتە و داماوанда، یا بو مزگەوت و مەدرەسە و شوینی قازانجی ئاینیی موسڵمانان، یا بو خیزان و مال و مندالی خوی ئەو خوای گەورە دەرگای رزق و روۆزی بەفراوانی بو دەکاتەو. هەر کەسیکیش دەست بکا بە کەمکردنەووی بەشی بەشداران و ژن و مندالان، ئەو خوای گەورە بەشە رزق

و پوزییه که می کهم ده کاتوه، واته یا مالی پی نادا، یا ئه گهر پی بدا، نایکا به نسیبی و بی سوود و به ریاد ده بی، په نا به خوای گه وره.

«وعن بدیل، رضي الله عنه، لأن أطمع أخاً في الله مسلماً لقمة أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بدرهم. ولأن اعطي أخاً في الله مسلماً درهماً أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بعشرة دراهم، ولأن أعطيه عشرة أحب إلي من أعتق رقبة».

واته: له به دیله وه ده گپ نه وه (ر.خ) پیغه مبه ر (د.خ) فه رموویه تی: ئه گهر پارووی نان بدهم به برایه کی ئاینی خاوه ن ته قوام، لام باشته ره له وه که درمی بدهمه گه دایه کی عاده تی که ئه هلی ته قوا نه بی و، ئه گهر درمی به برایه کی ئاینیم بدهم، لام باشته ره له وه که ده درم بدهمه گه دایه کی عاده تی که ئه هلی ته قوا نه بی و، ئه گهر ده درم به برایه کی ئاینی له خوا ترس بدهم لام باشته ره له وه که به نده بی ئازاد بکه م.

به کورتی خیر هر خیره، به لام هتا خیر به که سیک بی که شه خسیه تیکی ئاینی و سوودیکی کومه لایه تی و ئاینی هه بی باشته ره و به جیتره له خیر به که سی که وه ها نه بی، به تاییه تی ئه گهر ئه و که سانه به کارین بو چاککردنی ئه خلاق و خوورپه و شتی گشتی. (اللهم أجعلنا من المحبين في الله لأهل دين الله ولآل بيت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، آمين).

ئهی براده رانی ئاینی! ئه و ده وله مه ندانه که بی تاعه ت و بی عیباده تن و به هو ی خزمه تکردنی موسلمان ی پایه داره وه خوای گه وره ئیرشادیان ده کا بو به ختیار ی. خوای گه وره حکمه تیکی دامه زراوی هه یه له وه دا که رزق و پوزی هه ندی که س زور ده کا و هی هه ندی که س که م، نه ک له به ره ئه وه که زویره له هه ژار و حه زی لی نا کا یا ده وله مه ندی خو ش ده وی. سپری قه زا و قه در له لای عیلمی خوا یه. که وایی هه ق نییه ئینسانی هه ژار و بی درامه د ناشو کر بی، هه روه ها حه قیش نییه ده وله مه ند یاخی بی و له خو ی بگو ری و سو یاس گوزه رای ی خوای گه وره نه کا، به لکو پیویسته به هو ی ئه و نیعمه ته وه که خوای گه وره پی پی دا وه که فاره تی گونا هه کانی جیبه جی بکا و ئه وه نده چاکه له گه ل دام او اندا بکا که خوا ئه ویش ببا ته ریزی پی او ه باشه دلپاکه کردار چاکه کانه وه؛ چونکه که م کار هه یه به قه در سه رفکردنی مال له ریگای خوادا ببیته هو ی میهره بان یی خوا له گه ل مرو قدا. هه ر له به ره ئه مه یه مرو قی خیرومه ند زور دوژمنی شه ی تانه و، شه ی تان کام زور پیه تی که زور به هی ز بی، ده ی کاته گیانی مرو قی خاوه ن سه خاوه ت تا ته فره ی بدا و له خشته ی به ری و

مه‌نعى خيړى لى بكا. له‌ه‌زرتى عه‌بدوللاى كورپى عه‌بباسه‌وه ده‌گيړنه‌وه، خويان لى رازى بى، كه‌ه‌زرتى پيغه‌مبه‌ر فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ يَبْعَثُ أَشَدَّ أَصْحَابِهِ وَأَقْوَامَ إِلَى مَنْ يَصْنَعُ الْمَعْرُوفَ فِي مَالِهِ». واته: شه‌يتان به‌هيژترين و توندترين هاورپى خوى ده‌نيريته‌ سه‌ر‌ئو كه‌سانه‌ى مالىان له‌ ريگاي خوادا به‌خت ده‌كن.

ئهم‌ه‌ول و تيگوشانى شه‌يتانه، له‌به‌رئوه‌يه‌ئو كه‌سانه‌ كه‌ مالى خويان له‌ ريگه‌ى خوادا به‌خت ده‌كن، زور خيړيان ده‌گا و ئه‌ويش به‌ه‌موو جوړى ه‌ول ددا ريگاي ئه‌و چاكه‌يان لى بگري و له‌و پاداشه‌ زوره‌ بى به‌شيان بكا.

ده‌گيړنه‌وه كه‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ طَلَعَ رِصَادًا». واته: شه‌يتان زور ئاگاداره و زور موراغه‌به‌ى بنيادهم ده‌كا و ده‌يه‌وى دس بنيته‌ ريگاي خيړومه‌ند و له‌ پاداش‌ناهوميدى بكا.

له‌ه‌زرتى عائيشه‌وه ده‌گيړنه‌وه (ر.خ) كه‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَسْرَعَ الْخَيْرِ ثَوَابًا الْبِرِّ، وَأَسْرَعَ الطَّاعَاتِ قَبُولًا إِلَّا الْإِنْفَاقَ بِالْمَالِ». واته: له‌ه‌موو چاكه‌يى چاكتري له‌لايه‌نى پاداشه‌وه خزمه‌تى باوك و دايكه‌ و، له‌ه‌موو تاعه‌تى نزيكتري له‌قبووله‌وه به‌ختكردى ماله‌ له‌ ريگه‌ى خوادا به‌بى بيركرده‌وه له‌ سوودى دنيايى.

له‌ئهبوو هوره‌يره‌وه ده‌گيړنه‌وه كه‌ پيغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمويه‌تى «الصَّلَاةُ تَسْوِدُ وَجْهَ الشَّيْطَانِ، وَالصَّدَقَةُ تَكْسِرُ ظَهْرَهُ، وَالتَّحَابُّ فِي اللَّهِ، وَالتَّوَادُّ فِي اللَّهِ يَقْطَعُ دَابِرَهُ، فَأَذَا فَعَلْتُمْ ذَلِكَ تَبَاعَدَ عَنْكُمْ كَطُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا».

واته: نويژ كرنى موسلمانان روى شه‌يتان ره‌ش ده‌كا و، سه‌ده‌قه و خير كرن پشته‌ ده‌شكيني و، به‌كتري خوښويستن له‌پيناوى ره‌زاي خوادا كلكى ده‌بري و هيژى تيا ناهيلى. جا كه‌ ئهم‌ كاره‌ خيړانه‌تان كړد، شه‌يتان ئه‌وه‌نده‌ى دورى نيوانى خوړه‌لات و خوړنشين ليتان دور ده‌كه‌ويته‌وه.

ئهى براده‌ران! بزنان نويژ كرن به‌ شيوه‌يه‌كى ساغ و به‌ئهدب و سه‌ده‌قه و خير كرن له‌ ريى خوادا له‌گه‌وره‌ترين چه‌كى مروقه‌ بو به‌گژاچوونى دوژمن. ه‌روه‌ها به‌پي نايه‌تى قورئانى پيروژ شه‌يتان دوژمنيكى زور نابار و به‌دكارى مروقه‌ و، چه‌ند كه‌مه‌ندى ئه‌ستورى ه‌يه‌ بو ديلكردى. يه‌كه‌م ئاره‌زووى نه‌فسه‌. دوهم حيرسه‌ له‌سه‌ر مالى دنيا و باوه‌ر كرن به‌ جوانيى ئهم‌ دنيايه‌ و پالدانه‌وه‌ى به‌م ديمه‌نه‌وه‌ كه‌ ه‌يه‌تى.

جا پيوسته ئينسان بهرانبهري ئەم دوژمنه بهدكاره خراپه ئاگادار و هوشيار بى، واته: شهيتان له هر لايهكهوه و به هر شيوهي خوي مهلاس دها بو زالبون بهسهریدا، ئەميش چهك و قهلغانى خوي بو ئاماده بكا و نههيلي بهسهریدا زال ببى. يهكي لهم چهكانه سهرفكردى ماله له رپى خوادا. يهكي تريان بهجيهينانى واجيباته له نويز و رپوو و زهكات و حهج. يهكي تريان خوياراستنه له زيان گهياندن به نهفس و مال و نامووسى خهك. يهكي تريان دهوامى يادى خير و ناوهينانيهتي به تايهتي شهو نويز كردن بهشيوهي دلسوزانه. يهكي تريان سهبر و خوگرته له بهر ئازار و موسييهتا، يهكي تريان بلاوكردنهوي دوستى و خوشهويستيه لهناو موسولماناندا، به تايهتي به سهرفى مال و ناندان به خهك ئەوهندهي دهسلات؛ چونكه مال سهرفكردى دهبيته هوي دوستى و خوشهويستى و لبردنى رقى دل. بى گومان شهيتان كه ههز له چاكه و بهختياري ئادهميزاد ناك، زور عاجز دهبي له كاتيكا ئينسان بهوي مالى خوي له پيناوى خوادا بهخت بكا و هولي ئەوه ئەدا كوسپ بينيته رپگاي. جا ئينسانى بهختيار ئەويه هوشيار بى و بهسهر نهفس و ئارهزوويدا زال ببى. بهم جوړه دهتوانى بهسهر شهيتاندا زال ببى و پشتى بشكىنى.

له ئەبووسهعدي خهرييهوه رپوايهت كراوه (رخ) كه پيغهمبهر (د.خ) فهرمويهتي: «أَنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِيَمِينِهِ فِيرْبِهَا لِأَحَدِكُمْ كَمَا يَرِي أَحَدَكُمْ مَهْرَةً حَتَّى أَنْ اللَّقْمَةَ لِتَصِيرَ مِثْلَ أَحَدٍ».

واته: بيگومان خوي گهوره خير و سهدهقهى ئيوه قيوول دهكا و به دهستی راست وهري دهگرى، واته بهحورمهت و ئيعتبار. ئەنجا ئەو سهدهقهيه، هر چهند كهميش بى، پهروهده دهكا و پي دهگهيينى و زورى دهكا، وهكو يهكي له ئيوه جوانوو مائى خوي خزمهت بكا به دل و به گيان. بهلى خوا ئەو خير پهروهده دهكا و گهوهري دهكا تا ئەوهندهي كيوى ئوحودى لى دى.

له ئەنسهسى كورپى ماليكهوه دهگيرنهوه، خويان لى رازى بى، «قال: قلت يا رسول الله! رغيف أتصدق به أحب إلى الله أم مائة ركعة تطوعاً؟ فقال: رغيف تصدقت به أحب إلى الله من مائتي ركعة تطوعاً. فقلت: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله أم ثلاثمائة ركعة تطوعاً؟ فقال: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله من مائة الف ركعة تطوعاً. قلت: ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة الف ركعة تطوعاً؟ فقال: ترك لقمة حرام، أحب إلى الله».

من الفي ركعة تطوعاً. [هكذا رأيت الحديث في الكتاب، ولكن الظاهر من سياق الحديث هكذا: «قلت، ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة الف ركعة، قال: ترك لقمة حرام أحب إلى الله من مائتي الف ركعة»]. قلت: يا رسول الله قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله أم عشرة آلاف ركعة تطوعاً؟ قال: قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله من ثلاثين الف ركعة تطوعاً. وفي آخر الحديث يقول: بر الوالدين أحب إلى الله من عبادة الف ركعة تطوعاً».

واته: ئەنەسى كورپی مالیک، خوایان لای پارزی بی، وتی: عەرزی پیغەمبەرم کرد (د.خ): نانێ بە خێر بدەم بە گەدایی لای خوا چاکتره یا سەد رکات نوێژی سوننەت؟ فەرمووی: نانێ بیدەیتە خێر لای خوا چاکتره له دوو سەد رکات نوێژی سوننەت. عەرزم کرد: جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی موسڵمانی لای خوا چاکتره یا سێ سەد رکات نوێژی سوننەت؟ فەرمووی: جیبەجێکردنی پێویستی موسڵمانی لای خوا گەورە له سەد ھەزار رکات نوێژی سوننەت چاکتره. ئەنجا عەرزم کرد: وازھێنان لە پاروویەکی حەرام و نەخواردنی چاکتره لای خوا یا سەد ھەزار رکات؟ فەرمووی وازھێنان لە پاروویی حەرام و نەخواردنی چاکتره لای خوا له دوو سەد ھەزار رکات. دواى ئەوہ عەرزم کرد: ئەى پیغەمبەرى خوا جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی بپوێژنی چاکتره لای خوا یا دە ھەزار رکات سوننەت؟ فەرمووی: جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی بپوێژنی (واته خزمەت کردنی خوێ و مندالە وردەکانی) چاکتره لای خوا له سێ ھەزار رکات نوێژی سوننەت. ئینجا له پایانی فەرموودەکەیدا دەفەرمووی: خزمەتکردنی باوک و دایک و چاکە لەگەڵ کردنیان چاکتره لای خوا له عیبادەتی ھەزار ھەزار رکات نوێژی سوننەت. براکانم! بەجێھێنانی پێویستی و ئیحتیاجی ئەوانەى که باسمان کردن یا بە جیگەداری و پایە دەبی یا بە سەرفکردنی مال بۆیان. بیگومان سەرفی مال خیری زیاترە.

ھۆی پاداشی زۆری نەخواردنی پارووی حەرامیش ئەوہیە که له سێ لاوہ قازانجی ھەیه، یەكەم پارێزکردن لەو کارانەى که نەھیان لای کراوہ و دوور کەوتنەوہ له کاری که خواى گەورە مەنعی کردووە و ھەزی لای ناکا. دووہم ئەوہیە که تەرکی حەرام دەبێتە ھۆی بەجێھێنانی واجیب؛ چونکہ تەرکی حەرام واجیبە. سێیەم ئەوہیە که بە وازھێنان لە حەرام دلی موسڵمان پووناکی پەیدا دەکا و لە لوتفی خواى میھرەبان نزیک دەبێتەوہ، بەلام پارووی حەرام دل رەش دەکاتەوہ و ئینسان دل رەق دەکا. فەرموودەى حەزرتی

پیغمبریش (د.خ) دوورترین ئینسان له خوای گهوره دلی رهش و پهق و بی پهحمه. دیاره دلی پهق بی و رهش بوو بیته وه پهحمه تی خوا تی ناچی.

له معازی کوپی جه به له وه دهگپنه وه (ر.خ) که هه زه تی پیغمبر (د.خ) فهرموویه تی: «الصوم جنة، والصدقة تطفيء الخطيئة كما يطفىء الماء النار». وعن عقبه أن الصدقة تطفيء عن أهلها حسر القبور». واته: پوژوو گرتن ده بیته قه لغان له سزای دوزخ و صه دهقه کردن گونا ه و تاوانی تاوانباران ده کوژینیه وه وهك چون ئاو ئاگر ده کوژینیه وه. ههروه ها له ریوایه تی عهقه به دا ده لی: سه دهقه گه رمای گوپ له خاوه ن صه دهقه که ده کوژینیه وه. سپری ئه مه ئه وه یه وه كو چون ئه م خیرومه ندانه له دنیا دا گه رما و پپروزه ی دلی گه دا و داماو ان و بی دهسته لاتان ده کوژینیه وه ئه و خیر و چا کانه یه له قه بر و قیامه تدا گه رمی گوپ و تینی ئاگری دوزخ له و خیرومه ندانه دوور ده خه نه وه، ئه مه یه (جزاء وفاقا) یه، واته پاداش به پیی کرداره.

له عه بدولای کوپی مه سه ووده وه دهگپنه وه (ر.خ) که هه زه ت (د.خ) فهرموویه تی: «لا حسد إلا في أننين رجل آتاه الله القرآن فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا فسلطه على هلكته في الحق». دیاره وشه ی (حسد) له م فهرمووده پپروزه ی پیغمبر دا (د.خ) مه عنای داوا کردنی لا چوونی نیعمه تی خه لك نییه، به لكو مه به س خو ش لی هاتن و هه ز کردنه له وه که ئه مه نیعمه ته به نسبی ئه مه یه بی، وهك به نسبی مه سه ووده که بووه. واته: هه سه د پی بردن ناشی به دوو جو ره خه لك نه بی، یه که م ئینسان ی که خوای گه وره قورئانی پی فیر کرد بی و ئه ویش به شه و و به پوژ خه ریکی خویندنه وه و کار پی کردنی بی. دووم ئینسان ی که خوای گه وره مال و سامانیکی پی به خشیبی و دل و دهروونیشی فراوان کرد بی که به قه د توانا له ریگه ی خوا و په زامه ندییدا به ختی بکا.

له ئه بووسه عیده وه دهگپنه وه (ر.خ) که پیغمبر (د.خ) فهرموویه تی: «أیما رجل أکتسب مالا من حلال فأطعم نفسه وكساها، ومن دونه من خلق الله فأنها زكاة وبركة في المال وطهرة للذنوب».

واته: هه ر پیاوی مالیکی هه لال پهیدا بکا و خو ی لی بخوا و لی بی بپوشی و به شی خه لکیشی لی بدا، ئه وه ئه و سه رفکردن و به خشینه ده بیته هو ی زوربوونی مال ه که ی و خوا به ره که تی بو تی ده خا، ههروه ها ده بیته هو ی پاکبوونه وه ی له گونا ه.

له عهبدوللای کورپی عومرهوه دهگپرنهوه، خویان لی رازی بی، که پیغمبر (د.خ) فرمویه تی: «أستعینوا علی الرزق بالصدقة» واته: ئهگهر هزتان له وهیه که رزق و پوزیتان زور بی و زال بن بهسریدا و بهئاسانی بیته دستتان، سهدهقه و خیر بکن و یارمه تی داماوان بدن.

رپوایهت کراوه هزرت فرمویه تی: واته: «رحم الله حمیراً افواهم سلام وأیدیهم طعام» خوی گه وره رحم به هوزی حیمیه بکا و چاکیان بو بکا، چونکه هه میسه دم به سهلام و دست به ته عامن. ئەم دوعای هزرته (د.خ) بو هوزی حیمیه له بهر ئەم دوو سیفته بووه یه کهم سلاو کردنیان له خه لکی گه وره و بچووک. دووهم یارمه تیدانی داماوان و هه ژاران و دستگرویی کردنیان.

دهگپرنهوه که یه کی له هزرتی پرسی (د.خ): کام کردهوه ده بیته هوی چونه به هه شت؟ ئه ویش له وه لامدا فرموی: «أفشاء السلام، وأطعام الطعام، والصلاة باللیل والناس نیام» واته: هوی چونه به هه شت یه کهم: ئه وهیه هه میسه دم به سهلامه وه بی، واته به هه کس بگهی سهلامی لی بکهی، چ بیناسی و چ نهیناسی. دووهم: ناندان به خه لک، به تاییه تی ئه وانیه که داماو و هه ژار و دستگورتن. سییه م: شه و نویت کردن له و کاته دا که خه لک نووستوون، واته: له کاتیکدا که خه لک شه و له پرخی خه وان و ئیسراحت دهکن تو خه ریکی نویت کردن و پارانه وه بی و له زهت له وه وه رگری که له گه ل خوی خوتدا بی و عیبادته بی بکهی.

له هه دیسیکی تردا فرمویه تی: «التهدج مطردة للداء» واته: شه و نویت کردن دهر د و به لا له ئینسان دوور ده خاته وه، به لام به مه رجی که به رده وام بی. ئه گهر له له شی ئه و که سه دا ناساگی هه بی، به پیروزی ئه و شه و نویتزه وه لی دوور ده که ویته وه و ساغ ده بیته وه. تاقی کراوه ته وه ئه وانیه که بو نویت کردن و خواپه رستی شه و نخونی ده کیشن و خه ریکی ناوی خوا هینان و یادی خوا کردن و شه و به لای نه خوشه وه ن، له شیان ساغه.

له ئه بوو هورهیره وه دهگپرنه وه، خوی لی رازی بی، که هه زرتی پیغمبر (د.خ) فرمویه تی «في الجنة غرف يرى ظاهرها من باطنها و باطنها من ظاهرها، فقال أبو مالك: لمن هي يا رسول الله؟ قال: لمن أطاب الكلام و اطعم الطعام و بات قائماً و الناس نیام». واته: له به هه شتدا چهنه ژووری ناسک و جوانی وه ها هه یه که دیوی دهره وه یان له ناوه وه و دیوی ناوه وه یان له دهره وه ده بینری، ئه بوو مالیک وتی: ئه ی پیغمبر ی خوا ئه و

ژورانە هی کین؟ فەرمووی: هی ئەوانەن قسەیان لەگەڵ خەڵکدا خۆش بێ و، نان بدە بن و لە شەوا کە خەڵک نووستوون ئەوان خەریکی شەونویژ بن.

لە جابیرەو دەگێرنەو (ر.خ) کە پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «إن من موجبات المغفرة أ طعام الطعام المسلم السغبان». واتە: یەکێ لەو شتانه کە دەبنە هۆی خوا لیخۆشبوون ناندانە بە موسولمانی برسی، چ هەزار بێ و چ دەولەمەند؛ چونکە ریوایەت کراوە: «أعطوا السائل وأن جاء على فرس». واتە: یەکێ لەو شتانه کە دەبنە هۆی خوا لیخۆشبوون ناندان بە موسولمانی برسی، چ هەزار بێ و چ دەولەمەند؛ چونکە ریوایەت کراوە: «أعطوا السائل وأن جاء على فرس». واتە: بەشی ئەوانە بدن کە دین و داوای شتتان لێ دەکەن یا بەسواری ئەسپیش بێن بۆ لاتان، چونکە لەوانەیه هەندی کەس هەبن نەتوانن بە پیادە بێن بۆ لاتان و بە سواری بگهڕێن؛ ئەو حالە نابیته مانع کە ئینسانی خێرومەند خیریان پێ بکا.

ریوایەت کراوە: «أصنع المعروف إلى من هو أهله وإلى غير أهله، فأن أصبت أهله أصبت أهله، وأن لم تصب أهله كنت انت أهله!». واتە: پیاویتی و چاکە لەگەڵ هەموو کەسیکدا بکەن، چ شایان بن بۆ ئەو پیاویتی یا شایان نەبن، جا ئەگەر وا ریکەوت شایان بوون ئەو زۆر چاکە. خۆ ئەگەر وا نەبوو قەمی ناکا، تۆ خۆت شایانی ئەوێ چاکە لەگەڵ خەڵکدا بکە. واتە: ئینسان بە چاکەکردن هەر پایەیی بەرز دەبێ لای خوا ئیتر کابرای خیر پیکراو هەرچۆن بێ. بەلام بەپێی ریشوینی شەرع ئینسان کە هات و خیری کرد دەبێ تا یەکێکی موستەحەقی دەس نەکەوێ مائی خوێ بۆ ناموستەحەق سەرف نەکا، تەنانەت لەناو ناموستەحەقەکاندا فەرقی ئینسانی بێ سوود و بەسوود بکا، فەرقی ئینسانی مندالدار و بێ مندال بکا. هەر و هەوا فەرقی ئینسانی کردووە چاک و کردووە خراب بکا، ئەگەرچی هەموو هەر خێرە، مادام بە نییەتی خیری و بەو نیازە یارمەتی نەدا کە لەسەر کردووی خراب هیز پەیدا بکا.

لە (أبو الدرداء) هەو ریوایەت کراوە (ر.خ) کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «الضيف يأتي برزقه ويرتحل بذنوب القوم». واتە: میوان رۆزی خوێ لەگەڵ خوێ دەهینی و کە رۆی گوناھەکانی خانەخوێکەیی لەگەڵ خوێ دەبا؛ چونکە دەبێتە هۆی عەفووی گوناھەکانی و دایان دەمائی.

خوا لە هەموو کەس زاناترە. لەوانەیه ئەم فەرموودە شیرینە دەرەق بەو پیاوچاک و

خاوهن بهخششانه بئى كه نانندان به ميوان و گه‌دا و داماويان كردووته پيشه‌ي خويان و، به‌ره دواي به‌ره‌يان له‌سه‌ر ئه‌و خوورپه‌وشته دهمينن و مالى خويان كردووته ميوانخانه بو‌ه‌زاران و بيك‌ه‌س و لانه‌وازن.

له‌ه‌زرته‌وه ده‌گيرنه‌وه فه‌رمويه‌تي «الخير أسرع إلى البيت الذي يأكل منه الضيف، من الشفرة إلى سنام الأبل». واته: خير و به‌ره‌كه‌ت و پيروزي به‌په‌له‌تر و زووتر ده‌گاته خانهدانى ميواندار له‌تيزي چه‌قوي تيز به‌دووكي سه‌رپشتي و شتر. واته: چه‌قو چوَن ئه‌و دووكه باش ده‌برئ پيروزي له‌وه زووتر ده‌چيته ئه‌و ماله و موباره‌كي ده‌كا.

له‌ئهبوو هوره‌يره‌وه ده‌گيرنه‌وه (ر.خ) كه پيغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمويه‌تي: «تداركوا الهموم والغموم بالصدقات؛ يكشف الله تعالى ضرركم وينصركم على عدوكم». واته: به‌خير و به‌خشش خه‌م و خه‌فه‌ت له‌دلى خوَتان ده‌ركه‌ن؛ ئه‌گه‌ر وابكه‌ن خواي گه‌وره زيانتان لئى دور ده‌خاته‌وه و به‌سه‌ر دژمنه‌كانتاندان زالتان ده‌كا.

ده‌گيرنه‌وه كه‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تي: «أن صدقة السر تطفىء غضب الرب، وان صنائع المعروف تقي مصارع السوء، وان صلة الرحم تزيد في العمر وينفي الفقر. واكثروا من قول لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم؛ فإنه كنز من كنوز الجنة وان فيها شفاء من كل داء وأدناها الغم».

واته: به‌خشش و خيركردن به‌په‌نامه‌كي ئاگري رقي خواي گه‌وره ده‌كوژيئته‌وه و، چاكه‌كردن و پياوه‌تي له‌گه‌ل موسته‌حه‌قاندان ده‌بيته هوي پاراستني ئينسان له‌كه‌وتني خراپ و، به‌جيئنه‌ناني پيوه‌ندي و راگرتني شيرازي خزميه‌تي و نه‌پچراندني، ته‌مه‌ني ئينسان زياد ده‌كا و ريگا له‌هه‌زاري ده‌گري. هه‌روه‌ها (لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم) زور بخوينن؛ چونكه ئه‌م زيكره خه‌زيئنه‌يه‌كه له‌خه‌زيئنه‌كاني به‌هه‌شت و ده‌بيته هوي شيفا و رزگاري له‌هه‌موو ده‌ردئ، كه بچووكترينان خه‌فه‌ته، ئيتر خوا ده‌زاني چي تريش لاده‌با؟.

رپوايه‌ت كراوه كه سه‌ده‌قه به‌لا ده‌گيرئته‌وه.

هه‌روه‌ها له‌هه‌زه‌تي عه‌لييه‌وه رپوايه‌ت كراوه (ر.خ) كه‌ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تي: «الصدقة على وجهها، وأصطناع المعروف وبر الوالدين وصلة الرحم تحول الشقاء سعادة، وتزيد في العمر وتقي مصارع السوء». واته: به‌خشش و چاكه، به‌پراستي و پياوه‌تي

لهگهل خه لگدا و خزمه تی باوك و دايك و خزم دوستی و راگرتنی پیوهندی خویشایه تی نهگبه تی و بهدبهختی ئینسان دهکاته بهختیاری و شادمانی و تهمهن زیاد دهکا و مرو له لیقه ومانی نابار و ناشایسته دهپاریزی.

له خه زه تی عهلییه وه دهگپنه وه (ر.خ) که یهکی پرسپاری له خه زه تی پیغه مبهه کرد (د.خ) ده باره ی مهعنا ی ئایه تی «مُحُو اللّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ». واته خوی گه وه ئه وه ی بیهوی مهحوی بکاته وه مهحوی دهکاته وه و ئه وه ی بیهوی بیهیلتیه وه دهیهلپتیه وه و ئه و زانینه ی که سه رچاوه ی هه موو نووسراویکه لای خوی گه وه.

پوخته ی پرسپاره که ئه وه بوو شتی که خوا له ئه زه لدا برپاری دابی بیی چون قابیله مهحو بکریته وه؟ خوی له وه لامی خاوهن پرسپاره که دا فه رموی: «لأسرنك و لیسر بها أمتي من بعدي: الصدقة على وجهها وبر الوالدين وأصطناع المعروف يحول الشقاء سعادة».

واته: ئه ی پرسپاره کهه من دلی تو خوش ده کهم و با کومه لی پهیره وانی منیش له پاش من دلیان خوش بیی به وه که سه دهقه به راستی و له به ره زای خوا مال به خشین و خزمه تی باوك و دايك و پیاوه تی کردن و ئیشی باش بهدبهختی ئینسان دهگورن و دهیکه نه بهختیاری، واته: بهختیاری دههینن بو خاوهن خیر و بهدبهختیه که ی لاده بن.

ئه وانه که نه زانن وا حالی ده بن هه شتی به عیلمی خوادا رابوورد بیی هه ر ئه و شته به ته نیا به عیلمی ئه ودا رابوورد و وه، نازانن خوی گه وه جیهانی له سه ره ئه سباب داناوه و، وه کو دهر د و نه خوشی داناوه، سه به بیکی بو ئه و دهر د و نه خوشی بهش داناوه وه کو سه رما و گه رما و گیر و ده بوون به ئازاری ژاری مار و دوویشک و که لبه ی سه گ و برینی تیغ، هه روه ها دهرمانیشی بو ئه و دهر دانه داناوه، و به و دهرمانانه دهفعی زیانیان دهکا. هه روه ها هویه کانی بهدبهختی، نه زانین، بیی شهرمی، نامهردی تاوان کردن، پهیره ویی نهفسی ئه مماریه و، چاره کانی شی ته وه به کردن، په شیمانی له تاوان، برپاری نه گه رانه وه بو، لهگهل سه دهقه و بهخشش و یارمه تیدانی داماوان و خزمه تی باوك و دايك و ئینسانی لیقه و ماوی بیی دهره تان و هه تیو و بیگه س.

به لی له م به یانه وه دهر کهوت که خوی گه وه عیلمی وه ها رابوورد و وه فلان کهس له سه ره ئاره زوی نهفسی خوی ماوه ی چهنه سال هه رچی هوی بهدبهختیه دهیکا و بهدبهختیه که ی باش داده مزری، هه روه ها عیلمی رابوورد و وه که ئه و که سه به هوی

خه ویکه که دهیبینی یا ئاموژگار یه که وه که دهیبیسی له و کرده وه به دانه په شیمان دهبیته وه و هه رچی هوئی بهختیارییه جیبه جیی دهکا؛ ئهوا بهدبهختی نهما و مهحو بووه وه و له شوینیدا بهختیاری دامهزرا و ئه و زلامه به بهختیارییه وه مرد و به ئاخیر خیری سهری نایه وه.

ئهم ئه سبابانه پیش که ناومان بردن، هیچ کامیان سه بهبی تهواو نین، به لکو ته نیا سه بهبی عاده تین و خواستی خوا له سهریان هه وینی تهواو بوونی سه به به که یه؛ جا ئه گهر جارئ له جاران سه به بی هاته جی و موسه به به که پیدا نه بوو ئه وه له بهر ئه وه یه خواستی خوای له سه ر نه بووه، له گه ل ئه وه یشدا له م حاله ته دا خه ریک بوون به و سه به بی خیره وه که خوا ئه مری پی فه رموه جهزای خیری له سه ره و بی پاداش نابی.

له حه دیسا هه یه ئه گهر سه ده قه که ئه و به لایه ره دنه کرده وه که بوئی کراوه ئه وه به لایه کی تر ره د ده کاته وه. دیاره ئه گهر به لاکه هه ر هات و سه ده قه کاری نه کرد درده که وی که حوکمی قه تعیی خوای له سه ره، بیگومان ئه و جو ره شتانه هیچ شتی چاریان ناکا، به لکو سه ده قه و دوعا و ده رمانی دوکتور چاری هه ندی شت ده که ن که خوای گه وره برپاری دابی، به م جو ره شتانه چار بکری. ئیتر ئه مه نابیته هوئی ئه وه که ئینسان به جارئ دلی سارد بیته وه و واز له سه ده قه و دوعا و ده رمانی دوکتور بینی، بو نمونه گه لی جار پیک ده که وی خاوه ن کشتوکال و ، خاوه ن باغ و بیستان و حه یواندار و خاوه ن دووکان ماوه یی هیچ سوود له کاره که یان وه ر ناگرن له گه ل ئه وه یشدا هه ر له سه ر ئیشه که ی خویان به رده وام ده بن تا رۆژی دی و هه لیان بو هه لده که وی و به ئامانجی خویان ده گهن قازانج ده که ن و ده بووژینه وه و ده حه سینه وه.

له حه زه رته ی عانی شه وه ده گپ نه وه (ر.خ) که حه زه رت (د.خ) فه رموه یه تی: «لا یغنی حذر من قدر، والدعاء ینفع مما نزل ومما لم ینزل». واته: پاریز کردن و خو لادان چاری ئه و کارانه ناکا که خوای گه وره به قه تعی برپاری بوونی داو، له گه ل ئه وه یشدا دوعا و نزا و پارانه وه، سوودی هه یه بو چاری به لا چ ئه وانه ی که ئیسته هاتونه ته خوار و خه لکی پیان ه وه گیرۆده یه و چ ئه وانه که هیشتا نه هاتوون، دیاره مه به ست له وان ه یه که خوای گه وره برپاری داوه به نزا و پارانه وه چار بکری.

رپوا یه ت کراوه: «لا یزال الدعاء والبلاء یقتتلان إلى یوم القیامة».

واته: هميشه هندی به لا له گه ل هندی دوعا و نزا دا دین به یه کا و شه پ ده کن و، به لا که دیته خواروه به سهر دوعا که دا و دوعا که یش به لا که به رز ده کاتوه تا پوزی قیامت، دیاره لیره دا مه به ست به لا یه که به دوعا چاره بکری.

ئهو زاناییه که معنای ئهم فهرموده ی پوون کردووه ته وه فهرموده تی: له م فهرموده وه درده که وی که پارانه وه له خوی گه وه و سه ده قه و خیرکردن له ریگی خوی گه وه دا، هه ردوویان دهر د و به لا ده گپنه وه و ماوه ی ناده نی بیه خواروه. هه روه ها ئه و زاناییه فهرموده تی: هه موو که س ریگه یه کی تایبه تی هه یه بو به رزبوونه وه ی کرده وه و پوخی بو ئاسمان و، هه ر له و ریگه وه پزق و پوزی و به خت و پیروزی و دهر د و به لای بو دیته خواروه. جا هه ر کاتی به نده ی پاسال دهستی به خواجه رستی و فهرمانبه رداری کرد و خیر و سه ده قه ی له ریگه ی خوادا کرد ئه و ریگه وه ها پر ده بی ریگی دردوبه لا ده به ستی و هه رگیز ناییلن ئه وانه بینه خواروه؛ چونکه دوعا و به لا یا سه ده قه و به لا به گزی یه کدا ده چن و به رهنگاری یه ک ده بن، به لام ریگه ی پزق و پوزی ناگری چونکه پوزی پاییه کی تایبه تی هه یه و مه ن ناکری.

جا دیاره هه ر کام له م دوژمنانه زال بی به سهر ئه ویتردا په کی ده خا و ناهیلنی ئیشی خوی بکا، واته: ئه گه ر خیر و سه ده قه زال بن مه نی به لا ده کن و، ئه گه ر به لا کان زال بن دینه خواروه به سهر دوعا و خیره کاندایا. که وابوو ئه گه ر جارنی له جارن دوعا کاری نه کرد یاخو سه ده قه کردن بی سوود بوو، ئه وه له به رئه وه یه که قه زای خوا له و ئیشه بریار دراوه که به هیه شتی نه گوپی، یاخو سه ده قه که به ئیخالسی دل نه بووه، یا ئه وه نده نه بووه که به رهنگاری به لا که بی و مه نی بکا.

ریوایه ت کراوه: «ما من مسلم یدعو بدعوة لیس فیها اثم ولا قطیعة رحم إلا أعطاه الله احدی ثلاث خصال: أما أن یعجل دعوته، وأما أن یدخرها له فی الآخرة، وأما أن ینصرف عنه من السوء مثلها. قالوا: أذن نکثر. قال: الله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم».

معنای «لا حول ولا قوة إلا بالله... الخ» لیره دا ئه وه یه که هیه و هه رگه رانه وه بی له گونا ه و هیه هیزو تینی له سهر فهرمانبه رداری بو خوی گه وه به هیز و یارمه تی خوا نه بی نایه ته جی. به لی پیویسته ئه م ویره له گه ل ئاگاداری دل و له گه ل هوشیاریدا بخوینری؛ چونکه خوی گه وه زوربه ی دوعا و نزا له ئینسانی دل ئاگادار و هوشیاروه

قبوول دهكا و دوعا و نزاى بى ئاگايان وهرناگرى. زاناكان فەرموويانە ئىخلاسى دل برىتییە لە خوۆ كز كردن و پارانهوه و داواكردنى عهفوو و ميهرهبانى له خواى گهوره به ترس و لهرزوه.

دهگيرنهوه يهكى له خهلكى شارى مهدينهى مونهوره (زادها الله شرفاً) كورپكى بوو ناوى زهيد بوو، به پيگهى دهريادا ناردبووى بو بازرگانى و، سهفهركه دريژهى كييشا و كورپكه هيج خه بهريكى نهبوو. باوكى زور پهريشان بوو، بويه پوژى له پوژان هات بو خزمهتى نهبوو هورهيره و (ر.خ) و تكاى لى كرد دوعاى خيىرى بو بكا، بهلكو كورپكه بگهريتهوه. نهبوو هورهيره فەرمووى بهلى دوعا قازانجى ههيه، بهلام خير و سهدهقه كردن له دوعا سوودى زورتره. پياوهكه كه لاي نهبوو هورهيره گهرايهوه له ريگهه توشى گهدايى بوو و تاقه درهمى پارهى پى بوو پيى دا، له دلى خويدا وتى: خوايا ئەم تاقه درمه سهدهقهى سهرى كورپكه م بى. پاش نهوه به چهند پوژى قافلەكه گهرايهوه كورپكهيشى به سهلامهتى لهگهلياندا هاتهوه. پوژى باوكه له كورپكهى پرسى: لهو سهفهردا وهزعتان چون بوو؟ له فلانه پوژا من يادى تووم كرد، زور بووت پهريشان بووم، نازانم بوچى وابوو؟ كورپكه وتى! بابە! لهو پوژا كه تو زور پهريشان بووى ئەهلى قافلەكه ههموو له كهشتييهكهدا گيرودهى شهپولى دهريا بووين و زور پهريشان و بى حال بووين ههموومان به تهماى خنكان بووين و چاوهروانى مهركان دهكرد و خهريكى دوعا و نزا و قورئان خویندن بووين. لهناكاو ئاوازي له سهركه شتييهكه مانهوه هات وتى: موژدهبى به ئيوه نهو سهدهقهيه كه باوكى زهيد كردى خوا قبوولى كرد. ئيتر له پاش نهو دهنكه چاومان به چهند تارمايييهكى سپى و جوان كهوت كه ههموو لاي كه شتييهكهيان گرت و لهو گيژاوه دهريان كرد و ئيمهيش ههموومان پزگار بووين.

پاش ئەمه ئەهلى كه شتييهكه وتیان: لهناو ئيمههده تهنيا تو ناوت زهیده و وا تو بووى بههوى پزگار بوونى ئيمه. منيش وتم: بهخوا منيش وهكو ئيوه پهريشان بووم و دهگريام. ههلبهته باوكم لهم كاتهده سهدهقهيهكى كردوه و خواى گهوره قبوولى كردوه بووهته هوى پزگار بوونمان.

جا باوكهكه كورپكهى برده خزمهتى نهبوو هورهيره و نهو سهرگوزهشتهى بهتهواوى بو گيپرايهوه و دانيشتوانى مهجليس ههموو سوپاسى خوايان كرد له سهركه نهوه كه به پيروزيى چهزتهى فهخرى عاليهوه (د.خ) و به پيروزيى شهريعت و ئاينهكهيهوه

شارهزای خیر و سه‌ده‌قه‌کردن بوون و، ئەو سه‌ده‌قه و خیرانه‌ش بوونه هۆی پزگاریی موسلمانان له به‌لا و ئازاری دنیا. خۆزگه به حالی ئەو موسلمانانه که به‌پیی پۆشویینی شه‌ریعه‌تی پیروزی ئیسلام ره‌فتار ده‌کن.

ده‌گی‌رنه‌وه پیاویکی ریبوار به ده‌شتیکدا راده‌بوورد، له‌ناکاو پارچه‌یی هه‌وری به ئاسمانه‌وی دی، له‌ناو ئەو پارچه هه‌وره‌وه ده‌نگی ده‌هات و ئەمری به هه‌وره‌که ده‌کرد که به‌په‌له برۆ باخی فلان کهس ئاو بده پاش بیستنی ده‌نگه‌که ئەوه‌نده‌ی نه‌برد باران دای کرد به‌سه‌ر باخیکدا له‌و شوینه‌دا و زۆر چاک ئاوی دا. کابرای ریبوار به‌ره‌و باغه‌که ملی ناو له‌وی چاوی به پیاویک کهوت، لئی پرسی: تۆ ناوت چییه؟ وتی: ناوم فلانه و ئەم باخه باخی منه. کابرای ریبوار حالی بوو که ئەم پیاوه پیاوی چاکه و بارانه‌که له‌به‌ر خاتری ئەو باریوه به‌سه‌ر ئەو باخه‌دا. ئینجا له‌ خاوه‌ن باخه‌که‌ی پرسی وتی: توو خوا پیم بلی: تۆ به‌ری ئەم باغه چۆن سه‌رف ده‌که‌ی؟ وتی: مادام سویندت دام راستت پی ده‌لیم. من به‌ره‌می ئەم باخه ده‌که‌م به‌ سی به‌شه‌وه، به‌شیک بۆ خزمه‌تی باخه‌که و به‌شیک بۆ ژبانی خۆم و ئەو به‌شه‌که‌یش له‌ رینگه‌ی خوای گه‌ورده‌دا ده‌به‌خشمه‌وه.

بیجگه‌ خوای گه‌وره‌ کهس به‌م حاله‌ی نه‌زانیوه و ئەوه‌ی کردوومه ته‌نیا له‌به‌ر خوا بووه. له‌ عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌ووده‌وه ده‌گی‌رنه‌وه (ر.خ) که حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أیکم مال وارثه أحب الیه من ماله؟ قالوا: یارسول الله ما من واحد الا وماله أحب إلیه من مال وارثه. قال: فأن ماله ما قدمه ومال وارثه ما أخره».

واته: کئ له‌ ئیوه مالی میراتبه‌ره‌کانی لا خۆشه‌ویسته‌ره له‌ مالی خۆی؟ عه‌رزبان کرد: کهس نییه مالی خۆی له‌ مالی میراتبه‌ره‌کانی خۆشته‌ره‌وه. جا حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: مالی خودی ئینسان ئەوه‌یه که له‌پیش خۆیه‌وه ده‌ینیری بۆ قیامه‌ت و، مالی میراتبه‌ره‌کانی ئەوه‌یه که ده‌یه‌لێته‌وه بۆ میراتبه‌ره‌کانی، ئەوان ده‌یه‌ن بۆ خویان. له‌م فه‌رمووده‌ پیروزه‌وه ده‌ده‌که‌وی ئەو ماله‌ که ئینسان له‌ ژبانی خۆیدا له‌ رینگه‌ی ره‌زای خوای گه‌ورده‌دا سه‌رفی ده‌کا ئەوه به‌ مالی ئەو حسیب ده‌کری و، ئەوه‌ی ده‌مینێته‌وه و ده‌که‌ویته‌ پاش مردنی مالی ئەو نییه.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: «وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ». مه‌به‌ست له‌وه‌ی که پیشی ده‌خه‌ن کرده‌وه‌ی چاکه‌یه که له‌پیش مردنی خویاندا ده‌یکه‌ن به‌ تویشووی پاشه‌پۆژ، دیاره

باشترینی ئەو کردەوانە مأل سەرفکردنە لە ڕیگای ڕەزای خوادا. مەبەستیش لە (آثار) شوین هەنگاویکە کە لە ڕیگەیی خوادا دەنری، چ بۆ مزگەوت و عیبادەت، یا بۆ سەفەری پەیداکردنی زانستی بەسوود، یا بۆ حج یا بۆ زیارەتی قەبری حەزەرەتی فەخری عالەم (د.خ) یا بۆ بەجیھینان و ڕاگرتنی پێوەندیی خزمایەتی یا بۆ دامەزراندنی ڕیشە و بناغەیی خۆشەویستی و دۆستایەتی لەناو خەڵکدا لەبەر ڕەزای خوای گەرە.

دەگێرپنەو: دەرویشی ئامۆژگاریی پاشایەکی دەکرد، پیتی دەگوت: تۆ مائی خۆت خۆش دەوی یا مائی دوژمنەکانت؟ پاشا وتی: مائی خۆم خۆش دەوی. دەرویشەکە وتی: پاشام! مائی خۆت ئەوێهە کە لە ڕیگەیی خوادا بەختی دەکەوی و لە ڕۆژی قیامەتدا سوودی بۆت هەیه. ئەو مألەیی بی کە لای خۆت ڕای دەگری بەشی زۆری دەستی ئەو دوژمنانەت دەکەوی بە سەرتدا زال دەبن و بە تالان دەیبەن یاخۆ لە پاشا مردنت دەکەوێتە دەستی میراتبەری بی وەفا کە دەبخۆن و خیریشی لی ناکەن.

ڕیوایەت کراوە لە حەزەرەتەو (د.خ) کە فەرموویەتی: «يقول العبد مالي مالي، وانما ماله ثلاث ما أكله فأفنى أو لبس فأبلى أو أعطى فأبقي، وما سوى ذلك فهو ذاهب وتاركه للناس».

واتە: بەندەیی خوا هەمیشە بۆ مأل و سامانی خۆی بە پەرۆشە و هەر دەلی: مألەکەم، مألەکەم! نازانی ئەوێهە کە ئەو پەرۆشە بۆی هەمووی مائی ئەو نییە؛ بە لکو مائی ئەو سێ جۆرە ئەوێهە دەبخوات و دەیفەوتینی، ئەوێهە دەپێوشتی و دەیدرێ و دەپرزینی، ئەوێهە دەیدا لە ڕیی خوادا و بۆ ڕۆژی قیامەتی پاشەکەوت دەکا، ئیتر هەرچی هەیه لە کیسی دەچی و بۆ خەلکی بەجی دەهێلی!

لە ئەنەسەو دەگێرپنەو (ر.خ) کە پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «الأخلاء ثلاثة، فاما خليل يقول أنا معك حتى تأتي قبرك فذلك أهلك، وأما خليل يقول أنا لك ما أعطيت وما أمسكت فليس لك فذلك مالك. وأما خليل يقول أنا معك حيث دخلت وحيث خرجت فذلك عملك، فيقول والله لقد كنت أهون الثلاثة علي».

واتە: دۆستایەتی تۆ سێ جۆرن، یەکەم دۆستیکە دەلی وام لەگەڵتدا تا دەپوێتە ناو گۆرەکەتەو، ئەم جۆرە خزم و کەسوکارته. دووهم دۆستیکە دەلی من هی تۆم ئەگەر لە دنیا بمدهی بە موستەحەقان و، ئەوێهە لای خۆت ڕای دەگری هی تۆ نییە، ئەو جۆرە مائی

دنیا یه جوړی سییهم دوستیکه دهلی: من له گه لندام له دهر و له مالد، له زیانت و له مردندا، ئەم جوړه کردهوی خو ته که تا پوژنی قیامت له گه لندایه، جا ئینسان له پوژنی قیامتدا به کردهوه که ی خوئی دهلی: قهسه م به خوا له دنیا دا تو له هه موو جوړه دوسته کانم بی نرختر بووی لام و موبالاتم پی نه ده کردی، وا ئیستا ده زانم که هه توئی زیانت هه یه و هه توئی سوودت هه یه و ئەوهی به که لکی ئینسان بی کردهوی خو یه تی.

له حه زه ته وه (د.خ) فه رموویه تی: «لا یجتمع ایمان وبخل فی قلب رجل مؤمن، ولا غبار فی سبیل اللّٰه ودخان جهنم» واته: له دلئی ئینسانی موسلماندا ئیمان و به خیلی و پوژنی کو نابنه وه، واته: ئینسانی موسلمان نابی پوژد بی. هه روه ها توژ و ماندوویه تی له ریگه ی خوادا، واته: غه زا و جیهاد بو بلا و کردنه وهی ئاینی پاکی ئیسلام، له گه ل دوو که ل و سزای ئاگری دوژه خدا کو نابنه وه، واته ئەوهی له ریگای خوادا جیهاد بکا و توژی ری غه زای لی بنیشتی له ئاگر و دوو که لی دوژه خ پزگار ده بی.

له عه بدو لالی کوپی عومه روه ده گپ نه وه (ر.خ) که حه زه ت (د.خ) فه رموویه تی: «طعام السخی دواء وطعام الشحیح داء» واته: خو ارده مه نییه که له ئینسانی به دهس و ده هه نده وه پی ت بگا، ده بی ته دهرمانی دهر د و نه خو شی و نو شی گیانه، به لام خو ارده مه نییه که له ئینسانی پوژده وه پی ت بگا، ده بی ته دهر د و نه خو شی و گری سهر دل، یه که م هوئی خو شییه و دوو هم هوئی ناخو شی. که وایی ئەگه ر ئینسان به دهس و ده هه نده یه کیکی ده عوه ت کرد، ئەگه ر قبول کردنی ده عوه ته که ی واجیبیش نه بی، ده بی قبول بکری، به لام ئەگه ر پوژدی ده عوه تی یه کیکی کرد پیویست نییه قبول بکری، به لام نابی قبول نه کردنه که به شیوه ی دلشکاندن بی، به لکو ده بی به شیوه یه کی جوان و ناسک بی.

ریوایه ت کراوه له حه زه ته وه (د.خ) فه رموویه تی: «أی داء أدواً من البخل؟» واته: کام دهر د له دهر دی به خیلی دهر د تره؟ ئەوه تا ته نانه ت ئەو خو ارده مه نییه ی له به خیله وه بی ده بی ته هوئی ناساگی ئینسان وه ک باسما ن کرد.

له ئەبوو هورهیره وه ده گپ نه وه (ر.خ) که حه زه ت (د.خ) فه رموویه تی: «لا یدخل الجنة بخیل». واته: ئینسانی پوژد ناچیته به هه شت.

ده بی مه به ست له وشه ی (به خیل) له م فه رمووده ا که سی بی که واجیبه کانی زه کات و سه رفیتره و نه زر نه دا به موسته حه قان له به ره وه که باوهری وایی ئەمانه واجیب نین، دیاره ئەو به خیله کافر ده بی و کافریش ناچیته به هه شت.

به لَام ئه گهر مه بهست له به خيل كه سى بى كه وهك موسلمانى سه خى و به خشنده مالى
خوى بو خيزان و ميوان و داموان سهرف نهكا ئه وه معنای فرموده كه ئه وه يه
موسلمانى به خيل له گه ل موسلمانان سه خيه كاندا ناچي ته به ههشت به لكو لييان
دواده كه وي.

خو ئه گهر مه بهست له به خيل كه سى بى هه چهند باوه پى به واجيبى زهكات و
سهرفيتره يش هه بى هه جيبه جيان نهكا، ئه وه مانای فرموده كه بهم جو ره ده بى: -
ئه وه موسلمانان به خيلانه كه ئيمانيان به واجيبى زهكات و سهرفيتره هه يه، به لَام
جيبه جيان ناكه ن ئه وان به قه در جه زای ته ركى ئه و واجيبانه سزا ده درين، ئينجا
رپگه ي ئه ويان ده درى بچنه به ههشت. به هه ر حال به خيل يا له به ههشت بى به شه يا
مه حرومه له وهى كه له گه ل موسلمانان باشه كاندا زوو بچي ته به ههشت.

رپوايه ت كراوه كاتى كه خواى گه وه به ههشتى دروست كرد پيى فرمود: «تكلمي».
واته: ئه ي به ههشت قسه بكه، «قالت: قد أفلح المؤمنون بك يارب، فقال تعالى: وعزتي لا
يجاورني فيك بخيل». واته: به ههشت عه رزى خواى گه وه ي كرد: به راستى ئه و كه سانه
كه باوه رپيان به تو هه يه، ئه ي په روه ردا گار، له نازارى دوزخ رزگارن و به ئاسايشى ناو
به ههشت ده گه ن. جا خواى گه وه سويندى خوارد و فرمود: به گه وه ريبى خوم قه سه م
ئه وان هه ي كه به خيل و رژدن نابنه دراوسپى من له به ههشتدا؛ واته: من هه ميشه به چاوى
جيلوه و ميهره بانى ته ماشاى به ههشت و ئه هلى به ههشت ده كه م و ئه وان هه ي له دنيا دا
رژدن و واجيباتى ماليه و دارايى خويان به خاوه ن به شه كان ناگه يينن ئه وان له و
جيلوه و ميهره بانى هه ي من بى به شن.

رپوايه ت كراوه كه ئينسانى سه خى له قيامه تا وا له په ناى خوادا و له به ههشتا يه و،
ئينسانى رژد له دوزخا يه و دووره له په حمه تى خوا و نزى كه له شه يتان و ئه هلى سزا.

برايان! بزنان مه بهست له به خيل كه سيكه بوخل بووبه يته خو و په وشتى و بووبه يته هو ي
نه دانى واجيبات. دياره كه بوخل گه يشته ئه و راده يه ده به يته ما يه ي به ده بختى دنيا و
قيامه ت و ده به يته بناغه ي گه لى به دخوويى. باسى زيانى به دخووييم له نامه يه كى
سه ربه خودا نووسيوه.

خوايا! په نامان ده له به دخولكى و له رژدى و له رپا كردن و تاوانه كانى ترى نه فسى
ناله بار و له شيركى په نهان.

پښوښته هه موومان ده وام بکھين له سهر ئه م دعواى حه زره ته که فه رموويه تى: «اللهم انى اعوذ بك ان اشرك بك شيئاً وأنا أعلم وأستغفرك لما أعلم» و هه موو پوژى ده جار بيخوينين. واته: خوايا په نا ده گرم به تو له وه که له کرده وهى خوډا رپا بکه م و کرده وه نيشان بده م به خه لک. جا ئه م رپايه له دوو سه ره وه زيانى هه يه، يه که م خيرى کرده وهى باش ناهيلى، دووهم ده بيته هوى سزاي پوژى قيامه ت.

(اللهم لك الحمد حتى ترضى، ولك الشكر إذا رضيت وقبلت الرسالة منا. اللهم عمم نفعها وأجعلها معمولا بها بين الأخوان. وتقبل منهم فعل الخير والجد والأحسان. وإحفظ لهم الأعمال والإيمان. وأدخلنا وأياهم بفضلك وكرمك فراديس الجنان يا حنان يا منان).
وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين. وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

له (۲۵) ى جومادى يه که مى (۱۳۹۶) ى ک ريکه وتى ۲۴-۵-۱۹۷۶ ى ز له ته رجه مهى
ئهم نامه يه بوومه وه. سوپاس بو خوا.

وه رگير

نامہ ہی سیبہ

باسی (مخوفات) ہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئوہی براکانم! لہمہ وپیش نامہیہ کی رہسام پیشکش کردن، لہو نامہدا باسی پهریشانیی خوّم و دلته نگیم لہ ئهحوالی ئیوہ نووسیبوو کہ بوچی ئیوہ ئوہندہ لہ خوا غافل و بی ناگان؟ بوچی شہو و پوژتہنیا بہ ہوی ئہم نوپژہ پووتہ و ئہم پوژووہ سادہوہ لہ خوٹان بابی بوون و وادہزانن کہ ہہموو واجیباتی زیمہی خوٹان تہواو کردووہ و حہقی بہندہیبی خوٹان بو خوا بہجی ہیناوہ؟

براکان! موسلمانانی ئہمرو گہلی لہ دین غافلن و، گہلی لہ مانای بہندہیبی بی ناگان و، ئہم بی ناگاییشہ زور زیانی ہہیہ؛ بوہ بہ پیویستم زانی کہمی لہ زیانی غفلتتان بو بنووسم، بہلکو بیرئ بکہنہوہ. خوای گہورہ فہرموویہتی: «ونکر فأن الذکری تنفع المؤمنین».

براکان! سویندتان دہدہم بہ خوای خاوہن توانا و دہسہلات، ئایا ئہم حالہتہ کہ ئیمہی تیاین، ئہم بی ناگایییہ لہ ئہوزاعی مردن و پاش مردن و ئهحوالی پوژئی قیامہت، بو موسلمان شیتی نییہ؟ ئہگہر ئہم بی ناگایییہ شیتی نہبی، ئہی شیتی چییہ؟! بہ خوای گہورہ سویندتان دہدہم ئایا گہرانہوہ لہم بی ناگایییہ مہسلہحہت نییہ؟! ئایا بوونی یہکیکی وہا کہ ناگادارتان بکاتہوہ و پووتان بو لای خوا ہلسوورپینی، مہسلہحہت نییہ؟ سویندتان دہدہم بہ خوا، ئایا خہفہتی پیغہمبہران (د.خ) لہترسی خوا و، پهریشانیی دوستانی خوا و زانا گہورہکانی ئاینی ئیسلام لہ ترسی سزای خوا لہ خوڑاپی بووہ؟! جا تکایہ توڑی بیر بکہنہوہ لہو پوژووہ بوون و خوٹان ناسیوہ غہیری ئہم نوپژہ بی گیانہ زاہیرییہو ئہم پوژووہ پر غفلتہتہ ئیمہ چ خواپہرستییہکمان کردووہ پووی

ئەوئەھى ھەببى بچىتتە بەردەرگاى خوائ گەورە؟ چ تۆشەيەكى جوان و رېكوپېكمان بۇ رېگاى دورودرېژى قىامەت ئامادە كردووه؟ ئەگەر تاوانەكانمان بە تەرازووى راستى لەگەل كردهوى باشدا كېشانه بكةين دەردەكەوى تاوانمان زۆر زياترە. من لەم نامەدا لەسەر بەجېھېنانى فەرمانى خوائ گەورە، كە ئەمرى كردووه بە ئامۆزگارى كردنى موسلمانان، كەمىكتان لە ئەحوالى سالحان و پياوچاكانى ئىسلام بۇ دەگىرمەوه تا چاك بزانت كە كردهوهكانمان چەند كەموكورپن و خىراتمان چەند كەمن و، چاكە حالى ببن كە پېشىنان لە خاوەن كەرامەتەكان چەندى پايەيان لە عىبادەت كردندا بەرز بووه و، چەندى ئامادە بوون بۇ لېپرسىنەوى خويان، لەگەل ئەوئەھىدا چەندى ترس و بيمى خويان لە سزاي رۆژى قىامەت دەربېيوه؟.

با بىر لە حالى ئەوان بكةينهوه تا كەموكورپى خومانمان بۇ رپون بېتەوه؛ چونكە ئەگەر ئەحوالى ئەوان بزانتين بومان دەردەكەوى كە ئيمە لە دوو رېگاوه گىرۆدەى بەلاو موسىبەتین، يەكەم ئەوئەھى بەم كردهوه كەموكورپىيە كە دەيكەين وادەزانتين لە كۆمەلى (السابقين إلى الخيرات) حسيب دەكرين.

دووم ئەوئەھى بە ھوى كەمى كردهوى باشەوه تووشى (عوجب) و لەخوبايى بوون دەبين خومان بە باش دەزانتين و رەفيقەكانمان بە كەم ھىممەت دادەننن، ديارە عوجبش يەككە لە خووه ناشىرينەكان و ئەوئەھى تووشى عوجب دەبى تووشى گوناھى گەورە دەبى و، بەھوى ئەو عوجبەوه ئەگەر كردهوهيەكى باشيشى ببى مەحو دەبېتەوه و بى سوود دەبى.

بەپېئى ئامۆزگارى ئاين پېويستە ھەرگيز ئينسان خوى بە باش نەزانى و ھەميشە لە بەينى ترس و ھيوادا بى و لە خوائ گەورە بى ئاگا نەبى و، بۇ بەردەوام بوونى ئەم سيفەتە باشانە پېويستە ئينسان بەپېئى توانا لەگەل پياوچاكاندا كاتى خوى بەرېتە سەر و تەماشاي كردهوى ئەوان بكا و خوورپەوشتى ئەوان بكاتە سەرمەشقى خوى.

دەگىرنەوه ئىمام ئەحمەدى كورپى حەنبەل (ر.خ) فەرموويەتى: «ليس شيء أنفع للقلب من مخالطة الصالحين والنظر إلى أعمالهم». واتە: بۇ رپوناكىى دلى ئينسان ھىچ شتى لەوہ چاكتەر و بەكەلكتر نيپە كە لەگەل پياوچاكان و خواناساندا ھەلسى و دانيشى و سەيرى كردهوه و خوورپەوشتيان بكا و دوايان بكةوى.

رپوايەت كراوہ كە حەزرەت (د.خ) فەرموويەتى: «خيار الله في ما أنبأني الملائع الأعلی،

قوم یضحکون جهراً فی سعة رحمة ربهم، ویبکون سراً من عذاب ربهم بالغداة والعشي فی البيوت الطيبة المساجد، یدعون ربهم بألسنتهم رغباً ورهباً... إلى أن قال: «أرواحهم فی الدنيا ووقلوبهم فی الآخرة، لیس لهم هم إلا ما أمامهم، أعدوا الجهاز لقبورهم والجواز لسبيلهم والاستعداد لمقامهم». ثم تلا هذه الآية: «ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ».

واتای فہرموودہکہ ئہمہیہ: وہک خہلکی جیہانی بالآ خہبریان داومہتی، چاکان و خواناسانی راست ئہوانہن بہ ئاشکرا پی دہکەنن و هیوایان بہ میہرہبانیی خوای خوایانہوہ ہہیہ و، بہ پەنامہکی لہ ترسی سزای بہتینی خوا بہ کول دہگرین و، بہیانی و ئیوارہ لہ مالہ خاویئہکانی خوادا، لہ مزگہوتہکاندا لہ خوای گہورہ دہپارپنہوہ لایہک لہ سزای خوا دہترسن و لایہک دل پر لہ هیوای میہرہبانین. ژیانیان بہدہیمہن لہ دنیا دایہ و دل و دہروونیان بہلای قیامہتہوہیہ. پیویستی قہر و جہوازی ریگیان ئامادہ کردوہ و تہیار و ئامادہی حہسانہوہی دوارپوژن.

خوای گہورہ دہفہرموی: «إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ». واتہ: سزای خوا لہوانہ نییہ کہس لیئ ئہمین بی: چونکہ خوای گہورہ حوقوقی بہسہر بہندہکانی خوایہوہ زورہ و ترسی لہ کہس نییہ؛ کہوابی دہبی ئینسان ہہمیشہ لہ خوا بترسی.

«روي أنه أوحى الله إلى داود: قل لبني إسرائيل بأي طريق وصل اليكم أني قد غفرت لاحدكم ذنبه حتى يترك الندم؟ وعزتي وجلالي لأذيقن كل مذنب على ذنبه يوم القيامة».

واتہ: خوای گہورہ وھیبی بو حہزرہتی داوود نارد (د.خ) و فہرمووی: ئہی داوود! بہ بہنی ئیسرائیلہکان بلی: ئہوہ لہ کام ریگاوه خہبریان پی گہیشتوہ کہ یہکی لہوان گوناہ بکا من ئہو گوناہی دہبہخشم پیش ئہوہی تہوبہ بکا و لہو تاوانہ پەشیمان ببیتہوہ؟ بہ گہورہیی و دہسہلاتی خوَم سوین بی ہہموو تاوانباری تالای تاوانہکەیی لہ پوژی قیامہتا پی دہچیزم، ہەر ہیچ نہبی تاوانہکەیی دہہینمہ پیش چاوی تا شہرمہزار ببی، جا ئہوسا یا سزایشی دہدہم یا تاوانہکەیی دہبہخشم.

براکان! ہەر بہھوی تاوان و گوناہبارییہوہیہ کہ ئینسان ہہمیشہ لہ عیبادہتدا سست و تہمہلہ و، ئہگہر خواردہمہنییہکی خویشی دہست بکھوی بہ رھحتی بو قوت نادری و لہسہر زمانی تال دہبی، شتیکی وھا دیتہ پیشہوہ ئہو خواردہ خویشی لی دہکاتہ قوزہلقورت و بہئاسانی و خویشی بو ناخوری.

دهگيڙپنهوه چه زره تي يه حيا (د.خ) له ترسي خوادا ئه وندنه گريابوو به هوي فرميسكي سوږه وه خه تي رهش له سهر هردوو كولمي پهيدا بوو، جا چه زره تي زهكيري اي باوكي پي فهرموو: پوله! من بويه له خوا پارامه وه كورم بداتي تا دم خوش و شاد بكا و چاوه كانم پروون بنه وه، ئيستا بهم گرياني تويه من دنيا م له بهرچاو تاريك بووه. چه زره تي يه حيا له وه لاما عه رزي كرد: باوكي گهره م! چه زره تي جيبه رئييل باسي ئه وه ي بو كردووم كه گيروگرفتي له بهيني به هه شت و دوزه خدا هه يه كه س لي پزگار نابي مه گهر كه سي له ترسي خوادا بگري. ئينجا چه زره تي زهكيري پي فهرموو: كه واته پوله ئه وندنه بگري كه له قيامه تدا نه گري؛ چونكه گرياني ئه مپو قازانجي هه يه نهك گرياني پوژي قيامه ت. پاش ئه وه چه زره تي زهكيري به چه زره تي يه حيا ي و ت، دروودي خويان له سهر بي، كورپي خوم! نيشانه ي ترس له خوا ئه وه يه ئينسان زور موشتاقي په زاي خوا بي و ئاره زوي پيگه يشتني بكا و له سهر نارچه تبي عيباده ت كردن سه بر بكا و خوي رابگري و به قه ده ر ده سه لات له حه ق ي به نده يي خوي بو خوا غافل نه بي.

براكان! ئاشكرايه كه پيغه مبه ران خوشه ويستي خوان، جا مادام ئه وان ئه وندنه له خوا بترسن و ئه وندنه بگرين كه فرميسك شويني خوي ديار ي بكا له پرومه تياندا، ده بي ئيمه له گال ئه م غه فله ته بي ئه ندازه و ئه م هه موو كه مته ر خه مييه دا حالمان چون بي كه بير ناكه ينه وه له پوژي قيامه ت و له سزاي دوزه خ؛ به راستي ئه گهر ئينسان باش بير له وه زعم بكا ته وه له وان هه زاله تره ك بي.

خو اي گه وره له قورئاندا سه باره ت به ياراني پيغه مبه ر ده فهرمووي: «رضي الله عنهم ورضوا عنه». هه روه ها له هه مان ئايه تدا فهرموويه تي: «ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ». واته: خوا رازييه له وان و ده يه وي ئه وان يش له و رازي بن، ئه م په زاي خوايه به شي كه سيكه كه له خو اي خوي بترسي و فهرماني به جي به يني.

له م ئايه ته پيرو زه وه ده رده كه وي كه په زاي خو اي گه وره له هه ر كه سي به سراوه به ترسي ئه و كه سه وه له خو اي خوي؛ واته: تا به نده زورتر له خو اي خوي بترسي خو اي گه وره زورتر له و به نده رازي ده بي و، تا به نده زورتر كه مته ر خه م و بي موبالات بي، به رامبه ر به ئه م و فهرماني خوا ئه وه خو اي گه وره ش ئه وندنه له و كه سه نارازي و بي موبالات ده بي.

دهگيڙپنه وه پوژي چه زره تي عومه ري كورپي خه تتاب (ر.خ) گايه كي دي نووستبوو، ئه ويش فهرمووي: ئاخ من ئه و گايه بوومايه كه وا به بي خه م نووستوو؛ به لكو له ترسي

حیسابی کردهوهی پوژی قیامت پرگار بوومایه. دهگپرنهوه پوژی نهبو عوبهیدهی کوپی جهراحیش (ر.خ) مهپکی پیش چاو کهوت سهریان دهبری، فهرمووی: چی دهبوو نهگه من نهو مهپه بوومایه و له نازاری قهر و گرفتاری قیامت و ناگری دوزخ پرگار بوومایه. لهم نمونانهوه بوومان دهردهکهوی که نه غافل بوون له خویه که نیمه ههمانه شیتیهکی پوته و پیویسته عاقل خوی لهم بی ناگاییه پرگار بکا.

براکان! من نالیم نیوه واز له دنیا بینن و خهریکی کشتوکال و بازارگانی و کاروکاسی مهبن، نهخیر؛ نهه خیلافی ریوشوینی ژیانی ئادهمیزاده، من نهوهندهتان پی دهلیم که نیوه له دین و له نادابی دنیا خاوهن فام بن بهجوژی که دینهکهتان له کیس نهچی.

دنیا و دین وهک دوو بال وان بو ئینسان و، ئینسان وهک پهلهوهره، جا ههروهکو ههه پهلهوهری دوو بالی ساغی ههبی بهئاسانی به ئاسماندا دهفری، ههروهها ههه ئینسانی که کاری دین و دنیا ای هاهوسهنگ و پیک بی نهو کهسه له دین و دنیا دا بهختیار و سهرکهوتوه.

دهگپرنهوه که هزرت (د.خ) فهرموویته: ئوممتهی من دوو غه میان ههیه. یهکهم غه می دنیا داری، دووم غه می پهیدا کردنی تویشووی قیامت؛ کهوابی مالویران نهو کهسهیه که بهتال و بی کاره و نه به کاری دنیا دی و نه به کاری دین.

سههلی شوشتهری که یهکی بووه له پیاوه باشهکان فهرموویته: دهردی که له ههموو دهردی ناشیرینتر بی نهوهیه ئادهمیزاد نه به کاری دنیا بی و نه به کاری دین، بهلام بهداخوه نهوانهیه که ههست به واجیباتی خویمان دهکن کهمن.

له باسی خوورپهوشتی هزرتدا (د.خ) دهگپرنهوه: «کان رسول الله دائم الحزن ویسمع من صدره أزيز كأزيز المرجل». واته: هزرت هه همیشه خه مبار بووه و جار جار له سینهی موبارهکیهوه دهنگی دهبیسرا وهکو دهنگی مه نهجل لهسه ناگر له کاتی کولاندا و، نهه دهنگه وهکو دهنگی جووشی سینگه له کاتی گریاندا، بیگومان نهه کولانی سینگی هزرتته (د.خ) لهبهتر ترسی خوی گهوره بوو.

یهکهم جاری پهیدا بوونی نهه دهنگه له سینگی هزرتتهوه نهوه بوو که جاری هزرتتهی جیبرئیل له کاتیکی ناعادهتیا به شیوهیهکی پهیشان هاته خزمتهی هزرت (د.خ) و له خزمتهیدا دانیشته، لهو کاته دا دهنگیکی نابار و زور بهشیددهت و ترسناک پهیدا بوو، هزرت گومانی برد که نهه دهنگه یهکی بی له نیشانهکانی قیامت؛ بویه له جیبرئیلی

پرسی ئایا ئەم حاله نیشانهی قیامهته؟ جیبرهئیل وهلامی دایهوه: نهخیر نیشانهی قیامهت نییه بهلکو ئەو دهنکه دهنگی بوو له دۆزهخهوه هات به فرمانی خوا تو بیستت تا له وهزعی سزای دۆزهخ ئاگادار بی.

براکان! پیاوه سألحهکان له سههتای ئەحوالیانهوه ترسی ئەوهیان بووه له بهر تاوانباریی خویان له رۆژی قیامهتدا سزا بدرین و، له ئاخیری ئەحوالیاندا ترسیان له سزا نهبووه، بهلکو هه له بهر ههیهت و جهلالی خوا ترساون. دیاره ترسی چه زهت (د.خ) له بهر گوناھ و تاوان نهبوو، چونکه خوای گهوره موژدهی عهفوس و مهغیرهتی پئی داوه و پیغه مهران پاریزراون له گوناھ، بهلکو ترسهکهی له بهر گهوره ییی خوا بووه. ئەم جوړه حاله حالیکی ووجدانییه و دهشوبهتته گریانی باوک و دایک له کاتیکدا چاویان به رۆلهی دووره ولاتیان دهکهوی، که لهو ولاته دووره دینهوه بو لایان، یا به گریانی دۆستی که دۆستی خوئی دهبنی که پئی دهلین گریانی مهحه ببهت، یا دهشوبهتته گریانی ئینسان له کاتیکدا کاره ساتیکی زور گهوره له جیهاندا رووبدا.

دهگپرنهوه که (عطاء الله)ی سهلهمی، ماوهی چل سال وابوو که له ترسی خوای گهوره سهری بهرز نه کردووه تهوه پروانی بو ئاسمان و پئی نه دهکهنی و تیر نانی نه دهخوارد، هه کاتی قاتوقری و گرانییه که رووی بدایه دهیوت ئەوه هه مووی له نهگهتی منه وهیه.

براکان! دوام کردن له غهقلهت و بی ئاگایی بهم رادهیه که ئیستا موسلمانان له سهری دهروون له ئادابی ئینی ئیسلامهوه زور دووره و، خوای گهوره زور عاجزی و نارهبازی بهرام بهر بهو که سانه دهردهبرئ که به ته نیا ناوی ئیمان و ئیسلام قهناعت دهکهن و ئیتر هیچ سهعی و کووشی له ریگهی ئیندا ناکهن.

ته ماشاکهن خوای گهوره فهرموویهتی: «الم [۱] أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ [۲] وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ».

واته: ئایا خه لکی وادهزانن به ته نیا ئەوه که بلین ئیمه موسلمانین وازیان لی دههینین بهبی ئەوهی له ریگهی ئیسلامیهتا تووشی ئازار ببن و بهبی ئەوهی له ریگهی ئیندا تی بکوشن، ئیمه بهو ناوی ئیسلامهتییه رووته لیان رازی نابین، بهلکو به پئی به سههاتی موسلمانانی پیشوو پیویسته تووشی زهحمهت ببن و تاقی بکرنهوه، ئەوسا ئەوانه که دلسۆزی و راستیان دهرکهوت و جیابوونهوه لهوانهی که ئیمانیا بئ هیز و لاوازه، به پئی پایهی خزمهت کردنیان جهزای کردهوه کانیان دههینهوه.

ههروهه خوای گهوره فهرموویهتی: «أَيْحَسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى». واته: ئایا ئینسان لای وایه که بهبی ئەوهی له دنیا، له ریگهی دنیا تی بکۆشی و له پۆژی زهمهتا خۆی بگری، وازی لی بهینین؟! ئەم وازلیهینان و پشتگۆی خستنه لهگهڵ پێشوینی کاری خوای گهوره ناگونجی. چۆن به بهتالی و لی نهپرسراوی وازی لی دههینری؟! واته پێویسته بهندهیی کردن بۆ خوا و فرمانبهرداری و به گوێکردنی فرمانهکانی خوا به شیوهی راستی دهریکهوی، ئینسان دهبی به ههر جوړی لهباریدا ههبی زهمهت بکیشی، ئەوسا خواش به گهورهیی و چاکی و میهرهبانیی خۆی پاداشتی دهداتهوه.

براکان! دهخيلتان بم، دهستم به دامینتان، ئاگاتان له خۆتان بی و، تاگایانتان له بهرایه و به سهر زیندوون و هیزیکتان تیا به بیری مردنتان ههبی و، تا لهشتان ساغه ئاگاتان له کاتی ناساگی و نهخۆشی بی. خوا دهفهرمووی: «فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا». واته: با موسلمانان زۆر بگری و کهم پیکهن. دیاره ئەم ئایهته زۆر زۆر ههپهشهیی تیا به بۆ ئەوانهیی غافلن و ئاگایان له مردن و له پۆژی قیامهت نییه.

دهگێر نهوه: پۆژی ئیبراهیمی ئەدهم له شوینیکدا بهبی دهنگی دانیشتبوو، عهرزیان کرد: بۆچی وهها بیدهنگی و ئامۆژگارییهکمان ناکهی؟ فهرمووی: تو خوا وازم لی بینن، دلم به بیرکردنهوه له چهند شتی داماو: یهکهم: نازانم لهو کاتهدا که خوای گهوره پرسباری له پۆحهکان کرد و فهرمووی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»، جوابی پۆچی من چی بو، (نعم) بوو یا «بلی»؟ دووهم: لهو کاتهدا که خوا فهرموویهتی: «هُؤَلَاءِ إِلَى الْجَنَّةِ وَهُؤَلَاءِ إِلَى النَّارِ» من له کام تیرهیان بووم. سییهم: لهو کاتهدا خوای گهوره فریشتهی نارد و فووی کرد به لهشمد و گیانم تیدا دروست بوو و ئەحوالی منی نووسی ئاخۆ من له بهختیارهکان نووسراوم یا له زومرهی چارهپهشهکان. چوارهم: نازانم له کاتیکدا گیانم دهردهچی و دهستم له ههموو لایی دهرپی، بی ئیمان دهرپۆم و مالتاواایی لهم جیهانه دهکهم یاخۆ به ئیمان و ئاخیر خیرییهوه. پینجهم لهو کاتهدا که فریشتهکان بانگ له ئەهلی عهرهسات دهکن، پاش کۆبوونهوهیان و پێیان دوتری: «وَأَمْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ». واته: ئەی تاوانبارهکان خۆتان له ئەهلی ئیمان و باوهر جیا بکه نهوه، بهلی ئاخۆ لهو کاتهدا من له کام بهشیان دهبم؟.

برا عهزیزهکانم! وهك پێویسته زۆر سوپاسی خوای (أرحم الراحمین) بکهین لهسهر ئەوه که ئیمان و باوهری پێ داوین و بهو ئیمانێ پزگار بووین له ئاگری ئەبهیدی دۆزهخ،

وهه‌اش پئويسته له‌سه‌رمان كه هه‌ميشه ترسى خوامان له دلدبى و له ئازارى قه‌بر و قيامه‌ت و دۆزه‌خ بترسين، چونكه ده‌وام له‌سه‌ر ئيمان و عاقيبه‌ت خيڤرى له ئيمه‌وه ديار نيه؛ ئه‌وته ته‌ماشاشا ده‌كه‌ن كاتى كه موسيبه‌ت و به‌لايى دى به‌سه‌رماندا چون دلمان تيكده‌چى و چهند خه‌يالى ناشيرين ده‌كه‌ين. خوا به‌ميه‌ره‌بانى خوى چاوپوشيمان لى نه‌كا، هه‌رگيز رزگار نابين، هه‌روه‌ها كاتى كه دارايى و نيعمه‌ت و پايه‌يه‌كمان پى دده‌ا، چهند له خومان بايى ده‌بين و چهند ياخى ده‌بين و له رېگاي راست لاده‌دين، كه ئه‌گه‌ر خوا به‌لوتف و ئيحسانى خوى چاوپوشيمان لى نه‌كا، حالمان خراب ده‌بى.

براكانم! پئويسته هه‌ميشه له به‌ينى ترس و هيوادا بين؛ چونكه پۆژى قيامه‌ت نابرپته‌وه و، سزاي ئه‌به‌دى كه به‌هوى بى ئيمانويه به‌سه‌ر ئينساندا دى ته‌واو نابى، په‌نا به‌ خوا. هه‌روه‌ها رهمه‌تى خوا و نيعمه‌تى به‌هه‌شتيش، كه به‌هوى ميه‌ره‌بانى خوا و ئيمان و باوه‌ر و ده‌وام له‌سه‌ر خووره‌پوشتى هه‌زه‌تى پيغه‌مبه‌روه‌ ده‌ستى ئينسان ده‌كه‌ون، نابرپته‌وه.

براکان! باشترین حالى ئينسان (اعتدال)ه، واته ميانه‌ره‌وى. يه‌عنى هه‌ميشه ئينسان ته‌ماشاش دوو حال بكا بۆ خوى؛ چاوى له ئيمان و كرده‌وى باش و ره‌وشتى باشه‌وه بى بۆ وه‌رگرتنى پيرۆزى و به‌ختيارى نه‌براه. هه‌روه‌ها چاويشى له په‌يداكردى دنياى هه‌لال و فيربوونى زانست و پيشه‌ى به‌رز و پاكه‌وه‌ش بى، بۆ ده‌ستخستنى سامان بۆ خزمه‌ت كردنى ئينسان خوى و كه‌سوكارى و بۆ خزمه‌ت كردنى ئاينى ئيسلام و ولاتى ئيسلام و چاركردنى گيروگرفتيان. ئاده‌مميزاد وه‌ك په‌له‌وه‌ره‌ كه به‌ دوو بال ده‌فرى، ئينسانيش به‌و دوو جوړه بالى تر كارى ته‌واو ده‌بى؛ بالى بۆ حالى دين و بالى بۆ حالى دنيا.

خوای گه‌وره سه‌د ده‌ره‌جه رهمه‌تى هه‌يه ته‌نيا يه‌ككيانى بۆ دنيا و ئه‌هلى دنيا داناهه، ئه‌و نه‌وه‌د و نو ده‌ره‌جه‌كه‌ى بۆ قيامه‌ت هه‌لگرتوه.

له خوای گه‌وره و ميه‌ره‌بانم ده‌وى كه به‌ رهمه‌تى خوى وه‌ك ئيمانى پى به‌خشويين ده‌واميشمان پى به‌خشى، له‌سه‌ر ئه‌و ئيمان و له‌سه‌ر كرده‌وى چاك و ره‌وشتى به‌رزى فه‌خرى عالم (د.خ).

له (٤)ى جومادى دووه‌مى (١٣٩٦)ى رېكه‌تى ١-٦-١٩٧٦ى ز له ته‌رجه‌مه‌ى ئه‌م نامه‌يه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگير

نامھی سی و پھکھ

باسی کوفرہ - والعیاذ باللہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانە براکان! بزانی خۆپاراستن لە گوناھ گورەتر و چاکترە لە عیبەدەت و تاعەت
کردن و، دوورکەوتنەووە لەو شتانەیی نەهییان لێ کراوە پاداشتی زۆرتەرە لە بەجێهێنانی
ئەو شتانەیی ئەمریان پێ کراوە، بە تاییبەتی خۆپاراستن لەو گوناھە گورانە کە بە (اکبر
الکبائر) دەژمێردرێن و نۆ گوناھن و لە غەیری ئەمانەش لە گوناھە گورەکان کە حەوت
سەد گوناھن.

دیارە گورەتر و خراپتر و ناشیرینتر لە هەموو گوناھێ کوفرە، پەنا بە خوا، چونکە بە
تەواوی و هەتا هەتایە ئینسان دەفەوتینی. پێویستە بزانی هەر وتاری یا هەر کردەووبی
ببیتە هۆی کوفر، چ لەسەر عەقیدە و باوەڕی بی یا لەسەر عەناد و سەرکێشی بی، یا بە
گالتەوگەپ بی یا لە رووی ئیستیهزا و بە سووکی تەماشاکردن بی، ئەو خاوەنەکە
دەگاتە (مرتد) واتە: لە دین وەرگەرێ و دەیخاتە پیزی کافرانەووە، دیارە هەر شتی کە هۆی
تەکفیری خاوەنەکە بی لە یەکی لە سی بەش دەرناچی واتە: ئیعتیقاد، عەناد،
ئیستخفاف. جا هەر کەس ئەم نامەیە دەخوینیتەووە بە شیوەی ئیرشاد و ئامۆژگاری بۆ
موسلمانان پێویستە ئەوەیان بۆ روون بکاتەووە کە ئەوەی ئینسان کافر دەکا چ ئینسانەکە
باوەڕی لەسەر ئەو شتە بی، یا باوەڕی و نەبی بەلام بە عەناد و سەرکەشی ئەو قسە یا ئەو
کارە بکا، یا بە شیوەی ئیستخفاف و بە سووک تەماشاکردنی بی، ئەو خاوەنەکە کافر
دەکا. لەم روووەوە لەسەر پێشەوای موسلمانان پێویستە لەپێشدا داوی تەوبە و پەشیمان
بوونەووە لەو کەسە بکا، جا ئەگەر کابرا تەوبەیی نەکرد و پاش مۆلەتی سی پۆژ نەهاتەووە
سەر رێگای راست، بۆ ئەو پێشەوا و فەرمانرەوای موسلمانانە دروستە ئەو کەسە بکوژی.

جا ئەگەر لەسەر ئەم شۆوھە کۆژرا ئەو کەسە وا دادەنرێ کە هەرچی عیبادهت و خواپەرستی بوو هەمووی بەخۆپای دەچێ و بە کوفرەو پوودەکاتە جیهانی قیامەتی نەبراو (والعیان بالله). خۆ ئەگەر تۆبەش بکا خێر و جەزای ئەو خواپەرستیانی کردوونی هەر ناگەرپێتەو بو، تەنانەت لای هەندی لە زانیانی ئاین لە کاتی تەکلێفەو تا ئەو کاتە هەرچی واجیباتی کردوو، پێویستە هەموویان بگێرێتەو، بەلام لای ئیمام حەنیفە، خوای لێ رازی بێ، هەر حەجەکە پێویستی بە قەزا هەیه و دەبێ بگێرێتەو. هەر وەها لە مەزەبە ئیمامی شافعیدا، خوای لێ رازی بێ، هەر واجیباتی کە کردووێتی قەزای واجب نابێ و بەهۆی کوفرەکە یەو بەتال نابنەو.

هەر و ئەگەر مەرەبەرپاویکی بوو نەچوو بوو لای ئەو بە هۆی کوفرەکە یەو کتوپر باینە دەبێتەو و بە ژنی حیساب ناکرێ. بۆیە پاش موسلمان بوونەو و واجیبه دووبارە مەرەبەرپێتەو. بەلام ئەگەر چوو بوو لای واجیبه لێ جیا بێتەو. جا ئەگەر لەپێش تەواو بوونی عیدەدی ژنەکە موسلمان بوو یەو، ئەو دێتەو ژێر نیکاحی. خۆ ئەگەر پاش تەواو بوونی عیدەدی موسلمان بوو یەو ئەو عەقدی نیکاحیکی تازە نەبێ بۆی حەلال نابێتەو، واتە: ئەگەر بەبێ عەقدی نیکاحیکی تازە بچێتە لای، ئەو ئەو چوونە لایە بە زینا دەژمێردرێ.

جا ئەگەر هەر بەو حالەو بمرێ، واتە پێش تەو یەکردن و گەرانهو بۆ دینی ئیسلام ئەو بە کافرێ جەهەنمی ئەبەد دەناسرێ و دروست نییه لە قەبرستانی موسلماناندا دەفن بکری. هەر وەها میراتەکە دەگەرپێتەو بۆ خەزینە (بیت المال) و بە پێی رێوشوونی شرعی سەرف دەکری.

شایەنی وتنە تەو یە ئەم لە دین وەرگەرانه بەو دەبێ کە بە دل لەو کوفرە پەشیمان بێتەو و عەزمی وای کە تا ماو لە دنیا دا نەر واتەو سەر ئەو کوفرە و، بە زمان لەگەل ئاگاداریی دلدا دوو کەلیمە شەهادە بلی کە (أشهد أن لا اله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله). هەر وەها بلی: من بهریم و دوور لە هەموو جۆرە رەفتاریک و لە هەموو جۆرە وتاری کە موخالیفی ئاینی پاکی ئیسلام بێ.

ئەگەر یەکی بە زمان کەلیمە کوفری وت و لەپاشدا ئیددیعای کرد کە (توریه) کردوو، واتە وتی لەو لەفظە کوفرە مەعنا دیارییه کەم نەگرتوو کە کوفرە بەلکو مەعنا یەکی ترم مەبەست بوو، بۆ نمونە بلی (من کافر) و ئیددیعای ئەو بکا کە

مه‌به‌ستی له (کافر) فەللاح بووه که تۆو له عەرزا داده‌چینی و ده‌یشاریته‌وه و، (کافر) له زمانی عەرهبیدا به‌و که‌سه‌ش ده‌لین که شتی بشاریته‌وه، ئەوه به زاهیری شرع کافر ده‌بی، به‌لام له باتیندا ئەگەر ئەو مه‌عنایه مه‌به‌ست بووبی که خۆی ده‌لی ئەوه موسلمانە و، ئەگەر ئەوه‌ی مه‌به‌ست نه‌بووبی کافر.

ئەگەر یه‌کی له دلدا باوه‌ری له‌سه‌ر شتی بی که هۆی کوفر بی، بۆ نمونه: باوه‌ری وابی که خوا نییه، یا فریشته‌کانی خوا نین، یا پیغه‌مبه‌ران نین، یا خوا کتییی بۆ نه‌ناردون، یا پوژی قیامت نییه و نابی، یا به‌هه‌شت و دوزخ نین، یا پینج فه‌رزه‌ی نوێژ واجیب نین، یا پوژی پهم‌ه‌زان یا زه‌کاتدان یا حه‌ج کردن واجیب نین ئەوه کافر ده‌بی هه‌رچه‌ند ئەو باوه‌رپه‌ش ده‌رنه‌بیری و هه‌ر له دلیدا بی. به‌لام ئەگەر به وه‌سوه‌سه و وتووێره ئەم شتانه‌ی به دلدا بین و، له نه‌فسی خۆیدا مه‌للول و عاجز بی، لییان و رقی لییان بی، ئەوه کافر نابی، چونکه ئەو زویری دلە ده‌لیله له‌سه‌ر ئەوه که موسلمانە و، ئەو وتووێره‌یه له لایه‌نی شه‌یتانه‌وه خراوته ناو دلی و، به پپی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) مادام کابرا به دل عاجز و نارازی بی له‌م خه‌یالاته خراپانه، ئەوه له راستیدا به موسلمانیکی ته‌واو ده‌ناسری.

ئەگەر که‌سی کرده‌وه‌یه‌کی لیی روویدا، به ده‌سه‌نقه‌ست یا به گالته، که دژی ئیسلامیه‌ت بی، وه‌ک سو‌جده‌بردن بۆ بت یا زه‌ننار به‌ستن یا سه‌لیب هه‌لگرتن یا هه‌ر شتی تر له‌و شتانه‌ی نیشانه‌ی جیابونه‌وه‌ی کافرن له موسلمانان یاخۆ بی ئیحترامی له‌گه‌ل قورئانی پیرۆز بکا، ئەوه ئەو که‌سه به کافر ده‌ناسری، هه‌ر چه‌ند له دلدا ئیمان و باوه‌ری ئیسلامیه‌تی هه‌بی؛ چونکه ئەوانه که وتمان بۆ کافران ده‌بن و بۆ موسلمان ده‌ست ناده‌ن.

به‌لام ئەگەر که‌سی سو‌جده‌ی بۆ ئینسانێ برد، چ له‌به‌ر گه‌وره‌ییی دنیا‌یی یا له‌به‌ر گه‌وره‌ییی ئاینی، وه‌ک کرده‌ی هه‌ندی له نه‌زانان له مورید و مه‌نسووبی شیخه‌کان، ئەوه ئەگەر مه‌به‌ستی له‌و سو‌جده‌یه، سو‌جده‌ی عیباده‌ت بی، وه‌ک سو‌جده بۆ خوای گه‌وره، ئەوه کتوپر کافر ده‌بی و پپو‌سته‌ی حالی بکری تا ته‌وبه بکا و په‌شیمان بیته‌وه و، له‌و شه‌ریک بۆ خوا دانانه‌ر‌زگار بی، چونکه که‌س شایانی ئەوه نییه سو‌جده‌ی عیباده‌تی بۆ ببری زاتی خوای گه‌وره نه‌بی (وحده لا شریک له).

خۆ ئەگەر مه‌به‌ستی سو‌جده‌ی عیباده‌ت نه‌بوو به‌لکو هه‌ر بۆ خۆشه‌ویستی یا بۆ

پېزلیښان بوو ټووه کافر نابی، به لآم ټووه کاره ی به گوناوهی گوره داده نری؛ بو یه پېویسته ټووه کهسه ټاگادار بکری که زوو لی په شیمان بیته وه و جاریکی تر نهیکا؛ چونکه کرده وه یه کی مه شبووه و ناشیرین و نارپه وایه و هرگیز دروست نییه به رامبه به کهس شتی بکری که له عیباده تی خوا بکا، به لی پېویسته زاناکانی ټاین ټاگایان له مه مهسه له یه بی و ټاموژگاری موسولمانه نه زانه کان بکن.

له مه بابته وه هندی قسه هه ن که ناشیرین و نارپه وان به لآم بو ټانی باس ده کم، چونکه گه لی کهس پېیانه وه گیروده بوون، به لکو ترکیان بکن.

بو نمونه: ټه گهر که سی بللی (بی دین) یا (کافر) پېویسته پېی بلین مه به ست له قسه چییه؟ ټه گهر وتی مه به ستم ټه وه یه ټووه وه زعه ټووه له سه ریته تی دین نییه و ټیسلامیه ت نییه، له کاتیکدا که کابرا موسلمانان، پېی بلین: وا کافر بووی و پېویسته جورج په شیمان ببیته وه و نه گهر بیته وه سه ټه جوړه قسانه؛ ټه گینا خو ت کافر ده بی، چونکه موسلمان به کافر کردن مه عنای ټه وه یه که ټیسلامیه ت کوفره، ټه مه ش دژی ټاینی ټیسلامه.

خو ټه گهر وتی: مه به ستم ټه وه بووه که کرده وه و په وشتی له کرده وه و په وشتی موسلمانان ناکا پېی بلین: کافر نه بووی به لآم پېویسته له سه ټه قسه یه ته عزیر بکری و ته میت بکن؛ چونکه حرامه که لیمه ی گومان لیکراو و ناشیرینی وا بللی به ټینسانی که موسلمان بی، هر چه ند فاسقیش بی.

به لآم ټه گهر وتی: هیچ نییه ټیکم نه بووه و هه روا ټووه که لیمه به زماندا هاتووه، لی بیرسن تو به رانه به به له فزی وه ها ټیعتیقادات چونه؟ ټه گهر عه قیده ی وایه که به کاره ټینانی ټه مه که لیمانه به رامبه به موسلمانان دروسته، ټه وه کافر ده بی، چونکه حرام به حال ده زانی. خو ټه گهر عه قیده ی و ابو که دروست نییه و وتی هر به ده ممدات و، عوزری هیناپه وه، ټه وه ته نیا پېویسته ته وه بکا و لی په شیمان بیته وه.

براکان! هر که لیمه یی ټیحتیمالی ټیعتیقاد و عناد و ټیستیخفاف و غهیری ټه مه سیپانه یس هه لېگری، پېویسته کاتی به کوفر حسیب بکری که به یه کی له و سی شیوه بی که به هو ی کوفرمان دانان، نه که به شیوه ی غهیری ټه وانه بی؛ چونکه نیسه ته تی کوفرمان له موسلمان زور زحمه ته و، ټه گهر به شیوه یی ص راست نه بی ده گهر پته وه بو سه ټه وه کهسه که نیسه ته که ی داوه؛ پېویسته ټاگادار بن له مه.

براکان! کەسی بە درۆ بلی بە یەکی: خوا دەزانێ من تۆم خۆش دەوی، یا خوا دەزانێ ئەو کارەم کردوو، یا ئەو قسەم وتوو، یا ئەو کارەم نەکردوو، یا ئەو قسەم نەوتوو، ئەو ئەو کەسە کافر دەبی: چونکە قسەکە ی دەبیته هۆی نەبەتی غەلەتدان بۆ لای عیلمی خوا، چونکە مادام ئەو قسەکە ی نەوتبی و بلی: خوا دەزانێ وتوو ئەو مەعنا ی وایە کە عیلمی خوا بە خیلافی واقعەو پێوەندی بەستوو.

هەر وها ئەگەر بلی: خوایش ئەو ئەمرە یا ئەو نەهیە بکا باوەری پی ناکەم، یا پیغەمبەر یا جیبرئیل یا فریشتەکان ئەو قسە بکەن باوەر ناکەم پی، ئەو کافر دەبی، چونکە باوەر نەکردن بە خوا و بە پیغەمبەری خوا و بە جیبرئیلی ئەمین یا بە هەموو فریشتەکان، کە جیبرئیلی ئەمین یەکیکیانە، بە کوفر دادەنری.

و ئەگەر بلی: خوا شایەتی بدا لەم کارەدا یا پیغەمبەر شایەتی بدا قبوولی ناکەم، ئەویش کوفرە: چونکە رەددی شایەتی ئەمانە مەعنا ی باوەر پی نەکردنیانە و ئەویش کوفرە.

ئەگەر بلی، هەرچی ئادەمیزاد هەیه هەموو شایەتی بدن قبوولی کەم ئەمەش هەر کوفرە، چونکە عیبارەتی (هەرچی ئادەمیزاد هەیه) پیغەمبەرانیش دەگریتهو و رەدی شایەتی پیغەمبەرانیش کوفرە.

ئەگەر یەکی بلی: من بەبی مەیل و مەشیئەتی خوا ئیش دەکەم، بلی با خوا مەیلی ئەو ئیشەش بکا من نایکەم، دەبیته کوفر، چونکە بوونی شتی بە پیچەوانە ی خواستی خواوە مەحاله.

هەر وها گالتهکردن بە وەعدی خوی گەورە کوفرە. بۆ نمونە: خوا بەلینی بەهەشت و ناز و نیعمەتی بە نوێژکەران داووە کەچی یەکی گالته بەم بەلینه بکا. گالتهکردنی گوناھبارانیش بە هەرپەشە (وعید) ی خوی گەورە هەر کوفرە؛ وەک ئەوێ خوا گەورە هەرپەشە ی کردوو لەوانە ی گوناھ دەکەن و سزای خەلک دەدەن و، یەکی گالته ی بەم هەرپەشە ی خوی بی، (والعیاذ باللہ).

ئەگەر کەسی بە شیوێ ئیستەزا یا سەرکەشی بلی: ئەو خانوو ی ئەو مزگەوتە بی بە قیبلە رووی تی ناکەم، یا بلی خوا ئەگەر بەهەشت بدا بەمن نارپۆمە ناوی، یا بە شیوێ بە سووک زانین تەماشای عیبادەتی بکا وەک نوێژ یا رۆژوو، یا بلی: خوی گەورە فلان کەس

بکا به پیغمبهر باوهری پی ناکه م و ئیمانی پی ناهینم، یا کاغزئی فرئی بداته ناو شتیکی پیسهوه که ئه و کاغزه ناوی خوا یا پیغمبهر یا ناوی مه لائیکه یا نایه تیکی قورئان یا فتوای زانایه کی ئاینی باوهر پی کراوی لی نو سرابی، ئه وه به م شتانه کافر دهبی. ههروه ها ئه گهر که سی فتوای عالمی شرع به شیوهی سه رکه شی فرئی بداته ناو شوینی ناشیرین یا بیکوتی به عه رزا کافر دهبی. هه ندی له زاناکانی ئاین فه رموویانه: ئه گهر یه کی مه سه له کانی عیلمی نه حویش به سووکی و ته حقیروه فرئی بدا هه ر کافر دهبی.

ئه گهر ژنی له مپرده که ی بیزار بی و بلیت کافر بیم با شتره له وه له گهل تودا بم، ئه وه کافر دهبی.

ئه گهر یه کی ناویکی به پیی ئاین گه وره له ئه نگووسیله کهیدا بوو و به و دهسته ی که ئه نگووستیله که ی تیایه له کاتی دهس به ئاو گه یانندا خوئی پاک بکاته وه ئه وه کاره که ی حه رامه. خو ئه گهر به شیوهی سووکی و به که م زانینی خاوه ن ناوه که خوئی پی پاک کرده وه کافر دهبی. ئه گهر که سی جنیو به حه زه تی محه مده ی مسته فا (صلی الله علیه وسلم) بدا کافر دهبی، ته نانه ت لای ئیمامی ئه عزه م ئه بوو حه نیفه و لای هه ندی له زانایانی شافیعی مه زه ب ئه م جو ره که سه ئه گهر ته وه ش بکا، پیویسته به حه ددی شرعی بکوژی، واته با به ته وه که موسلمان بیته وه، به لام وه ک حه ددی شرع ده کوژی ههروه کوو زیناکه ری (محسن) واته ئافه رته ی شوو کردوو و پیاوی ژنه اوردوو که زینایان کردی.

که سی ئینکاری پیغمبهرایه تی یه کی له پیغمبهران بکا، کافر دهبی، به لام ئینکاری پیغمبهرایه تی که سی که ئیختلاف له پیغمبهرایه تییدا هه بی، وه ک حه زه تی لوقمان و خزر، کوفر نییه، به لی حه رامه به جه زمی بلی پیغمبهر نین، دهبی بلی: هه ندی له و زانایانه لایان وایه پیغمبهر نین.

ئه گهر که سی به شیوهی خوژگه بلی: کاشکی من له باتی (محمه دی امسته فا)، یا پاش زه مانئ ئه و پیغمبهر بوومایه، ئه وه کافر دهبی.

ئه گهر یه کی ته کزیبی پیغمبهر بکا له قسه یه کدا که سابت بی، قسه ی پیغمبهره، ئه وه کافر دهبی.

پوخته ی قسه: هه ر که سی نیسه ته ی عه بیی یا نه قسی له یه کی له پیغمبهران بدا کافر دهبی.

ئەگەر يەككى ئىنكارى زىندوو بوونەوى دواروژ، يا ئىنكارى حىساب و ميزان، يا ئىنكارى عەزابى قەبر بكا كافر دەبى، ھەروھا ئەگەر ئىنكارى رەفاقەتى ئەبو بەكرى سددىق بكا بۇ ھەزرەتى پيغەمبەر (د.خ)، يا باوهرى بەو بوختانە ھەبى كە بۇ ھەزرەتى عائىشە ھەلبەسترا، يا باوهرى وابى يەككى لە خەلىفەكان لە يەككى لە پيغەمبەران گەورەترە، يا يەككى لە دۆستانى خوا (أولياء) لە يەككى لە پيغەمبەران گەورەترە، كافر دەبى. جنىودان بە يەككى لە ھاوريەكانى پيغەمبەر وەك ھەزرەتى مەعاويە يا ھاوريەكى تر گوناھى گەورەيە و بەو جنىودانە مرو فاسق دەبى، بەلام بەراى ھەندى لە زانايانى شافيعى مەزھەب مرو بە جنىودان بە ھاوريەكانى پيغەمبەر كافر دەبى. خو ئەگەر جنىودانەكە لەبەرئەو بەى كە ئەوانە ھاوريە پيغەمبەر بوون ئەو بە ئيتىفاقى ھەموولا، دەبىتە ھوى كافر. ھەروھا جنىودان بە يەككى لە ئالى پيغەمبەران (د.خ) لەبەرئەو كە لە ئالى پيغەمبەرە، كوفرە: چونكە دەبىتە تەحقير و بى ئەدەبى لەگەل پيغەمبەرا (د.خ).

بە شيوەيەكى گشتى، ھەر سوننەتى لە سوننەتەكانى ھەزرەت (د.خ) كە سابت بى، ھەر كەسى رەخنەى لى بگرى يا بە باشى نەزانى كافر دەبى؛ چونكە ئەمە دەكىشپتەو ھەر باوهر نەكردنى بە ھەزرەت (د.خ). ھەر كەسى عەيبى بداتە پال يەككى لە پيغەمبەران بەجوړى كە دژى قەدر و حورمەتى بى ئەو كافر دەبى.

ھەر كەسى خوى بېستى بە شتيكەو و، بەزمان يا بە عەزىمى راستى دل، برياربدا، بۇ نمونە: ھەر كاتى بلى فلان كەس بمرى كافر دەبم، ئەو تەنيا بە بريارەكە كافر دەبى. يا ئەگەر بلى ھەر كاتى فلان كەس زولم لە من بكا، كافر دەبم، ئەو گورج كافر دەبى، پەنا بە خوا.

بەلام ئىنسان بە (حديث النفس) يا بە خەلات و خەتەراتى شەيتانى كافر نابى؛ چونكە ئەم جوړە خەيالاتە بە دەستى ئىنسان نيبە و بە ناچارى دىن و دەرؤن، تەنانت ئەگەر ئەو خوتوورە و خەيالاتە ببنە نەخوشيبەكى ھەميشەبېش مادام كابرە بە دل عاجز بى، لىيان و پىيان رازى نەبى كافر نابى.

ھەر كەسى باوهرى بە پيچەوانەى حوكمى لە حوكمەكانى دىن ھەبى، بۇ نمونە: شتيك يا كاريكى حەرام بە ھەلال بزانى، ھەلالى بە ھەرام بزانى، مادام ئەو حوكمە لە دىندا ئىجماعى لەسەر بى و لەوانەبى كە ھەموو موسلمانان بيزانن، ئەو كافر دەبى.

ھەر كەس ئىنكارى ئەو نويزە سوننەتەنە بكا كە بە ئىجماع سوننەتن، ئەو كافر دەبى؛ چونكە ئەمانە بەئاشكرا لە دىندا زانراون.

ئەگەر كەسى بە يەككىكى وت: لەعنەت لە تۆ و باوك و باپيرت تا ئادەم، ئەگەر ئەو كەسە مەبەستى ھەموو پشتمى باوك و باپيرى بى، بە پيغەمبەرەكانيشەوہ ئەوہ (فوراً) كافر دەبى. بەلام ئەگەر مەبەستى غەيرى پيغەمبەرەكان بى، ئەوہ كافر نابى، تەنيا گيرۆدەى گوناھى گەورە دەبى چونكە لەو پشتمدا پياوى موسلمان زۆرە و موسلمانى عادل و پياوچاكيان تيدا بووہ: ديارە لەعنەتيش لەوانە گوناھى گەورەيە.

ئەگەر لەعنەت بكا لە ھەرچى زانايە، ئەوہ كافر دەبى، ئەگەر مەبەستى ئەوہبى كەسى لى بەدەر نەبى؛ چونكە پيغەمبەرەكانيش لە زانايان حسيب دەكرين، خو ئەگەر مەبەستى غەيرى پيغەمبەرەكان بى، ئەوہ كافر نابى، بەلام كارەكەى گوناھيكي گەورەيە.

ھەر كەس باوھرى وابى كە لەوانەيە پاش پيغەمبەرى ئاخىر زەمان (د.خ) پيغەمبەرى بىت ئەوہ كافر دەبى؛ چونكە بە نەصى قورئانى پيرۆز ھەزرتى (محەمەدى مستەفا) دروودى خواى لى بى، دوا ھاوھرى پيغەمبەرەكان، ئيتىر ھەزرتى عيسا، كە لە زەمانى دەجالدا دپتە خوارەوہ و دەجال دەكوژى، بە شەرى ھەزرتى محەمەد رەفتار دەكا و بە پيى ئاينى ئيسلام دەجوولپتەوہ.

ئەگەر كەسى تەمەننا بكا و بلى: خوژگا زينا و قەتل و دەسدرىژى كردن لە خەلق، كە لە ھەموو ئاينىكدا ھەرام بوون، لەم ھەسردا ھەلال بوونايە، ئەوہ كافر دەبى. بەلام بە تەمەننا ھەلال بوونى شتى كە لە ھەندى ئايندا ھەلال بووبى و لە ھەندىكدا ھەرام، وەكو شەراب خواردنەوہ، ئەوہ كافر نابى، چونكە لە ھەموو ئاينىكدا ھەرام نەبووہ.

ئەگەر كەسى بلى: گووانى وتن لە قورئان خویندن قازانجى زياترە بو دل و كار زياتر دەكا بو ساف كردنى دل ئەوہ كافر دەبى.

ئەگەر كەسى بلى: بەم چاوانى خوّمە خوام چاوپى كەوتووہ يا رووبەروو قسەم لەگەلا كردووہ، ئەوہ كافر دەبى؛ چونكە ئەم قسانە دەچنە سەر نيسبەتدانى حودوس و سيفاتى ھەواديس بو زاتى خواى گەورە وەكو رەنگ و لەش و تەركيب و ئىحتياج، خواش لەمانەوہ دوورە و بەريپە.

پازى بوون بە كوفر، كوفرە، ئەگەرچى ئەو پازى بوونەش راستەوخو نەبى بە شيوەيەكى وەھابى كە ماناي پازى بوون بگەيئنى، بو نمونە: كافرئى بيتە لاي موسلمانى و پيى بلى موسلمان دەبم و دەمەوى فيرم بكەى و، ئەوہش كە كافرەكەى ھاتووہتە لا بو ئيسلام بوون، ئادابى ئاين بزانى و فيرى نەكا و بلى: سەبر بکە تا پوژيكي

تر سه‌عاتیکی تر، ئه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بیته‌ پازی بوون به‌به‌کافری مانه‌وه‌ی ئه‌و کافره له‌و ماوه‌دا، پیی کافر ده‌بی.

به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه که کافره‌که دیته‌ لای، بو‌فیرکردنی ئادابی ئیسلام بوون له‌ناو نویتزا بوو، واته‌ خو‌ی به‌ واجیبی عه‌ینییه‌وه‌ خه‌ریک بوو، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ده‌ترسا له‌وه‌ که ئه‌گه‌ر گورج فی‌ری نه‌کدا مانیع په‌یدا بیی بو‌ ئیسلام بوونی، ئه‌وه‌ له‌سه‌ری واجیبه‌ نویتزه‌که‌ی ببه‌ری و ئیسلامه‌تییه‌که‌ی فی‌ر بکا. خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و ترسه‌ی نه‌بوو ئه‌وا واجیب نییه‌، نویتزه‌که‌ی ببه‌ری و دروسته‌ فی‌رکردنه‌که‌ی بخاته‌ دوا‌ی نویتزه‌که‌ی. (صرح بهذا الشبراملسی فی بحث حرمة الکلام فی الصلاة).

ئه‌گه‌ر که‌سی به‌ که‌سی بل‌ی: کافر ببه، هه‌رچه‌ند به‌ ئیشاره‌ش بی، ئه‌وه‌ کافر ده‌بی.

ئه‌گه‌ر یه‌کی بل‌ی به‌ ژنی، که له‌ می‌رده‌که‌ی بیزار بی، خو‌ت کافر بکه له‌ می‌رده‌که‌ت جیابیته‌وه‌ و شوو بکه به‌ هه‌ر که‌س خو‌ت ده‌ته‌وی، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه (فورا) کافر ده‌بی؛ چونکه‌ ژنه‌که‌ی ری به‌دی‌یی کردوو بو‌ کوفر، په‌نا به‌ خوا.

ئه‌گه‌ر که‌سی به‌ نویتزه‌که‌ری بل‌ی: نویتز بکه، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا بل‌ی: ئه‌گه‌ر خوا له‌سه‌ر نویتز نه‌کردن سزای من بدا ئه‌وه‌ سته‌مم لی ده‌کا؛ چونکه‌ بو‌ نمونه‌، من که‌وشم نییه‌، ئه‌وه به‌و قسه‌یه‌ کافر ده‌بی.

ئه‌گه‌ر هه‌ژاری ئایه‌تی «وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ» به‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی‌کدا بخوینیته‌وه‌ و، ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ بل‌ی بر‌و شه‌ر له‌گه‌ل خوا بکه و پیی بل‌ی بو‌چی مالی دنیات به‌ فلان که‌س داوه‌؟ ئه‌وه‌ کافر ده‌بی. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر که‌سی به‌ شی‌وه‌ی به‌ سووکی ته‌ماشاکردنه‌وه‌ وتی من له‌ قورئان خویندن یا له‌ نویتز کردن تیرم خواردوو، کافر ده‌بی. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بل‌ی ئه‌وه‌نده‌م قورئان خویندوو دلم ته‌نگ بووه، ئه‌وه‌ش کافر ده‌بی؛ چونکه‌ ئه‌م عیباره‌ته‌ به‌ سووکی سه‌یر کردنیکی زوری تیا‌یه.

ئه‌گه‌ر که‌سی، پاش گیرۆده‌ بوون به‌ هه‌ندی دهردوبه‌لا، وتی: خوا‌یا! چی ماوه‌ پیم بکه‌ی؟ گه‌لی ئازارت دام، من شایانی ئه‌مانه‌ نه‌بووم، ئه‌وه‌ کافر ده‌بی، مه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ناز و گله‌یی بی، ئه‌وه‌ به‌ گونا‌هی گه‌وره‌ داده‌نری و به‌ کوفر حسیب ناکری.

ئه‌گه‌ر که‌سی به‌ که‌سی بل‌ی، سوننه‌ته‌کانی به‌رسمیل کردن نینۆک کردن و ئه‌مسالی ئه‌مانه‌ جیبه‌جی بکه، ئه‌وه‌ش له‌ وه‌لامدا به‌ سووکییه‌وه‌ بل‌ی: من سوننه‌ت ناکه‌م، ئه‌وه‌ کافر

دهبی. ئەگەر یهکی مهنعی کهسی بکا له کردهوهی حهرام و پپی بلی له سزای پوژی قیامهت بترسه، ئەویش به سووکییهوه بلی ترسم له پوژی قیامهت نییه، قیامهت چیه؟ ئەوه بهم عیبارته کافر دهبی. بهلی ئەگەر مهبهستی ئەوه بی بلی خوا رهحمی زوره بوئه له سزای قیامهت ناترسم، ئەوه کافر نابی، بهلام قسهکهی بی ئەدهبییه.

ئەگەر کهسی به شیوهی عناد بلی گوزهرانی دنیاوی له ههموو عیلمه ئاینیهکان چاکتره، ئەوه کافر دهبی، خو ئەگەر بلی له عیلم به زات و صیفهتهکانی خوا چاکتره ئەوه (مطلقاً) کافر دهبی. ئەگەر یهکی ئینکاری واجیبی له واجیبیهکانی دینی ئیسلام بکا، وهک نوێژ، پوژوو، حهج.. تاد، کافر دهبی.

ئەگەر یهکی ئاموژگاری یهکی دهکرد، ئەویش رقی ههلسا و به سووکییهوه وتی من ئەم قسانه زور بیستون، ئەوه کافر دهبی.

ئەگەر یهکی بانگی بیست و وتی دهنگی زهنگ (ناقوس) لهمه باشته ئەگەر به شیوهی سووکی وتی پپی کافر دهبی و، ئەگەر تهنیا له پووی ناخویشی دهنگی بانگدهرهکهوه بی، ئەوه پپی کافر نابی، بهلام کردنی قسهکه حهرامه.

ئەگەر کهسی به سووکییهوه وتی: کی دهتوانی ئەم نوێژانه بکا؟ یا بلی ئەگەر نوێژ بکهم پیاوخراب دهبم، ئەوه کافر دهبی. ئەگەر کهسی وتی ههروهختی من نوێژ بکهم، پیاوخراب دهبم، ئەوه کافر دهبی. ئەگەر کهسی وتی ههروهختی من نوێژ بکهم، تووشی زیانی دهبم و، ئەم نوێژ و تاعهته هوی نهگبهتی ئادهمیزاده، ئەوه کافر دهبی.

ئەگەر کهسی وتی به یهکی بوچی ئەمر به چاکه و نههی له خراپه ناکهی؟ ئەویش له وهلامدا وتی ئەمر به چاکه و نههی له خراپه چیه؟ یاخو وتی واجیب نین و ئەم قسانه ههمووی فهساد و غهوغان، ئەوه (فوراً) کافر دهبی.

ئەگەر حهزرت (د.خ) ئەمری به شتی کردبی و، یهکی بی شتی لی زیاد بکا، بهبی ئوسوولی ئیستینباتی شرعی، ئەوه کافر دهبی. ههروهها ههه کس حوکمی لهسهه حوکمی شرعی زیاد بکا، کافر دهبی؛ بو نمونه: حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: «لا تشد الرحال إلا الی ثلاثة مساجد...» کهچی یهکی بی مزگهوتی له سهه ئهوه سی مزگهوته زیاد بکا ئەوه کافر دهبی.

ئەگەر کهسی به یهکی بلی: من کافر به توچی؟ هیچ زیان به تو ناگا، یاخو بلی: ئەم

زهمانهی کوفره و زهمانهی ئیسلام نییه و، مه‌به‌ستی ئه‌وه بی که له واقیعه‌ن ئیسلامیهت به‌کارنای، ئه‌وه کافر ده‌بی، به‌لی ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بی که خه‌لکی دینیان بی هیژ و لاواز بووه و، حه‌ز له تاعه‌ت و خواپه‌رستی که‌م بووه، ئه‌وه پیی کافر نابی. ئه‌گه‌ر موریدی بلی عه‌بدولقادی گه‌یلانی یا شاهی نه‌قشبه‌ند له یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران گه‌وره‌تره، یا پایه‌ی وه‌ک پایه‌ی ئه‌و وایه، ئه‌وه کافر ده‌بی. ئه‌گه‌ر که‌سی باوه‌ری وه‌هابی که یه‌کی له چوار یاری پیغه‌مبه‌ر له پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌تره کافر ده‌بی.

ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش که عه‌قلیان بی هیژه و زیاده‌ره‌وی ده‌که‌ن و باوه‌ریان خراپه، پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه که به ئه‌حوالیان ده‌زانن ئاموژگارییان بکه‌ن تا ئه‌و بی چاران به‌یننه‌وه سه‌ر عه‌قیده و باوه‌ری بی‌گه‌ردی ئیسلام که هیچ که‌س له غه‌یری پیغه‌مبه‌ران (د.خ) له‌وان گه‌وره‌تر نییه و پایه‌ی غه‌یری پیغه‌مبه‌ران ناگاته پایه‌ی پیغه‌مبه‌ران (د.خ)

ئه‌گه‌ر یه‌کی گونا‌ه‌یکی بچووک بکا، وه‌ک ته‌ماشایه‌کی حه‌رام و، یه‌کی پیی بلی: له‌وه گونا‌هه په‌شیمان به‌ره‌وه، ئه‌ویش به‌ شی‌وه‌ی ئیستیخفافه‌وه بلی: چیم کردووه، بوچی تۆبه بکه‌م؟! ئه‌وه کافر ده‌بی.

براکانم! ئه‌و وتار و کرده‌وانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی کافر بوونی ئینسان زۆرن، به‌لام من له‌م نامه‌دا هه‌ر ئه‌مانه‌م پیشکه‌ش کردن؛ چونکه ئه‌غله‌ب موسلمان له وتاری درێژ ماندوو و زویر ده‌بن؛ که‌چی ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی زۆر گوی له‌ حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پرپووچ بگرن هیچ ماندوو نابن.

ئه‌وه‌نده بزانه‌ن پاراستنی بیروباوه‌ری ئاینی ئیسلام له‌ پاراستنی گیان گرینگتره؛ چونکه دینداری هۆی به‌ختیاری هه‌تا‌هه‌تایه.

(والسلام علی من أتبع الحق والهدی).

له (١٠) ی جومادای دوایی ١٣٩٦ ی ک ریکه‌وتی ٨-٦-١٩٧٦ ی ز له ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بو‌خوا.

وه‌رگێر

ناممھی سی و خووهه

باسی تاوانی کوشتن دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه الحافظين لحدود الله إلى يوم الدين.

براکان! یاخوا هرچی مال و دارایی من هیه بهقوربانی ئهوه بی که ئیوه ریگهی ناین بگرن و گیرۆدهی بیروباوهری نابار و تاوانی ناهه موار نهبن.

خوای گهوره فهرموویهتی: «ولیشخ الذین لو ترکوا من خلفهم ذریة ضعافاً خافوا علیهم، فلیتقوا الله ولیقولوا قولاً سدیداً».

مانای زاهیری ئهه ئایهته ئهوهیه، خوای گهوره ته می و ئاموژگاریی موسلمانان دهکا بو ئهوهی چاودیری ههتیوی داماو و لیقه و ماو بکهن و، ئهوه دینیتیه پیش چاویان که وابزانن ئهوه ههتیوانه مندالی خوینان و له دوايان بهجی ماون و داماون و چاوهروانی دهستوده ههنده و که رهه و میهره بانیی خه لکین. چوون دلایان دیته جو ش بویان، وه هایش دهر بارهی هه تیوی خه لکی رهفتار بکهن. براینه! گه لی ئیشاره ی به سوود لهه ئایهته پیروزه دایه، یه کی له وانه ئهوهیه هه ره کهس له خوا بترسی و له فه رمانبه رداریی ئهوه نه پرسی و کاریکی وا بکا که منداله کانی فیری هه لسوکهوت و رهفتاری خراپ ببن و ئهوه به دهستی خوئی ئهوه نهوه بیچارانه ی خوئی به دبهخت دهکا و کاریک دهکا ببن به کومه له ئینسانئ هه موو ئینسانیکی ژیر و دل سووز به زهیی پیاندا بیته وه و، هه ندی که سیش به هوئی ئهوه رهفتاره خراپانه وه که له باوکیانه وه وه ریان گرتوون نه فرینیان لی بکهن.

ئهوه باوکانهش که بیروباوهریان باشه و منداله کانیان فیری بیروباوهری باش دهبن لیپانه وه، دهبنه هوئی بهختیاری نه ته وه که بیان، به لکو دهبنه هوئی ئهوه که خوای گهوره له بهر چاک رهفتاریی ئهوان و له بهر ئیخلاصی ئهوان، له گه ل نه وه کانیاندا میهره بانیی بکا

و ئىشى چاكيان بۇ رېك بخا و لهگهلى مەينەت دوريان بخاتەو، ھەرۈكەت جوملەي
«وكان أبوهما صالحا» ھو دەردەكەوي، كە لە تەفسىرى ئايەتەكەدا رېوايەت كراو: ئەو
باوكە سالىھ باپىرى نۆيەميان بوو.

زانايانى ئاين وەكو باوكى موسلمانانن و واجيبە زور بە دلسوزى ئاموزگارى و
تەمىيان بكن، بۇ بيروباوهرى پاك و كردار و رەفتارى چاك. ئەگەر خوانەخواستە بەم
شيوە نەبن خويان و كۆمەلەكەيان بەدبەخت دەكن. خو ئەگەر ئەوان باش بن و واجيبى
سەرشانيان بەجى بىنن و كۆمەلەكەيان بە گوپيان نەكردن ئەوا ئەمان لاي خواي گەورە
دەگەنە پايە و پاداشى خويان، ئىتر كۆمەل بەدبەخت دەبى، گوناھى خوى بە ئەستوى
خويەتى.

لەسەر ھەموو زانايەكى ئاينى پيوستە بەقەدەر حال و توانا ئاموزگارىي موسولمانان
بكا. ھەرۈھا لەسەر ھەموو كەسى پيوستە لە دوستە راستە دلسوزەكاني خوى بپرسى
كە چ عەيبكى تىدايە بەبى شەرم و لەپوودامان پىي بلين تا ئەمىش ھەولى چارەكردنى
ئەو عەيبەى خوى بدا.

لەسەر ئەم شيوەيە كە وتمان ھەزرتى عومەر (رخ) ھەموو جارئ لە سەلمانى فارسى
و حوزەيفەى كورپى يەمان و ئەبوو زەرى غەفارىي دەپرسى (رخ) و پىي دەوتن: ھەرچى
عەيبكىم تىدايە پىم بلين.

ھەرۈھا ھەموو جارئ دەيفەرموو: «رحم الله أمراء أهدى إلى عيوبي».

واتە: رەحمەتى خوا لەو كەسە بى كە عەيبەكانم دەدۆزىتەو و بەديارى بۆميان
دەنپرى. ئەم جورە دوستانە كەمن.

جا ھەرزتان دەكەم: منى دلسوزتان لەو جورە دوستە كەمانەم كە ھەزرتى عومەر
(رخ) فەرموويەتى؛ چونكە عەيبەكانتان بەديارى بۆ دەنپرم و لىيانتان ئاگادار دەكەم.

رېوايەت كراو: «من أحبك نهاك ومن أبغضك أغراك» واتە: ئەوھى توئى خوئشبوئى لە
كارى خراپ و نارەوا مەنعت دەكا و، ئەوھش رقى لىت و دوژمنت بى، ھانت دەدا و
كردەوھى خراپت لەبەرچا و جوان دەكا. بەم رېوايەتەيشدا دەردەكەوي كە من لە دوستانى
ئيوھم و دلسوزتانم.

كەواتە ئەي براينە! زور تكاتان لى دەكەم و دەستم دامىنتان، ئەگەر ھەر مەيلتان لەسەر

ئەو نىيە كە كار بەم نامەيەم بكن، تەنيا يەك جار گوى بگرن بۆتان بخويىننەو، ئەوئەندەم حەق لەسەرتان ھەيە تكاتان لى بكنەم تاقە جارى ئەم نامەى دۆستى خۆتانە بخويىننەو يا گوى لى بگرن، با ئەو رەنج و زەحمەت و ماندووئەتئەيەى لە كۆكردنەو و نووسىنەوئەى ئەم نامەدا كيشاومە، زاىە نەبى و لە كىستان نەچى.

براكانم! من لە خواى مېھربان داواكارم ئەوئەندەتان عەقل بداتى لە گوناھى وا رزگارتان بكا لەوانەبى بتانفەوتئەى.

براكان! دەخيلتان بم لە پئناوى پەنجا سال رابواردنى دنياى براوئەدا، سزاي نەبراوئەى قيامەت بۆ خۆتان مسۆگەر مەكن. لە فەرموودەى پيغەمبەرئەيە: «إنما مثل الدنيا في الآخرة كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بم يرجع». واتە: دنيا و ژيانى دنيا لەچاو قيامەت و ژياندا وەكو ئەوئەيە يەكى لە ئيوە پەنجەى بكا بە دەريايەكى گەرەدا، سەير بكن دەبى ئەو تاقە پەنجەيە چەند ئاو لەو دەريايە لەگەل خوى بەئەى؟!

خۆزگا ئينسان لەم تەمەنە كەمەدا بە ئازارى ئاگرى دنيا يا پيوەدانى دوويشك و مار گيرۆدە بووايە، نەك بە گوناھى كە ببئتە ھوى سزاي قيامەت و ريسوايى ناو كۆمەلى موسلمانان.

لە خوداي گەرە دەپارئەوئەو كە عەقلىكى وەھاتان بداتى ببئتە ھوى خوپاراستن لە گوناھ، بە تايبەتى ئەو گوناھانەى كە زۆر ناھەموارن و ھوى بەدناوى و بەدبەختى دنيا و قيامەتن.

براكان! يەكى لەو گوناھە گەرە (قتل)ە، واتە: كوشتنى كەسى بە ناحەق. كوشتنى ئينسان لەپاش كوفر لە ھەموو گوناھى گەرەتر، ناشيرينترە و تاوان و سزاي زۆرتەر. گوناھى گەرەيان ژماردووە كە ھەوسەد گوناھە و، ئەم كوشتنى نەفسە بيجگە لە كوفر لە ھەموويان سزاي زۆرتەر و قورستەر.

رپوايەت كراوئە: «كل ذنب عسى الله أن يغفره إلا الرجل يموت مشركاً أو يقتل مؤمناً متعمداً». واتە: ھەرچى گوناھە لەوانەيە خوا چاوپۆشى لى بكا و خواوئەكەى عەفوو بكا، ئەو نەبى كەسى بە كافرئەى بمرئەى يا بە عەمدى موسلمانئەى بكوژئەى، واتە: يەكەميان ھەرگيزا و ھەرگيز عەفوو ناكري و دووئەميان بە قەتەى تۆلەى لى دەسەنرئەى.

براكان! لەوانەيە ئينسانئەى ژير و بەفام زراوى لەو بەتەقى كە ھەزرت (د.خ) لەناو ھەو

سه‌د گونا‌هی گه‌ورده‌دا، کوشتنی ناح‌قی جیا کردووه‌ته‌وه و له‌گه‌ل کوفرا حس‌یی کردووه. له‌ ریوایه‌تیک‌دا حه‌زرت (د.خ) له‌ناو ئه‌و حه‌و سه‌د گونا‌هه‌ گه‌ورانده‌دا نو‌ گونا‌هی جیا‌کردووه‌ته‌وه. له‌م نو‌ گونا‌هه‌یش حه‌وتیان به‌ سه‌بع‌هی موویقه‌ ناو ده‌برین، واته‌ حه‌وت گونا‌هی ئه‌وه‌نده‌ ناله‌بارن که‌ خاوه‌نه‌کانیان به‌ فه‌ته‌رات‌دا ده‌بن و ده‌یان‌فه‌وتین و، له‌ناو ئه‌م حه‌وته‌ش‌دا ئینسان کوشتنی به‌ گونا‌هیکی زور‌ ناهه‌موار و ناله‌بار حس‌یب کردووه، به‌ جور‌ی که‌ هه‌ند‌ی له‌ زانایانی ئاین ئینسان کوشتنیان وا داناه‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی هه‌میشه و هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ دوز‌خ‌دا ده‌مین‌ته‌وه. ئه‌م زانایانه‌ ته‌ماش‌ای زاهیری ئه‌م ئایه‌ته‌یان کردووه که‌ خوا‌ فه‌رموویه‌تی: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

به‌لام جومه‌ووری زانایانی ئاین ئه‌م ئایه‌ته‌یان ته‌ئویل کردووه به‌وه که‌ مه‌به‌ست قاتلیکه‌ کوشتنی موس‌لمان‌ه‌که‌ به‌ حه‌لال‌ بزانی یا له‌به‌رئ‌وه‌ بیکوژی که‌ موس‌لمان‌ه‌، ئه‌گینا خوای گه‌وره‌ خو‌ی فه‌رموویه‌تی هه‌موو گونا‌هی‌ک له‌ گه‌وره و بچووک له‌وانه‌یه‌ چاویوش‌ی لی بکری، کافر بوون نه‌بی، واته‌ مرو‌ شتیکی وه‌ها بکا به‌ شیوه‌یه‌کی قه‌تع‌ی بب‌یته‌ کوفر. هه‌ندیکی‌ش مه‌عنای (خلود)یان به‌ در‌یژی ماوه‌ ته‌ئویل کردووه، واته‌ موس‌لمان کوژ سزایه‌کی زور و دوور‌در‌یژ ده‌در‌ی و له‌گه‌ل داروده‌سته‌ی گونا‌ه‌باران‌دا له‌ دوز‌خ ده‌رباز ده‌بی.

هه‌رچون بی، ئه‌م هه‌ره‌شه‌ توندوتیژه‌ که‌ له‌ بکوژی عه‌مد‌ی کراوه، مانای ئه‌وه‌یه‌ قاتیل له‌وه‌وه‌ نزیکه‌ که‌ به‌بی ئیمان بمری (والعیان‌ بالله)، جا ئه‌گه‌ر که‌سی عه‌قل و قام‌ی هه‌بی خو‌ی له‌م گونا‌هه‌ ناهه‌مواره‌ ده‌پاریژی و توخنی ناکه‌وی.

براکان! زور‌ چاک‌ بزائن و له‌وه‌ دل‌نیابن که‌ خوای په‌روه‌ردگار هه‌یه و پیغه‌مبه‌ر هه‌یه و ئاین راسته‌ و ئاده‌میزاد له‌ روژی قیامه‌دا پرس‌یاری لی ده‌کری، بیگومان سزا و ئازاری روژی قیامه‌ت زور‌ سه‌خته و، ئه‌وانه‌ی که‌ دوز‌خ‌ین سه‌عات به‌ سه‌عات و کات به‌ کات سزایان زیاد ده‌کا؛ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واته‌: سزا بچیژن، ده‌ بخون ئه‌وه‌ ده‌ردتان بی، له‌مه‌وپاش هه‌ر ته‌نیا سزاتان بو زیاد ده‌که‌ین. له‌ حه‌د‌یسی شه‌ریف‌دا ریوایه‌ت کراوه که‌وا له‌م ئایه‌ته‌ تیژتر ده‌رباره‌ی ئه‌ه‌لی دوز‌خ نییه. ئه‌م ئایه‌ته‌ گه‌لی هه‌ره‌شه‌ی توند‌ی تیدا‌یه.

ریوایه‌ت کراوه: ئه‌ه‌لی دوز‌خ له‌ در‌یژی ماوه‌ی سزا ئه‌وه‌نده‌ په‌ریشان ده‌بن ئه‌گه‌ر

فریشته بی، بیت و پییان بلی: مژده بی ماوهی سزای نیوه به قه‌دهر ژمارهی ورده به‌ردی
پووباره‌کانه، لهو کاته‌دا ئه‌وان ئه‌و مژده‌یه به‌دل و گیان وهرده‌گرن و پیی دلشاد ده‌بن،
چونکه ئه‌وان ترسی نه‌برانه‌وهی سزایان هه‌یه. جا ورد ببنه‌وه له حالی وا ئه‌و خه‌به‌ره به
مژده بزانی.

براکان! هه‌ر به‌لایی له دنیا‌دا به‌سه‌ر ئینساندا بی، له نه‌فس یا مال یا حال، هه‌مووی
برانه‌وهی هه‌یه. به‌لام سزای کوفر، په‌نا به‌ خوا، برانه‌وهی بو نییه، جا که‌وایی زور
پیویسته هه‌میشه ئینسان خوی له‌و گونا‌هانه‌و بیاریزی که له‌وانه‌بی رای بکیشن بو کوفر،
په‌نا به‌ خوا.

بی گومان هه‌یچ سزایه‌کی دنیا له‌چاو سزای قه‌بر و قیامه‌تدا به‌ سزا ناژمی‌ری.
مالویرانی به‌و گونا‌هانه‌و ده‌بی که ده‌بنه‌وهی بی ئیمانی و نه‌مانی باوه‌ری راست له‌ دلی
ئینساندا.

براکان به‌ خوای گه‌وره‌تان سویند ده‌دم رحمی به‌ حالی خوتان بکه‌ن و خوتان
گیرو‌دهی ئه‌و سزایانه‌مه‌که‌ن که ئه‌رز و کیو و ئاسمان هه‌لیان ناگرن. به‌راستی ئینسان
له‌ بیستنی هه‌ندی سزای قیامه‌ت دلی بی‌ تا‌قه‌ت ده‌بی، چ جایی که به‌ته‌واوی بکه‌و‌یته‌ ناو
ئاگری دۆزه‌خ و سزای بدری.

په‌وایه‌ت کراوه: پوژی‌هه‌زه‌تی جیبه‌ه‌ئیل هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌ کاتی‌کدا
که وه‌خت و واده‌ی هاتنی جارانی نه‌بوو. که دانیش‌ت کوتوپر ده‌نگیکی زورگه‌وره‌ی بیست،
هه‌زه‌ت (د.خ) ته‌ماشای جیبه‌ه‌ئیلی کرد زور تیک چوو، ئینجا پرساری کرد و فه‌رمووی:
ئایا ئه‌م ده‌نگه‌ نیشانه‌ی هاتنی قیامه‌ت بوو؟ ئه‌ویش عه‌رزی کرد: نه‌خیر ئه‌وه ده‌نگی
به‌ردی بوو له‌ قه‌راخی دۆزه‌خدا بوو که له‌ ماده‌ی گوگرد بوو به‌ ئه‌مری خوا که‌وته‌ ناو
دۆزه‌خ، به‌ردیکی زور خراپ و بوگه‌نه. ئینجا هه‌زه‌ت (د.خ) لپی پرسی: تو بوچی له
بیستنی ده‌نگه‌که‌ ره‌نگت گو‌را؟ ئه‌ویش عه‌رزی کرد: ماوه‌یه‌کی زوره‌ من له‌گه‌ل
فریشته‌کاندا مه‌ئموورین بو هه‌لگیرساندن دۆزه‌خ. دواي ئه‌وه گه‌لی ئه‌وسافی دۆزه‌خی
باس کرد تا هه‌زه‌ت پیی فه‌رموو: ئیتر به‌سه‌ له‌مه زیاتر باسی مه‌که.

پوخته‌ی خه‌به‌ر که هه‌زه‌تی جیبه‌ه‌ئیل ده‌ستی کرد به‌ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌نگوباسی سزای
دۆزه‌خ، هه‌زه‌ت (د.خ) ده‌ستی کرد به‌ گریان و به‌کول ده‌گریا تا فریشته‌یی له‌ لایه‌نی
خوای گه‌وره‌وه هات و مژده‌ی پی دان که نیوه، واته: هه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر و جیبه‌ه‌ئیل،

خوای گهوره ئەمینی کردوون له سزای دۆزهخ؛ ئینجا هەردووکیان دلیان دامرکایهوه و ئارام بوون. پاش ئەم پروداوه گەلی جار ئاوازی سینگی حەزرت (د.خ) دەهات، بەهۆی جۆش و خرۆشیهوه له ترسی سزای دۆزهخ، تا کۆچی دوایی کرد.

براکان! بزنانن شەیتانی لەعەنتی که هەشتا هەزار ساڵ له ئاسمانەکاندا عیبادهت و خواپەرستی کرد و گەلی سوجدەیی تەعزیمی بوو خوای گهورهی برد، به یهك ملیچی و نافەرمانیی خوا له ده‌رگای رەحمەتی خوئی دەری کرد و نەفرینی لی کرد، ئیسته ئیمه به‌چی پشت ئەستور و دلقایم بووین که خوای گهوره له‌سه‌ر ئەم گونا‌ه و تاوانه یه‌ك له دوای یه‌کانه‌ی ده‌یانکه‌ین غەزەبمان لی ناگرئ و له قاپی رەحمەتی خوئی دەرمان نا‌کا؟ ئایا نامە‌ی ئازادیمان له ئاسمانه‌وه بوو هاتووه؟ لی‌رده‌ا تەنیا ئە‌وه‌نده هیوا هه‌یه که بلێین ئەم گونا‌ه به‌نه‌فامی و بی شعوری کراون ئە‌گینا حالمان زۆر پە‌ریشان ده‌بی.

براکان! تکاتان لی ده‌که‌م له‌م نه‌زانیه‌ بگه‌رینه‌وه و هه‌میشه له‌ به‌ینی ترس و ئومید‌ا بن و، لای که‌می با هه‌موو پوژی سبه‌ینان و ئیواران ده‌ستی نزا و پارانه‌وه به‌رز بکه‌ینه‌وه له‌ خوا بپارێینه‌وه که‌ چاوپوشیمان لی بکا؛ چونکه‌ ریوایه‌ت کراوه‌ خوای گه‌وره سه‌د ده‌رجه رەحمەتی هه‌یه و یه‌ك ده‌رجه‌ی له‌وانه داوه به‌ هه‌موو گیانه‌به‌ران و به‌شی هه‌مووشیان ده‌کا. ئە‌ویتری هه‌مووی لای خوێه‌تی و هه‌لی گرتووه بوو پوژی قیامه‌ت، جا پێ‌ویسته ترسی خوامان هه‌بی تا خۆمان له‌ گونا‌ه بپارێزین و نه‌یکه‌ین. هه‌روه‌ها تکای عه‌فووشمان هه‌بی به‌لکو له‌و نه‌وه‌د و نوو ده‌رجه‌ی رەحمەته‌ نائومید نه‌بین. ئە‌مه پێ‌ویستی سه‌رشانی هه‌موو به‌نده‌یه‌کی خواجه. ریوایه‌ت کراوه: ئە‌گه‌ر که‌سی ئە‌مر به‌ که‌سی بکا بوو ئە‌وه‌ی ئینسانی بکوژی و ئە‌ویش بر‌وا و بیکوژی، ئە‌وه که‌ پوژی قیامه‌ت زیندوو ده‌کرێته‌وه به‌ قه‌له‌می قودره‌ت له‌ نیوچاوانی ده‌نووسری: «آیس من رحمة الله»، ئە‌مه مانای ئە‌وه‌یه ئە‌و پیاوکوژ له‌و نه‌وه‌د و نوو ده‌رجه رەحمەته‌ که‌ لای خوا گه‌وره‌یه و بوو پوژی قیامه‌تی هه‌لگرتووه به‌شی نادری؛ جا بزنانن حال‌ی مرۆی مرۆ‌ککوژ تا چ راده‌یی ناله‌بار و دژواره‌؟!.

بوو ئاگاداری: ئە‌م ته‌قریره‌ی کردوومان بوو که‌سیکه‌ ئە‌و کوشتنه‌ ناحقه‌ی به‌ حه‌لال زانیی و له‌ ماوه‌ی ژیانیشیدا لێی په‌شیمان نه‌بووبیته‌وه و ته‌وبه‌ی لی نه‌کردی، ئە‌گینا بی‌جگه‌ شه‌ریک بوو خوا بریاردان هه‌موو گونا‌ه‌ی له‌وانه‌یه به‌ر عه‌فووی خوای گه‌وره بکه‌وی.

پیوایهت کراوه شهیتانی مهلعوون پویششت بو لای حهزرتی موسا (د.خ) که تکای بو بکا لای خوای گهوره که عهفووی بفرمووی. خوای گهوره فرمووی: باشه به مهرجی پروا بو سهر قهبری ئادهم و سهر شوپریکاتهوه بو، که حهزرتی موسا ئهم وهلامهی هینایهوه شهیتان دههری بوو وتی: من بهزیندوویی سهرم بو شوپ نهکرد، ئیسته پاش مردنی چوون سهری بو شوپ دهکهم؟ نا.. شتی وا ناکهم، بهلام ئهی موسا! مادام ئهم زحمهتت بو کیشام فرموو با پاداشت بدهمهوه. حهزرتی موسا فرمووی: پاداشتهکت چییه؟

وتی: ئهی موسا! ئاگاداری خووت به من له سی حالدا بهسهر ئادهمیزادا زال دهیم و فرسهتیا لئ دههینم و له بهردهستمد دهکهن. یهکهم له حالیکدا غهزب سواری دلایان بیی و تووره ببن. لهم حالدا ئهوهی بمهوی پیاپیان دهکهم و ههر گوناھی ئارهزووم لئ بی بهسهریاندا دههینم؛ ئهوهته لهکاتی غهزب و تووره پیاپیان موسلمان موسلمان دهکوژی و ژنی خوئی تهلاق دهدا و خهله وخهرمان و خانووی خهلهک دهسووتینی و ئاگری فیتنه و ئاژاوه و ئاشووب له دنیا دا ههلهگهگیرسینی. (باقیمه ندهنیی ئهم واقیعهمه له مهکتوو بیکی تر دا نووسیوه).

بهلئ حهزرتی محهمد (د.خ) فرموویهتی: غهزب ئیمانئ ئینسان دهفهوتینی وهک چوون تالی شاری ههنگوین خراپ دهکا. ههروهها فهسادی دهروون، واته تاریکی دل و کهم نووری و بی هیزی ئیمان، دهبیته هوئی ئهوه که موسلمان دلی له برای خوئی دوور بکهویتیتهوه و یهکتریان خووش نهوی و دلسۆزی بو یهکتر نهنوینن، کهچی وهک خوای گهوره دهفرموئی: «إنما المؤمنون اخوة»، واته: موسلمان برای یهکتربن. دیاره ئهگهر موسلمان بهگویرهی ئهم ئایهته رهفتاریان بکردایه ئهم عالمه وهها خراپ و بی فهپ نهدهبوو.

پیوایهت کراوه: دوورترین موسلمان له بزگاری کهسیکه به ناحق خوینی خهلهکی بریژی، ههروهها پیوایهت کراوه: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس حق الدماء».

واته: یهکهم شتی که موخاسه بهی بندهی تیدا بکری له پوژی قیامهتدا نویره و، یهکهم شتی که حوکمی تیدا جیبهجی بکری و حقی تیدا بسهری حوقوقی خوینه.

پیوایهت کراوه: تیکچوونی ههموو دنیا لای خوای گهوره لهوه سووکتربه که خوینی

بەناحەق بېرپۆزى. ھەرۋەھا رېۋايەت كراۋە: ئەگەر ھەموو ئەھلى ئەرز و ئاسمان بە كۆمەل يەك ئىنسان بكوژن خۋاى گەورە ھەموويان دەخاتە ناو ئاگرى دۆزەخ و تۆلەى ئەو كوزراۋەيان لى دەسىنى.

براكان! جا باش تەماشىا بكن ئەم دىنبايە ئا بەم گەورەيى و فراۋانىيەو، ئەم ئاسمانە بەم پانى و درىزى و بەرزىيە و، ئەم ئەستىرانە بەم زۆرىيە، ئەگەر بە قەدەر ھەموو ئەمانە ئادەمىزاد بىى و بەكۆمەل يەك ئىنسان بكوژن خۋاى گەورە لە تۆلەى كوشتنى ئەو تاقە كەسەدا ھەموويان فرى دەداتەوۋە نىو دۆزەخەو.

بىگومان ئەمە ھەموو لەبەرئەۋەيە كە ژيان خۆشەويستە و ئادەمىزاد قەدرى لاي خۋاى گەورە زۆرە و، يەكى ژيانى يەكى دوايى پى بىنى شايانى سزاي گران و تۆلەى سەختى پۆزى جەزايە.

وہ ئەگەر تاقە كەسى ئىنسانى بكوژى، ھەموو ئەو تاوانە كە دەدرا بەسەر ھەموو ئەھلى ئەرز و ئاسماندا دەدرى بەسەر ئەو تاقە كەسەدا.

ھەرپەشەيەكى ترى زۆر ناھەموار دەربارەى خەلك كوشتن ئەۋەيە كە خۋاى گەورە دەفەرموۋى: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا». واتە: ھەر كەسىكى بالغى عاقل كەسى بكوژى، بەبى ئەۋە كە كوشتنەكەى لە تۆلەى كوزراۋىكدا بى و، بەبى ئەۋە كە كوزراۋەكە خراپەكارى بكا لە ولاتدا، بۆ نمونە ۋەك جەردەيى و خەلك تالان كردن، ئەۋە ئەو كوشتنە ۋەكو ئەۋەيە كە ھەرچى ئادەمىزادى سەر زەۋى ھەيە ھەموۋى كوشتبن. واتە: ۋەك چۆن ئەگەر يەكى ھەرچى ئادەمىزاد ھەيە ھەموويان بكوژى زۆر تاوانبارە، ئەۋيش كە تاقە كەسىكى بى تاوان بكوژى ھەر بەو جۆرە تاوانبارە. ئەمە ماناى زاھىرىي ئايەتەكەيە.

ئىمامى (مجاھد) رەھمەتى خۋاى لى بى، فەرموۋيەتى: مەبەس ئەۋەيە مادام ئەو ئىنسانە بەدەرپەفتارى و ناپاكىي خۋى پالى پىۋەناۋە ئىنسانەكە بكوژى ھەر كاتى بۆى رىك بكەۋى رقى لە ھەر ئىنسانى ھەستى، دەيكوزى تا ھەموو ئادەمىزاد تەۋاۋ دەبن. كەۋابى ئەو قاتىلە ۋەكو ئەو كەسەيە كە قاتىلى ھەموو بەرەى ئادەمىزاد بى، ئىتر خوا مەيلى خۋيەتى كە بەقەدەر كوشتنى ھەموو ئادەمىزاد سزاي بدا، لەسەر ئەو قابىليەت و ئىستىعدادە كە تىدايە، يا ھەر لەسەر كوشتنى تاقە كەسەكە كە بەراستى كوشتوۋيەتى سزاي بدا. رېۋايەت كراۋە: «نية المرء خير من عمله». واتە: قەست و نيازى ئىنسان لە

کاري ځيردا چاکتره لهوه که کاره ځيرکه بکا، چونکه له قهست و نييهتهکهدا رپا و بهرچاوينی و ديمهنکاری نييه. هرورهه قهست و نيازى کاري شهر و خراب له کردهوه شهره خراپهکه خراپتره؛ چونکه کردهوه خراپهکه تاقه کردهوهيهکه و دهرپيتهوه، بهلام قهست و نييهت و قابلييهت دريژدهاره و نابرپيتهوه و تا ئهوه کهسه بهسهر زيندوو بى ئهوه نييهته بهردهوامه، واته: ئهوه ئيستيعدادى بهدکاریيهى دهوامداره.

رپوايهت کراوه موسلمان هميشه بهرچاوى گوشاد و فراوانه تا ئهوه کاتهى بهناحوق کهسې دهکوژى. که ئهم گوناھى لى قهوما ئيتتر ئهوه فراوانيهى و ئهوه بهرچاو گوشادييهى بو نامينى، بهلکو به پيچهوانهوه دلې رهش دهې و دهرونى تاريک و بهرچاوى ليل دهې و واى لى دى دهلې دنياى بهسهدا پوخواوه! رپوايهت کراوه که پيغهمبر (د.خ) فهمويهتى: بهناحوق کهس مهکوژن با دنيايان لى نهپيته يهک، ئهگينا دنيايان لهسهر تهنگ دهې و له پاشهپوژيشدا نارهنابى خواتان ديته سهر.

رپوايهت کراوه ههر کهس له دنيايدا بپيته هوى ئهوه که مشتي خوينى ئينسانىكى بى تاوان برږى ئهوه خوينه له پوژى قيامهتدا دهپيته ديوارى لهبهينى ئهوه و دهرگاى بههشتدا و ههر کاتى رپويکاتهوه دهرگاى بههشت ئهوه ديواره مهنى دهکا له چونه ژوورى بو بههشت تا خوا سزاي هدا و تولهى ئهوه خوينه لى وهردهگرى، کهواته دهې ئينسان بفاى له دنيايدا چى بکا؟.

رپوايهت کراوه که حهزرتى عهبدوللاى کورى عهباس رپا لهسهر ئهوه بووه که ههر کهس به دهسهنقهست و به ناحق ئينسانى بکوژى، تهوبه لى قبول ناکرى. جارى يهکى لهم بابتهوه پرسيارى لى کرد: ئايا قاتيل تهوبه ي ههيه يا نا؟ ئهويش ههر بهتعهججوب و ئيستيجرابهوه دهيفهرموو: چى دهلې و، ههرچهند کابرا پرسيارى لى دهکرد ئهوه هرورهه جاوبى دهدايهوه.

رپوايهت کراوه که پوژى قيامهتدا کوژراوهکه دى و سهرى خوى دهگرى بهدهستهوه و له حوزوورى خوادا شکات دهکا و له رهگهگانى سهريهوه بهفواره خوین دى. جا خواى گوره فرمان هدا که قاتيلهکى بهرن بو دوزهخ. رپوايهت کراوه که دوزهخ له پوژى قيامهتدا به ئهمرى خوا دپته زمانىكى فهسيح جار هدا و دهلى من ئيمرو مئمورم بهسهر سى تائفهه، يهکم ئهوانه که شريک بو خوا قهرار دهندن. دووم ئهوانه که ستمکارن و زور له داموان دهکن. سپهم ئهوانه که به ناحق خهک دهکوژن. بهلى دوزهخ پينسهه سال

پیش له خه لک پرسینه وه ئه م سى گرووه راده کیشیتته ناو خویره وه، واته ئه م سى گرووه ئه وهنده لای خوای گه وره ناشیرین و به دفسال و دوورن له چاوپوشی، به بی ئه وه پرسیار له کرداریان بکری و به بی به اوردکردنی چاکه و خراپه یان هه والهی دۆزه خ ده کرین. ههروهها هه که سى کرده وه یه کی زۆر نابار و ناهه موار و شهرم هاوهر بکا، ئه وهنده بی فه پ ده بی که س ته ماشای کرده وه ی چاکه ی پیشووی ناکا.

هه ندی له زانایانی ئاین فه رموویانه له پاش گرووی کافران خه لک کوژه کان له هه موو تاوانباری لای خوای گه وره بیزراوترن. ههروهها وتوویانه ئایه تی پیروژ «ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا» له پاش کافران به سه ر خه لک کوژاندا جیهه جی ده کری. واتای ئایه ته که ش ئه مه یه: به گه وره یی خۆم سویند ده خۆم له ناو تاوانباره کاندا کامیان له هه موو زیاتر ره گی تاوانباری داکوتابی و خوی به توانا تر بزانی به هیزی خۆم هه لی ده که نم و فری ده ده مه ناو دۆزه خه وه. دیاره کو مه له تاوانباری که له هه موو کو مه له تاوانباره کان بی شهرمتر و له خوا نه ترستر بی، کو مه لی پیاو کوژه کانن و، به پی ئه و ئایه ته له پاش کافره کان ئه وانه له پیش خه لکی تر دا ده خرینه ناو دۆزه خه وه.

خاوه نی کتبی (روضه الواعظین) ئه م فه رمووده ی هه زه ته ی رپوایه ت کردوه: «إن أكبر الكبائر عند الله قتل النفس، ولا يحل تعذيب النفس بغير حق».

ههروهها هه زه ت (د.خ) فه رموویه تی که خوای گه وره فه رموویه تی: «وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لطمه بكف أو ضربة بيد، ولا تقتصن للجما من القرآن». دیسان فه رموویه تی: «ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار». واته: له هه موو تاوانی گه وره تر پاش کوفر، کوشتنی نه فسه، ره وا نییه سزادانی هه چ نه فسی به ناحه ق. به گه وره یی خۆم سویند ده خۆم سته می هه چ سته مکاری به سه ر مندا تی ناپه ری، به و مانایه که مو بالاتی پی نه که م و لی نه پر سه مه وه، ئه گه رچی لای خه لکیش سته میکی بی بایه خ بی، وه که ئه وه شه پاز له یی یا مشتته کو له یه کی له یه کی دابی، سویند ده خۆم که تۆ له ی هه یوانی بی شاخ له هه یوانی شاخدار ده سینمه وه (واته: که ئه و دووانه شه ره قوچیان کردوه و شاخداره که ئیشی به بی شاخه که وه گه یاندوه).

ههروهها هه که س زو لمیکی له یه کی کردبی نارواته به هه شت تا تۆ له ی ئه و زو لمه له خیرات و کرده وه چاکه کانی وه نه گیری بو زو لم لیکرا وه که. خو ئه گه ر سته مکاره که

کردهوهی چاکه‌ی نه‌بوو ئه‌وا له تاوان و گوناھی زولم لیکراوه‌که‌ی ده‌خړیته سه‌رشان و
حه‌واله‌ی دۆزه‌خ ده‌کرئ و به‌قه‌ده‌ر ئیستیحقاق سزا ده‌درئ.

له جومه‌ی ئه‌و فه‌رموودانه‌یه که خوا فه‌رموونی: پرسیار ده‌که‌م له لقه‌دارئ له‌ناو
باخیکدا یا له هه‌وشیکدا که‌سی به‌ناحق برینداری کردبئ، ده‌لیم ئه‌و سته‌مکاره‌ بۆچی
برینداری کرد یا بۆچی بریی. به‌راستی ئه‌م فه‌رمووده‌ دلئ ئینسانی ژیر ده‌توینیته‌وه؛
چونکه‌ خوای گه‌وره‌ نایه‌وئ که‌س ده‌ست بۆ باخی که‌س و بۆ نه‌مامی که‌س به‌رئ و به
ناحق بیبرئ یا توئیکله‌که‌ی لی بگریته‌وه و وشکی بکا.

رپوایه‌ت کراوه: هه‌موو گوناھی نزیکه‌ له‌ عه‌فووی خوای گه‌وره‌وه‌ کوفر و کوشتنی
موسلمانان نه‌بئ. ته‌نانه‌ت دروست نییه‌ ده‌ست ببه‌ی بۆ کوشتنی ئه‌هلی زیممه‌یش
به‌رامبه‌ر به‌ خودوودی ش‌رع نه‌بئ وه‌ک دروست نییه‌ ده‌ست ببه‌ی بۆ کوشتنی
موسلمان.

رپوایه‌ت کراوه‌ شه‌یتانی له‌عین هه‌موو رۆژئ له‌ شه‌به‌قا ده‌سته‌به‌سته‌ی خو‌ی به‌سه‌ر
ئه‌رزا بلاو ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانان گوم‌راه‌ بکه‌ن و له‌خشته‌یان به‌رن و، وه‌عه‌دیان
پئ ده‌دا له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه‌یه که‌ خو‌ی پئی خو‌ش بی. کاتی ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ لای یه‌کی
ده‌لئ: من کاریکم کرد که‌ فلانه‌ ژن و می‌رد له‌یه‌ک جیابنه‌وه‌ و پیاوه‌که‌ ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا.
شه‌یتان ده‌لئ ئه‌مه‌ شتیکی ئه‌وتۆ نییه؛ له‌وانه‌یه‌ کابرا جاریکی تر ژنه‌که‌ی ماره‌ بکاته‌وه‌.
یه‌کیکی تریان ده‌لئ: من له‌ناو فلانه‌ کۆمه‌له‌ ئاشووبه‌م نایه‌وه‌ و دامن به‌گژی یه‌کتردا.
شه‌یتان ده‌لئ: ئه‌مه‌ش شتیکی وا نییه؛ نزیکه‌ یه‌کی بکه‌وئته‌ به‌ین و ئاشتیان بکاته‌وه‌ و
دۆستی بخاته‌وه‌ ناویان. یه‌کیکی تریان ده‌لئ: من کاریکم کرد که‌ فلانه‌که‌س
فلانه‌که‌سی کوشت. شه‌یتان به‌م قسه‌یه‌ زۆر ده‌گه‌شیته‌وه‌ و دلشاد ده‌بئ و به‌ نیراوه‌که‌ی
ده‌لئ: به‌راستی تو مه‌ردی، بۆیه‌ خه‌لاتی ده‌کا و پایه‌ی پئ ده‌دا!

رپوایه‌ت کراوه‌ کاتی به‌ ئیراده‌ی شه‌ر و ئاشووب دوو که‌س رپوویکه‌نه‌ یه‌ک و یه‌کیکیان
پیشه‌سته‌ی بکا و ئه‌ویتریان بکوژئ، ئه‌وه‌ بکوژ و کوژراو هه‌ردووکیان له‌ ئاگری
دۆزه‌خدان؛ بکوژ له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ یه‌کیکی کوشتووه‌، کوژراوه‌که‌یش له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وی
تر پیشه‌سته‌ی نه‌کردایه‌، ئه‌م ئه‌وی ده‌کوشت. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیکیان قه‌ستی کوشتن
بکا و، یه‌کیکیان له‌سه‌ر ئه‌و فکره‌ نه‌بئ ئه‌وه‌ کابرای بکوژ و له‌ ئاگری دۆزه‌خدا و ئه‌وه‌ی
کوژراو له‌ به‌هه‌شتایه‌ و پایه‌ی شه‌هیدی هه‌یه‌.

ئەگەر يەككى پرووى كرده يەككى تا پرووتى بىكاتەوہ ئەوہ ئەگەر بى دەستەكە زانىى بە پارکردن پزگار دەبى، واجيبە رابكا، يا ئەگەر زانىى بە پارانەوہ پزگار دەبى، پيويستە لىي بپارپتەوہ و تكاى لى بكا كە وازى لى بىنى. خو ئەگەر بە ھاوارکردن پزگار ببى، واجيبە ھاوار بكا تا خەلك بىن بە ھاواریەوہ. ئەگەر بەم شىوانەش چار نەدەكرا، ئەوا دروستە شەپى لەگەلدا بكا، جا ئەگەر ستەمكارەكە ئەمى كوشت ئەوا دەروا بو دۆزەخ و ئەم شەھیدە و دەرواتە بەھەشت. ئەگەر خواى گەورەش بوى كرد ئەم ئەوى كوشت ئەوہ كوژراوہكە وا لە ئاگرى دۆزەخدا و بكوژەكە پاداشتى خىر وەردەگرى لەسەر ئەوہ كە ئەو ستەمكارەى كوشتووہ و عالەمى لە زولمى پزگار كردووہ.

ئەگەر يەككى ھاتە سەر يەككى بە ناحەق بىكوژى، ئەوہ چاكتەر بو ئەم كەسە دروستە بە ھەر جوړى ببى دەفەى ئەو نامەردە بكا، تەنانەت بويشى ھەيە بىكوژى و، بەلكو وەك وتمان خىرىشى دەگا.

رپوايەت كراوہ كە حەزرەتى پيغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: گەورەترينى گوناھە گەورەكان شەريك بو خوا دانانە و، پاش ئەو كوشتنى نەفسە بە ناحەق. ھەر وھەا فەرموويەتى: وەك تىكاكردن بو كافر نيپە ھەر وھەا تىكايش بو خەلك كوژ ناكەم و، ھەر وھەكو خواى گەورە لەعنەتى لە ئەھلى شىرك كردووہ، وھەايش لەعنەتى لە خەلك كوژ كردووہ. ئىنجا لەپاش ئەو فەرموويەتە ئەم ئايەتەى خویندەوہ: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

براكان! رپوايەت كراوہ كاتى يەككى موسلمانىكى كوشت و لەپاشا شانازىي بەو كوشتنەوہ كرد، ئەوہ نە فەرزى لى قبوول دەكرى، نە سوننەت، واتە: مادام كاپرا حالى وابى ئەوہ پەشيمان نەبووئەوہ لەو گوناھە گەورە كە كردوويەتى، كەوابى وا لەبەر غەزەب و نارەزايى خوادا، پەنا بە خوا.

براكان! ئەم ئايەتەنە و ئەم حەدىسانە كافىن بو كەسى ھوشيار بى و بپەوى لە سزاي خواى گەورە پزگارى ببى. (والسلام على من أتبع الهدى).

لە (٢٥)ى جومادى دوابى ١٣٩٦ى ك، ريكەوتى ٢٤-٦-١٩٧٦ لە تەرجەمەى ئەم نامەيە بوومەوہ. سوپاس بو خوا.

وەرگير

نامهی سی و سییمه

باسی تاوانی زولم و دستدریژی کردن دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المجاهدين في دين الله.

پاش ئەمانه براکان! دوعا دهکەم و له خوای گهوره دهپارپیمهوه وهکو نهفسی ئیوه ئارهزوی ئەوه دهکا گوئی رابگری بۆ واتهی پروپوچ و بی سوود، ههروهها دلتان ههلسوورپینی بۆ بیستنی ئایهتهکانی قورئانی پیروژ و فهرموودهکانی ههزهرتی پیغهمبهر (د.خ)، بهلکو به دل رووبهکه نه خوا و بهختیاریتان دهسگیر ببی.

براکان! ئەو نامانهی بۆ خزمهتی ئیوهیان دهنیرم لهو دیارییه زۆر بهنرخانهن که دۆست بۆ دۆستیان دهنیری به دهلیلی ئەو هه دیسه که عهبدوئالی کورپی عومه، خویان لی رازی بی، له ههزهرتی پیغهمبهریهوه رپوایهت کردوه. هه دیسهکه ئەمهیه: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حکمة یزیده بها هدی أو یرده بها عن ردى»

واته: موسلمان هه رگیز دیارییهکی بۆ برای موسلمانی نه ناردوه که باشتربی له وتاریکی خیری وهها ببیته هوی زیادیی نووری ئیمان و شانازی رپگهی ئاینی یا ببیته هوی لادانی زیان و مألویرانیهک لی.

ئهم نامانه که دۆستی دلسوزتان پیشکهشتانی دهکا، لهم بابته دیارییهنه و موسلمانان له عهیب و کهموکورپیان ئاگادار دهکهنهوه و، ئەم ئاگادار کردنهوههیش مهرجی ئەوهیه له رووی کینه و ههسوودی و ئابروو بردنهوه نهبی، دلتیا بن دلسوزتان دوور لهو شیوانه عهزرتان دهکا.

رپوایهت کراوه که ههزهرتی عومه کورپی خهتتاب هه موو جار پرسیاری عهیبی خوی دهکرد له حوزهیفه و سهلمانی فارسی و ئەبووزهرپی غهفاری، خویان لی رازی بی،

دهیفرموو: «رحم الله إمرأاً أهدى الى عیوبی». واته: خوای گهوره رهحم بهو کهسه بکا که عهیبهکانی خوّمم به دیاری بو دهنیرئ و ئاگادارم دهکاتوه لییان، ههروهها لهپاش ئەم قسانه دهیفرموو: « ئەم جوّره دوستانه نایابن و کهمن». بهلئ دۆستی خوتان لهو جوّره دوسته نایابانهیه که حهزرهتی عومهر فهرموویهتی.

براکان! گوناهاهه گهوره ناههموارهکان له حهوسهد زیاترن و ههموو ئەمانه دوو جوّرن، یهکهه (حق الناس) واته ههقی ئادهمیزاد بهسهر ئادهمیزادهوه که زوّر خراپه. دووهم (حق الله) یه واته ههقی خالسی خوا بهسهر بهندهوه، وهک ههقی نوێژ و رۆژوو و خواپه رستهیهکانی تر یا وهک بهشی ههقی خوا له ههموو تاوانیکی (حق الناس) دا. ئەوهیش بزنان (حق الله) بیجگه کوفر، پهنا به خوا ههه گوناھی بی له (حق الناس) سووکتیه؛ چونکه زاتی خوای گهورهی میهرهبان و خاوهر کهرهمه و گوناها بهخش و سرپۆشه. بهلام سهبارهت به (حق الناس) بههوی دادپهروهیری خوویهوه ههموو ههقی دهواتهوه به خاوهر ههق، کهموزوّر، بچووک و گهوره، تهناهنه ئهوهندهی بالئ میشووله و لهوهیش کهمتر و، کهس لهژیر دهستهلاتی خوای گهوره دهرناچی؛ دیاره بهبی هووده خوای گهوره ناوی خوئی نهناوه (منتقم) واته: ههقههوسین. بیگومان خاوهرنی راستهقینه له ههموو شتیکیدا ههه خواپه و، ئەم خاوهر مولکانه که دهیانبین مالیک و خاوهرنی مهجازین، واته به پیی شیوهی شهرع خاوهر و مالیکن، ئیتر مالیکی بهراستی ههه خواپه، واته ئەو کهسه مال له خهک داگیر دهکا، ئەوه وهک ئەوهیه عهناد لهگهّل خوادا بکا و، پیی بلئ: تو ئەی خوا ئەو مالهت بوچی به فلان کهس داوه؟ بو ئەو ناشی و بو من باشه، ئیتر به زوری لیی دهسینئ. جا تو لهی ئەم عهنادی کردنه لهگهّل خوای گهوره زوّر گرانه.

ههه کهس مالی یهکی داگیر بکا له رۆژی قیامهتدا خوا ههقی لی دهسینئ و، ئەگهه خیر و خواپه رستهیهکی قیوولی بووی، خوا لیی دهسینئتهوه و به کابرای مال داگیرکراو دهدا. خو ئەگهه کرداری چاکهه نهبوو ئەوا خوا له تاوان و گوناھی کابرای مال داگیرکراوی دهدا بهسهردا و له ئاگری دۆزهخدا سزای دهدا.

لهسهر ئەم بناغهیه که خوای گهوره زوّر نارهبازی خوئی له ستهمکاران دهربرپوه و مهنعی موسلمانانی کردوه له نزیک بوونهوه لییان و مهیل کردن بو لایان و فهرموویهتی: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ» واته: ئەی بهندهکانی من! ههچ جوّره مهیلی مهکهن بو لای ستهمکاران نه

مهیلی کهم و نه مهیلی زور و، ستمهکهیان زور بی یا کهم، تا ئه و ستمکارانه لهو زور و ستمه پهشیمان دهنهوه، ئهگینا بههوی ئه مهیل و حزهی ئیوهوه له پوژی قیامتدا ئاگری دوزهخ لیتان دها و پیتانهوه دهلکی، له کاتیکدا هه رگیز دوستی، یاری، یاریده ریکتان دهست ناکهوی سوودی هه بی بوتان و لهو نازار و سزایه پزگارتان بکا. ئیتر له پاش هه مووه و تهقه لایی بو پزگار بوون پزگار ناکرین و کومه کتان پی ناکری.

ئهم ئایه ته بهرزه گهلی هه ره شهی تیدایه له ئه هلی ستم و ئه وانیش یارمه تییان دهنه و یا به دل خوشیان دهوین، چ جای ئه وانه که دهنه یاریده دهی راسته و خوئی ستمکاران و، خه لکیان بو تالان دهکن و پیاویان بو دهکوژن و پروپاگهندهیان بو دهکن.

به کورتی ئاینی ئیسلام ئاینیکی هه ددی و جیددییه و ئه و کهسه که موسلمان بی ده بی خزمه تکاری راستی و راستالی بی و دوژمنی لاری و ساخته کاری بی.

شایانی باسه زالم و ستمکار زورن. جوژی له وانه ئه وانه بیروپاوه ری نابار و نارپه واهنا و موسلماناندا بلاو دهکنه وه و مندالانی موسلمان و پیاوان و ژنانی نه زان تیک دهنه و له ریگه ی راستیان لاده دن. بی گومان هه ر کهس یارمه تییه ئه م جوژه ستمکارانه بدا ئه وانه به پیی ئه و ئایه ته به موسه حه قی ئاگری دوزهخ دهناسرین. په نا به خوا، ئه مجاره ش په نا به خوا.

جوژیکی تر ئه وانه ن که به ناهه ق خه لک دهکوژن یا مالی خه لک داگیر دهکن یا بهرهنگاری نامووس و کهرامه تی خه لک دهن، یا به بی ئینسافی پروپاگهنده ی خراپ ده باره ی ئینسانی باش بلاو دهکنه وه، یا ریگه ی زانست و مه عریفه ت له ئینسان دهگرن.

جوژیکی تر ئه وانه ن که به فروفیل و دهغه لی زیان به خه لک دهگه یینن وه ئه و مامه له چیانه ی به غه ش و خه یانه ت خراپ به چاک پیشان دهنه و کهم دهکن به زور، یا له کاتی قاتوقری و گرانیدا رزق و پوژی له ئه هلی شار و ئه هلی لادی دهنانه وه تا به گران بیفرۆشن یان به پیلان و هه لپه رستی مال و مولکیان له دهست وه رگرن.

جوژیکی تر ئه وانه ن دهستی موسلمانان دهنن؛ ئه هلی سه لاه نین و خو یان به سالح نیشان دهنه، زانا نین و خو یان به زانا دهنانن و له م پوه وه خه لکی خزمه تییان دهکن، هه ر دیاره ییه ک به م هویه وه وه رگرن پییان حه رامه و پیویسته له سه ریان بیگرنه وه بو

خاوهنهكانيان.

جوړيكي تر ئهوانهن كه مالى دنيايان هيه كه چي داواي شت له خهلك دهكهن. ئهوه هر چي بهو داواكردنه پيدا بكن حهرامه و پيوسته بیدهنهوه به خاوهنى. ههروها سوالكهرى كه بلئ پيلاوم نبيه و موسلمانئ پارهى بداتئ بو پيلاو ئهوه بچئ بيدا به شتيكى تر ئهوش حهرامه، سا مهگهر كابراي خيرومهنده هه مهبهستى رفاهييهت و گوشاديى حالى سوالكهرهكه بئ، ئهوه لهم حاله دا به هه چي بدا حه لاله و بوئ رهوايه. ئهم مهسهله زور هه لدهكهوئ، خهلك پئى نازانن.

ئهگهر كهستئ به كهسى بدا به نيازى ئيحسان و ئه وئيش وهري بگرئ و وهها تئ بگا كه ئه مانه ته و پاش ماوهيئ بيداته وه به كابراي خاوهن مال، ئه وه حهرامه وهري بگرئ ته وه؛ چونكه كاتى خوئ به نيازى ته مليك پئى داوه. ئهم مهسهله ش هه موو كهس ليئ حالى نابئ.

ئهگهر يهكئ دياريهكي بو يهكئ برد به هيواي ئه وه كه تكايهكي بو بكا و كارئي بو راپه رپئئ، كه چي راي نه په راند، يا خو پارهيكي به يهكئ دا تا دوعايهكي بو بنووسئ نه خو شه كهئ، چاك بيته وه، كه چي چاك نه بوويه وه ئه وه ئه و ديارى و پارانه ي پئ حهرامه، چونكه نه ئه و كاره كهئ بو راپه راند و نه به دوعاي ئه ميش نه خو شه كه چاك بوويه وه. به لئ ئه گهر دوعانووس خاوهن نه خو شه كهئ تئ گهياند كه ئهم دوعايه هيج معلوم نبيه قبول بئ و ته ئسيري بو چاك بوونه وهئ نه خو شه كه بئ، كه چي ئه وه هه ر به نيازى خيرو سه دهقه پاره كهئ پئ دا، يا كابراي خاوهن ديارى هه ر ته نيا به رامبه ر تكا بو كردنه كه دياريه كهئ دا، ئيتر كاره كه جي به جي بئ يا نا، ئه وا پاره و دياريه كه بيان پئ حه لاله.

جا له سه ر به يانه پيشو وه كه وه رگري مالى حهرام، با زور كه ميش بي، به زالم دادهنرئ و هه ر كهس مه يلى سيفه تي ئه و زالمانه بكا ده كه وئته به ر ئه وه هه ره شه ي خواي گه وره يه كه له ئايه تي (وَلَا تَرْكَنُوا... الآية) دا دهرده كهوئ.

يهكئ له وه هه ره شان كه له و ئايه ته وه دهرده كهوئ، ئه وه يه كه فه رمويه تي به هيج جوړئ به لاي ئه و كه سانه دا مه يل مه كهن كه زالمن و نزمترين پايه ي زولم و سته ميان ليوه دهر كه و تووه. بيگومان كه كه مترين مه يل ره وا نه بي چا كتر نابئ مه يلى زور به لاي زالمى ناوبراوا بكرئ. دياره ئه وه ي چا كتر لي دهرده كهوئ كه نابئ كه مترين مه يل هه بي

بۆ ستمەمكارى كە گەورەترىن پلەى ستمەى لى وەشايىتەو، ھەروەھا لەمەيش چاكتەر ئەوھى لى دەردەكەوئى كە نابى مەيلى زۆرى ھەبى بۆ ستمەمكارى ناوبراو.

بەلى لەم ئايەتەدا چەند جوړە ھەرپەشەيەكى تر دەردەكەوئى؛ چونكە ئەو كەمترىن مەيلە كە نەھيى لى كراو، چەند پايە و پلەى ھەيە و چەند حال و شيوەى تىدايە و، لە ھەموو حال و شيوەيىكا ئاگر ليكەوتنى تىدايە. جا ئەو حالانە كە لە ھەمووياندا ئاگر لى كەوتن دىتە جى ئەمانەن: (الاتصاف بهواهم، والآنقطاع اليهم، ومجالستهم، ومصاحبتم، وزيارتم، ومصادقتهم، ومراءاتهم، ومداهنتهم، والتشبه بهم، والتملق لهم، والرضا باعمالهم، والتزيى بزيمهم، ومد العين إلى زهوتهم وزينتهم، وذكرهم بما فيه تعظيمهم). واتە: ھەرگرتنى خوورپەوشتى ئەو ستمەكارانە، بە تەنيا لەگەل دانىشتنيان، دانىشتن لە مەجلىسياندا. ھاوړپيى كردنيان. سەرليدانيان. دۆستايەتى لەگەل كردنيان. رپا بۆ كردنيان. لەگەل رپكەوتنيان. خو وەك ئەوان پيشاندان. ماستاو بۆ كردنيان و زوبان لووسى لەگەلئاندا. رازى بوون بە كرداريان. جلو بەرگى وەك جلو بەرگى ئەوان لەبەر كردن. چاوپرېنە دەسەلات و دارايييان و ھەز ليكردنى، ناوبردنيان بە شيوەيى گەورەيى و رپز ليكرتن پيشان بەدا.

بەلى بە ھەريەك لەم حالانە مەعنای (ركون)ى ئايەتە پيرۆزەكە دىتەجى، بەلام ھەندى جوړ لەم ركوون و مەيلانە لە ھەندىكيان سەختترن. بۆ نمونە رازيبوون بە كردهوھى ناشيرين و ناھەمواريان لە كاتى چاوپيىكەوتنياندا.

يەكى لە ھەرپەشەكانى ئايەتەكە ئەووتە كە خوا فەرموويەتى: (فتمسك النار) بە ھەرفى (ف) كە دەلالەت لە سەبەبىيەت دەكا، واتە: مەيلى ئيوە بۆ لای زالمەن سەبەبە بۆ ئەو كە ئاگرى دۆزەخ لىتان بكەوئى و ديارە ليكەوتنى ئاگریش دەبىتە ھوى سوتان. لەم ليكەوتنەيشدا ئىحتمالى سزای گەورە ھەيە بە دەليلى ئايەتى (لَمَسْكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ) واتە ئاگر ليكەوتن ھەلدەگرى ئازارى سووك بى و ھەليش دەگرى زۆر گران بى.

لە لايىكى ترەو ئايەتەكە ھەرپەشەيەكى گەورە تىدايە بۆ ستمەكاران خويان؛ چونكە ئەگەر خەلك بەھوى تىكەلى و مەيل لەگەل ئەواندا تووشى سزای خواى گەورەى ببن دەبى سزای ستمەكاران خويان چۆن بى و چۆن تۆلەيەكيان لى بسەنریتەو؟!

«عن فضيل، قال: لو أن رجلا لا يخالط هؤلاء يعني السلاطين وأعوانهم، ولا يزيد على

الفرائض فهو أفضل من رجل يخالط السلطان ويصوم النهار ويقوم الليل ويجاهد». واته: ئەگەر کەسێ تێکەڵیی پادشایان و داروودەستەکانیان نەکا و تەنیا واجیبەکانی سەرشانی جیبەجی بکا گەرتره له یهکێ تێکەڵیی ئەوان بکا و پۆژ به پۆژو و شهو خەریکی خواپەرستی بێ و له رێگهی خوادا جیهاد بکا.

براکان! ئەو ئایەتی هەرپەشەپەم بۆ باس کردن که دەرەق بەوانە هاتوو هەلیان هەیه بەلای ستمکاراندا. وا ئیستە هەندێ لەو هەدیسانەتان بۆ باس دەکەم که دەرەق بەوانە وتراون کۆمەکی ستمکاران دەکەن و یارمەتییان دەدەن؛ بەلکو زیاتر پەند و عیبرەت وەرگیرن، بێ گومان ئەم خزمەتی منە، خزمەتێکی گەرێهە بۆ ئێو و سوودیکی زۆری تیاپە بۆتان ئەگەر پەپەرەیی ئامۆژگارییەکانم بکەن.

له هەدیسێکدا هەزەت (د.خ) فەرموویەتی: «أهل الجور وأعدائهم في النار». واته: ستمکاران خۆیان و یارمەتیدەرەکانیشیان له ئاگری دۆزەخوان.

دەگێڕنەوه: بەرگدروویی له زانایهکی خاوهن دلی پرسی: مادام من کەوا بۆ ستمکاران بدوورم ئاخۆ له یارمەتیدەرانیان حسیب دەکریم؟ من زۆر دەرسم لەو هەدیسە شەریفە که دەفەرمووی: «أعدوان الظلمة كلاب». زاناکە فەرمووی: بەلێ تۆ خۆت به زالم حسیب دەکریی و ئەو کەسانەیش که دەرزی پێ دەفرۆشن بۆ دروومان کردن کارەکهیان کۆمەکی زالمە.

براکان! وەلامی زاناکە لهو لایەنەوه بووه که بەرگدرووه که پارهی حەرام وەردهگری و بهوه دەبیتە زالم نەک له پووی ئەوهوه کهواکهی دووریوه: چونکه نەفسی کهوا دوورین گوناح نییه.

رپوایەت کراوه: «من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج عن الإسلام» وه رپوایەت کراوه: «من أعان على خصومة بظلم لم يزل في سخط الله، ومن أعان ظالما ليدحض بباطله حقا فقد برئت منه ذمة الله وذمة رسوله». واته: کەسێ لهگەڵ ستمکارێکدا بەرپێگادا بپوا، بەمەستی ئەوهی یارمەتییدا و، بزانی ستمکارە، ئەو کەسه له رپوایەتی ئیسلام دەرچوو. هەر وهها کەسێ یارمەتییدا ستمکارێ بکا له کردنی ناحەقیکدا به حەق بۆی، ئەوه له ژیر باری نارەزاییی خوادا دەمینیتهوه و، تا ئەو کەسه حالی وایی خوا لێی نارازی دەبێ. کەسێکیش کۆمەکی ستمکارێ بکا بۆ ئەوه بهوهی

هیزی ناشرعیی ئەووهو حەقی بھوتینی ئەوہ خوا و پیغمبەری خوا لەو کەسە بەری دەبن و لێی عاجز دەبن.

براکان! ئەم ئەندازە ئایەت و حەدیسانە بەسن بۆ پەند وەرگرتن و ئاگاداربوونەوہ و بۆ ئەوہ ستمکارەکان رھم بە خۆیان بکەن، بە جارێ تەوبە بکەن و لەو زۆلم و زۆرە دەست ھەلگرن.

وا ئیستەیش ھەندێ حەدیستان بۆ باس دەکەم کە ھەرپەشەیان تیاہ بۆ ستمکاران:

رپوایەت کراوہ: پارێز بکەن لە ستم؛ بە راستی ستم تاریکی رۆژی قیامەتە. ھەر وہا رپوایەت کراوہ: پارێز بکەن لە دوعا و نزای ستم لیکراو؛ بە راستی پەردە لە بەینی ستم لیکراو و زاتی خوادا نییە، تەنانەت نزای کافری ستم لیکراو دەگاتە خوا، ئینجا ئاخری حەدیسە کە دەفەرمووی: ئەی ستم لیکراو! بە عیزەت و جەلالی خۆم قەسەم یارمەتیت دەدەم، با زۆریشی پێ بچێ، یا لە دنیا یا لە قیامەتدا تۆلەت دەسێم و حەقت نافەوتینم. لە رپوایەتیکێ تردا دەلی: ئەو دوعایە وەکو پڕیشکی ئاگر بەرز دەبێتەوہ بۆ ئاسمان.

لە رپوایەتیکێ ترا دەفەرمووی: غەزەبی خوا زۆر توندوتیژە دەرھەق بە کەسێ ستم لە یەکی بکا کە غەیری خوا کۆمەک و یارمەتیدەری شک نەبا.

ئەی ستمکارە بێ ئینسافەکان! دیارە ئیوہ لەبەرئەوہ ستمی لە توانابەدەر لە فەقیر و ھەژارەکان دەکەن، چونکە ئەوان یارمەتیدەر و پششت و پەنایان نییە، ئەگەر کەسێکیان شک بەردایە ئیوہ ئاوا نەتاندەتوانی ستمیان لێ بکەن! جا بزانی چۆن ھەقیان دەسێم؟!

حاکمی ئەم زەمانە ئەوانیش بوونەتە بەلا و موصیبەت بۆ ھەژاران و لەباتی ئەوہی یارمەتییان بەدەن باریان قورس دەکەن و پەحمیان پێ ناکەن. بە راستی ئەمانە رھم بە خۆیان ناکەن؛ چونکە لەسەر ئەم حالەیان خوای گەورە غەزەبیان لێ دەگری، لە کاتیکدا پەشیمان دەبنەوہ کە پەشیمانییەکیان سوود و قازانجی نەبی بۆیان! خۆیان دەگەییئە سزای توندی خوای گەورە و، ھەموو مەئموور و بەردەستەکانیشیان، کە دەبنە ھۆی ستمکاریی ئەوان و یارمەتییان دەدەن، ئەوانیش موستەحەققێ سزای دنیا و قیامەت دەبن.

رپوایەت کراوہ: «أشد الناس عذاباً عند الله يوم القيامة أشد الناس عذاباً للناس في الدنيا» واتە: ئەوانەئێ لە رۆژی قیامەتدا سزایان لە ھەموو کەس زۆرتر و سەختتر و

ناهه موارتیره، ئەوانەن کە لە دنیا دا تیزترین سزای نابار و ناهه مواریان بووه بهران بهر خه لکی.

رپوایهت کراوه: خوای گه وره مؤله تی سته مکار ده دا تا واده ی تۆله لی سهندنه وه ی دی، جا که واده ی هات ئیتر مؤله تی نا دا.

«في البخاري: عن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله سبحانه وتعالى ليملي للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته.» ثم قرأ: «وكذلك أخذ ربك إذا أخذ القرى وهي ظالمة أن أخذه اليم شديد.» واته: خوای گه وره ماوه یی مؤله تی سته مکار ده دا تا وه ده ی سزا و تۆله لی سهندنه وه ی دی، ئیتر که گرتی به ره لای نا کا. ئینجا هه زه رت (د.خ) به شوینی ئەو فه رمووده یه دا ئەم ئایه ته ی خوینده وه که مانای ئەوه یه: هه روه هایه گرتنی خوا که ئاوه دانیه کی سته مکاری گرت، تۆله سهندنه وه ی خوا توندوتیژه و ئازاری سه خته.

و روی: حتم على الله أن لا يستجيب دعوة مظلوم ولأحد قبله مظلومه. واته: خوای گه وره برپاری داوه دوعا و نزای سته م لیکراوی قبول نه کا که له پیش ئەو سته مه ی له و کراوه ئەو سته می له که سی کردبی؛ واته دوعای ئەو جو ره سته م لیکراوانه که قبول نا کری له به ره ئەوه یه ئەو سته م لیکراوه له پیشدا خو ی سته مکار بووه و له بهر شوومی ئەو سته مه خو ی کردوویه ئەو دوعایه ی که له سته مکاره که ی ده کا قبول نا کری.

رپوایهت کراوه: پاریز بکه ن له سته م کردن؛ به راستی سته م دل ویران ده کا و خراپی ده کا. هه روه ها رپوایهت کراوه: خاوه نی ئەم جو ره دل له هه موو که س دوورتره له خوای گه وره.

رپوایهت کراوه: فه سه م به خوا پیویسته له قیامه تا حه ق بدریته وه به خاوه ن حه ق. ته نانه ت له و رۆژه دا حه قی هه یوانی بی شاخ له هه یوانی شاخدار ده سه نریته وه.

براکان! مه ر و بز ن موکه لله ف نین. جا مادام خودا له نا و ئەواندا حه ق بسینیته وه، ده بی له نیوان ئاده میزادا که ئەه لی ته کللیف و خاوه ن هوشن ئەم تۆله سهندنه وه یه چۆن بی؟.

ده گپ نه وه: گه نجیکی به نی ئیسرا ئیلی ته وه ی له گونا هکردن کرد و، گه راپه وه بو لای خوا و به رۆژ خه ریکی رۆژوو ده بوو و شه و به نو یژ و، هه رچی ئاره زووی نه فس بو وازی لی هیئا، ته نانه ت تا مرد له سی به را دانه ده نیشت. له پاش مردنی یه کی له خه وا چاوی پی

كهوت و لئى پرسى: خودای گهوره چى له گهل كرى؟ وتى: موحاسه بهى كرىم و له نهجاما ليم خوش بوو و له هه موو شتى عه فووى كرىم له حه قى خه لك نه بى، ته نانهت له پووشى كه جارى له مالى يه كى به بى پرس بر دبووم و دانم پى ئازن بوبو، عه فووى نه كرىم و تائىسته مهنع كراوم له به هه شت .

رپوايهت كراوه: حه زرهت (د.خ) فهرموويه تى: به پاستى ستهم ليكراوه كان نه هلى نه جاتن، واته: خه لكى ستهم ليكراو رزگار دهن، به لام ستهمكار رزگار نابى. دياره له به رنهويه كه ستهم ليكراوان حه قى كه سيان له سه ر نييه و ستهمكار باريان قورسه و حه قى خه لكيان له سه ره. هه روه ها له به رنهويه كه ستهمكاره كه نه گه ر كرده وى چا كهى هه بى دهرى ته ستهم ليكراوه كه و خوى به بى ده سمايه ده مي ني ته وه.

رپوايهت كراوه: كه سى وا زوره كه له روى قيامه تدا واده زانى نه هلى نه جاته چونكه خير و كرده وى چا كى زوره كه چى نه جاتى نابى، چونكه يه كه يه كه نه و كه سانه كه حه قيان له سه ريه تى دىن له چا كه كهى وهرده گرن بو خويان نه و خوى به داموى و بى ده ستى ده مي ني ته وه. پاش نه و يش هه ر رزگار نابى، چونكه كه حه سانه تى نه ما و هيش تا قه رزار بوو نه مجاره له تاوان و گونا هى نه وانهى ستهم لى كرده وون به سه ردا دهرى و نه مر ده كرى ببرى بو دوزه خ و، له توله ي تاوانى خوى و تاوانى نه وانه شدا كه زولمى لى كرده وون سزا بدرى.

رپوايهت كراوه: له روى قيامه تدا نه و ستهم ليكراوانه كه له دنيا دا كرده و بيا ن چا ك بووه، ته مه ننا ده كهن له دنيا دا مالى ان زور بو ايه و هه مو و يشى ستهمكار بي بر دايه.

رپوايهت كراوه: له و كاته دا كه ئينسانى ستهم ليكراو هاوار ده با بو لاي خوا و داواى يارمه تى لى ده كا و، كه س نييه يارمه تى بدا، خواى گه و ره ده فه رموى: «لبيك يا عبدي!» واته: نهى به ندهى خوم من ئاماده م بو يارمه تيدانت. قه سه م به عيزهت و جه لالى خوم له دنيا و له قيامه تا يارمه تيت ده دم. براكان! نه م مي هره بانى خواى گه و ريه له به رنهويه كابراى ستهم ليكراو هاوار و هاناي بو لاي خودا بر دووه، دياره نه و يش حه قى ده سي ني ته وه.

رپوايهت كراوه خوا به گه و ريه ي خوى سو يندى خوار دووه كه حه ق ده سي ني له هه ر كه س زولم بكا و له و كه سانه يش كه ده توانن مه نعى زالم بكه ن له زولم به لام بي دهن گ داده ني شن و هيج ناكهن.

رپوایهت کراوه پوژئی حه زرهت (د.خ) فهرمووی به هاوریپیهکانی: دهزانن لات و موفلیس کییه؟ عه زریان کرد: بهلی ئه و کهسهیه که درهم و دیناری نهی. فهرمووی: نهخیئر. موفلیس له ئوممهتی مندا ئه وهیه که مرد خاوهنی نوژ و پوژوو و واجیبهکانی تری دین بی، به لام پوژئی قیامهت له هه موو لایه که وه خاوهن حهق دهوری لی بدنه و داوای حهقی خوئیانی لی بکهن و ئه مهیش بیجگه عیبادهتهکانی هیچ شک نهبا بیانداتی. جا یهکی دی نویره که ی دهبا. یهکی دی پوژوو که ی دهبا. یهکی حهجه که ی دهبا... تاد؛ چونکه له دنیا دا جوینی به یهکی داوه و بوختانی بو یهکی ههلبهستوو و مالی که سیکی تری خوار دووه، یا به ناحق خوینی یهکی پشتهوو... تاد.

(روی: من أخذ شیاً من الأرض بغير حق، خسف به يوم القيامة الى سبع أرضين). واته: دهگپرنه وه له حه زرهتی پیغه مبه ر (د.خ) که فهرموویه تی: هه که سی ئه ندازه یی له زهوی به ستهم داگیر بکا، خوی گوره دهیباته خوار به ناخی ئه و زهوییه دا تا حهوت چینی زهوی.

براکان! من تا ئه م حه دیسه م چا و پی نه که وتبوو له مانای حه دیتی «طوقه الله بین سبع أرضین» تی نه دهگه یستم و نه مدهزانی چوئن ئه م حهوت زهوییه دهکریته تهوقی گهردنی؟ که ئه م حه دیسه م چا و پی کهوت تی گه یستم که مانای تهوقه که ئه وهیه ئه و کهسه به ناو زهویدا دهبریته خواره وه و لول دهخوا تا حهوت چین؛ دیاره که سی به زهویه کدا ببریته خواره وه ئه و زهوییه وه که بازنه له سهروه تا خوار دهوری ملی ده دا.

رپوایهت کراوه: «بین العبد والجنة سبع عقبات أهونها الموت وأصعبها الوقوف بین یدی الله إذا تعلق المظلومون بالظالمین». واته: له مابهینی بهنده و بهه شتدا حهوت پلهی ناهه موار ههیه، ئاسانتریان سه ره مرگه و، گرانتریان راوه ستانه له بهرده می خودای گه ورده له و کاته دا که ستهم لیکراوان یه خه ی سته مکاره کان دهگرن و داوای حهقی خوئیانی ده کهن.

براکان! ئه و که سانه ی زهویوزاری دهوله تی و حوقوقی حکومهت به رامبه ر به ئه ندازه یه که دهگرنه ئه ستوی خوئیانی و له پاشاندا خوئیانی به شینه یی حیسابی خوئیانی له گه ل خه لکدا ده کهن، ئه مانه یه هه ر سته مکارن. بو نمونه که سی که حهقی مه رانه و بزنانه ی ناوچه یی دهگریته ئه ستوو ده هه زار دینار ده دا به حکومهت، ئینجا خوی زور به وردی مه ر و بزنی ناوچه که ده ژمیری و، جاری و هه یه بیجگه له ئازاردانی مسکینه کان دوو سه د

هزار دیناریان بهرامبهر بهم مه‌رانه و بزنانه‌یه لی ده‌سینئ.

زور و سته‌می ئەمانه گه‌لی جوره و ئەم سته‌مکارانه به چەند جور گیرۆدە‌ی زیانی ئاینی دەبن. یه‌که‌م که خویان زور و سته‌م ده‌کەن و ئازاری خه‌لک دەدن. دووهم که به‌رده‌سته‌کانیان به زه‌بری زوری ئەوان سته‌م له خه‌لکی ده‌کەن و ئازاریان دەدن. سێیه‌م ئەم زولمه زولمی تری لی ده‌بیته‌وه؛ چونکه سته‌م دوو جوره، یه‌که‌م نه‌زۆکه وه‌کو ئەوه که ده‌ دینار پاره له یه‌کی به زور وه‌بگری ئەمه زیاد ناکا. دووهم زاوژی ده‌کا و سته‌می تری لی ده‌بیته‌وه، بۆ نموونه ئەگەر باغی له یه‌کی زه‌وت بکه‌ی ئەوه هه‌تا قیامه‌ت هه‌ر به‌ری لهو باغه بیته به‌رهم سته‌مکار پرسیاری لی ده‌کری و سزای له‌سه‌ر ده‌نوسری. هه‌روه‌ها ئەگەر ده‌ سه‌ر مه‌ر داگیر بکه‌ی له زاوژی ئەو مه‌رانه پرسیارت لی ده‌کری. هه‌روه‌ها ئەگەر یه‌کی باره به‌ری له یه‌کی زه‌وت بکا تا ئەو باره به‌ره ده‌مری ئەو سته‌مکاره پرسیاری کری، باری ئەو باره به‌ره‌ی لی ده‌کری. وه ئەگەر خانوویی داگیر بکا له کری ئەو خانووه به‌رپرسیاره. دیاره سته‌می که سته‌می تری لی په‌یدا بی له سته‌می گرانت‌ره که نه‌زۆک بی وه‌ک پاره‌یه‌ک سه‌رف بکری له خوارده‌مه‌نیدا.

بیگومان ئەگەر ئینسان هۆشیار بی و شعوری هه‌بی، هه‌رگیز بۆ مه‌ری که نرخ‌ی ده‌ دینار بی، خۆی ناخاته ژیر باری قه‌رزی دوو سه‌د دیناره‌وه، واته: له تۆله‌ی خوری و دۆ و پۆن و به‌رخ‌ی ئەو حیوانه‌دا هه‌تا بمینئ. به‌ کورتی کاریکی وا ناکا بۆ ده‌ دینار دوو سه‌د دینار یا زیاتر بی‌نیته سه‌ر خۆی.

شایانی باسه له هه‌موو جوره زور و سته‌می‌کدا ئەگەر سته‌مکاره‌که سته‌مه‌که به‌ چه‌رام بزانی، ئەوه که‌می ئەهونه. به‌لام ئەگەر به‌ چه‌لالی بزانی (والعیاذ باللّه) ئەوه ده‌بیته هۆی کوفر و ئینسان به‌و بیرو باوه‌رپه‌وه کافر ده‌بی؛ چونکه چه‌رام به‌ چه‌لال زانین باوه‌رپه‌کردنه به‌ خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا؛ ئەوان فه‌رموویانه چه‌رامه و ئەم سته‌مکاره ده‌لی چه‌لاله؟

له‌لایه‌کی تره‌وه ئەو نیشتمانه‌ی سته‌می تیدا بکری به‌ لای زۆره‌وه هه‌موو دانیشتوانی تاوانبار ده‌بن؛ چونکه به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌سه‌ریان واجیبه‌ مه‌نعی ئەو سته‌مکارانه بکه‌ن و نه‌هیلن ده‌ستدریژی بکه‌ن. دیاره مادام هه‌موویان مه‌نعیان نه‌کردن و له‌ ئاستی ئەو سته‌مکاریانه‌دا بیده‌نگ بوون هه‌موویان تاوانبار ده‌بن، به‌لام هه‌ر که‌س به‌ قه‌ده‌ر شان و بالی خۆی و به‌ ئەندازه‌ی ده‌ست رۆیشتنی. شایانی باسه پاداشی سته‌می ئەم

کۆمەلە بېدەنگە تەنیا سزا و لېپرسینەوہیہ و ناگاتە ئەوہ کہ چاکەیان لی وەر بگیری و بدریئە ستم لیکراوہکان: چونکہ ئەمانە مالی خەلکیان نە خوار دووہ و تەنیا لە ستمکاری حەرام خۆر و حەرام کردوہ بېدەنگ بوون.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیتە والرّجل راع فی أهله ومسؤول عن رعیتە. والمرأة راعیة فی بیت زوجها ومسؤولة عن رعیتها». واتە ھەمووتان شوان و چاودیژن و ھەمووتان لەوہی لەبەر دەستاندایە و لەژێر دەسلالتاندا یە لېپرسراون؛ پیاو شوانی مال و مندالی خویەتی و دەبی چاودیژی کۆمەلە بچووکەکی خوی بی و، دەر بارەئەو کۆمەلە لەلایەن خوای گەرەوہ بەرپرسیارە. ھەر و ھا ژنی خاوەن خیزان و خاوەن مێرد لە حوقوقی مێردەکی و مەسرەفی خیزان و ئەحوالی خیزان بەرپرسیارە، ھەر کەس بە قەدەر حالی خوی و توانای.

ئەم فەرموودە بەرزە ھەر شەپەکی گشتیی تێدایە کہ واتە پێویستە لەسەر فەرماندارەکان چاودیژی مەئموورەکانی بەردەستیان بکەن و ماوہی ئەوہیان نەدەنئ دەستدریژی بکەنە سەر خەلک.

رپوایەت کراوہ: «ان اللّٰه یسأل عن کل راع عما أسترعاه حفظ أم ضیع». واتە: بەراستی خوای گەرە لە ھەموو شوانیک و لە ھەموو چاودیژی دەپرسی، سەبارەت بەو شتە داویەتە دەستی و خستوویەتیئەستوی، ئاخۆ پاراستوویەتی یان لە کیسی داوہ و فەوتاندوویەتی. رپوایەت کراوہ خەلیفەئە دووہم عومەری کورپی خەتتاب، خوای لی رازی بی، کەسیکی کردە سەرکار و کاربەدەستی ولاتی بو بەجیھانی واجیباتی ئیسلامی. لەپاش دوو سی رۆژ کابرای چاوی کەوت نە رۆیشتبوو بو سەر ئیشەکەئ؛ حەزرتی عومەر فەرمووی: ئایا تۆ نازانی لەسەرت پێویستە فەرمانی ئیمە وەر بگیری؟ ئەویش عەرزى کرد: بەلی دەزانم، بەلام ئەم دوو سی رۆژە لە ترسی ئەو فەرموودە دەوایە دوو کەوتم کہ حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «من ولي شیاً من أمر المسلمین أوتي به یوم القیامة حتی یوقف علی جسر جهنم، فأن کان محسنأ نجا وأن کان مسیئأ وقع. أو کما قال». واتە: کەسی فەرمانی لە فەرمانەکانی موسلمانانی بدریئە دەست لە رۆژی قیامەتدا حازر دەکری و لەسەر پردی سیرات رادەوہستینری کہ بەسەر دۆزەخدا راکیشراوہ، جا ئەگەر پەفتاری لە دنیا دا باش بووی و کارەکەئ بە چاک و پاکی جیبەجی کردبی، ئەو پرزگار دەبی و بە سەلامەتی دەپەرئتەوہ. خو ئەگەر خراپ بووی و کارەکەئ بە ناپاکی و

ناتەواوی راپەپاندبى، ئەوا لەو پردهو بەردەبىتتەو ناو قوولايىي دۆزەخ و سزاي دەدرى.
پاش ئەمە ئەبووزەپى غەفارى، خواي لى رازى بى، بە پىكەوت چاوى بە حەزرتى
عومەر كەوت، خواي لى رازى بى، تەماشاي كرد مات و مەلوولە. عەرزى كرد بۆچى
عاجزى؟ ئەويش فەرمووى ئەم حەدىسەم لە فلان كەس بىست دەربارەي حالى
فەرماندارى كارى موسلمانان. ئىنجا ئەبووزەپ فەرمووى: ئەو حەدىتە كە بىستوتە،
راستە فەرموودەي پىغەمبەر (د.خ) و حەدىسكى تىشى لەم بابەتەو فەرمووە كە
هەردوو كيانم لە حەزرتەو بىستووە. جا هەر كاميان ئيش دەگەيىنى بە دلت باشە.
حەزرتى عومەر فەرمووى: هەردوو كيان تەئسىر و ئيش بە دلم دەگەيىن.

رېوايەت كراوە خزمەتى رۆژى لە لايەن حاكىمى دادپەرەووە خىر و پاداشتى لە
عبادەتى شەست سالى زۆرتەر. هەروەها بەجىهېنانى حەدى لى حەدەكانى ئىسلام
سوودى زۆرتەر لە بارانى چل بەيانى لەكاتى پىويستى خەلك بە باراندا.

براكان! هەر كەسى لە شوينىكدا دەستى بەسەر دوو مالىدا برىوا، ماناي ئەم
فەرموودانەي پىغەمبەر (د.خ) دەگىرئەو، واتە: ئەگەر رەفتارى لەگەلياندا باش بى،
ئەو پاداشتى چاك دەبى، بەلام ئەگەر خراب بى، ئەو لە رۆژى قىامەتدا گىرۆدەي سزا
دەبى.

لە فەرموودەيەكى حەزرتەدا هەيە (د.خ) كە جەور و ستەمى حاكىمى بۆ تاقە رۆژى
گوناهى زۆرتەر و سزاي توندترە لە تاوانى عادەتتى ئىنسانى لە ماوەي شەست سالىدا.

رېوايەت كراوە لە عەبدوللای كورى عومەرەو (ر.خ) كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى:
پىنج گوناھ هەن ئەگەر لەناوتاندا پەيدا بوون پەنا بە خوا حالتان زۆر خراب دەبى.

يەكەم: زىناكردن لە هەر كۆمەلكدا پەيدا ببى خوا تاعوون و دەردى وا لەناوياندا بلاو
دەكاتەو كە لەو پيش نەبووبى. دووم: هەر كۆمەلى زەكاتى مالىان دەرنەكەن خواي
گەورە بارانيان لى دەگرئەو، يا هەر نابارى يا خود لە كاتىكا دەبارى كە سوودى نەبى،
مەگەر هەر بۆ بى زمان سوودى ببى كە گىاي بۆ بروينى. سېيەم: هەر كۆمەلى لە
كىشانەو پىوانەدا كەموزۆر بەكەن و خيانەت لەگەل خەلكدا بەكەن خواي گەورە گىرۆدەيان
دەكا بە گرانى، خو ئەگەر گرانى پەيدا نەبى لە ئىوانياندا ئەوا بە ئەنواعى نازار و
سەخلەتتى ژيان گىرۆدە دەبن و ئاسايشيان نامىنى. چوارەم هەر كاتى كار بەدەستان و

فەرماندارانى ولات ئەمر بىكەن بە شتى كە خوا پىي پازى نەبى و حوكمى پى نەكردى و نەيناردى بۇ خەلك، ئەو خوا دوژمنيان بەسەردا زال دەكا. ھەر بە ھوى ئەمەيشەوہیہ كە كافرانى نامەرد عەزمى ئەو دەكەن شەر لەگەل ئوممەتى ئىسلامدا بىكەن. قەسەم بە خوا ئەگەر فەرماندارانى ئىسلام لەسەر پىگەى خوا بمانايە ھەرگىز كافر تەماعيان نەدەكردە ولاتى ئىسلامى؛ چونكە ئەگەر فەرماندارانى ئىسلام بە حەق رەفتارىان بىكردايە لە بەينى خوياندا ھاوپاز و ھاونياز دەبوون و سوپا و ھىزيان ئامادە دەكرد بەرامبەرى كافرەكان و، ئەوانىش جەسارەتى ئەوہيان نە دەكرد لەگەل موسلماناندا بىجەنگن. پىنجەم ھەر كاتى فەرمانداران بىنە سەر ئەو بىروباوہرە كە حوكمى خوا پراگرن و لەناوا نەپھيئەن و كارى پى نەكەن خوى گەورە شەر و ئازاۋە دەخاتە ناويان و ھەر لايەك دەبىتە ھوى گرفتارى بۇ ئەو لاکەى تر و لەبەر پەشيويى خويان نايانپەرژىتە سەر كارى چاك ئەنجامى پاكيان دەسگىر نابى.

رېوايەت كراۋە كە فەرمانداران وايان لى دى خىرى نوپىژ و پوژوويان بۇ خويان نەبى، واتە لەبەر ستەمكارىيى خويان ئەو نوپىژ و پوژوۋەى دەيكەن خىر و پاداشەكەى لە پوژى قىامەتدا بەو كەسانە دەدرى كە لە دنيای رۆشندا ستەميان لى كرددوون و ئازاريان داۋن. رېوايەت كراۋە: «لن تهلك الرعية، وأن كانت ظالمة مسيئة إذا كانت الولاية هادية مهيبة. ولكن تهلك الرعية، وأن كانت هادية مهيبة، وأذا كانت الولاية ظالمة مسيئة». واتە: رەشەخەلك و ھەرپەمەى بىيادەم، ھەرچەند ستەمكار و بەدپەفتار بن، نافەوتىن ئەگەر فەرماندارەكانيان بىروباوہرپان لەسەر خىر و دادپەرۋەرى بى؛ چونكە ئەمانە دەتوانن بىيانگەپىننەوہ سەر پىگا و شوپنەۋارى ئاين و خواپەرستى و مەنعيان بىكەن لە لادان لە رىگەى راست. بەلام ئەم رەشەخەلك و ھەرپەمەى بىيادەم، ھەرچەند رەفتارىان باش و كردداريان پەسەند بى، ئەگەر فەرماندارەكانيان ستەمكار و بەدپەفتار بن دەفەوتىن؛ چونكە ئەفرادى رەشەخەلكەكە دەستيان نارپا و ناتوانن دەفەى خراپىي گەورەكان بىكەن و لەم حالەدا لايەنگرى گەورەكان زور دەبن و ئەمان كەم و بى ھىز دەبن و دەفەوتىن. بىجگە لەوہ ستەمكردن لە ئىنسانى باش دەيفەوتىنى و بى ھىز و دەسەلاتى دەكا و قسەى نارپا بە جورى بە حال سوودى بۇ نەفسى خويشى دەمىنى. كەوابوو چاك وايە گەورەكان خويان چاك بىكەن و رىگەى راست بگرنەبەر تا خويشيان و بەردەستەكانىشيان و ھەرپەمەى خەلكيش چاك بن و لە سزاي دوارپوژ پزگار بن.

رپوایهت کراوه که وهب وتوویه: کاتی که فرماندار نیازی هاته سهر ئهوه ستهم بکا خوا کهموکوری دینی بهسهر ولات و بازار و کشتوکال و نازهل و شتی تردا. بهلام که نیازی لهسهر دادپهروهی و راستی بوو خوی گهوره پیتوبه رهکعت دهخاته ههمو و شت و هوئی پیروزی و بهختیاری ئههلی ولات ناماده دهکا.

رپوایهت کراوه که حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: خویا! ههر گهوره و کاربهدهستی که ئیشی ئوممتهی له دهستایه ههر کاتی چاکه و میهره بانی کرد لهگهلیاندا، تویش لهگهلیاندا میهره بانی بفرموو. وه ئهگه ناپیاری و نامیهره بانی لهگهلیاندا کرد، تویش لهگهلیاندا میهره بان به.

لهسهر فرماندارهکان پیویسته کاتی بیانهوئی مهئمووری بو ولاتی بنیرن یهکی بنیرن که خوا لیی رازی بی و کردهوی باش بی و ههرگیز ئهوانه نه نیرن که ناویان به زالم و ستهمکار و بهدخوو دهرکردوو؛ چونکه ئه و جوره مهئمووره بهدخوانه خوی ئوممته خراب دهکن و تووی فساد و بهدکاری له ناو کوهمه لدا دهچینن و خه لکه کهیش دلیان له عاستی گهورهکان کرمی دهبی.

لهم بابته وه گهلی رپوایهت ههیه؛ بو نمونه رپوایهت کراوه: کاتی فرماندارئی مهئمووریکی خوورپه و شت باشی دهست کهوت و کاروباری پی نه سپارد، مهئمووریکی بهدخوی دیاری کرد و ئیشوکاری بهو سپارد، ئهوه ئه و فرمانداره به خائینی خوا و پیغه مبهری خوا و ئوممته دادهنری و فهرز و سونه تی لی قبول ناکری و خوا له عنه تی لی دهکا. لهم چه شنه حه دیسانه م گهلی جار بهسهر فرماندارهکاندا خویندوو ته وه، به لام شهرم کردوو له وه که حه دیسی له عنه ته که بیان بو بخوینمه وه. به لی به فرمووده کانی پیغه مبهردا (د.خ) دهرده کهوی که زولم و ستهم ده بیته هوئی قبول نه بوونی دوعا و پارانه وه و سهرنه کهوتن بهسهر دوژمندا. ههروه ها له فرمووده کانی وه دهرده کهوی که (حق الناس) ته نیا مال نییه، به لکو لیدان و کوشتن و جنیودان و بوختان کردن و وینه ی ئه مانه پیش دهگریته وه و له رژی قیامه تدا له توله ی ئه م گونا هانه دا به قه دهر پیویست له چاکه ی سته مکاره کان دهری به سته م لیکراوه کان. رپوایهت کراوه: دوو سیفته هه ن له وانه به رزتر لای خودا نییه، یه که م باوه ره یانان به خوی گه وره. دووم سوود گه یانندن به بنده کانی خوا. براکان! له مه فهومی موخالیفی ئه م رپوایه ته وه دهرده کهوی که خراپترین سیفته له دنیا دا یه که م کوفر و بی ئیمانیه و دووم زیان گه یانندن به خه لک.

پړواپهت کراوه خواپهرستی وهفاتی کرد. پاش دفن کردنی دهستی کرد به پارانهوه له حوزووری خوی گوره‌دا. ئه‌ویش له هموو گوناوه‌کانی خوښ بوو به‌شی یه‌ک جه‌لده نه‌بی، که ئه‌و تاقه جه‌لده‌یان لی دا قه‌بره‌که‌ی پر بوو له ئاگری دۆزه‌خ، ئه‌ویش هاواری کرد: من به‌م هموووه خواپهرستی‌یه‌وه که بووم بوچی وا سزام دده‌ن، له غه‌یبه‌وه وه‌لامی درایه‌وه که تو جاری به‌سهر سته‌م لی‌کراوی‌کدا رابووردی و ئه‌و هرچی هاواری کرد تو هیچ یارمه‌تیت نه‌دا، هه‌روه‌ها جاریکیش به‌بی ده‌ست‌نو‌یژ نو‌یژیکت کردوه. ئینجا براکانم! باش بیرکه‌نه‌وه مادام خواپهرستی که ماوه‌یه‌کی دووردریژ عیباده‌تی کردبی که چی به‌هوی ئه‌وه‌وه که تاقه جاری یارمه‌تی سته‌م لی‌کراوی‌کی نه‌داوه به‌سته‌م‌کار حیساب بکری و ئازار بدری، ده‌بی پایه‌ی ئه‌م سته‌م‌کارانه‌ چو‌ن بی که هه‌میشه‌ خه‌ریکی زوردارین و ئازاری بی ده‌س و هه‌زاران دده‌ن؟

براکان! هه‌ره‌شه‌ی له هموو گرانتر ئه‌وه‌یه که له کتیبی (روضه‌ الواعظین) دا هه‌یه. له کتیبه‌دا پړواپهت کراوه که پیغه‌م‌بهر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «إن أكبر الكبائر عند الله قتل النفس. ولا يحل تعذيب النفس بغير حق. وإن العصفور إذا عذبة إنسان حتى مات ولم يذبحه أو ذبحه بغير حاجة يوم القيامة وله دوي كدوي الرعد يقول: يارب! سل هذا لم ذبحني بغير حاجة؟ فيقول الله، عز وجل: أنا أخذ حقك وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم. لأعذبن روح كل من عذب روحاً بغير حق، وإلا فأنا ظالم أن لم أستوف للمظلوم. ثم يقول الله سبحانه وتعالى: أنا الملك الديان، لا ظلم اليوم. وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لمطة بكف أو ضربة بيد، ولأقصدن من القرآن للجما، ولأسألن العود لم خدشت. ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار» والسلام على من أتبع الهدى.

واته: گوناھی له هموو گوناوه‌ گه‌وره‌کان گه‌وره‌تره‌ لای خوا خه‌لک کوشتنه. سزادانی نه‌فس به‌ ناحه‌ق، ره‌وا نییه. ته‌نانه‌ت چوله‌که‌یه‌ی که له ژیر سزادا به‌بی سه‌رپرین بمری، یا بی ئه‌وه‌ی موحتاجی بن سه‌ری بپرین، روژی قیامه‌ت دیته‌ پی‌شه‌وه و ناله‌یه‌کی گه‌وره‌ی لی دی وه‌ک ناله‌ی هه‌وره‌ تریشقه و ده‌لی: خودایا! له‌م سه‌رپرهم بپرسه‌ بوچی بی ئه‌وه‌ی موحتاجم بی سه‌ری بریم؟ خوایش ده‌فه‌رموی: به‌ گه‌وره‌یه‌ی خو‌م قه‌سه‌م حه‌ق ده‌سینمه‌وه و، سته‌می هیچ سته‌م‌کاری به‌بی تو‌له‌ به‌ سه‌رما تی ناپه‌ری. هه‌ر که‌سی گیانی یه‌کیکی به‌ نارپه‌وا سزادابی سزای دده‌مه‌وه. من ئه‌گه‌ر حه‌قی سته‌م لی‌کراو له سته‌م‌کار نه‌که‌مه‌وه،

ستهمكار دەبم. لەپاشاندا خوا دەفەرموئى من پاشاى دادوهرم. ئەمپرۆ (واتە: پۆزى قىامەت) ستەم نىيە. بە شكۆ و گەورەيى خۆم قەسەم، هېچ ستەمى بەبى تۆلە لىم تىپەر نابى، با شەپازلەيى يا مشتە كۆلەيهكيش بى. تۆلەي حەيوانى بى شاخ لە شاخدار دەسەنمەو (كە لەكاتى شەرە قوچدا شاخدار ئازارى بى شاخى داو). لە لقەدارى دەپرسم و بەسەر دەكەمەو كە بۆچى بريندار كراو. ئەوئى ستەمىكى كردبى تا لەباتى ستەمەكەي لە كردهو چاكەكانى برىتى ستەم لىكراو نەداتەو سەر بە بەهەشتدا ناك. خو ئەگەر كردهوئى چاكى نەبوو ئەوا لە گوناھى ستەم لىكراوئەكەي بە كۆلدا دەدرى و بەرەو دۆزەخ ملئ رىگا دەگرئ.

(والسلام على من أتبع الهدى).

لە (۷) رەجەبى ۱۳۹۶ى ك، رىكەوتنى ۵-۷-۱۹۷۶ى زدا، لە تەرجمەئى ئەم نامەئى بوومەو. سوپاس بو خوا.

وەرگىز

نامه‌ی سی و چوارهم

باسی نازاردانی دلی باوک و دایک دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه أجمعين.

وبعد، براكان! نامه‌کانی دلسۆزتان له ههموو دیارییه‌ک لهو دیارییانه‌گه‌وره‌تر و به‌نرخترن که له دۆسته‌کانتانه‌وه وهریان ده‌گرن، به‌لکو له دیاریی نیوان پاشاهانیش گه‌وره‌ترن. ریوایه‌ت کراوه «ما‌هدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرده بها عن ردى». دیاره مه‌به‌ست له حکیمه‌ت وتاریکی ئاینییه هه‌روه‌ها ئیمامی عومه‌ر (رخ) ههموو جارێ به‌ره‌فیه‌کانی خۆی ده‌وت هه‌ر عه‌ییکی هه‌یه پێی بلین. هه‌روا ده‌یفه‌رموو ئه‌م جۆره دۆستانه‌که عه‌یبی ئینسان بو‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ربخه‌ن، زۆر که‌من.

هه‌ر نامه‌یه‌کی من که له بابه‌تی گونا‌هیکه‌وه بینوو‌سم، له‌به‌رئه‌وه‌ی که ده‌ربړینی عه‌یبیکه له عه‌یبه‌کانی ئه‌م هاوچه‌رخانه‌ی خۆمان، دیارییه‌کی گه‌وره‌یه بو‌ئێوه. جا عه‌رزتان ده‌که‌م ئه‌و گونا‌هانه که گه‌وره‌ن و ده‌بنه هۆی فه‌وتانی ئینسان، په‌نا به‌ خوا، زۆرن، به‌لام یه‌کێ له‌وانه که له چاوی ئه‌وانی ترا زۆر گه‌وره‌یه و ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی تاعه‌تی ئینسانی مه‌قبوول نه‌بێ و گونا‌هه‌کانی که‌فاره‌تیان نه‌بێ (عقوقی والدین)ه، واته: نازاردانی دلی باوک و دایک و بێ گوییی کردنیان.

براکان! بزانی تهرکی گونا‌ه سه‌وابی له تاعه‌ت کردن زۆرت‌ره و، هه‌ر که‌س گونا‌هیکێ گه‌وره بکا ئه‌وه له‌و سه‌وابه مه‌حرروم و نائومیده و تووشی زیان ده‌بێ. هه‌روه‌ها تووشی ئه‌م سێ زیانه‌یش ده‌بێ که له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌ه‌را هاتوون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: تۆله‌ی ئه‌نجامی گونا‌هکردن سێ شته؛ یه‌که‌م ده‌بیته هۆی سستی و ته‌مه‌لی له خواپه‌رستیدا. دووه‌م ده‌بیته هۆی ته‌نگی گوزه‌ران و ده‌ستکورتی. سێیه‌م ژیان له ئینسان تال ده‌کا؛ واته که پاروویه‌کی حه‌لآلی ده‌ست که‌وت

شنيکی لی راست دهبیتهوه ئه پارووهی لی دهکا به قوزهلقورت و به خوشی سوودی لی وهرناگری. بهلی ئەمپۆ سستی له عیبادهت و تاعهت کردندا زۆره و، تهنگی گوزهرانیس ئهوهیه که حالهتیکی دهروونی وها بو خهک پهیدا بووه له ههر دهولههندی دهپرسی حالی چۆنه؟ بهشی زۆریان سکالا له ناههمواری ژیان دهکن و بیزاری له بی دهرهتانی دهردهپرن. ئهوه کهسانهیش که خاوهن ئاو و نان و جیگا و پایهن و دیوانیان ههیه وهزعیکی وها روویان تی دهکا که دنیایان لی تهنگ دهکا. دیاره ئەمه ههموو ئەنجامی نهگهتی و شوومی گوناوه.

جا ئەگه هندی کهس لهگهڵ گوناهاکاری و تاوانباریدا ههر به شادی و پایهبهزری رابوین، ئهوه ئهوه پایه و مایه و رابواردن و سامانه چهند سال و مانگیکه و تهواو دهبی. بیجگه لهوهیش ئهوه پایه و مایه به ئیستیدراج دادهنری، واته جلهو بو شل کردن. خوا فهرموویهتی: «واملي لهم أن کيدي متين». واته: من ماوهی مؤلتهیان دهم تا وادهی ئازاریان دی؛ به راستی کار و داوی من توند و بههیزه.

له بابتهی نهه له ئازاردان و بی گوویی باوک و دایکا گهلی نایهت و حهیس ههن. بو نمونه خوا فهرموویهتی: «وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». واته: بهندهی خوا بکن و لهو بهندهییبهدا کهس به هاوبهشی خوی گهوره دامهین؛ چونکه ههر تهنیا خوا لایقی ئهوهیه عیبادهتی بو بکری و بپهستری. لهگهڵ ئەوهیشدا دهرحوق به باوک و دایکتان پیاوهتی و چاکه بکن؛ چونکه له خوا بهولاوه کهس له باوک و دایک زیاتر حهقی بهسه بهندهه نییه. مانای ئیحسان کردنیس لهگهڵ باوک و دایکا ئهوهیه که له دلتاندا حورمهتیا بگرن و تهیهکی وها بهدمتاندا نهی که بی ئیحتیرامیا بگهینی. به زمان قسهی خوش و به کردهوه کاری بکن دلایان خوش بکا. ههرگیز نه به زمان و نه به دست شتیکی وها مهکن دلایان پی برهنجی. ههرگیز به رووی رقاوییهوه لهگهلیاندا روویهروو مهبن. ئەگه کاریکیان لیتان ویست، بویان جیبهجی بکن. ههرگیز ئۆف به دهمتان نهی بهرامبهریان. له ریگهدا پیشیان مهکهون. دهنگتان بهسه دهنکیاندا بهرز مهکهنهوه. پوختهی قسه ئهوهی ببیته هوی ئازاری دلایان، لی دووربکهونهوه و ئهوهی ببیته هوی بهزری و شادمانیا بهپی توانا بویان جیبهجی بکن.

پیوايهت کراوه: جاری عهبدورهحمانی کوری عهوف (رخ) دهنگی بهسه دهنگی دایکیدا بهرز کردهوه و لهپاشاندا لهوه پهشیمان بووهوه و له کهفارهتی ئهوه بی ئەدهبیبهدا دوو بهندهی ئازاد کرد.

ههروهه دهگيرنهوه كه حهزرهتي عائيشه دايكي موسلمانان، خواي لي پازي بي، جاري
 عهززي حهزرهتي كرد: چ كهسي له ههموو كهس شايستهتره بو ئهوهي خزمهت بكري؟
 ئهويش فهرمووي: دايك له ههموو كهس زياتر شاياني ريزليگرتن و خزمهت كردنه.

وقال سبحانه وتعالى: «وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ
 عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُمَّةٌ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا» [٢٣]
 وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا».

واته: خواي گهوره ئهمرى كردوو كه عيبادهت هه بو خوا بكه و كهسي تر نهكهن به
 هاوبهشي خوا له عيبادهتدا و كهسي تر نهپهستن. ههروهه ئهمرى كردوو بهوه كه
 لهگهله باوك و دايكتاندا چاك بن. ئهگهريهكيكيان يا ههردووكيان پير بوون و ليكهوتن
 ههريگيز له رپوياندا ئوف مهكه و بهرپوياندا ههله مهكالي و قسهي باشيان لهگهله بكه و
 بهنرمونياني لهگهلياندا بجوليرهوه و، ههميشه بالي كزي و پر بهزيبيان بو دانهوينه
 و بيانخهريه زي بالي بهزيبي و ميهرهباني و، له خواي گهوره بپارپيرهوه و بلي: خوايا! وهك
 ئهوان منيان به مندالي بهخيوكرد توپيش پهحم بهوان بهرموو.

تەماشای ئەم نایەتە پیرۆزە بکە و لێی وردبەرەوه که خواي گهوره ئهمرى فهرموو به
 چاکه کردن لهگهله باوك و دايكدا پيش ئهوهي پير بين، واته له کاتي گهنجياندا. ههروهه
 ئهمرى فهرموو به زياده چاوديرييان که چوونه سالهوه، تهنانهت رهوا نابيني ئوفيان
 بهرامبهر بكري. رپوايهت کراوه: ئهگهله ناو ئه و شتانهدا که دهبنه هوئ نازاري باوك و
 دايك له ئوف كه متر شتي ههبووايه خواي گهوره نههي لي دهکرد. ههروهه تماشاي
 ئهوه بکهن که خواي گهوره ئهمر به چاکهکردني لهگهله باوك و دايكدا کردوو به هاوپي
 ئهمر به عيبادهتي خوئ؛ واته: ههريچون پهستني خوا واجيبه چاکهکردنيس لهگهله باوك
 و دايكدا وهه واجيبه. له گهلي ناياتي تردا خواي گهوره پهزامهندي باوك و دايكي
 کردووته هاوپي پهزامهندي خوئ و شوکر و سوپاسي بو ئهوان کردووته هاوپي
 شوکر و سوپاس بو خوئ و عاجز کردني ئهواني کردووته هاوپي عاجز کردني خوئ.
 ههروهه له کتپه گهوره پيشووهکاندا، وهک تهورات و زهبوور و ئينجيل ئه مبابهته زور
 جار دوپات کراوتهوه و، مهنعي ئينسان کراوه له نازاردان و بي گوئي کردني باوك و
 دايك. بهلي له ناو خزمهت کردنهکاندا هيج خزمهت کردني له دوعا و نزا و پارانهوه
 ناسانتر نييه که خوا قبولي بکا ئه نجام و بهرهمه کهسي له ههموو شتي زياتره، ئهوهته

خوای گهوره ئەم خزمەتە ئاسانەیشی لە بەردەم ئادەمیزادا داناوه، تا هیچ کەسی بەهانهی نەمێنی بەرامبەر بە خزمەت کردنی باوک و دایک؛ چونکە کەس ناتوانی بلیت نەمتوانی تەنانت دوعایان بۆ بکەم، واتە: لەسەر ئادەمیزاد پێویستە لە خزمەت کردنی گران و ئاسان ئەوهی بۆی دەکری و لە توانیدا هەیه دەربارەی باوک و دایک هیچ کۆتایی نەکا و لە ماوهی ژيانیدا ئاماده بۆ بۆ خزمەت کردنیان. تەماشای بکەن خوای گهوره بۆ دووپات کردنهوی حوقوقی باوک و دایک ئەوهی هیناوهتەوه یادمان که چون له کاتی خۆیدا ئیমে لاواز و بی هیژ و بی هەست بووین و پێویستمان بەوان بوو که شیر و خواردەمەنی و ئاو و داودەرمان بکەن بەدەممانەوه و بەرگ و پۆشاکمان لەبەرکەن و لەش و بەرگمان بشۆن. بەلێ ئەوان بە هەموو جووری هەولیان داوه بۆ بەخێوکردن و پەرودەکردنی ئیমে و لە کاتی لاوازی و بی هیژماندا لە خوا پاراونهتەوه هەر چون بی ئیमे بژین و، بۆ مەبەستی ژیان و مانمان خۆیان کردووتە سوپەر و ویستووینا هەر دەردو بەلایی بۆ ئیमे بی، بەر ئەوان بکەوی. جا لەگەڵ ئەم هەموو خزمەتەدا که ئەوان دەربارەی ئیমে کردووینا کە ی رەوای حەقە، ئیमे بی وەفا بین لەگەڵیاندا؟

لە قورئانی پیرۆزدا لە چەند شوێنێکدا خوای گهوره ئامۆژگاریی ئادەمیزادی کردووه بە رەفتار و کرداری باش دەرەقی باوک و دایک و لە هیچ حوکمیکی تردا وەها دووبارەی نەکردووتەوه. بیجگە لەمە تەنانت ئەگەر خوای گهورهش دەربارەی خزمەتی باوک و دایک وەها ئامۆژگاری نەفەرمووایە، پێویست بوو ئینسان بە عەقل و هۆشی خۆی هەست بکات که خزمەتیان واجیبە و، پێویستە ئینسان پێچەوانە ی فەرمانی ئەوان نەکا. بی گومان موخالفەیان ناشیرینە چ جایی کاری یا قسەیی که ئازاریان بدا.

رپوایەت کراوه: خوای گهوره وەحییی نارد بۆ حەزرتی موسا (علی نبینا وعلیه السلام) که ئەگەر لەبەر خاتری موسلمانەکانتان نەبووایە دۆزەخم بەسەر بەنی ئیسرائیلدا زال دەکرد. هەر وەها ئەگەر لەبەر عابیدەکان نەبووایە یەك سەعات مۆلەتی گوناھبارەکانم نەدەدا. ئەی موسا! تاقە کەلیمەیهکی ئەوانە ی (عاق) ی باوک و دایکن که ببیتە هۆی ئازاری دلای دایک و باوک بە ئەندازە ی کێشانهی بەرد و لمی دنیا لام گرانه. موسا عەرز ی کرد: (عاق) ی باوک و دایک کێیه؟ خوای گهوره فەرمووی: ئەو کەسە یه که باوکی یا دایکی فرمانیکی پێدا دەدا ئەو دەلی (لا لبیک) واتە: بەلێ نەبی، من ئاماده نیم بۆ بەجێهێنانی فرمانی تو! خوای گهوره لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرمووی: «وَوَصَّيْنَا

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا» له شوینیکی ترا دهفرموی: «وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». ههروهها مهدهی ئهوه کهسانهی کردوهه که بهم ئایهتانه رهفتار دهکن و ئاموژگاریی خهک دهکن بو جی بهجیکردنی ئهوهی لهو ئایهتانهدا بهیان کراوه. له شوینیکی تردا فرموویهتی: «وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ». ههروهها فرموویهتی: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَذَا عَلَيَّ وَهَنْ وَفِصَالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ» واته: وهسیهت و نهسیهتی ئادهمیزادمان کردوهه که خزمهتی دایک و باوک بکن و خاکینه بن لهگهلیاندا؛ چونکه حوقوقی بهخیوکردنیان ههیه لهسهریان، بهتایبهتی دایک که به حالی زهعیفی و بی هیزی مندالهکهی له سکیدا ههلهگری و بهردهوام دهبی تا دهیی و ئینجا له باوهشیدا بهخیوکردن و شیرپیدانی تا ماوهی دوو سال دریزه دهکیشی. سوپاسی من بکه که له نهبونهوه دروستم کردوی و سوپاسی باوک و دایکیش بکه که بهمهیرهبانی ههنگاو ههنگاو بهخیوت دهکن و وهک موم له پیناوی خوشیستنتدا دهتوینهوه؛ باوک شهو و رۆژ خهریکی رۆزی پهیدا کردنه بو و دایکیش له مالهوه بی وچان رهنج دهدا و شهونخونی دهکیشی بهدیارتوهه تا پی دهگهیت و له خهم دهرهخسیت.

براکان! مانای زساهییری ئهم ئایهته ئهوه بوو که وترا. بهلام به شیوهی لیکولینهوهیش دهردهکهوی ههروهک چۆن رۆژی پینج جار فهرزی خوی گهوره جیبهجی دهکری و ئینسان ناوی خوا دهبا و زیکر و تهسیحاتی بهجی دههینی، پیویسته رۆژی پینج جار ئینسان دوعای خیر بکا بو ئهوه خوا لهسهر خزمهتکردنی باوک و دایکی تهوفیقی بدا.

جا ئهگه باوک و دایکی زیندوو بوون بروات ئهحوالیان بپرسی و ئهگه ئیشیکی پیویستیان ههبوو بویان جیبهجی بکا، ئهگه مردبوون رۆژی پینج جار لهپاش نویرهکان دوعای خیریان بو بکا و بلی: خویا عهفوویان بهفرموو و پهحمیان پی بکه، وهک ئهوان منیان به مندالی و بی دهسهلاتی بهخیو کرد. ههروهها لهو ئایهته موبارهکهوه دهردهکهوی وهک چۆن به کوفر و ئینکاری نیعمهتی خوا ئینسان گیرۆدهی سزای نهپراوه دهبی به کوفری نیعمهتی باوک و دایک و به خزمهت نهکردنیان تووشی گوناهباری و تاوانکاری و بهدهختی قیامهت دهبی. ههه لهسهر ئهم ئهساسهوه که خوی گهوره به شیوهی وهعهدهدان به عاقیبهت خیری بو ئادهمیزادی راسال و خاوهن پیاوهتی و چاکه، ئهوهی لهگه خوی گهورهدا راست و لهگه باوک و دایکدا چاک بی، ههروهها به شیوهی

هه‌په‌شه‌کردن له‌و‌که‌سانه‌که‌لا‌سار و ناله‌بارن و به‌گوویی خوا ناکهن و له‌خزمه‌تکردنی باوک و دایکیاندا که‌مته‌رخه‌من، له‌دوادوایی ئایه‌ته‌که‌دا فه‌رموویه‌تی «الی‌المصیر» واته: سه‌ره‌نجامی هه‌موویان لای منه و، من چاک و خراپم لی و ن نابی و ئاگام له‌کرداری هه‌موو لایه‌که و ده‌ستم ده‌پوا پاداشی چاکه‌بده‌مه‌وه و تۆله‌ش بسینم. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یشه‌هه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی عیباده‌ت بکا و سوپاسی خوی گه‌وره‌بکا، به‌لام له‌گه‌ل باوک و دایکیدا باش نه‌بی و سوپاسیان نه‌کا، ئه‌وه‌خودای گه‌وره‌چاکه‌ی لی قبول ناکا و پایه‌ی ناداتی.

ئیمامی غه‌زلی په‌حمه‌تی خوی لی بی‌پویاوه‌تی کردوه. که‌خوی گه‌وره‌وه‌حیی کرد بو‌هه‌زرتی موسا (د.خ) که‌هه‌ر که‌س فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی خوی بی، ئه‌وه‌هه‌ر چه‌ند له‌عیباده‌تی مندا که‌موکوپیی هه‌بی، من لیی ده‌بوورم و له‌پیزی فه‌رمانبه‌رداره‌کانی خۆمدا ده‌ینوسم. به‌لام هه‌ر که‌سی فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی نه‌بی و په‌فتاری له‌گه‌ل‌یاندا ناشیرین بی، با فه‌رمانبه‌رداری منیش بی له‌پیزی فه‌رمانبه‌رداری خۆمدا ناینوسم.

پویاوه‌ت کراوه: خزمه‌تی باوک و دایک و دل‌خۆش کردنیان خیر و پاداشی له‌نوێژ و پۆژوو و حه‌ج و عه‌مره‌ی سوننه‌ت زۆرتره. شایانی باسه‌مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه‌ئوه‌نییه‌ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن نوێژ و پۆژوو و حه‌ج و عه‌مره‌ی سوننه‌ت نه‌که‌ن، به‌لکو مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ئه‌وانه‌ی واجیبات به‌جی دین و له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن، ئه‌وانه‌ئه‌هلی نه‌جاتن، ئه‌گه‌ر چی سوننه‌تیشیان ته‌واو نه‌بی.

پویاوه‌ت کراوه: هه‌ر که‌سی یه‌کی له‌م سی سیفه‌تانه‌ی هه‌بی، ئه‌وه‌په‌فتاری باش سوودی نییه‌بو، یه‌که‌م: شه‌ریک دانان بو‌خوا واته: کوفر به‌هه‌ر شیوه‌یی بی. دوهم: ئازاردان و بی‌گوویی کردنی باوک و دایک. سییه‌م: فیرار و هه‌لاتن له‌چه‌نگی دژی کافراندایه‌بی به‌هانیه‌کی شه‌ری. واللّه‌أعلم. جا هه‌ندئ له‌زاناکان له‌به‌یانی ئه‌م فه‌رموده‌موباره‌که‌دا فه‌رموویانه: مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ئه‌وانه‌ی ئازاری باوک و دایکیان ده‌دن و ئه‌وانه‌ی بی به‌هان له‌چه‌نگی ناوبراوا هه‌لدین به‌رانبه‌ر به‌کرده‌وه‌ی چاکیان جه‌زا و پاداش ناووسری وه‌ک موسلمانێ تر که‌ئو سیفه‌ته‌خراپانه‌یان نه‌بی؛ چونکه‌ئه‌م سیفه‌تانه‌ئینسانیه‌که‌سووک ده‌که‌ن تا له‌مه‌یدانی ئیسلامه‌تیدا قه‌دروقیمه‌تی نامینی ئه‌گینا تا عه‌ته‌کانی به‌ته‌واوی به‌تال نابنه‌وه.

خوای گهوره له قورئانی پیرۆزا فهرموویهتی: «وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا». واته: ئەگەر باوک و دایکت ههولیان دا بۆ ئەوهی تو کافر ببی و شەریک بۆ خوا قەرار بدەئەوه لهم حالەتەدا به‌گۆییان مەکه؛ چونکه کوفر و بێ ئیتاعه‌تی خوا به هیچ شیوه‌یی رها نییه. به‌لام له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا له ژیان و گوزهرانیاندا پشتیان لێ هه‌ڵ مەکه و به‌ پیاوه‌تی و جوامیرانه له‌گه‌ڵیاندا هه‌لسوکه‌وت بکه و، هه‌میشه با رووت گه‌ش و کراوه بی له‌گه‌ڵیاندا.

سه‌بارهت به‌ ته‌می و ته‌رییه‌تی بنیاده‌م له‌سه‌ر خزمه‌تی باوک و دایک ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه بۆ ئینسانی ژیر و به‌فام به‌سه؛ ئەوه‌ته ده‌فه‌رمووی: ته‌نانه‌ت ئەگەر باوک و دایک ئەوه‌نده خراپ بن هه‌ولی کافر بوونی کورپه‌که‌یان بدن و هه‌شتا هه‌ر دروست نییه کورپه‌که‌یان له کاروباری ژیان و هه‌لسوکه‌وتی رۆژانه‌دا پشتیان تی بکا و خزمه‌تیان نه‌کا. هه‌روه‌ها ئەوه‌یش له ئایه‌ته‌که‌ ده‌رده‌که‌وی که هه‌رگیز دروست نییه ئینسان له سه‌رپێچی و تاوان و پێچه‌وانه‌یی ئەمری خوادا به‌گۆیی هیچ که‌س بکا، وه‌کو مه‌شه‌هوره (لا طاعة في معصية الله).

ره‌فاقه‌تی باوک و دایک به‌ شیوه‌یه‌کی باش ئەوه‌یه بیانژێنی و خوارده‌مهنی و به‌رگ و پۆشاک و پێویستییه‌کانی تری ژیانان به‌پێی ده‌سه‌لات و به‌گۆیره‌ی ئەوه‌ی له‌و رۆژدا و له‌و شوینه ژیاندا باو و عاده‌ته‌ بۆ دابین بکه‌ی. هه‌روه‌ها هه‌ر پێویستییه‌کیان بوو به‌پێی توانا بۆیان جی به‌جی بکه‌ی و که‌ نه‌خۆش که‌وتن خزمه‌تیان بکه‌ی و بیانبه‌یته سه‌ر دوختۆر و، له‌ هه‌لسان و دانیه‌شتندا شه‌رمیان لێ بکه‌ی و قسه‌ی خۆشان له‌گه‌ڵ بکه‌ی و ماوه‌ی ئەوه‌ نه‌ده‌ی ژنه‌که‌ت به‌سووکی ته‌ماشایان بکا و ته‌می منداڵی وردت بکه‌ی شه‌رمیان لێ بکه‌ن و خۆت به‌ ده‌نگی نه‌رمونیان و به‌ ئەده‌ب بانگیان لێ بکه‌ی. ئەگەر خوا نه‌خواسته‌ زویر بوون دلیان به‌ده‌یته‌وه و ئاشتیان بکه‌یته‌وه. به‌کورتی بیجگه‌ موخاله‌فه‌ی ئاین به‌پێی توانا خزمه‌تیان بکه‌ی هه‌تا ده‌مرن.

جا براکان! ته‌مasha بکه‌ن خوای گه‌وره‌ چه‌ند قه‌دری باوک و دایکی گرتووه و به‌ گه‌وره‌ پێشانی داو و داوای له‌ به‌نده‌کانی کردووه رێزیان لێ بگرن؟ ته‌نانه‌ت وه‌ک باسما‌ن کرد، ئەگەر ئه‌مر به‌ منداڵه‌که‌یان بکه‌ن کوفری خوا بکا، ئەگەر چی نابێ له‌وه‌دا به‌گۆییان بکا، هه‌شتا هه‌ر دروست نییه ده‌ست له‌ خزمه‌تکردنیان هه‌لبگرێ و ده‌بی هه‌ر به‌ پیاوه‌تی و جوامیری له‌گه‌ڵیان هه‌لسوکه‌وت و گوفتار و ره‌فتار بکا ئیتر له‌پاش وردبوونه‌وه له‌م

ئايەتە پيرۆزە مەجالى ئەو نامىنى بۇ ھېچ مۇسلماننى كە بلى: باوك و دايكى من خوويان خراپە بۆيە من خزمەتيان ناكەم: چونكە ھەرگىز ھېچ خوويەكى خراپ ناگاتە پايەى كافر بوون و ئەمر كردن بە كافر بوونى ئەولاد، ئەوئەتە لە ئايەتەكەدا خوا دەفەرمووى تەنانەت ئەگەر باوك و دايك تى كۆشان بۇ كوفرى ئۆو، تەنيا لەوئەدا بەگوپيان مەكەن، ئيتەر دەبى، لە ژياندا بە پياوئەتى و بەگوپرەى داوونەرىتى پۆژ بەباشى لەگەلياندا بژين.

لە حەزرتى ئەسمای كچى حەزرتى ئەبوو بەكرى سىدىقەو دەگپرنەو (ر.خ) كە فەرموويەتى: دايكم لەكاتى كافرييدا لە مەككەو بەسەردان ھات بۇلام بۇ مەدينە. منيش پۆيشتمە خزمەتى حەزرت (د.خ) و ەرزم كرد: دايكم ھاتوئە بۇ ديدەنيم، ئايا خزمەتى بكەم و پىزى لى بگرم يا نا؟ حەزرت (د.خ) لە ولامدا فەرمووى: سىلەى پەحم بەجى بئینە و خزمەتى بكە و پىزى لى بگرە.

رپوايەت كراو: ئينسانى كە (عاق الوالدين) بى، واتە: ئازارى باوك و دايك بدا، ھەر خىرى بكا ھەر نارواتە بەھەشت. بەلام ئينسانى (بار بالوالدين) بى، واتە: لەگەل باوك و دايكيدا چاك بى و خزمەتيان بكا ھەر كەدەوئەيەكى شەپ بكا، بيجگە كوفر، ھەر دەرواتە بەھەشت. واتە: كەدەوئەكانى تاعەت و خيراتى ئينسانى بى شەرم و ئازاردەرى باوك و دايك ئەوئەندە نرخيان نىيە كە خاوەنەكانيان زوو بەزوو بەرنە بەھەشت و، چوونى بەھەشتيان دەكەوئە پاش چوونى مۇسلمانەكانى تر.

حەزرت (د.خ) ئازاردانى باوك و دايكى لەپاش كوفر لە (أكبر الكبائر) و لە سەبەى موبىقە حسىب كەدوئە، واتە: ئەو ھەوت گوناھانە كە خاوەنەكانيان بەھىلاكدا دەبەن و مۇستەھقى دۆزەخيان دەكەن.

براكان! ھوكمى ئازاردانى باوك و دايك ئەوئەندە بەد و نالەبار و ناھەموارە لەناو گوناھە گەورەكانداكە لە ھەوت سەد گوناھ زياترن جيا كراوئەتەو، لەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە لەسەر ئىختلافى رپوايەت كە موبىقە دانراون حسىب كراو، بەلى نالەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە كە لە نەگبەتیی ئەوانەو ئينسان بەبى ئيمان دەمرى و سەلبى سەرمەرگ دەبى - پەنا بە خوا -.

رپوايەت كراو ھەموو گوناھى، ھەرچون بى، لەوانەپە خواى گەورە تۆلەكەى بخاتە

پوژی قیامت نازاردانی باوک و دایک نهبی که هر له حالی ژیاندا و له پپیش مردندا خوی گوره توله کهی نیشان ددا به خاوه نه کهی. ههروهها مهترسی له وه دهکری ئه و توله یه سه لیبی ئیمان بی، واته: خاوه نی ئه و گونا هه به بی ئیمانی بمری (أعاذنا الله من ذلك) یاخو ئه گهر به ئیمان هه و به بمری له قیامتدا سزای زور سخت و نابار ده بی.

ریوایهت کراوه: که سی پویشته خزمه تی حه زرت (د.خ) و عه رزی کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا من زور ناره زوم له جیهاد هه یه، به لام ناتوانم برؤم بیکه م. حه زرت فه رموی باوک و دایکت که سیان ماوه؟ عه رزی کرد: به لی دایکم ماوه. فه رموی: ده ی جیهادی تو له پیناوی ره زامه ندی خوادا ئه وه یه چاکه له گه ل دایکتدا بکه ی و پیویستی سه رشانت به رامبه ری به جی بی نی، مادام ئه وه ت کرد ئه وه تو به حاجی و به غه زاکه ر ده نوو سرتیت.

ریوایهت کراوه: که سی به شیوه ی میهره بانی و نه رمی و نیانی و قسه خو شی خزمه تی دایکی بکا و لای خوی رای بگری، ئه وه لای خوی گوره له و که سه گه وره تره که شم شیر بوه شینی له پوی کافر اندا و جیهاد بکا.

براکان! ئه و ئایه تانه که بو چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا هاتوون به سن بو عیبه رت گرتن و ئاموژگاریی ئینسانی موسلمان. خودای گوره له مه دح و سه نای حه زرتی یه حیادا فه رمویه تی: «وَبِرًّا بِالَّذِيهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا». واته: یه حیا له گه ل باوک و دایکدا چاک بو و ئینسانیکی دل ره ق و سه رکیش نه بوو که نازاری باوک و دایکی بدا. هه ر له م بابه ته وه له ئه نه سی کو ری مالی که وه ده گپ نه وه (ر.خ) که حه زرت (د.خ) فه رمویه تی: چوار جو ره مال سه رفکردن هه ن که له پوژی قیامتدا پاداشیان له به ر زوری حسیب ناکری، واته: سه وایبان بی ئه ندازه یه؛ یه که م مال سه رف کردن بو دایک و باوک. دو وه م مال سه رفکردن بو هه ژاران و داماوان له مانگی ره مه زاندا. سییه م: مال سه رفکردن بو خیزان، واته ئینسان به پیی داونه ریتی ئه و شوینه و ئه و کاته به شیوه یه کی شه ری مه سه رف بکا بو ژن و مندالی خوی. چواره م مه سه رف کردن له ریگه ی خوادا و (فی سبیل الله) ئینسان خزمه تی موسلمانان بکا. به لی ئه م چوار جو ره مال سه رفکردنانه له جو مله ی گه وره ترین عیبادت و خوا په رستی حسیب ده کرین.

ریوایهت کراوه: پوژی حه زرت (د.خ) سه رکه وته سه ر مینه ره که ی و له هه ر پله یه ک که سه رده که وی ده یفه رموو: ئامین.

هاوریه کانی عه رزیان کرد: هو ی ئه م سی جار ئامین کردنه ت چی بوو؟ فه رموی: له

پلهی یهکه مدا جیبرهئیل فهرمووی: یا محهمه ههر کهسی فریای یهکی له باوک و دایکی خوئی بکهوئی، واته ماوهیهکی مونسب له ژیانی ئهواندا بژی و لهپاشاندا بمرئی و بپرواته دۆزهخ خوا بیباته ناو دۆزهخهوه؛ چونکه ئهگهر ئهوه کهسه خزمهتی باوک و دایکی بگردایه بهههشتی دهبوو، مادام خزمهتی نهکردوون با له دۆزهخدا سزا بدری، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. له پلهی دوهمدا وتی: یهکی ناوی تو بیسی و لهبهر بی موبالاتی سهلهواتت لی نهدا با دوور بی له پرحمته، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. له پلهی سییه مدا وتی: کهسی مانگی رهمهزانی پیروزی بهسهردا بی و لهو مانگه دا ئهوهنده تاعته و خواپهرستی و نویت نهکا و ئهوهنده پۆژوو نهگری و ئهوهنده خیر و چاکه نهکا که پاداش و جهزای چاک مسوگهر بکا، ئهوه مانگه بی و بپروا و ئهوه ههر ناهومید و بی بهش بی له پاداشی چاک یاخوا ههر ناهومید بی، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. بیگومان ههر دوعایی چهزرت (د.خ) ئامینی بو بکا، خوای گهوره قبولی دهکا.

براکان! مانای ئهم ریوایهته پیروژه ئهوهیه که دین و دنیا به ههل دهست دهکون و خزمهتی باوک و دایک ههلیکی جوانه و، سهلهواتدان له چهزرتی (د.خ) ههلیکی جوانه و، هاتنی مانگی موبارهکی رهمهزان بو پهیداکردن و کوکردنهوهی سهواب و پاداش ههلیکی یهکجار نایاب و جوانه. دیاره کهسی ئازا و لیهاتوو و مهرد بی، ههل لهکیس نادا و ناهیلی له دهستی دهریچی. جا مادام کابرا نامهرد بوو و ئهوه هله باشانهی لهکیس دا با ههر ئاواره بی وهک ئاواره بوو!

ریوایهت کراوه جاری چهزرت (د.خ) فهرمووی «رغم أنفة، ثم رغم أنفة» واته خوا داماو و مههتووی بکا، خوا داماو و مههتووی بکا. هاوپییهکانی عهرزیان کرد: باسی کی دهکهی و دوعا له کی دهکهی؟ فهرمووی له کهسی که بههوی خزمته نهکردن و ریز نهگرتنی باوک و دایک ههر دووکیان یا یهکیکیانهوه نهپرواته بهههشت. واته: ئینسانی ئهوهنده پیاوهتی لهگهله باوک و دایکی نهبی و خزمهتیان نهکا و خهمیان نهخوا و بههوی خزمته نهکردنی ئهوانهوه به بهههشت شاد نهبی یاخوا ههر مههتووک و داماو بی.

کوپه خویشهویستهکانم ! ئهم فهرمووده پیروژه و لهگهله فهرمووده پیشوووهکesh دهیلین لهسهر ئهوه که ریزگرتن له باوک و دایک و خزمته کردنیان دهبنه هوی ئهوهی که خوای گهوره ئهوه ئینسانه ریزگره خزمته گوزاره عهفوو بکا و بیخاته بهههشت. ههروهها نازاردانی باوک و دایک و ریز لی نهگرتنیان و خزمته نهکردنیان، دهبنه هوی ئهوه که

خوای گوره ئو ئینسانه ریزنه گره بی خزمه ته سپلهیه هواله ی دۆزه خ بکا.

پیوایهت کراوه چوار جوړه ئینسان زور له بارن بو ئه وهی برؤنه دۆزه خ و سزا بدرین، یه کهم ئه وانهی له سه ر خوار د نه وهی شه راب به رده وامن. دووهم ئه وانهی به ناحق مالی هه تیو دهخون. سییه م ئه وانهی سوود دهخون. چوارهم ئه وانهی به رامبه ر باوک و دایکیان بی ئه دهب و بی مرووه تن. «قال علی، رضي الله عنه، مکتوب علی باب جهنم: من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومکتوب علی باب الجنة: أنت محرمة علی کل بخیل ومراء وعاق ونمام و دیوث». واته: هه زه ته ی عه لی (رخ) فه رموویه تی: له سه ر ده رگای دۆزه خ نووسراوه: هه ر کهس سه ریچی له ئاره زووی نه فسی بکا و دوی نه که وی به هه شت دوا ئارامگایه تی. ئه وه ییش دوی ئاره زووی نه فسی بکه وی و جله وی بو شل بکا، ناخی دۆزه خ چیگایه تی. هه روه ها له سه ر ده رگای به هه شت نووسراوه: تو ئه ی به هه شت حه رام کراوی له ئینسانی رژد و ریاباز و له گه ل باوک و دایکدا سپله و له وهی قسه له ناو خه لکدا بینی و بباو له وهی گه وادی بکا.

پیوایهت کراوه: په زامه ندیی خوا له په زامه ندیی باوک و دایکدایه و، خوای گوره نه فرینی له ههوت جوړه ئینسان کردووه و، له سه ر یه کیکیان سی جار نه فرینه که ی دووباره کردووته وه ئه گه ر چی جاری بهس بوو. فه رمووی: مه لعوونه که سی ئازاری باوک و دایک بدا. مه لعوونه که سی په فتاری وهک په فتاری قهومی لووت بی، مه لعوونه که سی په فتاری وهک په فتاری قهومی لووت بی. مه لعوونه که سی په فتاری وهک په فتاری وهک په فتاری وهک په فتاری قهومی لووت بی. هه روه ها پیوایه ته که له سه ر ههوت جوړه که، ده روا تا ته واو ده بن. پیوایهت کراوه: حاریسه ی کوری نوعمان، خوای لی رازی بی، پوژی له گه ل دایکیدا پووی ترش کرد و قسه ی تالی له پرویدا کرد. له پاشدا له که فاره تی ئه وده دا دوو به نده ی ئازاد کرد. هه روه ها له هه زه ته ی عایشه وه پیوایهت کراوه، په زای خوای لی بی، فه رموویه تی: له هه زه تم بیست (د.خ) فه رمووی: پویشتمه ناو به هه شته وه و دهنگی یه کیکم بیست قورئانی ده خویند؛ پرسیم: ئه م دهنگه دهنگی کییه وه ها قورئان ده خوینی؟ وتیان: ئه وه دهنگی حاریسه ی کوری نوعمانه (رخ) که له هه موو کهس زورتر خزمه تی باوک و دایکی کردووه. پیوایهت کراوه: هه ر کهس پیی خو شه ته مه نی دریز و رزق و پوژی زورتر بی، چاکه له گه ل باوک و دایکیا بکا و سیله ی په حم به جی بینی. له پیوایه تیکی ترا ده لی با نویژه کانی باش به جی بینی.

براکان! دهلیل لهسه‌ر پایه‌ی به‌رزیی ئه‌و که‌سانه‌ی که چاکه له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا ده‌کهن، ئه‌وه‌یه که ئینسان به‌هۆی چاکه‌کردنه‌وه له‌گه‌ل باوک و دایکا به‌فه‌رمانبه‌رداری خوا حسیب ده‌کری و به‌خاوه‌ن ته‌قوا ده‌ناسری و خوای گه‌وره‌یش له‌قورئاندا فه‌رموویه‌تی: «ومن یتق الله يجعل له مخرجاً ويرزقه من حيث لا يحتسب، ومن يتوكل على الله فهو حسبه». واته: که‌سی له‌خوا به‌ترسی و خوی له‌نافه‌رمانیی خو، به‌پاریزی و به‌ئهمری خوا و پیغه‌مبه‌ر بجوولیته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ خوای گه‌وره‌ ریگا و ده‌ره‌تانی ژبانی باشی بو ده‌کاته‌وه و پزق و پوزیی له‌ریگه‌یه‌که‌وه بو ده‌نیزی که‌هه‌رگیز به‌خه‌یالیدا نه‌ییت. هه‌ر که‌س پال به‌په‌حمه‌تی خواوه‌ بدا، پشت به‌و به‌هستی و پشته‌سووری میه‌ره‌بانیی ئه‌و بی، خوا کیفایه‌تی کاری ئه‌و ده‌کا و هه‌رگیز دامای نا‌کا. دیاره‌ ئه‌م جو‌ره‌ ئینسانه‌ به‌سه‌ربه‌ری ده‌مری و به‌سه‌ربه‌ری زیندوو ده‌بیته‌وه له‌به‌هه‌شتدا هه‌تا هه‌تایه‌ ئیستراحت ده‌کا. ئه‌و که‌سه‌یش ئازاری باوک و دایکی بدا به‌ناموته‌قی و له‌خوا نه‌ترس ده‌ناسری؛ که‌وابوو ده‌بی له‌ئاگری دۆزه‌خدا سزا بدری، چونکه‌ بی گوویی و نافه‌رمانیی خوای کردوو و خوای گه‌وره‌یش فه‌رموویه‌تی: «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ» واته: هه‌ر که‌س به‌رامبه‌ر به‌خوا نافه‌رمان بی ئه‌وه به‌راستی ئاگری دۆزه‌خ بو ئه‌و دانراوه.

ریوایه‌ت کراوه: هه‌ر کاتی کورپی به‌چاوی خو‌شه‌ویستی و ئیحترام ته‌ماشای باوکی خوی بکا، ئه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌یه به‌نده‌یه‌کی ئازاد کردبی. هه‌ندی له‌هاورپییه‌کانی عه‌رزبان کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئه‌ی ئه‌گه‌ر سیسه‌د و شه‌ست جار ته‌ماشای بکا؟ چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموی (الله أكبر) واته: ئیوه ته‌عه‌ججوب ده‌کهن له‌وه که‌ خوای گه‌وره به‌رامبه‌ر کاریکی بچووک که‌ره‌می زور له‌گه‌ل به‌نده‌ی خویدا بکا. ئه‌مه له‌که‌ره‌می نه‌پراوه‌ی خواوه‌ دوور نییه. خوای گه‌وره به‌رامبه‌ر به‌کرده‌وه به‌لینی چوونه به‌هه‌شتی داوه به‌به‌نده‌کانی خوی و فه‌رموویه‌تی: «أولئك أصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون». که‌وابی ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌هۆی یه‌ک جار ته‌ماشای باوک و دایک به‌پزیه‌وه به‌قه‌ده‌ر ئازاد کردنی سه‌د هه‌زار به‌نده‌ پاداش بداته‌وه، هیشتا که‌مه و قه‌تره به‌ده‌ریایه. (والله أكبر قدرة، فأفهم).

ریوایه‌ت کراوه: یه‌کی هاته‌ خزمه‌ت چه‌زه‌ت (د.خ) و عه‌رزی کرد: ده‌مه‌وی برۆم بو غه‌زا. ئه‌ویش فه‌رموی: له‌باوک و دایکت که‌سیان ماوه؟ عه‌رزی کرد: به‌لی دایکم ماوه.

ئەویش فەرمووی: جیهادی تۆلە پېڭای خوادا ئەوہیە خزمەتی دایکت بکەى وەکو کردووتە. مادام تۆلەگەل دایکتدا باش بى بە خاوەن حەج و خاوەن عومرە و بە موحاھید دەنوسرپیت. رپوایەت کراوە خوای گەورە وەحیی کرد بۆ حەزەرەتى موسا (د.خ) و پپى فەرمو: ئەى موسا! قەدرى باوك و دایکتان بگرن، بەپاستى ھەر کەس قەدرى ئەوان بگرى تەمەنى درپژ دەکەم و ئەولادى وەھای پپى دەدەم خزمەتى بکەن وەك ئەو خزمەتى ئەوانى کردووہ و، ئەگەر کەسى ئازارى ئەوان بدا و قەدریان نەگرى تەمەنى کورت دەکەم و ئەولادى وەھای دەدەمى کە ئازارى دللى بدەن و خراپ بن لەگەلیدا. براکان! بەشى زۆرى ئەوانەى کە خزمەتى باوك و دایکیان ناکەن ئەولادیان لەگەلئاندا خراپ و نامەرد دەبن، بەلام ئەمە مەعنای ئەوہ نپپە لە ھەموو حالیکدا وابى؛ جارى وا دەبى ئینسانى لەگەل باوك و دایکیدا خراپە، کەچى ئەولادى ئەو لەگەل ئەودا باش دەبن.

رپوایەت کراوە: حەزەرەت (د.خ) فەرموویەتى: لەو شەوہدا کە رپویشتم بۆ ميعراج چەند کۆمەلپکم دى بەسەر کورەى ئاگرەوہ ھەلئاسرابوون. منیش پرسیم ئەى جیبرەئیل ئەمانە کپن؟ وتى: ئەمانە ئەو کەسانەن کە لە دنیادا جنيویان بە باوك و دایکیان داوہ و لەگەلئاندا خراپ و بەد و بى شەرم بوون. ھەر وەھا رپوایەت کراوە: ئەوانەى لە دنیادا (عاق)ن و جنيو بە باوك و دایکیان دەدەن لە قەبردا وەکوو باران پشکو بەسەریاندا دەبارى. کورپەکەم! ئەمە جەزای ئەو کەسەى کە جنيو بە باوك و دایکی دەدا. جا تەماشای بکەن و قیاس بکەن ئەگەر کورپەکان بپجگە جنيودان لپیان بدەن و مائیشیان لى داگیر بکەن و دەریان بکەن دەبى چەندى سزا و ئازارى گوڤ و پوژى قیامەتیان سەخت و نالەبار بى؟!؛

من ئاگادارم ئەم جوڤە بى ئەمەکى و ئازاردانى باوك و دایکە زۆر پووی داوہ، جا ئەگەر تەنیا عقووقى باوك و دایک بپتە ھوى لى سەندنەوہى ئیمان، وەکو لە ھەندى رپوایەتدا ھەیە، دەبى پاداشى عقووق لەگەل ئەم جوڤە بى شەرمى و ناپیاویپە لەگەل باوك و دایکدا چى بى؟! ھەر وەھا رپوایەت کراوە: ھەر کەس لە دنیادا باوك و دایکی خوى عاجز بکا خوا غەزەبى لى دەگرى.

لە ئەنەسى کورپى مالیکەوہ دەگپرنەوہ (ر.خ) کە عەلقەمە ناوى ھەبوو زۆر ئەھلى تاعەت بوو نەخووش کەوت و گەیشتە حالى گیان کەنشت. ژنەکەى خەبەرى بۆ حەزەرەت نارد (د.خ) کە مپردەکەم لە حالى گیانەلادایە و ھەرچى ھەول دەدەم شایەتومانى بە

زمانا نایی. حەزرت (د.خ) بیلالی حەبەشی و عەمماری کورپی یاسری نارد و پیی
 فەرموون: کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان و ھەولیی لەگەڵ بەدەن شایەتومان بئینی.
 ئەوانیش پۆیشتن و ھەولیان دەدا کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان بەلام بی ھوودە
 بوو زمانی یارمەتی نەدەدا. دوو ھاوپی بەپیزەکانی حەزرت گەرانەوہ خزمەتی و
 حالەکەیان بۆ گێرایەوہ. حەزرت فەرمووی: ئایا باوک و دایکی یا یەکیکیان ماوہ؟ یەکی
 لەویدا جوابی دایەوہ: بەلئی ئەی پیغەمبەری خوا دایکی ماوہ. حەزرت (د.خ) یەکیکی نارد
 بۆ لای دایکی کە پیی بلین ئەگەر دەتوانی بیٹ بۆ لام ئەگەر ناتوانی لە مال دەرئەچی
 ھەتا من دیم بۆ لای ئەو. پیریژنەکە وتی: پۆحم بەقوریانی، من دیم بۆ خزمەتی
 پیغەمبەر (د.خ). عاسایەکی بەدەستەوہ گرت و ھات بۆ خزمەتی و سەلامی کرد و حەزرت
 (د.خ) جوابی دایەوہ. ئینجا فەرمووی: دایکی عەلقەمە! راستم پیی بلئی، ئەم کورپی تو
 حالی چۆن بوو لە ژیانی خۆیدا؟ ئەویش عەززی کرد: ئەم کورپەم نوژی دەکرد و
 پۆژووی دەگرت، بەلام من زۆر دلم لئی عاجز بوو. حەزرت فەرمووی: بۆچی؟ پیریژنەکە
 عەززی کرد: چونکە قەدری ژنەکەیی دەگرت و قەدری منی نەدەگرت و حورمەتی ئەوی
 دەدا بەسەر مندا. ئینجا حەزرت (د.خ) فەرمووی: ئەی بیلال! برۆ داری سووتەمەنی بیئە
 با عەلقەمە بسووتینم، ئینجا پیرە داکەکەیی وتی: ئەی پیغەمبەری خوا! چۆن کورپی من و
 میوہی دلم لەبەر چاومدا دەسووتینی؟ دلم ئەمە ھەلناگری. حەزرت (د.خ) فەرمووی:
 ئەی دایکی عەلقەمە! سزای خوای گەورە لەم سووتاندنەیی ئیمە سەختترە، ئەگەر دەتوئی
 خوای گەورە عەلقەمە عەفوو بکا گەردەنی ئازاد بکە با لە سزای دۆزەخ پزگاری بیی.
 قەسەم بەو کەسە کە گیانی من لە قودرەتی ئەوایە، بەو نوژیانەیی کردووتی و بەو
 پۆژوانەیی گرتوونی پزگار نابئی ھەتا تو گەردنی ئازاد نەکەیی. ئینجا پیریژنەکە عەززی
 کرد: (یارسول اللہ) پۆحم بەقوریانی تو بی ئەوا خوا و حازرانی ئەم مەجلیسەم کرد بە
 شاھید کە من لە عەلقەمە پازی بووم و گەردەنیم ئازاد کرد. پاش ئەم کەینوبەینە
 حەزرت (د.خ) فەرمووی: بیلال! برۆ بۆ لای عەلقەمە بزانی ناخو ئیستا دەتوانی کەلیمەیی
 شەھادەت بە زمان بلئی؟ چونکە لەوانەییە دایکەکەیی لە من شەرم بکا و بە دل ئازادی
 نەکردبی. بیلالیش بەپەلە پۆیی، کە گەیشتە بەر دەرگای ژوورەکەیی عەلقەمە بیستی
 کەلیمەیی شەھادەت دەلئی. ئیتر ھەر لەو پۆژەدا وەفاتی کرد و نیژرا حەزرت (د.خ) ھاتە
 سەر قەبرەکەیی فەرمووی: ئەی کۆمەلئی موھاجیر و ئەنسار! ھەر کەس ژنەکەیی لە دایکی
 زیاتر ئیحترام بگری و دلئی دایکی ئازار بدا و خوا لە خوئی عاجز بکا و خزمەتی نەکا، ئەوہ

خوا و مه لائیکه کان هه موو له عنه تی لی ده کهن و خوای گه وره نه فهرز و نه سوننه تی لی قبول ناکا، مه گهر به ئیخلاص ته و به یه کی راستی بکا؛ چونکه رهزای خوا له گه ل رهزای باوک و دایکدایه و غه زه بی خوا له گه ل غه زه بی باوک و دایکدایه. جا هه تا ده توانن ئەم ئامۆژگارییه وهر بگرن.

عه بدوللای عومه ر (ر.خ) ده فهرموی: ژنیکم بوو، زۆرم خووش ده ویست به لام باوکم هه زی له چاره ی نه بوو، فهرموی: ته لاقی بده. به لام من ته لاقم نه دا و پویشتم ئەم باسه م عهرزی هه زه ت کرد (د.خ)، فهرموی: ته لاقی بده. جا براکان! ته ماشا به فهرموی خودای گه وره هه ز له ته لاقدانی ژن ناکا و، هه زه تیش (د.خ) فهرمویه تی: «ابغض الحلال الی الله الطلاق». واته: ناره زاترین هه لال لای خوا ژن ته لاقدانه، که چی ئەگه ر باوکی کوپ ویستی کوپه که ی ژنه که ی ته لاق بده سوننه ته ته لاقی بده، به لکو له و مه سه له دا که باسه مان کرد به هوی ئەمه ره که ی هه زه ته وه (د.خ) واجیب بووه.

ریوایه ت کراوه: پوژی یه کی هاته خه زه تی هه زه ت (د.خ) و عهرزی کرد: ئە ی پیغه مبه ری خوا! باوکم موحتاجی مالی منه، ئەمرت به چییه؟، فهرموی: تو خوت و مالت هی باوکتن، ئینجا پرووی کرده هاو پیه کانی و فهرموی: ئەولا ده کانی ئیوه وه کو که سابه تی هه لالی ئیوه، که واته له مالی ئەوان بخون. هه ندی له زانایان ده گپ نه وه که له ته وراتدا نووسراوه: هه ر که سی له باوک و دایکی خوی بده، جهزای کوشتنه. مه به س له م نه قلّه ئەوه یه که ئازاردانی باوک و دایک له ئاینی پیشووانیشدا هه ر به گونا هی گه وره دانراوه و جهزای ئەوه بوو که ئازارده ر بکوژی. هه روه ها ریوایه ت کراوه: ئەگه ر یه کی له گه ل باوک و دایکیدا خراپ بی، خوای گه وره دوو جار ده رگای دۆزه خی بو ده کاته وه، واته: دوو قاتی گونا هباری تر موسته هقی سزایه، یه کی له بهر ئەسلای ناپیاوییه که ی. دووه م له بهر ئەوه که ئەو ناپیاوییه ی له گه ل ئەسل و بنه په تی خویدا کردووه.

ریوایه ت کراوه که س شه ویکی به سه ردا تی په ری و پوژی لی بیته وه و له سه به یندا باوک و دایکی لی زویر بن، ئەوه دوو ده رگای له دۆزه خ بو ده کرینه وه، یه کی له بهر ئازاردانی باوکی و یه کی له بهر ئازاردانی دایکی. هه ندی له ئەسهابه کان عهرزی هه زه تیان کرد: هه ر چه ند باوک و دایک و دایکه که یه ل گه ل کوپه که یاندا خراپ و سه مکار بن؟

فهرموی: هه ر چه ند باوک و دایکی له گه لیدا سه مکار بن.

براکان! جا تهماشای ئه مه بکهن مادام له کاتیکیدا که باوک و دایکیش سته مکار بن، هیشتا بی ئه ده بی کورپه که یان ببیته هوی سزای خوی گه وره، ده بی له کاتیکیدا که باوک و دایکه که ئینسانی باش بن، پاداش و سزای کورپه خراپه که یان چهند ناهه موار و ناله بار بی!

له بابته ئازاردانی باوک و دایکه وه ئایهت و هه دیس و قسه و باس زۆرن، به لام له بهر ئه وه که درێژهدان به باسه که نه بیته هوی دلپه ریشان، بهم ئه ندازه ئیکتیفام کرد، چونکه ئه م ئه ندازه به سه بو که سی که باوه ری به ئایهت و هه دیس هه بی و دلی ئه وه ند ه پووناکی باوه ری تیدا بی که شتی راستی لی ون نه بی. به لام پیویسته له م شوینه دا، هه ندی باشی چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا باس بکه م؛ هه تا ئه وان ه ی که سوپاس بو خوا حالیان له گه ل باوک و دایکیاندا باشه، زۆر سوپاسی خوی گه وره بکه ن که به و پایه ی ئیحسانه شادبوون و له نه گبه تی ئازاردانی باوک و دایک رزگار بوون:

رپوایهت کراوه هه ر موسلمانێ رۆژی لی بیته وه و له و کاته دا باوک و دایکی لی رازی بن، ئه وه خوی گه وره ئه مر ده فهرمو ی که دوو ده رگای به هه شتی بو بکریته وه، ده رگایه ک له بهر ره زای باوکی و ده رگایه ک له بهر ره زای دایکی. هه روه ها رپوایهت کراوه: هه ر که سی چه زی له ته مه ن درێژی و رزق و رۆزی و ژبواری گوشاد و فراون هه یه با له گه ل باوک و دایکیدا باش بی و په فتاری پیاوانه بی.

رپوایهت کراوه: خۆتان بخه نه ژیر پیی دایکتان؛ چونکه به هه شت له ژیر پیی دایکدا به. به لی ئه م هه دیسه شه ریفه ده لیله له سه ره ئه وه که خزه ته تی باوک و دایک ده بیته هوی رپوایشته به هه شت.

براکان! ئه گه ر یه کی له پاش وه فاتی باوک و دایکی ئه م نامه ی منه ی بو خوی نرایه وه ئه وه پیویسته هه موو رۆژی به قه ده ر توانا دوعای خیریان بو بکا و بلی: خویا له گونا ه ی باوک و دایکم ببووره و میه ره بان یان له گه ل به فهرمو وه که ئه وان له کاتی مندالیما میه ره بان بوون له گه ل مندا و به خویان کردم. هه روه ها به پیی توانا قه در ی برا و خوشکیان بگرن و به چاوی حورمه ته وه سه یری دۆست و براده ریان بکه ن. هه ر عه د و په یمانیکیان کردوه، به جیی به یزن تا ئه گه ر ناوتان له ده فته ری باوک و دایک ئازارده رانا نووسرابی، بکوژینریته وه و له ده فته ری له گه ل باوک و دایک چاکاندا بنووسری (یمحوا الله ما یشاء ویثبت).

جەلالەددینی سیوتی، پەحمەتی خوای لی بی، دەگێڕیتەو: کە مالیکی کوپی دینار شەویکی جومعه دەروا بۆ زیارەتی گۆرستانی خۆیان، تەماشای دەکا نوور ھەموو قەبرەکانی داپۆشیو. ئەویش پروو دەکاتە قەبرێک و لە خاوەنکەیی دەپرسی: ئەم ھەموو نوورە چییە؟ ئەویش دەلی: لەم شەوی جومعهدا یەکی دوو پکات نوێژی شەوی کردوو و سوورەتی (کافرون) و سوورەتی (أخلاق) تیا خویندوو و خێر و پاداشتی ئەو دوو پکاتە نوێژە بەدیاری ناردوو بۆ ئەرواحی ئەھلی ئەم گۆرستانە. مالیک دەلی: من کە ئەمەم بیست، کردم بەعادت بۆ خۆم ھەموو شەویکی جومعه دوو پکات نوێژم بەو شیو دەکرد و خێر و پاداشەکەم بەدیاری دەنارد بۆ گیانی ھەموو ئوممەتی پیغەمبەر (د.خ). پاش ماوھیی لە خەودا بە خزمەت حەزرت گەیشتم (د.خ). حەزرت پەزەمندی خۆی دەربارەم دەربیری و فەرمووی: بەقەدەر ھەموو ئوممەتەکەیش پاداشی چاک بۆتۆ نووسراوە و تۆ خزمەتی منت کردوو و من لە تۆ رازیم. جا ئەی ئازاردەری باوک و دایک! تۆیش ئەگەر دەتەوێ لە بەدبەختی و گوناھی ئازاردانی باوک و دایکت دەرباز بی، ھەموو شەویکی جومعه دوو پکات نوێژ بکە و لە یەکەم پکاتدا سوورەتی (کافرون) و لە پکاتی دووھەمدا سوورەتی (أخلاق) بخوینەو خێرکەیی بەدیاری بنێرە بۆ باوک و دایکت، تا خوا لە زومرە ئێوانەدا بتنوسی کە لەگەڵ باوک و دایکیاندا چاکن و، لەو حالە خراپەو بەتگەییئیتە ئەم پایە بەرزە.

پیوایەت کراوە پیاوێ لە ھۆزی بەنی سەلەمە ھات بۆ خزمەتی حەزرت (د.خ) و عەرزێ کرد: ئەی پیغەمبەری خوا! ئایا لە بابەتی چاکە کردن لەگەڵ باوک و دایکدا شتێ ماو بەجی بیئیم؟ فەرمووی: بەلی، نوێژ کردن لەسەریان لەپاش مردنیان و پارانەو و داوای عەفوو کردنیان لە خوای گەر و بەجیھێنانی پەیمان و وەسیەتیان و قەدرگرتنی دۆست و برادەریان. ئەگەر ئەمانە بەجی بیئین لەو نەگبەتیپەرزگار دەبن کە لە لای خوای گەرە پێتان بوتری (عاق الوالدین) و لە ریزی (بار بالوالدین) دا دەنوسرین.

پیوایەت کراوە: خوا دەفەرموێ: ئەی ئینسانی ئازاردەری باوک و دایک! چی حەز دەکەیی لە پەفتاری باش بیکە، بەراستی ھەرگیز لە تاوانی ئازاردانی باوک و دایک عەفووت ناکەم. ھەر وەھا دەفەرموێ: ئەی ئینسانی لەگەڵ دایک و باوکا چاک و پیاو، ھەر چەند کردووی بەدت ھەییە مادام لەگەڵ باوک و دایکتدا باشی و ئازاریان نادەیی و قەدریان دەگری، عەفووت دەکەم، واتە: چاکە کردن لەگەڵ باوک و دایکدا دەبێتە کەفارتی گوناھی عقوق و گوناھەکانی تر.

پیوایهت کراوه: یهکی هات عهرزی حهزرتی کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! گوناھیکی گهره م کردووہ ئاخو تہوبہم ہہیہ یا نا، مہبہستی ئہوبہوو کہ عہفوو دہکری یا نا. ئہویش (د.خ) لہ ولامیدا فہرمووی: دایکت ماوہ؟ عہرزی کرد: نا. فہرمووی: پوروت ہہیہ (خوشکی باوک)؟ عہرزی کرد: بہلی. فہرمووی: چاکہ بکہ لہگہل پورہ کہ تدا دہبیتہ کہ فارتی ئہو گوناھہی کردوتہ. جا براکانم! مادام چاکہ لہگہل پوردا ببیتہ کہ فارتی گوناھ دہبی چاکہ لہگہل دایکدا چوں بی؟ بیگومانہ و ئاشکرایہ چاکہ لہگہل دایکدا پاداشی زورتہ.

پیوایهت کراوه: ہر کہسی ہموو پوژیکی جومعہ زیارتی قہبری باوک و دایکی بکا و، سووروسہتی (یس) لہسہر قہبرہ کہیان بخوینی، خوی گہورہ عہفووی دہکا و ئہو زیارتہی بہ حہج و عومرہیہکی سوننہت بو دہنووسی و، بہرامبہر بہہر حہرفی لہو سوورہتہ یہک بہ دہ پاداش و خیری بو دہنووسی.

دہگپرئہوہ: پیاوئیکی زور پیاوانہ ہہبوو پوژی لہ مائی خوی دہرچوو چاوی بہ ئینسانیکی پیوار کہوت ہینایہوہ بو مال و میوانداری کرد. کہ مال اوایشی لی کرد ہزار درمی پی دا. کابرای میوان وتی: ئہری برا! من و تو ئاشنای یہک نین و تا ئیستا یہکترمان نہناسیوہ، ئہم ہمووہ پیاوہتیہت چوں و لہبہر چی لہگہلم کرد؟!

خانہ خوئیہکہ وتی: قہسہم بہ خوا کہ چاوم پی تکہوت شیوہت لہسہر شیوہی باوکم ہاتہ پیش چاوم؛ تہنیا لہبہرئہوہ ئہم خزمہتہم کردی.

تہماشای ئہم پیاوہتیہ بکہن مادام ئینسان لہگہل ہاووینہی باوکی خویدا پیاوہتی بکا لہگہل باوکیدا دہبی چوں بی؟ بی گومان دہبی زیاتر جوامیر و پیاوچاک بی.

براکان! حیکایہتی ہہیہ بوتانی دہگپرئہوہ بہلکو پہندی لی و ہریگرن. دہلین کورپی ہہبوو ہر لہ مندالییہوہ خووی گرتبوو بہ خواپہرستی و عیبادہتہوہ. جاریکیان ئارہزووی کرد بروا بو حہج پرسی بہ دایکی کرد ریگای نہدا و وتی: تو لہ بہرچاومدا نہمینی من کویر دہم. لہگہل ئہمہیشدا کورہکہ بہشو بہبی ئیجازہی دایکی ہستا و بہرہو حیجاز کہوتہ ری. کہ دایکہ خہبہری بووہوہ و بیستی کورہکہی رویشتووہ دوعای لی کرد و وتی: خویا ئازاری ئہم کورپی منہ بدہ. کاتی کورہکہی گہیشتہ (بیت المقدس) شو بو دہستنوئیز گرتن رویشتہ دہرہوہ و لہوی پیاووی میری گرتیان و گومانی ئہوہیان

لی کرد که دز بی، بویه بردیانه بهردم فرماندار و وتیان دزیکمان گرتووه. ئه‌ویش ئه‌مری کرد دست و پیمان بری و چاویان دهرهینا و چه‌سیان کردو تا سی رۆژ مهنعی خوارده‌مه‌نیان لی کرد. له‌و کاته‌دا زۆر حالی په‌ریشان بوو، گریا و له‌خوا پاراپه‌وه‌وتی: یا ره‌بی من به‌نیاز و ئاره‌زووی زیاره‌تی که‌عه‌بی پیروزی تو هاتم که‌چی به‌م جوړه گیرۆده‌بووم و ده‌ست و پیم برپایه‌وه و چاوه‌کانم دهرهینران. خۆزگه‌ده‌مزان من تاوانم چی بوو وام به‌سه‌ر هات؟. کورپه‌که‌له‌م پارانه‌وه‌دا بوو له‌ناکاودا یه‌کی هات بانگی کرد: ئه‌ی جوان! نان و ئاوم بو هیناوی لیم وهرگره‌من له‌خه‌وا به‌خزمه‌تی هه‌زرت گه‌یشتم (د.خ) ئه‌مری فه‌رموو بیم بۆ لات. ئه‌م باسه‌گه‌یشته‌لای فه‌رماندار، ئه‌ویش گورج ئه‌مری کرد کورپه‌که‌یان برد بۆ لای و ئه‌م لا‌ولای ماچ کرد و تکای لی‌بووردنی لی کرد و پی‌وت: چیت ده‌وی بۆت بکه‌م؟ ئه‌ویش وتی: من ئه‌م دهرده‌م به‌هۆی به‌گوئی نه‌کردنی دایکه‌مه‌وه به‌سه‌رداهاتووه؛ ئه‌مر بکه‌م به‌مه‌نه‌وه‌ بۆ لای دایکم. ئه‌ویش ئه‌مری کرد هه‌لیان گرت و بردیانه‌وه‌ بۆ ولاتی خووی و له‌ده‌رگای مالی خویندا دایان نا. ئه‌ویش دای له‌ده‌رگا و بانگی کرد: ئینسانیکی غه‌ریب و برسی و تینووم بین فریام که‌ون. پی‌ریژنه‌که‌ی دایکی له‌ماله‌وه‌بوو، بانگی له‌که‌ه‌ی کرد: برۆ پیا‌له‌یی ئاو بده‌به‌و غه‌ریبه‌به‌لکو خوا په‌حمان پی بکا و برا غه‌ریبه‌که‌ت به‌سه‌لامه‌تی بگه‌رپه‌ته‌وه. له‌و کاته‌دا ئه‌و پی‌ره‌دایکه‌له‌یادی کورپه‌ غه‌ریبه‌که‌یدا ئه‌م شیعرا‌نه‌ی ده‌خوینده‌وه:

قرّة عینی، حبیبی، ولدی
ضاع منی للتنائی کبدي
أن یکن جسمی غریقاً فلقد
أشکو حالی بأحترق کبدي
یا‌اللهی! قد تری ما حل بی
فارزق الصبر علیه صمدي!
وأجمع الشمّل وکن لی راحماً
فرجائی منک أقوى عددي

واته: (پووناکیی چاوم، خو‌شه‌ویسته‌که‌م، رۆ‌له‌که‌م، دوورکه‌وته‌وه‌له‌کیسم چوو جهرگه‌که‌م. گه‌رچی له‌شم نیشته‌وه‌ته‌سه‌ر عاره‌ق و غه‌رقم تیدا، وه‌ی به‌حالم ئه‌وا سووتا

جهرگه کهم. خوابا خو تۆ ده زانی چیم به سهر هات، ده رووی سه برم لی بکه وه، سه برم ده وی. جاریکی تر کۆمان بکه ره وه و به زه ییت بی به حالماندا، ئومید به تۆ و به ره حمی تۆ به هیترین چه کی منه).

به لی لهم حاله دا ده گریا و هاواری ده کرد: خوابا! کورپه داماو به ریبه کهم بۆ ره وانه بکه یته وه. لهم گریانه دا بوو دهنگی کورپه که ی خووی بیست قسه ی له گه ل خوشکه که ییدا ده کرد. کاتی ته ماشای کرد کۆتهره داریکی کویری بی دست و پیی هاته بهرچاو، به دیتنی ئەم وه زعه بیهۆش کهوت. پاش ماوه یه که هاته وه سهر خووی و له خوابا گه وره پاراپه وه و وتی: خوابا! من که دوام لی کرد نه مویست وه های لی بی. خوابا! بۆ خاتری میهره بانینی خو تۆ ئەم کورپه بۆ ساغ بکه ره وه، تۆ توانات به سهر هه موو شتی کدا هه یه. بهم جوړه دایکه پیره به دم گریانه وه گه لی هاوار و ناله ی کرد و ده یوت: (یا حلیمأ لا یعجل بالعقوبه!) ئەم دوام و پارانه وه و سکالایه م لی قبول بکه. ئینجا میهره بانینی و که رمی خوا هاته جو ش و ئەو کورپه کویره دست و پیی براوه ی وه که زه مانینی پیشووی ساغ کرده وه به دایکه پیره که ی شاد کرده وه و دایکه پیره ییش به و شاد بووه وه. (والحمد لله علی ذلك).

براکان! ئەگه رچی ئەم سه رگوزه شته یه هه ندی شتی تیدیایه له عاده ت و یاسای دنیا یی دووره، به لام توانای خوابا گه وره له ژوور یاسای بیرو هۆشی ئیمه وه یه. به راستی بزانی ئەو کاره ساته ناباره ناهه مواره که به سهر ئەو کورپه موسلمانانه باشه دا هات، هه مووی له نه گبه تیی ئەوه وه بوو که بی گوویی دایکی کرد و بی ره زای ئەو رویشت بۆ حیجان. پرگار بوونه که ییشی له پیروزیی ئەوه وه بوو که له کرده وه کانی تریدا بی گوویی نه کرد بوو.

براکان! ئەگه ره به ره ئەوه نه بووایه که دلی موسلمانان به درێژه پیدانی قسه ماندوو ده بی، لهم ئەندازه زیاتر هه دیسم بۆ ده هیانه وه، هه رچهند ئیوه (أن شاء الله) ئیمانتان ته واوه و به په ند و ئامۆژگاری دلشاد ده بن.

له شازده ی ره جبه یی ۱۳۹۶ ی ک، ریکه وتی ۱۴-۷-۱۹۷۶ ی ز له ته رجه مه کردنی ئەم نامه یه بوومه وه. سوپاس بۆ خوا.

وه رگپر

نامھی سی و پینجھ

باسی خہیانہت کردن له کیشانه و پیوانہدا دهکا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ والصلاة والسلام على رسول اللہ وعلى آله وأصحابه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانه، براكان! له خوای خاوهن كه رهه تكارم كه له گوناھ بتانپاریزی و ههه گوناھیکتان ههیه، عهفوی بفرموی و دلّتان وهها پروناك بکاته وه كه هه همیشه خهریکی پهیدا کردنی زهخیره و تویشوی رۆژی قیامهت بن.

براکان! به نهسی قورئانی پیروز له و کاته وه كه سهه له قهبر دهردینین تا ئه و کاته كه له راوهستانی رۆژی قیامهت و حسیبی کرده وه پرگار ده بین و دهچینه بهههشت (آن شاء اللہ) یا ئەوانه ی دۆزهخین ده رۆنه دۆزهخ (أعاذنا اللہ) ماوه ی په نجا هه زار ساله، مه گهه كه سی خوا به میهره بانیی خوی عهفوی بکا و ئه و ماوه زۆره ی له سهه كه م بکا؛ قال اللہ تعالی: «فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» بویه پیویسته ئیهتیمام و موبالاتی ئینسان به پهیدا کردنی تویشوی رۆژی قیامهتی زیاتر بی له ئیهتیمامی به پهیدا کردنی تویشوی ژبواری دنیای، چونکه دنیا ده برپهته وه و قیامهت نابریته وه. ئومیده وارین ههردو لایان بو ئه هلی دین به ئاسانی جیبه جی بن.

زوتتر کاتی نامه ی نوێژم بو نووسین، به لێنم دانی نامه یه کتان له بابته تی گونا هه گه وه کانه وه بو بنووسم، به لام له به ره ئه وه كه ده رحه ق به نامه پیشو وه کان به بی موبالات هاتنه پیش چاوم، شه رمم کرد ئه وه نده دامین گیرتان بيم، ئه گهه چی هه زهت (د.خ) فه رموویه تی: «علموا سنتی وأن کرهوا» واته: ره وشتی من به موسلمانان فیر بکه ن ئه گهه چی پیشیان ناخۆش بی و له دلدا له بیستنی ئامۆژگاریش قه لّس بن. ههروه ها له فه رمووده ی هه زهتدا ههیه (د.خ) كه گویدان به ئامۆژگاریی ئاینی نیشانه ی ئیمان ه، چونکه ریوایهت کراوه: له گه وه ره ترین ئه خلاق ی به رزی موسلمان ئه وهیه كه هه رگیز له

بیستنی خیری ئاینی تیر نه بی. خوای گه وریش فه رموویه تی: «وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ». تا نه مسال ته ماشام کرد، خوا بارانی لهم ولاته بری و کشتوکالیکی زور فهوتا و وشک بوو و به پیی فه رمووده ی پیغه مبریش (د.خ) باران نه بارین له بهرئه وه یه که موسلمانان زهکات نادهن، یا له بهرئه وه یه که له کیشانه و پیوانه دا ده ستپسی دهکن. به لی له بهرئه مانه به ناچاری دهستم کرد به نووسینی نامه ی مهنعی (ته تفیف) واته مهنعی ده ستپسی له کیشانه و پیوانه دا، تا موسلمانان بیر بکه نه وه و بینه وه سه ر ریگای راست.

ریوایهت کراوه حه زرهت (د.خ) فه رموویه تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: یاداشی تاوانباری چه ند شتیکه. یه که م سستی له خواپه رستیدا. دووهم تهنگی ژیان. سیهم تهعسه له له زهتا. عه رزیان کرد: (تهعس له له زهتا) یانی چی؟ فه رمووی: مانای ئه وه یه ئینسانه گونا هبار که هه ر له زهت و خو شیه کی حه لالی ده ست بکه وی، شتیکی وای بو پید ا ده بی شیرینی ئه و له زهت و خو شیه ی لی تال دهکا. به لی گه لی ده وله مند هه ن له گه ل ئه وه یشدا که له ه یچ که میان نیه ئه غله ب گله بی له بی ئاسایشی خو یان دهکن و هاوار یانه له ده ست تهنگی گوزهرانیان!

خوای گه و ره ده فه رمووی: «وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ [۱] الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ [۲] وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ» واته: وهیل (که شوینیکی زور ناخوش و نارچه ته له دوزهخدا) بو ئه و که سانه یه که شت بو خو یان دهکن چاکی ده پیون و چاکی ده کیشن، به لام که به خه لکی ده فروشن له کیشانه و پیوانه یدا کورتی ده هینن «أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ [۴] لِيَوْمٍ عَظِيمٍ [۵] يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ» واته: ئایا ئه وانه باوه ریان نیه به وه که له پاش مردن زیندوو ده کرینه وه بو لیپر سینه وه ی کار و کرده وه له رژیکی گه و ره ی سامناکدا؟ رژیکی وه ها که هه موو ئاده میزاد راده وه ستن و له لایه ن خوای هه موو عاله مه وه پرس یاریان لی ده کری؟. دیاره ئه و رژه بو یه به گه و ره دانراوه؛ چونکه هه رچی له و رژه دا روو ده دا هه موو کاره ساتی گه و ره گه و رهن؛ زیندوو کردنه وه ی مردووان زور گه و ره یه. راپیچ کردنیان بو مهیدانی لیپر سینه وه زور گه و ره و ترسناکه. سزای خه لک له و رژه دا زور به تین و زحمه ته. راوه ستان و چاوه رپوانیی له مهیداندا زور

سهخته. تهسليم كردنى دهفتەرى حيساب و نامەى كردهوه زۆر جيگەى ترس و سامە و خەلك هەموو چاوه‌پروانى چاره‌نووسى خويانن.

رپوايهت كراوه: لەو رۆژەدا ئادەمیزاد هەموو زیندوو دەكرێنەوه و لە گۆر دینە دەرەوه و دەكهونه رى. هەندى پييان په‌تييه و هەندى سۆليان له‌پيدايه. هەندى پيادەن و هەندى سوارەن و سوارەكانيش هەندىكيان به‌عاده‌تى به‌رپیدا دەرۆن و هەندىكيان وهك برووسكه تى دەپه‌رن.

هەروها پياده‌كانيش هەندىكيان به‌ شيوه‌يهكى عاده‌تى رى دەكەن و هەندىكيان به‌پيچەوانەى عاده‌ت له‌په‌وروو يا به‌سه‌ر شاندرا ده‌كيشرين؛ واته: هەر كەس به‌پي رەفتارى دنياى خوى خراپ و خراپتر، چاك و چاكتر تا كاتى له‌ به‌رده‌مى خواى گه‌وره‌دا راده‌گيريت بۆ لپرسينه‌وه. بيگومان ر‌اوه‌ستانى ئادەمیزاد و جنۆكه له‌ مه‌يدانى حيسابدا په‌ريشانيان ده‌كا و هەموويان ده‌كه‌ونه ئازار و زه‌حمه‌ته‌وه. هاوار بۆ هەر كەس ده‌به‌ن له‌ پيغه‌مبه‌ران له‌ حەزرتى ئادەمه‌وه تا خوارتر. كەس تواناي تەكاكردنى لاى خواى گه‌وره‌ى نابى و هەريه‌ك له‌وان به‌جۆرى به‌هانه‌ دینیتەوه، تا هاوار ده‌به‌نه‌ لاى حەزرتى فەخرى عالەم محەمه‌د (د.خ) و ئەو دەر‌وا سو‌جده‌ى گه‌وره‌يى بۆ خواى گه‌وره‌ ده‌با و لپى ده‌پارپته‌وه تا تەكاي لى قبوول ده‌كرى و دەس ده‌كرى به‌ كيشانه‌ى كرده‌وى هەموو حازران. دياره‌ ئەو توندوتيزيى سزا و ر‌اوه‌ستانى مه‌يدانى حەشره‌ بۆ كەسى فام و هوشى ببى زۆر گرانه‌ و، به‌ موافيقى ئايه‌تى پيرو‌ز وه‌يل كه‌ ناوى جيگه‌يه‌كى پر ئازاره‌ له‌ دۆزه‌خدا ده‌بیتە شوینی ئەو كەسانه‌يش كه‌ له‌ كيشانه‌ و پيوانه‌دا ده‌ستپيسى ده‌كەن. ده‌گيرنه‌وه گه‌رمای ئەو شوینه به‌راده‌يه‌كه‌ ئەگه‌ر هەموو كي‌وه‌كانى سه‌ر زه‌وى بخريتە ناوى له‌ گه‌رماندا ده‌تويتەوه و داده‌رزین!

براکان! خواى گه‌وره‌ فه‌رمويه‌تى: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ».

دياره‌ ئەو هه‌ره‌شانه‌ى خواى گه‌وره‌ كرده‌ونى هەموويان به‌ستراون به‌ ئيراده‌ و خواستى خويە‌وه. جا ئەگه‌ر خواستى له‌مه‌ر عه‌فوكردن و لپبووردنى تاوانبار بى، ئاوا عه‌فووى ده‌كا. خو ئەگه‌ر بيه‌وى عه‌فووى نه‌كا، ئەوا ئەوه‌نده‌ى تاوانى خوى سزای ده‌دا، په‌نا به‌ خوا. له‌به‌ر ئەمه‌ ئادەمیزادى به‌ختيار ده‌بى هەميشه‌ ئاگای له‌ خوى بى و به‌پي توانا بۆ خواپه‌رستى و به‌گو‌يكردن تى بكوشى و بى ئەمرى و نافه‌رمانى خوا نه‌كا؛ خواى گه‌وره‌ فه‌رمويه‌تى: «فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» واته: با

«ئەوانەى كە سەرپېچى لە ئەمرى خوا دەكەن لەو بترسن كە لە دنياىدا تووشى ئاشووب و
وھيشوومەيى يا لە قىامەتدا گرفتارى سزايەكى سەخت ببن. واتە: ئەوانە كە بېگومان يا لە
دنياىدا يا لە قىامەتدا يا لە ھەردوو دنياىدا تۆلەى ئەو سەرپېچىيەيان لى دەكاتەوھ.

پيويستە ئەوھش بزەنن ھەر كاتى لەناو قەومىكدا نافەرمانىي زۆر پەيدا بوو، خواى
گەورە بەلای ناھەموار بۆ سەر ئەو قەومە پەوانە دەكا. ياساى قەزای خواى گەورەش
وھايە كە ھات تەنيا گوناھبارەكان پيۆھ نابن؛ بەلكو بى گوناھەكانىش تووش دەبن،
بەلام بۆ ئەمان دەبېتە ھۆى پاداشى پۆزى قىامەت و بەخېر بۆيان دەنووسرى؛ خواى
گەورە فەرموويەتى: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً». واتە: خۆتان لەو
بەلاو ئاشووبە پيارىزن كە تەنسا تاوانبارەكانتان ناگرېتەوھ، بەلكو ھەردوو لايان
تاوانبار و بى تاوان دەگرېتەوھ، پەنا بە خوا. ھەر لەم بابەتەوھ لە ھەدىسى پيغەمبەردا
ھەيە كە قەومى بەھۆى گوناھى يەككىيانەوھ گيرۆدەى سزا دەبن، واتە: لە كاتىكدا ئەو
تاھە كەسە گوناھەكەى كردووه و ئەوانى تر مەنعىان نەكردووه و دەستيان نەھيئاوھتە
پيى.

براكان! لە ئىمامى عومەرەوھ دەگېرنەوھ (ر.خ) كە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: پيىنج
خوى خراپ ھەن پەنا بەخوا لەوھى كە بەكونە ناوتانەوھ، يەكەم، زينا و فەرمانى
فاحىشە. ئەم گوناھە لە ھەر كۆمەلېكدا پەيدا ببى و بەبى شەرمى بەئاشكرا بېكەن، خواى
گەورە لە تۆلەى ئەوھدا تاعوون و ناساغى و ناھەموارىي و ايان لەناو دا بەلاو دەكاتەوھ كە
لە پيىشدا نەبووھ و خەلكى نەيانديوھ. دووھم، كەموكۆرپيە لە كيشانە و پيوانەدا كە لەناو
ھەموو قەومىكدا پەيدا ببى، بەقاتوقرى و تەنگ گوزەرانى گيرۆدە دەبن و دەكەونە
ژىربارى ستمى پاشايانى پۆژ و ئازار دەدرين. سېيەم، نەدانى زەكات و سەرفيتريە كە
لە ھەر كۆمەلېكدا پەيدا ببى، خوا بارانيان لى دەگرېتەوھ، واتە يا ھەر بارانيان بۆ نابارى
يا لە كاتىكدا دەبارى زيانى ھەبى. ئەگەر لەبەرئەوھش نەبووايە كە خواى گەورە بەزەيبى
بەبى زماناندا ديتەوھ، ھەر بەجارى مەنعى ئاوى بارانى لى دەكردن. چوارەم سوود
كردن و سوود خواردن لە قەرز و مامەلەدا كە بەلاو بوونەوھى لەناو كۆمەلېكدا دەبېتە
ھۆى ئەوھ خواى گەورە پيىت و بەرەكەت لە پزق و پۆزىي ئەو كۆمەلەدا ھەلبگرى. پيىنجەم،
كار بە حوكمى خوا نەكردن و گۆرپىنى بە ئارەزووى نەفس. بى گومان ئەمە لە ھەر
كۆمەل و كۆرېكدا بەلاو بېتەوھ كوشتارى بى شومارى ناھەموار لەناو ياندا پەيدا دەبى،

وهكو ئهوه كه سالى پار (ههزار و دوو سهد و شهست و كهوت) ئهم دوو به لايه گراني و كوشتاري ناحهق ههردوو كيانمان به چاوي خويمان دي.

براکان! له مه وپيش ئهوه هه ديسهم بيستبوو كه باسي حوكمي ناحهق دهكا، به لام باش له مانا كه ي حالي نه بوو بووم و وام دهزاني مه بهستي ئهويه كه داوه رهكان له دادگادا فه رماني راست نادن و ستهم دهكهن. تا پاش ماويه كه تيگه يشتم كه مه بهستي ئهويه ياساي ههوا و ئاره زووي نه فس داده نين له باتي ياساي خوايي كه بناغه كه ي قورئاني كه ريم و فه رمووده ي شيريني هه زه ته (د.خ). هه روه ها له پاشاندا له كتيبي (جامع الصغير) دا چاوم پي كهوت كه هه زه ت (د.خ) فه رمويه تي: «تعمل هذه الأمة برهة بكتاب الله ثم برهة بسنة رسول الله ثم تعمل بالرأي. فأذا عملوا بالرأي فقد ضلوا وأضلوا». واته: ئهم ئوممه ته ماويه كه به قورئان كار دهكهن، ئه مانه ها و پرييه كاني پيغه مبه ر و تابيعينين له پيش ئه وه دا كه هه ديس ته دوين بكرى و بنووسر يته وه. ماويه كيش به سونه تي پيغه مبه ر (د.خ) ره فتار دهكهن. ئهم ماويه زه ماني ئيمامه موجه هيه دهكان و شوينكه و تووه كانيانه، كه وهكو به كه لامى خوا ره فتاريان كردووه به فه رمووده و سونه تي پيغه مبه ريش ره فتاريان كردووه. دياره ئوممه تي ئيسلام له سه ر ئهم په يره و و ريبازه دهوام دهكهن تا دنيا دوور دهكه ويته وه و ياساي ئاين كز دهبي و زانا به رزه كاني دين نامين و، ئه گه ر تاكه تاكه يه كيش بمين هيج ده ستيان ناروا، ئيتر ئوممه ت دهكه ويته چه رخي شوينكه و تني ههوا و ئاره زووي شه خسي به گويره ي قازانجى خويان. جا كاتي چه رخ ئاوه ها گوڤا ئه و كه سانه كه به را و ئاره زووي خويان ره فتار دهكهن خويان گو مراه دهبن و خه لكي تريش گو مراه دهكهن. ئام ئاره زووي شه خسيه ئهويه كه له قانوني بيگانه دين و ره فتاري پي دهكهن. هه ديسيكي پيرو ز هيه يارمه تبي ئهم قسه يه دهكا كه هه زه ت (د.خ) فه رمويه تي: «لتتبعن سنن الذين قبلكم شبراً بشر و ذراعاً بذراع حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتوهم. قلنا اليهود والنصارى؟ قال: فمن؟!». واته: به خوا قه سه م له مه وپاش ئيوه بست به بست و گه ز به گه ز دهكه ونه شويني ره فتاري ئه و كه سانه كه پيش زه ماني ئيوه ژياون، ته نانه ت ئه گه ر به كوني بز ن مژده يشدا بچن، ئيوه ش دوايان دهكه ون. ئيمه ش هه ر زمان كرد: مه به ستت له وانه ي پيشوو جووله كه و گاوره؟ فه رموي: ئه ي كي م مه به سته؟! واته: دياره ئه وانم مه به سته. ئهم قسه يه وا ئيست هه اتووه ته دي.

جاري رويشتم بو شاري به غدا له وي كتيبيكم دي ئه وه ل و ئاخيره كه ي نه مابوو تا بز انم

باوهر پیکراوه یا نا؟ له و کتیبهدا هه دیسیکم چاوپی کهوت به سهراحت دهیفرموو: له مهولا قانون له موقابیلی شهره وه پهیدا دهبی و خه لکی رهفتاری پی دهکن: بو نمونه: له ویلایه تی شاره زوورا، که هه موو شافیعی مه زهه بن، موده عی و موده عا عه له یهی شافیعی مه زهه ب دین بو لای ناییب له مه که مه دا و، قازیه که به مه زهه بی ئیمامی شافیعی حوکم ناکا، به لکو به مه زهه بی ئیمامی ئه عزم حوکم دهکا که ئه بوو حه نیفه یه (ر.خ) له گه ل ئه وه شدا دوو طه ره فی نیزاعه که ته قلیدی ناکه ن. ئه مه شتیکی باش نییه و، واجیبه له سه ره خه لکی هه ره مه ته قلیدی ئه و ئیمامه بکه ن که حوکمه که له سه ره مه زهه بی ئه و دراوه. ههروه ها پیویسته ئه و قازیه ش که حوکم به غه یری مه زهه بی شافیعی دهکا له م باسه ئاگادار بکری.

ریوایه ت کراوه له زه مانى هه زه ته مووسادا، پینج سال باران نه بارى و، خه لک زور په ریشان بوون. هه زه ته مووساش (د.خ) زور له خواى گه وره پاراپه وه بو لبردنى ئه و په ریشانییه و عه رزی باره گای ئه قده سی خواى کرد: حیکمه تی چییه ئه م خه لکه هه موویان دوعا دهکن و دوعایان قبول نابی؟ خواى گه وره له وه لامى مووسادا فه رمووی: من چون کومه لى قبول دهکم که له شیان به تاوانبارى و زوبانیان به درو و خوسپ و پاشمله و ده ستیان به کارى ناشایسته و نالایق پیس بووه و سکیان بووه ته عه ماری خواردنى هه رام؟. من به ندیه کم هه یه برؤن په نای پی بهن تا دوعا بکا و ئه م خه لکه له م مه یه ته رزگار بکا. هه زه ته مووسا عه رزی باره گای خواپی کرد: ئه و به نده ناوی چییه و له کام ولاته؟ خواى گه وره فه رمووی: ناوی مووسایه و له فلانه ده شتدا ده گه ری. ئه ویش روى و ئه و زه لامه ی دوزیه وه و عه رزی کرد: ئه ی به نده ی خوا نزا بو ئه م عاله مه بکه با له م مه یه ته رزگار بین و پرویکه نه خوا. ئه ویش وتی: ئه ی مووسا لی م دوور بکه وه ره وه تا دوعایان بو بکه م. کاتى که مووسا دوور که وه ته وه کابرا پرووی کرده ئاسمان و وتی: خوايا! مه گه ره زه زینه ی ره حمه تت خالى بووه له خیرات، یا باران له ژیر فه رمانى تو ده رچووه، یا هه ور له ژیر حوکمى تودا نییه، یا له وه ده ترسى که فرسه تی توله سه نده وه ت له ده ست ده رچى، ئیستا پی شده ستى ده که ی و توله له م خه لکه ده ستینى؟! مادام تو له مانه هه موو دوورى و هه موو شتى و له ژیر فه رمانى خوتدا تکا لى ده که م بارانیان بو ببارینى. ئیتر له و کاته دا که ئه و شه خسه ده ستى کرد به دوعا و پارانه وه گورج هه وا گورا و هه ور پرووی ئاسمانى گرت و بارانیکى باش بارى و ده رگای خو شى له ئاده میزاد و گیانله به ران کرایه وه.

براکان! بهندهی درگای خوا ئاوا دهبی نهک وهکو ئیمه که له بهر گوناھ له گیانله بهران کهمترین و پورهشی قاپی خواین و زور پیویسته هه موو بو به ده حوالیی خومان بگرین و په شیمان بینه وه و تهویه بکهین. سا خوا دلئ ئه م برادرانه نهرم بکا تا له ترسی خوادا بگرین و تهویه بکهین.

دهگپرنه وه له پوژی قیامه تدا بهندهیی دینن بو حوزووری خوا و پیی دهلین: ئه وه ئه مانه تهی لاته بیده ره وه. ئه ویش دهلی: خویا! مومکین نییه ئیستا من ئه وه ئه مانه ته بده مه وه؛ دنیا نه ماوه و ئه مانه ت نه ماوه. جا خوا ئه مر به مه ئمووری دوزه خ دهکا بیبهن بو دوزه خ. ئه وهی ئه م هه دیسه ی گپراوه ته وه ده فهرموئ: هه زره ت (د.خ) له پاش ئه م هه دیسه فهرموئ: نوژ ئه مانه ته له گه رده نی ئینساندا و، کیشانه ئه مانه ته و، پیوانه ئه مانه ته. مه به ستهی ئه وه یه، خوایش زاناته، که رۆژوو ئه مانه ته، زهکات ئه مانه ته و هه رچی خوای گه وره فهرزی کردوو له سه ر عه بدی خوئی ئه مانه ته به جیهینانی ئه مانه ته و ته رککردنی خیانه ته و ده بیته هوی سزای پوژی قیامه ت.

هه زره ت (د.خ) فهرمووی به کو مه لی که کیشانه و پیوانه ی رزق و پوزیبان به ده ست بوو: به راستی ئیوه کاریکتان پی سپیراوه که گه لی ئوممه تی له مه بهر تیایدا فه وتاون و تیاچوون. هه روه ها ریوایه ت کراوه که قهومی شوعه یب (د.خ) به هوی خیانه ت له کیشانه و پیوانه دا خوای گه وره غه زه بی لی گرتوون.

براکان! له بهر گه وره بیی و خو شه ویستی هه زره تی فه خری عاله م (د.خ) ئه م جو ره سزایانه که بو قه وه پی شو وه کان بوون له م ئوممه ته هه لگی راون و سزایان خراوه ته پوژی قیامه ت و (وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى) سزای ئوممه ته پی شو وه کان پوچوونی زهوی و هه وره تریشقه و گو رانی شیوه ی بنیاده م به شیوه ی هه یوانات بوو. جوان بیر بکه نه وه ئه وه به ده رپه تار ییه که بو وه ته هوی فه وتانی ئوممه ته پی شو وه کان بو ئه وه ناشی ئینسانی خاوه ن ویزدان ته هه ممولی بکا و ببیته هوی فه وتانی عاله می وه کو پشیله ی نه وتاوی که ئاوه دان ییه ک بسووتینی، ببیته هوی قاتوقری و بی بارانی و په شیوی ولات و په ریشانی هه لک و ته نگیی حالیان و سته می سته مکاران.

له مالیکی کوری دیناره وه دهگپرنه وه (ر.خ) وتوویه: دراوسییه کم بوو که وه ته حالی گیانه لالا. منیش رویشتمه لای خه ریک بووم که لیمه ی شه هاده تی پی بلیم ئه وه ده سته کرد به وتنی ئه م دوو که لیمه یه (جبلین من نار). واته: دوو کیوی ناگر. دوو کیوی ناگر. هه ر

ئەم كەلیمەيەى دووبارە دەكردهوه. منیش پیم وت: (یا أبا الخیر) ئەوه چی دەلیی؟ وتی: دوو عەیارم بوو بۆ پیوانی دەغلودان، بەگەرەكەیان رزقم دەكری و بە بچووکهكەیان دەمفرۆشت. كە هەلسام چاوم بەو دوو عەیاره كهوت رۆیشتم بیانشكینم، كابرا هاواری كرد و وتی: ئەى مالیک دانیشه؛ هەرچی تۆ ئەو دوو كاسه دەدهی بەیهكا بۆ ئەوهی بیانشكینی من نازارم زۆرتر دەبی ئیتر كابرا هەر ئەو دوو كەلیمەيەى دەوتەوه تا گیانی دەرچوو... هەر لەم بابەتەوه لە هەندى پيشينانى دیندار دەگێرەوه وتوویه: رۆیشتم بۆ سەر نەخۆشى كەلیمەى شەهادهتى بخەمە سەر زوبان، هەرچیم كرد و كۆشام نەهات بە زوبانیدا. لیم پرسى بۆچی ئەو كەلیمە بە زوبانتدا نایى؟ وتی: میلی ترازوو كهەم وا لەناو دەمدا زوبانى لكاندوو بە مەلاشوومەوه، ناتوانم ئەو كەلیمەيە بلیم. پیم وت: تو خوا لە كيشانهدا كەمت نە دەكرى؟ سەنگى سووكت لە ترازوو كهتدا دانەدەنا؟ وتی: نەوهللا، بەلام لە كاتى كيشانهدا گویم بە كهموكرتى نەدەدا. جا براكانم! تەماشای بكەن ئەمە حالى كەسى بوو كە تەنیا گوپی بە كيشانهكە نەداوه ئەوتە لەكاتى سەرەمەرگدا نەیتوانیوه شایەتومان بینى! واى بە حالى ئەو كەسە كە سەنگى سووك بۆ فرۆشتن دابنى یا پیوانەى كهموكرت بەكاربینى و شتى سووك و كەم دەسەنقەست بە خەلك بفرۆشى، دەبی ئەوه حالى چۆن بی؟!

دەگێرەوه: یەكی بوو كاتى میوهى دەفرۆشت پاکی نەدەكردهوه لە خۆل و تۆز. كە مرد لە قەبرەكەيەوه هاوار و نالەى دەبیسترا تا هەندى لە پیاوچاكان دوعايان بۆ كرد و لە خوا پارانەوه ئینجا ئەو نالە و هاوارە برابەرەوه. هەر وهه دەگێرەوه كە حەزرتى عەبدوللای كورپی عومەر، خوايان لى رازی بی، بەلای بازارى ئەهلى كيشانه و پیوانەدا رادەبوورد دەیفەرموو: براكان! خۆتان لە خیانهت بپاریزن؛ لە رۆژى قیامەتدا خائینهكانى كيشانه و پیوانە عارهقى شەرمەزاریان لێوه دەرژى بۆ داوینەیان.

براكان! لە هەر شە ترساندانەوه كە لە ئایەت و حەدیسەكانەوه دەرەكەون بۆمان رپون دەبیتهوه كە كهمكردى كيشانه و پیوانە لە كاتى فرۆشتندا گوناھى گەرەيه و بەتاوانیكى زل حیساب دەكرى و خاوهنى ئەم خیانهتە ئەهلى عەزابە و لە لایەن خواى گەرەوه سزا دەدرى، چونكە ئەم جۆره كارانه بە غەش دادەنرین و، حەزرتیش (د.خ) فەرموویەتى: «من غش فلیس منا» واتە: هەر كەس مالى بفرۆشى و عەببى مالهكەى باس نەكا، یا دیوى دەرى مالهكەى جوان بكا و عەببەكەى بشاریتهوه، یا ئەو شتەى كە

دروستی دهکا مهحکم و ساغ دروستی نهکا، یا ئه و شتهی که دهیدووری باشی نهووری، یا ئه و شتهی دینیتنه بازارهوه شنیکی بیگانهی تیکه ل بکا، هر مالی و هر رزقی بی، ئه وه به خاوه ن غه ش دناسری و حه زرت (د.خ) ته به پای لی کردووه و به ئینسانیکی وه ای نه ژماردووه که له ناو کوپی موسولماناندا بی.

براکان! به پیی ریوشوینی ئاینی ئیسلام حه زرتی پیغه مبه ر (د.خ) به په نای تاوانبار و به تکاکاری رۆزی قیامه ت دناسری؛ بویه زور جیگه ی داخه بو موسلمان کاریکی وا بکا له موعامه له و کرین و فروشتندا وه زعیکی وه ها جیبه جی بکا که ئه و زاته خاوه ن پاییه یه خه ی لی هله ته کیئی و لیی ته به را بی!

له ئه بوو هورهیره وه ده گپرنه وه (ر.خ) رۆزی گه یشتووه به یه کی هه ندی شیر ی هه لگرتووه، کاتی ته ماشای شیره که ی کرد تی گه یشت ئاوی تی کراوه؛ ئه ویش پیی فه رموو حالی تو له رۆزی قیامه تدا چون ده بی؟ له و کاته دا زورت لی ده که ن ئه و ئاوه له شیره که ت جیا بکه یته وه. ئه م زوره یشی ته نیا له به رئه وه لی ده که ن که له ناو ئه هلی مه حشه ردا شه رمه زار بی، ئه گینا به پیی فه رمووده ی حه زرتی پیغه مبه ر (د.خ) له کاره چاکه کانی به قه ده ر تاوانه که ی ده دری به و که سانه که شیره که یان لی کرپوه.

هر له م بابه ته وه ریوایه ت کراوه که حه زرت (د.خ) فه رموویه تی: ئا و مه که نه ناو شیره وه چونکه به راستی یه کی له ئه فرادی ئوممه ته پیشووه کان که شه ربه تی ده فروشت، هر وه ختی شه ربه تی ده برد بو ناوشار ئاوی تیکه ل ده کرد. فه زاوقه ده ر جاری سواری که شتی بو، له ده ریادا مه یموونیکی کرپیوو، له ناکا و ئه و مه یموونه کیسه ی پارهی خاوه نه که ی هه لگرت و به داری عه له می که شتییه که دا هه لزی تا گه یشته سه ری سه ره وه، له ویوه ده ستی کرد به کیسه پاره که دا دره میکی فری دها بو ناو ده ریا و دره میکی فری دها بو ناو که شتییه که بو لای خاوه نه که ی و هه روه ها... تا کیسه پاره که ته واو بو، نیوه ی فری دایه ده ریا و نیوه ی بو لای خاوه نه که ی. دیاره کابرا ئه و پارهی له فروشتنی شه ربه ته که وه په یدا کردبوو. حه زرت (د.خ) فه رمووی: خوا ی گه وره جه زای ئه و خاوه ن شه ربه ته ی وا دایه وه که خسته ی دلئ ئه و حه یوانه وه له پیش چاوی عاله مدا ئه و پاریه به و جو ره بکا به دوو به شه وه و به شی خیا نه ته که ی بهاویته ده ریاهه تا خاوه ن پاره که و خه لکه که ش به م کاره ساته په ند و عبیره ت وه ربه رن.

ریوایه ت کراوه هر که سی مالیکی عه یبدار بفروشی و باسی عه یبه که ی نه کا ئه وه له

غزه‌بی خوی گه‌ورده‌دا ده‌مینیت‌ه‌وه و مه‌لائیکه‌کان له‌عنه‌تی لی ده‌کن. براکان! ئەگەر یه‌کیکی تریش غه‌یری مال‌فروشه‌که به‌و عه‌یبه‌ بزانی و به‌ کپاره‌که نه‌لی، ئەوه ئەویش هاوبه‌شی گونا‌هی فروشیاره‌که‌یه؛ چونکه رپوایه‌ت کراوه: پپووسته‌ موسلمانان دۆستی یه‌کتر بن هەر چه‌ند مال و مه‌نزلیشیان له‌ یه‌ک دور بی. رپوایه‌ت کراوه: «المؤمن غر کریم. والمنافق خب لئیم» واته: موسلمان‌ی ساغ دلساف و نیاز پاک و به‌گوزه‌شت و لی‌ووردوه، به‌لام ئینسانی ناباری دو‌ورو له‌ئیم و په‌ست و فیلبازه. واته: فروفیل و غه‌ش و خیانته‌ نیشانه‌ی مونا‌فیکی و دانه‌مه‌زانی ئیمان، خوی گه‌وره‌په‌نامان‌دا.

براکان! ئەگەر کاربه‌ده‌ستانی ئیمرو ته‌فتیشی ئەه‌لی مامه‌له‌یان بکرده‌یه ئەو وه‌خته غه‌ش و خیانته‌تی خه‌لک ته‌واو ده‌رده‌که‌وت به‌جوری که‌ خاوه‌ن ویزدانه‌کان نه‌فره‌تیا‌ن لی ده‌کردن و لی‌یان دور ده‌که‌وتنه‌وه.

بیگومان ئەم غه‌شکردنه‌ له‌ مامه‌له‌دا بی‌جگه‌ له‌وه‌ که‌ کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرینه‌ داگیرکردنی مالی خه‌لکیشه. خوا خوی فه‌رموویه‌تی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ». واته: ئەی موسولمانینه! له‌ناو خۆتاندا مالی یه‌کتر به‌ ناحق و ناشه‌ری مه‌خۆن، به‌لی ره‌وايه‌ به‌ یاسای مامه‌له‌ و بازرگانی و ره‌زامه‌ندی هه‌موو لای له‌ناو خۆتاندا ئالوگۆر بکه‌ن و قازانج له‌ مالی یه‌کتر وه‌ریگرن. شتیکی دیاره‌ له‌ هەر شوینیکدا یه‌کی له‌ مامه‌له‌چییه‌کان فروفیل و غه‌ش و خیانته‌تی له‌وی ترکرد، کاتی ئەم پی‌ی زانی، به‌و مامه‌له‌ رازی نابی و مالی خوی له‌ هاومامه‌له‌که‌ی وه‌رده‌گریته‌وه. ئەو جو‌ره‌ فروفیل و غه‌ش و ده‌سپینه‌ که‌ له‌ هه‌ندی بازرگان و ورده‌فروش و خومچی و جو‌لا و که‌وشدروو و چه‌رچی و جانباز و هه‌ندی پیشه‌سازی تره‌وه‌ په‌یدا ده‌بی، عه‌قل و فام سه‌رگه‌ردان ده‌کا، ئەو جو‌ره‌ فروفیل و غه‌شکردنه‌ خیانته‌ت و نامه‌ردی و بی نامووسی و ناپیاوییه، کابرای خاوه‌ن ئیحتیاج که‌ دی بو‌لای ئەمانه‌ ناشاره‌زایه‌ و مامه‌له‌ نازانی و په‌نا ده‌هینی و ئەم شه‌خسه‌ به‌ ئەمین ده‌دانی؛ زور ناشیرینه‌ و مایه‌ی ئەسه‌فه‌ ئەم به‌و جو‌ره‌ نائهمینی له‌گه‌ل بکا و به‌ نادلسۆزی له‌گه‌لیدا بجوولیت‌ه‌وه. ئایا نازانی که‌ خوی گه‌وره‌ به‌ راسه‌ریانه‌وه‌یه و به‌دیار و نادیاریان ده‌زانی و له‌ ئەنجامدا تو‌له‌ له‌ تاوانبار ده‌سینیت‌ه‌وه؟.

رپوایه‌ت کراوه‌ چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: دین بریتییه‌ له‌ دلسۆزی. عه‌زیا‌ن کرد: دلسۆزی له‌گه‌ل کیدا؟ فه‌رموی: یه‌که‌م، له‌گه‌ل خوادا، واته‌ موسلمان هەر کاریکی کرد

هر بؤ خوی بکا و بزانی که خوا چاوی لییه. دوهم، لهگهل کهلامی خوادا که قورئانی پیروزه، واته موسلمان باوهرپی وایی ئه و قورئانه فرموده‌ی خویه و هرچی تیایه همموی راسته و رهفتارکردن به‌دهستوری ئه و هوی پیروزی و به‌ختیارییه. سییه، لهگهل پیغمبه‌راند، واته موسلمان باوهرپی وایی که پیغمبه‌رانی خوی گه‌وره رابه‌ری راستن و پیایوی ساغ و سالم شاره‌زای ریگه‌ی حه‌قن و، خه‌لکی به‌شارپیگه‌ی به‌ختیاریی نه‌برآوده‌ا ده‌بن. چوارهم، لهگهل کاربه‌دهستانی دادپه‌روه‌ر و فرمانداریی پاک نیاز و چاک رهفتارا، واته ئینسانی موسلمان پیویسته‌کۆمه‌کیان بکا و یارمه‌تییان بدا بؤ بلا و کردنه‌وه‌ی داد له جیهاندا و منعی فیتنه‌یان لی بکا و دوعای خیریان بؤ بکا و، ئه‌گه‌ر له ریگای راست لایان دا بیانخاته‌وه‌ سه‌ری. پینجه‌م، لهگهل هممو موسلماناندا چونکه هممو برای په‌کترن.

براکان! ئه‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌نی نیفاق و دوپرووی و غه‌ش و حیلن له بیروباوهرپیان یا له کردار و رهفتاریانان ئه‌وانه له‌وه‌ ده‌چن که فیئل له خوا بکن و شتیکی زۆر دیارییه که هیچ که‌س ناتوانی له‌م بابته‌دا به‌ئهنجامیکی باش بگا چونکه خوی گه‌وره‌دوره‌ له‌وه‌ی که به‌که‌س فریب بدری! خوا ده‌فرموی: «وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِيْنَ» واته: ئه‌وان فریفتلیان له‌گهل خوادا کرد. خودایش تۆله‌ی فریفتله‌که‌ی پیشان دان، خوا چاکترین تۆله‌سینه.

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: «إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ» واته: ده‌یانه‌وی به‌فیئل خوا فریو بدن، خوی گه‌وره‌ زانیه به‌هموو شت و توانایه به‌سه‌ر هممو شتیکیا و به‌که‌س فریو ندری. خوی گه‌وره‌ له‌سه‌ر ئه‌و کرداره‌ ناهه‌مواره‌ جه‌زایان ده‌داته‌وه. ئه‌و که‌سانه‌ی به‌و جوړه‌ فیلتبازی ده‌کن، خویان ده‌خه‌له‌تینن و شه‌یتان ته‌فره‌ی داون و له‌ئهنجامدا گیرۆده‌ی سزا و قه‌هری خوی گه‌وره‌ ده‌بن. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌م کرده‌وه‌ ناباره‌ ناپه‌سه‌ندان، نیشانه‌ی تیکیچوون و خراپ بوونی زه‌مانیه‌ و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ رۆژی قیامه‌ت نزیکه‌ و خه‌لکه‌که‌ تووشی سزا ده‌بن. بیجگه‌ له‌مه‌ ئه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌ ده‌بنه‌ هوی ئه‌وه‌ که‌ پیت و به‌ره‌که‌ت له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ رزق و رۆزی هه‌لگیری و کشتوکال و باغ و بیستان که‌م به‌ر بن. چه‌رته‌ (د.خ) فرمویه‌تی: قاتوقری هه‌ر له‌ بی بارانییه‌وه‌ نابی، به‌لکو پیت و به‌ره‌که‌ت له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لده‌گیری، واته‌ هه‌ر چه‌ند باران بباری به‌پیت و به‌ره‌که‌ته‌وه‌ ناباری. دیاره‌ ئه‌سبابی ئه‌مانه‌ هممو گونا‌هباری و تاوانکاریی خه‌لکی سه‌ر زه‌وییه، به‌ددلی و به‌دگومانی و که‌م ئیمانی و که‌م میه‌ره‌بانایی ئاده‌میزاده‌ له‌گهل خوادا

ولهگه ل دراوسى و خزم و خویش و پرعیعت و مسکین و فرمانپروادا. هر گوناوه دهبیته هوی ئهوه که ستمکار زال بی بهسهر مسکین و کاسبکاری شار و بازار و لادیدا. مایهی نهگبهتییه خه لک به پارووی حه رام بژین. ریوایهت کراوه: هر کهس پاروویه کی حه رام بهاویته سکیه وه، ئه وه تاعهت و عیبادهتی چل پوژی لی وهرناگیری، واته: ئه و پیروزییه که له تاعهت وه دهست دهکوی به هوی یه پارووی حه رام وه له کیس دهچی! هر وه ها هر بهندهیی له خوراکى حه رام وه گوشت بگری و به حه رام بژی ئه وه ناگری دوزهخی بو باشته ره له و گوشته ی گرتوویه تی.

زووتری سهنه تکاران گیروده ی وتوویره ی شهیتان بوون و دهلین: ئه گهر کاری ساغ و باش بکهین له چی نان بخوین و چوون بژین؟ نازانن هوی ژیانی پر له بهختیاری ته نیا ساغی و بی غه لوغه شییه! نازانن چهندی له و ناساغی و غه لوغه شه وه قازانچ دهکهن چهن قاتی ئه وه له پیتوبه ره که تی مال و داراییان با دهیبا و له کیسیان دهچی و لای خوی گه وره نرخیان نامینی و لای خه لکیش سووک دهبن. به لکو ئیتر خه لک کهم هاتوچویان دهکهن، بیجگه له وه که غه ش له پیشه دا هوی سزای قیامهت و شهرمه زارییه له ناو ئه هلی قیامهت دا. سه ره رای ئه مانه به راورد کراوه هر کهس به ساخته کاری، دارایی و سامان به یه که وه بنی، خوی گه وره پوژی له پوژان به سه رفکردن له کاره ساتی ناهه موارا یا به ستمی ستمکارانی زوردار ئه و ماله ی دهفه وتینی.

براکان! فهرمووده ی حه زره ته: خوی گه وره سامانی دنیا به پیایى باش و خراپ به خو شه ویست و ناخوشه ویست ده دا، به لام دین ته نیا به و که سانه ده دا که خو شیانی ده وی.

براکان! ئامان سه د ئامان هه رگیز نه لین: ئه ی ئه وه بوچی فلان کهس هر حه رام دهخوا و ته رکی نویت دهکا که چی هه میسه سامان و دارایی هر زور ده بی؛ چونکه ئه م دارایی و سامانه ئیستیدراجه و هوی گومراهییه. ریوایهت کراوه: «أنا رأيتم الله - عز وجل - يعطي العبد من الدنيا وما يحبه فأنا هو أستدراج. ثم تلا رسول الله (ص) فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فأذا هم مبلسون». واته: کاتی که کاربه دهستان نه سیحهت و ئاموژگاری زانایانی ئاینیان له بیر چووه وه، له ماوه یه کدا ده رگای هه موو خیراتمان لی کردنه وه. جا که به و دارایی و سامانه شادمان بوون، له ناکاودا به هوی ئه و نافه رمانی و سه رکه شییه وه گرتنمان و، بویان ده رکهوت که بی بهش و ناهومی د و خه فه تبارن.

براکان! ئەگەر بەپراستی برونین حالی دەبین کەوا ئیমে هەمیشە بۆ فەوتان و زیانی خۆمان هەول دەدەین و ئەوەی مایە پزگاری بێ نایکەین.

رپوایەت کراوە لە رۆژی قیامەتدا هەندێ کەس دینن بۆ مەیدانی حیساب و لێپرسینەوه کە هەریەکێ بەقەدەر کۆیۆ لە کۆپەکانی مەککە خیرات و چاکەیان هەیە. کە دەست دەکری بە کیشانەیی کرداریان خوای گەورە هەموو چاکەکانیان چز دەکا و هیچ پاداشیان نامینی و رەوانە دەکری. لەویدا هاوڕێیکانی حەزرت (د.خ) عەزیزان کرد: ئەو کەسانە ئەم هەموو زەحمەتەیان لەبەر چی بەسەردا دی؟ فەرمووی: لەسەر ئەو کە لە دنیا خۆیان لە بێ شەری نەپاراستوو و حەرامیان خواردوو و لەگەڵ خەڵکدا لە مامەڵەدا غەش و خیانتیان کردوو؛ ئیتر کردوو بەشەکانی خۆیان بەهۆی ئەو رەفتارە خراپانەوه زایە کردوو. جا زۆر پێویستە ئینسان ژیر بێ و مادام خوا بۆ کردووێ باش تەو فیقی داو، سوپاسی بکا و، بەهۆی غەش و خیانتەوه ئەو کردوو چاکانەیی خۆی پایەمال نەکا.

ئەم گوناھانە کە لەم نامانەدا بۆ ئێووم نووسیون شوومی و نەگبەتیان ئەوئەندە زۆرە دەگاتە رۆلە و رۆلەزا تا حەوت بەرە، وەکو هەندێ لە زانیان لە تەفسیری ئایەتی «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا» دا فەرموویانە و رۆشنیان کردووئەوه.

جا هەر وەکو ئامۆژگاریی موسلمانانمان کرد بۆ خۆپاراستن لە غەلوغەش و ساختەکاری پێویستە باسی نرخ و قیمەتی راستی و ساغیی ئەوانەش بکەین کە بە شیوەی موسلمانانە لەگەڵ خەڵکدا مامەڵە دەکەن هەتا ئینسانە بەرەفتارەکان تۆبە بکەن و چاک رەفتارەکانیش سوپاسی خوا بەجێ بێنن لەسەر ئەو نیعمەتە کە بە گوناھی خیانت کردن لە کیشانە و پێوانەدا گیرۆدە نەبون.

رپوایەت کراوە کۆمەڵی مامەڵەکارەکان لە رۆژی قیامەتدا، ئەوەیان کە غەشیان کردوو، لە ریزی (فجار) رادەوهستن. ئەوانەش کە لە مامەڵەدا بێ غەش بوون بەخۆشی لە ریزی راستگۆیاندا حەشریان دەکری. هەروەها رپوایەت کراوە کە درۆکردن بەرەکەتی مامەڵە هەلەدەگری و ئینسانە درۆکەرە کە دەباتە ریزی هەرە درۆزنەکانەوه.

براکان! ئەهلی مامەڵە دوو بەشن، یەکەم ئەوانەن کە لە هەرچی گوناھ بێ لە مامەڵەدا پارێز دەکەن، وەك سوود خواردن و فرۆفیل و درۆکردن و سویندی ناحق خواردن، تی

دهكۆشن مامهلهكهيان به شرعى بى و حهقى خهلكيان نهكهويته سهر، له رۆژ و وادهى خوشيدا (حق الله) له مالهكهيان دهردهكهن. ئەم بهشه لهگهڵ پيغهمبهران و شههيدان و پياوچاكاندا ههشر دهكرين. بهشى دووهم كه پيچهوانهى بهشى يهكهم رهفتار دهكهن له ريزى فاجيرهكاندا ههشر دهكرين و ههرچى ههپهشه له نايهت و ههديسا دهرحهق به فاجير واريده بووه، دهيانگريتهوه پهنا به خوا.

ريوايهت كراوه: «أحب الله عبداً سمحاً إذا باع، سمحاً إذا أشتري، سمحاً إذا أقتضى»
واته: خواى گهوره بهندهيهكى خوش دهوى كه سالم و نهرم و لیبوردهوى، واته: دلرووناك و زمان پاك و پوووخوش و راستگو بى و زور لهسهه شتى پوپوچ نهپوا و ئەم سيفهتانهى له كاتى مالفروشتن و مالكپين و داواكردنى قهزاهه بى. ئەو كه سانهى ئەم سيفهتانهيان ههيه خواى گهوره لیبان رازى ده بى و لای بهندهى خوايش خوشهويست دهبن كاسببیهكهشيان پیتوبه رهكهتى تى دهكهوى.

براکان! تكاتان لى دهكهم ئەگهه دلتان لهسهه ئەوه نيبه كه بهم نامهيه رهفتار بکهه
لای كه مى جارى گوى رابگرن تا خویندهوارى بوتان بخوینتتهوه؛ فهرمودهى پيغهمبهره
(د.خ): له گهورهترين خوورپهوشتى موسلمان ئەوهيه ههركيز له بيستنى خيى ئاينى تير
نابى. (والسلام على من أتبع الهدى).

له ۲۷ى رهجهبى ۱۳۹۶ى ك، پيکهوتى ۲۴-۷-۱۹۷۶ى ز دا له تهرجهههى ئەم
نامهيه بوومهوه. سوپاس بو خوا.

وههركيز

نامھى سى و شەشەم

باسى سويندى درو خواردنه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وأصحابه واتباعه
المحسنين إلى يوم الدين.

پاش ئەمە، براکان! ھەر گوناھى لە گوناھە گەورەکان کە لەم رۆژەدا خەلك پييانەوہ
گيرۆدە بوون لە نامەيەکی سەربەخۆدا عەرزەم کردوون. ئەم نامەيش کە ئیستا
پيشکەشتانی دەکەم لەو چاکترین دیارییانەيە کە دوست بوو دوستی بنیروی. ھەزەرەت
(د.خ) فەرموویەتی: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدہ الله بها
هدى أو يردہ عن ردى». واتە: ھەرگیز موسلمان دیارییەکی وای نەناردووہ بوو برای
موسلمانى چاکتر بى لە قسەيەکی پڕ ھیکمەت کە بێتە ھوى ئەوہى خوا شارەزاییى ئاینى
ئەو برابەرە زیاد بکا یا لە مالمویرانى رزگارى بکا. بەراستی نامەکانى دلسۆزتان لە
گەورەترین نامەکانى سەر زەوین لەوانە کە ئینسان دلخۆش بى پيیان، بەتایبەتەى ئەم
نامەيە کە باسى دوورکەوتنەوتانە لە گوناھە گەورەکان. من کە ئەم نامە بوو ئیوہ دەنیرم
و باسى گوناھە گەورەکان دەکەم تیدا، دەمەوى لپیان دوور بکەونەوہ. من لەبەر دلسۆزى
و خۆشەويستى ئامۆزگاريتان دەکەم نەک لەپرووى کینەورقەوہ. من وەک برای دلسۆزى
ئيوہم و پيوستە ئيوہ ئەم ئامۆزگارپیانەى منتان پى خۆش بى، چونکە لە گوناھى گەورە
ئاگادارتان دەکاتەوہ. ھەزەرەتى عومەر (ر.خ) فەرموویەتى «رحم الله أمرء أهدى إلى
عیوبى» واتە: خوا رەحم بەو کەسە بکا کە عەیبەکانم بە شتوہى دیارى بوو دەنیرى واتە:
ئاگادارم دەکا لپیان. پاش ئەم قسەيش دەیفەرموو: بەلام ئەم جۆرە دوستانە زۆر نایابن
و بەدەگمەن دەست دەکەون. براکانم! زۆر چاک بزائن من یەکی لەو دوستانەم بەزەحمەت
دەگەرپم و باسى ئەو گوناھانە لە کتیبى دین وەردەگرم و بوټانى رەوانە دەکەم. زۆر
تکاتان لى دەکەم ئەم دیارییەى برای خوتان وەرگرن.

یهکی لهو گوناوه گه وړانه سویندی درو خوارنه بو ئوه که مالی خه لک به ناحق بخون چ مالی موسلمان و چ مالی زیممی، چ به بی هووده و بی سوود، ئه سوینده بخوا یا به هر مه به سستی بی سویندی درو بخوا. جا بو ناموزگاری ئیوه له م بابته چه ند ئایهت و حه دیسیکتان بو دنووسم. خوی گه وره له قورئانی پیروژدا ده فرموی: «إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: ئه و که سانه ی به هو ی سویند خوارنه و به درو قیمه تیکی که م و بی بایه خ و هر دگر، له خیر و پاداشتی چاکی روژی قیامت بی به شن و له خوشی و به ره که تی ئه و روژه ناهومید دهن و، خوی گه وره نایاندوینی و بو یان ناروانی و پاکیان ناکاته و، بیجگه له مانه ش سزای سخت و ناهه مواریان ددری له روژی قیامتدا.

ریوایهت کراوه جاری دوو کهس له سهر شتی بوو به هرایان. کابرای داوالیکراو ئینکاری حقه که ی کرد و نیازی بوو سویند بخوا، جا ئه م ئایه ته نازل بوو.

له م ئایه ته دا پینج هره شه له و جوړه که سانه کراوه. یه که م، بی به ش دهن له قیامتدا. دووهم، خوی گه وره له روژی قیامتدا قسه بیان له گهل ناکا. سییه م، به میهره بانی بو یان ناروانی. چوارهم، خوی گه وره ته زکیه بیان ناکا و له و گونا هانه ی که کردوویات نایان بووی و پاکیان ناکاته و. پینجهم سهره رای ئه مانه ش له روژی قیامتدا سزایه سکی ناباریان هه یه.

ریوایهت کراوه: هر کهس سویندی درو بخوا بو ئه و مالی موسلمانان بخوا، خوی گه وره له روژی قیامتدا غه زه بی لی ده گری.

له ریوایه تیکی تردا: ئه و که سه له روژی قیامتدا (أجذم) ه، واته: بی خیر و پاداش و چا که یه. یا واته: له و کاته دا حه شر ده کری خوا گولی ده کا و له شی پارچه پارچه داده ری. یا واته: زمانی ده پردی چونکه له دنیا سویندی درو خواردوه. ئه م سی مانایه بو (أجذم) به بیان کراوه.

ریوایهت کراوه حه زره ت (د.خ) فرمویه تی: به و خوی به که گیانی له ناو مشتی توانای ئه وایه هر کهس سویندی درو بخوا خالیکی ره ش له سهر دل پیدایه بی که تا روژی قیامت لاناچی. هه روه ها ریوایهت کراوه: هر که سی سویندی درو بخوا و بی کاته هو ی

وهرگرتنی مالى حهرام ئهوه بهههشت له خوئى حهرام دهكا و مادام خوا عهفووى نهكا، موستههقى ئاگرى دۆزهخ دهبى. عهرزىان كرد: با ئهه مالهش كهه بى؟ فهرمووى: با ئهه مالهش بهقهدهر قهيتانى سوئى ئىنسان بى، تا بهه گوناوه نهسووتى و ههقى ئهه سوئندهى لى نهسهبرى ناچيته بهههشتهوه. له رپوايه تيكي ترده دهلى «...فليتبوأ مقعده من النار» واته: با جيگاي خوئى له دۆزهخدا بگرى. بيجهه لهمانه سوئند بهدرو خواردن پيتوبه رهكهتى دارايى ناهيلى، چونكه فهرمودهى ههزهرته (د.خ) «اليمين الفاجرة منقفة للسلعة محقة للكسب» واته: سوئندى درو مال دهخاته رهواجهوه، بهلام كاسبى خاوه نهكهى بى پيت دهكا. شىخ عهبدولوهابى شهعرانى دهگيرپتهوه دهلى: دؤستىكم بوو بازركان بوو، پاشان نابووت كهوت. ليم پرسى: تو داراييكى زورت ههبوو، بوچى پيتى پيوه نهما؟ وتى: له بهرئهوه كه به زياد دهمفروشت به جوئى كه كرپار سوودى لى دهست نهكهويت! جا شىخى شهعرانى پاش ئهوه ئاموزگارىي برادهر كهانى دهكرد و دهيفه رموو: له گهه موسولماناندا غهش مهكهن، ئه گهر نا خوا نيعمه تهكهى خوتان لى دهسيئتهوه.

خوئى گهوره فورموويه تى: «وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ». زانايان بو ئهه ئايه ته پيروزه دوو تهفسيريان بهيان كردوه، بهكهه: ئه وهيه كه سوئند به خوا خواردن مهكهن به مانيع و كوئسپ له رپى چاكه له گهه له كندا كردن و له خوا ترسان و چاك كردنى بهينى موسولماناندا. واته: ههه كاتى كارىكى خير ههلهكهوت بيكهه و سوئند مهخون له سهه نهكردنى. دووهه: ئه وهيه ناوى پيروزى خوئى گهوره مهكهه نه بنيشته خوئشهى دهمتان كه ههموو كات سوئند به دهمتاندا بيت و نرخى ئهه ناوه گهوره تان له دلدا نه مينى. دياره ئىنسان كه حالى واى لى هات ناتوانى ئيشى چاك بكا چونكه له ناو خهلكا سووك دهبى و باوه رپى پى ناكرى و ئيشى پياوانهى بو ههلهناسوورپى. حيكمه تى نههيكردنى خوئى گهوره له سوئند خواردن ئه وهيه، ئه گهر كهسى زمانى فيربوو به سوئند خواردن زور، ئيتتر حورمه تى سوئندى لا نامينى و سوئندى درو دهخوا و دهكه ويته ناو نهگبه تيبه وه. ههه له بهر ئه مهيه پيشينان فهرمويان: «سوئند نه به درو و نه به راست».

رپوايه ت كراوه: ئهه سوئندهى له سهه بى گوئىيى ئه مرى خوا بخورى، به سوئند حسيب ناكرى، واته: ئه گهر كهسى سوئند بخوا و بلى: (والله) سيله ي رهحمى فلان بهجى ناهينم ياخو فلان چاكهى واجيب ناكهه، واجيبه ئهه سوئنده بشكىنى و كهفاره تى سوئنده كه بدا،

چونکه هیچ شتی نییه بهقه‌در سیله‌ی رهم خوا زو جه‌زای چاکه‌ی ئینسانی له‌سه‌ر بداته‌وه. هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه سویندی درۆ چه‌ند خانووی تیک دا و چه‌ند خانه‌دانی به‌رباد کرد و چه‌ند خیزانی بی نه‌ته‌وه و وه‌چا‌غ کویر و گیرۆده‌ی زیان کرد!

براکان! له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (د.خ) سویندی درۆ به‌یه‌مینی غه‌موس ناوبراوه، واته: ئه‌و سوینده‌ی که‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌باته‌ خواره‌وه به‌ناخی گونا‌ه و تاواندا. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌زانایانی ئاین فه‌رموویانه: سویند خواردن زۆر، با به‌راستیش بی، ئینسان فاسق ده‌کا، چونکه‌ بناغه‌ی سویندی زۆر له‌سه‌ر بی موبالاتییه به‌ئاین.

ریوایه‌ت کراوه: له‌پووداوێکدا جو به‌یر (ر.خ) هه‌زار دره‌می دا و سویندی نه‌خوارد. پاشان فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر سویندیشم بخواردایه به‌راستم ده‌خوارد، به‌لام با ئه‌م هه‌زار دره‌مه‌که‌فاره‌تی ئه‌وه بی، واته: هه‌زار دره‌مه‌که‌م له‌باتی سوینده‌راسته‌که‌م.

ریوایه‌ت کراوه: ئه‌شعه‌سی کورپی قه‌یس (ر.خ) حه‌فتا هه‌زار دره‌می دا به‌فیدییه‌ی یه‌که سویندا، واته سویندیکی خوارد و له‌که‌فاره‌تیدا ئه‌و ئه‌ندازه‌ پارهییه‌ی دا به‌فه‌قیر و هه‌ژاران. جا وا ده‌رکه‌وت وانه‌که‌ی پیشینان «سویند نه‌به‌درۆ و نه‌به‌راست» بناغه‌که‌ی نرخ دانانه بو‌خوا‌ی گه‌وره.

بزنان سویند خواردن به‌غه‌یری زاتی خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا، وه‌کو پیغه‌مبه‌ران و مه‌لائیکه‌ و که‌عبه‌ی پیروژ لای هه‌ندی له‌زانایان مه‌کروه‌هه و لای هه‌ندی حه‌رامه. به‌لای حه‌رامه‌ قازیی شهرع سویندی خه‌لک بدا به‌ته‌لاق. هه‌روه‌ها حه‌رامه‌ زۆردار سویندی خه‌لک بدا به‌ته‌لاق؛ چونکه‌ ته‌لاق بو‌ئه‌وه‌ ناشی سویندی بی بخوری. بی‌جگه‌ له‌وه‌ زۆر جار وا ده‌بی کابرای ته‌لاقخۆر ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وی و هه‌ردووکیان واته‌ زۆردار و سویندخۆر، تووشی گونا‌ه ده‌بن. به‌لام زانای گه‌وره‌ ماوه‌ردی فه‌رموویه‌تی. هه‌ر که‌سی سویند به‌غه‌یری خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا بخوا و باوه‌ری و ابی ئه‌وانه‌ وه‌ک ناوی خوا‌ی گه‌وره سویندیان پی ده‌خوری ئه‌وه‌ کافر ده‌بی.

عه‌بدو‌ل‌لای کورپی مه‌سه‌وود (د.خ) فه‌رموویه‌تی: شه‌ریک بو‌خوا دانان سی به‌شه، یه‌که‌م عیباده‌ت کردن بو‌غه‌یری خوا‌ی گه‌وره. دووه‌م سویند خواردن به‌غه‌یری خوا. سییه‌م حه‌یوان سه‌ره‌برین بو‌غه‌یری خوا.

هه‌روه‌ها سویند خواردن به‌باوک و باپیره و به‌گۆری که‌سی یا به‌ژینی که‌سی یا به‌

گهورهیی یا به نیعمهتی پاشایی، ئەمه ئەگەر له بهر زمان فیڤیوون و به دهمدا هاتنی بی
مه بهس بی یا هیچ نییه یا مه کرووه. خو ئەگەر له سهر ئیعتیباری به گهوره گرتنی
ئەوانه بی، ئەوه پاجیح وایه که چه پامه و مه رجووح وایه که مه کرووه.
ئەمه ی له م بابهدا عه رزم کردن به سه بو ئەو که سانه که رهحم به حالی خویان دهکن.

له ۲ ی شهعبانی ۱۳۹۶ ی ک، ریکهوتی ۲۹-۷-۱۹۷۶ ی زدا له ترجمه می ئەم نامه یه
بوومه وه. سوپاس بو خوا.

وه رگیڤ

ناممى سى و جەوتەم

باسى رەشپە ئەكە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

له پاش ئەمانە حەزەت (د.خ) فەرمووئەتە: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يردّه عن ردى».

براکان! ئەم نامەيە کە مەن رەوانەي دەکەم بۆ خەزمەتە ئۆتە گەورەترین ديارىيە کە دۆست بۆ دۆستى خۆي رەوانە بکا، چونکە دەبیتە هۆي زیادىي نىعمەت و بەرەکەتەي خۆي گەورە، هەر و هەر دەبیتە مایەي پاراستن لە سزا و تۆلەي رۆژي قیامەت.

براکان! ئەگەر گوئ نەدەن بە خۆیندەنەوئەي ئەم نامەي مەن، ئەو خۆانەخواستە دەبیتە دەلیل لەسەر بەدئەحوالیي خۆتان؛ چونکە یەکی لە گەورەترین ئەخلاقى موسلمانان ئەوئەيە کە لە بیستنى ئەم ئامۆژگارىي خیر تیر نەبى. جا ئەگەر وابوو ئەو موسولمانى باشە و ئەگەر وانەبوو ئەو دینەکەي کە موکوورە.

براکان! مەن بۆ ئەو ئامۆژگارىتان دەکەم کە تەرکى گوناھ بکەن بە تايبەتەي گوناھى گەورە و بە تايبەتەي تریش ئەو گوناھەي کە لە هەموو گوناھەکانى تر ناشیرینتر و ناھەموارترە و بیدعەتیکی زۆر ناپەسەندە کە بریتیيە لە رەشپە ئەکە.

ئەم رەشپە ئەکە ئەوئەيە کە هەندى کەسى نامەردى بە شۆو مەرد لەگەل هەندى ژن و کچى خوورپەوشت پەستدا پیکەو دەست دەگرن و هەلدەپەرن و رەقس و سەما دەکەن. ئەم گوناھە گوناھىکی ئەوئەندە سووکە، ئینسانى کە سەربەرزى و کەرەمەت و شەرەف لە وجودیا ببى نایکا. ئەم تەبیعیەتە تەبیعیەتەي حیواناتى بى زانست و شعورە و، بۆ شعورى ئینسانى کە غیرەت و ناموس لە گیانیدا هەبى دەست نادا، ژن و خوشكى خۆي

ببینی له گه‌ل پیاویکی نامه‌حره‌می خاوه‌ن هوا و هوه‌سدا ته‌نیشته به ته‌نیشته و شان به‌شان هه‌لپه‌رئ و قه‌ره‌بالغیکی گه‌وره‌ش به‌ده‌وریاندا ته‌ماشایان بکه‌ن. که‌سی حه‌مییه‌ته و غیره‌تی ئیسلامییه‌تی ببی، ئەم هه‌تک و بی ناموسییه‌قبوول ناکا.

خوای گه‌وره له قورئانی پیروژدا پینج نایه‌تی ده‌رباره‌ی ئەمر به حیجاب و خوداپوشین و حورمه‌ته راگرتن نازل کردوه و، مه‌نعی ژن و پیاوی کردوه له‌وه که خوایان و زینه‌تی خوایان و له‌شی خوایان ده‌ربخه‌ن یه‌که‌م: ئەم نایه‌ته‌یه «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ» واته: ئەی پیغه‌مبه‌ری ره‌به‌ر! فه‌رمان بده به پیاوه موسولمانه‌کان که چاوی خوایان بنوقینن و مه‌نعی بکه‌ن له روانین بو ژنی نامه‌حره‌م و عه‌وره‌تی خوایان بیاریژن له به‌کاره‌ینانی له‌گه‌ل نامه‌حره‌مدا به‌هه‌ر جوړی ببی. دووه‌م ئەم نایه‌ته‌یه «وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ.....» واته: هه‌م ئەمر بکه ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا به ژنه موسولمانه‌کان، چاوی خوایان بنوقینن له ته‌ماشاکردنی پیاوانی نامه‌حره‌م، هه‌ر که‌س بن و هه‌ر شوینیکیان ببی و له ته‌ماشاکردنی ئەو شوینانه که ره‌وا نییه ته‌ماشایان بکه‌ن له له‌شی ژنان و، عه‌وره‌تی خوایان به‌رودوای بیاریژن له کاری ناره‌وا و، زینه‌ته و جوانیی خوایان وه‌کو گه‌رده‌ن به‌ند و لاسه‌ره و پاش قه‌یتان له بو نامه‌حره‌م ده‌رنه‌خه‌ن، مه‌گه‌ر ئەو شتانه‌یان که به‌ناچاری وان به‌ده‌ره‌وه وه‌کو ئەنگوسیه‌له و هه‌ندی به‌رگ که به‌ناچاری ده‌رده‌که‌ون. ئەمه‌ش به‌وه ده‌بی که ئافه‌رت سه‌رپوش بدا به‌سه‌ریدا و ئەو خشلانه داپوشی و، هه‌روه‌ها فه‌رمانیان پی بده با چارشو بده‌ن به به‌روکیاندا تا سنگ و مه‌مک و گه‌رده‌نیان ده‌رنه‌که‌وی و، هه‌رگیز زینه‌تی خوایان ده‌رنه‌خه‌ن و مه‌گه‌ر بو مه‌حره‌میان وه‌ک شوو و کوپ و باوک و مه‌حره‌مه‌کانی تریان.

دیاره هه‌روه‌کو ده‌رخستنی زینه‌تی جوانی ژنانه‌ حه‌رامه، له‌سه‌ر ژنان له‌سه‌ر پیاوانیش حه‌رامه بو‌ی پروانن. له‌مه‌عه‌جایه‌بتر ئەوه‌یه ئەو مووی سه‌ری ژنه که له‌پیش ماره‌کردنیان برپویه‌تی و فرپی داوه دروست نییه بو می‌رده‌که‌ی له‌پاش ماره‌بهرین ته‌ماشای بکا؛ چونکه له‌و کاته‌دا که ژنه‌که برپویه‌تی مووی ژنیکی نامه‌حره‌م بووه، به‌م پیاوه. هه‌روه‌ها له‌پاش ته‌لاقدانی ژن ته‌ماشاکردنی ئەو مووی سه‌ره‌ی که له‌پیش ته‌لاقدان برپویه‌تی بو پیاوه ته‌لاقداره‌که حه‌رامه؛ چونکه هه‌رچه‌ند له‌وه‌ختی خویدا ته‌ماشاکردنی حه‌لال بووه، به‌لام پاش ته‌لاقدانی حه‌رامه، ته‌ماشای بکا. له‌مه‌سه‌یرتریش ئەوه‌یه، هه‌ندی حه‌مامچی کردوو‌یانه به‌ عاده‌ته مووی براوی قژی ژن ده‌هوننه‌وه و ده‌یکه‌ن به

شریت، تهماشاگردنی ئه و شریتانهش حه‌رامه. له‌مه‌ش سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که تهماشاگردنی پیاو بو خوشک و دایک و کچی خۆی به ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه حه‌رامه.

له هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان ئه‌م کاره ناشیرینانه ده‌بینن و مه‌نعیان ناکه‌ن. «وقال بعض الفقهاء: أن خفي المرأة من العورة» واته: تهماشاگردنی که‌مترین و بی‌نرخترین پۆشاکێ ئافره‌ت، که خوفه‌که‌یه‌تی، حه‌رامه، چ جایی جوانترین و دلکێشترین جلوه‌رگ، وه‌ک گه‌ردانه و لاسه‌ره و هه‌وری سه‌ریان.

باسی خراپی و ناشیرینی و ناهه‌مواریی زیناکردن، په‌نا به‌ خوا، له‌ نامه‌ی زینادا به‌دریژی باس کردوه.

له‌ هه‌دیساه‌یه: «النظر سهم مسموم من سهام أبلیس فمن تركه خوفاً من الله تعالى آتاه الله أيماناً يجد حلاوته في قلبه» واته: تهماشاگردنی ژنی نامه‌هره‌م و پیاوی نامه‌هره‌م، تیریکی ژه‌هراوییه له‌ تیره‌کانی شه‌یتان له‌عه‌ته‌ی خوای لی بی. جا ئه‌گه‌ر که‌سی له‌به‌ر په‌زاهه‌ندیی خوا و له‌ترسی سزای خوا ته‌رکی بکا، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ نووری ئیمان به‌جۆری ده‌خاته ناو دل‌یه‌وه که له‌زه‌ت و شیرینی له‌ دلی خۆیدا هه‌ست پی ده‌کا. ئه‌م فه‌رمووده‌یه که هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی، که تهماشاگردنی نامه‌هره‌م تیریکی ژه‌هراوییه له‌ تیره‌کانی شه‌یتان، مانای ئه‌وه‌یه هه‌روه‌ک راوچی به‌تیر راوی نیچیر ده‌کا، هه‌روه‌ها شه‌یتانیش به‌تیر راوی ئینسان ده‌کا و تیره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئینسانه‌که ته‌فره‌ ده‌دا تا ته‌ماشای نامه‌هره‌م بکا و ئه‌و تهماشاگردنه‌ی وه‌کو تیریکی ژه‌هراوی وایه که دای له‌ دل به‌ته‌واوی خراپی ده‌کا، وه‌ک زه‌خمی تیراوی که زه‌حمه‌ته‌ خو‌ش ببیته‌وه تا به‌ته‌واوی ئه‌و دل‌ه‌دریژی، سا مه‌گه‌ر زوو په‌شیمان ببیته‌وه و عه‌زمی بیته‌ سه‌ر ئه‌وه که هه‌رگیز نه‌گه‌رپێته‌وه سه‌ری. «وقال عيسى، عليه السلام، وأياكم والنظر فأنها تزرع في القلب الشهوة وكفى بها لصاحبها فتنة» واته: خۆتان له‌ تهماشاگردنی نامه‌هره‌م بپاریزن؛ چونکه ئه‌و ته‌ماشایه‌ تۆوی ئاره‌زووی ناپه‌سند له‌ناو دل‌دا ده‌روینی و ئه‌و تۆوه‌ پیسه‌ بو‌ دروستکردنی فیتنه و دل‌ویران کردن به‌سه.

(وسئل حکیم: ما بدء الزنا؟ قال النظر). واته له‌ زانایه‌کی خاوه‌ن دل‌یان پرسی: ئه‌و گونا‌هه که ده‌بیته‌ پێش قه‌ره‌ولی زیناکردن چیه‌ه؟ له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: تهماشاگردنی نامه‌هره‌مه. واته: که ئینسان ته‌ماشای نامه‌هره‌می کرد، دلی گه‌روده‌ی ده‌بی و ده‌که‌وێته‌ شوینی یا شوینی هاوچه‌شنی، ئیتر هه‌روا ورده‌ ورده‌ زۆرت‌ر دلی ئالووده‌ی گونا‌ه ده‌بی

تا ئه وهنده رهش ده بپته وه فهرقی جه لال و حهرامی له لا نامینی و، ههر کاتی بوی پیک کهوی زینا دهکا، په نا به خوا و بمانپاریزی له هه موو گوناھی.

له حه دیسدایه: ئه گهر کهسی دهست له پیستی نامه حرهمی بدا ئه وه وهکو ئه وهیه دهست به ناو گوشتی به رازیکی مرداره وه بوودا بکا و لیی دهرینی و بیخوا! هه روهها له باقیی حه دیسه که دا ده فرموی: ئه وه کهسهی دهست له نامه حرهم ده دا له رۆژی قیامه تا به زنجیر کراوی دهریته حوزووری خوی گه وره (جل جلاله).

براکان! به قوربانانان بم. نابی ئیمه به وه بایی ببین که خوی گه وره مؤله تی داوین و له سه ر ئه م گونا هانه که ده یانکه یین، ئیستا سزامان نادا؛ چونکه باشتر بو ئیمه ئه وهیه که خوا له دنیا دا زوو توله مان لی بسینیت، تا له گونا هه کردن په شیمان ببینه وه. که له دنیا دا سزای نه داین ئه مه مانای وایه، ئه گهر رهحم نه کا، پیمان له قیامه تا سزامان زور گران ده بی.

ده گپرنه وه: (أبو یعقوب) ناوی، که له پیاوچاکان بووه، له کاتی ته وافی (کعبه الله) دا چاوی به پیاوی کهوت که چاویکی کویر بوو به گریان و هه ناسه هه لکیشانه وه ده یگوت: خویا! گونا هم ببه خشه و ته وه به لی قبول بکه. (أبو یعقوب) پیی فرموو: تو بوچی ئه وهنده عاجزی و په ریشانی پیشان ده دهی؟ عهرزی کرد: له عومری خوما تاقه جاری ته ماشایه کی نامه حرهم کرد، له نا کا ودا دهستی له غه بیه وه هات و دای به چا ودا و چاویکم کویر بوو، بانگیشی کردم و وتی: به تاقه ته ماشایی چاویکت له کیس دا! ئه گهر جاریکی تر ته ماشایی بکهی ئه و چا وه کهی تریش له کیس ده دهی؛ جا من له و کاته وه ترس چوو ته دل مه وه.

پیاویته کراوه: «ما من مسلم ينظر إلى امرأة أول مقتته، ثم يغض بصره إلا أحدث الله له عبادة يجد حلاوة في قلبه». واته: ههر موسلمانن له یه که م نیگادا ته ماشای ژنیکی نامه حرهم بکا و ئیتر جاری دووهم چاوی بنوو قینی و له بهر خوی گه وره، خوی له ته ماشا کردنی مهنع بکا، خوی گه وره له بهر ئه م خویاراستنه پایه ی عیباده تیکی بو دنووسی که له زهت و خو شیه کهی له دلدا ههست پی ده کا.

براکان! بزنان له ههر شوینی کدا ژنان و پیاوان دهست بگرن و ره شبه له که بکن تاریکی ئه و گونا هه ئه و ناوه دا گیر ده کا و رقی خوی گه وره ئه و ده وره به ره داده پو شتی که ئه گهر خه لک به چا و ئه و غه زه بی خویانه بدیا یه و ئه و ئاگره نا هه مواره یان ته ماشا بکر دایه، ههر

كەس ولاغى بووبووايه سواری دەبوو و غارى دەدا، ھەر كەسپش ولاغى نەبووايه بە پى راي دەگرد و لەو شوینە دەردەچوو تا لەو غەزبە دەردەكەوتەو. خو ئەگەر نە ولاغى بوایە و نە قاچ و قولیشى ساغ بووايه لەسەر دەست ھەروەك مندال خوئى بە گاگۆلكە و سنگەخشە لەو شوینە دەور دەخستەو نەبادا گیرۆدە بى.

دەگىرنەو: مامى ھەزرتى ئىبراھىم (على نبينا وعلیه الصلاة والسلام) کليلةوانى بتخانە بو. ھەزرتى ئىبراھىم ھەر رۆژى جۆرە عەبىبىكى لە بت و بتخانە دەدۆزىيەو بەجۆرى كە لەناو خەلكا مەشھور بوو بە دۆزمنى ئەو بتانە، تا رۆژى جەژن ھات و بە دابوونەرىتى ئەو رۆژە، خەلكەكە لە شار دەرچوون. ھەزرتى ئىبراھىم (د.خ) رۆبىشت بو بتخانەكان و بە دەستى خوئى بە تەور ھەموو بتەكانى شكاند، بتە گەورەكەيان نەبى كە بەساغى ھىشتىيەو و تەورەكەى لەسەر شانى ئەو دانا و بەجى ھىشتن. كاتى كۆمەلەكە لە دەشت گەرانەو روويان كرده بتخانە بو ئەوئەوى سوجدە لە بتەكان بەرن، سەپريان كرد بتەكان شكاون. رۆبىشتنە لای فەرماندار و شكاتيان لە ھەزرتى ئىبراھىم كرد.

فەرماندار ھەزرتى ئىبراھىمى بانگ كرد و پى و تى: بوچى ئەو بتانەت شكاندوو؟ ھەزرتى ئىبراھىم وتى: بتە گەورەكە شكاندوونى، چونكە رازى نەبوو كەس سوجدە بو بتە بچووكەكان ببا و بكرینە شەرىكى ئەو لە سوجدە بو بردندا و، لە غىرەتدا شكاندنى، ئەگەر باوەرپىش ناكەن برۆن لىيان بپرسن بزائن قسەكەم راستە یا نا؟ كە چوون پرسىاريان لى كردن ھىچ جوابيان دەسگىر نەبوو، ئىنجا قەومەكە ھەموو مات و سەرسام بوون، چونكە دەيانزانى ئەو بتانە گيانلەبەر نىن و جوابيان نىيە، ئىتر غىرەتبان ھەستا و پىلانى سووتاندنى ھەزرتى ئىبراھىمىيان رىك خست و، بەئەمرى پاشاى سەردەم بەقەدەر تەپۆلكەبى داریان كۆكردەو و ئاگرىيان دا، لەبەر تىژى گرەكەى و گەورەبى قەوارەكەى كەس نەیتوانى نزیكى بكەوئتەو، ناچار ھاتن ھەزرتى ئىبراھىمىيان خستە ناو مەنجەنىقك و لە دەورەو فرىيان داپە ناو ئاگرەكە. لە پىوايەتیکدا دەلئى: بەكەم جار مەلائىكە لە غەبەو ھاتن و مەنعى مەنجەنىقەكەيان كرد لە جوولانەو و نەیانتوانى ھەزرتى ئىبراھىم فرى دەنە ناو ئاگرەكە، تا شەپتانى لەعنەتى لە شىوئى پىاوئىكى پىردا ھات و تى: چار ئەوئەبە ھەندى ژن و پىاو بىن لە دەورى ئەو مەنجەنىقەدا دەست بگرن پىكەو بەشىوئى رەشەلەك ھەلپەرن، ئەوسا مەنجەنىقەكە دەسوورپتەو و ئىبراھىم فرى دەدا بو ناو ئاگرەكە. پىاو و ژنەكان كە ھاتن دەستیان كرد بە رەشەلەك، مەلائىكەكان لە شوومى و نەگبەتیی ئەو رەشەلەكەو لەودەورەدا نەمان و سەركەوتن بو ئاسمان، جا

مەنجه نېقەكە سووراپەو و حەزەرەتى ئىبراھىمى فېرى دايە ناو ئاگرەكەو. براكان! بزنان لەم رېوايەتەو دەردەكەوى لە ھەر شوئىنېكدا رەشپەلەك بگرى، مەلائىكە لەبەر شوومىي ئەو رەشپەلەكە لەو شوئىنەدا نامىنن. جا دەبى ئەو غەزەبە لەو كاتەدا دەبارى چۆن غەزەبىك و ئەو موسىبەتە چۆن موسىبەتتى بى!

براكان! نامووس لای خوای گەورە ئەوئەندە حورمەتى زۆرە ئەگەر كەسى بېرۆا لە سەربانەو یا لە تاقى خانووەو تەماشای حەوشەى مالىكى تر بكا و بنواری بۆ عائىلەى كابراى خاوەن مالى و پاش ئەوئەو خاوەن عائىلەكە ئىندارى كرد و مەنعى كرد جارى دووم بېتەو و تەماشای عائىلەكەى بكاتەو، بۆ خاوەن عائىلەكە دروستە بە تىرى دوو سەر، تىر بەاوئەو ئەو كابرا خائىنە و، ئەگەر ھەردوو چاوى كوئىر كرد بەشەرع قىساسى نىيە؛ چونكە بەھۆى ئەو خىانەتەو خۆى بى نرخ كردو. (عن أبي هريرة رضي الله عنه، من أطلع في دار قوم فقيء فقد هدرت عينه) واتە: ئەگەر كەسى بېروانى بۆ ناو خانووى قەومى و تەماشای عائىلەى ئەو مالى بكا، ئەو بەپاش ئەو خىانەتە بۆ خاوەن مالىكە دروستە چاوى ئەو كابرايە ھەلكۆلى و ئەگەر ھەلى كۆلى قىساسى نىيە و بى تۆلەيە و چاوەكەى بى نرخ رۆشتوو. جا تەماشاكەن چاوى كە نىوہى (دبە) و خوئىنى خاوەنەكەى تۆلەيەتى، بەھۆى ئەو تەماشاكردنەو خوئىنى لەسەر ھەلگىرى، دەبى تاوان و گوناھى ئەو بى نامووسە چەند زۆر بى كە دەستى ژن و كچ و خوشكى خەلكى بىگانە بگرى و لەبەرچاوى خەلكدا لەگەلئاندا ھەلپەرى و ئەگەر شەو بى ماچىشيان بكا و مەمكىان بگرى و لەشى بلكىنى بە سمتیانەو؟! دەبى ئەو خاوەن ژن و كچ و خوشكانە چ نامووسىكيان بۆ بمىنئەتەو كە بەم كارە ناشىرىنە نامەردانەيە پازى بن.

براكان! بىگومان ئەم كارە ناشىرىنە دەبنە ھۆى ئەوئەو گەلى لە ژنان شەرميان نەمىنى و، كارى فاحىشەيان لا ئاسان بى و خاوەنەكانيان ببنە دەويت! پەنا بە خوا لەم كارە ناشىرىنە. براكان! زۆرەي ئەم كارە نارەوايانە دەبنە ھۆى بلأوبوونەوئەوئەو فیتنە و ئاشووبە لەناو خەلكدا و چەن موسىبەتەيان لىوہ پەيدا دەبى و زۆر كەس عاشق دەكەن و تووشى بەدەرەفتارى دەبن. تەنانەت لە پياوئىكى باوہر پىكراوم بىست وتى: جارىكيان ھەندى كەس پاش رەشپەلەك ھاتن بۆ سەر حەوزى مزگەوت و غوسلى لەش پىسىيان دەركرد، وتى: منىش پىم وتن: ئىوہ نەنووستوون تا ئىحتىلامتان بى، ئەم خوئوردنەتان لە چىيە؟ لە وەلامدا وتیان: فلانە ژن ئەوئەندە جوان بوو ھەر بە تەماشاكردنى لە رەشپەلەكەكەدا لەشمان پىس بوو. جا تو خوا بۆ مېردى ئەو جۆرە ژنانە، مردن چاكتر

نییه له‌وه که هه‌تیو و مه‌تیو دهستی ژنه‌کانیان بگرن و له لکانی له‌شیان به له‌شیانه‌وه
له‌شیان پیس ببی و شه‌یتانی ببن!

براکان! فه‌تح عه‌لی شای ئیران، میرزا محمه‌د ناوی مه‌لاباشیی، له تاران‌وه نارد بۆ
لای عه‌بدوهرحمانی پاشای بابان، له و کاته‌دا باوکی خوا لیخو‌شبووم بۆ تکایی رۆیشت
بۆ لای عه‌بدوهرحمان پاشای خوا لیخو‌شبوو، منیش که له و وه‌خته‌دا له ته‌مه‌نی دوازه
سالاندا بووم له خزمه‌تی باوکمدا بووم. میرزا محمه‌د گپ‌رایه‌وه بۆ باوکم و عه‌ززی کرد!
جاری شا ناردمی بۆ لای قرالی رپوس. که گه‌پشتمه ئه‌وی قه‌شه‌کانیان لپم کو‌بوونه‌وه
و ده‌ستیان کرد به پرسپاری ئاینی. یه‌که‌م پرسپار ئه‌وه بوو: ئه‌سل ئه‌وه‌یه خواردنی
گو‌شتی هه‌ر حه‌یوانی که زیانی نه‌بی بۆ ئینسان ره‌وا بی؛ که‌واته هه‌ق وایه خواردنی
گو‌شتی به‌راز ره‌وا بی. منیش خوای گه‌وره خسته‌یه دل‌مه‌وه وتم: زیان له زیانی بی
نامووسی ناهه‌موارتر نییه و له له‌شی ئینساندا پارچه‌یی نییه له دل به‌نرختر بی. ئیمه
ته‌ماشاهه‌که‌ین ئه‌وانه که گو‌شتی به‌راز ده‌خون دل‌یان تووشی نه‌خو‌شیی بی نامووسی
ده‌بی و خووی به‌راز ده‌گرن. ته‌ماشاهه‌که‌ین به‌رازه نیره‌کان به کو‌مه‌ل له‌سه‌ر به‌رازیکی
می‌نگه کو‌ده‌بنه‌وه و لپی ده‌په‌رن، به‌لام غه‌یری به‌راز نی‌ریکی وه‌ها نییه که غه‌یره‌تی له‌سه‌ر
می‌نگه‌که‌ی نه‌بی. که ئه‌م جوابه‌م دانه‌وه، سه‌ریان داخست و بی‌ده‌نگ بوون. موس‌لمانه‌کان!
خو ئیوه گو‌شتی به‌رازان نه‌خواردوووه بۆچی وه‌ها له‌سه‌ر ژن و خوشک و کچی خو‌تان بی
غیره‌ت بوون؟! بۆچی رازی ده‌بن ده‌ستیان بدن به ده‌ستی بی‌گانه‌وه و پیکه‌وه هه‌لپه‌رکی
بکه‌ن؟! خو‌زگه من کو‌یر و که‌ر ده‌بووم نه ئه‌حوالی ئیوه‌م به‌چاو ببینیایه و نه باسی بی
نامووسی ئیوه‌م به‌گو‌ی بیستایه!

له سه‌لمانی فارسییه‌وه ده‌گپ‌رنه‌وه (ر.خ) خوای گه‌وره که ویستی قه‌ومی بفه‌وتینی
له‌پیش هه‌موو شتیکدا حه‌یا و شه‌رمیان له‌ناو هه‌لده‌گری، جا که شه‌رمیان له‌ناو نه‌ما
عه‌سه‌بییه‌ت و رقیان ئه‌ستووور ده‌بی، که رقیان ئه‌ستووور بوو، دل‌یان پر ده‌بی له‌کینه و،
ئه‌مانه‌ت و ره‌حم و شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بان‌ییان له لا نامینی و دل‌یان قه‌ساوه‌تدار ده‌بی،
ئه‌مجار نووری ئیسلامه‌تی له دل‌یاندا هه‌لده‌گری و شه‌یتان به ئاره‌زووی خو‌ی سواری
سه‌ریان ده‌بی، و ده‌یانکاته خزمه‌تکاری خو‌ی، جا گیرۆده‌ی دهردی گونا‌هه گه‌وره‌کان
ده‌بن و له‌عنه‌تی خوا به‌سه‌ریانا ده‌باری. فه‌رمووده‌ی حه‌ززه‌ته (د.خ) «الحياء من
الأیمان» واته: شه‌رمکردن به‌شیکه له ئیمان، که شه‌رم و حه‌یا نه‌ما، ئیمان له‌رو لاواز
ده‌بی، هه‌روه‌ها ورده ورده تا ئیمان‌ه‌که به‌ته‌واو ده‌روا- په‌نا به‌خوا-

دهگيرنهوه: شهيتان هات بو لاي حهزرتي موسا (د.خ) و ليى پاراپيهوه كه بروا له خزمهتي خواي گهورهدا تكاي بو بكا، عهفووي بفرمووي. ئهويش رويشته حوزووري خوا و تكاي بو كرد. خواي گهوره پيي فرموو: پيي بلي: بهو مهرجه عهفووي دهكهم سوچه بهري بو گوپري ئادهم، شهيتان قبوولي نهكرد و وتي: من كه ئادهم بهسهر زيندوو بوو، سوچهدهم بو نهبرد، ئيستا كه مردووه، چون سوچهدهي بو دهبهه!؟ بهلام مادام ئهم زهحمهتهت بو كيشتام ئهم ئاموژگاربيانتهت بو بهيان دهكهم، ئاگاداريه و به ئوممهتهكهي خوت بلي: له سي كاتدا ئاگادار بن، يهكهم: لهكاتي رق ههستاندا، چونكه من لهكاتي رق ههستاندا گالتهيان پي دهكهم، وهك چون خهلكي گالته به گو دهكهن له مهيداندا و دهيهينن و دهيبهن، ههروهها گيرودهي ئهنواعي ئيشي ناباريان دهكهم. دووه: لهو كاتهدا كه لهگهل ژني نامهحرهدا دانهيشن، چونكه من وهكو دهلال دلي ژن دينم بو لاي پياو و دلي پياو دينم بو لاي ژن و گيرودهي گوناهايان دهكهم. سييهه: لهكاتي ريزبهستندا بو جهنگ لهگهل كافران: من وهسوسه و وتوويره دهخهمه دليانهوه: كه بوچي خوتان بهكويشت دهنه؟ و ايان لي دهكهم كه پشت ههلكهن و له مهيداني جهنگدا رابكهن و ريزي غهزا بهجي بيلن.

برادهران! تهعهجوب دهكهم ئهگهر يهكي بهبوختان نيسبهتي بي نامووسي له كهسي بدا ئينسان نزيكه بيكوژي و خووي تووشي گيره و كيشه بكا، كهچي ئينسان خووي بهدهستي خووي نامووسي خووي بهرهلالا دهكا بو ناو نامهحرهم و بيگانه دهستي دهگرن و خو له يهكتر دهچهسيينن و دهكهونه خهيالاتي بهدهوه. تهنانهت ئهوهنده بي شوعوور دهبن، شانازي بهوهوه دهكهن كه ژن و كچيان بهرهلالا دهكهن بو ناو لوئي و ههراچي و پهراچي و ههمولايي بهردهبنه يهكتر، وهكو حهيواناتي بي ههست و شوعوورا! ئههه چ حهيا و شهرميكه و چ غيرهتيكه كه پياو قبوولي ئهوه بكا دهستي ژني بهدهستي ههتيوانهوه بي ههليلفيقين؟! ههزار جار تف لهو غيرته و لهو پياوهتيه!

له حهزرتي عهليبيهوه دهگيرنهوه (ر.خ) فرموويهتي: «مكتوب علي باب جهنم: من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب علي باب الجنة: أنت محرمة علي كل بخيل ومراء وعاق ونمام وديوث». واته: لهسهر قاپيي دوژهخ نووسراوه: ئهوه كهسهي بروا بهگژ ئارهزووي ناباري نهفسى خويدا بهههشت جيگايهتي و ئهوه كهسهي لهژير فرماني ئارهزووي نهفسدا بي، ئاگر جيگايهتي. ههروهها لهسهر دهركاي بهههشت نووسراوه: تو حهرام كراوي لهسهر ئهوه پزدانه كه حهقي خواي گهوره

نادهن و، لهسهه ئهوه كهسانه كه عيبادهت و خواپهه رستى به پيا و بهرچاوى ده كه ن و، ئهوه كهسانه كه ئازارى دلى باوك و داكيان ددهن و، ئهوه كهسانه كه دهوئين. زاناكانى ئاين فهرموويانه: دهويت ئهوه كهسهيه كه غيرت و همهيه تى نه بي بؤ پاراستنى خيزان و مالى خووى به بي نامووسىي ئهوان رازى بي. جا براكان بروانن ئينسانى كه زنى خووى يا كچى خووى بدا به دهستى فاسقانه وه كه دهست بخه نه ناو دهستيان و له شيان بلكيئن به له شيان وه و هموو قسهيه كى ههواپهه رستيان له گهل بكهن، ئيتر ده بي چى له وه پيستر و ناپهه سندر بي؟ ته نيا ئهوه ماوه كه زينا يان له گهل بكهن! ئه مه خيلافى غيرته تى هه موو گيانله به ريكى نيره سه بهارته به ميچكه ي خووى.

حيكايه تيكى خوش:

پوژي رويشتم بو دى (جيشانه)، هه ندئ له خه لكى ئه وه ديه له قله قيكيان پيشان دام له ناو هيلانه كهيدا و بويان گيرامه وه وتيان: ئه وه له قله قه كه دهيبينى له هيلانه كهيدا پاره كه له قله قيكى نيره ي زوردار هات له هيلانه كه ي دهري كرد و له گهل ميچكه كهيدا دهنيشت. تا چهند پوژي ئه م له قله قه داماو له سههه داريكى تر دهنيشت و ته ماشاي ئه واني ده كرد. له پاشاندا گوم بوو تا چهند پوژي. ئه م جار كو توپر ته ماشامان كرد كو ملى له قله قى هينا وه دايان به سههه ئه وه له قله قه فاسقه دا، ئه وپش هه رچون بوو راي كرد، ئه وانيش كه وتنه سههه ي و له ئاسماندا لييان دا و خستيانه خواره وه و بوى دابه زين و پارچه پارچه يان كرد. ئه نجا له قله قه ده ركرا وه كه هاته وه هيلانه كه ي خووى و له گهل هاوجوته كه يا بيكه وه ئولفه تيان گرته وه. هه روه ها له شيخ (محي الدين) ناويكى سههههه بم بيست وتي: پوو ريكي خوشكى باوكم بوى گيرامه وه وتي: پوژي چووم بو دهشت، ته ماشام كرد ماري له كونه كه ي هاته ده ره وه و له نزيكيا به له ش و به كلخ خه تيكى كيشا و پويشت. وتم ئه مه بي هو نيبه له و نزيكدا نه دا خو م شارده وه و ته ماشام كرد پاش ماوه يي ماري هات و ته ماشاي خه ته كه ي كرد توژي مائل بوو ئه م جار خوي به رز كرده وه له خه ته كه و پويشته ناو كونه كه تا ماوه يي ئه نجا هاته ده ره وه و پويشت. سهعاتي له و شوينه دا مامه وه ته ماشام كرد ماره پيشو وه كه هاته وه ته ماشايه كى خه ته كه ي كرد و پويشته ژووره وه. پيش ئه وه ي بجيته ژووره وه به ماره كه م وت: وه لا ئيستا له پيش تو دا ماري پويشته ژوور و هاته ده ره وه و ره نكه ژنه كه يشتى خراپ كردي. ماره كه كه پويشته كونه كه ي ئه وه نه ده ي بي نه چوو ماره ميچكه كه ي كوشت و هينايه ده ره وه و له ژير هه ندئ به رد و خولا شارديه وه و له و نزيكانه دا خويشى سه شاردا. پاش سهعاتي ته ماشام كرد،

ماره فاسقه كه هاته وه و نزيكى كونه كه بووه وه و ماره خاوه ن شوينه كه بوى هات و كه وته شهر له گه ليدا و كوشتى. ئەمە هەمووی لەبەر غیرەت لەسەر مێچكەكەى. ئەى تف لە غیرەتى ئەو كەسەى لە حەيوان بى غيرەت تره و تەماشای ناموسى خۆى ناکا و نایپاریزى!

بە فەرموودەى حەزرت (د.خ) رپوايەت كراوه: ئەو ژنانەى لە خانووى خۆيان دەر دەچن و پۆشاكى جوان دەپۆشن و بۆنى خۆش لە خۆيان دەدەن و، بەناو بېگانەدا دەسوورپێنەوه، ئەوانە خوا و پېغەمبەرى خوا لەعەنتيان لى دەكەن ئەگەر چى پرووى خوشيان داپۆشن. مەبەس لەم فەرموودەيه ئەوهيه ئەو ژنە كه پۆشاكى جوانى لەبەر كردووه و خۆى بۆنخۆش كردووه دروست نيبه بهبى بههانهيهكى شرعى بروتاه دەرەوه؛ چونكه چوونه دەرەكەى دەبێتە هۆى تێكدانى دلى خەلك و ئامادەيان دەكا بۆ ئارەزووى نەفس.

براكان! جا بەراورد بفرمۆن ئەگەر ژنى خۆى جوان بكا و بەرگ و پۆشاكى جوان لەبەر كا و خۆى بۆنخۆش بكا و پرووى خۆى دەربخا و، لەگەڵ پیاویكى بېگانەدا دەست بگرى و هەلپەركى بكا، دەبى گوناھ و تاوانى ئەوه چەند نابار و ناھەموار بى؟ تەنانەت حەدىس ئەو ژنە بە زیناکار دادەنى، واتە: گوناھى بەقەدەر گوناھى زیناکەر گەورەيه.

رپوايەت كراوه حەزرت (د.خ) فەرموويهتى: لەعەنت بکەن لەو ژنانە كه رەفتاریان وەهايه؛ چونكه ئەوانە لە لایەنى خواوه لەعەنتيان لى كراوه. براكان! دروسته بۆ موسلمانى كه لە فیتنه نەترسى، بروتا بەدەنگى بەرز لەعەنت لەو ژنانە بكا كه لەناو رەشبهلەكدا دەستیان گرتووه و، بەوان و بە پیاوھكانيش بلى: كه خوا و پېغەمبەرى خوا لەعەنتيان لە ئیوه كردووه، بۆيه ئیمەش لەعەنتتان لى دەكەين و، تا ئەم بى شەرمییه تەرك نەكەن دروستە لەعەنتتان لى بكرى.

براكان! دروست نيبه بۆ ژنان بهبى رالپوونى مێردەكانیان، برۆنە دەرەوه، ئەگەر چى عەتریشیان لە خۆيان نەدابی، مادام ناچارىكى شرعى نەبن، وەكو گیانەلا یا مردنى يەكی لە خزمانیان، هەروەها مەلائیکەى خوا لەعەنتيان لى دەكەن تا دەگەرپێنەوه بۆ مالى خۆيان و، نوێژى فەرز و سوننەتیاں قبوول نابى، واتە خیر و پاداشیان بۆ لەسەر نانوسرى.

رپوايەت كراوه ئەو ژن و پیاوانەى دەستى يەك دەگرن بۆ رەشبهلەك شەیتانەكان بەدەوریاندا دەسوورپێنەوه و گالتهيان پى دەكەن، بووزیان پێوه دەكەن.

براكان! ژنى ناو پەشەلەك له ژنى سەماكەر بى شەرمترە، چونكە ئەم بەتەنیا خۆى
هەلدەپەپى و خەلكى تەماشای دەكەن، بەلام ژنى ناو پەشەلەك دەستى دەدا بەدەستى
بىگانەو و لەشى خۆى له لەشى بىگانە توند دەكا و خەلكى تەماشای دەكەن.

براكان! لەم بابەتەو قسە زۆرە، بەلام بۆ ئەوانەى كە حەيا و شەرمیان بى و غىرەت له
بەدەنیاندا بى و كەمى له خوا بترسن، ئەم ئەندازە بەسە كە عەزمان كرد. هیوام وایە هەر
كەس جارى ئەم نامەى بۆ بخوینریتەو قەناعەت بكا و لە پەشەلەك دەسبەردار بى و،
مەنعى نامووسى خۆى بكا لەوێ كە جارى له جاران ئەو سووكییه بەسەر خۆیدا بىنى.

تكام وایە ئەم نامەى مە بخویننەو بۆ موسلمانان بەلكو لەناو سەد كەسدا دەكەسیان
یاخۆ هیچ نەبى، تا قە یەككیان لەو تاوانە دەسبەردار ببن. دیارە ئەگەر بەهۆى ئەو
خویندەوێ ئیووه یەك كەس دەس لە گوناھ هەلگرى ئەو خىرى بۆ ئیووه لە هەموو
ئالتوون و زى و زىوى دنیا زۆرتەرە، بەلكو لە هەموو مولكى جیهان چاكترە، چونكە
فەرموودەى حەزرتە (د.خ) ئەگەر تا قە كەسى بەهۆى ئامۆزگارى تۆو پىگای راست
بگریتەبەر، ئەو بۆ تۆ چاكترە لە هەموو مولكى پووى جیهان؛ چونكە ئەو كەسى خەلك
بۆ پىگای پەزنامەندى خوا شارەزا دەكا بەشكى له پایە و مایەى پىغەمبەران
دەستكەوتوو و خەلكى بۆ لای خۆى گەورە بانگ كردوو و، له پۆزى قیامەتدا لەپاش
پىغەمبەران لە هەموو كەس له خواو نزیكترە. هەر وها ئەگەر یەكى له هەموو ژیانیدا
ئامۆزگارى خەلك بكا بۆ پىگەى خۆى گەورە و كەس گوێى پى نەدا و موبالاتى پى نەكا،
بەلام له ئەنجامدا تا قە كەسى كەوتە شوینى و بەو ئامۆزگارىیانەى ئەو پەفتارى كرد،
ئەو دروست نییه بلىین ئەو كەسە عومرى بەزایە چوو، مادام تا قە كەسى بەهۆى ئەووه
پووى له خۆى گەورە كردوو، ئەو وەك ئەو یە كە هەموو مولكى دنیاى دەست كەوتى
و له پىگای خوادا خەرجى كردى كە بىگومان له پۆزى قیامەتدا دەستى دەكەوتىتەو.

(وصلی اللہ علی سیدنا محمد وعلی آلہ وأصحابہ وأتباعہ بأحسان إلی یوم الدین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین).

له ۱۵ شەعبانى ۱۳۹۶ى ك پىكەوتى ۱۱-۸-۱۹۷۶ى ز دا له تەرجمەى ئەم
نامەى بوومەو. سوپاس بۆ خوا

وەرگىر

نامھی سی و ہشتہم

باسی غیبہت دہکا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في الله أجمعين.

لہ پاش ئەمانہ، براکان! ھەموو مال و داراییی من بەقوربانی ئەوہ بی کہ ئیوہ تووشی ئەو گوناھانہ نەبن کہ دەبنە ھۆی کہموکوریی ئیمان. خو شەویست و دل سوژی ئیوہ وەسیەتتان بو دہکا کہ خۆتان لە ھەموو گوناھی بپاریزن بە تاییەتی لەو گوناھە کہ زۆربەیی خەلک پێیوہ گیرۆدە بوون، ئەویش ئەوہیہ کہ ئینسان ناوی کہسی ببا بە شتی، ئەگەر ئەو کہسە بیی پئی دلگران بیی کہ مەشھوورە بەغیبەت.

پروایەت کراوہ: ھەزرت (د.خ) جارێکیان لە ھاوپیہکانی پرسیی: غیبەت چیہ؟ ھاوپیہکانی ھەرزیان کرد: خوا و پیغەمبەری خوا دەزانن. فەرمووی: غیبەت ئەوہتە ئینسان لە پاشملە ناوی برای خۆی ببا بە شتی ئەو برایہ پئی خو ش نەبی. ئینجا ھەرزیان کرد: ئەگەر ئەو شتەش لەو کہسەدا ھەبی ھەر غیبەتە؟ فەرمووی: بەلی، ئەگەر ئەو شتەیی تیدا نەبی ئەوہ بوختانە و گوناھی بوختان زۆر گرانە.

پروایەت کراوہ ھەر کہسی بە سیفەتی باسی یەکی بکا ئەو یەکە ئەو سیفەتەیی تیدا نەبی و، مەبەستی ئەوہ بی ریسوای بکا و لەناو خەلکدا ھەببەری بکا، ئەوہ لە پوژی قیامەتدا لە دۆزەخ ھەپس دەکری تا ئیسباتی ئەو سیفەتە دہکا لەو کہسەدا و دیارە بووشی ئیسبات ناکری.

وا من لەپیشدا ئەو ئایەتانە کہ دەربارەیی غیبەت ھاتوون بو تان باس دہکەم و لەپاش ئەوانە ھەندی فەرموودەیی پیغەمبەرتان بو بەیان دہکەم کہ سەبارەت بە غیبەت فەرموویەتی.

بزانن خوای گهوره له قورئانی پیروژدا ئینسانئ که غهیبهت بکا و، له پاشمله به ناوبردنی ناشیرین له کهسی بدوی، بهو ئینسانه‌ی داناوه که گوشتی برای مردووی خوئی بخوا و، نه‌هیی لهو غهیبه‌ته کردووه و فەرموویه‌تی: «وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ» واته: با هندی له ئیوه له پاشمله له هندیکتان نه‌دوین و غهیبه‌تی نه‌کن، ئایا یه‌کی له ئیوه پیی خوشه گوشتی برای مردووی خوئی بخوا؟! نه‌خیر! ئیوه که خاوه‌ن زه‌وقی ئینسانین، شتی وه‌ها و خوارده‌مەنی وه‌هاتان لا ناشیرین و ناپه‌سه‌نده.

ده‌گیړنه‌وه: پوژئی زه‌یدی کورپی سابت (ر.خ) له‌گه‌ل هندی هاورپیانی پیغه‌مبه‌را دانیشتیوو ه‌دیسی بو باس ده‌کردن. ئەوانیش پییان وت: برۆ له مائی ه‌زرت (د.خ) داوای هندی گوشتمان بو بکه؛ ماویه‌که گوشتمان نه‌خواردووه. ئەویش رویشته ئەم باسه‌ی له خزمه‌تی ه‌زرتا کرد. لهو کاته‌دا که زه‌ید ده‌چی بو خزمه‌تی ه‌زرت هاورپیانه‌کانی وتیویان: ئەم ه‌دیثانه‌ی که زه‌ید بو‌مانی باس کرد، ئی‌مه‌نه‌مان بیستوون له ه‌زرته‌وه (د.خ) وه‌ک بلئی گومانی ئەوه‌یان کردبی که زه‌ید خوئی ئەم ه‌دیسانه‌ی ه‌لبه‌ستبی! جا کاتی که زه‌ید له خزمه‌تی ه‌زرتا قسه‌که‌ی ئەوانی گه‌یاند ه‌زرت (د.خ) فەرمووی: ئەوان خویان خه‌ریکی گوشت خواردن. که زه‌ید گه‌رایه‌وه بو لایان، فەرمووده‌که‌ی ه‌زرتی بو‌گیړانه‌وه. وتیان: سه‌رمان سوورماوه؛ ئی‌مه‌ له‌م ماوه‌دا گوشتمان نه‌خواردووه، ه‌روه‌ها ه‌ندیکیان رویشتن و له خزمه‌تی ه‌زرتا ئینکاری گوشت خواردنه‌که‌یان کرد. ه‌زرت (د.خ) فەرمووی: پاش ئەوه که زه‌ید هات بو لای، من ئیوه غه‌یبه‌تتان کرد و وتتان: ئەم ه‌دیسانه‌ چین که زه‌ید باسیان ده‌کا؟ ئی‌مه‌ له‌گه‌ل ئەوه‌ش که زورتر له خزمه‌تی ه‌زرتا بووین ئەم ه‌دیسانه‌مان نه‌بیستوون. جا که حالی بوون مه‌به‌ستی ه‌زرت (د.خ) ئەوه‌ بووه که غه‌یبه‌تی زه‌یدیان کردووه، ه‌موو له‌و غه‌یبه‌ته‌ په‌شیمان بوونه‌وه.

له‌م ه‌دیسه‌ شه‌ریفه‌وه ده‌رده‌که‌وی گوشت خواردنی ئینسانئ غه‌یبه‌ت بکا، شتیکی مه‌عنه‌وییه، به‌لام له پوژئی قیامه‌تدا ه‌مووی ده‌رده‌که‌وی، چونکه ئەبوو سه‌عیدی خیدری (ر.خ) ده‌گیړیته‌وه که ه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: لهو شه‌وه‌دا که چووم بو میعراج گه‌لیک بنیاده‌مم دی، هندی مه‌ئموور به‌سه‌ریانه‌وه بوون، گوشتیان له‌ته‌نیشتیان ده‌پری و ده‌رخواردیان ده‌دانه‌وه. منیش له جیبه‌ئیلیم پرسی: ئەمانه‌ چ که‌سانیکن؟ وتی: ئەمانه‌ ئەو

که‌سانه‌ن که له دنیا‌دا غه‌یبه‌تی خه‌لک ده‌کهن... ئەمانه تا پوژی قیامه‌ت له قه‌بردا به‌م جوړه سزا دهرین. ئەلبه‌ته له‌سه‌ر جوړه گونا‌هیکه‌ی تر به‌جوړیکه‌ی تر سزا دهرین، په‌نا به‌ خوا.

په‌یوه‌ت کراوه: ئەوانه‌ی له دنیا‌دا غه‌یبه‌تی خه‌لکی ده‌کهن له پوژی قیامه‌تدا غه‌یبه‌ت کراوه‌کان به‌مردووی دیننه به‌رده‌میان و زوریان لێ ده‌کهن گوشتی ئەو مردووانه بخون و، پیتان ده‌لین: وه‌ک چو‌ن له دنیا‌دا گوشتی ئەمانه‌تان خواردووه، فه‌رموون ئیستاش ده‌بی گوشتیان بخون.

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا...» واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه‌ خوتان له‌گه‌لی گومان په‌پارین، به‌پاستی هه‌ندی گومان گونا‌هه و تاوانه و توله‌ی گرانی هه‌یه له پوژی قیامه‌تدا، وه‌ک که گومان خراپ و نارپه‌وا به‌و که‌سانه‌ ببه‌ن که زورتری کرده‌وه‌یان باشه و له‌سه‌ر ئوسوولی ئاینه، یا گومانی فیسق و فجور به‌و که‌سانه‌ ببه‌ن که خه‌ریکی تاعه‌تن، یا که‌سی که کاریکه‌ی چاک ده‌کا، ئیوه‌ بی‌په‌ن به‌سه‌ر نییه‌تیکه‌ی نارپه‌وادا. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: جاسوسی مه‌کهن، واته به‌دوای کاری په‌نامه‌کی موسولماناندا مه‌گه‌رین بو‌ ئەوه به‌لگه‌یه‌ی بدو‌زنه‌وه و بیکه‌نه ده‌لیل له‌سه‌ر ئەوه که کابرا په‌یوه‌کی خراپه. خوای گه‌وره سه‌تتار و سه‌پو‌شه و ئیوه‌ش له‌سه‌ر سه‌پو‌شی بزین.

ده‌گه‌رنه‌وه چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌موو شتیکی موسلمان له موسلمان چه‌پامه. خوینی، مالی، ناموسی. دپاره غه‌یبه‌ت کردنی که‌سی واده‌بی رقی دو‌ژمان و نه‌فامان له‌و که‌سه هه‌لده‌ستی‌ی و ده‌ستدریژی ده‌کهنه‌ سه‌ری و ده‌یکوژن، یا ده‌س ده‌به‌ن بو‌ مالی و ده‌بخون، یا ده‌ستدریژی ده‌کهنه‌ سه‌ر حورمه‌تی و ده‌چن به‌گه‌ژیدا و هه‌تکی ده‌کهن، ئەمانه‌ش هه‌موو گونا‌هه‌ی گه‌وره‌ن و په‌یوه‌سته موسلمان خو‌ی له‌م گونا‌هان دو‌وربخاته‌وه که ده‌بی به‌هوی ئەم گونا‌هه‌ گه‌ورانه. به‌لی‌ خاوه‌نی شه‌ریعه‌ت غه‌یبه‌تی ئەوه‌نده لا خراپه که له‌گه‌ل خه‌لک کوشتن و مالی خه‌لک خواردنا کو‌ی کردوونه‌ته‌وه و فه‌رموویه‌تی: با هه‌ندیک‌تان غه‌یبه‌تی هه‌ندیک‌تان نه‌کهن؛ ئیوه‌ هه‌موو به‌نده‌ی خوان و حه‌ق وایه وه‌کو برای راسال له‌گه‌ل په‌کتر بزین. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: غه‌یبه‌تی په‌کتر مه‌کهن؛ چونکه هه‌ندی غه‌یبه‌ت له‌ زینا خراپه‌تره‌ و، له‌ زینا زورتر فه‌سادی لێ په‌یدا ده‌بی. واده‌بی کابرای زیناکه‌ر ته‌ویه ده‌کا و له‌ گونا‌هه‌که‌ رزگار ده‌بی، به‌لام غه‌یبه‌تکه‌ر تا غه‌یبه‌تکراوه‌که ئازادی نه‌کا، ته‌ویه‌ی لێ قبو‌ل ناکری.

دهگيرپنهوه سلیمانی کورپی جابیر (ر.خ) فەرموویەتی: هاتم بۆ حوزووری پیغه مەبەر (د.خ) و عەرز م کرد: ئامۆژگاریکم بکە بێتە هۆی قازانج بۆ لای خوای گەورە. فەرمووی: هەرگیز ئیشی خێر و چاکە کردن بەکەم مەزانە، ئەگەر چی خێرەکەت بریتی بێ لەووە کە کەمی ئاو لە دۆلچەکەیی خۆت بکەیتە ناو کاسەیی ئینسانیکی تینوووهوه، و کاتی گەیشتی بە برای خۆت پرووت خۆش بێ لەگەڵیدا، و، کە دیار نەبوو، غەیبەتی مەکە؛ غەیبەت لە هەر مەجلیسیکدا بێ، دەبێتە هۆی ئەووە کە لای خواوہ بارانی رِق و غەزەب بەسەر ئەو مەجلیسەدا بباری، چونکە هەر مەجلیسی ناوی خوای تیدا ببری و قورئانی تیدا بخوینری و پۆشوینی ئاینی تیدا فیڕ بکری، فریشتەیی پەحمەت دەوری لی دەدن و پەحمەتی خوا بەسەر دانیشتوانی ئەو شوینەدا دەباری و دلایان بە نووری خوا دادەمەزری. کەواتە هەر مەجلیسی موخالیفی ئەم مەجلیسە بێ، غەزەبی خوای بۆ نازل دەبی، پەنا بە خوا لە غەزەبی خوا.

رپوایەت کراوہ: پۆزی حەزرت (د.خ) لە حالی زویریدا فەرمووی: ئەی کەسانی کە بەزمان ئیمانتان هیناوه و بەدل ئیمانتان نییە غەیبەتی موسلمانان مەکن و مەکەونە دوای عەیبی موسلمانان، چونکە هەر کەسی بکەوێتە شوین عەیبی موسلمانان و عەیبیان دەرخا، خواش دەکەوێتە شوین عەیبی ئەو، و دیارە هەر کەس خوای گەورە بکەوێتە شوین عەیبی، عەیبەکانی هەموو دەردەکەون و نە لە دنیا و نە لە قیامەتدا، داناپۆشرین و، با لە مائی خویشیدا دانیشی خوا هەر رپسوای دەکا.

ئەنەسی کورپی مالیک، خوای لی رازی بێ، دەگيرپتەوه دەفەرمووی: حەزرت (د.خ) خوتبەپەکی خویندەوه، باسی سوودخواردنی تیا کرد و بە گوناھیکی زۆرگەرەیی نیشان دا و فەرمووی: درەمی لە رپگای سوودەوه بگاتە دەستی ئینسان گوناھی لە (۳۶) زینا زۆرتەرە، و، ناشیرینترین سوود ئەوہیە ئینسان ناموسی ئینسانی موسلمان بشکینێ، واتە: بەغەیبەت کردن و ناوبردنی ئابرووی ببا.

هەندی بە زاناکان وتوویانە: گوناھی سوودخواردن بۆیە لە گوناھی زینا خراپترە؛ چونکە کەس ناتوانی بەئاشکرا زینا بکا و لە ئاشکرا بچیت بەگژی یاسای ئیسلامدا، و، بەشی زۆری خەلک نامووسی خویمان دەپارین. بەلام سوودخواردن لە قەرز و مامەلەدا دەبی و قەرز و مامەلەیش زۆرتری ئاشکرایە و کابرای سوودخۆر بەئاشکرا حورمەتی ئاین و یاسای ئیسلام دەبا، بەلام سیرپی ئەو ژمارە تاییبەتیپە وا لە عیلمی خوادا.

پړیوایهت کراوه (ربا) و سوودخوری له مامه‌لدا (۷۲) جوړه. لای که میان وهک ئه وه وایه ئینسان زینا له‌گه‌ل دایکی خویدا بکا. له م هه‌موو جوړه سووده‌ش خراپتر ئه وه‌ییه، ئینسان دهرباره‌ی نامووسی برای موسلمان‌ی زمان دریژی بکا، واته: غه‌ییه‌تی بکا و له پاشمله به جوړیکی نارپه‌وا ناوی بهینئ له‌ناو خه‌لکدا نامووسی بباو بی‌زپینئ.

له جابیره‌وه پړیوایهت کراوه (ر.خ) که حه‌زرت (د.خ) به‌لای دوو قه‌برا رابوورد و فهرمووی: خاوه‌نی ئه‌م قه‌برانه سزا دهرین، سزاکه‌شیان له‌سه‌ر شتیکه که لای خه‌لک گه‌وره نییه، به‌لام لای خوا گه‌وره‌ییه؛ به‌کیکیان دوو زمانیی دهرکرد و، ئه‌وی تریان له‌کاتی می‌زکردندا خوئی له‌پاش می‌ز پاک نه دهرکرده‌وه و په‌له‌ی دهرکرد. پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌و شویندا لقه‌داریکی ته‌ری هه‌لگرت و کردی به‌ دوو پارچه‌وه و هه‌ر پارچه‌یه‌کی له‌سه‌ر قه‌بریکیاندا چه‌قاند و فهرمووی هیوام وایه به‌هوئی زیکی ئه‌و دوو لقه‌داره ته‌رپه‌وه، که مادام وشک نه‌بن، زیکی خوا ده‌کهن، خوا سزای ئه‌م دووانه سووک بفهرمووی.

براکان: له فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه دهرده‌که‌وی داری ته‌ر زیاتر له‌ داری وشک زیکی خوا ده‌کا و به‌هوئی زیکی خاوه سزای ئه‌هلی سزا له‌ قه‌بردا سووک ده‌بی، ئه‌گه‌رچی ئه‌سلی عه‌زابه‌که‌یان له‌سه‌ر ده‌مینئ و، به‌قیاس له‌سه‌ر ماده‌یه دهرده‌که‌وی که قورئان خویندن له‌سه‌ر قه‌بری مردوو ده‌بیته هوئی سووک کردنی سزای؛ چونکه زمانی ئینسان له‌ لقی داری ته‌ر گه‌وره‌تره و قورئانی پیروزیس له‌ هه‌موو زیکی تر گه‌وره‌تره. باسی سوود و چاکی زیکم له‌ نامه‌یه‌کی تاییه‌تیدا نووسیوه.

ده‌گپ‌نه‌وه: جاری له‌ جاران حه‌زرت (د.خ) فهرمانی دا به‌ سه‌نگه‌سارکردنی که‌سی که زینای کردبوو و، له‌پاش ئه‌وه که وه‌فاتی کرد یه‌کی وتی: ئه‌م شه‌خسه که‌وا له‌و شویندا مردوو، وه‌کو سه‌گ مردوو. حه‌زرت (د.خ) قسه‌که‌ی بیست و، پاش چند هه‌نگاوئ گه‌یشته شوینئ مرداریکی تیا‌بوو بو‌گه‌نی کردبوو، له‌ویدا حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: کی ده‌توانئ له‌م مرداره بخوا؟! عه‌رزیان کرد: که‌س ته‌بیعه‌تی ناچیته‌ سه‌ری. فهرمووی: ئه‌و قسه‌یه که فلان که‌س کردی له‌و مرداره بو‌گه‌نتر و ناپه‌سه‌ندتر بوو. له‌م فهرمووده‌وه بو‌مان دهرده‌که‌وی ئه‌و که‌سه‌ی گوئ رابگری بؤ غه‌یبه‌ت مادام بتوانئ مهنعی بکا و نه‌یکا، له‌ تاوانی ئه‌و غه‌یبه‌ته‌دا هاوبه‌شه.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش دهرده‌که‌وی که غه‌یبه‌تی مردوو وه‌ک هی زیندوو حه‌رامه، بگره غه‌یبه‌تی مردوو خراپتره، چونکه ئاسانه و له‌وانه‌یه زیندوو‌که له‌ ئینسانه غه‌یبه‌تکه‌ره‌که

خوش ببي و چاوپوشي لي بكا، به لام مردوه كه له دست دهرچووه و قابيل نيه نينسان نازاد بكا.

رپوايهت كراوه: هر كهس ناگاي لي بي، موسلمانن زليل بكرن و نازار بدرن و بيشتوانن مهنعي نهو نازاره لهو موسلمانه بكا و نه بكا، نهوه خوشي له رورن قيامه تدا له بهرچاوي خلكدا به ناسكرا زليل و سووك دهكرن. لهم فرموده وه دهردهكهوي نهگر كهسي ناگاي لي بوو يهكي غه بيه تي يهكي دهكا و سووكي دهكا و بتوانن مهنعي نهو غه بيه تكه ره بكا و نه بكا، نهوه له رورن قيامه تدا سووك دهكرن.

رپوايهت كراوه: هاورپيانن پيغمبر (د.خ) غه بيه تي يهكترين نه دهكرد و، نه غه بيه ت نه كرده يان به عيبادهت ده ژمارد و، غه بيه ت كرده يان به كاري (منافق) دووړووه كان داده نا.

هندي له زانايانن نايي نيسلام فرموديانه: سه له في سالح و پياوه گوره كانن نيسلام له به جيه يانن نويز و رورودا نه ونده چاكه و كه مالانن نه ديوه به قه دهر نه ونده ي كه له مهنكردي نه فس له باسي عرن و ناموسي موسلماناندا هه يه. واته: پياوي موسلمانن ساغ و ته واو نهويه زهمي موسلمانان نهكا و دهس له غه بيه تيان هه لبرن و ده سندرورن نه كاته سر ناموسي خلك و حورمه تيان نه شكيني.

نيمامي مواهيد له ليكده وه ي «وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ» دا فرمودي ته ي: (هومه زه) نهو كه سانن كه تانه و ته شهر له خلك دهن و (لومه زه) نه وانن كه گورن خلكي ده خون. هروه ها هندي له مهنا ليدر هوانن قورنن فرموديانه: وهيل شويكه له دور خدا نهگر هرچي كيوي سر زوي هه يه بيخه يته ناوي هه مووي ده توينن ته وه و جوشيان دها و ده يانكوليني.

نيمامي قه تاده فرمودي ته ي: زورترين سزاي توندي قهر س به شه؛ به شيكان له غه بيه تهويه و به شيكان له خو پاك نه كرده وهويه له ميز. به شي سبه ميشيان له قسه هينان و قسه برديانه وهيه له ناو خلكدا.

شيخ حه سني به سري (عليه الرحمة) فرمودي ته ي: بنيادهم حالي واي موسلمانان عه بدار بكا، ناگاته حه قيه تي نيمان، واته: نينسان نيمانن كاميل و ته واو نابي تا نه گاته پايه يي كه دل و زمانن خوي برن له باسي عه يي موسلمانان.

ماليكي كوري دينار ده فرموي: رپوايهت كراوه جارن حه زه تي عيسا (د.خ) له گهل

کۆمەللی له (حواریین) واته هاوړی دلسۆزه تایبه تییه کانی له ریگایه کدا سه گیتی تۆپیویان دی. هاورییه کانی وتیان: ئای لهو سه گه چهند بۆگه نی کردوو. حه زه ته عیسا فه رمووی وامه لێن، بلێن ئای له دانه کانی چهند سپی و جوانن؟! واته: ته نانه ته له حاللی وه هایشدا مادام ئینسان ماوهی ههیه و شتیکی باش ههیه باسی بکا، با ئه و شته باشه باسی بکا و واز له باسکردنی شته عه یبه کان بێنی. لێرهدا مه بهس له مه راهینانی نه فسه له سه ر چاویوشی کردن له عه یب و، تا له توانادا هه بی به چاکه نه بی باسی مه خلوقی خوا نه کری.

ریوایه ت کراوه: هه ندی له ئه سحابه له خزمه تی حه زه تدا (د.خ) به شوینیکدا راده بووردن، له و شوینه دا بۆنیکی ناخۆش هات به سه ریاندا هه ندیکیان فه رموویان: ئای له م بۆنه پیسه که هات به سه رماندا! حه زه ت (د.خ) فه رمووی: ئه وه بۆنی غه یبه ته خوای گه وره به ئیوهی گه یاند. هه روه ها ریوایه ت کراوه چوار تایه فه هه ن ده بنه ئازار بۆ ئه هلی دۆزه خ و ده بنه سه رباری ئازار بۆیان: یه که م له و سی تایه فه که سانیکن له دۆزه خدا قه پ له خوایان ده گرن و گوشتی له شی خوایان به دان ده پچرن و ده یچوون. کاتی لێیان ده پرسن: بۆچی وا ده که ن؟ ده لێن: ئه مه جه زا و پاداشی ئه وه یه که له دنیا دا غه یبه تی خه لکمان کردوو.

ریوایه ت کراوه: زمان دریزی ئینسان له هه تکی نامووسی خه لکدا یه کیکه له گونا هه گه وره کان.

براکان! ئه گه ر چی غه یبه ت گونا هه یکی گه وره یه و غه یبه ت کراوه که ئازاری پی ناگا، به لام با مژده بی له و که سانه ی غه یبه ت ده کرین که قازانجیان کردوو، چونکه ئینسانی غه یبه ت کرا و له پۆژی قیامه تدا ده توانی به ئاره زووی خو ی هه ر چاکه یه کی باشی کابرای غه یبه ت کردوو هه بی به قه ده ر غه یبه ته که ی لی ببا بۆ خو ی.

جا باش وردبهنه وه له م وه زعه: که سی کرده وه ی چاکی زۆری بی له کاتی کدا که خو ی زۆر پیویستی به پاداشتی ئه و کرده وه چاکی هه بی، له نا کاودا له ده ستی وه رگرن و لپی نا هومید بی!

ده گپرنه وه: هه ندی که س که له پۆژی قیامه تدا نامه ی کرده وه کانی ده دنه ده ست ته ماشاده کا گه لی له کرده وه باشه کانی نه نووسراون. ئه ویش هاوار ده کا و ده لی: من فلانه کرده وه و فلانه کرده وه م بووه که چی نه نووسراون! له ویدا مه لائیکه کان پی ده لێن: راسته ئه و کرده وانه ت بووه به لام به هو ی غه یبه ت کردنی خه لکه وه له ده ستی تۆ ده رچوون

و دراون بهوانه‌ی غه‌یبه‌تت کردوون و، ئەگەر ئەو کردووه باشانەت نەبووایەن، دەبووا بە ئەندازە‌ی ئەو غه‌یبه‌تانه سزات بدرایە.

رپوایەت کراوه: هەر کەسێ غه‌یبه‌تی خەڵک بکا و هەتکی نامووسیان بکا حەقە لەسەر خوا بە ئاگری دۆزەخ سزای بدا و، هەر کەس مەنعی غه‌یبه‌ت بکا لە برای خۆی حەقە لەسەر خوا لە ئاگری دۆزەخ دووری بخاتەوه. هەروەها رپوایەت کراوه: هەر کەسێ موسڵمانێ لە دەست و دەمی منافقێ بپاریزی خۆی گەورە لە پۆژی قیامەتدا مەلائیکە‌یی دەنیری لە ئاگری دۆزەخی بپاریزی.

حەزرتی عەبدوللای کورپی عەباس (ر.خ) لە مانای لێدانەوه‌ی «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا» دا فەرموویەتی: ئەم ئایەتە هەر وەکو ئەوه دەگە‌یینی کە هەر کەس بێتە هوێ پاراستنی یەکی لە کوشتن وەکو ئەوه وایە هەموو ئادەمیزادی پاراستبێ، ئەوه‌یش دەگە‌یینی کە هەر کەس مەنعی خەڵک بکا لە هەتکی نامووسی موسڵمانێک و ماوه نەدا غه‌یبه‌تی بکەن ئەوش هەر بەو خێرە دەگا.

بڕاکان! لە باسی ناباریی غه‌یبه‌تەوه ئەم ئەندازە بەسە. هیوام وایە سوودی لی وەر‌بگرن، چونکە ئینسانی ژیر هەمیشە بۆ شتی دەکوشتی سوودی ببی و خۆی لە کردەوه‌ی بی سوود دەپاریزی.

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ١٩ ی شەعبانی ١٣٩٦ ی ک، پێکه‌وتی ١١-٨-١٩٧٦ ی زدا لە تەرجه‌مه‌ی ئەم نامە‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وەرگیر

نامه‌ی سی و نهم

باسی نهو گوناهاه گهورانه‌یه که پیوه‌ندیان به عیاده‌ته‌وه هه‌یه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.

له‌پاش نه‌مانه، برا خو‌شه‌ويسته‌كانم! نه‌م نامانه که له‌مه‌وپاش بو‌تانیان ده‌نوسم له‌باشترین نامه‌کانن و دیارییه‌کن له‌و باشترین دیارییانه که دو‌ست بو‌ دو‌ستی گیانی به‌گیانیان بنی‌ری، چونکه عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومەر (د.خ) پی‌وایه‌تی کردو‌وه: «ما أهدي مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى أو يرده عن ردى» له‌نامه‌یه‌کی تاییه‌تیدا باسی گونا‌هی گهوره‌ی نادیاریم نو‌وسیوه، وا له‌م چهند نامه‌یشیا گونا‌هی گهوره‌ی دیاریتان عه‌رز ده‌که‌م به‌ته‌رتیبی به‌شه‌کانی شه‌ریعت و، له‌م نامه‌ی‌اندا ده‌ست ده‌که‌م به‌باسکردنی گونا‌هی گهوره، نه‌وه‌ی پی‌وه‌ندیی به‌عیاده‌ته‌وه هه‌یه.

گونا‌هی گهوره نه‌وه‌یه که به‌بی ته‌وبه و په‌شیمان بو‌ونه‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی شایانی عه‌فو نابی، به‌لکو نه‌و گونا‌هه ده‌بیته هوی سزا و نازاری گرانی روژی قیامت. هه‌روه‌ها گونا‌هی گهوره ریگای نه‌وه ده‌گری که کرده‌وه‌ی چاکه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی بیته‌که‌فاره‌تی گونا‌هه بچو‌وکه‌کانی و، گه‌لی زیاتریشی هه‌یه. له‌لایه‌کی تره‌وه پاداشی نه‌کردنی گونا‌هی گهوره له‌پاداشی عیاده‌ت کردن گهوره‌تره، که‌سی گونا‌هی گهوره بکا، نه‌م زیانه‌شی لی ده‌که‌وی که له‌سه‌وابی نه‌کردنه‌که بی به‌شه و شایانی سزایشه.

زانا گهوره‌کانی ناین له‌ته‌عریفی گونا‌هی گهوره‌دا چهند بیرو‌پایان نیشان داوه، به‌لام رو‌وناکترین نه‌وه‌یه هه‌ر گونا‌هی له‌قورئانی پی‌روژدا یا له‌حه‌دییی شه‌ریفدا هه‌ره‌شه‌ی له‌سه‌ر کرابی، نه‌وه گونا‌هی گهوره‌یه. شایانی باسه گونا‌هی گهوره سی زیانی لی په‌پیدا

دهبى كه پيغهمبهر (د.خ) لهم حه ديسه شهريفه دا ناوى هيئاون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصها أياها». واته: تۆلهى تاوان له دنيا دا سى شته، يه كه م: سستى له شه له عبادت كردندا. دوهم: تهنگى ژيانه. سيهم: ته عس و مهينه ته له له زهتى دنيا دا، واته: ئەگەر خو شحالى و ئاسايش كاريهكى بو هه لكه وى، شتيكى نابارى لى قوت ده بيته وه، ئەو خو شى و ئاسايشه لى تال و نار هحت ده كا. شتيكى زور ئاشكرايه ئەگەر شوومى و نه گبه تى تاوانبارى نه بو وايه ئيمه بهم شيوهى ئيستا له عبادت كردن و نويز و رۆزوو به جي هيناندا سست و ته مه ل نه ده بووين و هه ولى پهيدا كردن و هه لگرتنى تويشووى قيامه تمان ده دا.

جا بو هه ر گونا هى به ئيتيفاق گه و ره نه بى دنووسم: (مين جومله فلانه گونا ه) و، بو هه ر گونا هى به ئيتيفاق گه و ره بى، دنووسم: (مين جومله فلانه گونا هى گه و ره).

گه و ره ترين گونا هى گه و ره ي ديار، ته ركى نويزى فه رزه. باسى خراپى ته ركى نويز له نامه ي خويا نووسراوه. شايانى باسه مه ترسيى گونا هى ته ركى نويزى فه رز به راده يه كه ئيمامى عومهر و ئيمامى عه لى (ر.خ) فه رموويانه: هه ر كه سى ته ركى نويزى فه رز بكا، كا فره، هه رچه ند باوه ريشى ببى كه نويزه كه فه رزه. ته نانه ت عاده تگرتن به دوا خستنى نويزى فه رزه وه له كاتى خو ي به بى عوزر گونا هى گه و ره يه.

مين جومله. به كار هينانى قاپوقا چاغى ئالتوون و زيو بو خواردن و خواردنه وه و بو كلدان و وينه ي ئەوانه، هه روه ها راگرتن يشيان به بى به كار هينانين حه رامه و، ئەنگوستيله ي ئالتوون يش حه رامه، به لام ئەنگوستيله ي زيو مه كرووه و، له سه ر فه رمووده ي (أصح) حه رامه و، هه رچه ند بووه ته به لاي گشتى پيوسته من به يانى بكه م.

مين جومله: چوونه سه ر ئاو له سه ره ريگه دا يا له ژير دارى به رادا يا له ژير دارى سيبه ردارا كه خه لكى له سيبه ره كهيدا دابنيشن ئەمه ش حه رامه و هو ي له عنه تكدنى ئاده مي زاد و مه لائيكه يه.

مين جومله خو لى نه پاراستن و گو ي نه دان به پرژى ميز گونا هى كى گه و ره يه به تايبه تى كه ميزه كه به هو ي باوه بيته وه به رووى ئينساندا و پيسى بكا. چارى ئەمه يش زوره، يه كه م: ئەوه يه كا برا هه ندى خاك و خو لى ورد له به رده مى خويدا كو بكا ته وه و عه و ره تى

لهسەر ئەم خاك و خۆلە دابنئى تا پرژى ميزهكه هەلنەپرژیتەوه بەروویدا. دووهم: بەردیكى ساف دابنئى و لەنزیکهوه ميزهكهى بكا بەسەر ئەو بەردهدا.

سێیهەم: چەند جارئى بەنەرمى دەست بئینئى بەژیر قامیشیا، ئاوى تیا نەمیئى، یا چەند جارئى بەنەرمى بكوکئى تا ئەگەر تەراپییەك مابئى بێتە دەرەوه.

مىن جومله له گوناھى گەورەیه: پاك نەکردنەوهى پاش بەجورئى كه مرۆگومانى بێتە سەر ئەوه پىسى پۆه نەماوه. خەلكى دەشت لەبەر نەزانين یا لەبەر بئى موبالاتى خویان پاك ناکەنەوه و دەرپئى و ئەندامى لەشيان پىس دەبئى و نوێژەکانیان هەموو بەتال دەبئى، بۆیه فەرمودەى حەزرت وارید بووه لهسەر ئەوه كه زۆریهى سزای قەبر له غەیبەت کردنەوهیه یا له خو پاك نەکردنەوهوه له میز.

مىن جومله له گوناھى گەورەیه: بئى موبالاتى به دەستنوێژ و به خوشوردن و، مانەوهى هەندئى لەشى ئینسان بەوشكى؛ چونکه ئەو كەسه دەستنوێژەكهى یا خوشوردنەكهى بەتال دەبئى و، ئەگەر نوێژ بكا بەبئى دەستنوێژى و یا به لەش پىسىیهوه نوێژ دەكا.

مىن جومله دەرختنى عەرەت لەبەرچاوى خەلكدا حەرامه و دەبێتە هۆى بئى مروەتى و بئى حەيايى و لاچوونى كەرامەت و شەرەفى ئینسان.

مىن جومله: جىماع لەگەل ژندا له حالەتى حەيزا، كه بەپئى نەسى حەدىسى شەریف دەبێتە هۆى لەعەتکردن لەو كەسه؛ واتە: ئەو كەسهى له كات و ساتى حەيزى ژندا جىماعى لەگەل بكا ئەوه مەلعوونە.

دەخيل سەد دەخيل! نەلئین جىماع له رېگەى عادەتییەوه له حالەتى حەيزدا حەرامه، بەلام له رېگەى غەیره عادەتییەوه دروسته!!

چونکه جىماع له رېگەى غیره عادەتییەوه له هەموو كات و ساتىكارى فاحیشەيه و ئىشى قەومى لووتە و بە يەكئى له گوناھه زۆرگەورەكان دەژميرئى، تەنانەت له حەدىسا باس كراوه كه لەپاش مردن و ناوگوپختنى خاوەنى ئەم كارە ناشايستەى قەومى لووتە مەلائىكەى تايبەتى لەشەكهى دەگوێژنەوه بۆ ناو ئەو كەسانە كه ئەو كارە نابارەيان كردووه.

مىن جومله: (وشم) واتە: خال كوتان له لەش و، (وشر) واتە: دان تيزکردن و، (نمى) واتە: مووى پوخسار هەلگرتن بەلای قەولى (أصح) هوه حەرامه، بەلكو له گوناھه

گه وره كان حسيب ده كرين. وهكو له حه ديسي شريفدا هاتووه: «لعن الله الواشمات والمستوشمات والمتنمصات المغيرات خلق الله» واته: له عنه تي خوا لهو ژنانه كه خال دهكوتن له سهر له شي خه لك و، له سهر ئه و ژنه بالغانه داوا دهكهن خال له له شيان بكوتري. ههروهها لهو ژنانه موو له پوخساري خويان هه لدهكيشن و شيوهي خوا كرد دهگورن.

مين جومله: تپه پوون له ناوبهيني پي و سوجهگاي نويزكه ردا به بي به هانه يه كي شه رعى گونا هه، مه گه له پيشه وه به نه نده زي جيه گه نويزكه ري خالي بي و ئه م شه خسه به ناچاري بو ئه شوينه پروا، واته: شوييني تري نه بي بو نويز.

مين جومله: عادهت گرتني مه ئمووم به پيشكه وتنه وه له ئيمام به روكني يا دوو روكن هه پامه.

مين جومله: هه ر ديه كه يا هه ر گه ركه كه ته ركي جه ماعهت بكه ن له هه ر مانگيكا سه د و په نجا گونا هه ي گه وه ده كه ويته سه ريان، به تا بيه تي ئه وان هيان كه ده ستيان ده روا و ده توانن ئه سبابي جه ماعهت په يدا بكه ن.

مين جومله: به شيوهي ته عظيم و به گه وره ترين به ردي كي لي قه بر يا شووراي قه بري پياوي گه وره ماچ كردن هه پامه و، هه ندي له زانايان فه رموويانه: مه كرووه هه. به لام را ي ئه مانه بي هيزه.

ههروهها سه فه ر كردني ژن به بي هاو رپي مه حره م هه پامه. به لام ئه گه ر سي ژني به حيشمه ت بن، دروسته پي كه وه برؤن، مه به ست له ژني به حيشمه ت، ژني كه خاوه ن ئه ده ب و خاوه ن شه خسييه ت بي. هه روا به ته نيا له گه ل ژني كي نامه حره ما دانيشتن يا راوه ستان يا نووستن يا سه فه ر كردن هه رامه. به لام ئه گه ر پياوي له گه ل دوو ژني نامه حره ما سه فه ر بكا ئه وه دروسته.

مين جومله: ته شائوم و ته ته ييور هه پامه، بو نمونه: كه سي بروا بو سه فه ري و له سه ره تا وه قه له ره شي بيته پيش چاوي، ئه ويش بلي ئه مه نيشانه ي ئه وه يه ئه م سه فه ره م به ده نه جام و به ديوومه. ئيتر بگه رپته وه و سه فه ره كه ي دوا بخا. يا له و كاته دا كه بو مه به ستيكي خوي ده روا بگا به يه كي و لي بي پرسى: ناوت چيه ه؟ ئه ويش مه سه لا بلي: ناوم (ره شه) يه، ئه ويش بلي: ئه م سه فه ره م ره شه و، گورج بگه رپته وه. ئه م جو ره كار و هه لسوكه وتانه له ئايني پيروزي ئيسلامدا ناشيرينن و ئينسان له سه ر ئه م جو ره

بیروباوهرانه گوناھبار دەبی، بەتایبەتی ئەگەر باوهرپی وابی ئەمانە تەئسیریان ھەیە، ئەو ھەبونی کافر بوونی لی دی.

مین جوملە: لە شوینیکدا کە نوێژی جومعی تیا واجیب بی، ھەر کەس بلی: من نوێژی نیوهرۆ دەکەم و نوێژی جومعە ناکەم پیویستە سولتانی شەرع بیکوژی، جا نەخوازە لا کە نە نوێژی نیوهرۆ و نە نوێژی جومعە هیچیان نەکا؛ چونکە بەئجماعی زانایانی ئاین نوێژی جومعە لەسەر پیاوانی بی عوزر فەرزێ عەینە و، وەکو جەماعەتی نوێژەکانی تر نییە کە فەرزێ کیفایە.

مین جوملە: ھەنگاونان بەسەر ریزی جەماعەتدا بەجۆری ئازار بە یەکی لە ئەھلی جەماعەت بگەیی.

مین جوملە: دانیشتن لەناوبەینی ھەلقە خەلکدا بەجۆری کە پشت بکا لە خەلک و ئازار بەدلیان بگەینی، ئەو ھەر ھەرامە و ئەگەر ئازاری پی نەگەیانندن مەکرووھە.

مین جوملە: لەبەرکردنی پۆشاکی ئاوریشم بو پیاو ھەر ھەرامە. رپوایەت کراو: کەسی لە دنیا ئاوریشم بیوشی، ئەو لە قیامەتدا لی ھەرام دەکری.

مین جوملە: ھەر ژنی پۆشاکی پیاوانە بکاتە بەر، یا ھەر پیاوی پۆشاکی ژنانە بکاتە بەر، ئەو ھەر کارەیان ھەر ھەرامە و ئەو کەسە لەعنەتی لی کراو. ھەر ھەر پیاوی دەست و پی لە خەنە بگری وەك ژنان ئەو ھەر خوای گەورە لەعنەتی لی دەکا و مەلائیکەکان لەسەر ئەو لەعنەتە ئامین دەکەن.

مین جوملە: ھەر ژنی پۆشاکی ناسکی وھا بکاتە بەر کە رەنگی پیستی لەشی لیوھ دەریکەوی ئەو مەلعوونە.

مین جوملە: ھەر ژنی یا ھەر پیاوی لە مردنی خزمیکیدا رپووی خوئی برنی یا شەقازلە لە رپووی خوئی بدا یا چەپۆک بەسەری خویدا بدا یا یەخەیی خوئی دادری ئەو گێرۆدەیی گوناھی گەورەییە. ھەر ھەر ئەگەر بانگەواز ھەلدا و چاکە و کردووە و شیوھی مردووھە کە ھەلدا، ئەمانە ھەموو بە گوناھی گەورە دادەنرین و، ئەو کەسەیی ئەم کارانە دەکا مەلعوونە. خو ئەگەر مردووھە کاتی خوئی وەسیەتی کردبی کە ئەوانەیی بو بکەن ئەوا ئەویش سزا دەدری و، ئەوانەیی کە ئەو رەفتارانە دەکەن ھەرزەت (د.خ) خوئی دوور خستووتەوھ لییان و فەرموویەتی: ئەوانە لە ئیمە نین. ھەر لەم رپووھە لە ئیمامی

عومرهوه دهگپرنهوه (ر.خ) که جارئ گریانی یهکیکی بیست و رپویشت بهدمیهوه له نزیکی ئەو دهنگهوه کۆمهلیکی پپیش چاو کهوت بۆ مردووویهک دهگریان و، ژنی لهناویاندا به بالایی مردووکهیای ههلهدا، ئەوانیش لهسەر ئەو دهنگ و ئاوازه دهگریان. حهزرتی عومەر (ر.خ) یهکهیهکه دهستی کرد به لیدانیان تا گهیشته سەر ژنهکه. بههیز لهویشی دا بهجۆری که سهپۆشهکهی لهسەر داکهوت. ئەمری فەرموو یهکیکی تر لهو ژنه سهرقهتاره بدا و، فەرمووی: ئەم ژنه لهبەر پارهکهی خۆی دهگری و هەر لهبەر پارهکهی خۆیشی فرمیسکی بی سوود به ئیوهش دهپژێی. خوای گهوره فەرموویهتی: ئیوه لهسەر ئەم جۆره بهلایه خوگر بن و سهبر بکن، ئەو ژنهش فەرمان به گریان دها دژی ئەمری خوای گهوره دهجوولیتهوه!

مین جومله: شکاندنی ئیسقانی مردوو چهپامه وهک شکاندنی ئیسقانی زیندوو. ههروهها پیکهنین و قسه و باسی دنیایی لهسەر قهبران بهبی پپووستی چهپامه و، ههندی لهو زانایانه فەرموویانه: گوناھی گهورهیه.

مین جومله له کاتی زیارتهی قهبری ئەولیا دا سهردانهواندن تارادهی رکووع بهنیازی تهعزیم و ماچکردنی بهردی قهبرهکان چهپامه.

مین جومله: حهز به مردن نهکردن و له ترسی سزای گوناھ و کهموکووپیی ئینسان، گوناھه. بهلام به فەرموودهی زۆر راست گوناھی کهبیرهیه. خو ئەگهه ژنه و حهز به مردن نهکردنه لهبەر بهدگومانی بی و کابرا وایزانی که خوای گهوره عهفووی ناکا، ئەوه به ئیتیفاق گوناھی کهبیرهیه.

مین جومله: مهنعی زهکات و سهرفیتره گوناھی کهبیره وهکو له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیومه. ههروهها لهسەر زمانی حهزرت (د.خ) لهعنهت لهو کهسانه کراوه که مهنعی زهکات و سهرفیتره دهکن و نایدن بهوانه که موستهحهقن و، لهبەر پایهی گهورهی حهزرت نهبوایه (د.خ) دهبوا ئەوانه که مهنعی زهکات و سهرفیتره دهکن مهسخ بووبونایهتهوه وهکو بهنی ئیسرائیلییهکان که رهنگ و شیوهیان رپویشته سەر شیوه و رهنگی مهیمون و بهران.

مین جومله: باجگرتن گوناھی کهبیرهیه و، هەر کهس ئەم رهفتارهی ههبی، بیجگه له سزای قیامهت له قبوول بوونی دوعاش ناھومیده، واته: لهو کاتانهدا که کاتی قبوول

بوونی دوعای خیرن ئو باجگرانه دوعایان لی قبول ناکری، بو نمونه له بهرکهت و پیروزیی دوعای نیوهی مانگی شهعبان بی بهش دهن. مین جومله: داواکردنی ئینسانی دهوله‌مهند بو سه‌دهقهی ته‌توع له‌بهر ئه‌وه که مال زور بکا و دارایی بنی بهیه‌که‌وه ئه‌وه گوناھی گوره‌یه. دیاره دهوله‌مهند که‌سیکه که گوزهرانی ماوه‌یه‌کی دریزی بی. به‌لام وهرگرتنی زهکات دروسته‌بو، مه‌گهر کیفایه‌تی ژیانی عومری غالبی بی.

مین جومله ئینسانی فه‌قیر له داواکردنی مالاً ئه‌وه‌نده ئیلحاح بکا که نازاری دلی خاوه‌ن مال‌ه‌که‌ بکا، چونکه خوا خوشی له داواکهری نایی که ئیلحاح بکا. به‌لام داواکهری که ناچار بی، قه‌ی ناکا ئیلحاح بکا بو ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌ست بکه‌وی پی بزی.

مین جومله ئیحسان کردن و خیرکردن به بیگانه، له کاتیکدا دایک و باوک و خزم و خویشی خاوه‌ن خیره‌که، خوی فه‌قیر و داماو بن، گونا‌هه. له هه‌دیساهیه له رۆژی قیامه‌تدا خوا به‌رحمه‌ت ته‌ماشای ئه‌وه که‌سانه ناکا که باوک و دایک و خوشیان موحتاجن و خزمه‌تیان ناکهن و خزمه‌تی غه‌یری ئه‌وان ده‌کهن. به‌لی ئه‌گهر خزمه‌کانی به‌دکردار بن و بیگانه‌که ئینسانی چاک بی ئه‌وه قه‌ی ناکا خزمه‌تی ئه‌وان بکا و خزمه‌تی ئه‌مان ده‌کا.

مین جومله: منته کردن به‌سهر ئه‌وه که‌سانه‌دا که چاکه‌یان له‌گه‌ل نه‌کا گوناھی گه‌وره‌یه و پاداشی چاکه‌کesh به‌وه پایه‌مال ده‌بی. هه‌روه‌ها داواکردنی شتی له‌یه‌کی به‌ ناوی خوای گه‌وره، بو نمونه بلی: بو خاتری خوا ئه‌م شته‌م پی بده، شته‌کesh لای خاوه‌نه‌که‌ی خوشه‌ویست بی، ئه‌وه حه‌رامه. به‌لام ئه‌گهر شته‌که‌ لای خاوه‌نه‌که‌ی خوشه‌ویست نه‌بی و نه‌شیداتی، ئه‌وه هه‌ردووکیان گونا‌هبار دهن؛ داواکهر له‌بهر داواکردنه‌که‌ی و ناوی خوا به‌کاره‌ینانه‌که‌ی و، داواکراویش له‌بهر نه‌دانه‌که‌ی. هه‌ندی له‌و زانایانه‌ش فه‌رموویانه: نه‌دانه‌که‌ی حه‌رام نییه به‌لکو ته‌نیا مه‌کروه‌ه.

مین جومله رۆزو نه‌گرتن له مانگی رهمه‌زانه‌دا به‌بی عوزریکی شه‌رعی، وه‌کو نه‌خوشی و سه‌فه‌رکردن، گوناھی که‌بیره‌یه. به‌لی ئینسانی ئیشکه‌ر که ناتوانی به‌رۆزو بی له‌شه‌وا نییه‌تی رۆزو بی و که رۆیشت بو ئیشه‌که‌ی ده‌وام بکا له‌سهر رۆزووه‌که‌ی و ئه‌گهر بی تاقت نه‌بوو رۆزووه‌که‌ی بباته‌سه‌ر. خو ئه‌گهر له‌توانایدا نه‌ما، ته‌وا‌ی بکا، بیشکینی، ئه‌وه دروسته. شایاتی باسه‌شکاندن رۆزووی یه‌ک رۆژ له‌ رهمه‌زان گونا‌هیکی گه‌وره‌یه و، له‌م روه‌وه‌ زاناکان فه‌رموویانه: ئه‌گهر پاش ئه‌وه هه‌موو عومری به‌رۆزو بی ناگاته

ئەو پایەى دەستى دەكەوت ئەگەر لەكاتى خۆیدا بیگرتایە. واتە: ھەر چەند بەپۆژووی پۆژی قەزای پۆژی دەکریتەو، بەلام قییمەت و نرخى پۆژوویكى نییە لەكاتى خۆیدا بگیری. ھەروەھا ھەر پۆژوویى كە بەبى بەھانەى شەرى بشکینرى، پىویستە (فوراً) لەپاش مانگی پەمەزان و جەژن قەزا بکریتەو. ئیتر بە دواخستنى بى بەھانەى شەرى کابرا تووشى گوناھى گەورە دەبى.

مین جوملە: پۆژوگرتن لە پۆژی جەژنەکاندا و لە سى پۆژی پاش جەژنى قورباندا ھەپامە؛ چونکە دەبیتە ھۆى گوى نەدان بە میواندارىى خوا بۆ موسلمانان.

مین جوملە: تەركى ھەر تاعەتى كە نەزرى كرىبى لەسەر خۆى گوناھى گەورەپە.

ئەوانەى موحەپماتى ھەجى لە نامەى تايبەتدا بەیان كراون. دیارە ھەر كەسى توانای ھەجى ھەبى و بەبى بەھانەپەكى رەوا و شەرى ھەج نەكا لە ھەدیسایە ئارەزووى ھەپە بە جۆولەكەپى ئەمرى یا بە گاورى دەمرى با بمرى.

مین جوملە: برینى گوى و لیوى ھەپوانات ھەپامە. ھەروەھا داخكردنى پوویان ھەپامە و لای ھەندى لە زانایان گوناھىكى گەورەپە.

بەلام داخكردنى گوى ھەپوان دروستە.

مین جوملە ھەر ھەپوانى گۆشتى بخورى و کابرا سەرى ببرى و گۆشتەكەى نەخوا و بەجى بىلى، ئەو ھەپامە. ھەروەھا پاش ئەو ھەپامە سەربرا و پيش گيان دەرچوونى برینى دەست و درینى سكى ھەپامە.

مین جوملە: سووتاندنى ھەپوانى زیانبەخش بە ئاگر ھەپامە و فتواى سووتاندنى نادرى.

مین جوملە: كەسى دینى خوى بدا بە دنیاى غەپرى خوى، ئەو ھەپامە گوناھى گەورەپە. ھەزەت (د.خ) فەرموویەتى: «ألا أنبئك بشرار الناس؟ من أكل وحده ومنع رفده وضرب عبده. ألا أنبئك بشر من هذا؟ من باع آخرته بدنیا غیره». مەنعى (رفد) واتە: مەنعى بەخشش لە داماوان.

لەم فەرموودە پیرۆزەدا، باسى سى پایەى تاوان كراو ھەپامە لە یەكەم خراپترە و سىپەم لە دوو ھەپامە خراپترە، ئەو ھەپامە ئینسان دینى خوى بۆ دنیاى غەپرى خوى لە كیس بدا؛

وہك خزمەتكار و یارمەتیدەری ستمەكاران، ئەم جوړه كەسانه وهك مەشهووره (خسر الدنيا والأخره)ن؛ قیامەت و دنیایان هەردوو لەکیس چوو.

براكان پێویستە ئینسانی موسلمان ئاگای لە گوناوه گەورهكان بێ؛ چونكه زانینی ئەوه قازانجی زۆره. ئینسان ئەگەر خوا تەوفیقی بدا خوێ لییان دووردهخاتهوه و، ئەگەر گیرۆده بوو پێیانوه ئومید ههیه تهوبه بکا و لییان پهشیمان بێتهوه و داوای عهفوو لیپووردن له خوای گهوره بکا.

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ۲۸ ی شهعبانی ۱۳۹۶ ی ك، رێكهوتی ۲۴-۸-۱۹۷۶ ی ز دا له تهرجهمه ی ئەم نامهیه بوومهوه. سوپاس بو خوا

وهرگێر

نامہی چلمہ

باسی ئەو گوناھه گهورانه دهکا که پیوهندیان به موعامه لاتهوه ههیه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين
بأحسان إلى يوم الدين.

براکانم! گوناھه گهوره په نامهکییهکانم له نامہی تایبهتیدا نووسیوه، چونکه ئەوانه
نهخۆشیی دەر وونن. له نامه دا گوناھی گهوره ی ئاشکراتان بۆ دهنووسم. هیوام وایه له
دریژیی باسه که م ماندوو نه بن، تا به کورتی له گوناھه گهوره کان ئاگادار ببین و پاریزیان
لی بکن و، ئەگەر خوانه خواسته تووشیان بوون، لییان په شیمان ببهوه؛ چونکه گوناھی
گهوره وهکو گوناھی بچووک نییه کردهوهی چاک بێته که فارهتی و پای مالی. سزا و
تازاری گوناھی گهوره زۆر توندوتیژه، بگره هندی لهو گوناھه گهورانه دهبنه هوی
پایه مال بوونی کردهوهی چاکه و هندیکیان دهبنه هوی ئاخر شهری و بی ئیمانی و،
دهبنه هوی سی زیانی تر له خاوه نهکانیان؛ وهک هه زهت (د.خ) فهرموویهتی: «جزاء
المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في
اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها».

مین جومله: وهگرتنی قیمهتی ژنی ئازاد، واته: فرۆشتنی به پاره له کاتیکیدا دهیدا به
شو، یانی ئەو پاره وهگرئی که مه شهووره به (شیربایی) به گوناھی که بیره دهناسری.
له هه دیسدا ههیه که هه زهت (د.خ) فهرموویهتی: من له رۆژی قیامهتدا دژ و دوژمنی ئەو
که سه م که کچی خۆی بفرۆشی و پاره که ی بخوا، ئاشکراشه هه که سی من دوژمنایه تی
له گه لدا بکه م به سه رییدا زال ده بم.

مین جومله: ریبا واته سوود خواردن گوناھی گهوره یه. ته نانهت گوناھه گهوره کان، که
له هه وسه د زیاترن، ئویان لی جیا کراونه ته وه، و له نویشه هه وتیان جیا کراونه ته وه، و

له‌ناو ئه‌و حه‌وته جياكراوانه‌دا ريبا، واته سوودخواردن، له‌هه‌موويان نابارتر و نارپه‌واتره. ئه‌م گونا‌هه ئه‌وه‌نده گرانه شاهيد و نووسهر و يارمه‌تيدهريش ده‌گريته‌وه واته: ئه‌م سيان‌هيش وهك سوودخوره‌كه تيا گونا‌هبار ده‌بن و به‌ر نه‌فريني خوا ده‌كه‌ون.

ده‌گيرنه‌وه: له‌ رۆژي قيامه‌تدا كه مردوو زيندوو ده‌كريته‌وه، سوودخوره‌كان له‌سه‌ر شيوه‌ي سه‌گ و به‌راز زيندوو ده‌كرينه‌وه؛ چونكه ئه‌مانه به‌شيوه‌ي فرؤفيل مالى داماوانيان وه‌رگرتوووه و به‌ ناحه‌ق خواردوويانه.

رېكخستني ئه‌م ريوايه‌ته له‌گه‌ل ئايه‌تي ريبادا به‌م جوړه ده‌بي بلين سوودخوره‌كان دوو جوړن: يه‌كه‌م كه له‌ گوږ ده‌رچوون شيوه‌يان ديتنه سه‌ر شيوه‌ي سه‌گ و به‌راز و، له‌پاش ماوه‌يه‌كي كه‌م وهك له‌وه‌وپيش ده‌چنه سه‌ر شيوه‌ي ئاده‌ميزاد. له‌م باب‌ه‌ته‌وه حه‌ديسي زور ريوايه‌ت كراوه. دووهم ئه‌ويه كه له‌ گوږ ده‌رچوون به‌ شيوه‌ي سه‌گ و به‌راز زيندوو ده‌بنه‌وه و هه‌روا ده‌ميينيته‌وه تا ئاخري رۆژي حه‌شر، ئه‌نجا ده‌گه‌رپنه‌وه سه‌ر شيوه‌ي ئينسان. له‌م باب‌ه‌ته‌شوه حه‌ديس ريوايه‌ت كراوه. به‌لام بو ده‌رخستني په‌ستبي پايه‌ي سوودخوره‌كان ئه‌م ئايه‌ته پيروژه به‌سه كه ده‌فه‌رمووي: «الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ» واته: ئه‌و كه‌سانه‌ي له‌ دنيا‌دا سوود ده‌خون له‌ رۆژي قيامه‌تدا خويان به‌پيوه‌راناگرن و كه هه‌لده‌ستن ده‌لبي في لبي داون و شه‌يتان ده‌ستي لي وه‌شاندوون و، كه به‌ رېگه‌دا ده‌رؤن به‌م لاو لادا له‌تر ده‌ده‌ن!

ليرده‌دا به‌كورتني باسي سوود ده‌كه‌م، چونكه له‌ نامه‌ي تايبه‌تيدا به‌درؤژي باسي كراوه. دياره سوود تاوانيكي زور گرانه و، هه‌ر فيل و فرئ بو خواردني سوود رېك بخري لاي ئيمام ماليك و ئيمام ئه‌حمه‌دي كوربي حه‌نبه‌ل به‌ گونا‌هي كه‌بيره حسيب ده‌كري. ته‌نانه‌ت ديارى بو بردن و خزمه‌ت‌كردني خاوه‌ن مال نارپه‌وايه و وه‌رگرتنيان له‌لايه‌ن ئه‌و كه‌سانه‌وه كه بويان ده‌برئ، حه‌رامه، ئه‌گه‌ر له‌وه‌وپيش دؤستي و ديارى و خزمه‌تي دؤستانه له‌به‌ينياندا نه‌بووي.

مين جومله: مه‌نع كردني نير وهك ئه‌سپ و به‌ران له‌ ره‌وگ و راني خه‌لك، له‌كاتي پيوستدا، گونا‌هي كه‌بيره. هه‌روه‌ها خواردني مالى خه‌لك به‌ ناحه‌ق و نارپه‌وا چ به‌شيوه‌ي غه‌سب و داگيركردن يا به‌شيوه‌ي قوما‌ر يا به‌ حيله و فيل وهك مو‌عامه‌له‌ي نادروست و ناراست، يا به‌شيوه‌ي (بيع المعاطاة) له‌ شتي خاوه‌ن قيمه‌ت و ئيعتباردا، ئه‌مانه هه‌موو گونا‌هي كه‌بيره‌ن و، به‌پي ده‌لاله‌تي فه‌رموده‌ي پيغه‌مبه‌ر (د.خ) خواردني حه‌رام ده‌بيته‌هه‌ر كه‌سپ له‌ رېگاي قبوولي نزا و پارانه‌وه‌دا، ده‌بيته‌هه‌ر كه‌موكوربي تا‌عه‌ت يا قبوول

نەبوونی. ھەر وہا ئەو گۆشتەى بەھۆى خواردنى مالى ھەر پاموھە لە لەشى ئىنساندا نەشونما دەکا لە پۆزى قىامەتدا بە ئاگرى دۆزەخ دەسووتى.

رپوایەت کراوھ پىغەمبەر (د.خ) فەرموویەتى: پۆزى قىامەت ھەندىك كەس دىنن بەئەندازەى كۆى لە كۆوھەکانى مەككە خىرات و كردهوھى چاکیان ھەبە، بەلام ھىچ کام لەو چاكانەیان لى قبوول ناکرى و دەخړینه ناو ئاگرى دۆزەخەوھ. ھاورىبەکانى پىغەمبەر عەرزىان کرد: بۆچى واىه؟. فەرمووی: ئەمانە نوێژ و پۆزوو و ھەجى مالى خوايان بەجى ھىناوھ، بەلام ھەر کاتى ھەر پامىکیان بۆ ھەلکەوتبى، بى يەك و دوو وەریان گرتووھ و خواردووایان! بەم ھۆوھ چاکەکانیان بى سوود دەرچوون.

مىن جوملە: (أحتکار) لە گوناھە گەورەکانە، واتە: پراگرتن و شاردنەوھى پزق و پۆزى و ئەو شتانەى بۆ ژىنى ئادەمیزاد پىووستن لە پۆزى گرانى و شىدەتى پىووستى موسلماناندا، واتە: خەلکى بیانەوئ ئەو شتانە بە پارە بکړن خاوەنەکانیان نەیانخەنە دەر و نەیانفرۆشن، دیارە ئەم کارە بەمەرجى گوناھە کە ئەو شتانە زیاد بن لە پىووستى ژىوارى خاوەنەکانیان. لە فەرموودەى ھەزرەتەوھ (د.خ): ئەو کەسانە کە مەنعى تەعام دەکەن لە خەلک خاى گەورە لىیان بەرىبە و دوورن لە رەحمەتەوھ.

مىن جوملە لە گوناھە گەورەکانە یارمەتیدانى خەلک لەسەر تاوانکردن، وەك ئەوھ مپۆژ و ترى بفرۆشى بەو کەسانەى دەیانکەن بە شەرەب، یا دارى بدەى بە کەسى بىکا بە ئەسبابى ساز و سەمتوور، یا چەك بفرۆشى بەو کافرانە کە دژى ئىسلام جەنگى پى دەکەن، یا بەو کەسانە کە پى لە کاروانى موسلمانان دەگرن، یا مالى خەلکى دەبړن و دزى دەکەن.

ھەر وہا لە گوناھە گەورەکانە کەسى مندالىكى موو لى نەھاتوو بداتە دەستى کەسى کە بزانى بەدەرپوشتە و فیسق و فجوورى لەگەلدا دەکا. یا پەلەوھرى وەك کەو و مرىشك و کەلەشىر بفرۆشى بەو کەسانە کە شەرپیان پى دەکەن و بەشەرپیان دەدەن لەگەل یەکتەردا. مىن جوملە: فرۆشتن لەسەر فرۆشتن گوناھى گەورەبە، واتە: مالىکت بە یەكى فرۆشتبى کەچى لەپاش ئەو بىفرۆشى بە یەکىكى تر. ھەر وہا کړین لەسەر کړین، واتە شتى کە یەکىكى تر کړیوې تۆ بړوى بىکړى لەو کەسە کە فرۆشتووې. یا خوازبىنى لەسەر خوازبىنى، واتە کەسى خوازبىنى کچى کردووھ و پىیان داوھ کەچى یەکىكى تر بړوا خوازبىنى ئەو کچە بکا لە خاوەنەکەى و داواى بکا بۆ خوئ و بەھۆى ئەمەوھ نەیدەن بە خوازبىنىکەرى یەکەم.

مین جومله له گوناھی گورهیه گومکردن یا باس نهکردنی عهیبی له مالیکدا که بفرۆشری، یا له خوازینیکهر یا له خوازینیکراودا لهپاش پرسیار.

مین جومله: غهش و حيله و فیل کردن لهگهله موسلمانان و لهگهله ئههلی زیممهی وا که زیانیان بو موسلمانان نهبی، گوناھی گورهیه. فهرمودهی چهزته (د.خ) کهسی شتیکی عهیبدار بفرۆشی و باسی ئهوه عهیبه نهکا و به کرپارهکهی نهلی، دهکهویته ناو غهزهبی خوای گوره و تیکهوتنیکی خراب و نارچهته. قال الله تعالی: «وَلَا يَحِقُّ الْمُكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» واته: مهکری خراب دهوری کهس ناگری و زیانی بو کهس نابی بو خاوهن مهکرهکه نهبی.

مین جومله: فرۆشتنی مال بههیزی سویندی درو له گوناھی گورهیه، وهک ئههلی مامهلهی ئهوه چهرخه دهیکهن، به تایبهتی جانبازه حهیوان کرهکان که به درو و فیل به ههزاران حهیواناتی خهکی لادی به ههزران دهکرن. له ههیدتا ههیه خوای گوره له پوژی قیامهتا به میهرهسانی تهماشای ئهوه چهشنه تاوانبارانه ناکا. زیانی ئهوه تاوانهه له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیوه.

مین جومله: له گوناھی کهبیرهیه قهرزکردن بهنیازی ئهوه که نهیداتهوه به خاوهن قهرزکه وهک کاری زۆریه قوماریازهکانی ئهوه زهمانه. ههروهها قهرزکردنی ئینسانی لات و بی دهسهلات که ئومیدی توانای دانهوهی ئهوه قهرزی نهبی و شتیکی وا قهرز بکا که له ژیندا ناچار نهبی پیی.

مین جومله: دواختنی دانهوهی قهرزی وهها که قهرزدارهکه دهستهلاتدار بی؛ له ههیداسایه: «مطل الغني ظلم» واته: پیاوی دهولهمههه که قهرز دواخوا و له وهخت و وادهی خویدا نهیداتهوه کارهکهی به زولم حسیب دهکری و ههموو پوژی لهسهری دنووسری: ئهوه کابراهه زالمه و پاداشی نویت و پوژووی بو نانووسری.

ههروهها له جوملهی گوناهه گورهکانه ئهوه که ئینسان قهرزاری خوای بدا به ههپسکردن و ئازاردان و لهکاتیکدا بزانی قهرزارهکهی بی دهستهلاته و ناتوانی ئهوه قهرزه بداتهوه. له جوملهی گوناهه گورهکانه خواردنی مالی ههتیو یا فهوتاندنی. ههندی له زاناکان فهرموویانه: خواردنی مالی ههتیو هوی بهدهختی و نهجام شهپی، بی ئیمانی و بی دینییه. خوای گوره له قورئانی پیروژدا فهرموویهتی: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ

الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا». واته: بهراستی ئه و كهسانه كه به شیوهی ناشهرعی مالی ههتیو دهخون و دهیفهوتینن، ئهوانه پر به سکی خویان ئاگر دهخون و له پاشهپوژدا دهخرینه ناو ئاگری دۆزهخهوه.

ههروهها له فهرمودهی پیغمبهر ههیه (د.خ) كه حهقه لای خوا ئه و كهسه نهباته بهههشتهوه و عهفوی نهكا، تا بههوی ئه و گوناهوه ماوهیهك نهیسوتیننی و سزای نهدا. له جوملهی گوناهی گهورهیه سهرفی مال له پیناوی گوناها، چ گوناهی گهوره و چ بچووك، چ مالی زور و چ كهه.

ههروهها له جوملهی گوناهی گهورهیه ئازاردانی دلی دراوسی چ ئازاری زور و چ كهه، ههر چهنده دراوسییهكهش گاور و جوولهكه بی. ئهه باسهه به تاییهتی نووسیوه.

له جوملهی گوناهی گهورهیه دروستکردن و بهرزکردنهوهی خانوو زیاتر له ئهندهزی پیویست بو خۆبهرزکردنهوه بهسهه خهلكدا.

له جوملهی گوناهه گهورهكانه ئههه كه ئینسان له بهینی مولکی خوی و مولکی خهلكا نیشانهی مولك بگوری بهجوری ببیته هوی ئیشتیباها و لی تیکچوونی ئه و كهسانه كه مهبهستیانه له یهك جیابکرینهوه.

ههروهها هاتوچوکردن به مولکی خهلكدا، بو ئهوهی خهلكی به خاوهن حهقی بزانه له هاتوچویدا، لهه بابتهوه فهرمودهی ههزهت (د.خ) ههیه.

له جوملهی گوناهه گهورهكانه، تهنگ کردنهوهی شهقامی گشتی بههوی كهپر دروستکردن یا سهكو یا شتی ترهوه بهجوری كه ریبوارهكان نهتوانن بهو ریگههه برۆن، یاخو ببیته هوی زهحمهت بو هاتوچوی حهیوان و کاروان بهو ریگههه.

له جوملهی گوناهه گهورهكانه، خیانهت کردن لهگهه شهریکهه مولكدا. ههزهت (د.خ) فهرموویهتی: من له پوژی قیامهتدا لهو خائینانه بهریم.

له جوملهی گوناهه گهورهكانه: ئیقرار کردنی نهخوش به قهرز و حوقوق بو خهلكی تا میراتگری شهرعی له مالهكهی بی بهش بن.

ههروا ئهههش گوناهی گهورهیه كه نهخوش له حوقوقی خهلكی بیدهنگ بی تا ئه و حوقوقه بفهوتی و به خاوهنهكهی نهگات. ههروهها گوناهی گهورهیه یهکی ئیقراری

نەسەب بۆكەسى بكا كە لەو نەبى و بە ناحەق بىكا بە مىراتبەرى خۆى. ھەروا بەكارھىنانى مالى (عارىيە) واتە خواستەمەنى، زياد لەو ئەندازەى خواھنەكەى رېگەى داوھ، ھەرامە و گوناھى گەورەيە.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە ئەمە كە خاوەن كار لە وەختى خۆيدا كرى بە كرىكارەكانى نەدا. لەو بابەتەوھەدەيس ھەيە كە خوا فەرموويەتى: من دوزمنى ئەو كەسانەم كە حوقوقى خاوەن حەق زايە دەكەن.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە مەنەكردنى حوقوقى گشتى لە موسلمانان وەك پووش و گيا و ئاو و ئاگر و دار بەجورى كە زيانيان پى بگا و بکەونە بى ئاسايشى و تەنگانبيەوھ. ھەروھەا مەنەكردنى رېگە و ھاتوچۆ لە موسلمانان بەم جۆرە رېگەى ھاتوچۆى خەلكى بكا بە مولكى خۆى و قەراغى چەم داگير بكا و كۆلانى ھاتوچۆ بكا بە بينا و مولك بۆ خۆى.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە داگيركردنى مالى وەقف يا سەرفكردنى بە خيلافى شەرتى واقيف با خۆشى نەيخوا و بيدا بە خەلك بىخون. ديارە ئەگەر خۆى بىخوا ئەوھ گوناھى زۆرتەرە و بەشى زۆرى خواى گەورە ھەر لە دنيادا تۆلەى لى دەسپىنى؛ چونكە گوناھى لە فەوتاندنى حەقى خەلكەوھ پەيدا بىي، خواى گەورە تۆلەكەى دواوھەخا، تا لە قيامەت بىيئە ھۆى سووك بوونى سزای حەق خوراوھەكان. ديارە ئەوقاف حەقى خوايەو خواى گەورەش پىويستى بە ھىچ نبيە و ھەر لە دنيادا حەقى خۆى وەردەگرى. بەراورد كراوھ ھەر كەس مالى وەقفكراو بخوا خواى گەورە لە دنيادا حەقى لى دەسپىنى.

لە گوناھە گەورەكانە: تەسەروف كردن لە مالى دوزراوھەدا پيش ئەوھ كە مەرجى تەسەروف كردنەكە بىتەجى، وەك بانگەواز و باسكردنى لەناو خەلكدا و پيش رابووردنى سالى بەسەريدا.

لە گوناھە گەورەكانە: لادان لە ئەندازەى شەرعى لە وەسپەتكردندا، واتە: بە زياتر لە سىپەكى مالى وەسپەت بكا و مەبەستى زيان گەياندن بى بە مىراتبەرى خۆى، يا ئيقراركردنى بە قەرزارى كەسى تا مالەكەى بدرى بەو كەسە و نەدرى بە مىراتبەرى، يا مولكى خۆى زۆر بە ھەرزان بفرۆشى بە ھەندى كەس تا مىراتبەرهكانى لە ميرات بى بەش ببن، يا وەسپەت نەكردن بە حەقى كە لەسەرى بى يا بە ئەمانەتى كە لای دانرابى.

له راستيدا خيڙى قبوولكراو ئهويه كه ئينسان (للّه) و (في اللّه) له حالى ساغ و سهلامهتتى خويدا مال له ريڭگاي خوادا سهرف بكا، تهنانهت ههرچهندى مالى ههيه سهرفى بكا بۆ ههر كهس دروسته مادهم زيان نهگهيهنى به حالى خوى و سهبر و قهناعتى ببي.

ههروهها له جوملهى گوناهاه گهورهكانه ئههه كه ميراتبهر يا وهسى وهسيهتى مردووهكه جيپهجي نهكات و بلى: مردوو مرد و وهسيهت با بردى، ئههه زور تاوانباريه؛ چونكه كابرا ئهه مالهى به خوينى جهرگ پهيدا كردوو، مادام برپيارى داوه بهخير بوى سهرف بكرى، پيوسته بوى سهرف بكرى و، ههر كهس ئهه وهسيهته بگورى، تاوانباره. جا پيوسته موسلمان ئاگاي له حوقوق بى و حهقى كهس نهفهوتينى. (والسلام على من أتبع الهدى).

له ۱۵ شهوالى ۱۳۹۶ى ك، ريڭكهوتى ۸-۱۰-۱۹۷۶ى زدا له تهرجههه ئهه نامهيه بوومهوه. سوپاس بۆ خوا.

وهرگير

ناممهی چل و بهکهم

باسی نهو گوناهاه گهورانه دهکا که پیوهندیان

بهنیکاوهه ههیه لهگهل هندی گوناھی گهورهی ترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله. لهپاش ئەمانه ئەهی برادران! باسی گوناهاه گهورهکانتان عەرز دەکەم، بههيوای ئەوهی هەر کەس گیرۆدە نەبووه پێیانەوه خۆی بپاریزی لێیان و ئەوهش گیرۆدە بووه پێیانەوه پهشیمان ببێتهوه و تهوهیان لی بکا.

تکاتان لی دهکەم ئەم نامانەم بخویننەوه و پهفتاریان پی بکەن تا له پوژی قیامەتدا به سهربهزی ههشترتان بکری.

بزائن: له جوملهی گوناهاه گهورهکانه ته رکێ ژنهینان. بهشهرتی کابرا توانای ههبی مارهیی بدا و نهفهقهی ژنهکه بهرپوههبری و ترسی نهوهشی ههبی گیرۆدهی زینا بی. له فەرموودهی پیغه مبهره (د.خ): خوای گهوره لهعنهتی کردووه له پیاو و ژنی که قهتعی نیکاح بکەن، واته: ژنهکه شوو نهکا و پیاوهکه ژن نهخوای بهو مهرجهی که وتمان. ئەگەر مهرجهکش نههاتهی ژن نههینان و شوو نهکردن ئیحسانی زوره.

له جوملهی گوناهاه گهورهکانه ته ماشاکردنی ژنی بیگانه و دەسدان له لهشی بهرووتی بهشهرتی ترسی ههلسانی ئارهزووی نهفسی لهو تهماشاکردنه یا لهو دەس لیدانه ههبی. ئەگەر ئەم ترسه نەبوو ئەوه هەر حهرامه بهلام گوناھی گهوره نییه. بهلی تهماشاکردنی ئەمره، واته: نیرینهی که هیشتا مووی لی نههاتبی، ئەوه خراپهی له خراپهی تهماشاکردنی ژنی بیگانه زورتره. ریوایهت کراوه: لهگهل ژنیکدا یهك شهیتان ههیه، بهلام لهگهل ئەمرهدا بیست شهیتان ههیه.

له جوملهی گوناهاه گهورهکانه غهیبهت، واته له پاشمله باسی ئینسان کردن. بهکورتی:

له پاشمله ئینسان، ناوی کهسی ببا به شیوهیی تهگهر ئه و باسکردنه له بهرهرپروویا بی، پیی ناخوش بی. ریوایهت کراوه سوودخواردن هفتا و سی پایهی فهسادی هیه، سووکتترین پایهیان وهک زینا کردنی ئینسانه لهگهڵ دایکی خویدا، بهلام لهمانه ههموو ناشیرینتر دهوامکردنه لهسه ر غهیبهتکردنی موسلمانان و ههتکی عهرز و ناموسیان.

له جوملهی گوناھی گهورهیه گالته کردن به موسلمانان و تهحقیریان، وهکو ئه وه که له بهرهرپروویانا عهیبیان لی بگری و بهبی ئینسافانه پییان پی بکهنی، یاخو لهناو خه لکدا لاسای وتار و رهفتاریان بکاتهوه.

لهم نایهتدا که خوای گهوره دهفهرموی: «لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ» ههتا ئهوی که دهفهرموی: «وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَابِ» مهنعی ئه و سی تاوانه ی کردوه که ههرسیکیان گوناھی گهوره ن. ههروهها فهرمووده ی پیغه مبه ر، (د.خ): ئه و که سانه ی له دنیا دا گالته به خه لک دهکن مه لائیکه ی خوا له پوژی قیامهتدا گالته یان پی دهکن، بانگیان دهکن بو به ههشت. که نزیك دهبنه وه و لهوانه یه برپونه ژووره وه ده رگای به ههشتیان له پروودا داده خه ن و ده یانگی رنه دواوه بو لای دوزه خ و ده یانخه نه ئه وی (جزاء وفاقاً).

له جومله ی گونا هه گه وره کانه (نمادی) واته: قسه گی ران به ناو خه لکدا، بو نمونه: یه کی ده روا بو لای ئه حمه د و ده لی: مه حموود وای پی وتی و، ده روا لای مه حموودیش ده لی: ئه حمه د وای پی وتی! تا به ینی ئه و دوو که سه خراپ دهکا و تیکی ده دا. هه زره ت (د.خ) فهرموویه تی خراپترینی ئاده میزاد دووزمانه کانه که دوستان له یه ک جیا ده که نه وه و هه زیان له جیا کردنه وه ی موسلمانانه له یه کتری.

دووزمانی نیشانه ی منافقییه. هه زره ت (د.خ) فهرموویه تی: هه ر که سی له دنیا دا دووزمان بی له قیامهتدا دوو زمانی ئاگرین ده خه نه ناو ده میه وه که ئه وه نده تیژ و به تین مه غزی سه ری دینه جوش.

زاناکان فهرموویانه: کرده وه ی دووزمان له کرده وه ی شهیتان زیانی زورتره؛ چونکه کرده وه ی شهیتان به وه سه وه یه، به لام کرده وه ی دووزمان به چاو ده بیری و به گوی ده بیستری.

له گونا هه گه وره کانه: بوختان کردن، واته: عه یب هه لبه ستن و کرده وه ی ناشیرین ری کخستن بو که سی که لهوانه وه دووربی.

حه زرت (د.خ) فەرموویەتی: لە رۆژی قیامتدا خاوەن بوختان لە دۆزەخدا ھەپس دەکەن و پێی دەلێن: پێویستە ئەو بوختانە ئیسپات بکە، دیارە کە بوختان ئیسپات ناکرێ و ھەروەھا سزاکە ی بەردەوام دەبێ تا خوا مەیلی لێ بێ ئەوسا ڕزگار دەبێ.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە مەنعی کچی بەلغ لە شووکردن. ھەزرت (د.خ) لەعنەتی لەو کەسە کردوووە کە کچی بەلغی ھەبێ و بەبێ بەھانەی رەوای شەرعی مەنعی دەکا لە شووکردن. لە راستییدا ژن و پیاو ھەردوو لایان ئارەزووی نەفسیان ھەبێ، بەلکو ئارەزووی ژن گەلێ زیاترە و لەم رۆووەو ژن زۆر لە فیتنەو نزیکیە، ھەم بەھۆی شونەکردنیەو ئازار بە دلێ دەگا کە تەھەممول نەکرێ، دیارە کەسی ببیتە ھۆی ئەو زیانانە گیرۆدە ی گوناھ دەبێ.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە: بلأو کردنەو ی پەنامەکیی نیوان ئینسان خۆی و ژنەکە ی لەناو خەلکا و لای ئەو جۆرە کەسانە کە دوور لە ئەدەبن، چونکە ئەم کارە دەبیتە ھۆی ھەتکی حورمەتی خۆیشی و ژنەکەشی. بێگومان ئینسان ھەرگیز لە عەیب خالی نابێ و، بلأو کردنەو ی ئەو عەیبانە بە تاییبەتی زۆر گوناھە، و، بۆ ئەوانەش کە دەیانبستن دەبیتە ھۆی فەساد ی حال و خراب بوونی خو و رەوشتیان.

ھەروەھا لە جوملەی گوناھ ی گەورە یە جیماع کردنی ئینسان لەگەل ژنی خۆیدا بە جۆرێ کە خەلک چاویان لێو ی بێ. ئەمە ئەو پەری بێ شەرمییە.

لە جوملەی گوناھ ی گەورە یە مارەکردنی ژن بە قەستی ئەو کە بەھەر جۆرێ بێ کابرا مارەیی ئەو ژنە نەدا و داگیری بکا، بە تاییبەتی مەنعی مارەیی لە کاتیکدا کە ژنەکە داوای بکا. فەرموودە ی پیغەمبەرە دەربارە ی ئەمانە: «لقی اللہ وهو زان» واتە: ئەو کەسانە ھەر چەند ژنەکانیان مارەکردوون، بەلام لەبەر ئەو کە قەستیان وابوو مارەیی بە ژنەکانیان نەدەن، وەکو پیاوی زیناکار گوناھبار دەبن و تۆلەیان لێ دەکریتەو.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە وینەکردنی گیانلەبەر بەتەواوی چ جۆرێ سیبەری ھەبێ وەک ھەیکەل لە دار و بەرد و شتی تر، یا سیبەری نەبێ وەک نەخشە لەسەر تەختە و قوماش دەکیشرێ. بەلێ وینە ی شتی بێ گیان وەک دەشت و کیو و گیا و دار و جوبار و رەووبار ئەو گوناھ نییە.

تەنانت ھەندی لە مەعنا لیدەرەو ھەکانی قورئانی پیرۆز فەرموویانە: ئایەتی «إِنَّ الَّذِينَ

يُؤذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا» لهبارهی ئهو کهسانه وه هاتووه ته خوار که وینهی گیانله بهر دهکیشن؛ چونکه وینهکیشن ئینسان دهخاته وه سهر بیری چه رخی بته رستی که له مه وپیش بووه. ههروه ها له فهرموودهی حه زه تا ههیه (د.خ) که فریشتهی رهحمه ت ناچیته ئهو ماله و ئهو خانووه که وینهی گیانله بهری تیا هه بی. چاری ئهو وینانهش که هه ن ئه وهیه که سه ره که یان له له شیان جیا بکریته وه یا به رهنگیکی موخالیف ئهو شیوه ون بکری. به لئ وینه له سه ره فهرشی که پیی پیا دهنری، وهکو فهرشی رۆژی زه ماوه ند و نان خواردنی زه ماوه ند، ئه وه قه ی ناکا، مه نعی رۆیشتنی بانگ کراوه کان ناکا بو ئه شوینانه.

له جومله ی گونا هه گه وره کانه، ئه مه که ئینسان بکه ویته ته ک ئه وه که سانه که به تایبه تی بانگ کراون بو نان خواردن له مالی یه کیکدا. ئه مانه که له عورفا پییان ده لئین خو هه لپه ساردوو (توفه یلی) وه ک دز ته ماشا ده کرین و له وانه حسیب ده کرین که مالی خه لک تالان ده کهن. له گونا هه گه وره کانه ئه مه که میوان پاش ئه وه ی تیری خوارد و به بی ئیجازه ی خاوه ن خوارد مه نی شتی زیاد بخوا، چونکه له لایه که وه ئیسراف و زیاده کارییه و له لاییکی تره وه خاوه ن ماله که ئیجازه ی نه داوه. به لام ئیسراف کردنی ئینسان له مالی خویدا وهختی گونا هه که ئه وه خواردنه زیانی ببی بو ی؛ دیاره به شیوه یه کی گشتی هه رشتی زیانی بو له ش ساغی هه بی حه رامه. ههروه ها حه رامه ئینسان له بهر فیز و خو به زلزانی زور زیاده ره وی بکا له ئاماده کردنی چه شنه کانی خوارد مه نیدا. به لام ئه گه ر له ریگه ی خوادا بی، چ له خزمه تی میوان یا هه ژاران، ئه وه چاکه و قه ی ناکا.

له فهرمووده ی پیغه مبه ره (د.خ): خراپترینی ئوممه تی من ئه وانهن که ئه نوعی خوارد مه نی ده خوون و جوړاوجوړیی پو شاک ده پو شن و هه میشه به واته ی بی سووده وه خو یان خه ریک ده کهن و، به تایبه تی فه ساحه ت و زمانداریی خو یان ده رده خه ن.

له جومله ی گونا هه گه وره کانه عه داله ت نه کردنی میرد له بهینی دوو ژن یا زیاتردا. رپوایه ت کراوه: هه ر کهس دوو ژنی هه بی و عه داله ت نه کا له بهینیا ندا ئه وه له رۆژی قیامه تدا یه ک لای گیروده ی ئیفلیجی ده بی و به ئیفلیجییه وه حه شر ده کری. شتیکی ئاشکرایه هه رچو ن هه لکه وه ی ئازاردانی دلّی موسلمان به جوړیکی نابار به گونا هه ی که بیره داده نری، دیاره مه یل کردنی میرد بو لای ژنی له ژنه کانی ده بیته هوی ئازاردانی دلّی ئه ویتریان.

پړواپهت کراوه: له ناو نوممه تی حه زره تی مووسادا (د.خ) که سی له یه کی زور عاجز بووایه و دوژمنایه تی بووایه له ناویاندا، دوعای وای لی ده کرد دهیوت: (یاخوا فلان کهس به دکردار و نازاردهری دلّی خه لکی بی) چونکه هر کهس حالّی وایی زوو گیروده ی نازاری دنیا ده بی و ده که ویتته ناو چالی هیلاکه ته وه.

به لّی نه گهر پیاوئ له دلّدا ژنیکی له ژنیکی تری زیاتر خوشتر بوئ، به وه گوناھی ناگا. له جومله ی گوناھی گه وره یه نه مه که ئینسان له سی رپوژ زیاتر ته رکی برایه تی و قسه بکا له گه ل برایه کی دینی خویدا و براده رکه شی ته رکی نه و بکا و له و ته رک کردنه دا ده لیلیکی شهرعی نه بی. جا هر کام له م دوو کهسه له پیش براده رکه یدا بمری موسته حه قی دوزه خه و، هر کامیان زووتر برپوا و پیشده سستی بکا و سلّاو له ویتر بکا نه وه ئیستیحقاقی په حمه تی خوا پیدا ده کا. وه نه گهر له پاش مردنی یه کیکیان نه ویتریان ته و به ی کرد له و گونا هه نه وه خوا عه فووی ده کا. خو نه گهر نه ویش هر له سهر نه و رکو کینه یه ده وای کرد و له سهر نه و حالّه مرد نه وه نه ویش وه ک پیشووه که یان دوزه خی و تاوانباره.

ههروه ها له گونا هه گه وره کانه نه مه که ژن له مالی خوی دهرده چی بو دهره وه و خوی بو نخوش بکا و به یه قین یا به زهن بزانی که نه و وه زعی دهرچونه ی به بوئی خوشه وه ده بیته هوئی تی کچوون و وروژاندنی دلّی نه و پیاوانه ی که پیی ده گهن و هه ست به و بوئه خوشه ده کن، نه گهر چی می رده که شی ئیزنی دایی به وجوره براته دهره وه و پرووی خوشی داپوشیبی. به لّی نه گهر له م چوونه دهره وده ته سه وری فیتنه نه کری نه وه دهرچوونه که حه رامه، به لام گوناھی گه وره نییه. وه نه گهر ژن به بی ئیجازه ی می رده که ی بچیته دهره وه، نه وه نه گهر چی خوی دهرنه خا و جلو به رگی بو نخوش نه کا هر حه رامه.

له جومله ی گوناھی گه وره یه نشووزی ژن، واته: دهرچوونی له فه رمانی می رده که ی به بی عوزری شهرعی به وشه رته نه و دهرچوون له فه رمانه نازاری دلّی می رده که ی بدا. نه گهر نازاری نه دا نه وه ته نیا حه رامه و گوناھی گه وره نییه. ههروه ها له گوناھی گه وره یه نه مه که ژن داوای ته لاق له می رده که ی بکا به بی عوزری شهرعی.

له گوناھی گه وره یه ده ویتی، واته: رازی بوونی ئینسان به وه که ژنی خوی یا ژنی کوری فیسق و فجوور بکا، با نه و فیسقه یش ته نیا به وه بی که برپوا له گه ل پیاواندا هه لپه رکی بکا یا ماچیان بکا یا ماچیان بداتی. به فه رموده ی حه زره ت (د.خ) به هه شت له سهر ده ویت حه رامه.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه (قذف) واته: ئینسان نسه تهی زینا بدا له پیایوی یا له ژنی، یا نسه تهی (لواط) بدا له نیرینهی چ بلی فاعیله یا بلی مفعولوبیهیه. له قورئانی عه زیمدا ئه و کهسه به فاسق ناوبراوه و به وه که له دنیا و قیامه تدا مهلعونه و سزایه کی گه وره ی هیه. له هه دیسی شهریفدا ئه م گونا هه له ئه کبه ری که باییره، واته له گونا هه هه ره گه وره کان، ژمیراوه و پیویسته هه شتا دار له گونا هه باره که بدری واته گونا هه که ئه وهنده ناشیرینه هه ده که ی ته نیا بیست داری له داره کانی هه ددی زینا کردن که متره.

له جوملهی گوناھی گه وره یه پیشه ی جنیوفرۆشی، واته: ئینسان جنیوی زۆر بدا به خه لک یا نسه تهی خووی پیسیان لی بدا. له هه دیسی شهریفدا ئینسانی جنیوفرۆش به فاسق و به شه پتان ناوبراوه.

له جوملهی گونا هه گه وره کانه: له عنه ت کردن له موسلمانان به ناحه ق. فه رموده ی هه زه ته (د.خ): کاتی یه کی له عنه ت له یه کی تر بکا مادام ئه و کهسه موسته هه قی ئه و له عنه ته نه بی، ئه و له عنه ته که به رز ده بیته وه بو ئاسمان، که گه یشته ئاسمان ده رگای لی ده به ستری و ده گه ریته وه بو خواره وه بو لای راستی ئه و کابرا که له عنه ته که ی کردو وه و له ولایشه مهنه ده کری، جا روو ده کاته لای چه پی کابرا، ههروه ها هه موو لایه کی لی ده به ستری و له ئه نجامدا ئه و له عنه ته ده چه سپی به کابرای له عنه ته که ره وه. جا ئه ی برادران! وه رن ته ماشای رهحه تهی خوا بکه ن: مادام ئه و کهسه ئه و له عنه ته ی لی کراوه، موسته هه قی له عنه ته که نه بی خوا مه نعی هه موو شوینیکی لی ده کا تا ده یخاته ئه ستوی کابرای بی ئینساف که به ناحه ق له عنه تی لی کردو وه.

له م فه رموده به رزه وه وا ده رده که وی که پیویسته موسلمان ئاگاداری زمان و دلی خو ی بی و به ناحه ق نسه ته ی خراپه له خه لک نه دا و جنیو نه دا و له عنه ت له کهس نه کا، ئه گه رنا وه ی شوومه ی ئه و له عنه ته ده گه ریته وه بو سه ر خو ی. ههروه ها له عنه ت کراوه له و کهسه ی ده بیته هو ی ئه وه که خه لکی له عنه ت له باوک و دایکی بکه ن. ئه مه به تاوانیکی زۆر گه وره دانراوه و وه ک ئه وه یه خو ی له عنه تی له باوک و دایکی خو ی کرد بی.

زاناکان فه رموویانه: ته نانه ت له عنه ت کردن له حیوانات گونا هی گه وره یه، به لام حه ق ئه وه یه که ته نیا حه رامه و ئیتر گونا هی گه وره نییه.

زاناکان فه رموویانه له عنه ت له که سیکی دیار له جووله که یا گا ور نار په وایه، چونکه مه علوم نییه له ئه نجامدا حالی ئه و کهسه چون ده بی؟ به لکو موسلمان بی. ههروه ها

دروست نبييه له عننه له موسلمانتيكي ديار و تايبه تي بكري، نهگر چي زور فاسق و تاوانباريش بي، چونكه معلوم نبييه له پاشه پروژدا چون دهبي؟ بهلي حه زرهت (د.خ) له عننه تي كرده وه له گهلي كوملهي وهها كه به سيفه تيكي خراب ناسراون، وهكو تاقي سوودخور و شاهيدي مامه لهي سوود و بنووسي دهفته ره كه ي. ديسان له عننه تي كرده وه لهو كه سانه كه وينه ي گيانله بهران به ته واي ده كيشن و، لهو كه سانه كه سنووري مولك دهگورن و، لهو كه سانه كه خهلكي گومرا دهكهن، به تايبه تي نهگر سهر لي شيويونراوه كه كوير و نه زان بي.

له عننه تي كراوه له وانه كه زينا له گهل حه يوانا دهكهن و لهو كه سانه كه له غه يري ريگه ي شهر عيه وه ده چنه لاي ژنه كانيان و، له وانه ييش كه كرده وي ناباري قهومي لووت دهكهن. له عننه تي له وانه كراوه كه له كاتي هاتني خويني عوزرا جيماع له گهل ژنه كانيان دهكهن. له عننه تي له وانه كراوه كه سيفه تي و كرده وي مردوو دهگيرنه وه بو نه وي نهو كه سانه وان به دهورياندا بگرين بو مردوو كه. ههروهها له عننه تي لهو ژنانه كراوه دهگرين بو نه وي ژنان به دهوريانا بگرين.

له عننه تي كراوه لهو ژنانه كه شهويان به سهردا تي ده پيري و ميړده كانيان به پي ياساي شهرع عاجزن لييان. وهكو له عننه تي كراوه لهو ژنانه كه به بي عوزري شهرعي له ميړده كانيان دووربكه ونه وه و له گه لياندا نه خهون و ماوه ي ميړده كانيان نه دن به پي شهرع رابويرن له گه لياندا.

له عننه تي لهو كه سانه كراوه كه جنبو به ياراني پيغهمبه ر ده دن (ر.خ).

له عننه تي كراوه له دز و جهرده. ههروهها له عننه تي كراوه لهو كه سانه كه (تخنث) دهكهن، واته: لهو پياوانه كه وهكو ژن و لهو ژنانه كه وهكو پياو هه لسوكهوت و موعامه له دهكهن؛ واته: پياو به بهرگ و پو شاك يا به دنگ و ئاواز خو ي بباته شيوه ي ژنه وه يا به پيچه وانه ي نه مه ژن به جلوبه رگ و دنگ و رهنگ خو ي بباته شيوه ي پياو وه.

له عننه تي لهو كه سانه كراوه كه له ريگوزه را قه زاي حاجه تي دهكهن و ري پيوار پيس دهكهن. ههروهها لهو كه سانه كه له ژير داري به رداردا قه زاي حاجه تي دهكهن.

له عننه تي له وانه كه مابه يني ژن و ميړد يا گه وره و خزمه تكار تيك ده دن.

لهعنهت لهو كهسانه كراوه كه بهتير و شير و هر چهك و سيلاحيكي باو موسلمانان دهترسينن، هرچهند (فعلا) زيانيان پي نهگهيپينن، جا وهيل بو ئهوانه كه (فعلا) زيانيان پي دهگهيپينن.

لهعنهت لهوانه كراوه كه زهكات و سهرفيتره نادهن.

لهعنهت لهوانه كراوه كه به درو نيسبتهتي خويان بدهن له كهسي واته: بلي: من كوري فلان كهسم. به تايبهتي لهعنهتي زور توند لهوانه كراوه كه بهدرو نيسبتهتي خويان له فهخري عالهم بدهن (د.خ). (واته بهدرو بليين: ئيمه له ئهولادي پيغهمبهرين).

لهعنهت لهوانه كراوه كه تهركي ئهمر به مهعرووف و نههي له مونكهردكهن له كاتيكددا كه دهستييان بروا. ئهم باسه له نامهيهكي تايبهتيدا نووسراوه.

لهعنهت لهو كهسانه كراوه كه دهموچاوي حهيوان داخ دهكهن. بهلام ئهگهر گوچچكهي حهيواني له زهكاتدا وهرگيراوي (بيت المال) داخ بكهن ئهوه سوننهته (والله اعلم).

لهعنهت كراوه لهو كهسانهتي تكا دهكهن بو ئهوهي هددى شهرعي بهجي نههيئري، بو نمونه: قازي فهرماني داوه بهوهي جهله له بوختانكه (قازف) ي بدرئ و يهكيك بي تكا بكا بو ئهوهي لبي نهدهن. خو ئهگهر حاكم شهرع خوئي قسوور بكا له جيبهجيكردي هددى شهرعي، ئهوه عقووبهتهكهي گرانتره.

لهعنهت كراوه له (فاعل) و (مفعول به) ي كه بالغ و عاقل بن. ههروهها لهعنهت كراوه لهوانهتي شهراب دهخون و ههروهها لهوهي دهگيئري و لهوهي دهيفروشي و لهوهي دهيكري و لهوهي تريكهي گوشيووه بو شهراب با شهراب خوڤيش نهبي.

به تايبهتي لهعنهت كراوه لهو كهسه زينا لهگهل ژني دراوسيدا دهكا. لهعنهت كراوه لهو كهسه كه بهدهستي خوئي ناوي خوئي دههيئتهوه، مهگهر مهترسيي زينا ي هبي ئهوه لهو كاتهدا دروسته، لهبهر دهفعي ئهفسهه به فاسيد.

لهعنهت كراوه لهو كهسه كه پرسياركي ئاينيه لي دهكري جوابي نهدهاتهوه، له كاتيكددا كه مهسهلهكهش بزاني و مانيعيكي شهرعبيش نهبي له جوابدانهوهي. لهعنهت كراوه لهو كهسهش كه ئاگادار بي له كردهوهيي به خيلافي حوكمي شهرع و ئهويش راستهكهي دهرنهبري.

لهعنهت كراوه لهو كهسهي بهرتيل دها و لهوهش وهري دهگري. واته بو نمونه كهسي

بیهوی مائیکی حرام وەرگری و پاره به گورهیهك بدا تا ئهو ماله حرامه ی پیّ بدا. لهو
كەسەش كە له بهینی ئهو دووانه دا هاتوچۆ دهكا.

لهعنهت كراوه له (محتكر) واته ئهو كەسه كه رزقی لایه و له كاتی گرانیدا دهیشاریتهوه
و ههلی دهگری بۆ كاتی كه به گرانتر بیفرۆشی.

لهعنهت كراوه لهو كەسه، موسلمانێ پهنای پیّ ببا و پهنای نه دا لهگهڵ ئهوهشدا بتوانی
كۆمهکی ئهو كەسه بكا و دهستی برۆا پهنای بدا. ههروهها لهعنهت كراوه لهو كەسانه
دهستیان دهروا و پهحم به خهلك ناكهن و حهق نادهنهوه به خاوهن حهق. یاخۆ ئاگایان
له حال و وهزی ههژاران بی و گوئیان نهدهنی و پهحمیان پیّ نهكهن.

لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه كاری بیدعهت و خیلاف شهرع دادهمزرینن، بۆ نمونه:
وهك دانیشن بۆ تهعزیه له نۆ جهژندا.

لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه گیانلهبهه دهكهنه نیشانه بۆ ئهوهی تیر یا تفهنگیان پێوه
بنین. یاخۆ گیانلهبهه ری له بهردهمی درندهیهکی راهینراوا دابنن تا سکی بدری یا گازی
لی بگری و گوشتی لی بچرینی. یا مریشکی ببهستنهوه بۆ بازی یا ههلوئی تا به دنووک
ئهو پهلهوهه ئازار بدات و بیخوا.

لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه چرا لهسهه قهبر دادهگیرسینن. لهو كەسانهش كه لهپاش
مردنی كورپیان یا كچیان یا برایان یا باوکیان یا غهیری ئهمانه به دهنگی بهرز بانگ
ههلهدهن، به تایبهتی ئهگهه سیفتهتهكانی مردوووهكەش باس بکهن و بیانژمیرن.
ههروهها لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه لهكاتی موسیبهتا سهه و پیشی خویان
ههلهكهنن یا بهروکی خویان دادهدرن، بهلام گریان بهدهنگی نزم زیانی نییه و دروسته.
لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه له مهجلیسدا به واته ی بی سوود و به زمان دریزی و شتی
بی مهبهست و مانا فهصاحت و بهلاغتی خویان دهردهخن.

لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه خراپهكاری دهكهن له دنیا دا به بلاو كردنهوهی
بیروباوهری نامهشروع و كردار و خوو و پهوشتی ناپهسهند، یا به هاندانی خهلك لهسهه
زیان گهیاندن به موسلمانان، یا به فیتنه و ئازاوه نانهوه لهناو هۆز و خزم و خویشدا، یا
بهتیکدانی ناوبهینی دوو كەس به تایبهتی ئهگهه له ریکبی ئهواندا سوودی ئاینی ههبی.

لهعنهت كراوه لهو كەسانه كه به مهكر و حيله و فرۆفیل زیان دهگهیینن به موسلمانان
به نهفسیان یا به ناموسیان یا به مال و مولکیان.

لهعنته كراوه لهو كهسه كه خوځى ژنى بېي و لهگهل ژنيكدا كه شووى بېي زينا بكا،
لهگهل ئهوهدا كه زينا به هر جور بې گوناھى گورهيه.

لهعنته كراوه لهو كهسه كه له مهجليسدا دابنيسى و پشت بكاته دانيشتوانى
مهجليسهكه بهجورى نازار به دليان بگا.

لهعنته كراوه له كهسى كه دهنگى بانگ ببيسى و بهبى عوزرى شرعى نهروا بو نوپځى
جهماعهت.

لهعنته كراوه له كهسى كه يارىي شهترنج لهسهر مال بكا.

ههروهها لهعنته كراوه له ژنى كه بهرگى ناسك و شاشى وهها بكاته بهر كه عورهتې
لپوه دهركهوئى، واته: ئهو بهرگه ئهوهنده ناسك و شاش بې مهنعى دهركهوتنى پهنكى لهشى
ژنهكه نهكا، ياخو ئهو پارچهيه ئهوهنده نهرم و ناسك بې، بلكى به لهشى ژنهكهوه به
شپوهپيگ كه بهرزى و نزميى لهشى ژنهكهى پى دهركهوئى.

لهعنته كراوه لهو كهسانهى كه خاوون دهست و خاوون حورمهتن و ياسايان وايه كه
حورمهتى پياوى فاسق و عادى دهگرن. بهلام پياوى سالح و ئههلى زانست تحقير
دهكهن و پڙيان لى ناگرن و لهبهرچاوى خهلكدا سووكيان دهكهن.

لهعنته كراوه لهو كهسانه كه تحقيرى ئالوبهيت و عهشيرهتې حهزرت دهكهن و
جنپويان پى ددهن. ئهم باسهم له نامهيهكدا نووسيوه.

لهعنته كراوه لهو كهسانهى كه باوهرپيان وايه قهزا و قهدهر لاي خواوه نپيه و ئادهميزاد
خوځى كردهوهى خوځى دروست دهكا. ههروهها لهعنته كراوه لهو كهسانه كه بهرامبهر به
باوك و دايكيان بې حورمهتن و حقوقيان راناگرن و خزمهتيان ناكهن و بې شهرمانه
نازاري دليان ددهن.

لهعنته كراوه لهوانه كه خاوون دهسهلاتن و بههيز و فهزمانپهوان و ئينسانى نهزان و
ستهمكار و بهدخوو دهكهن به كاربهدهست بهسهر رعهيهتدا، واته ئهو سهروكانه كه پياوى
ناپياو دهكهن به فهزمانپهوا له شارهكاندا. له فهرموودهى حهزرتدا ههيه (دخ) ئهم جوړه
پياوانه نوپځ و پوژوويان بو حسيب ناكري و لاي خوا و پيغهمبهر و موسلمانان به
خيانهتكار دهناسرين.

لهعنته كراوه لهو كهسانه كه عهبدى دينار و درهمن، يانئ ئهو كهسانه كه به هر

ئەوئى دىنار و درەمىيان دەست بکەوئى، حەرام بئى يا حەلال، وەرى دەگرن و، ئەگەر بە شىۋەى حەلال دەستىيان بکەوئى واجىباتى شەرىعى لئى جىبەجئى ناکەن.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە بەو جورە شەرع داينداوہ نەفەقەى مال و منداللى خويان نادەن، بۇ نموونە: لە خواردن و خواردەنەوہ و بەرگ و پۆشاك و نوئين و رايەخ و ھودە و شوئىنى مانەوہدا قسور دەكەن، لەگەل ئەوہشدا كە دەستىيان دەروا.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە پئوہندىي خزمایەتى دەپچرئىن و بەپئى توانا يارمەتىي خزم و خويش نادەن و بەسەريان ناکەنەوہ. لە حەدىسى شەرىفدا ھەيە: رەحمەتى خوا نابارى بەسەر كۆمەلئىكدا كە پچراندنى پئوہندىي خزمایەتى لەناوياندا باو بئى و نەھى لئى نەكەن. گوناھى پچراندنى پئوہندىي خزمایەتى ئەوہندە زۆرە حسىب ناکرئى و شوومىي و نەگبەتىي ئەم گوناھە تەشەنە دەكا بۇ دراوسئىش، پەنا بە خوا لە دراوسئى خراپ.

براكان! دەخىلتان بم باش ئەم نامەيە بخوئىننەوہ كە باسى گوناھ گەورەكان دەكات، چونكە نامەيەكى زۆر بەسوودە.

يەكەم: كە لە گوناھە گەورەكان ئاگادار بوون بە يارمەتىي خوا دەستبەداریان دەبن و نايانكەن.

دووم: ئەگەر ماوہيئ ئەو گوناھانەتان كەردبئى كە پئىتان زانين تەوہبەيان لئى دەكەن و ناگەرئىنەوہ بوئيان.

سئىيەم: كە پایەي گوناھى گەورەتان زانى، ئىتر بە سووكى تەماشايان ناکەن. ئەمەش نىعمەتئىكى گەورەيە؛ چونكە بە سووكى تەماشاكردنى گوناھى بچووك كوفرە، چ جايئ بەسووكى تەماشاكردنى گوناھى گەورە.

(أعاذنا الله منها بمنه. آمين. والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

لە ٦ى (ذي القعدة) ١٣٩٦ ى ك، رىكەوتى ٢٨-١٠-١٩٧٦ ى زدا لە تەرجەمەى ئەم نامەيە بوومەوہ. سوپاس بۇ خوا.

وەرگئىر

نامه‌ی چل و خووهه

باسی شیرخواردن دهکات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

لهپاش ئەمانه ئەى برايانى دینى و ئەى خوښه‌ويستانى گيانى، به‌خوا من به‌راستی دوستى ئیوهه و، ئەگەر به‌هوى په‌رپه‌وى نه‌کردنى ياساكانى ئاینه‌وه زیانیکتان لى بکه‌وى، خه‌فته‌تان بو ده‌خۆم و دلم بو‌تان نارېحه‌ت ده‌بى، بو‌یه هه‌میشه له بابه‌تى به‌لا و زیانیکه‌وه نامه‌تان بو ده‌نووسم که پێوه‌ندى به ئاینه‌وه هه‌یه و هه‌موو لایه‌كى گرتووه‌ته‌وه.

لهو شته گرنگانه‌یه که بو‌تان ده‌نووسم: له دوا‌دوا‌بى مانگى (ربیع الآخر) سالى ۱۲۹۰ کوچیدا یه‌کى هاته، لام و تى‌ی گه‌ياندم که هه‌موو ولا‌تى شاره‌زوور به‌لکو گه‌رکه‌کانى شاریش حالیان وایه که ژنى مندالدار له مالى خو‌ی ده‌رده‌چى و منداله شیره‌خۆره‌که‌ی به‌جى ده‌هێلى و ئەو مناله‌ش پاش چهند ده‌قیقه‌یه‌ک ده‌ست ده‌کا به‌گریان و ژنى دراوسى ده‌نگى گریانه‌که‌ی ده‌بیستى و به‌زه‌بى پیا دیته‌وه و دیته‌ لای و شیرى پى ده‌دا. واده‌بى ئەو منداله له ماوه‌ی چهند رۆژدا له پینچ جار زیاتر شیرى ئەو ژنه ده‌خوا. هه‌روه‌ها ئەم شیوه‌کاره‌ساته له‌ناوا ده‌وام ده‌کا و، گه‌لى مندال گه‌لى جار شیرى غه‌پى دایكى ده‌خوا و، ژنه‌کانیش له‌به‌رئوه‌که خوینده‌وار نین، ئەم حسبه‌راناگرن و ناینووسن و شته‌که له‌ناوا ون ده‌بى و، له‌ئه‌نجامدا گه‌لى کورپى گه‌نج خوشكى شیرى خو‌ی ماره ده‌کا و نه‌وه‌یه‌كى زۆر له‌م خوشک و براژن و می‌ردانه په‌یدا ده‌بى به‌بى ئەوه کهس بزانی به مه‌سه‌له‌ی شیرخواردن و خوشک برایییان. وه ئەگەر یه‌کى له موسلمانان که‌مى تیفکرىنى ببى، ئەویش کاره‌که فه‌رامۆش ده‌کا و باسى نا‌کا بو‌خه‌لک، وه‌ک له ئایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رموى: (وَمَا أُنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أُنْكُرَهُ).

ئەى براکان! پێویسته ئینسان ئاگادار بى له دینى خو‌ی و له دینى خه‌لک و هه‌ر شتى

زیانی بئی بۆ دین دەری بخا تا خەلک گیرۆدە نەبن. جا ئەگەر ئەو کەسانە کە خەبەر دەدەن بۆ شاھیدی شەری بەکەلک بێن، ئەوا حەرامیی ئەو کۆر و کچە لە یەکتەر سابیت دەبێ. خو ئەگەر بۆ شاھیدی بەکەلک نەبێن هیچ نەبێ شوبهە و گومان دروست دەکەن، ئینسانی موسلمانیش حەقی وایە خوێ لە شوبهە بپاریزی.

لە سەردەمی حەزرتا (د.خ) مەسەلەیهکی وەها رووی دا، لەبەرئەو بە ئیسباتی شەری سابیت نەبوو، حەزرت (د.خ) نەیفەرموو نیکاح مەکەن، بەلام فەرمووی (کیف و قد قیل؟) واتە: چۆن ئەو نیکاحە دەکەن لەگەڵ ئەویدا کە قەسە کراوە لە مەحرەمییان بەهۆی شیرەو! دیارە لەو فەرموودە پیرۆزە حەزرتەو دەردەکەوی کە لە ھەر شوێنێکدا باسی مەحرەمی بەینی کۆر و کچیک کرا، بەهۆی شیرخواردنەو ئەو پارێز کردن لەو نیکاحە زۆر باشە، ئەگەر چی بە شەری ئەو مەحرەمیە ئیسپات نەبووی.

من بە واجیبی سەرشانی خوێ دەزانم کە ھەموو دۆستان و برادەران ئاگادار بکەم و لەم بێ ئاگاییە گەرەوێ خەبەرداریان بکەم.

دەگێرئەو: جاری لە جارێ شەیتان گەشت بە خدری زیندە و پێی وت: ئەی خدر من ھەمیشە دەمەوێ موسلمانان گیرۆدە گوناھ بکەم. جا ئەو کەسانە کە ژنیان نییە و نایانەوێ ژن بێن ئەو بە تیکۆشینیکی کەم تەفرەیان دەدەم و گیرۆدە زیانیان دەکەم، بەلام لەگەڵ ئەوانەدا کە دەیانەوێ ژن بێن تێ دەکوژم بۆ ئەوێ دلیان بپواتە سەر ژنی کە بەهۆی شیر خواردنەو مەحرەم بێ. خو ئەگەر ئەمەش نەبوو ئەواتە تێ دەکوژم کەموکورتی بخەم ناو عەقدی نیکاحەیانەو تا نیکاحە بەتال بێ و نەتەوێ پاکیان لێ نەبێتەو، ئەگەر چی بەدیمەن عەیبی دیار نییە بەلام لە راستیدا ئەو نەوانە نەوێ راستی ئەو ژن و پیاوێ نین و، نوتفەکە بەشپۆیەکی شەری ئارام نەگری، ئەوادی بەدخووی لێ پەیدا دەبێ، وەک چۆن کە باوک و دایک نەخۆش و ناساغ بن، زۆریە نەوێکانیان نەخۆش و ناتەواو دەبن. جا تکاتان لێ دەکەم لە مەسەلە ژنھێنان و مارەپریندا ئاگادار و وریا بن؛ چونکە نیکاحی بەتال دەبێتەوێ برانی نەسەب، واتە: نەوێ نیکاحی بەتال ئەگەر سەبب بێ لە سەببەتیەتیەکی دەچرێ و ئەگەر لە نەوێ حەزرتی عوسمان یا حەزرتی ئەبووبەکرێ سیدیق یا حەزرتی عومەری فاروق (ر.خ) یا لە ھۆزی قورەیش بێ، ئەو پێوەندییە نامینی و ھەر میراتی لەو باوکەو دەستی بکەوێ، میراتی شەری نابێ.

له‌راستیدا ئیستا له‌ناو هه‌رزه‌کاندا باوه که گالته به ته‌لاق ده‌کن و به‌بی پپووستی له‌سه‌ر هه‌موو شتی، به‌که‌ک و بی که‌ک، ته‌لاق ده‌خون که بیگومان ئەم شیوه زور زور له ئیسلامه‌تییه‌وه دووره. جا ئەگه‌ر ئەم گالته‌کردنه‌یان به ته‌لاق له‌به‌رئه‌وه بی که باوه‌ریان به ته‌لاق نه‌بی ئەوه کافر ده‌بن. خو ئەگه‌ر هه‌ر مه‌به‌ستی رابواردن و گالته‌وگه‌پ بی ئەوه ته‌لاقیان ده‌که‌وی، واته: پاش ئەو جووره ته‌لاق خواردنه ئەو که‌سه هه‌رچه‌ند له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا بنوی، وه‌ک ئەوه‌یه که له‌گه‌ل ژنیکی نامه‌هرمه‌دا بنوی و هه‌موو نووستنیکی له‌گه‌لیدا به زینا حسیب ده‌کری. ئەو که‌سانه‌ش له‌و مه‌جلیسدا دا‌ده‌نیشن که کابرا ته‌لاقی تیدا ده‌خوا و پپی پی ده‌کنن یا کافر ده‌بن یا تووشی گونا‌هی گه‌وره ده‌بن، واته: ئەگه‌ر باوه‌رتان به ته‌لاق نه‌بی کافر ده‌بن و، ئەگه‌ر باوه‌ریان پپی هه‌بی و، ته‌نیا گالته به به‌کاره‌ینانی ئەو ته‌لاقه بکه‌ن ئەوا ئەو پیکه‌نین و گالته‌کردنه گونا‌هی گه‌وره‌یه.

براکان! ئەم هه‌موو گونا‌ه و تاوانانه که ئیوه گیرۆده‌یان ده‌بن له‌به‌رئه‌وه‌یه که گوئی ناده‌نه ئامۆژگاری زانایانی ئاین. ئەگه‌ر به گویتان بکردنایه دلتان نوورانی ده‌بوو به نووری زانینی ئاین و، له‌و رینگایه‌شه‌وه کرده‌وه‌کانتان به‌گویره‌ی شرع ده‌بوون.

جا بو ئاگادار کردنه‌وه‌ی ئیوه من له‌م نامه‌دا هه‌ندی له‌تاریکی و ناباری و سزا و پاداشی زیناتان بو باس ده‌که‌م تا باش حالی بین.

حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «مامثل الدنيا مع الآخرة إلا كما غمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بم يرجع؟» واته: ئەگه‌ر ئازار و سزا و هه‌روه‌ها سامان و ناز و نيعمه‌تی دنیا له‌گه‌ل هی قیامه‌ت و نه‌ب‌راوه‌ی قیامه‌تدا به‌راورد بکه‌ی. وه‌کو ئەوه‌یه که په‌کیکتان په‌نجه‌ی بکا به‌ده‌ریادا و ده‌ری به‌ینیی ئاخو چه‌ند ئاوی له‌گه‌ل دی؟ (ده‌ریاکه قیامه‌ته و ئەو ئاوه که‌مه‌ش له‌گه‌ل په‌نجه‌که‌دا دی دنیا‌یه).

به‌لی خو‌شی و له‌زه‌تی دنیا له‌چاو قیامه‌تدا و سزا و ئازار و ماندوو‌بوونی دنیا له‌چاو هی قیامه‌تدا له‌قه‌تره به‌ده‌ریاش بی نرختر و نابوودتره. واته: ئازاری گه‌زینی دوو‌پشکی له‌ دنیا له‌چاو گه‌زینی دوو‌پشکی له‌ قیامه‌تدا و، له‌زه‌تی خوارده‌مه‌نی دنیا له‌چاو له‌زه‌تی خوارده‌مه‌نی قیامه‌تدا و، له‌زه‌تی رابواردنی ژن و می‌ردی له‌ دنیا له‌چاو رابواردنیان له‌ قیامه‌تدا هه‌ر خویان په‌که.

جا هه‌ر که‌س باوه‌ری به فه‌رمووده‌ی هه‌زه‌تی پپه‌مه‌به‌ر بی (د.خ) ده‌بی دنیا‌بی که

دنیا و خوښی و ناخوښی دنیا به نسیبته پوژنی قیامته وه بی نرخه و، ده بی به قه دهر توانا و دهسه لات تی کوښی بو پیروژی و بهختیاری پوژنی قیامته تی. ئەم فرسه ت و هلی له ش ساغی و ژیا نی دنیا یه زیه نه کا و سوودی لی وهر بگری بو دوا پوژی. دیاره هه کس باوه پری به حه زرت بی (د.خ) و هه ول نه دا بو خوښی قیامته تی و کرده وهی باش نه کا ئەوه شی ت و بی مه عریفه ته. ئەگه ر باوه پری نه بی ئەوه به (مرتد) و له دین وهر گه راو دهناسری. خوا په نامان بدا.

پیوسته بزنان که تی کرا زینا کردن ئەگه رچی یه کی که له گونا هه ره گه ره کان، به لام ئەم گونا هه گه وره یه چه ند پله و پایه یه کی هه یه و به پیی ئەو پله و پایانه سزا که ی ده گوژی. بو نمونه: زینا کردنی پیاوی ژنی هینابی و ژنی شوی کردبی، گونا هی زورتره و سزای زیاتره له زینا کردنی پیاوی ژنی نه هینابی و ژنی شوی نه کردبی. ژنی شوی کردبی و پیاوی ژنی هینابی که زینایان له سه ر سابیت بو، سزایان سه نگه سار کردنه تا مردن، به لام سزای زینای پیاوی ژن نه هینا و ژنی شو نه کردوو سه د جه لده یه. هه روه ها به گویره ی فه رموده ی حه زرت (د.خ) زینا کردن له گه ل ژنی دراوسی دا گونا هی گه لی گه لی زورتره له زینا کردن له گه ل ژنی دووردا.

زانا گه وره کان فه رموویانه: گونا هه گه وره کان له حه وسه د گونا هه زیاترن و، له نا و ئەوانه دا نو گونا هی زور گه وره هه ن که زینا یه کی که یانه. به لام له لایه نی پیسی و بی نامووسی یه وه زینا له هه موویان پیستره، بو نمونه: ئینسان کوشتن گونا هی کی گه وره و سه خته، که چی زینا له و پیستره؛ خوی گه وره فه رموویه تی: «وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا» واته: نزیک زینا مه که ونه وه بی گومان زینا کرده وه یه کی زیاد له ئەندازه خراب و بی ئابرووی یه و هوی مه حومیون و نه مانی شیوه ی ئیسلامی یه ته و ریگایه کی زور به ده.

ئەم ئایه ته پیروزه زور به توندی باسی زینای کرده وه؛ یه که م: ده فه رموی: هه ر نزی که مه بنه وه له م کرده وه نه له خوی و نه له و شتانه ی که پیش قه ره ولینی، وه که ته ماشا کردنی ژنی نامه حره م، یا به ته نیا دانیشن له گه لیدا، یا به ری دا رویشن له گه لیدا، یا ته ماشا کردنی وینه ی، یا ده سبازی کردن له گه لیدا یا پی که وه هه لپه رین. به لی ئەمانه هه موویان هوی ویران کردنی دینی ئینسانن و ده بنه هوی گیروده بوون به زینا وه.

دووه م زینای به (فاحیشه) ناو بردوو. سیهه م به جومله ی (وساء سبیل) زه می زینای

دووباد كردهوه كه جوملهيهكه زور موبالغهي تيدايه له زهمي زينادا. زينا يهكيكه لهو گوناوه كه له سهرتاي دروستكردي ئادميزادهوه تائيستا له هيچ كومهلئيدا پهسهند نهكراوه و به گوناهيكي دزي ناموس و شرافهت ناسراوه. ههروهها خواي گهوره نههي كردوه لهوهي لهكاتي سزاداني پياو و ژني زينا كردودا ميههربانيان لهگهلا بهكاربهيني و، برپاري داوه بو زياده ريسواكرديان كومهلئ له ئادميزاد حازر بن و ئاگاداري سزادانهكان بن. بهلام دهربارهي قيساس سندنهوه پيغهمبهر (د.خ) فهمويهتي: (وَأَذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) واته: كاتي يهكيكتان كوشت له قيساسا به باشي و بهئاساني بيكوژن. ئهو تيغهي پيي دهكوژن با تيز بي، ئهو كهسه تيغهكه بهكار دهيني با زانا و توانا بي. بهلام بو سزاي زيناكردوو فهمويهتي: ميههرباني مهكن لهگهليانا.

رپوايهت كراوه كه شويني گوناھباران وا له قوولاييي دوزهخدا. بهلام شويني ئهوانه كه زينايان كردوه وا له خواري شويني ئهوانهوه، شوينيكه كه چلك و زووخاوي لهشي ئههلي دوزهخ لهويدا كودهبنهوه وهكو ههوزي ئاوي پيس (أَعَاذَنَا اللَّهُ تَعَالَى مِنْهَا) خوا پهنامان بدا لهو گوناوه و له تاوانهكهي.

رپوايهت كراوه: ههزرت (د.خ) فهمويهتي: خهلكينه! خوتان له زينا بپاريژن، بهراستي زينا شهبه لاي سهختي لي پيدا دهبي؛ يهكهه روناكيي ئيسلامييهت لهپروي ئينسان ههلهگري. دووهه دهبيته هوئي فهقيري و گهدايي خاونهكهي. سيهم دهبيته هوئي تهمن كورتي. چوارهم دهبيته هوئي نارهزاييي خواي گهوره. پينجهه دهبيته هوئي سهختيي حيسابي قيامهت. شهشهه دهبيته هوئي سزاي دوزهخ.

رپوايهت كراوه كه له پوژي قيامهتدا زيناكهه به عهوهه ههلهواسن. كه لهبهه توندي ئيش و ئازاري هاوار دهكا و دهئاليني فريشتهي عهزاب پيي دهلي: لهو كاتهدا كه بهه كردوه ناشيرينه خوت له دنياا پي دهكهنيت بوچي بيري ئهه هاوارهت لا نهبوو و شهرمت له خوا نهدهكرد؟!

رپوايهت كراوه: كاتي كه خاوهن زينا پاش مردن دهخريته قهبر خوا ئهه قهبرهه بو دهكاته شويني سزاي سهخت و چههه كونه دهبيته قهبرهكهي و مار و دوويشك به ئهمره خوا لهو كونانهوه دهرون بو ئهه كهسه و بهكومهل پييهوه دههه.

رېوايەت كراوه كه له رۆژى قيامه تدا له زيناكه ره كانه وه بۆنىكى پيسى وها پيدا دهبى
هه مو ئه هلى عه رسات له و بۆنه پيسه هه راسان و وه رس ده بن و به ته واوى په ريشان
ده بن.

براكان: باسى سزاي ئه هلى زينا زور دريژه و من به كورتى كه ميكم عه رز كردن. ئه گه ر
باوه ر ده كه ن من خو م له كاتى نووسىنى ئه م نامه دا ده ستم كرد به گريان، له خواى گه وره م
ده وى ئيوه ش بي نه گريان و بير له حالى خو تان بكه نه وه به لكو گيرو ده ي سزاي سه ختى
پاشه رۆژ نه بن.

من ده ستى زاناكان ماچ ده كه م و داوينا ن ده گرم كه ئه م نامه ي دو ست و دلسوزى
خويان بخوي نه وه بو موسلمانانى شوينا خويان و له م باب ته وه هه ول و كو ششيكى
باش بدن تا ئه و موسلمانان له جىماعى حه رام رزگار بن، چ حه رامى زينا و چ
حه رامى به هو ي شيرى يه كتر خوار نه وه بى، يا به هو ي نىكاح و ماره برىنى به تاله وه بى
و، هه تا له پيش ژنه يناندا ئىحتيات بكه ن و له ماره برىنى مه حره مى شيرى خويان
بپاري زن. (والسلام على من اتبع الهدى).

له ۱۰ى (ذى القعدة) ۱۳۹۶ى ك، پي كه وتى ۲-۱۱-۱۹۷۶ز دا له ته رجه مه ي ئه م
نامه يه بوومه وه. سو پاس بو خوا.

وه رگير

ناممی چل و سببهم

باسی ئەو گوناھه گەورانە دەکا

که پێوهندیان به بریندارکردنی ئینسانهوه ههیه

لهگهڵ ههندی گوناھی گهورهی ترا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المحسنين إلى يوم الدين.

لهپاش ئەمه، ئەو گوناھه گەورانەتان بۆ باس دەکەم که پێوهندیان به بریندارکردنی ئینسانهوه ههیه، بهلکو ئیشه‌للا پارێزبان لی بکەن، چونکه کردنی گوناھی گهوره زیانی زۆره و، کهسی گوناھی گهوره بکا طاعهتهکانی نابنه کهفارهتی گوناھه بچووکهکانی. واته: مادام ئینسانی خۆی له گوناھی گهوره بپارێزی ئەگەر گوناھی بچووکی لهدهست دەرچوو ئەو گوناھه بچووکانه بههۆی تاعهتهوه، وهك دستنویژ و خویندنی قورئان و تهسبیح و تههلل، عهفوو دهکرین، بهلام ئەگەر گوناھی گهورهی کرد لهم رهحمهته دوور دهبی و گوناھه بچووکهکانی لهسه‌ر ده‌می‌نێتهوه. ههروه‌ها سزای گوناھی گهوره زۆر گران و درێژه. پاداشتی تهرکی گوناھی گهوره له پاداشتی تاعهتکردن زۆرتره. جا کهسی گوناھی گهوره بکا، تووشی ئەوانه دهبی که باسمان کردن، زیاد لهوه‌یش بۆ دنیا‌یشی سی زیانی ههیه وهکو حه‌دیس ده‌فه‌رموی: (جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة يا رسول الله! قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها).

تەماشای دهکەین ئەم بنیادەمه ئەگەر شهو و پۆژ ههول بدا بۆ ژبانی دنیا، تەمه‌لی لی نابینی و سست نابی، بهلام ئەگەر بانگی بکهی بۆ تاعهتکردن چەند به‌هانەت بۆ ده‌می‌نێتهوه.

براکان! ئەم نامانەى بۆتانیان دەنووسم بە خزمەتیکى گەورەیان حسیب دەکەم. تکاتان لی دەکەم بیانخویننەوه و تى کۆشن بۆ حالیکردنی موسلمانان. ئەویش خوێ بە موسلمان دەزانى بەتەبیعت ئامادە دەبى بۆ وەرگرتنیان؛ چونکە گەورەترین خو و پەوشتی موسولمان ئەوێهە کە لە ئامۆژگارى و بیستنی فرمودەى حەزرتی پیغەمبەر (د.خ) تیر نابى.

لە جوملەى ئەو گوناھە گەورانە کوشتنی ئینسان بە ناحەق. سزای ئەم گوناھە گەورەیهەم لە نامەیهەکی تایبەتیدا نووسیوه.

رپوایەت کراوه: شەیتانی لەعین هەموو پۆژى سەرلەبەیانى سوپای شەیتانەکان بلاو دەکاتەوه بەدنیا دا بۆ گومراھ کردنی خەلکی و گوناھ پیکردنیان. لەپاشان یەکی لەو شەیتانانە دیتەوه و دەلى: من کاریکى وەھام کرد کە فلان کەس ژنەکەى تەلاق بدا. شەیتان دەلى: ئەم گوناھە بى قییمەتە چونکە کابرای تەلاقدەر دەتوانى ژنەکەى ماره بکاتەوه. یەکیکی تریان دیتەوه و دەلى: من کەوتەم ناوبەینى ئەو کۆمەلەوه و دەستم کرد بە ئازاوەنانەوه تا فلان کەس فیسار کەسى کوشت - شەیتانی لەعین چاوی ئەمیان ماچ دەکا و زۆر دلى خۆش دەبى و پەزنامەندى خوێ دەردەبپى و، دەلى: تۆ بەراستی لە نەوهى منى و تاجى حورمەت شایانى سەرى تۆیە، چونکە موسلمانان لە مەیدانى فراوانى پەحمى نەبپاوهى خوا دا دەمییننەوه تا یەکیکیان یەکی دەکوژى، کە ئەمیان کرد ئیتر مەیدانى پەحمەتى خوا بەتەواوى تەنگ دەبى لەسەریان.

لە جوملەى گوناھە گەورەکانە ئەمە کە یەکی بپى بەهوى کوشتنی کەسى. هەر کەسى ببیتە هوى کوشتنی یەکی لە پۆژى قیامەتدا لەناو چاوی دەنووسى: ئەمە دوورە لە پەحمەتى خوا.

لە جوملەى گوناھى گەورەیه بى دەنگ بوون لە کاتى کوشتنی ناحەق و نارەوادا. واتە: ئەگەر کەسى لە شوینیکدا بى و لەو شوینەدا یەکی بى یەکی بکوژى لەسەر ئەو کەسە واجیبە کە حازرە لەو شوینەدا تا لە توانیدا بى مەنعى ئەو زالمە بکا و نەهیللى ئینسانە زولم لیکراوهکە بکوژى. خو ئەگەر دەستی رپوى و بەئەندازەى دەست رپوشتنەکەى مەنعى نەکرد ئەوه لەو گوناھەدا هاوبەشە و بە خاوەنى گوناھى گەورە دەناسرى و، ئەو لەعنەتە کە بۆ ئینسان کوژەکە دى بۆ ئەمەش دیتەوه.

له جوملهی گوناھی گورهیه ترساندنی کهسی به شمشیر و خهنجر و تفهنگ و هاوچهشنیان بهو شهرته له دلیدا ههبی برینداری بکا و ترسینراوهکesh وها تی بگا که ترسینر نیازی فهوتاندنی ئهوی ههیه، واته: ئهگهر له دلیدا نهبی، برینداری بکا و ههر بو ترساندن بی ئهوه تهنیا کاریکی حرامه و به گوناھی گوره حسیب ناکری.

له جوملهی گوناھی گورهیه خویندنی زانستی جادووگهری (سحر) یا فیر کردنی به یهکی، بهراهی له نیوان زاناکاندا ئیختیلاف ههیه که جادووگهر کافره یا نا؟

له جوملهی گوناھی گورهیه (تطیر) و (تشاؤم) واته پهپهوکردنی ریگی کافرانی پیش چهرخی ئیسلام که ئهگهر کهسی کهوتیته ری بو سهفهریک و ریکهوتی پهلهوهریکی ناشیرینی کردبی، وهکو بووهکهپه، گهراوتهوه و سهفهرهکهی نهکردوووه، باوهپی و ابووه که بینینی ئهوپهلهوهره دهبیته نیشانهی ناموبارهکیی ئهوسهفهری و تهئسیریکی راستی ههیه بو خراپیی حالی ئهگهر ئهوسهفهره بکا!

له جوملهی گوناھی گورهیه (تنجیم) واته: ئهستیژه گرتنهوه و حیسابی ئهستیژه و باوهپرکردن به حسیبی ههلاتن و ئاوابوونی ئهستیژه یا کهوتنهیهکیان بو دهلالهت کردن لهسهر پیروزی و ناپیروزیی کار و بریاردانی تهئسیر بو ئهوستیژانه، چونکه بریاردان و باوهپرکردن و نیسبهتدانی تهئسیر بو غهیری خوی گوره کوفره. بهلام ئهگهر بهوشیوه تهماشایان بکهن که نیشانه و علامهتی هندی پرووداون ئهوه زیانی نییه. شایانی باسه ههپهه خهلهکهکه ئهوهنده هوشیار نین فهرق بکهن له بهینی شتی خاوهن تهئسیر بی و شتی نیشانه و علامهت بی؛ لهبهرئهوه لهم شوینهدا پاریز گهلی بهنرخه.

له جوملهی گوناھی گورهیه دههرویه دههرویه له فهرمانی حاکم و فهرمانداری گشتیی موسولمانان ئهگهر عادل و دادپهروهر بی. ههروهها دههرویه له فهرمانی فهرمانداری ستهمکار، که ئهمر بکا به شتیکی مهشرووع و پهوا، گوناھی گورهیه. واته: ئهگهر فهرمانداری ستهمکار ئهمری کرد به جیهاد یا زهکات سهندن له دهولهمهندان یا دروستکردنی مزگهوت یا خهستهخانه یا موسافیرخانه واجیبه بهگویی، بهگویی نهکردنی لهم کارانهدا گوناھی گورهیه. بهلام ئهگهر فهرمان بدا به کوشتنی ئینسانیکی بی تاوان، ئهوه دروست نییه بهگویی بکری. ههر لهم بابتهوه ریوایهت کراوه: که سی کومهل ههن له رۆژی قیامهتدا خوی گوره بهمیهرهبانی تهماشایان ناکا و قسهیان لهگهله ناکا یهکی لهوانه ئهوه کهسانهن که له فهرمانی سولتانی دادپهروهر دههروهر چن.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه بهیعت پیکردن و دانانی سولتانی ناعادل له رۆژیکدا که سولتانی عادل و دادپهروهر دهست بکهوئ، واته: دانانی حاکی بی داد له کاتی بوونی کهسیکی عادل و پهشیددا.

له هدیسی شریفدا هیه: فرمانداری که شایانی فرمانداری نه بی به خیانه تکار له گه لخوا و پیغه مبهری خوا و موسلمان داده نری. ههروهها فرمانداری عادل و دادپهروهر حوکمداری کردنی سهعاتیکی به عدالت و دادپهروهری تهجر و پاداشتی لای خوا له عیبادهتی شهست سالی خه لکی تر زورتره و، حوکمکردن حاکی غهیره عادل له تاچه سهعاتیکدا نه وهندهی گونا هکردنی شهست ساله. ئەم بهیانه که بو فرماندار کرا بو قازی دادگای ئاینیش ههروهه هایه.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه تیکه لی له گه ل زالم و ئولفهت و دوستایه تی له گه ل نه هلی زالم و نه هلی فیسقدا، مه گه ر نه و تیکه لی و ئولفهته له بهر فرمانی شرع بی، وهک ئامۆزگاری کردنیان، یا بو رزگار کردنی داماو و بیچاره له ژێرده ستیان، یا له ترسی فیتنه و ئاشووبیان، به لی ئولفهت له گه ل سته مکاراندا بو نه و مه به ستانه نه بی دروست نییه؛ چونکه خوی گه وره ده فرمووی: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ» واته: مه یل مه کهن بو لای نه و که سانه که سته میان له خه لک کردوه و له رینگهی راستی ئاین لایان داوه؛ نه گینا ئاگری دۆزهخ ده تانگاتی و داختان دهکا.

له م ئایه ته پیرۆزه درده کهوئ نه و که سهی که مترین مه یل و مهحه به ته بی له گه ل نه واندا که که مترین زالم و سته میان لی بوه شیتته وه، نه وه که مترین پایه ی پیگه یشتنی تینی ئاگری تووش ده بی و نه و لیکه وتن و پیگه یشتنه که مه ی ئاگر ئیشیکی سهخت و گه وره و گرانی هیه و، له و رۆژه دا که نه و ئاگره له و جوړه ئینسانانه دها غهیری خوا کهس به هاواریانه وه ناچی و کهس کو مه کییان پی ناکا، جا هاوار بو حالی نه و که سه که زور مه یل و مهحه به ته له گه ل نه و که سانه دا بی له زور زالم و سته مکارن ده بی نه وانه حالیان چۆن بی؟!

له جوملهی گوناھی گه وره سته مکردن له موسلمان یا له نه هلی زیممه، که گاور و جووله کهن، به داگیرکردنی مال و سامانیان یا به لیدان و جنیو پیدانیان.

له فرموودهی چه زه رتدا هیه که زالم له دنیا دا ده بی به (ظلمات) واته به تاریکی بو خاوه نه که ی. مه به ست له م (ظلمات) ه که به شیوهی جمع و تراوه نه وهیه که سته م ده بیته

هۆی تاریکی دَلْ له دنیادا و تاریکیی قهبر له پاش مردن و تاریکیی عه‌ره‌سات له پوژی قیامه‌تا، هه‌روه‌ها له پوژی قیامه‌تا هه‌سه‌نات و چاکه‌ی ئه‌و سته‌مکاره‌ ده‌دن به‌وانه‌ی سته‌می لی‌ کردوون. جا ئه‌گه‌ر چاکه‌کانی به‌شی حه‌قی سته‌م لی‌کراوه‌کانی نه‌کرد ئه‌وه‌ له گونا‌ه و تاوانی سته‌م لی‌کراوه‌کانی ده‌دری به‌کو‌لا.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه نه‌میه، واته قسه‌هینان و قسه‌بردن به‌ناو خه‌ل‌کدا به نیازی تی‌کدانی ناوبه‌ینیان، به‌تایبه‌تی دووزمانی کردن لای کو‌مه‌له سته‌مکاره‌کان له هه‌موو جو‌ره دووزمانیه‌ک گه‌وره‌تره و سزای زیاتره. له فه‌رمووده‌ی حه‌زه‌تا هه‌یه (د.خ) ئیسان تا له‌ناو سته‌مکاراندا به‌حورمه‌تتر و له‌پیشه‌تر بی‌ لای خوای گه‌وره بی‌ حورمه‌تتر و دوورتر ده‌بی و، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ریش لی‌ی دووره به‌ریه لی‌ی و فه‌رموویه‌تی: ئه‌و جو‌ره دووزمانه نایه‌ته سه‌ر حه‌وزی که‌وسه‌ر.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه کرده‌وه‌یه‌ک که کوفر بی‌ وه‌کو ئه‌وه په‌ره‌ی قورئانی پیروزی بدپی و فره‌ی بدا، یا وتاریکی کوفری به‌ده‌ما بی‌ وه‌ک وتاره‌که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر بی‌ باوه‌ری به‌ شتی ده‌کا له‌و شتانه که حه‌زه‌ت (د.خ) له‌لای خواوه هینا‌ونی. دیاره ئه‌م گونا‌هه گه‌وره‌ترینی گونا‌هه‌کانی ئیسانه، مه‌گه‌ر زووبه‌زوو په‌شیمان ببیته‌وه و نارپه‌زایی خوی ده‌ربپی له‌و کرده‌وه ناپه‌سه‌نده‌ی و له‌و وتاره ناپه‌سه‌نده که به‌ده‌مییا هاتووه. په‌نا به خوای گه‌وره.

هه‌ر پیاوی ژنی هه‌بی و هه‌ر ژنی می‌ردی هه‌بی، هه‌رکاتی کرده‌وه‌ی کوفر یا وتاری کوفریان له‌ده‌م ده‌رچوو، له‌سه‌ر په‌په‌ره‌وی ئیمامی شافعی (ر.خ)، ئه‌گه‌ر له‌پیشه ته‌واوبوونی عیده‌ی ژنه‌که‌دا موسلمان بوونه‌وه و شایه‌تومانیا هینا و بی‌زاری خویان له‌ کوفر ده‌رپی ئه‌وا نیکاحه‌که‌یان له‌ به‌ینا ده‌می‌نی، خو ئه‌گه‌ر له‌و ماوه‌دا نه‌گه‌رپه‌وه بو ئیسلام، ئه‌وه نیکاحیان له‌به‌یندا نامی‌نی، واته: هه‌رجاری برۆنه لای یه‌کتر، یه‌عنی جیماع بکه‌ن، ئه‌و جیماعه‌یان حه‌رامه‌ تا سه‌رله‌نوئ عه‌قدی نیکاحه‌که تازه نه‌که‌نه‌وه له به‌ینیاندا.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه بلاو کرده‌وه‌ی عه‌یبی موسلمان به‌مه‌رجی که مه‌به‌ستی ئابروو‌بردنی ئه‌و موسلمانه بی‌ له‌ناو خه‌ل‌کدا.

به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بی کابرا عه‌یبه‌که‌ی خوی ببیسه‌ته‌وه و ده‌سه‌ردار بی‌ ئه‌وه گونا‌هی گه‌وره نییه.

بۇ نموونە: يەككى دز بى و مالى خەلكى بدزى ئەو ھەر كەس ئاگاي لەو كردهويە بى، دروستە بە خەلك بلى: فلان كەس دزى دەكا تا خەلكى خويان بپاريزن ياخو كابرى دزە خوئ دەسبەردارى دزى بى.

ھەر جنيوى يەككى بە يەككى ترى بدا تەنيا ھەرامە تا دەگاتە قەزف يانى نيسبەتدانى زى نا لى، كە وى ليھات دەبیتە گوناھى گەورە و، ئەگەر بەو جۆرە شەرع دای ناوہ ئيسپاتى نەكا ھەددى شەرعى لەسەر واجيب دەبى كە بریتىيە لە ليدان (۸۰) دار و بەپىئى ئەمرى قازىبى شەرع جيبەجى دەكرى.

لەكاتىكدا يەككى جنيوى غەيرى قەزف بدا بە يەككى و ئەويش جنيوى پى بداتەو ئەو ھەردووكيان گوناھبار دەبن، بەلام جنيودەرى يەكەم زياتر؛ چونكە ئەو لەپيشدا جنيوى داوہ و بووہتە ھوئى دوژمنايەتى.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە راگرتنى ئينسانى موفسید و خراپەكەر و پەنادانى مەگەر ئەو پەنادەرە بترسى لەوہى كە كابرى پەناھوہر بكوژن و موستەھقى كوشتنیش نەبى. ھەر كەسى پەناى موفسید بدا ھاوبەشى دەبى لە گوناھەكەيدا و خواى گەورە لى نارازىيە.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە كۆمەلك و يارمەتيدانى كەسى كە بە ناحەق ئازارى خەلكى بدا يا قسەيان پى بلى يا دەستدرىژى بكاتە سەر ناموسيان چونكە يارمەتيدانى كەسى لەسەر گوناھ دەبیتە ھوئى گوناھبارى و ھاوبەشى لە گوناھ.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە شوين كەوتنى عەيبى موسلمان، واتە: ھەك جاسوس بەم لاوлада بگەرپى و پرسىيار بكا و ھەول بدا بو دۆزىنەوہى عەيبى موسلمانان بە قەستى ئەوہ، لەناو خەلكدا بلاوى بكاتەوہ و، ئەو كەسە يا ئەو خانەدانە يا ئەو دەزگا و بارەگايە عەيبدار بكا. ئەم گوناھە زۆرە نابارە و مايەى تىكدانى رشتەى دۆستايەتى و خزمایەتى و مەھەببەتە لەناو خەلكدا. رپويائەت كراوہ ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: ئەو كەسەى دەكەوئتە شوين عەيبى موسلمانان خواى گەورە دەكەوئتە شوين عەيبى. ديارە ھەركەس خواى گەورە بكەوئتە شوين عەيبى ئابرووى دەبا و شەرمەزارى دەكا و لەناو خەلكدا سووك و ريسوا دەبى.

براكان! خواى گەورە سەتتار و سړپۆشە و ھەزى لەوہيە عەيبى بەندەى خوئ

بشاریتتهوه. تهماشاکهن دهرکهوتنی زینای وهها گران کردووه که به دهگمن سابت دهبی، چونکه برپاری داوه که چوار ئینسانی راستی راسال چاویان به عورتهی پیاو و ژنهکه کهوتبی لهکاتی زیناکهدا، ئەمەش زۆر کهمه و نایاب ریک دهکەوی، ئەگەر یهکی لهو چواره نهیبین و شایهتی نهدا ئەوه شایهتی سی کهسهکهی تر قبول ناکری، بهلکو یهکی ههشتا داریان لی دهدری؛ چونکه به (قازف) و بوختانکهردناسرین.

له جوملهی گوناوه گهرهکانه، یهکی خوی بباته شیوهی ئینسانی باش و له خواترس و پیش و پهشمی بو خوی ریک بخوا، تا خهلکی به ئینسانی چاکی بزنان، کهچی به پهنامهکی کردهوی نارپهوا و ناشیرین بکا.

حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههر کهس خوی جوان بکا به شیوهی ئەهلی تاعهت و لهراستیدا وهها نهبی، لهعنهت و نهفرینی له ئەهلی ئاسمان و زهوییهوه بو دی.

له ریوایهتیکی تردا دهفرموی: ئەگەر له رۆژی قیامهتدا بهقهدهر کیوهکانی مهککه خیرات و کردهوی باش لهگهڵ خویدا بیئی، خوی گهره (علی رؤوس الأَشهاد) ههموو دهکا به تۆز و غوبار و مهحوی دهکاتهوه و ئەو کهسه ریسوا دهبی و حورمهتی دهروا.

له جوملهی گوناوه گهرهکانه موداههنه و رپابازی لهگهڵ ئەو کهسانهدا که گوناوه دهکن بو پاراستنی قازانجی دنیایی. پوختهی قسه: لهبهر پاراستنی دنیا و مائی دنیا و قازانجی دنیایی ئینسان روپامایی و موجامهله بکا لهگهڵ پیاوی گهره و تاوانبار و ستهمکارا. بهلام ئەم وهزعه ئەگەر لهبهر پاراستنی ئەوانه نهبی که باس کران، بهلکو لهبهرئوه بی که کابرای موجامهله لهگهڵ کراو زۆر زالم و بهدهسهلات و بی شهرمه و لیی دهترسی ئەوه قهی ناکا.

له جوملهی گوناوه گهرهیه زینا واته: چوونه لای ژنی نیکاحی شهرعیی نهکردبی بو خوی، یا ئامادهکردنی ژنی بو پیاوی که نیکاحی بهسهر ژنهکهوه نهبی. عقوبهتی ئەم کردهویه له نامهیهکی تایبهتیم نووسیوه بو تان.

زینا کردن بیجگه لهوه که دهبیته هوی فیتنه و ئازاوه و کوشتار لهناو کومهلدا دهشبیتته هوی خراپکردن و تیکدانی تهبیعهتی ژنی میرددار و ههلهگهپانهوهی له میردهکهی. ههروهها دهبیته هوی خراپکردن و تیکدانی پیاوی خاوهن ژن و ئالۆزکردنی له ژن و مائی خوی و، دهبیته هوی تیکهله بوونی نهتهوه و نهناسینی ئەولاد و باوک بهراستی.

بېجگه لهوانهش دهبيته هوی تووشبوونی نهخویشی سوورنهك و گهلی ناساگی تر. ههروهه دهبيته هوی گه دایي و پروت و پهجاللی و نابووتی له دینادا و، دهبيته هوی جاری کردنی هددی شہرعییش بهسہریاندا که سہد جهلده و دوور خستنهوهی سالیکه له کهسوکار، یا سہنگہسار کردنیان تا دہمرن. دهشبیتہ هوی سزای سہخت و نابار له پوژی قیامہتا.

له جوملهی گوناہه گہورہکانہ (لواط) واتہ: جیماع کردنی پیاو لهگهل پیاودا یا لهگهل ژنی خوئی یا ژنی بیگانہ له غہیری شوینی عادہتیہوہ. ئەم کردوہ فاحیشہیہ، کردوہی قہومہکھی حہزرتی لووت (د.خ) کہ به هوی ئەو گوناہه ناشیرینہوہ خوای گہورہ غہزہبی لی گرتن و ولاتہکھی ژیراوژوور کردن و بہردی بهسہریاندا باراند.

له پەپرہوی ئیمامی شافیعیدا (ر.خ) ئەوہی ئەم کردارہ ناپہسہندہ دہکا ئەگہر ژنی هینابی ئەوہ سہنگہسار دہکری و، ئەگہر ژنی نہهینابی سہد جهلدهی لی دہدری و سالی دوور دہخړیتہوہ چ (فاعل) چ (مفعول بہ) ئەگہر بالغ بن و بہئارہزوو ئەو ئیشہ کرابی نہک به زور.

پیاویہت کراوہ: ئەو کہسہی ئەم کردوہ ناشیرینہی هہیہ لهپاش مردن لهشہکھی له گورہکھیوہ دہگوازړیتہوہ بو زوویی قہومی لووت و سزای زور سہختی دہدری.

ههروهه له گوناہی گہورہیہ جیماع کردن لهگهل حہیواندا وەك کەر و حہیواناتی تر و ئەم کہسانہ تہعزیر دہکرین.

ئەوہی ئەم ئیشہ دہکا بہپپی حہدیسی شہریف لهعنتی لی کراوہ.

له گوناہی گہورہیہ جیماع کردن لهگهل ژنی کہ بهشیوہی (موقت) مارہ برابی، بو حہفتہ یا مانگ یا زیاتر یا کہمتر. ئەم جوړہ نیکاحہ کہ مہشہوورہ به نیکاحی موئعہ، گوناہی گہورہیہ و له دینی ئیسلاموہ دوورہ و جاردراوہ بہوہ کہ حہرامہ، بوہ لهسہر موسلمان حہرامہ بہو شیوہ ژن مارہ بکا و جیماعی لهگهل بکا.

له جوملهی گوناہی گہورہیہ (استمناء) واتہ ئاو هینانہوہی کہسیک بہدہستی غہیری ژنی خوئی، مہگہر له کاتیکدا کہ ترسی تووشبوونی زینای هہبی، ئەوہ دروستہ له بہر دہفعی ئەفسہد بہ فاسید.

له جوملهی گوناہه گہورہکانہ دزیکردن له مالی خہلکی. له نامہی تاییہتیدا باسی سزا

و تاوانی دزیم نووسیوه. نووسیومه ئه و کهسهی دهرپا بو دزیکردن نووری ئیمان له دلی دور دهکهوئتهوه تا له و کردهوه ناشیرینه دهبهردار دهبی، ئهوجا نوورهکه به کهمی و ناتهواوی دئتهوه بو ناو دلی.

ههندی له زانایان فهرموویانه: سهگ له ئینسانی دز باشته، سهگ بهرامبهه بهو دوو سی نانه که خاوهنهکهی دهیداتی شهو تا بهیانی پاسی دهکا و نانوی و دلی خاوهنهکهی ئازار نادا، بهلام دز لهگهڵ ئهوهدا که خوا دروستی کردهوه و، چهند ناز و نیعمهتی پی بهخشیوه، هه کاتی گومانی ئهوه بیا که له شوینیکدا مالیکی دهست دهکهوی دهرپا بو و دهیدزی و خاوهنی خوی که خوی له خوی دهرهنجینی!

له جوملهی گوناھی گهورهیه جهردهیی و پیگری و ترساندنی ریوار له نهفس و مالی، ههچهند کهس نهکوژی و مال له کهس نهسینی. دیاره ئهگهه لهگهڵ ترساندنهکهدا کهسی کوشت و مالی له خهک سهند ئهوا تاوانهکهی زورتره. حهدهی ریگرانیس دیاره که ههلاوهستن و کوشتنه.

له جوملهی گوناھی گهورهیه شهراب خواردنهوه و بهنگ و تریاک کیشان. ئهه کردهوه پیسه یهکیکه له ئهسیابی سهلبی ئیمان، واته: مردنی خاوهنی ئه و کردهوه به کافری. له حهدهی پیروژدا لهعنهت کراوه له شهراپخوژ و لهوهی دروستی دهکا و له (ساقی) واته مهی گپ. ههروهها تا ده کهس باس کراون که بههوی شهراپهوه لهعنهتیان لی کراوه. بهپی قسهی زانایان لهبهه رووناکی فهرموودهی حهزهتدا (د.خ) ئه و کهسانهی له دنیا عارهق دهخونهوه خوی گهوره له روژی قیامهتدا عارهقی لهشی ئههلی دوزهخیان دهرخوارد هه. باسی زیانی ئهه شهراپه له نامهیهکی تایبهتیدا نووسراوه.

له گوناھی گهورهیه یهکی له کونی پهنجهره یا له کونی دیوار یا له سهربانهوه تهماشای ژن و کچ و کارهکهری دراوسپی خوی بکا. جا لهپاش ئینذار ئهگهه به بهردی چاوی ئه و کهسه کویر بکهن، دروسته و قیاسی نییه.

له گوناھی گهورهیه کولهگرتن له خهک، واته: وهستان به پهنامهکی لهپال دهرگا یا دیوار یا پهنجهره و گوئی له خهک گرتن تا بزانی چی دهلین؟! یا به پهنامهکی تهماشاکردنیان تا بزانی چی دهکن؟! ریوایهت کراوه فریشتهی سزا له روژی قیامهتدا مس دهتوینئتهوه و دهیکاته گوئی ئه و کهسهی بهپهنامهکی گوئی له قسهی خهک گرتوه. له گوناھی گهورهیه وازهینان له ئهه به چاکه و نههی له خراپه. واته: ئهگهه ئینسان

له شوینیکا کردهویهکی نارپهوا و ناشهرعی چاوپئی کهوت مادام دهستی برپوا واجیبه به زور مهنعی ئەو کردهوه خراپه بکات، خو ئەگەر دهستی نهپویشت واجیبه به زمان مهنعی بکا واته: یا خوئی قسه بکا یا برپوا بو لای پیاویکی گهرهوی خاوهن دهسهلات قسهی بو بکا تا ئەو پیاوه مهنعی ئەو کردهوه خراپه بکا. خو ئەگەر ماوهی ئەمهش نهبوو واجیبه هەر هیچ نهبی به دل ئەو کاره نارپهوايه ببوغزینی.

له جوملهی گوناھی گهرهویه ئەمه که ئینسان لهبەر بهخونازین و خو به گهره زانین چهزبکا خهک له بهرامبهریهوه راوهستن.

له جوملهی گوناھی گهرهویه راکردن له دهستی تاعوون بهبی عوزری شهرعی.

له جوملهی گوناھی گهرهویه ستهمکردن و زولمکردن لهو زیممیانه که جیزیه ددهن و ئیتاعهتی دهولتهی ئیسلام دهکن.

له جوملهی گوناھی گهرهویه سویند بهدرۆ خواردن. درۆ ئینسان به ناخی گوناھ و تاواندا و دهباته خوارهوه، له قیامهتیشا دهیخاته ناخی دۆزهخ و ئاگره بهتینهکهی. ههروهها له گوناھه گهرهکانه سویند به غهیری زات و سیفتهی خوا خواردن، بهلام لای قهولی سهحیح تهنیا مهکروهه.

له جوملهی گوناھی گهرهویه بو قازی که بهخیلافی شرع حوکم بکا؛ چونکه ئەو حوکمهی یا لهبەر نهزانین و بی قابیلیهتییه یا لهبەر خو به زل زانینه و فیزی ناهینی بچی موراجعهی کتیبهکهی بکا یا له خوئی زانتری بپرسی و باش لهو حوکمه شرعییه حالی ببی و بهئاگادارییهوه حوکمهکه بدا. ئەم قازیی شهرعه که لهبەر فیز و دهمار یا لهبەر نهزانین له حهق لابدا دهکهویته بهر ئەو ئایهته که دهفهرموی: «وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» و له قیرائهتیکی ترا: «وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ». واته دادوهریک بهوجوره حوکم نهکا که خوا ناردوویه بهراستی ستهمکاره، له حهق لادهره. وه هەر حاکی به غهیری حوکمی خوا حوکم بکا وهک ئەو گیانلهبهرهیه که به چهقویهکی کول سهبربابی، واته: ئەو حاکمه خوئی بهدهستی خوئی ئاماده کردووه بو سزای رۆژی قیامهت. بهلی تا یاسای دهستکرد نههاتبوووه ناو موسلمانان بهدهگمهن ههلهکهوت یهکی به غهیری حوکمی خوایی حوکم بکا، بهلام لهپاش ئیعلانی ئەم جوهره یاسایانه ئیتر حوکم به غهیری حوکمی خوا زور بوو، بهلکو له گهلی شویندا حوکم به شرع فهوتاووه و کهم رهفتاری پی دهکری.

له جوملهی گوناھی گورهیه ئه مه که یهکی بههوی قسهی خیلافی شهرعهوه دلی
پیاوی خاوهن حورمهت و پایه خووش بکا، واته: ئینسان حالی وههائی بهرامبهه بهوانه
هرچی بلین و هرچی بکهن به باشی بزانی و تهحسینی بکا و له بهرهو پرویدا و له ناو
مهجلیسا بللی: باشه. ئه مه دهبیته هوی نارهبازیی خوا له و کهسه، چونکه لهسه رهه موو
کهس واجیبه ئینکاری شتی خیلافی شرع بکا و نارهبازیی خوی دهربری له هر حوکمی
که پیچهوانهی حوکمی خوی گوره بی.

له جوملهی گوناھی گورهیه به یارمهتیدانی ئینسانی زوردار و ناحهقکار، له هدهیتدا
هیهه ئه و جوره کهسانه له زیممهی خوا دور دهخرینهوه و خوا لییان رازی نابی.

له جوملهی گوناھی گورهیه بهرتیل وهرگرتن و بهرتیلدان و دهلالی ناوبهینی
بهرتیلخوور و بهرتیلدهر. ئه مه حوکمی بهرتیلکه که بیته هوی له ناوچوونی حقی، بهلام
دانی بهرتیل بو ئه وهی حقی جیبهجی بکری، واته: بههوی ئه و بهرتیلهوه له ریگی
کهسیکهوه ئینسان بگاته حقی شرعیی خوی ئه وه دانی، بهرتیلهکه گوناھ نییه، بهلام
وهرگرتنی گوناھی گورهیه.

له جوملهی گوناھی گورهیه وهرگرتنی دیاری له لایهن قازی و حاکم و پیاوی خاوهن
پایه و شان و پیاوی سالحهوه له زانایانی دین و ئهوانهی مهشهورن به مهشیخت، یا
کهسی گومانی سیفتهیکی باشی پی ببری و خهک له بهر ئه و سیفته خزمهتی بکهن و
مالی دنیای پی بدن و، له راستیدا ئه و سیفتهی تیا نهبی.

بو نمونه: خاوهن مالهکه گومانی وایی ئه وهی که مالهکهی بو دها وهلییه و پیاوچاک
و له خواترسه، کهچی، وانهبی یا هیوای جیبهجیکردنی نیازیکی پی ههبی و ئه و هیچ
بهجی نههینی، لهم حالده مادام کابرا به کری و ئوجره ئیشی پی نهکا، هرچی لی
وهرگیری ههرامه و خواردنی مالی خهک به ناحق ههرامه و گوناھی گورهیه. بهلام
ئه گهر له پرووی خوشه ویستییهوه بو بینی یا له بهر سیفتهی بی که تیایدا بی وهک
سهیدی و سالی و زانست و خو له گوناھ پاراستن ئه و وهرگرتنی ئه و مال و دیارییه
ههلاله و ره دکردنهوهی چند عیبیکی تیایه، یه کهم ئه و ماله خوا بو ناردوه و ئه و
ره دی دهکاتهوه بهسهر خوادا. دووم دهبیته هوی دلشکانی موسلمانه خاوهن دیارییه که
سییهم: دهبیته هوی مهنعی خیر و پاداشی خاوهن مالهکه و ئه و سهدهقهی لی تیک دهدا.

چوارهم: ئەم رەدکردنەوھە بۆنی نەفسانییەت دەدا، واتە: ھەتا خەلکی بڵین ئەم کابرایە پیاوچاکە و مائی دنیاى ناوی و شت لە کەس وەرناگری.

ئیبینو ھەجر (ر.خ) فەرموویەتی: بۆ نمونە: کەسێ ھەپس کرابی و مائی بدا بە کەسێ کە تکای بۆ بکا بەلکو رزگاری بکا، ئەو دەبیته (جعاله) و جعاله ھەلەلە. بەلام ئەگەر مائی برپیار بدا بۆ کەسێ کە ئیشیکی ھەرامی بۆ بکا وەک دزیکردن لە مائی یا لیسانی موسلمانێ ئەو جعاله نییە و بەرتیلە و دان و وەرگرتنی ئەو ماله ھەرامە. یا ئەگەر مائی برپیار بدری بۆ یەکی بەرامبەر بە کردنی کاری کە خوی لە خویا واجبە لەسەری وەکو ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە کە (زاتاً) واجبە لەسەری ئەو وەرگرتنی ئەو مالهش ھەرامە وەکو ئەوھە پارە بە یەکی بەدی بەرامبەر بەو کە نوێژە فەرزەکانی خوی بەجی بیئی.

لە جوملەى گوناھى گەورەى یەکی کە بەشکردنی مائیکی پی سپێردرابی یا تەخمینکردنی باغی تری و خورمای بدریته دەست، غەدریان تیدا بکا و ئیشەکە بەراستی و شەری نەکا.

لە جوملەى گوناھى گەورەى، شایەتیدان بەدرۆ. لە ھەدیسى پیغەمبەرایە (د.خ) کە شەھادەتى زور و درۆ لە گوناھە گەورە ھەرە گەورەکان ھسب کراوہ. جا من لەبەر توندی و سەختی سزای ئەم گوناھە لە نامەیکى تاییبەتیدا باسم کردوہ. ھەر وھا شاردنەوھى شایەتیش لە گوناھە گەورەکانە، واتە: کەسێ ئاگای لە پووداوی بی وەکو کرین و فرۆشتنی مائی، یا مارەبپینی، یا پووتکردنەوھى ریبواری... تاد و، لە کاتی پیوستیدا ئەو شایەتیە نەدا و ھەقی خاوەن ھەق بھوتی گوناھیکی گەورەى دیتە سەر.

لە جوملەى گوناھى گەورەى درۆ کردن. لە ھەدیثى شەریفدا ھەبە درۆ کردن بە نیشانەى منافقى دانراوہ. ھەدیسکی تر دەفەرموئ: چاکە کردن لەگەل باوک و دایکدا عومری ئینسان زیاد دەکا، درۆ کردن پۆزی کەم دەکا.

براکان! زۆریەى گوناھەکان زیانی قیامەتیان ھەبە و زیانی دنیایان نییە یا کەمە، بەلام درۆکردن زیانی بۆ دین و دنیا ھەبە. تەنانت ئەگەر بە گالتە درۆ بکا و لە درۆکەدا (توریە) نەکا، ئەو بە گوناھى گەورە دەنووسری لەسەری. ھەر وھا لە قورئانی پیروژوا لەعنەت کراوہ لە درۆزن.

حه زرهت (د.خ) فهرموويه تي: «الصدق يهدي إلى البر، والبر يهدي إلى الجنة. والكذب يهدي إلى الفجور، والفجور يهدي إلى النار» واته: راستی رینوماييی ئینسان دهکا بو کردهوی باش و کردهوی باش رینوماييی ئینسان دهکا بو بههشت. دروش رینوماييی ئینسان دهکا بو لادان له حهق و لادان له حهقیش رینوماييی ئینسان دهکا بو ناگری دوزهخ. هروهها کاتی ئینسان درویی دهکا فریشتهی لای راست له بهر بونی ناخوشی ئه و دروئه به ماوهی میلی له و دروزنه دوور دهکوهیته وه.

رپوایهت کراوه: گاوری هات بو خزمهتی هه زرهت (د.خ) و عهرزی کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! من به چوار شتی خراپه وه گیروده بووم؛ شهاب خواردنه وه و دزیکردن و دروزنی و زیناکردن. ئه مانهش هه موو له دینی ئیسلامدا بهد و ناپه سهند و زهم کراون. ناشتوانم به جاری هه موویان تهرک بکه م. ئه گهر ته نیا له هه ندیکیان مه نعم بکه ن، قبولی دهکه م و موسلمان دهیم، به لام ئه گهر له هه موویان مه نعم بکه ن ئه وا پیم ناکری. هه زرهت (د.خ) فهرمووی: ته نیا له دروکردن مه نعت دهکه م. کابرای گاور به م فهرمووده ی هه زره ته وه زور دلشاد بوو، موسلمان بوو، پاش ئه وه ئه و گاوره تازه موسلمان هه ت به دلیدا که مه نعی من له درو کردن مه نعه له هه موو شتی، چونکه کاتی که ئیشیکی خراپم کرد و پرساریان لی کردم ئه گهر راست نه لیم ئه وا به دروزن دهرده چم و ته وه یی ئیسلامیه ته که م ناته واو ده بی و، ئه گهر راستیش بلیم، بو نمونه: بلیم دزیم کردوه، دهستم دهر بن. ههروهها شته کانی تریش. ئه نجا عهرزی هه زره تی کرد و وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا! تو که مه نعت کردم له درو به حکمه ت ره فتارت له گهل کردم؛ چونکه مه نعه کردن له درو، مه نعه له هه موو سیفه تیکی خراپ، بوئه وا به راستی ئاموزگارییه که تم قبول کرد و دینی ئیسلامم به دل وهرگرت.

له جومله ی گوناھی گه وره یه رابواردن و دانیشتن له گهل عهره قخور و ئه وانه ی به له هوو له ب راده بویرن یا له گهل هاوچه شنیان، چونکه ئینسان ئه گهر بتوانی مه نعیان بکا له و کاره خراپانه و نه یکا ئه وا تووشی گوناھی گه وره ده بی که ته رکی نه هی له مونکه ره، ئه گهر نه شتوانی مه نعیان بکا ئه وا رابواردن له گهل ئه و جوره که سانه، با گوناھی سه غیره ش بی، به هووی دهوامکردن له سه ری ده بیته گوناھی گه وره؛ که واته پیویسته ئینسان دوور بکه ویته وه له ئینسانی عهره قخور و قومارکه ر و ساز و سه متوور لیده ر و وینه ی ئه مانه له گرو ی فاسقان.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه یاری نهرد و شه ترنج له سهر مال. ههروهها له جوملهی گوناھی گه ورهیه دروست کردنی ئه سباب و ئاله تی ساز و سه متوور و دمبه لهك و جووزله و گوئی لی راکرتیان مه گهر ته پئی باز به تهنیا یا دهف به تهنیا که گوئی راکرتن بو ئه مانه له شای و خه تهنه سووران و له به پیکردنی حاجییان له جه ژنه کانداه لاله. به لام (یراع) که به کوردی پی ده لئین (بلویر) ئیختیلافی تیدایه و ئه سه ح ئه وهیه که حهرامه و، هه ندی له ئیمامه کان فهرموویانه بو سالحان حهرام نییه. به لام گوئیگرتن له شمشال و دهف پیکه وه حهرامه.

ئیمامی غه زالی (ر.خ) فهرموویه تی: گوئی راکرتن له ئاوازی خو ش به پی ئه شخاس ده گوئی، واته: بو ئه که سانه ی که ئاره زوی نه فسانییان زوره حهرامه، چونکه بیستنی ئه و ئاوازه خو شه شه هوت و ئاره زوی نه فسی ده جوولینی. بو که سانی که ئه هلی له هوو له عب نه بن مه کرووه. بو که سی که طبعی سلیم و زوقی له سهر دهنگی خو ش و پو شاکی جوانه و حه ز له پاکی و ته میزی ده کا هه لاله. بو که سی که مه حه به تی خوا و پیغه مبه ری خوی بی، مه ندووب و مه رغویه؛ بیستنی ئاوازی خو ش سیفه ته چاکه کانی ده بزویی.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه غه یبه تکردنی پیای ئی یا ژنیکی دیاری.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه ده وامکردن له سهر گوناھی بچووک. ههروهها دانانی شیعی عیشق بازی گوناھی بچووک، به لام به رده وام له سهر کردنی ده بیته گوناھی گه وره، ئه گهر تا عهت و چاکه ی زال نه بی به سهر گونا هه بچووکه کانیدا.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه ئینسان له بهر خه سیسی و ده نائتهت و پاره پیسی له رزق و رۆزی و ژیانندی خیزانی خویدا قسوور بکا و به قه ده ر ده سه لات و توانا گوزهرانیان دابین نه کا. به لام ئه گهر له بهر نه بوونی بی، یا خو هه بیی و خیزانه که ی تی کرا حه ز به زاهیدی و ته رکی دنیا کردن بکه ن ئه وه قه ی ناکا.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه ته رکی ته وه به کردن. خوی گه وره فهرموویه تی: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واته: ئه ی موسلمانه کان! هه مووتان بگه رپنه وه بو لای خوی گه وره به لکو له سزای رۆزی قیامهت رزگار ببن.

جا ته ماشا بکه ن له م شوینه به نرخه دا که شوینی ئه مر به ته وه یه خوی گه وره

پزگاریی به بی قهید و شهر باس نه فهرمووه، به لکو به ستوویه تی به پچاوه، واته: ئەگەر تهوبه تان کرد له وانیه و پچا ههیه عهفوو بکرین. دیاره له تیکرای سیاقی ئایه ته که وه دهرده که وی: ئەگەر په شیمان نه بنه وه له و گونا هانه که کردوو یانن، عهفوویان برپار نه دراوه.

پیویسته ئەوهش بزانی که ههروهک تهوبه له گونا هی گوره واجیبه تهوبه کردن و په شیمان بوونه وه له گونا هی بچووکیش واجیبه. ههروهها تهوبه کردن له دواختنی تهوبهش واجیبه.

چاکه تهوبه کردن و خراپه نه کردنیم، به تایبه تی له نامه یه کا نویسه. (والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سویاس بو خوای گوره له ۲۷ ی (ذی القعدة) ی ۱۳۹۶ ی کوچی، پیکه وتی ۲۰-۱۱-۱۹۷۶ ی زاینی له حوگرهی مه درسه ی تهکیه ی حه زرتی (عبدالقادر) ی گهیلانی (ر.خ) له به غدا له وه رگیزی ئه م نامه یه بوومه وه. به ممش به رگی سییه می مه کتووباتی کاکه حمه دی شیخ (ر.خ) ته واو بوو. تکاکارم خوای میهره بان به لوطفی بی پایانی خو ی یارمه تیم بدا که نامه کانی تریش ئاماده بکه م و له چاپیان بدهم. پشت و په نای هه موو لایهک هه ر خویه.

وه رگیزی: عه بدولکه ریمی موده ریس

نامھی چل و چوارہم

باسی ئو گوناہہ گہورانہ دہکا

کہ پیوہندیان بہدل و دہروونہوہ ہہیہ و بہدہرہوہ نین

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئمانہ، برا خوُشہویستہکانم! ئم پینچ نامہیہ کہ لہ باسی گوناہہ گہورہکاندا نووسیومن، بہنرخترین دیاریہکن کہ دُستان بُو یہکترین بنیرن، چونکہ خہلیفہی دووہم حہزرتی عومہری کوری خہتتاب (د.خ) لہ حہزرتہوہ (د.خ) دہگپرتہوہ: «ما اُہدی مسلم لأخيه المسلم هدية أفضل من كلمة حکمة یزیدہ اللہ بہا ہدی او یردہ عن ردی»، واتہ: ہیچ موسلمانئ دیاریہکی بُو برای موسلمانئ نہناردوہ چاکترو بہسووتر بی لہ قسہییہکی راست و مہناداری و ہا کہ خوای گہورہ بہہوی ئو قسہوہ شارہزایی ئو موسلمانہ زیاد بکا یا سہرگہردانی و مالویرانی لی دفع بکا.

براکان! ہموو دیاریہکانی برای خوتان بُو ئیوہ ئا لہم جوُرہ دیاریہیانہن، بہلکو ہر نامہییہکم ہزار دیاری و ہزار کہلیمہی دینیہ. بہتایبہتی ئو نامانہ کہ باسی گوناہ دہکن، چونکہ دہبنہ ہوی دہرختنی عہیب و خہوشی ئینسان، چاکترین دیارین بُو ئیوہ، بہتایبہتی کہ ئو عہیب دہرختنہ بہشیوہی ئابروویردن و ناوزراندنی کہ س نہبی و ہک من بہشیوہییہکی بہئدہب و دلُسوزانہ باسیان بکا. بہلئ ئم جوُرہ عہیب دہرپرینہ شتیکی زور بہجییہ؛ وختی خوُی حہزرتی عومہری کوری خہتتاب زورچار لہ حوزہیفہ و لہ سہلمانی فارسی و ہاورپیہکانی تری دہپرسی و داوای ئوہی لی دہکردن کہ عہیب و کہموکوپییہکانی خوُی پیشان بدن و دہیفہرموو: «رحم الله أمرء اُہدی إلى عیوبی» واتہ: رہمہتی خوای گہورہ لہو کہسہ کہ عہیبہکانی خوُم بہدیاری بُو بنیرئ. دواپیش دہیفہرموو: ئم جوُرہ دُستانہ بہدہگمہن دہست دہکہون.

براکان! به‌خوای گه‌وره قه‌سه‌م من له و دۆستانه‌م که ئیمامی عومەر (ر.خ) فه‌رموویه‌تی به‌ده‌گمهن ده‌ست ده‌که‌ون.

براکان! به‌چه‌ند زحمه‌ت و شه‌ونخوونی و به‌ناو کتیباندا گه‌ران، ئەم نامه‌م ئاماده‌کردوه که به‌دیاری بۆم ناردوون. به‌خوا قه‌سه‌م هیچ پیاوه‌تی نییه ئەوانه‌تان که فارسیزانن نه‌یخویننه‌وه بۆ موسلمانه‌کانی تر، هه‌روه‌ها پیاوه‌تیش نییه که ئیوه بۆتان خویندنه‌وه ئەوان گوئی بۆ رانه‌گرن و باش لێی حالێ نه‌بن و ربه‌فتاری پێ نه‌که‌ن. بێ گومان گویدان به‌م نامانه‌ی من نیشانه‌ی ئیمانه، چونکه پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموی: «أیما مسلم جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من الله سيقت إليه فأن قبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى والا كانت حجة من الله... إلى أن قال... ويزداد بها سخطاً». ئەم فه‌رمووده شه‌ریفه وه‌عه‌ده به‌خێرو موژده‌یه بۆ ئەو که‌سانه ئەم نامانه ده‌خویننه‌وه و ربه‌فتاریان پێ ده‌که‌ن و، هه‌ره‌شه و ترساندنه بۆ ئەو که‌سانه که نایانخویننه‌وه یا کاتی بۆیان ده‌خویننه‌وه ربه‌فتاریان پێ ناکه‌ن. به‌لێ گوئی راکرتن بۆ ناوه‌پوکی ئەم نامانه نیشانه‌ی موسلمانیه‌تی و به‌هیزی ئیمانه، چه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: یه‌کی له خوورپه‌وشته جوانه‌کانی موسلمان ئەوه‌یه که هه‌رگیز له بیستنی وته‌ی خیر تیر نه‌بێ.

براکان! گه‌رۆده‌بوون به‌گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌وه له گه‌رۆده‌بوون به‌گونا‌هه بچوکه‌کانه‌وه پر مه‌ترسیتره، چونکه به‌ نه‌سی ئایه‌ت ئەو که‌سانه که گونا‌هی گه‌وره ناکه‌ن کرده‌وه چاکه‌کانیان گونا‌هه بچوکه‌کانیان لا ده‌به‌ن و کاره چاکه‌کانیان ده‌به‌نه که‌فاره‌تی کاره خراپه‌کان، به‌لام ئەو که‌سانه که گونا‌هی گه‌وره ده‌که‌ن گونا‌هه بچوکه‌کانیشیان به‌سه‌ره‌وه ده‌مێنێته‌وه، سا مه‌گه‌ر به‌میهره‌بانی خوای گه‌وره پرگه‌ر ببن. ئەو که‌سه‌ی زال ببی به‌سه‌ر گونا‌هی گه‌وره‌دا و لێی نزیك نه‌بێته‌وه به‌ختیاره، چونکه نه‌کردنی گونا‌هی گه‌وره زۆر پاداشی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و، پاداشی ئەم نه‌کردنه له کردنی تاعه‌ت زۆرتره. هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌کردنی گونا‌هی گه‌وره‌وه له نه‌گه‌به‌تی و ناخو‌شیی سزای قیامه‌ت ده‌پاریزری. جا هه‌ر که‌س گونا‌هی گه‌وره بکا له‌م دوو به‌شه‌ نا‌هومی‌د ده‌بێ. بی‌جگه له‌مه له دنیايشدا گه‌رۆده‌ی سی جۆره زیان و ناخو‌شی ده‌بێ وه‌ك چه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالاً إلا جاء ما ينغصه إياها»، واته: پاداشی تاوانباری له دنیا‌دا سی شته، یه‌که‌م سستییه له تاعه‌ت کردندا، واته: ئینسانی گونا‌ه‌کار هه‌میشه له‌شی قورسه و دلێ ریگای نادا هه‌ستی به‌سووک و سۆلی عیباده‌ت بۆ خوا بکا. دووه‌م

تەنگىي ژيانە، واتە: ئىنسانە تاوانكارەكە ئەگەر دەولەمەندىش بى ھەر بى مەجال و ژيانى ناخوش دەبى. سىيەم ئەگەر دلخوازىكى ھەللى دەسكەوى كۆسپىكى لى راست دەبىتەو ھە خۆشى تامى ئەو دلخوازە لى تال دەكا.

گوناهە گەرەكان بە (متفق عليه) و (مختلف فيه) بىيانەو ھە ھوسەد زياترن، بەلام دوستى دلسوزتان بەشۆويەكى كورت و لە چەند نامەبىيەكا ئەو گوناهە گەرەكانەتان ھەرزەدەكا، كەبوونەتە بەلای گشتى و گەلى كەس پىيانەو ھە گىرۆدە بوون. يەكى لەوانە نامەى ئەو گوناهە گەرەكانە ھە خۆشى دلن و بەدەرەو نىن، چوارىشان نامەكانى ئەو گوناهە گەرەكانە ھە پىوھندىيان بەكرەو ھە ديارەكانەو ھەيە.

يەكى لە مەترسىيەكانى گوناهە گەرەكان ئەويە كە ھەزرت (د.خ) لە ھەدىسا ھەرموويەتى: «أن الرجل لينطلق إلى المسجد فيصلي وصلاته لا تعدل جناح بعوضة. وأن الرجل ليأتي المسجد ويصلي وصلاته تعدل جبل أحد إذ كان أحسنها عقلاً. قيل: وكيف أحسنها عقلاً؟ قال: أوعها عن محارم الله»، واتە: نويزى ئىنسانى كە خۆى لە گوناه ھە پارىزى لای خوا بەقەد بالى مېشولەبىيەك قورس نىيە، بەلام نويزى كەسى خۆى لە ھەرام بپارىزى بەقەد كۆوى ئوھود قورسە. جا لەبەر ئەمانە ئەم چەند نامەيەم نووسى ھەربارەى گوناهە گەرەكان.

پىويستە بزائن لە پاش شەرىك بو خوا بپاردان، كە كوفرە، گوناهە گەرە ناديارەكان كە بەنەخۆشى دل دەژمىررىن لە ھەموو شت پى مەترسىترن بو ئىنسان. ھەروھەا لە ناو ئەمانەدا نەزانىنى زات و سىفەتى خواو نەزانىنى ئەو بىروباوھرانە كە واجىبن و نەزانىنى ھوكمە ئابىيەكان لە ھەموو گوناهەكانى تر ناھەموارترن، چونكە نەزانىن و بى ئاگايى لە ئەھكام دەبىتە سەرچاوەو بناخەى ھەموو گوناهى، كە وابوو لەسەر زاناکانى ئابىن واجىبە موسلمانان لەمە ئاگادار بكن و پىنوئىنيان بكن بو فېربوون و زانىنى ئەھكامى ئابىنى ئىسلام لە بابەتى بىروباوھرو واجىب و سوننەت و ھەرام و مەكروو و موباحى كارو كردارو ھەلسوكەوت.

مىن جوملە لە پاش كوفر (پەنا بەخوا) رپاكردن بەگوناهىكى زور گەرە ھسب كراو، ھەزرت (د.خ) رپاكردن بە (شركى أصغر) داناو و اتە شەرىك بو خوا قەراردانى ھەرەجە دوو، ئەم رپاكردنە دەبىتە ھۆى مەھوبوونەو ھى كردارە چاكەكانى ئىنسان.

ھەزرت (د.خ) ھەرموويەتى: خۆتان لە رپا بپارىزن؛ چونكە رپا شەرىك بو خوا دانانە.

له پوژى قيامهتدا بانگ له پياپاز دهكهن: ئهى كافر! ئهى فاجر! ئهى غادير! ئهى خاسير!
كردهوهكانى تو نهماوه، جهزاي چاكهى تو مهحوبويهوه و لاي خواى گهوره بهشت نهما،
برو پاداشى خو ت له و كهسانه داوا بكه كه كردهوهكانت له بهرچاوى ئهوانا دهكرد! جا
تهماشاكهن ئايا بهدبهختى لهمه زياتر ههيه كه ئينسان (خسر الدنيا والآخرة)
بميينتهوه؟! نه له دنيا كابرلى رپابوكراو، هيج چاكهيهكى دايهوه نه له قيامهتدا
خواى گهوره خير و پاداشيكى چاكى بو حسيب كرد! جا لهبهرئهوه كه كابرلى رپاباز
عبادهتهكهى له ئهسلا بو خوا كردهوه و له پاشاندا روپامايى خهلكيشى تيكهل كردهوه
بهكافرى ساغ نانسرى و پاداشهكهى ههه ئهوهندهيه كه تاعت و عبادتهكهى بى
سهوابه. بهدرىژى ئهه باسهه له نامهى رپادا نووسيوه.

له جوملهى گوناوه گهوره ناديارهكانه توورهبوون و رق ههستان لهسهه شتى هيج و
پووج، بو نمونه لهسهه بهجى نههاتنى ئارهزوويهكى نهفسى، بهلام توورهبوون و رق
ههستان لهسهه حق و لهسهه ههتكى حورمهتى ئاين ئهوه بهعبادهت حسيب دهكرى.

هزههت (د.خ) فهرمويهتى: توورهبوون و رق ههستان ئيمان لادهباو تيكى دههه وهك
(تالى شارى) ئهگهه بيهكته ناوهنگينهوه تالى دهكاو له كهلكى دهخا.

رپوايهت كراوه: «من لم يكن فيه ثلاث خصال يجد طعم الايمان، حلم يرد به جهل
الجهال وعجز عن المحارم وخلق يداري به الناس»، واته: سى سيفهت ههه ههه كهس
نهين تامى خوئيشى ئيمان ناكا، يهكهه: ئارامى و سينگ فراوانيهكى وهها كه چارى
نهفامى نهفامانى پى بكا. دووهه: دووركهوتنهوه له كردهوهى چهرام. سييهه: خو و
رهوشتيكى وهها بتوانى موداراي پى بكا لهگهه لهلكداو دليان رابگرى و بهسهلامهتى
لهگهلياندا رابويرى.

له جوملهى گوناوهى گهورهى نادياره حيقهه و ههسوودى بردن بهموسلمانان، واته:
ئهگهه كهسى خوا نيعمهتيكى پى دا، يهكيكى تر پى ناخوش بى و بهدل ههه بكا ئهه
نيعمهته لهه بستينى و بيدا بهه.

عوقبه (ر.خ) دهگيرپتهوه كه ههسوودى ئيمان تيك دههه. جا ئهگهه بى ئيختيار ئهه
ههسووديهى بهسههردا ههه و گورج لى پشهيمان بووهوه و ئهه حالههى خو لا ناشيرين
بوو ئهوه زيانى نيهه.

رپوايهت كراوه: شهيتان بهدهستهه وههه خوئى دهلى: برؤن ههسوودى و ستهمكارى بهههه

ناو دل و دهر وونی موسلمانانوه، چونکه حهسوودی برای کوفر و شریک بو خوا دانانه.

نهخوشی حهسه و رق ناوبراون به(حالقَة) واته دین تاش، واته ئه و کسه که حهسوودی بهخهك ببا دینی بهساغی نامینئ و ههروهك گويزان مووی لهشی ئینسان دادهتاشئ حهسوودیش دینی ئه و ئینسانه حهسووده وهها دادهمالئ و نایهیلئ. دیاره بو ئیسپاتی ناپهسهندی حهسوودی بهسه که له سوورتهی (فلق)دا ئهمر کراوه بهپهناگرتن بهخوا له شهپری ئینسانی حهسوود که حهسه بهئینسان بهرئ. سهبارت بهرق و کینهیش له حهدیسی شهرفدا ههیه، ئهگه دوو موسلمان رقیان له یهك ههستی و تا ماوهی سی پوژ قسه لهگهله یهك نهکن و، ئه م له یهك تووره بوونهیشیان له بهر کاروباری دنیایی بی، پاش ئه و سی پوژ ههه کامیان بمرئ شایانی سزای دوزهخ دهبی، مهگه خوی میهره بان بیبهخشی.

له جوملهی گوناھی گهره ی نادیار (تکبر) خو بهگهره گرتن بهسه خه لکدا. ئه م سیفته شتیکی زور نابارو ناپهسهنده و دهبیته هوئ گوی نهدان بهحق و تهماشکردنی موسلمانان بهچاوی بچوکی و کهم نرخی و جیبهجئ نهکردنی واجیباتی زیممه وهك وهلامی سهلام و فیرکردنی نهزانان و شارهزایی کردنی داموان. ههروهها دهبیته هوئ بی پهمی و بی ئینسانی دهربارهی حقی خهك و قسوور لهگهله خیزان و لهگهله خه لکی تریشدا، دهبیته هوئ گوی نهدان بهحقوقی خودا له حهده شه رعیه کانا. پوختهی قسه ئه وهیه خو بهگهره زانین لای خوا بیجگه له کوفر له هه موو خووییهکی بهد خراپتره، پهنا بهخوا له مه و له سیفته ناهه مواره کانی تر.

بهلئ ئه گه ره که سی دیار بوو که گوی بهدین ناداو بهئاشکرا فیسق و فجوور دهکرد ئه وه بو ئینسانی موسلمان دروسته موبالاتی پی نه کاو ئه هه مییه تی پی نه داو فیز بکا بهسه ریدا. ریوایهت کراوه: «تقربوا إلى الله ببعض أهل المعاصي وألقوهم بوجه مكفهرة والتمسوا رضا الله بسخطهم وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم». بهلام ئه مهیش بهمه رجئ که ئینسان له فیتنه ی ئه و که سانه نه ترسی یا هیوای بیستنی ئاموژگاری پییان نه بی ئه گه نا هه ر موجامه له و ئیحترامیان باشه.

ریوایهت کراوه: ئه و که سه ی بهئنده زهی دانه ی خه رته له یی فیز و دهمار له دلیدا بی، ناچیت بهه هشت، واته: یا پیویسته بهقه ده ر خوئ له دوزه خدا سزا بدری یا مه گه ر خوا بهتاییه تی عه فووی بکا.

دهگینه وه له و کاته دا که سه لمانی فارسی (رخ) فه رمانداری ناوچه ی مه دائین و

بەغدای ئىمپىرۇ بوو، پۇژى لە رېگادا دەگا بەيەكى كە ھەندى كاي بۇ ئازەلەكەي كرىبوو. زەلامەكە ھەزرىتى سەلمانى نەناسى و داواي لى كىرد ئەو كايەي بۇ ھەلگىرى ئەوئىش بۇي ھەلگىرت و ناوى خۇي نەبرد.

يەككى تر لە گوناھە گەورەكان عوجبە. رىوايەت كراوھ ھەزرىتى موسا (د.خ) لە شەيتانى پرسى: كام گوناھ ھەيە ئەگەر ئادەمىزاد بىكا ئىتر لەگەلتدا رېك دەكەوى و بەينتەن باش دەبى؟ "ئەوئىش لە وەلامىدا وتى: عوجب واتە خۇ بەچاك زانين و لە خۇبايى بوون. ھەركاتى ئادەمىزاد لە خۇي بايى بوو و بەباشى تەماشاش خۇي كىرد و لە تاوانبارى نوقسانكارىي خۇي بى ئاگا بوو، ئەو كاتە من بەتەواوى زال دەبم بەسەرىداو ئەوئى بىمەوى پىي دەكەم.

لە گوناھە گەورە نادىارەكانە تەماعكارى و دەنائەت پەرسى بۇ دنيا، واتە تەماع وا بكا بەئىنسان ھەموو جۆرە پەستى و ھەقارەتى قىبوول بكا ئەو يەككە لە رەزىلە نابارەكان و، كاتى ئادەمىزاد تەبىئەتى ھاتە خوار بۇ قىبوول كىردنى ھەموو جۆرە پەستىيەك لە پىناوى مالى دنيادا ئەو ئەو ئادەمىزادە تاوانبارە و ئەو تەماعەي دەبىتە ھۇي گەلى گوناھكارى و ناتەواوى و بى دىنى.

پىويستە بزەن مەبەس لە تەماع ئەوئى نىيە كە ئىنسان بەياساى شەرع و بەرپىگاي رەواو بەجى، ھەولى پەيدا كىردنى مالى دنيا بدا، بەكشتوكال يا ئالوگور يا كرىكارى يا ھەر جۆرە كەسابەتئى شەرعىي تر. لە فەرموودەي پىغەمبەردا ھەيە «ليس من حب الدنيا طلب ما يصلحك»، واتە: گەرەن بەدواي رزق و رۇزىي كە زىانت چاك بكاو لە ھەموو لايەكەو پۆشتەو پەرداخت بكا، پىي ناوترى دنيا خۇشويستەن. بەلكو مەبەس لە تەماعكارى ئەوئى كە ئىنسان بۇ كۆكردنەوئى مال و سامانى دنيا بەھەموو جۆرى ھەول بدا و گوئى نەداتە ھەرام و ھەلال و واجىبى ئاينى لەسەر بفتەوتىنى و پىاوتى و شەرفى خۇي لەسەر دابنى و لە سنوورى پىاوتى لاداو خۇي بۇ سووك بكا، وەكو ئەو كە گەلى لە ئەھلى ئەم رۇژە پىيەوئە گىرۇدە بوون و بۇ پەيدا كىردنى مايە و پاىەي دنيايى چەند كىردەوئى ھەرام دەكەن.

يەككى لە گوناھە گەورە نادىارەكان ھىرسە لەسەر دنيا كە دەبىتە ھۇي كۆكردنەوئى مالى دنياو مەنعى ئەوئە كە لە شوئىنى خۇيدا سەرف بكىرى. ديارە ئەم مەنعى سەرفى مالى دنيايە لە خاسىەت و پەستىي تەبىئەت و رۇژدىيەوئە پەيدا دەبى.

زەممى بەخىلم لە نامەيئىكى سەربەخۇدا نووسىوئە و لەوئىدا باسى ئەوئەم كىردوئە كە

به خیلی بریتیییه له پاگرتنی مال له کاتیگدا سهرفکردنه که هی واجیبی شهرعی بی.

دیاره ههروه کو سهرف نهکردنی مالی دنیا مه زمووم و خراپه، ههروه ها ئیسراف و ته بزیر و زیاده رپه و بییش له سهرفی مالدا مه زمووم و خراپه. زوربهی ئیسرافیش له وه وه پهیدا ده بی که کابرای موسریف هه ز له وه دهکا خه لک مه دحی بکه ن و ته عریفی بلا و بیته وه.

دهگێر نه وه که شهیتان، له عنه تی خوی لی بی، هات بۆ لای هه زه تی سوله یمان (د.خ) ئه ویش لی پرسی: ئه ی ئیبلیس به چ شتی زال ده بی به سهر ئوممه تی پیغه مبه ری ئاخ زه ماندا که (مه مه ده) (د.خ)، ئه ویش له وه لامیدا وتی: خو شویستن و حیرسی دنیا ده خمه دلایانه وه له پیش چاویاندا جوانتری ده که م له وتنی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) واته: له بهر حیرسی دنیا نایان په رژی ناوی خوا به یئن.

یه کی تر له گونا هه گه وه نادیاره کان حوببی جاهه، واته: هه ز کردن له پایه و شان بۆ ئه وه خه لک به شان و بالیدا هه لده ن و مه دحی بکه ن. جا ئه م هه ز له مه دح و سه نا کردنه ئه گه ر له سهر کرده وهی خوی بی، واته به وهی له سهر هه ر کارئ که بیکا خه لک مه دحی بکه ن، ئه وه ده گه ر پیته وه بۆ سهر رپا کردن. خو ئه گه ر له سهر شتی بی که نه یکر دو وه، بۆ نمونه: کابرا نانیده نییه که چی هه ز دهکا خه لکی پیی بلین: پیاویکی خاوه ن نان و خانه دانه ئه وه زور خراپه تره، خوی گه وه فه رموویه تی: «وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ» واته: ئه وانه که هه ز ده که ن مه دح و سه نایان بکری له سهر شتی که نه یان کرده وه، گو مان مه به که له سزای دۆزه خ رزگار ببن. بۆ نمونه: کابرا پیاوچاک نییه و هه ز دهکا پیی بلین: پیاوچاک... یا وه لی نییه هه ز دهکا پیی بلین: وه لی. ته نانه ت له هه ندی کتیبدا باس کرا وه که ئه م سیفه ته هوی عاقیبه ت شه رپیه، په نا به خوی گه وه.

به لام کاتی هه ز به مه دح کردن خراپه که ئینسانه که ئه مه دحی پی خوش بی بۆ پهیدا کردنی مالی دنیا. به لام ئه گه ر له به ره ئه وه پیی خوش بی مه دحی بکه ن که دهستی بر و و شوره تی پهیدا بکا و بتوانی به و شوره ت و ده سه لاته زور لیکراوی له سته م رزگار بکا و حقی بۆ داماوئ بسین پیته وه، مه به سته ئاینییه کانی پی جیبه جی بکا، ئه وه حه رام نییه، به لکو به پیی نه نجامه کانی یا واجیب یا سونه ته.

یه کی تر له گونا هه گه وه نادیاره کان (اتباعی هوا) واته دوا ی ئاره زووی نه فس که وتنه که ئینسان وای لی بی، ئه وه نده هه واپه رست بی هه رچی نه فسی داوای لی بکا

هولئى بؤ بداو پهداي بكا. جا كاتى ئينسان گهيشته ئم پايه ناشيرينه هر گوناھى له ولاتدا باو بى دهكاو، له هموو پرويه كه وه فرقى حه لال و حرامى لا ناميئى.

دياره مهبس له دواى ئاره زوى نهفس كه وتن، ئه وه نييه كه ئينسان هندی ئاره زوى دنيايى له دلدا بى، چونكه كهس نييه خالى بى له ئاره زوى نهفس.

له حه ديسى شه ريفايه: هيچ گوناھى نييه، غه يري بت په رستى، زيانى له دواى ئاره زوى نهفس كه وتن زياتر بى، ئينسانى هه واپه رست ئه گهر خوا ته و فيقى نه داو له و حاله نه گه رپته وه، بيچگه له وه كه كافر ده بى ئه نواعى مسيبه تى به سه ردايى.

رپوايه ت كراوه: كه خواي گه و ره وه حيبى كرد بؤ حه زره تى داوود (د.خ): بلئى به و عه بدانه كه دينيان هه يه پروي خويان له من وه رنه گيرن، به هوئى هه واپه رستيه وه، چونكه ئه گهر ئه وان رپوم لى وه رگيرن، من به نده ي زورم هه يه رپوم تى بكن به لام ئه وان غه يري من خوايان ده ست ناكه وئى كه بؤ په رستن و عيباده ت بؤ كردن بشى، به خشش و خه لاتى من زور زوره وه كو به شى ئه وان ده كا، به شى خه لكى تريش ده كا، به لام غه يري من كهس خاوه نى هيچ نييه.

جا له به رئه وه كه نيعمه ته كانى خوا زورن و دوايييان نايئى و هر نيعمه تى به هر كه سى بگا هر له خاوه يه و، له به رئه وه كه خواي گه و ره حه زى له وه يه سوپاسى نيعمه ته كانى بكرئى، موژده ي به خاوه ن سوپاسه كان داوه و فرموويه تى: «لئن شكرتم لأزيدنكم» واته: سوپاسان بؤ ده خوم ئه گهر نيعمه تى منتان له به رچاو نه بى و كو فرانى بكن، تووشى سزاي نا هه موارو نابار ده بن، به راستى سزاي من سه خت و تيژه.

حه زره تى بيغه مبه ريش (د.خ) ته رغيبي ئوممه ته كه ي كردو وه له سه ر ئه وه كه هه ركه سى چا كه ي كرد، له گه لياندا پاداشى چا كه كه ي بده نه وه، هه تا خو و بگرن به سوپاسه وه و شوكرى نيعمه تى خوداش بكن، له م رپوه وه فرموويه تى: «من لم يشكر الناس لم يشكر الله» واته: هر كهس سوپاسى ئاده ميزاد نه كاو چا كه ي له به رچاو نه بى، ئه وه سوپاسى چا كه و نيعمه تى خواي گه و ره يش ناكات.

يه كئى له گونا هه گه و ره نادياره كان، ئه مين بوونه له مه كرى خوا، په نا به خوا، نيشانه ي ئه م ئه مين بوونه ش ئه وه يه له گونا هه كردندا خوى به رپه لا بكا و بى باكانه ده ست بداته گونا هه كردن و به دم بلئى: خوا غه فوور و رپه حيمه و ئيحتياجى به خوماندو و كردنى من

نییهو، بهم جوړه خيال له پروپوچه هه بیه تی نه مرو نه هیی خوی له دلدا نه مینئ.

له حه دیسا هه یه: کاتئ که خوی گوره شهیتانی له عینی له قاپیی په حمه تی خوی دهرکرد، جیبرائیل و میکائیل که له فریشته هره سه ربه رزه کانی باره گای خوان له ترسی غه زه بی خوا ده ستیان کرد به گریان. جا خوی گوره له گهل نه وشدا که به هم مو شتی دهنائی لیانی پرسی: بوچی وا به کول ده گرین؟ عه رزیان کرد: له تو نه مین نین و دهرسین وه کو شهیتان له قاپیی که رمت دهرمان بکه ی، ئینجا خوی گوره پیی فرمون: «هکذا کونا خائفین» واته: هه روه ها له من بترسن. هه ر له سه ر نه م بناخه بو که حه زرت (د.خ) هه میسه له دوعادا ده یفه رمو: «یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینک» واته: نه ی خوی هه لسوورپینی هه مو دلان! دلئ من له سه ر دینی خو ت دابمه زیننه. به لی دلئ هه مو خاوه ن دلئ له ژیر هیزی نه وادایه و نه و ده توانئ به باری چاکه و خراپه دا هه مو دلئ هه لسوورپینی. که واته هه رگیز نابئ و په و نییه که ئینسان له مکر و توانا و ده سته لاتی خوی گوره نه مین بی و پشتینی لی بکاته وه. پیویسته ئیمه ش هه میسه نه م دوعایه بخوینینه وه به لکو خوی گوره دل و دهر و نمان له سه ر کاری خیر و باوه ری چاک دابمه زینئ.

یه کیکی تر له گونا هه گوره نادیاره کان یه ئس و بی هیوا بوونه له په حمه تی خوا. هه ندئ له زاناکان نه م گونا هه یان به (اکبر الکبائر) ژماردووه، خوی گوره فرموویه تی: «وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» واته: بی هیوا مه بن له په حمه تی خوا، چونکه بیجگه کافران که س له په حمه ت و میهره بانیی خوا نائومید نابئ. هه روه ها فرموویه تی: «يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» واته: نه ی به نده کانی من له وانه که له نه اندازه به دهر دوی ئاره زوی نه فس که وتون! له میهره بانیی خوا نائومید مه بن، خوا ده توانئ له هه مو گونا هئ خو ش ببئ، خوا لیبور دوو، سپوش و میهره بانه. دیاره پاش نه م نایه ته پیروزانه مه عنای نییه ئینسان له په حمه تی خوا نائومید بی. ریگای ئیسلامه تی و سه لامه تی نه وه یه که ئینسان هه میسه له بهینی ترس و ئومید بی. نیشانه ی نه م ریگایه ش نه وه یه نه گه ر پوژی سه د جار تووشی گونا هه ببئ هه مو جارئ ترسی به سه را غالب ده بی و له و گونا هه په شیمان ده بیته وه و دلئ خوی به وه نارام ده کا که خوا له هه مو میهره بانان میهره بانتره و له وانه یه لی ببوری و چاوپوشی لی بکا. له حه دیسا هه یه که به دگومانی به خوا یه کیکه له گونا هه گوره کان. واته: ئینسانی

گوناهبار نابی گومانی وایی که خوا عهفووی ناکا، بهلکو دهبی هموو کاتی هیوای بهعهفووی خواو لیبووردنی زور بی.

نیشانهی ئەم بەدگومانییە ئەویە ئەگەر کابرا موسیبهتیکی بەسەردا بی، ئارامی لی هەلدەگیرئ و زور پەڕیشان دەبی و هاواری لی هەلدەسی و خراپی حالی خۆی بو خەلک دەرەخا، بی گومان ئەگەر گومانی بەخوا باش بی له کاتی ئەو موسیبهتەدا دەلی: خوا بویە ئەم دەرەدی داو بەسەردا که بیکاته کهفارهتی گوناھەکانم و تاوانەکانم بسپرتەوه.

شایانی زانینە: جەزەع و فەزەع، واتە خو ناپههت کردن، وهختی گوناھه که له دلدای لهو قەزای خوایه عاجز و نارازی بی، بەلام ئەگەر له دلدای باوهری وایی ئەو موسیبهتە له لایەنی خواو نیردراوه و دەبیتە کهفارهتی گوناھ یا دەبیتە هوئی بەرزیی پایەیی له لای خوا، ئەوه قەیناکا. هەر وهه ئەگەر گریانەکهی ئەنجامی جووشی دەر وون بی و دەنگ بەرز نەکریتەوه ئەوه بههیچ جور گوناھ نییه، تەنانەت گوناھی بچووکیش نییه.

یهکی تر له گوناھه گهوره نادیارهکان شارندنهوهی حوکمی شهرعه، واته: له شوینیکا روونکردنهوه و بهیانکردنی حوکمی شهرع پیویست بی، لهویدا قسه نهکردن و بی دەنگ بوون گوناھیکی گهورهیه. له قورئانی پیروژدا خوای گهوره هه رهشهی لهوانه کردووه که حوکمی ئاین دهشارنهوه، ئەوهته دهفهرموئ: «إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ». واته: ئەو کهسانه که ئاگاداری حوکمه ئاینییهکانن و له کاتی پیویستدا دهیشارنهوه، ئەوانه خوای گهوره له پهحمهتی خوئی دووریان دهخاتهوهو، ئەهلی پهحمهت، موسلمانان و فریشته و پیغه مبهرانیش، نهفرینیان لی دهکن. جا لهبەر ئەهه مییهتی دەر خستن و بهیانکردنی حوکمی شهرع من دەر بارهیی ئەمر بهچاکه و نههیی له خراپه نامه مییهکی تایبه تیم نووسیوهو هیوادارم، ئەگەر خوا مهیلی لی بی، سوودی لی وهر بگرن.

یهکی له گوناھه گهوره نادیارهکان به سووک تهماشاکردنی زانیانی ئاینه. زانی ئاینی که پهفتار به زانینه کهی بکا دوو پایهیی ههیه: یه کهم پایهیی زانسته ئاینییه کهی، دووم پهفتاره باشه کهی. ئەم دووانهیش ههردووکیان هوئی ریز و قهدر لیگرتنن. جا ئەگەر ئەو زانا ئاینییه پهفتاری باش نه بوو، ئەوه هه رچه ند پیویسته پهفتاره ناهه مواره کهی ببوغزینری، دهبی ریز له زانینه کهی بگیری و بهجوری ئازار نه درئ که ئەهلی عیلمی پی سووک بی.

ههروهها له گوناوه گهوره ناديارهكانه بوغزاندن و دوژمنايه تي له گه ل ئالي حه زه رتي پيغه مبهردا (د.خ) كه نه وه ي حه زه رتي عه لي و حه زه رتي فاتي مه ي زه ه ران له گه ل با قبي موسلمانان ي به ني هاشم و به ني مو ته لي ب كه پي وه ندييان به حه زه رته وه (د.خ) هه يه. له م با به ته وه چهن د حه دي سي شه ريف رپوايه ت كراون و به دريژي له نامه ييه كي تا يبه تيدا نووسيومن.

يه كي له گوناوه گهوره ناديارهكان حه زه نه كردنه به كو مه له ي سالحان. جا ئه گه ر ئه و حه ز لي نه كردنه يان له بهر نه فسي خو يان بي، ئه وه گوناوه ي گه و ريه و به س. خو ئه گه ر له بهر پياو چاكي و له خواتر سييه كه يان رقي لي يان بي، ئه وه ده بي به كو فر (والعياذ بالله). يه كي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان خو شويستني فاسقان و زور دارانه. نيشانه ي ئه م خو شويستنه ش ئه وه يه كه لي يان نزيك بنه وه وه له سالحان دو و ريكه ونه وه، له حه دي سا يه: «وهل الدين إلا الحب لله أو البغض لله؟» واته: دين بري تيه له خو شويستني ئه هلي دين له بهر خوا و بوغزاندي پياو خراپ و ئه هلي بي ده ت له بهر خوا. ههروهها له حه دي سا يه: «تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي والقوم بوجوه مكفرة، والتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم»، واته: ئيتاعه ي خوا ي گه و ره بكن و لي نزيك بنه وه له ربي خو شنه ويستن و بوغزاندي ئه هلي گوناوه وه و به رو ويه كي گرژ و تاله وه پي يان بگهن و، به عاجز بووني ئه وانه ليتان داوا ي ره زامه نديي خوا بكن و به دو و ركه و تنه وه له وانه له خوا ي گه و ره نزيك بنه وه.

يه كي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان عاجز بوون و ره ق هه لگرتنه له كه سي كه بزاني خوا خو شي ده وي. نيشانه ي ئه مه ش ئه وه يه كه كا برا به هه رجو ري بو ي بلوي ئازاري دلي ئه م جو ره كه سانه بدا. له حه دي سي قود سيدا هه يه: «من أهان ولياً لي فقد بارزني بالمحاربة». واته: هه ركه سي ئازاري دو ستي كي من بدا، ئه وه به راستي هاتو وه ته مه يداني شه ر له گه ل مندا.

يه كي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان ئه وه يه ئه گه ر موسلمان ي گيرو ده ي مسي به تي بوو يه كي شاهه كام يي پي ببا، مه گه ر ئه و موسلمان ه سته مكار بي، ئه وه له لايه ني سته مكار ييه كه يه وه ره وا يه شاهه كام يي پي ببي له كاتي تووش ي كاره سات بوونيدا تا يه كي تر په ند وه ر بگري.

يه كي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان، ته ركي سه له و اتدانه له سه ر حه زه رت (د.خ) له كا تي كدا كه ناوي موباره كي ببيسي.

له حەدىسى شەرىفدا ھەيە: كە پوژى حەزرەت (د.خ) سەرکەوتە سەر مینبەر و ھەر پلەيەك سەر دەكەوت دەیفەرموو: ئامین.

عەرزىان کرد: بوچی ئەم سى جاره ئامینی فەرموو؟ ئەویش لەوەلامدا فەرموو: جیبرەئیل لە پلەيە یەكەمدا ھات و وتی: ھەركەس ناوی توی بیست و سەلەواتی لی ئەدای یاخوا بکەوئیتە ناو ئاگری دۆزەخەو. منیش وتم: ئامین. واتە: سەلەوات نەدان لە حەزرەت (د.خ) لە کاتی ناوھاتنیدا نیشانەى بی مەحەببەتیە لەگەلیدا، دیارە بی مەحەببەتی لەگەل حەزرەتدا (د.خ) لە ناھەموارتین نەخووشی دلی موسلمانانە.

لە گوناھە گەورەکان فەرامۆشکردنی کەلیمەییەك یا ئایەتی لە قورئانی کەرىم، چ جایی سوورەتی. واتە: ئینسان میقداری لە قورئانی کەرىم بخوینی و فیری بیی یاخو بیکاتەبەر و لە پاشان بەبی بەھانەییکی شەریعی وەکو نەخووشی یا کۆششی بو ژبانی مال و منال یا ھەر، بوی ریک نەكەوی دەوری بکاتەو و، ئەو میقدارە قورئانەى لە بیر بچیتەو یا لەبەری نەمینی. لە حەدىسى شەرىفدا ھەيە:

«من تعلم القرآن ثم نسيه لقي الله وهو أجزم» واتە: كەسى قورئانی پیرۆز فیڕ بیی و لە پاشان بەبی بەھانەى شەریعی لە بیری بچیتەو، ئەو لە پوژى قیامەتدا بەئەجزەمی دەگاتە خوای گەورە. جا کەلیمەى ئەجزەم لەم حەدىسەدا بە سى جوړ مەعنای لی دراوتەو، یەكەم: (گول؟)، پەنا بەخو، واتە: لە پوژى قیامەتدا بەگولی حەشر دەكری. دووم: دەست بړاو، واتە: لە پوژى قیامەتدا دەستی خالی دەبی لە خیر و چاكە. سییەم: زوبان بړاو، واتە: لە پوژى قیامەتدا زوبانی نابى عوزری بو خو بیھینیتەو.

كەوابی بو پزگار بوون لەم موسیبەتە ھەركەسى ئەندازەیی قورئانی خویندی و لەبەر دەورنەکردنەو لە بیری چوو بیتەو پيوستە دەوری بکاتەو و بەرەوانی فیری ببیتەو، ھەر وھا ئەگەر لە وەختی خو یا لەبەری کردی و لە دواییدا لەبەر گوی پی نەدان لە بەری نەمابی، پيوستە بیکاتەو بەر.

یەكی تر لە گوناھە گەورە نادیارەکان دلرە قییه. نیشانەى ئەمەیش ئەو یە كە دلی بو ئینسانی ھەژار و كەمدەست ناسوتی و لە ئاموژگاریی زانیانی ئاین سوود وەرناگری، تەنانت ئەگەر لای كەسیكدا بی گیانی دەر بچی، ھیچ مەبەستی نییە و ئەو گیان دەرچوونەى بەلاو شتیکی سووك و بی نرخە، ھەر وھا دلی بەھەتیوی پووت و برسی و تینوو ناسوتی و ئەگەر ئینسانی دامای برسی داوای نانیکى لی کرد، نایداتی! لە

حه دیسی شریفدا هه یه: «أبعد الناس من الله ذو القلب القاسي». واته: دورترین ئاده میزاد له خواوه که سیکه خاوه نی دلی رهش و رهق و بی به زهی بی. له هه دیسیکی تردا فه رموویه تی: داوای خیر بکه ن له خاوه ن به زه بییه کانی ئوممه تی من نه که له وانه که دلایان رهقه، چونکه ئه و دل رهقانه له لایه نی خواوه له عنه تیان دپته سه ر. له هه دیسیکی تردا ده فه رموئی: ره حمه تی خوا دوورنا که وپته وه مه گه ر له ئینسانی خاوه ن شه قاوه ت و به دبه خت.

یه کیکی تر له گونا هه گه وره کان جه ساره ت و چاوقایمییه له سه ر تاوان کردن، به تاییه تی ئه گه ر ئه وه نده تاوانکاری بکا که ترس له دلیدا نه مینی.

یه کیکی تر له گونا هه گه وره کان ئه وه یه ئینسان پیی خوش بی، هه جوی پیای گه وره ی ئاینی بکری یا پیی خوش بی که ئه و پیایه گه وره ئاینیه توشی زه لله یه بیی و نوشوستی بیئی. نیشانه ی ئه م سیفه ته ش ئه وه یه که یارمه تی ئه و که سانه بدا که هه جوه که ی ده که ن یا دهستی برپا مه نعیان بکا له و هه جوه که چی مه نعیان نه کا. پوخته ی قسه: یارمه تی ئه و جو ره که سانه که نازاری پیای گه وره ی ئاینی ده دن له گونا هه گه وره کانه.

یه کیکی تر له گونا هه گه وره کان ئیسرار و دهوامکردنه له سه ر گونا هی بچووک، واته: قهستی وایی که به ردهوام بی له سه ر کردنی گونا هه بچووکه کان، ئه گه رچی ناوه ناوه ئه و گونا هه بچووکانه ی لیوه پووبدا. که واته هه رکاتی ئینسان به م قهسته وه گونا هی بچووک بکا، که دهوام بکا له سه ری ئه وه ئه و گونا هه بچووکه به گونا هی گه وره داده نری، مه گه ر له بهینی گونا هه بچووکه کاندای تهویه بکا و له کرده وه که ی په شیمان بیته وه، ئه وه مادام تهویه بکه وپته بهینی گونا هه کان به ئیسرار و دهوام کردن دانانری.

له بهرئه مه یه هه زره ت (د.خ) فه رمانی داوه به ئوممه تی خو ی که هه موو روژی هه فتا جار تهویه بکه ن.

(والسلام علی من اتبع الهدی)

شهو ی جومعه چواره می (ذی الحجه) ی ۱۳۹۶ ی کوچی، ریکه وتی ۱۹۷۶/۱۱/۲۶ ی زاینی، له ته رجه مه کردنی ئه م نامه یه بوومه وه.

ناممى چل و پېنجمه

باسى خوو و رەوشتى خراپ دەكا

بسم الله، والحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمە برادەران! بزائن وا چاكه له سەرەتای هەموو نامەییەكەوه ئەم فەرمووده
بخویننەوه كه حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: له گەورەترین خوو و رەوشتی موسلمان
ئەوهیه كه هەرگیز له بیستنی قسەى خیری ئایینی تیر نەبێ. كهوابی نابی برادەران گوێ
نەدن بەم نامانەو لییان وەرپس بین. جا ئەگەرچی هەموو گوناھە گەرەکانم بەکورتی
له پینچ نامەدا نووسیوه بۆ خزمەتتان، هەرچی زیانی زۆرتر و پرمەترسیتەر بێ و
بەشیوەییەکی گشتی هەرپەمەى موسلمانان گیرۆدەى بووبن، بەپێی توانا عەرزیان دەكەم
و بۆیان دەنووسم، هەتا برادەران ئاگایان له عەیبی خویان بێ و بەپێی توانا هەول
بدەن لێی پزگار بین.

فەرموودهى پێغەمبەرە: «إذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوب نفسه»، واتە: كه خوای
گەرە نیازی خیری بە بەندەى خوێ هەبێ له عەیبەکانی خوێ ئاگاداری دەكاو وای لێ
دەكا خوێ بناسی و چاك و خراپی خوێ بزانی. برا خوێشەویستەكان! هەتا عەیبەکانی
خۆتان نەزانن ناتوانن پاك بكەنەوه لییان، یا ئەگەر بەقەزاقەدەر ئەو عەیبەتان
لێوه دەرکەوت تەوبەى لێ بکەن.

لەم نامەدا تیکرا باسى خوو و رەوشتی چاك و خراپی موسلمانان بۆ دەكەم تا
بەرچاوتان پوون و له کاروباری خۆتان ئاگادار بن. جا ئەگەر خوو و رەوشتی تاك چاك
بوو ئەوا هەزار سوپاسی خوای گەرە بکەن، بەلام له خۆتان باپی مەبن و خۆتان بەباش
مەزانن. خوێ ئەگەر خوو و رەوشتتان چاك نەبوو ئەوا خۆتان بناسن و له خۆتان رازی مەبن
و بە هەموو جۆر تێ کۆشن بۆ ئەوه كه ئەخلاقى خۆتان چاك بکەن و کردەوه کانتان بەرەو
شەرع بەرن. فەرموودهى پێغەمبەرە (د.خ) كه شەیتانی لەعنەتى وتوویه: ئەى پێغەمبەرى

خو! من پشٹی بنیادهم به گوناھ شکاند و ئەوانیش پشٹی منیان بهپهشیمان بوونهوه و له خوا پارانهوه و تکای لیخوښبوون شکاند، دووباره من گهپامهوه سهريان و بهوه پشتم شکاندن که هر که سیکم له خوئی رازی کرد و وهزعیکی وهام بهسهردا هیئان که له خوئیان بایی بوون، ئیتر ئەمجاره نهیانتوانی پشٹی من بشکیئنهوه.

من بهم نامهی خوورپهوشتی بهده بهلکو بهنامهکانی گوناھه گورهکان بهرچاوی ئیوهم پوون کردووتهوه، سا بهلکو خوای گوره هیدایهتی برادران بدات، ههتا پزگار بین. دهگپرنهوه که چهزرت (د.خ) فرمویهتی: «اللهم جنبني منكرات الأعمال والأخلاق و لأهواء و الأدواء» واته: ئەی خوای میهرهبان! له کهرم و بهخششی تو دهلالیمهوه که دوورم بختهوه له کردهوی نابار و ناههموار و ناشهعی وهک پیاوکوشتن و دزیکردن و مائی خهک خواردن و زیناکردن. ههروهها تکالی دهکهه که له خوورپهوشتی ناپهسهند دوورم بختهوه وهک کینه و دلپسی و ئاژاوه نانهوه. دوورم بختهوه له ئارهزووی ناپهسهند وهکو ئارهزووی کردهوی خراپ و ستهمکاری و کاری ناشهعی. دوورم بختهوه له دهر و بهلای خراپ وهکو گولی و نهخوښیی ناشیرینی وهها خهکی تریزم لی بکهن. دیاره چهزرت (د.خ) لهو پوهوه ئەم دوعای دهکرد که دهیزانی گهلی له ئەفرادی ئوممهت گیرۆدهی هندی لهم شتانه بوون بوئهوهی خوئیان بهاریژن و پووبکهنه خوای گوره، بهلکو خوا بیانپاریژی.

جا کردهوه ههه ناشیرینهکانم له پینج نامهدا نووسیوه. خوورپهوشته ناپهسهندهکانیش وهک داخ له دلی و هسوودی به خهک بردن و خو بهگوره زانین و فیزکردن و وینهی ئەمانه. ئارهزوویازییه ناپهسندهکانیش وهک (زیغ) و لادان له بیروباوهپی ئیسلامی و بی هیژی باوه. نهخوښییه ناشیرینهکانیش وهک نهخوښیی ئیسقا که نهخوښییه که ههگیز تینوویهتی ناشکی، یا سیل، یا (ذات الجنب) و وینهی ئەمانه که یهک له یهک پر مهترسیترن.

مین جومله غهیبهت کردن، واته: بهخراپی باسی خهک کردن، له بهدخوویییهوه پهیدا دهبی. ههروهها رق و کینه و داغ له دلی لهگهله موسلمانان و نهخوښییه نادیارهکانی تر وهک فیزکردن و خیسسهت. زۆربهی زیانی ئەمانهش له زمانهوهیه و کهم جار بهئیشارهت دهبی. جا له بهر ئەمه لهم نامهدا باسی خراپی تیکرای بهدخوویی دهکهه بو برادران. هه دیسهکانی زهممی غهیبهتیش له نامهییکی تایبهتیدا باس کراون.

وه ههركهسى لهم بابهتهوه ئاموژگارىي موسولمانان بكا، پيويسته له پيشا زهمى بهدخويى بكاو پاشان زهمى غهيبهت.

براکان! بزنانن كه خوا پاكه و پاكيى دهوى، له بندهكانى خوشى كردهوه و تارى پاك نهبى، هيچ قبوول ناكا. له بهر ئه مه ئينسانى خوورپه وشت باش پايه لاي خواي گه وريه وهك پايه لاي ئه و كه سانه لاي كه بهر پوژدا بهر پوژون و به شه ودا خواپه رستي دهكهن. نيشانه لاي ئينسانى پاك ئه وريه كه ههز له هاوپييه تيبى ئينسانى پاك دهكا. نيشانه لاي ئينسانى ناپاكيش ئه وريه كه مه لاي له سهر هاوپييه تيبى ئينسانى ناپاكه. خواي گه وريه له قورئانى پير پوژدا فهرموويه تي: «الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ». ئه م ئايه ته پير پوژه عامه و زات و سيفه ت دهگريته وه، واته: وهكو ئينسان چاك و خراپى ههيه، كردهوه و په وشتيش چاك و خراپى ههيه. جا ئه وانه كه خوورپه وشتيان هه ر له سهر ناپاكي بى به دهگمه ن بهر عه فووى خوا دهكه ون، به لكو به پيى دادى خوئى سزايان دهدا. ئه وانه يش كه خوورپه وشتى باش و خراپيان هه يه حاليان له وانه لاي پيشوو گه لى باشته ره و ئه نجاميان زور رووناكتره.

له فهرمووده لاي هه زره ته (د.خ) ئه گه ر بيستتان كيوى له شوينى خوئى هه لكه نراوه، باوه ر بكه ن. به لام ئه گه ر بيستتان ئينسانى كى به دخوو له وه زعى خوئى لاي داوه و خوورپه وشتى باش بووه، باوه ر مه كه ن. ئه م فهرمووده به رزه كينا يه يه له وه كه لاچوونى خووى به د گرانه و پيويسته خاوه نه كه لاي بو چار كردنى گه لى هه ول بداو بچى به گز نه فس و ئاره زوى خوئى هه تا ئه و خوويه كه مى رام ببى و پووبكاته و تار و كردارى چاك.

له فهرمووده يه كى تر دا هه يه: خووى به د نه گبه ته. له يه كيكي تر دا ده فهرمووى: به دخوو له هه ره خراپه كانى ئوممه تي من حسيب ده كرى و، خووى به د كردهوه لاي چاك خراپ دهكا. واته: وهكو چوون كه سر كه بكه ويته ناو هه نگوينه وه تامه شيرينه خو شه كه لاي تيك دهدا، كردهوه لاي خراپيش كردارى چاك و ريكويكيبي ئينسان تيك دهدا و ده يفه وتينى و ته و به لاي نايه ت، واته: ئه گه ر ته و به يش بكا له سهر ئه و ته و به يه ده وام ناكا.

پيوايه ت كراوه: «أن لكل شخص توبة إلا صاحب سوء الخلق فإنه لا يتوب من ذنب إلا وقع في شرم منه». واته: بو هه موو كه س ته و به له گونا هه يه و له وانه يه باش بگه رپه ته وه، ئينسانى به دخوو نه بى، ئه و زه حمه ته باش ببى و، هه ر كاتى له كردهوه يه كى خراپ ته و به بكا، پاش ئه وه ده كه ويته ناو كردهوه يه كى خراپتره وه.

براکان! بزنان که ئادهمیزاد خاوهنی دوو شته: یه کهم پوآلت، دووم خوو و پوشت. ئەم دووانهش هەردووکیان چاک و خراپیان هەیه، بەلام ناباری و ناشیرینی پوآلت و دیمەن زیانیکی کەمی هەیه، کەچی ناشیرینی خوو لەو دەردانەیه کە ئینسان لەناو دەباو خراپییەکی زۆری لی پەیدا دەبی.

دەگێرپنەوه یهکی له خواپه‌رسته‌کان له شه‌یتانی پرسى: کام خوو له خووه‌کانی ئادهمیزاد زۆرتر یارمه‌تی تو دەدا؟ ئەویش وتی: حیددەت، واتە: توندوتیژی تەبیەت. هەرکەس تەبیەتی توندوتیژی بی له پێگه‌ی راست لای دەدم، وه‌ک چۆن مندالان له یاریدا توپ فری دەدن و یاری پی دەکن.

هاورپیه‌کانی پیغه‌مبەر (د.خ) فەرمویانە: سەری هەموو بی عەقڵیەک توندوتیژی و هەلچونە. ئەبوو دەرداء (ر.خ) رپوایه‌تی کردووه: کاتی خوای گەوره‌ ئیمانێ دروست کرد، ئیمان عەرزى باره‌گای خوای کردو وتی: خوايه‌ هیز و توانام پی بده، خواش هیزی پی دا به‌ خووی باش و سه‌خاوه‌تیشی تیدا دروست کرد. هه‌روه‌ها کاتی کوفری دروست کرد عەرزى باره‌گای خوای کردو وتی: خوايا هیز و توانام پی بده، خوايش هیزی پی دا به‌ به‌دخوویی و پژی، واتە: له‌ هەر دلیکدا کوفری دروست کرد به‌دخوویی و پژی و به‌رچاوتەنگی تیدا دروست کرد. دیاره‌ ئەو کەسه‌ی به‌دخوو بی، کرده‌وه‌ی ناشیرینی لی ده‌وه‌شیته‌وه‌ وه‌کو بوختان و غەیبه‌ت و قسه‌هینان و بردن.

پرسیاریان کرد له‌ یه‌کی له‌ زانیانی ئیسلام که ئینسان چەند عەیبی هەیه؟ له‌ وه‌لامدا وتی: عەیبی ئینسان ئەوه‌نده‌ زۆره‌ له‌ ژماردن نایی به‌تایبه‌تی عەیبی زمان که ده‌گاته‌ هه‌شت هه‌زار. هەندی له‌ عەیبه‌کانی نه‌فسم له‌ نامەیبه‌کی تایبه‌تیدا نووسیون.

له‌ هه‌دیسدايه‌: هه‌زرت (د.خ) فەرمویه‌تی: په‌حمه‌تی خوا له‌و کەسه‌ بی قسه‌یبه‌ک بکا قازانجی تیدا بی، یا بی دەنگ بی و له‌ ئافه‌ت دوور بی. هاورپیه‌کانی عەرزیان کرد. ئەی پیغه‌مبەری خوا! ئایا ئیمه‌ به‌هۆی زمانه‌وه‌ تووشی سزا ده‌بین؟ فەرمووی: هیچ شتی نییه‌ که به‌توندی ئینسان به‌سه‌ر دۆزه‌خدا راکیشی زمان نه‌بی. هه‌دیسێکی تر ده‌فەرمووی: پاراستنی زمان له‌ وتاری ناهه‌موار له‌ باشترین کرده‌وه‌کانی ئینسانه‌ لای خوای گه‌وره‌. له‌ هه‌دیسێکی تردایه‌ که هاورپیه‌کانی هه‌زرت (د.خ) عەرزیان کرد: چی ده‌بیته‌ هۆی رزگاری؟ فەرمووی: زمانت له‌ وته‌ی ناله‌بار بگه‌ره‌ له‌ خانووی خۆتدا دانیشه‌و بو‌گوناھی خۆت بگری.

ههروهها له ههديسيكي ترا فهرموويهتي: وا دهبي كهسي وتاري بهدميدا دي و نرخی بو داناني و نازاني خيري گهيشتووته كوي؟ كه چي خوي گهوره بههوي نهو وتارهوه رهزاي خوي بو دنووسي ههتا قيامهت. ههروهها وادهبي كهسي وتاري بهدميدا دي و نههميهتي پي ناداو نازاني چهندي گوناھي ههيه؟ كه چي خوي گهوره بههوي نهو وتارهوه نارهبازيبي خوي بو دنووسي، ههتا روي قيامهت. له ريوايهتيكي تردا دهفهرموي: بههوي نهو وتارهوه له روي قيامهتدا دهكهويته دوزهخهوهو، بهناخيدا بهقوولايي رپرهي ههفتا پايز دهچيته خوارهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: كهسي قسهيهك دهكا بو نهوي خهلكي پي بكهني، نهو قسهيه دهبيته هوي نزمبوونهوي پايهي له ئاسمانهوه ههتا زهوي. له ريوايهتيكي تردا دهفهرموي: وهيل بو نهو كهسهيه كه قسه دهكا بو نهوي خهلكي پي بكهني.

خوي گهوره فهرموويهتي: «مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ» واته: ئينسان ههر قسهيهكي له دم دهچي خوي گهوره دوو فريشته دهكاته رهقبيبي ئاگايان لهو قسهيهي دهبي، ئيتير باش بي يا خراپ. جا براكان! وردبنهوه و بزنان كه له كاتي بالغ بوونهوه تا مردن ئيمه قسهمان چهنده زوره؟ كه له ژماره نايي، كه چي خيري زور كهمه و شهري زور زوره. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: خراپترين ئادهميزاد له جيھاندا يهكيكه خهلك له زماني بترسن. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: ئينسان ناگاته ههقيقهت ههتا زماني نهپاريزي له زيان گهيانندن بهخهلك. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: نهو كهسه كه خوي گهوره له شهري مابهيني دوو شهويلهي و شهري مابهيني دوو راني بيپاريزي نهوه دهخاته بههشتهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: ههموو قسهيهكي ئادهميزاد به زيان لهسهرى ساغ دهبيتهوه مهگهر ئهمر كردن بهچاكه و نههي كردن له خراپه و ناوي خواهينان بي. دياره ههر قسهيهك كه سوودي تيدا بي بو موسلمانان يا بببته هوي ئولفهت و دوستايهتي لهگهل ميوانا يا ئاموزگاربيهكي خيري تيدابي نهوانه ههموويان دهكهونه بهر ئهمر بهچاكه و نههي له خراپه و ههديته پيروزهكه دهيانگرتهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: «أعظم الناس خطايا أكثرهم خوضاً في الباطل» واته: گهورهترين ئادهميزاد له لايهني تاوانهوه نهوانه كه زورتر دهچنه ناو وتاري پرپووجهوه بهتايبهتي نهگهر وتارهكانيان هوي زياني خهلك بن. ههروهها له ههديسيكي تردا دهفهرموي: «أرْبَى الرِّبَا أَسْطَالَةَ الرَّجُلِ فِي عَرْضِ أَخِيهِ» واته: سوودي

له ههموو سوودی خراپتر و ناهه موارتر ئه وهیه که ئینسان زمان دریژی له نامووسی برای خوی بکا. واته: هه ته نیا رپیا و سوودخواردن حه رام نییه، به لکو له رپیا و سوودخواردن حه رامتر ئه وه ئینسان نامووسی برای ئاینی خوی ببا. رپیایهت کراوه: که گوناھی سوودخواردن حه فتا پایه ی ههیه، ناموس بردنی خه لک له هه موویان نابارتر و ناهه موارتره. هه روه ها یه کی له زیانی زمان دروکردنه. له حه دیسی شه ریفدایه: دروکردن هوی روورپه شی خاوه نه که یه تی له قیامه تدا و زوربه ی سزای گوڤ به هوی غه یبهت کردن دوو زمانیه وهیه. له حه دیسی پیروژدا: کاتی که ئاده میزاد درو یه کی کرد فریشته کانی راست و چه پی له بهر بوگه نیی ئه و درو یه ماوه ی میلی دوور ده که ونه وه. هه روه ها: دواپوژی دروژن لاتی و گه داییه.

یه کیکی تر له زیانی زمان ئه وهیه که هه موو کاتی گه لی تاوانی پی ده کری وه کو درو و غه یبهت و دوو زمانی و بوختان و ئیشاندنی دل خه لک و جنیودان و فیتنه یی کردن، به لام ئه ندامه کانی تری له شی ئینسان هه ر یه کیکیان جو ری تاوانی لی ده وه شپته وه، یا ئه گه ر زیاتر بی، زور نییه. زمان له دوور و نزیکه وه زیانی به هه موو سووچیکی جیهان ده گات، بو یه له سه ر ئینسانی هوشیار پیویسته زور گو ی بداته راگرتنی زمانی خوی و له رپبازه خراپه کان بیپاریزی. هه رچه ند پیغه مبه ران (د.خ) مه عسووم و بی گوناهن و ئه ولیا کانیس مه فووژن و خوی گه وره پاراستوونی، به لام سپره که له وه دایه که ئه نبیا و ئه ولیا له غروور دوورن و له خو بایی نابن و خاکینه ن و خاوه ن شه رمن. که ئینسان ئه م هه مووه خووه باشانه ی بوو شه ی تان ناتوانی زال بیی به سه ریداو، ئه گه ر جاری شتی بخاته دل یه وه به هوی هیزی سیفه ته چاکه کانییه وه پاکی ده کاته وه.

ده گپرنه وه لو قمانی حه کیم، له گه ل ئه وه دا که زور خاوه ن حیکمهت و وریا و ژیر بوو، هه ر خوی به ناته واو ده زانی، بو یه ویستی برواته لای حه کیمی که نه یناسی به لکو زانیاری و ژیری لی وه ربگری. به لی رو یشت بو لای حه کیمی گه وره. روژی حه کیمه که ئه مری کرد و پیی فه رموو: برو بو بازار ی گوشت فرو شه کان له و گوشته ی که له هه موو گوشتی خراپتره هه ندیکم بو بکره.

ئه ویش رو یشت بو بازار و دل و زمانی حه یوانیکی بو کری و بو ی هیئا. روژیکی تر پیی وت: برو له و گوشته ی که له هه موو گوشتی چاکتره هه ندیکم بو بکره.. ئه وه ییش وه ک جاری پیشوو دل و زمانی حه یوانیکی بو کری و بو ی هیئا! حه کیمه که وتی: مه عنای چیه که من داوای گوشتی خراپترین ئه ندامی حه یوانم لی کری دل و زمانت بو هیئام، که داوای

گوشتی چاکترین ئەندامی حیوانیشم لى کردى هەر دل و زمانت بو هينام؟ لوقمان
 عەرزى کرد گەورەم! لە ئادەمیزادا لە دل و زمانى باشتەر نىيە، ئەگەر باش پەرورەدە
 بکرى، لە دل و زمانى خراپتر نىيە ئەگەر خراپ پەرورەدە بکرى. ئىنجا حەكىمەكە وتى:
 بابە! تۆ ئوستادى من بە و من شاگردى تۆ، بەراستى من لەم پەندە زۆر سوودم وەرگرت.
 يەككى تر لە زيانەكانى زمان ئەو يەكە خىر و پاداشى پۆژوو دەفەوتىنى. لە
 حەدىسى شەرىفدا هەيە: «ما صام من ظل يأكل لحوم الناس»، واتە: بەخاوەن پۆژوو
 حسيب ناکرى كەسى كە گوشتى خەلكى بخوا، واتە: غەيبەت بكاو ناوى خەلكى ببا،
 چونكە بەهوى ئەو غەيبەتەو پاداشى پۆژوو هەكەى نامىنى.

لە حەدىسىكدا دەفەرموى: گوناھە وردە گەورەكانى^(۱) ئىنسان بە تەو بە چار دەكرين
 غەيبەت نەبى، چونكە لە غەيبەتدا پيوستە كابرانى غەيبەتكارا گەردنى غەيبەتكار نازاد
 بكاو ئەگەر نازادى نەكا نازاد نابى.

هەر وها زيانى غەيبەت هاوړى و هاومەجلىسش دەگرىتەو. لە حەدىسىكى شەرىفدا
 هەيە: كەسى غەيبەت كەسىكى لای كەسى کرد ئەگەر كابرانى قسە لاكراو دەستى برؤا و
 مەنعى غەيبەتكارەكە نەكا، دەبىتە هاوبەشى غەيبەتەكەى و لە پۆژى قيامەتا خواى
 گەورە لە ناو ئەهلى عەرەساتا سووكى دەكا.

براكان! لەمەوپيش عەرزى كردن كە غەيبەت كردن لە خوى خراپەو پەيدا دەبى، وەكو
 رىق و كىنە و داغ لە دلى و حەز لە خەلك نەكردن. ديارە كابرانى غەيبەتكار دەيهوى دەردى
 دلى خوى بەناو هينان و غەيبەت كردنى خەلك چاك بكاتەو و تەسكىنى بداتەو، بەلام
 خوى گىرۆدەى دەردى دەكا هەتا ماو لە ژياندا چاك نابىتەو، چونكە هەتا غەيبەتەكە
 بكا تارىكى دلى زياتر دەبى، و هەتا دلىش تارىكتەر بى حىقد و كىنە زياتر دەبى. لە
 حەدىسى پىرۆزدايە: دۆزەخ دەرگايبەكى هەيە كەسى پيادا ناروا تە ژورەو ئەو كەسانە
 نەبى كە دەيانەوى شىفای رقى دلى خويان بەگوناھ كردن بدن. فاسقەكانيش دەلین:
 غەيبەت كردن دەرمانى نەخوشى دله، بەلام بىگومان بەهەلەدا پويشتون؛ چونكە
 نەخوشى بەنەخوشى دەرمان ناکرى، بەلكو دەرمانى ئەو نەخوشىيە عەفو كردنى ئەو
 كەسەيە كە رقى لى هەستاو. جا ئەگەر زۆرى لە خوى کرد و ئەو كەسەى عەفو کرد ئەوا
 دلى سارد دەبىتەو و ئەو جوش و خروشەى نامىنى و بەنورى خواى مېهرەبان پووناك
 دەبىتەو و ئەو تارىكىيە پيشووى دەپوئتەو و لەو دەردە ناھەموارە پزگار دەبى.

(۱) گوناھى گەورە سى جۆرن: زۆر گەورە، مامناوەندى، وردە گەورە – وەرگير.

براکان! ئەگەر نازانن غەیبەت چیبە؟ بزنان غەیبەت ئەوئەبە باسی برای خۆت یا خوشکی خۆت بکەى بەعەیبى که تیايدا نهى. بەمەرجى باسکراوهکه پى ناخوش بى، که له پاشمله ئەو عەیبەى باس بکرى، ئیتر فەرقى نبیه ئەو عەیبە له بابەتى عەیبى لەش بى یا هیى خوورپه‌وشت یا هیى ژن و مال و مندال یا رشتەى باوباپیر و داوداپیری، له بابەتى ئاینى بى یا بابەتى دنیاى، تەنانەت عەیبەکه پۆه‌ندیى بەپۆشاکه‌وه بى وه‌کو ئەوه که بلیت: میزەرکه‌ه‌ی بچوکه یا که‌واکه‌ی کورته یا که‌وشه‌کانى ناشیرین، یا باسی هه‌ستان و دانیشتنى ئەو که‌سه بى، وه‌کو ئەوه بلی: پۆشتنى له لۆقه‌ی گورگ ده‌چى، یا باسی ئەوه بکا که عەبووس و پووگرژ. جا ئەم دەربرینه هه‌روه‌کو به‌شۆه‌ی قسه‌کردن حه‌رامه به‌شۆه‌ی ئیشاره‌و نووسین و هه‌ر جوړه هۆو ریگاییه‌کی تیگه‌یاندنیش حه‌رامه. له هه‌موو ئەو شۆه و خالانه‌دا که باسمان کردن ئەگەر ئینسانه باسکراوهکه عەیبەکه‌ی تیدا بوو ئەوه کاره‌که غەیبه‌ته. خۆ ئەگەر تیدا نه‌بوو، ئەوا بوختانه و گوناھى له غەیبەت گه‌وره‌تره و له هه‌ندى شۆیندا ده‌بیته هۆى لیدانى دارى حه‌د.

ئەوئەبە بزنان هه‌روه‌کو غەیبه‌تکردنى موسلمان حه‌رامه، غەیبه‌تى ئەهلى زیمه‌یش وه‌کو جووله‌که و گاوری که له ئیداره‌ی ئیسلامدا بن هه‌ر حه‌رامه.

به‌ئىجماع غەیبه‌تکردن گوناھى گه‌وره‌یه، به‌لام هه‌ندى له ئیمامه‌کان غەیبه‌تیان کردوو به‌دوو جوړ، واته: غەیبه‌تکردنى ئینسانى ئاین نه‌زان و قورئان له‌بەر نه‌بوویان به‌گوناھى بچووک داناوه، غەیبه‌تکردنى زانای ئاینى و قورئان له‌بهریان به‌گوناھى گه‌وره داناوه. به‌لام ئەمانه زۆر که‌من.

براکانم! هه‌روه‌کو باسى هه‌ندى خوورپه‌وشتى خراپم بو کردن، پۆیسته هه‌ندى خو و په‌وشتى چاکیشتان بو باس بکهم. باسکردنى ئەو خوورپه‌وشته چاکانه زۆر به‌ئەه‌میه‌ته: چونکه پێغه‌مبەر (د.خ) موژده‌ی داوه و فەرموویه‌تى: ئەوانه که خاوه‌نى خوورپه‌وشتى چاکن پایه‌ی ئەوانه‌یان بو داده‌نرى که پۆژ به‌پۆژوون و شه‌و خه‌ریکی شه‌و نوێژن، ئەگه‌رچى عیباده‌تیان که‌م بى. جا له‌بەر پیرۆزى وه‌رگرتن به‌وتنى له‌فزه‌کانى ئەو حه‌دیسە شەریفه که له‌م بابەته‌وه وارید بووه، من نه‌فسى حه‌دیسەکه نه‌قل ده‌که‌م. ئەى خو‌شە‌ویسته‌کانم به‌ختیارى و رزگارى ئینسان ئەوه‌یه که له‌سه‌ر ئەو خوورپه‌وشته بى له‌م حه‌دیته‌دا نووسراوه. حه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تى: «خيار الله في ما أنبأني الملائع الأعلی قوم یضحکون جهراً من سعة رحمة ربهم و یبکون سراً من خوف عذاب ربهم» واته: هه‌روه‌ک کۆمەلى مه‌جلیسى به‌رز پێیان وتووم باشترین ئاده‌میزاد ئەوانه‌ن که له خو‌شیی گوشادى و فراوانیى په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانیشى خواى گه‌وره وه

بەئاشكرا پى دەكەنن و، لەترسى سزاي خوا لە پەنامەكيدا و بى ئەوھى كەس بزائى بەكول دەگرين، بەيانى و ئىوارە لە خانووە پىرۆزەكانا كە پىيان دەلین مزگەوت، ئەمە حالپانەو، لە خوائ گەورە دەپارپنەو بەرغەبەت و رەھبەت واتە: بەھىوای مېھربانپى خواو ترسى سزاي پۆزى قىامەت. ئەم كۆمەلە ئادەمىزادە بەزاهير وان لە دنپادا، بەلام بەدل وان لە عالەمى ئاخىرەتا. پەژارەيان نىيە، پاشەرۆزبان نەبى. پىويستى قەبرىان ئامادە كىرەو. جەوازيان وەرگرتوو بۆ رېگەيان و ئامادەن بۆ ئەوھى لە رېگەياندايە. لە پاش بەيانى ئەم فەرموودەيە حەزرت (د.خ) خویندىيەو: «ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدٍ». ئەم ئايەتیش ئىشارەيە بۆ ئەو ئەگەر كەسى ترسى لە خوا نەبى دەوامى تاعەت و عىبادەتى بۆ خوا دەست ناكەوئ؛ چونكە ترس لە خوا ئىنسان ھەلدەسورپىنى بۆ لای خوا. يەككە لە خوو و رەوشتە جوانەكانى موسلمان ئەمەيە كە لە كاروبارى دينا بەساغى ھىز و تەعەسسوبى ھەبى و دىنى خوئ بەقايم بگرئ لەگەل ئەمەيشدا پەلە پەل و ناسازى و نارېكى لەگەل كەسدا بەكارناھىنى بەلكو ھەتا لەتوانايدا بى ھەر بە لەسەرخوئى و مېھربانى و ئارامى لەگەل خەلكدا رابوئى و ئاينيان بۆ روون بكاتەو. ئەگەر خوئ شتېكى نەزانى حىرسى بى لەسەر ئەو كە فېرى بى و زۆر حەز بكا لە فېربوونى ئادابى ئىسلامىيەت و، وەختى خوئ بە بى سوود لەناو نەبا. نەك ئەگەر حىكايەتى بى ھوودەى بۆ بگىرنەو بەش گوى رابگرئ، بەلام ئەگەر باسى ئاينى بۆ بكن موبالات نەكا و سستى نيشان بدا لە كاروبارى ئاينى خوئ؛ چونكە ئاين بە مەحەبەت بۆ ئىنسان تەواو دەبى. رېوايەت كراو لە حەزرتەو (د.خ) كە گەورەترين خوورەوشتى جوانى موسلمانە ئەمە كە ھەرگىز لە بىستنى ئامۆزگارى ئاينى تىرنەبى و، ھەميشە لەسەر ئەو بى كە مەنعى نەفسى خوئ بكا لە ئارەزووى خراپ و لەگەل داماووان و ھەزاراندا مېھربان و خاوەن چاكە بى.

من ويستم كە ھەر شەوئ مەلايىەك بۆ ئامۆزگارى رەوانە بكم بۆ قاوہخانەيى كە شوئنى كۆبوونەوھى خەلكە بۆ ئەو كە ئامۆزگارى موسولمانان بكن ھەتا لە كاروبارى ئاينى خوئان ئاگادار بن. ئەگەر ئەمە جىبەجى بكارىيە و ھەر شەوئ لە قاوہخانەيەكا حەدىس بخوئرايەتەو بەپانزە بىست شەو جارى نۆرەى قاوہخانەيى دەھات، كەچى بەداخەو بۆمان جىبەجى نەبو.

شەوئ مەلايى رۆيشتبوو بۆ قاوہخانەيى، كە داستانى رۆستەميان تيا دەخوئندەو، بۆئەوھى ئامۆزگارىيان بكات بەلكو وان لەو شتە ھىچ و پووچانە بىنن، كەچى مەلاكەيان

مەنەن كوردبوو و ماوەيان نەدابوو ھەديسيان بۆ بخوینیتەو! دواي ئەو ھە يارمەتیی ئەو مەلایە من كورپی خۆم لەگەڵ نارد بۆ قاوھخانەكە، ئەمجارە كورپەكەيشم و مەلاكەشيان دەر كوردبوو، جا ئەم ھالەتە لەگەڵ خوورپەوشتی جوانی موسلماندا چۆن رێك دەبێ و دەگونجی؟!

خوورپەوشتی ئينسانی موسلمان وەھايە ئەگەر كەسێ نامەردی و ناپياوی لەگەڵدا بكا و عاجزی بكا، ئەو ھەر چاوپۆشی لێ دەكا و بەرامبەری ئەو نامەردییە كردهوی ناشەرعیی لەگەڵ ناكا.

ئينسانی موسلمان بۆ جيبەجی كرنی كاری كە ھەزى لێ بكا و بەتاسەو ھە بۆی ھەرگیز گوناھ ناكا.

ئينسانی موسلمان بەخیلی بەكەس نابا، رقی لە خەلك نابێ، تانە و تەشەر لە موسلمانان نادا و بەخرایی ناويان نابا.

لەگەر ھەترين خوورپەوشتی موسلمانە ئەمە كە لە نوێژ كرندا لە خواترسى بەسەر دل و دەروونیدا دى، لە بەجيبەينانی كاروبارە پيوستەكانی ئايندا ھەول دەدا و كۆتايی ناكات وەك زەكات و سەرفيتەرە و كفن و دفنى مردووی موسلمانان و يارمەتیی دراوسى گەدا و نەدارا و بى كەس و دەستەوستان.

ھەر كەسێكتان بەم سيفەتانە چاوپى كەوت و لە جيبەجی كرنی واجيباتدا گورج و گۆل بوو، موزدەى بدەنى و پىي بلین كە تۆ خاوەنى خوورپەوشتی چاكی.

ئينسانی موسلمان لە كاتى كارەسات و ناخوشيدا خۆگرى نيشان دەداو، لە كاتى خۆشحالی و زۆربوونى رزق و پوزيدا شانازى ناكا بەسەر كەسداو لە خۆی بايى نابى و خۆپەرستى لى دەرناكەوئى سوپاسى ناز و نيعمەتى خواي گەرە دەكا. ھەر وەھا ئينسانی موسلمان قەناعەت دەكا بەو ھەوى خوا پىي داو ھە، ھەر رزقى بۆی دەست بدا بەخیلی و چرووكى تيا ناكا، ئينسانی موسلمان ھەميشە پرسيار دەكا لە زانايانى ئاين و راويژ دەكا بەژيران، ئەگەر ستەمى لى بكرى خۆی دەگرى تا خوا دەروويەكى لى دەكاتەو. ئينسانی موسلمان خزمەتى ئارەزووى نەفسى ناكا و ھەر خوار دەمەنيەك ھاتە پيشەو ھەرخوات و چاوى لە خوار دەمەنيى زۆر خۆشەو ھەنيە.

ئينسانی موسلمان بەچاوى برايەتى دەروانى بۆ موسلمانان و ھەميشە لەگەڵياندا ئولفەت و پيوەنديى دەبى و خەلكيش لەگەڵ ئەوا ئولفەت دەگرن و، بەپىي توانا قازانج بە

موسولمانان دهگه ییښی و خوئی ناکاته داری بی بهرو، له بهر دلپاکی و گومان باشی به موسولمانان زوو فریو و تهره دهخوا به قسه ی خه لک وهکوله حه دیسی شریفدا هه یه: المؤمن غر کریم، والفاجر خب لئیم». ههروه ها ئینسانی موسلمان به زیانی موسلمانان دلگیر ده بی و به خیر و خو شییان دلشاد ده بی و بو خه لکی په حه متی زور ده بی و هه تا بتوانی نابیتته هوئی نازار و ناخو شی ناهینیتته رییان، روج سووک و بی مهینه ت ده بی و ئهرکی ژیانی ناکاته بار به سهر خه لکه وه و، هه رگیز ته رکی نه سیحه ت و ناموژگاریی برای موسلمانی ناکا و به قه دهر توانا له گه لیا ندا دل سوژ ده بی و، ئه وهنده له گه لیا نا قسه ی نهرمه که هه ندی که سی نه فام ده لاین: ئه م کابرایه بی عه قله.

رپوایه ت کراوه: «أول ما یوضع فی المیزان حسن الخلق والسخاء» واته یه که مین چاکه ی ئینسان که له رژی قیامه تدا ده خریته ته رازوو خو وره پوشتی جوان و سه خاوه تییه. ئینسانی موسلمان هه رکه س دوستی بکات له گه لیا قازانجی پی ده گه ییښی، پرسپی کردنی قازانجی هه یه، هه رکه س هاوبه شی له گه لدا بکا سوودی ده ست ده که وی. موسلمانی خو وره پوشت باش له حه دیسی پیروژدا به عه تر فروش ته شبیه کراوه که ئه گه ر عه تریش نه دا به که س، خه لک له بوئه خو شه که ی قازانج ده که ن.

له حه دیسیایه: ئینسانه موسولمانه کان سه هل و ئاسانن نابنه باری گران، وهک و شتری فی رکراوی رام وانه، واته: داوای هه ر جوړه یارمه تییه کیان لی بکری، به پیی توانای خو یان تی ده کو شن و یارمه تی ده دن مه گه ر شتیکی ناشه ری بی.

یه کیکی تر له خو وره پوشته گه وره کانی موسلمان ئه وه یه که هه ر کاتی مه به ستیکی ئاینی هاته دی زور دلشاد ده بی و ئه گه ر ئه وه مه به سته ی نه هاته دی غه مبار ده بی و هه ر کاتی تووشی گونا هی ده بی گه لیک بیزار ده بی و زوری پی ناخو شه. ئینسانی موسلمان هه همیشه غه م و په ژاره ی زور تره له ناموسلمان چونکه غه می دینی خو ی و دینی خه لکیش ده خوا. ئینسانی موسلمان له مامه له و کرین و فروشتن و قه رزدان و قه رز وه رگرتنه و هدا نارام و خاوه ن که رهم و چاوپو شیییه.

ئینسانی موسلمانی ساغ زور به ی کات چوار دوژمنی هه یه، یه که م ئه وان هی به خیلپی پی ده بن. دوهم مونا فقه کان که رقیان لییه تی. سییه م شه ی تان که هه همیشه ده یه وی گومرای بکا. چوارهم کافر هکانیش ده یانه وی بیکوژن. موسلمانی ساغ ئه غله ب واده بی دراوسیه کانی نازاری دلی ده دن هه تا سه بری له سه ر بکا و پاداشتی چاکی ده ست بکه وی. له گه وره ترین خو و ره پوشتی موسلمان هه مه که له گه ل موسلمانان به رهم و به زه یییه

و یهك دلّ و هاودهرده و ههر موسلمانى دهرديكى توش بى، ئەم هاوبهشى ئەو دهرديهتى. له خوورپهوشتى موسلمانە ئەمه كه خزمهتى خيزانى خوئ دهكا، و تيكهلى و هاوپپيهتى ههژاران و داماوان دهكا، له گهه خزمهتكارى خوئا نان دهخوا. له ههديشى شهريفدايه: ئەم نيشانانه هى موسلمانان و، وهك قورئان دهرمموئ: «أولئك هم المؤمنون حقا».

له خوورپهوشتى موسلمانە ئەمه كه خواردهمهنى و چيشت و نانى مالى له سه راره زوى خيزانى دهكړئ، نهك له سه راره زوى خوئ. رپوايهت كراوه: «أفضل المؤمنين كل محموم القلب صدوق اللسان. قالوا: يا رسول الله! ما محموم القلب؟ قال: ألتقي النقي الذيل أتم فيه ولا بعفي ولا غل ولا حسد. قالوا: ومن يليه؟ قال: الذين نسوا الدنيا وأحبوا الآخرة. قالوا: فمن يليه؟ قال: مؤمن فى خلق حسن». واته: گه ره ترينى موسلمانان كه سيكه (محموم القلب) بى. عه رزيان كرد (محموم القلب) كييه؟ فه رموى: ئەو كه سه يه كه دلى پاكه له خراپه و خاوهن ترسه و خوئ له گوناھه دپاريزئ و دلى گوناھى تيدا نيبه و ستهم له كهس ناكات و به خيلى و خيانهت له دليدا نيبه. ئينجا عه رزيان كرد: ئەى پاش ئەمانه كييه؟ فه رموى: ئەوانه كه دنيايان له بيرچووه ته وه و قيامه تيان خوئ دهوئ. عه رزيان كرد: ئەى پاش ئەمانه كييه؟ فه رموى: ئەو موسلمان به كه خوورپهوشتى باش بى.

له هه ديسدايه: هه زهت (د.خ) فه رمويهتى: ئايا ده زانن موسلمان كييه؟ عه رزيان كرد: فه رموو. ئەو يش فه رموى كه سيكه نامرئ هه تا خوا گوچكه كانى پر دهكا له مه دح و ته عريفى خه لكى بوئ. خوورپهوشتى ئينسانى موسلمان ئەويه له به ينى دوو ترسدايه، يه كه م ترسى له و گوناھانه هه يه كه زوو كردوونى و نازانى خواى گه ره چى لى دهكا ده يبه خشى يانا؟ دووهم ترس رۆژانى داهاتوو تا كاتى مردنى، نازانى ئايا بوئ ريك ده كه وئى كرده و هى باش بكا يان نا؟ له به لا و نه گبه تيبى گوناھه رزگار ده بى يا گيرۆده ده بى؟ پوخته ي قسه: خوورپهوشتى چاكي موسولمان زورن و من به كورتى هه نديكم باس كرد. دياره به رام بهر هه موو خووييه كى باش خووييكي خراپيش هه يه. من له م نامه دا چل و نوو خووى باشم له ناو خووه باشه كانا هه لېزاردن و نووسيمن. (والسلام على نوي الأخلق الحسنه و متجنبي الأخلق السيئه). جا ئەى خوئ هه ويستم هه ر كاتى باسى خووييه كى باشت خوئنده وه، له ئاخروه بلئ: «موسلمان ده بى و ابى» به لكو له دلى موسولماناندا كار بكا. (والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

شهوئ يه كشه ممهئ سيارنه هه مى مانگى (ذى الحجه) ى سالى (١٣٩٦) ى

كوچى ريكه و تى ١٥ - ١٢ - ١٩٧٦ ى زايىنى له ته رجه مهئ ئەم نامه يه بوومه وه.

نامه‌ی چل و ششهم

باسی عه‌یبه‌کانی نه‌فس ده‌کا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في الله.

براکان! له نامه‌ی خوورپه‌وشتی خراپدا نووسیم که له یه‌کی له زانایانی ئیسلامیان
پرسی: نه‌فسی ئینسان چهند عه‌یبی هه‌یه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: نازانم و نه‌متوانیوه
بیانژمیرم، به‌لام له زماندا هه‌شت هه‌زار عه‌یب هه‌یه. خو‌شه‌ویسته‌کانم! ته‌گه‌ر
عه‌یبه‌کانی نه‌فس نه‌زانن ناتوانن خو‌تان بپاریزن لییان و خو‌تان له‌و که‌موکوریبانه
پاک بکه‌نه‌وه. له حه‌دییسی شه‌ریفدا هه‌یه: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَهُ خَيْرًا بَصْرَهُ بَعْيُوبَهُ» واته:
کاتی که‌ خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری به‌ بنده‌ییه‌کی خوی هه‌بی له عه‌یبه‌کانی خوی
ئاگادار ده‌کا، واته: وای لی ده‌کا به‌عه‌یبه‌کانی خوی بزانی، که‌وابی پیویسته‌ئهم نامه‌ی
دلسوزی خو‌تانه بخویننه‌وه با له عه‌یبه‌کانی خو‌تان ئاگادار بینه‌وه، به‌لکو خو‌تانیان لی
بپاریزن. دیاره ته‌گه‌ر بیانخویننه‌وه ئه‌وه مه‌عنای ئه‌وه‌یه که‌ خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری
پیتان هه‌یه. خو ته‌گه‌ر به‌ته‌واوی نامه‌که له‌به‌ر بکه‌ن ئه‌وه زور باشته‌ره. جا له‌به‌رئه‌وه که
تا ئه‌و عه‌یبانه نه‌زانن ناتوانن خو‌تان بپاریزن لییان، پیویست بوو هه‌موو ئه‌و عه‌یبانه
بنووسم، به‌لام بۆم نه‌گونجا هه‌موویان بنووسم و براده‌رانیش تاقه‌تی خویندنه‌وه‌ی
نامه‌ی درێژیان نییه. بۆیه وه‌ک وتوویانه «مَالَا يَدْرِكُ كُلَّهُ لَا يَتْرِكُ كُلَّهُ» منیش ئه‌و
عه‌یبانه‌م بۆ نووسین که‌ زور که‌س پییانه‌وه گیرۆده‌ بوون، به‌لکو خو‌تانیان لی بپاریزن
و خو‌تان عه‌یبه‌کانتان بناسن و، له عه‌یبی خو‌ به‌باش زانین و خو‌ به‌گه‌وره‌گرتن به‌سه‌ر
خه‌لکدا و به‌دگومانی به‌سووکی ته‌ماشای خه‌لک کردن، دوور بکه‌ونه‌وه؛ چونکه‌ ئهم
عه‌یبانه له‌وانه‌ن که‌ ئینسان له‌ جه‌زای کرده‌وه‌ی باش نائومید و تووشی گه‌لی پاداشی
نابار و ناهه‌مواری بکه‌ن.

قال تعالى: «وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ».

بیگومان نەفسی ئینسان زۆر زۆر ئەمر بەکردار و وتاری نابار و نارپکی وەها دەکا که هەرگیز لەگەڵ رێ و شوینی دیندا ناگونجی ئەو نەفسە نەبی که خوا پەحمی پی بکا. جا که مادام نەفس هەمیشە هیزی ئەندامی لەش و هەستەکانی ئینسان بەباری ئارەزووی خۆیدا هەلسوورپینی و ئەمەش راستەو جیی گومان نییە، چونکە خوا فەرمووێتی، ئەوا زۆر پێویستە لەسەر هەر هۆشیاری که ئیمانی بەخوا هەبێ و باوەرپی بە ئاینی پاکی ئیسلام هەبێ خۆی بۆ چارەکردن و بەربەرەکانی کردنی ئەم فەرماندارە نەگریس و نابارە ئامادە بکا. دیارە ئەگەر خۆی بۆ شل بکا تووشی زیانی جۆراوجۆر دەبی. خوای گەورە فەرمووێتی: «أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ». واتە ئەو محەمەد! ئەو کەسەت دی که نەفسی خۆی کردە خوای خۆی و پەرسی و، لە ئەنجامی ئەو ئارەزوو پەرسستییدا، لەگەڵ ئەوەشدا وریا و هۆشیار بوو، خوا سەری لی تیک داو دل و گوئی مۆرکرد و لیلایی هینا بەسەر چاویا، نە دلی لە شتی بەسوود تی گەیی و، نە گوئی و تهی خیری بیست و، نە چاوی رپگای راست و پەوانی دی!! کی بی بیجگە خوا بتوانی بیخاتەوه سەر پی؟.. بۆ بیرناکەنەوه لە حالی خۆتان و لە پاشەرپۆژی خۆتان!؟

دەگێرپنەوه: ئەبووبەکر و هراق، پەحمەتی خوای لی بی، دەیفەرموو: «من أَرخِي عَنان الجوارح فقد غرس شجرة الندامة» واتە: ئەوهی جلەوی بۆ ئەندامی تری لەش و ئارەزووی نەفسی شل کرد، ئەوه داری پەشیمانی دەنێژی. مەبەس ئەوهیە که چاو و گوچکە و دل و زمان و ئەندامەکانی تری لەش هەریەک دەبنە هۆی جۆرە لپەرسیاوییهک بۆ خاوەنەکانیان؛ کەواتە پێویستە هەمیشە چاودیریان بکری و ماوهی بەکارهینانیان نەدری لە کاری ناشەرعییدا و، لەو شوینانەدا که شوینی زیان، ئاگا لیبوونیان پێویستە، ئەگینا خاوەنەکانیان نوقمی چالی پەشیمانی دەبن و پەنجەیی حەسەرەت دەگەزن.

یەکی لە زانا تابییەکان، رەزای خوای لی بی، فەرمووێتی: هەرکەسی هەمیشە دواي ئارەزووی نەفسی بکەوی، ئەوه پێی دەلین: خۆت ئامادە بکە بۆ پەشیمانی؛ واتە: بەهۆی دواکەوتنی ئارەزووی نەفسەوه، گێرۆدەیی ریسوایی و زیانی دنیا و قیامەت دەبی و دیارە کەسی وەهابی، بەشی هەر پەشیمانی دەبی، ئەگەرچی پەشیمان بوونەوهکەیی هیچ سوودی پی ناگەیی.

شایانی باسە که لە زەممی نەفسدا چەند ئایەت نازل بووه، هەر وهه له مەدح و سەنای ئەو کەسانەشدا که نەفسی خۆیان دادەمرکین، چەند ئایەت هاتوووه؟ بۆ نمونە: خوای گەورە فەرمووێتی: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا [٩] وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا» واتە بیگومان ئەو

کهسه که نهفسی له رهوشتی ناشیرین پاک کردووه تهوه له سزاو نازاری پوژی پاداش رزگار بووه. ئهوهیش که نهفسی خوئی فیوری رهوشتی بهد کردووه ناهومیدو بی بهشه له جهزای چاک و ئهنجامی پاک. ههروهها فهرموویهتی: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ [٤٠] فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ». واته: بی گومان ئهوهی له بارهگای بهرز و بی باکی خوا ترسا و ریگای له نهفسی گرت و، نهیهیشت کردهوهی خراب بکا و دواى ئارهزووی پرپوویج بکهوئ، ئهوه بهراستی بهههشت جیگایهتی.

حهزرتی عهلی (کرم الله وجهه) فهرموویهتی: لهسهر دهرگای دۆزهخ نووسراوه: ههرکهس بجی بهگژی ههوا و ئارهزووی نهفسیدا ئهوه بهههشت جیگا و ئارامگایهتی و، ههرکهس فهرمانی ئارهزووی نهفسی بهجی بیئی، ئهوه دۆزهخ ئارامگایهتی. ههروهها لهسهر دهرگای بهههشت نووسراوه: تو حهرام کراوی لهسهر ههموو بهخیلی و لهسهر ههموو ریابازی، واته: ئهوانهی لهبهر چاوینی کردهوهی باش دهکن. ههروهها له ههموو پولهیههک نازاری دلای باوک و دایکی بداو، لهسهر ههموو کهسی که قسه بیئی و قسه ببا بهناو خه لکدا، واته: ئهوانهی که فیتنهیی و قسهچینی دهکن. تو حهرامی له ههموو دهیوسیک، واته: ئهوه کهسهی رازییه بهوه بیگانه بیته سهر شوینی ژنهکهی.

یهکی له عهیبهکانی نهفس ئهوهیه که ههرکهسی ماوهیی به زیکر و فیکر و خواپهرستییهوه خهریک بوو، نهفسی داوای (فتح البابی) ئیلاهی دهکا، واته داوای کردنهوهی دهرگای رهحمهتی خواپی دهکات. ئهم داوایه لهو رووهوه عهیبه که دهرگای رهحمهتی خواپی ههمیشه کراوهیه؛ کهوابی داواکردنهکه داواکردنی شتیکه که ههیه و داواکردنی ناوی، بهلام ئهوه کهسانه که بهراستی به عهیبی خویمان نهزانیوه، دهرگای گهرانهوهیان بو لای خوای گهوره لهسهر خویمان داخستووه؛ چونکه ئینسان ههرچهند زیکر و فیکر و خواپهرستی بکا ههتا دهستبهرداری ئارهزووی نهفس نهبی و له حهزهکانی نهفس دوور نهکهوئتهوه، ماوهی ئهوهی نادری بگاته ئهوه دهرگای رهحمهتی خوایه که ههمیشه کراوهیه. دهگێرپنهوه (صالح مری) که یهکی بووه له (أولیاء الله) فهرموویه: ههرکهسی ههمیشه له دهرگای رهحمهتی خوا بدا، نزیکه دهرگاکی بو بکه نهوه. ئینجا رابیعهی عهدهویه پیی فهرموو: ئهی صالح! تو بهههلهدا رویشتووی، دهرگای رهحمهتی خوا ههمیشه کراوهیه، بهلام دهرگای گهرانهوه بو لای خوا لهسهر نهفس داخراوه و قایم کراوه.

یهکی تر له عهیبهکانی نهفس ئهوهیه، ههر کاتی داماوی یا کو سپیکی گهوره هاته پئی ئهوه ئینسانه لهباتی ئهوه که پهنا بهخوا بهری و، داوای لابردنی ئهوه کو سپه و

چارکردنی ئەو داماووییە لەو بکا، دەچی داوای چاری ئەوانە لە بەندهکانی خوا دەکا و زۆریش پشت بەو کەسانە دەبەستی! بیگومان ئەم حالە شتیکی ناحەق و نارەوایە؛ چونکە ئەگەرچی ئەم جیهانە جیهانی ئەسبابە و، پیویستە ئینسان تی بکۆشی بۆ پەیداکردنی ئەسباب، دەبی بیروباوەری وەهابی کە مەبەست لەگەڵ ئەسبابدا دەبی نەک بە ئەسباب؛ چونکە ئەسبابەکانیش دروستکراوی خوان و هەر خوا پیکیان دەخات و موسەبەبەکەیش هەر خوا پیک دەخات. خوا خۆی لە قورئانی پیرۆزدا فەرموویەتی: «وَأَنْ يَمْسَكَ اللَّهُ بِضُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَأَنْ يُرَدِّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ» هەر وەها فەرموویەتی: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ». کەوابی دەبی باوەری وەهابی کە ئەسبابی هەرشتی بەعادهتی خوا دەبن بەهۆی ئەو شتە و لە واقیعا تەئثیریان نییە لە پەیداوونی موسەبەبەکەدا و تەنیا خۆی گەورە بەخواستی خۆی دروستی دەکا.

یەکی لە عەیبەکانی نەفس ئەوەیە کە تاعەتی بی پۆح و بی هیزی خۆی دەبینی و تەفسیر و نادلسۆزی و بی نرخی خۆی تەماشایا، جا نەفس لەم حالەدا کەموکوپیی خۆی ون دەکا و کردەوه خراپە ناشیرینەکانی بەباش دەزانی. خۆی گەورە دەفەرمووی: «أَقْمَنَ زَيْنٌ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ».

چاری ئەم نەفسە بەو دەکرێ کە هەمیشە بیربکاتەو لە عەیبەکانی خۆی و شەرمەزاری خۆی ببنیته پێش چاو و ذیکری خوا زۆر بکات و ریز لە موسولمانان زۆر بگری و خۆی بەبچووک تەماشایا بکات بەلکو خۆی گەورە لەو خووه خراپە رزگاری بکات. یەکی لە عەیبە گەورەکانی نەفس ئەوەیە کە هەر هیچ ئیخلاسی نییە یا هەیهەتی و زۆر کەمە و، لەبەر ئەم حالە لەزەت لە تاعەتی خۆی کەم دەبینی، بەلکو جار جار ئەو تاعەت و عیبادەتە لەبەرچاو ناشیرین دەبی و هەر ئەوەتە کە بەدیمەن دەیکا، ئەگینا لە ناوەرۆکدا وەک نەیکردبی وایە. خوا فەرموویەتی: «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى» واتە کاتی کە راست دەبنەوه بۆ نوێژ کردن بە تەمەلی و تەوہزەلی و نابەدلی و بەخا و خلیچکی راست دەبنەوه! دیارە بەهۆی ئەم کەم ئیخلاسییەوه ریا و بەرچاوی و پووپیامایی تیدا پەیدا دەبی و دەبیتە خووی و بەجاری مالی ویران دەبی. چاری ئەم بی ئیخلاسییەش ئەوەیە کە هەمیشە بیر لە گەورەیی خوا بکاتەوه و، بیر لەو بکاتەوه کە خۆی گەورە بی باکە و موحتاجی کەس نییە و بەهیز و توانایە و، هیچ کەس نییە بتوانی بەقەدەر بالی میثوولەیی قازانج بەکەس بگەیینی، ئەگەر خواستی خۆی لەسەر نەبی! کەواتە عیبادەت هەر شایانی ئەوه و دەبی هەر بۆ ئەو بکری.

ئىنسانى ژىر ئەگەر كەمى بىر لەو بەكاتەو كەس ناتوانى قازانچ بەكەس بگەيىنى
و كەس ناتوانى زيان لە كەس بدا بەئىرادە و خواستى خوائ گەورە نەبى و، ئەم جىهانە
هەمووى وا لە ژىر توانا و دەستەلاتى ئەودا، دلى نورانى دەبى و يەكلایى دەبىتەو بو
خو؛ بۆيە زاناكانى ئىسلام فەرموويانە: تىفكرين و بىركردنەو لە ئاسارى توانای خوا
بو ماوہى سەعاتى لە عىبادەتى شەست سالى چاكتەرە.

لە عەيبە گەورەكانى نەفسە لە خو رازىبوون بەھوى ئەووە كە ھاوتەمەنەكانى بە
گوناه كوردنەو خەرىكن و ئەم وا نىيە. ئەم حالە دەبىتە ھوى خو پەسندى و زوو
خاوەنەكەى مالىوران دەكا؛ بۆيە پىويستە خاوەنى ئەم نەفسە تەماشای عەيبەكانى خوى
بكا و، لە بى ھىزى و ناتوانايى و ناتەواويى خوى وردبىتەو و، لە حالى خوى بىزار بى
و پەنا بەخو بگرى لەم خووە ناشىرىنە بەلكو ترسى خو زال بى بەسەريدا.

دەگىرپنەو: رۆژى شەيتانى لەعنەتى لە خزمەتى حەزرتى پىغەمبەردا (د.خ) خوى
دەرخست و عەرزى كرد: من پشتى ئادەمىزادەم بەو شكاند كە گوناھم لە پىش چاويان
جوان كرد و دەستيان داىە گوناھكردن و پىيەو خەرىك بوون. بەلام ئەوان پشتى
ئىمەيان بە تەوبەكردن و لە گوناھ پەشيمان بوونەو شكاند. ئەمجارە ھاتمەو سەريان
و وام لى كردن كە لە خويان رازى بن؛ بەم لەخو رازىبوونە بەتەواوى زال بووم
بەسەرياندا و پشتم شكاندن.

يەكى لە عەيبە گەورەكانى نەفس ئەوہى كە ھەميشە ئارەزووى ئەوہى سەركىشى بكا
لە فەرمانى خوا و لە تاعەت دوور بگەويتەو؛ بو نمونە: كاتى پى دەلى ھەستە نويزى
بكە، وەكو كەوان دىتەوہىك و گرژدەبىتەو و خوى دوور دەخاتەو. چارى ئەم عەيبە
ئەوہى كەبرا نەفسى خوى گىرۆدەى برسىەتى و تىنویتی بكا و دەرگای ئارەزووبازى لە
خوى تەنگ بەكاتەو.

يەكىكى تر لە عەيبەكانى نەفس ئەوہى كە ئولفەت دەگرى بەخەياللاتى نابار و
ناھەموارەو كە ھىچ قازانجيان تيا نىيە، بەلكو ھەندىكيان زيانىشان زۆرە، چارى ئەم
خەياللاتە بەردەوام بوونە لەسەر ناوى خواھىنان و يادكردنى بەجورى لەسەرخوى فەرز
بكا لەباتى ئەو خەيالە بى سوودانە خەياللى باش بكات وەك خەياللى كوردەوى چاك و
گوناه و سەرىچى لە فەرمانى خوائ گەورە. ھەر وھا چارى ئەم عەيبە بەوہش دەكرى
كە ئەو كەسە بىر لەو بەكاتەو كە خوائ گەورە ئاگادارى ھەموو خەياللىكىيەتى، بەم جورە
شەرم بى بەسەريدا و لەم خەيالە بگەپتەو بو سەر خەياللى باش.

یه کیکی تر له عهیبه کانی نهفس ئه وهیه که ئولفه تی گرتوو به فراموش کردنی عهیبی خوئی و ته ماشا کردنی عهیبی خه لکی و تانه لیدان و رق له خه لک ههستان و به سووکی ته ماشا کردنیانه وه. چاری ئه م درده ئه مهیه که ئینسان بهیه کجاری واز له عهیبی خه لکی بیئی و ته ماشا کردنی عهیبی خوئی بکاته خو، ههتا به دگومانیه که می بگۆرئی به گومانی باش دهرباره ی خه لک. له هه دیثایه: «من تتبع أعورة خیه المسلم تتبع الله عورته ثم یفضحه فی جوف بیته». واته: هه رکهس بکه ویته شوینی عهیبی برای ئاینی خوئی، خواش دهکه ویته شوین عهیبی ئه و و هه ر له ناو ماله که می خویدا زهنگی ده زپینی و ئابرووی دهبا.

یه کیکی تر له عهیبه کانی نهفس دهوامی غهقلهت و سووربوونه له سه ر گونا هکردن و هیوای دوور و دریژ له جیبه جی کردنی شتی دنیا یی پروتدا، که به هوئی ئه و هیوا دریژییه وه به خه یالی خوئی ئه جهل له پیش چاوی دوور دهکه ویته وه و واده زانی که زور درهنگ دهمرئی و هه روا دهژی و راده بوئی. چار کردنی ئه م عهیبه به بیر کردنه وه دهبی له سه فهری پاشه پوژ و وه زعی قهبر و بیر کردنه وه له ناگری دۆزهخ و تۆله سه ندنه وهی خوای جهبار و قههار، ههروه ها له بیر کردنه وه دهبی له به سه رهاتی خه لک و مردنی پیر و لاو و دارا و نه دارا و شا و گه دا.

ریوا یهت کراوه: هه زهت (د.خ) سویندی خوار دووه و فرموویه تی: نازانم ماوهم دهبی ئه م پارووه وا له ناو ده ممد قووتی بدهم یا خو له پیش ئه وه دا ده مر م؟!.

ههروه ها له عهیبه کانی نهفسی ئینسانه ئه مه که حیرسی زوره له سه ر ئه وه که خوئی به مرینی و پهیره وی ئاره زووی پر و پووچی نهفسی بکا؛ چونکه به دوا که وتنی ئه مانه ئینسان به ته واوی وه ک مردووی لی دی چونکه سوود له ژیا نی خوئی وه ر ناگری.

چاری ئه م عهیبه ئه وهیه که ئینسان تی بکوشی بو مه نعه کردنی خوئی له م ئاره زووانه ههتا نهفس به ته واوی نا ئومید ببی له م جو ره ئاره زووه خراپانه و به راستی دلنیا ببی له وهی که ناگه رپته وه بو سه ر شتی خیلافی شه رع بی.

له عهیبه کانی نهفسه نه فامی و نه زانی و که وده نی، به راده یی دلی له فیل و حیله بازی شهیتان هیمن بیته وه و ئه و جار شهیتان به هه موو بارئ ته فره ی دها و گیر و ده ی گونا هی دهکا، له گه ل ئه وه شدا که دهیان ئایهت له لایه نی خوای گه وره وه هاتوو بو ترساندن و دوور خسته وهی ئینسان له پهیره وی شهیتان. چاری ئه م درده ئه وهیه ئینسان هه می شه په نا بگری به خوا له مه کری شهیتان.

یه کی له عهیبه کانی نهفس ئه وهیه که هه می شه باسی چاکی خوئی دهکا به راده ییه ک که

زیاتر بی له ئیخلاسی خوئی. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە که تا بوئی دەکری چاکیی ون بکا و باسی نهکا یا بهقهدهر ئیخلاسهکه خوئی دهري بخا.

یهکی له عەیبەکانی نهفس تهركی عیبرهت و کهم ترسییه؛ چونکه دهبینی هی وا ههیه ههزار گوناھ دهکا کهچی خوای گهوره مؤلته تی دها و دهلی: ئەگەر خوا ئەم زهلامه ی خووش نهویستایه ئەوهنده مؤلته تی نهدها و ئەم هه مووه که رهم و بهخششه ی له گه ل نهده کرد. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە که نهفسی خوئی ناگادار بکاتهوه که ئەم مؤلته ته له بهر رهمه تی تایبه تی نییه و له م مؤلته دانهدا خیر نییه، ئەگەر خاوه نه که ی خه ریکی خواپه رستی نه بی و، ئەم جوړه ئینسانانه له رۆژی خویدا پرسیا ریان لی ده کری. له هه دیسی شه ریفدا هه یه ئەحمه قترین که س یه که یکه که روه ی له گوناھ بی و داوای عه فوو له خوا بکا، واته: داوای عه فو به بی په شیمان بوونه وه له گوناھ.

شیخ ئەحمه دی ئیبنوحه جهر فه رموویه تی: شیدده تی نه گبه تی و به دبه ختی ئەمه که ئینسان سووربی له سه ر تاوان و کرده وه ی خراپ و که چی بلی: خوا عه فوو و رهمه، دووره له عه قله وه ئینسان به م دوو که لیمه یه ئیکتیفا بکا و ئیتر دوور نه که ویته وه له گوناھ و تاوان. پیویسته ئینسان هه موو جار ی و هه موو ساتی له بهینی ترس و ئومیدا بی؛ چونکه هه روه کو خوا عه فوو و رهمه (شدید العقاب) و توله سین و تیژه له تیشه؛ که واته ده بی ئینسان هه ر له بهینی ترس و ئومیدا بی، واته هه میشه: هیوای چاکه و ترسی سزا و نازاری هه بی.

رپوایهت کراوه هه زهت (د.خ) فه رموویه تی: هه ر کاتی خوای گه وره نیعمه تیکی به بهنده ی خوئی به خشی و ئەو بهنده یه ده سه ردار ی گوناھ نه بوو چوو نه ناخی گوناھ و تاوانه وه، بزانه ئەو نیعمه ت پیدانه ی ئیستیدراجه و به رزکردنه وه یه هه تا چاک بیخاته خوار و ملی بشکینی. جا له و کاته دا هه زهت (د.خ) ئەم نایه ته ی خوینده وه: «فَلَمَّا نَسُوا مَا نُكْرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ». واته: له کاتیکا ئەو کافرانه په ند و ئاموژگاریی رهمه رانیان فه رامووش کردو گوئیان بی نه دا ده رگای هه موو رزق و رۆزییه کی دنیا ییمان لی کردنه وه، که وتنه ناو ناز و نیعمه ته وه و دلشاد بوون به وه ی پئیان درا، له ناکاودا داگیرمان کردن و که وتنه نیو خه م و خه فه ت و هه سه رته وه.

یهکی له عەیبەکانی نهفس بی موبالاتی کردنه به فه رمانی خوا؛ ده لی: ئیستا جوانم و هیشتا خووشی ژیانم نه چه شتووه، با رابویرم هه ر پیر ده بم ئەوسا ده ست ده که م به

عیبادهت و خواپهرستی! ئا بهم فیله شہیتانییہ تہفرہ دہخوا و دہخہلہتی! چاری ئہم عہیبہ بیرکردنہوہیہ لہوہ کہ ہر فرمانی لای خواوہ ہاتووہ ہمووی قازانجہ و خیری ئادہمزادی تیدایہ؛ بویہ فرمانبہرداری خوای گہورہ و پہرہستن و بہگویی کردنی بہختیارییہ و نافہرمانبہرداری خوا و بہگویی نہکردنی بہدبہختی و مالویرانییہ. گہنجہکان لہ پیرہکان زورتر دہمرن. بہکام نیشاندہ دہزانی کہ تو جوانی نامری؟ کہوایی چاک وایہ ماوہی لہ کیس چوونی و ہختت نہدہی و ہر کاتی ئہمریکی خوایی ہات، گورچ قولی لی ہلمالی و بہقہدہر توانا جیبہجیی بکہیت. وتوویانہ: «الوقت سیف قاطع أن لم تقطعه قطعك». واتہ: کات وک شیرئ برندہیہ نہپیری، دہتبری، واتہ: ئہگہر تو بہسہرخوتدا زال نہبی و لہ کاتا تاعہتہکەت نہکەہی ئہو کاتەت لہکیس دہچی و بہخویرایی دہروا.

یہکی لہ عہیبہکانی نہفس ئہوہیہ کہ ئینسان خوئی بہ ئینسانی چاک و کردہوہباش نیشان دہدا، کہچی بیروباوہری دہروونی و خہیالاتی دلئی باش نییہ. ئہم جورہ ئادہمیزادانہ لہ لای خوا ناشیرین. چاری ئہمہش ئہوہیہ کہ ئینسان واز لہم جورہ خو دہرختنہ بئی، واتہ: بہشئوییہکی راستی بزئی و شتی زیادہ بہخوئیہوہ نہلکئی. لہ ہدیسسی شہریفدایہ: «کفی بالمرء شراً أن یری الناس انه یخشی اللہ تعالی وقلبه فاجر». واتہ: بو خراپیی ئادہمزاد ئہوہ بہسہ کہ خہلکی وہہای سہیر بکہن کہ لہ خوا دہترسی، کہچی دلئی تاوانبار و لہ حەق لادہر بی!

یہکیکی تر لہ عہیبہ گہورہکانی نہفس ئہوہیہ عاشقی لہکیسدانی و ہختی خوئیہتی، بہہوئی خوخریک کردنہوہ بہشتی ہیچ و پووچ و بی نرخہوہ. چاری ئہم دہردہ ئہوہیہ کابرا بیر لہوہ بکاتہوہ کہ ژیان و ماوہی ژیان شتیکی زور کہم و سنووردارہ و لہ ہموو شتی خووشہویستترہ، کہوایی حەق وایہ لہ شتیکیا سہرف بکری لہ لای خوای گہورہ بہنرخترین شت بی، وک ناوی خوا بردن و بیرلیکردنہوہی و پہرستن و بہگوئیکردنی. بیگومان ہموو بازرگانی کہ سہرمایہکی بہنرخی ہبی لہ مالیکدا سہرفی دہکا کہ لہو رپژدہا لہ ہموو شتی بہنرختری، لہ شتیکیا سہرفی ناکا دووربی لہوہدا ئاخو بہقیمہتہ یان نا؟ چونکہ حہزرت (د.خ) فہرموویہتی: «دع ما یریک إلی مالا یریک» واتہ: واز لہو شتانہ بئہ کہ دہتخنہ دوو دلئیہوہ و پرویکہرہ ئہو شتانہ کہ راست و پھوان و بی پیچ و پھنان و ناتخنہ دوو دلئیہوہ. یہکی لہ عہیبہکانی نہفس تہبیعت گہرمی و توورہیییہ. خاوہنی ئہم عہیبہ بہ گہلی دہردی کوشندہ گیرودہ دہبی و ہہمیشہ لہ بارہگای خوا و بہندہکانی خوا ناشیرینہ.

حہدیسسی شہریفہ: کہسی ہاتہ خزمہتی حہزرت (د.خ) عہرزی کرد: وہسیہتم بو بکہ چی

بکەم و چی نەکەم؟ فەرمووی «لا تغضب» واتە: رِق مەگرە و توورپ مەبە، رِق ئینسان لە فەوتانەو نزیك دەکاتەو، لە کاتی ئینسان توورپ ببی و رقی هەلسی شەیتان بەسەریدا زال دەبی. چاری ئەم عەیبە بێرکردنەو هیه لە توانا و دەستەلاتی خوا کە بەو هەموو دەستەلاتەو چۆن چاوپۆشی دەکا لە بەندە خۆی و بەخۆی دەکا؟. لە هەدیسێکی تردا پیغمبەر (د.خ) زەممی رِق و توورپیی کردوو و فەرموویەتی: کەسی ئاگای لە خۆی بی کە رقی بەسەردا هات ئەگەر پراوەستابوو با دابنیشی، ئەگەر دانیشتبوو با راست بێتەو یا دەستنویژ بگری تا ئەو حالە لەسەر دەردهچی و لە شەرپزگار ببی.

یەکی لە عەیبەکانی نەفس حەز لە درۆ کردنە. بێگومان ئەم حەز لە درۆکردنە، بێجگە لە زیانە ئاینییەکان و زیانی ناو کۆر و کۆمەلانی خەلک، هۆی لاتی و داماری و گەداییشە. من باسی ئەم زیانەم لە نامەییەکی تایبەتیدا نووسیوە. هۆی درۆکردن زۆرن، بەلام سیانیان کە زۆر باون ئەمانەن: یەکەم رازیکردنی خەلک. دووهم داواکردنی حورمەت و ریز لە لایەنی ئەوانەو. سێیەم زۆرکردنی دەسکەوت. لە هەدیسێ شەریفیادە: «أَنْ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَالْبِرُّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ. وَالْكَذِبُ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَالْفُجُورُ يَهْدِي إِلَى النَّارِ». واتە: راستی و راستگویی ئینسان بەرەو کاری باش دەباو، کردەوی باشیش بەرەو بەهەشت. هەروەها درۆ و درۆزنی بەرەو کار و کردەوی خراپی دەباو، کردەوی خراپیش بەرەو دۆزەخ. دیارە راستی دل پووناک دەکاتەو و دلی پووناکیش بۆ کاری باش هەلدەسوورپی، هەروەها درۆ دلی ئینسان تاریک دەکات و دلی تاریکیش زۆرتر کاری ناشیرینی لێو پەیدا دەبی. ئاشکرایە ئەنجامی یەکەم بەهەشتە و هی دووهم دۆزەخ.

هەروەها لە عەیبەکانی نەفسن (بخل) و (شح) و (خسه). مەعنای بوخل، پژی و شوح چرووکی و پیسکەیی و خیسسه، دوونییه. ئەمانە هەموو لە دنیاخواییەو پەیدا دەبن و، لە هەموو جۆریکی، کە هەموویان شتیکی وەختین و بی دەوامن و ناپایەدارن و، ئەگەر لە ژیا نیشدا پایەدار بن، بۆ پاشەرۆژ سوودیان نییه. دیارە شتی کە سوودی هەر تەنیا بۆ دنیا بی ئەو نرخە نییه کە ئینسان خۆی بۆ خراپ بکا. بەللی سامان و کەش و فشی دنیا بۆ کەس پایەدار نییه، بەلام ئاین و بەختیارییەک لە ئاینەو پەیدا بی، نابێتەو. بێگومان شتی کاتی و پراو و شتی هەمیشەیی و نەپراو، هەر خویان یەکە. مەشهورە: ئەم دنیا یە حەرمانەکی عەزابە و حەلالەکی حیسابە و ئینفاقی، واتە سەرفی لە رپی خوادا، سەوابە. کەوا یە ئەو هۆی بی زیانە لە سامانی دنیا، پەیدا کردنیەتی لە رپیگەیی حەلالەو و لەگەل سەرف کردنی بۆ رەزای خوا. پیویستە ئینسانی هوشیار باوهری و هەبابی کە خوی گەرە، خاوەنی هەموو رزق و رۆزییەکە و خەزینەیی خوا هەرگیز تەواو

نابی و ئینسان دەبی بەچاونه ترسی و دل فراوانییەوه مائی دنیا سەرف بکا وەکو
حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «أنفق یا بلال ولا تخش من ذي العرش إقلالا». واتە: ئەی
بیلال ئەم ماله سەرف بکە و لەو مەترسە کە خوای گەورە کەمی بکاتەوه.

شیخ ئەحمەدی ئیبنوحەجەر، رەحمەتی خوای لی بی، لە لاتی و گەدایی ترسانی
بەیهکی لە گوناھە گەورەکان ژماردووه. من لە نامەی سەخاوەتدا باسی زەممی بەخیلیم
زۆر کردووه. هەروەها لە قورئانی پیرۆزدا لە نزیکەی صد و پەنجا ئایەتدا زەممی
بەخیلی و پزندی کراوه و بەعیبی ئادەمیزاد دانراوه.

یهکی لە عەیبەکانی نەفس توولی ئەمەلە، واتە: ئاوات و تەمای دووردریژ کە
ئەنجامەکە هی هەلپەیی بیجی و لە ئەندازە بەدەرە بو کۆکردنەوی سامانی دنیا. چاری
ئەم عەیبە ئەویە ئەو ئینسانە بیر لە نزیکەی ئەجەلی بکاتەوه. لە حەدییی شەریفیایە کە
پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: بەخوا قەسەم ئەو پارووه نانه کە لە دەممایە نازانم بۆم
قووت دەدری یا لەپیش قووتدانیدا دەمرم؟.

خۆشەویستم! ئینسان دەلی: سالیکی تر ئەمە ئەکەم ئەو دەکەم و دوو سالی تر تەوبە
دەکەم و ریگەیی خواپەرستی دەگرم، کەچی بەئەمری خوا ئەوەندە پی ناچی دەمری، نە
بەمرازە دنیاوییە کە هی دەگا و نە تەوبە کەشی دەکات! جا لەبەر ئەم جوړە رووداوانە نابی
ئینسان بەتەمای دریژ مەغرور ببی و، پیویستە بەپەلە هەر کاریکی خیری هەیه
زوبەزوو جییه جیی بکات و دواي شەیتان نەکەوی و بەفروفتی ئەو بایی نەبی و
هەلنەخەلەتی؛ چونکە بەلینی شەیتان هەمووی درۆیه؛ خوای گەورە فەرموویەتی:
«يَعِدُهُمْ وَيَمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا».

یهکی تر لە عەیبەکانی نەفس بایی بوونە بەمەدحی خەلک، تەماشای دەکەیی ئینسانی
عادەتی وەها هەیه، خەلکی ئەوەندە تەعریفی دەکەن و بەبالایدا هەلەدەن خوی لی
دەگۆرپی و خوورپوشتی نابار و کردەوه و وتاری ناھەمواری خوی لی ون دەبی و مەدح
و تەعریفە کە هی خەلکی لەلا دەبیتە شتیکی راست! چاری ئەم جوړە عەیبە ئەویە
بیریکاتەوه لە حالی خوی هەتا بۆی دەردەکەوی کە خوی عەبیدارە و، خەلکی یا لەبەر
نەزانین یا لەبەر بەجیھێنانی ئارەزووی خویان ئەوجوړە مەدحی دەکەن. جا کە بەدل
و بەراستی بیری لە حەقیقەتی حالی خوی کردەوه، شەرم دەبیری و خەجالەت دەبی و
دەگەرپیتەوه بۆ سەر راستە ریگە و بو چاککردنی خوی و خزمەتی خەلک تی دەکوشتی.

یهکی لە عەیبە گەورەکانی نەفس حەسەدە، یەکی لە هۆیەکانی حەسەدەردن کەم

شەفەقەتییە دەربارەى موسلمانان. بیگومان ئەم حەسەدە کابرا رادەکیشتی بەرەو دوژمنایەتی لەگەڵ خوای گەورە (أعازنا الله!) دەلی: بۆچی ئەو نیعمەت و پایەتە داووە بەفلانەکەس. دیارە مەعنای دوژمنایەتی لەگەڵ خوا ئەوەیە ئەو نیعمەتە کە خوا بەوی داووە، نرخ و گرینگی نییە و ئەنجام بەو نیعمەت و بەشی خوایە رازی نابێ کە بە لوتف و میهرەبانیی خۆی پێی بەخشیووە!

یەکی لە عەیبەکانی نەفس داوای عەفو و چاوپۆشییە لە خوا لەگەڵ دەوامکردن لەسەر گوناھ و وازلی نەهینانی! شیخ ئیبنو حەجەر، رەحمەتی خوای لی بی، فەرموویەتی: سووری لەسەر گوناھ و داوای لیبووردن و چاوپۆشی نیشانەى نەگەتییە. رپوایەت کراوە لە عەقەبەو (ر.خ) کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «إِذَا رَأَيْتَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعْصِيَتِهِ مَا يَحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتِدْرَاجٌ. ثُمَّ تَلَا: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُخَذْنَا مِنْهُمْ غَوَّاهُ فَكَاذِبُونَ» یعنی: آیسون من کل خیر. «رواه أحمد بن حنبل». چاری ئەم دەردە ئەوەیە ئەو کەسە، بێرلەو بەکاتەو کە خوای گەورە، (جل جلاله) بەلینی داووە بەعەفوی گوناھی ئەو کەسانە کە بەدل و زمان لە خوا دەپارێنەو و تکای لیبووردن دەکەن و خۆیان بەتاوانبار دەزانن، نەك بۆ ئەوانە کە بەردەوام نوقمی گوناھن. بەلینی لیبووردنی بەوانە داووە کە تەوبە دەکەن، نەك بەوانە کە خەریکی شەقاوەتن. خوای گەورە دەفەرموی: «وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ».

یەکی لە عەیبەکانی نەفس حیرسە لەسەر کوکردنەوی مالی دنیا و پاش کوکردنەوی مەنەکردنی لە خەلک. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە کە بەدل بێرکاتەو ئەگەر ئەو ماله مەنە بکا لە خەلک بەجاری خوا و خەلقى خوا عاجز دەکا لە خۆی و، ئەگەر بەشی خەلقى لی بدا بەجاری خوا و خەلقى خوا لە خۆی رازی دەکا. بیجگە لەمە ئەوەی کە نایدا بەخەلق و بۆ خۆشی سوودی نابێ، چونکە هەروا دەفەرموی یا ئەگەر بمینیتەو بە میراتبەرەکانی دەگا و سوودیکی لەوانەو دەست ناکەوێ. لە حەدیتایە کە حەزرت (د.خ) بەهاورپییەکانی فەرموو: «أَيُّكُمْ مَالٍ وَارْتَهَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ؟ قَالُوا: لَيْسَ مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا وَمَالِهِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالٍ وَارْتَهَ. فَقَالَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا قَدِمْتُ مَالِكٍ، وَمَالٍ وَارْتَهَ مَا آخِرَتْ» واتە: ئەوەی کە لەپیش مردنی خۆتدا بەدەستی خۆت دەیدەى بەفەقیران لە رپگای خوادا ئەو مالی خۆتە و، ئەوەی کە سەرفی ناکەیت و دەمینیتەو هەتا دەمری ئەو مالی میراتبەرەکانتە. خۆشەویستەکەم! لەو حەدیتە شەریفە وردبەرەو کە چەند بەلاغەتی تێدایە؛ لە جوملەى دوایدا دەبووا بیفەرماوایە: «وما آخرت مال وارثك» لەسەر تەرتیبی جوملەى پیشەووی، کەچی فەرموی «وما مال وارثك ما آخرت» هەتا ئیشارەت بی

بۆ ئو ئو مالهى كه نايبه خشى و ناشىخوى، ئو به مالى ميراتبهر حسيب دهكرى؛ چونكه نه له كاتى ژيانندا و نه له كاتى مردندا و نه له پاش مردن سوودى بۆ تو نايى! يهكى له عهيبه گوره كانى نهفس، بهردهوام هاوپرپيى كردنى ئو كه سانهيه كه له خواپهرستى و عيبادهتووه دوورن و پشتيان كردووته ئاين و هميشه له گه ل گوناھ دان. هاوپرپيه تيبى ئم جوړه كه سانه گه لى زيانى ههيه؛ يه كه م دهبيتته هوى گومانى ناشرين بهو كه سانه كه رفاقتى خراپان دهكهن. دووهم ئو وهيه ئو هاوپرپيه تيبه دهبيتته هوى رازيبوون به كردهوى ئوان؛ چونكه وهك تاقى كراوتهوه هتا كه سى هه لسوكهوت و رهوشتى يه كيكى به لاوه جوان نه بى ناتوانى به بى ناچارى و بهدهوام هاوپرپيه تى و براده ريبى په سندن بكا.

له كتيبى (أنيس المتقطعين) دا هه ديسى ريوايهت كراوه دهفه رمووى: يهك سهعات هاوپرپيه تيبى ئاده ميزادى خراپ، زيانى له وه زياتره كه سه د گورگى برسى به ره ل لاى ناو مه ر و مالآتى فه قير و هه ژار بكرى. چارى ئم عهيبه بىر كردنه وهيه له نه جامى ئم هاوپرپيه تيبه؛ ئايا بيجگه له گوناھ سوودى ترى ههيه يا نه؛ بيگومان ئه گهر سوودىكى هه بى برپيه تيبه له رابواردن و پايه به رزيان له ماوه ييه كى زور كه م و بى نرخدا و، له هه مان حالدا دهبيتته هوى خواردنى مالى هه رام و ره شبوونه وهى دل و دوور كه وتنه وهى له عيبادهت و خواپهرستى.

يه كيكى تر له عهيبه كانى نهفس ئو وهيه كه بهدهوام غافل بى له خواى گوره. به لى خواى گوره زهممى كافرانى به وه كردووه كه بهدهوام له خوا غافلن. چارى ئم عهيبه بىر كردنه وهيه له وه ئو خوايه كه ئاگايى له نه حوالى هه موو كه س ههيه كه ته ماشاى ئو غه فله ته بكا كه خاوه نه كهى له ژماره ي غافلاندا ده نووسى و، ئم غه فله تهى دهبيتته هوى ئيقدام كردن له سه ر گوناھ و تاوان.

براكان! ته ماشاى حالى خوتان بكه ن كه بى ئاگايى هويه بۆ گوناھ و هو ييه كى بنه رپه تيبه بۆ نزيك بوونه وه له كو فر و ئينكار و شتى تر؛ ته ماشا بكه ن خواى گوره ئه هلى غه فله تى له گه ل كافراندا باس كردووه واته: بى ئاگايى له كافربوونه وه نزيكه.

براكان! باش وردببنه وه له قورئانى پيروزدا خواى گوره ئو وهى ده رختوووه كه پيوسته ئينسان بيپه رستى و عيبادهتى بۆ بكا كه هه ندى عيبادهت له عومرا تا قه جار يكه و هه ندى كى سالى جار يكى هه ندى كى ترى له چه ند كاتى تا يبه تيدا دهكرى. به لام زيكر و يادى خوا و لى غافل نه بوونى له هه موو كاتى كى عومردا و له هه موو حال يكددا له ئينسان داوا كردووه: له

پاوهستاندا، له دانیشتندا، له پاكشاندا، واته: نابې بهندهی خوا هرگیز له یاد و باسی خوا غافل بې و، پېویسته همیشة له دلیدا جیگیر بې و ویردی سر زمانی بې. جا من بهخوای گهوره سویندتان ددهم ئەمه عاقل و ئینسافه که لهگهل ئەم هممو ئاموژگاری و بیدارکردنه ودا له لایه نی خواوه هیشتا ئیوه ئەوهنده له خوا بې ئاگابن و، بهدریژی شە و پوژ ئەم ژبانە بهنرخه ی خوټان له ناوبه رن و له واته ی پروپوچ و کرداری ناهه موارا سهرفی بکه ن؟! بو له م خهوی بې هوشیبه خه بهر نابنه وه؟ ده روو بکه نه خوای خوټان و یادیک و زیکر و فیکری بو خوټان جیبه جی بکه ن و هویه کانی بهختیاری دواپوژتان ناماده بکه ن. من له م بابته وه ئەوهنده هه سره تم هه یه که به چهند ته به ق کاغه ز نه نووسری! جا نازانم ئاخو ئیوه هه ر له سه ر خوووره وشته عاده تیبه که ی خوټان ده بن، یاخو ده گه پینه وه بو ئەو زیکر و یاده که خوای گه وره حه زی لی ده کا و بو خوټان به سووده و هوی بهختیاری نه برهویه؟.

یه کیکی تر له عه یبه گه وره کانی نه فس ئەوه یه هه ندی که س ته رکی کاسبی ده کا یا له به رته وه که خوی گه وره کردوه! یا له به رته وه که به سوالکردن پازی ده بی، له گهل ئەوه شدا که توانای کاسبی هه یه! نازانی سوالکردن بو مال زورکردن گونا هه و به قه ده ر گونا هه گه وره کانی تر گه وره یه! حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: هه رکه سی تاقه ده رگایه که له خوی بکاته وه به هوی سوال و ده روژه کردنه وه، خوای گه وره حه فتا ده رگای فه قیری و لاتی له سه ر ده کاته وه، واته: گیروده ی هه ژاری و نه دارایی ده بی.

یه کیکی تر له عه یبه کانی نه فس ئەوه یه که کاتی شتی به داماوئ بد، ئەو شته به زور ده ژمیری و ده یکاته منه ت به سه ر ئەو داماووه. چاری ئەم عه یبه ئەوه یه ئینسان بیربکاته وه که خالیق و پازق هه ر خوایه و، ئەوه ی به ده ستیه وه یه موک و مالی خوایه و، ئەوه ی به فه قیر و داماوئ ده دا هه ر هی خوایه. که واته ئەو مالە خوا پیی داوه نه که ئەو، ئەوه نده هه یه که له سه ر ده ستی ئەودا گه یاندوویه به و، هه تا ببی به هوی پاداشتی چاکی پوژی قیامه تی؛ که وایی پېویسته گه لی سوپاسی خوا بکا که ده ستی ئەوی کردوه به هوی کردنی ئەو خیره و پاداشتی چاکی پوژی دواپی پی به خشیوه. که مادام کاره که ئاوابوو ئەوا رهوا نییه منه ت به سه ر ئەو داماوهدا بکا که شتی پی داوه!

فه رمووده ی حه زره ته (د.خ): «من لم یشکر الناس لم یشکر الله» ئەم فه رمووده جوانه دوو مه عنای هه یه. یه که م: هه رکه س به رامبه ر به نده کانی خوا حه ق نه ناس بې ئەوه ده رباره ی خوای گه وره ش هه ر حه ق نه ناسه و هی ئەوه نییه پیایوی گه وره یا خانه دان گلهی لی بکا. دووه م مه عنای ئەوه یه که له پوژی قیامه تدا به فه رمانی خوا به نده پیی حازر ده کری و خوای گه وره پیی ده فه رمووی: ئەری فلانی! خو فلان که س گه لی خزمه تی

تۆی کرد، ئەى تۆ بۆ جارئ له جاران سوپاسيكت نه کرد؟! بهندهكه له وهلاما عهرزى دهكا و دهلى: خواى گهوره! ئەو ماله مالى تۆ بوو نهك هى ئەو ئيتر چ حهقى ئەوهى ههيه سوپاسى بكرئ؟ جا خواى گهوره دهفرموئى: وا منيش سوپاسى تۆم رەت كردهوه، چونكه تۆ سوپاسى يهكيكت تەرك كردهوه كه بههوى ئەوهوه ئەم بهرهكهتهت پى گهيشتوه.

يهكى له عهيبهكانى نهفس ئەوهيه كه ههميشه حەز دهكا له كهيف و خوشيداى، كهچى خواى گهوره له قورئانى پيرۆزا فرموويهتى: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ». ههروهها له ههديسى شريفدايه: «كان رسول الله، صلى الله عليه وسلم، دائم الأحزان متواصل الفكرة». ههديسكى تريش ههيه دهفرموئى: «أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ كُلَّ قَلْبٍ حَزِينٍ». چارى ئەم دهره ئەوهيه مرؤف بيربكاتوه له مردنى خوى و تهماشاي كهموكورى و ناتهواويى تاعهت و عيبادهتى خوى بكا و، سهرنجى ئەوه بدا كه ئەنجام و چارهنووسى نادياريه، ئاخۆ به بهدبهختى دهروا، پهنا بهخوا، يا به بهختيارى؟ جا مادام بهراستى ئەمانه بينيته پيش چاوى خوى ئيتر ئەو شادى و خوشيهى له دلدا نامينى و كهمى ترس پهيدا دهكا و له سهركيشى و له خويابى بوونهكهى دهگهريتهوه.

يهكى له عهيبه گهورهكانى نهفس ئەوهيه ئەگهر ههزار عهيب لهخويدا ببينى و سهد جار ههلاخيسكى پينهيبى بۆ خوى دهوژيتهوه و تهئويليكى دهكا و چاوى لى دهپوشى ههروهك هيج پرووى نهداى! چارى ئەمهيش ئەوهيه كه ورد ببهتهوه لهو كاره خراپهى كردوويهتى، ئەگهر يهكيكى تر بيكردايه بيگومان بهگوناه دهزانرا كهوابى بۆ ئەويش گوناهه، ئەمجار دهست بكا بهتويه و له خوا پارانهوه و پهشيمانى له تاوان؛ چونكه نهفس ههه لهسهر چاوپوشى برؤا دهفتهوتى و بههيلاكدا دهچى. شىخه گهورهكان فرموويانه: ئەم بهلايه بهلايهكى گشتيه و گهلى كهس پيهوه گيرۆده بووه.

يهكى له عهيبهكانى نهفس ئەوهيه ههندى حالى قودسى بۆ ههندى له سالحان پهيدا دهبى له ههندى كاتى تايبهتيدا و ئەو ئينسانه پى بايى دهبى و وادهزانى بووته وهلى و مهغروور دهبى، بۆ نموونه له حالى تايبهتيدا كهسى ديتته لاي دهلى، من حهزرهتى عهبدولقادرى گهيلانى، يا شاهى نهقشبهندم و من له تۆ پاريم! ئەمانه زۆر مسيبهتن... خواى گهوره لهم عهيبانه بمانپاريژئ (بفضله ورحمته). بيچگه لهمانهيش عهيبهكانى نهفس زۆرن (أعاذنا الله تعالى منها).

سوپاس بۆ خواى گهوره، پۆژى سيشه ممه (٢٩)ى مانگى (ذى الحجة)ى كۆچى،
رېكهوتى ٢١ - ١١ - ١٩٧٦ى زاينى له تهرجه مەى ئەم نامهيه بوومهوه.

ناممى چل و حموتهم

باسى تهوبه و له گوناھ پەشيمانبوونهوه دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله. وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم لقاء الله.

لهپاش ئەمانه ئەى برادران! ئەى موسلمانان! ئەى موریدانی ریبازی قادری و نهقشبهندی! بزائن یهکهه ههوار له ههوارهکانی رپرهوانی ئاین و یهکهه پله له پلهکانی ئەوانه‌ی به‌دوای ئایندا ده‌گه‌رپین، ئەوانه‌ی که ده‌یانه‌وی له سزای خوا پرگار بن، تهوبه‌کردن و پەشیمان بوونه‌وه‌یه له گوناھ. رپره‌وی موریده‌کان به‌بی تهوبه هه‌رگیز نابێ. ئەى خه‌لکی زانا و خوینه‌وار! ئەى هه‌رهمه‌ی موسلمانان! زۆر چاک بزائن که په‌روه‌رگاری جیهان له گه‌لی ئایه‌تی قورئانی مه‌زندا فه‌رموویه‌تی که هه‌ر دهرد و به‌لای بیته سه‌ر ئاده‌میزاد هه‌موو له گوناه‌کردن و تاوانباریه‌وه پووی تی ده‌کا. ئەوانه‌ی تاوانبارن، تو‌له‌ی تاوانه‌کانیان له دنیا‌ی پۆشندا ئەوته که به‌دهرد و نه‌خۆشی و به‌لا و ئازاری ده‌نیاییه‌وه گیرۆده‌ بن وهک ئیش و نه‌خۆشی و گه‌دایی و بی پیت و به‌ره‌که‌تی بزق و رۆزی و بی به‌روبوومی کشتوکال و باغ و بیستان.

له هه‌دیسی پیغه‌مه‌ردا هه‌یه (د.خ) که هه‌ر کۆمه‌لێک و هه‌ر چینی له ئاده‌میزاد زیناکردن و بی نامووسی له‌ناویاندا په‌یدا‌بێ و په‌ره‌ بستینی خوای گه‌وره به‌ به‌لای گرانی وهک وه‌با و تاعوون و ئیش و نه‌خۆشی و بی بارانی گیرۆده‌یان ده‌کا. به‌تایبه‌تی له هه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه که له نه‌دانی زه‌کا و له خیانته‌تی کیشانه و پێوانه‌وه بی بارانی و قاتوقری په‌یدا ده‌بی و پیت و به‌ره‌که‌ت له زه‌ویدا نامینی. هه‌روه‌ها به‌هۆی بی شه‌رمیی ئەولاد له‌گه‌ل دایک و باوکدا و به‌هۆی برینی پێوه‌ندی په‌حم و خویشایه‌تی عومریان کورت ده‌بی و به‌ره‌که‌ت له بزق و رۆزیاندا نامینی و ژانیان له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی و، سته‌مکاران به‌سه‌ر خه‌لکدا زال ده‌بن و کۆمه‌ک و یارمه‌تی ئەه‌لی سته‌م و زۆردار ده‌دری دژی هه‌ق په‌وان و پیاوچاکان.

له حەدىسى شەرىفدا ھەيە كە پاداشى گوناھکردن و تاوانكارى سى شتە، يەكەم: سستى لەتاعەتكرندنا. دووم: تەنگىي گوزەران. سىيەم: لەزەت لى تىكچوون واتە: ھەر لەزەت و خووشىيەك بۆ ئىنسانى گوناھبار ھەلكەوى شنىكى لى تاین دەبى و ئەو خووشى و لەزەتەي لى تال دەكا.

ئەم سى شتە تەنيا جەزاي دنيايە و بىجگە لەمەش لە پۆزى دوايشدا چەندەھا جۆرى سزا و ئازار و پەريشانى ھەيە سەربارى سزاي گۆر.

خوای گەورە لە قورئاندا دەفەرموى: ئەگەر لە حەق سەندنا بەپىي لوتف و مېھرەبانىي خۆم موعامەلەم نەكردايە و پەلەم بكردايە گيانلەبەرم لەسەر زەويدا نەدەھيشت، يا بەھوى گوناھەو، ياخود بەھوى شووم و نەگبەتیی گوناھەو ھەلەمەكەم ويران دەكرد. ھەر ھەھا حەزەت (د.خ) فەرموويەتى: «الذنب شؤم على غير صاحبه». واتە: گوناھکردن بۆ غەيرى خاوەنەكەشى نەگبەتییە و، ھەر ھەكو دەبیتە ھوى سزا و ئازارى خاوەنەكەي، دەشبیتە ھوى نەگبەتى و مالىورانى بۆ خەلكى تريش. بىجگە لەمانە ئىنسانى تاوانبار و خراپ (زۆر جار) (غالباً) دلتەنگە و ناوچا و تاريكە و لە ناو كۆمەلى موسلماناندا سووك و چرووكە و، لە دادگای شەرعدا شايبەتیی قبوول ناكري و شەيتان بەسەر دلیدا زال دەبى و دەيخاتە دلپەو كە گوايا ئيتەر تەوبەي لى قبوول ناكري! ئىنسان خاوەن ھىمەت بوو و تەوبەي كردو لە گوناھ پەشیمان بوويەو، ئەو بەھوى پىروزي تەوبەكەيەو خوا تەوفىقى دەدا، بۆ خواپەستى و تاعەت و نوورى دين لە ناو چاوانيدا دەدرەوشیتەو و ھەموو ئەندامەكانى حيسس و ئەندامەكانى ترى لەشى ھىزيان تيا پەيدا دەبى بۆ عىبادەتكردن و، لە دادگای شەرعيدا لە كاتى پىويستى شايبەتيداندا شايبەتى لى قبوول دەكرى. ديارە ئەم جۆرە سەربەرزىيە بەسە بۆ موسلمان.

له حەدىسى شەرىفا دەفەرموى: خوای گەورە غەيوورە و بەغیرەتە لەسەر ئەھلى گوناھ و تاوانباران و ھەدەي داو بەوانە كە تەوبە دەكەن بەرپزگارى، وەكو فەرموويەتى: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واتە: ئەي خاوەن باوەرەكان ھەمووتان بەشپۆھيەكى گشتى بگەرپنەو بۆ لای خوای گەورە، بەلكو لە ئازارى پاشەپۆز پزگار ببن. ديارە ھىچ شتى نييە مەنعى گوناھباران بكا لە تەوبە مەگەر دلپەشى و پۆچوون بەناو ئارەزووى نەفسدا، يا پالدانەو لەسەر مېھرەبانىي خوا و چاويوشى لە گوناھ (واتە: تەنيا رجا بە بى خوفا).

پيوایهت كراوه: چهرخى دى بهسەر ئوممهتدا له بهر پینج شت، پینج شت فهراموش دهكهن؛ له بهر ههز له گونا هكردن تهوبهيان له بهر دهچیتهوه. له بهر خو شويستنی سامان، حیسابی پوژی قیامهتیا له بهر دهچیتهوه. له بهر ههز له ژيانكردن، مردنیا له بهر دهچیتهوه. له بهر ههز له رابواردنكردن وهزعی ناوگورپیان له بهر دهچیتهوه. له بهر خو شويستنی خهلق، خو شويستنی خالقیا له بهر دهچیتهوه. شیخ ئیبینو ههجهر فهرموویهتی: ئەو كهسه كه پرووی له گونا ه بى و دستبهردار نه بى، ئەوه خوا غهزه بى لى گرتووه و بو نهگبهتی و مالویرانی داناوه و ئەو كهسه له هه موو بى هوشى بى هوشتره. له هه دیسی شهرفدايه: كاتى دل بهم نه خو شیا نه ویران بوو، هه موو ئەندامى له شى ئینسان خراب و بى كهك ده بى؛ چونكه دل سهردارى له شه و دیاره كه سهردار ساغ بوو، سوپا ساغ ده بى و كه سهردارىش ناساغ بوو، ئەوا سوپاكهش ناساغ ده بى، واته: ئیشوكارى نارېك ده بى. بوچی نه تانبیستووه: «الناس على دين ملوكهم»؟! بویه زور پيوسته ئینسان هه میسه خه ريكی ده رمانى دلى خو بى.

وتوویانه: به ده به ختی و مالویرانی شهیتانی له عهنتی له پینج شتهوه بوو؛ یه كهه پى له تاوانى خو نانا. دووه له بهر ئەو پى لى نه نانه په شیمان نه بوویه وه له تاوان. سییه هه له بهر ئەوه ویش سه رزنشتى خو نه كرد. چوارهم ته وه ی نه كرد. پینجهم نا ئومید بوو له په حمه تی خوى گه و ره. به لام هه زه رته ئادهم (د.خ) به پینچه وانەى ئەم پینج سیفه تانه په فتارى كرد بویه به ختیار بوو.

خوى گه و ره فه رموویه تی: «وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ». واته: ریزگرتن له و سنوورانه خوا دای ناو و دووركه و تنه وه له و شتانه هه رامى كردوون، چاكترين شته لای باره گای خوا بو ئینسان و باشترين پادا شتی له دوايه. له راستییدا نرخ دانان بو گونا ه و بولى دووركه و تنه وه و لى ترسانی، ده بیته هوى وان له گونا ه هینان، به لام به سووكى و بى نرخى ته ماشا كردنى ده بیته هوى پيوه گیرۆده بوونى.

براكان! نه خو شیهك په یدا ببى هه موو كهس تى ده كو شى بو چاره كردنى به هوى دكتورى خاوهن فام و ده رمانى به سوود. زور جیى سه رسوورمانه كه هه موو لایى گیرۆده ی ده ردی نا هه موار و سیفه تی نابار و كرده وه ی ناشیرین كه چى كهس نییه بیدار بیته وه و هه لى بدا، بو ده رمانى ئەم ده رده به هوى ته وه كردن و ته ركى ئەو كرده وه كه هوى به ده به ختی ئینسانه.

براكان! نهخوښى و ناساغى لهش وهكو نهخوښى نهفس نبييه؛ چونكه نهخوښى لهش هموو كاتيكي دهبيته كهفارهتى گوناههكان، كه م يا زور، تا له نهجامدا كابر دهرمى يا رزگار دهبى. كهوابى دهرد و نهخوښيهك كه زور نابار بى دهردى نهخوښى نهفسه بهووى خوورپهوشتى ناپهسندهوه وهكو كوفر، پهناپهخوا، يا خو بهگهوره زانين و لهخوبايى بوون يا هسوودى يا فتنهپى و پرژدى. ههروهها دهردى گوناهه گهورهكانه وهكو ئينسان كوشتن و زيناكردن و هرام خواردن و تهركى واجيبهكان و تيكل بوون لهگهله هرامدا. ئەمانه يهكه م: ئيمانى ئينسان دهفتهوتينن يا وهكو تالى شارى، كه تهنانهت بكرپته ههنگوينيش تالى دهكا، پاداشى عيبادهت لادهبهن. دووهم: تاوان بهرهكته و جوانى له رزق و پوزى و ژيان و ژيوار ههلهدهگرى.

براكان! وهك چون دهولهمندهكان كاتى گيرودهى ناساغى بين جورج دهرپون بولاى دكتور بولا چارى ناساغيهكهيان، ههروهها پيوسته ئينسان كه توشى نهخوښى ئاينى بوو، ههول بدا دهرمانهكهى پهيدا بكا كه تهوبهسى ساغ و پهشيمان بوونهوه و دانهوهى حهقى خهلكه ههتا له سزاي قيامت رزگار ببى.

دهگيرنهوه: شىخى شيبلى، رهمتهتى خواى لى بى، پوزى به بهردهرگاي خانووييهكدا تى پهپى و دىي دكتورى خهريكى دهرمانكردن و چاركردنى شيتيكه. شيبلى فهرموى: دكتور! دهرمانى گوناهت لايه؟ تهويش وهلامى نهدايهوه. شيبلى پى فهرموو: وهره بولاى ئيمه ههتا دهرمانى گوناهت پى بللم. عهرزى كرد: دهرمانهكهى چيه؟ شيبلى فهرموى: برولا توى تهوازوع و خاكينهپى و گهلاى پهشيمانى و رپشهى له خوا پارانهوه بكه ناو هاوهنى تهوبهوه و بهدهسكه هاوهنى «ربنا ظلمنا انفسنا» كه برپتپيه له پى لينان و داننان به گوناها بيانكوتوه به ئاوى دلأسافى و دلأسوزى ههليان بكه و بيانكهره قاپلهمهى دلوه و بهئاگرى تيز و بهتپنى خوښويستن بيانكولپنه و به كهوچكى تااعت تيكيان بده و بهكهتانى زيكرى (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) ببيان پالپوه و ئەمجار بيانكهره ناو پيالهي عهشق و له سيپهري (الحمد لله) دا داى بنى و له بهرهبهيانى (الله أكبر) واته خوا بهگهوره زانيندا بيانخورهوه، ههتا له شيفاخانهى (وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) هوه شيفاتان بولا بى. ئەهى دكتور! ئەگه رزگاريت دهوى تولا خوت نهخوښى. چارى نهخوښيهكهى خوت لهو شپته داوا بكه: چار و عيلاجى ئەوه به تولا نبييه.

ئەى بىراى خوۆشهوىست! چارى گوناھبارى به پەشىمانى و بەداوا و تىكاي لىخوۆشبوونه له خواى گهوره وهكو چه زرهت (د.خ) فەرموويه تى: «ألا أنبئكم بدائكم ودوائكم؟ قلنا: بلى. قال: أن داءكم الذنوب ودواءكم الأستغفار». واتە: دەردى ئىوه گوناھه و دەرمانتان داواى عەفو و پارانهويه له خوا. ئەى خوۆشهوىست! بو ئەم دەرمانه ئەجزاى تر ههيه كه برىتييه له دەستبەردار بوون له گوناھ بهيه كجارى.

رپوايهت كراوه: «الإستغفار بلا إنقلاع توبة الكذابين» واتە: بەزمان داواى لى خوۆشبوون كردن، بى دەسبەردارىبوون له تاوان تهويهى درۆزنانه! ئايا نازانن كه خواى گهوره فەرموويه تى: (وأستغفره أنه كان تواباً)؟ واتە: داواى لىبووردن له خواى گهوره بكه؛ خواى گهوره زۆر زۆر تهويه قبوول دهكا. واتە: ئەگەر له گەل ئەودا كه بەزمان داواى لىبووردن له خواى گهوره دهكەن، بەپراستيش تهويه بكەن و، بگه پىنهوه بو لای بارهگای، ئەوه بەپراستى تهويه تان لى قبوول دهكات و لاتان لى دهكاتوه و له گوناھتان دەبوورى. بەلام ئەگەر هەر به زمان داواى لى خوۆشبوون بكەن و، بەدل پەشىمان نەبنهوه و نەگه پىنهوه بو لای خوا، ئەوه خواى گهوره عەفو تان ناكا و چاوپوۆشى له گوناھكانتان ناكا.

خواى گهوره وهحى بو چه زرهتى داوود نارد، به بهنى ئىسرائىلى بلى: چه ندى جار شهو دەستان كرد به گوناھكارى و بى پرده تاوانتان كرد، كه چى سبه پىنپيان به فیل دەستان ده كرد به داواى لى خوۆشبوون بى ئەوهى دەستبەردارى گوناھه كان بىن؟ وادهزانن ئىوه له گەل كه سىكدا مامه له دهكەن كه فروقىلى ئىوهى لى ون ده بى!

ههروهها له پىشدا عەرزى كردن كه شىخ ئىبنو چه جەر فەرموويه تى: نىشانهى به دبەختى و شهقاوهتى ئىنسان ئەويه كه دەست بكا به گوناھ كردن و بلى: خوا غه فوور و په حيمه! له چه دىسى شه رىفشا ههيه كه ئەحمه قترىنى ئەحمه قه كان و گومر پترىنى گومر پكان ئەو كه سهيه پوو بكاته گوناھ و تاوانكارى و به رده وام بى له سهه ئەو حاله، كه چى داواى عەفو و چاوپوۆشى له خواى گهوره بكا بى ئەوهى له گوناھه كان دەسبەردار بى. به لى ئەم كاپرايه ئەحمه قه، چونكه زيانى زورى گوناھ له قىامه تدا ده بىنرى و له دنيا نابىنرى، جا كه كاپرا له مانه بى هوش و بى ئاگا بى، دياره عەقلى سووكه. زياده ئەحمه قىيه كه شى له بهر ئەويه كه له گەل دهوامى داواى لى خوۆشبوونا هەر گوناھ دهكا و خووى ناخاته رىزى چاكانه وه! به كورتى به كه م حومقى گوناھ كردنه كه به و دووم

حومقی بهدم داوای لی خو شبوونه که یه تی، که له گالته به گونا هکردن ده چی!! چونکه تکای لی خو شبوونی راسته قینه ئه وهیه که به دل خوی به تاوانبار بزانی و تاوانه که ی به هوی سزای خوا بزانی. ههروه ها له گه ل داوای به خشی نی گونا هه پیشووه کانی ئه وند ه ئه و گونا هه پیشووانه به ناشیرین و نارپه وا بزانی به ته بیعه ت بیزار بی له گه رانه وه بویان. جا براکان! به پروناکی بزانی که معنای تهویه ئه وهیه له و گونا هانه که له مه و پیش کردونی په شیمان ببیته وه و عزمی جه زمیشی بی که له مه و پاش ناگه ریته وه بویان و، ئه گه ر ئه و گونا هه که تهویه لی کردووه له وانه بی که له کاتی تهویه که دا شتیکی پیوه مایی، به گورجی لی دوور بکه ویته وه. بو نمونه: که تهویه کرد له پو شاک ی حرام وه کو ئاوریشم و له و کاته دا سه ریچیکی ئاوریشمی به سه ره وه بو، ده بی گورج فرپی بدا. یا که تهویه کرد له به ناحق خواردنی مالی خه لک و له و کاته دا حقیکی خه لکی له سه ر بو، گورج بیداته وه به خاوه نه که ی یاخو داوای ئازاد کردنی لی بکا، وه ئه گه ر توانای نه بوو بیداته وه داوای عه فوی لی بکا.

پوخته ی قسه تهویه چوار روکنی ههیه، یه که م په شیمان بوونه وه له گونا ه. دووم عه زم له سه ر ئه وه که نه گه ریته وه بو سه ری. سییه م دانه وه ی حقی خه لکی. چوارم: ئه گه ر نهیتوانی حقی خه لک بداته وه و نهیشیتوانی داوای عه فوی لی بکات، ئه وه هه ر تهویه بکات و ده ست بکات به عیبادت و خواجه رستی تا خوی گه وره دهستی پی ددا و حقه که ی خه لک جیبه جی ده کا.

له حه دیسی شه ریفدا ههیه: له روژی قیامه تدا ئه و که سانه که حه قیان به سه ر خه لکه وه ههیه، چ حقی مال و چ حقی ناموس وه کو غه یبه ت و زینا کردن و هه مووی له سه ر کابرای تاوانبار کو بووه ته وه، ئه وه له و کاته دا خوی گه وره به قودرته ی خوی کو شکی زور جوان و نایاب دروست ده کات و پیشانی ئه و که سانه ی ددا که خاوه ن حه قن و پییان ده فه رمووی: ئیوه ده توانن ئه م کو شکانه بکرن. ئه وانیش عه رزی ده کهن: خواجه! تو به و گه وره یی و توانایی خوته وه بوچی گالته به ئیمه ده که ی؟ ئه ویش ده فه رمووی: نه خیر گالته تان پی ناکه م. جا له و کاته دا خوا ده فه رمووی: ده ی ئیوه بی ن ئه و کابرای سته مکاره عه فو بکه ن منیش له پاداشی ئه وه دا ئه و کو شکه جوانانه ده دم پیتان. به م جو ره خوی گه وره ئه و سته مکاره ئازاد ده کا که تهویه کردووه و نهیتوانیوه له دنیا دا حقه که بداته وه به خاوه نه که ی و، له باتی گونا ه و سته مه کانی پاداشی خاوه ن حقه کان

دهداتهوه و ئه پزگار دهبی؛ چونکه تهبهی کردوه و نهیتوانیوه حهقهکه بداتهوه به خاوهنهکهی (والحمد لله على ذلك).

ئههم سولھی قیامهته له بهینی ستهمکاران و خاوهن مآلدا، بوئه و کهسانه که بهئیخلاس حهجی مآلی خویان کردوه راسته و بیگومان دیتهجی. بهلام بوئه و کهسانه که تهبهی عورفییان کردوه بهشیوهی قهتعی مهعلوم نییه؛ لهوانهیه بیی و لهوانهیه نهبی، بهلام بوونهکهی غالبتره. ئهگهر بهختیارین ئهم سولحه بوئه وانیش دهکری و ئهگهر بهختیار نهبن ناکری. بهلام ئهگهر پووین کرده عیبادهت و تیکووشان بو خواپهرستی و کردهوی چاک ئهوا بهو کردهوه چاکانه دهولمهمندهبن و بهکردهوه چاکهکانی خویان که به خاوهن حهقهکان دهرین، ههموو پاری دهبن و ئیتر پیویست ناکا گوناھی خاوهن حهقهکانیان بخریته سهرشان و بهقهدهر گوناھی خویان و گوناھی ئهوان له دوزهخدا نازار بدرین چونکه ئه ستهمکارانه که حهقی خهلیکیان لهسهره ئهگهر چاکهیان زور نهبی و حهقی حهقدارهکان تهواو نهکا، ئهوه گوناھی حهقدارهکانیان بهسهره دهری، کهوابی دهرکهوت بوئه هلی تاعهت و عیبادهت تهبهی عورفیش بهسووده بهمیهرهسانی خوی گهره. یهکهم له پاش تهبهکهی ئیتر گوناهاکات. دوهم روو دهکاته تاعهت و عیبادهت. سیهم له میهرهسانی خاوه ئیستیحقاقیکی بو پهیدا دهبی بو ئهوهی سولحهکه بکری له بهینی ئهوان و حهقدارهکاندا. چوارهم ئهگهر پاش تهبهکهی عیبادهتی زوری کرد، دهبیته دهولمهمندی قیامهت و بهو عیبادهت و خواپهرستیانه حهقی حهقدارهکان دهداتهوه و تاوان و گوناھی ئهوانی ناخریته سهرشان؛ کهوابوو تهبهی عورفی قازانجیکی زور گهره هیه، ئیتر با نهلیین ماوهی تهبهمان نییه، چونکه ناتوانین مهرجهکانی تهبه جیبهجی بکهین.

پیری فهرتوتی ناتوانا و بی دهستهلاتیش وهك ئهو زالمهیه که لی کهوتبی و لات بووی و حهقی زولم لیکراوی نهدابیتهوه. واته: تهبهی پیری فهرتوتیش وهك تهبهی ئهو زالمه لی کهوتوه تهبهی عورفییه و قازانجی هیه؛ کهواته ئهو پیره فهرتوته که بهتهواوی دواکهوتوه و ناتوانی گوناچ بکا با نهلیت: من تهبهی چی بکهم خو من لی کهوتوم و ناتوانم زینا بکهم و ناتوانم کهس بکوژم و دار له کهس بدهم، ئیتر چون عهزمی نهکردنی گوناھ بو من دیتهجی؟ تهبهی من ههر بهدهمه و شتیکی بی قیمهت و درویه؛ چونکه تهبهی ئهم پیرهیش تهبهی عورفییه. خو دهتوانی له پاش تهبهکهی

عیبادت و خواپهرستی زۆر بکا و ببیتته دهولمهندی قیامت، دهتوانی بەدل و بهجۆش له گوناوه پېشووهکانی پهشیمان بیتتهوه و دهتوانی له شوینیکی چۆلدا بهتهنیاپی پرو بکاته قیبله و زیگری خوا بکا و له ترسی خوا بگری، که ئەم حالته گهورترین پایه‌ی تهوبه‌یه بهتایبه‌تی بۆ پیری لیکه‌وتوو، وهکو حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «التوبة الندم» وه فه‌رموویه‌تی «الحج عرفة».

که‌وابی پېویسته ئاگادار بی، وهکو زوو شه‌یتان ته‌فه‌ری دا و گوناوه‌کانی پی کرد، ئیستاش دهستی نه‌برئ و بلی: تو له کوئ و ته‌وبه له کوئ؟ چونکه ده‌رگای ته‌وبه هه‌میشه کراوته‌وه و هه‌تا سه‌ره‌مه‌رگ خوا قبوولی ده‌کا. هه‌روه‌ها ته‌وبه، هه‌رچه‌ند ئه‌رکه‌کانی ته‌واو نه‌بن و ته‌وبه‌ی عورفی بی، وهکو قازانجی بۆ ئەو سته‌مکاره هه‌یه که حه‌قی حه‌قداری پی نه‌دریتته‌وه نه‌فه‌یشی بۆ پیاوی فه‌رتوت و پیری لیکه‌وتوو هه‌یه.

براده‌ره‌کان! عه‌رزتان ده‌که‌م: حه‌دیه‌سه‌کانی حه‌زرت (د.خ) وهکو مه‌نتووق و مه‌فه‌ووم و ته‌ئویلیان هه‌یه ئیشاراتی‌شان هه‌یه. حه‌دیه‌سی (التوبة الندم) ده‌رحه‌ق به‌وانه که ده‌توانن گوناوه بکه‌ن، به‌وه ته‌ئویل ده‌کری که پوکنی هه‌ره گه‌وره‌ی ته‌وبه، نه‌دم و په‌شیمانیه. وهکو (الحج عرفة) وا ته‌ئویل ده‌کری که پوکنی گه‌وره‌ی حه‌ج راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌یه، که‌واته بۆ خاوه‌ن ده‌سته‌کان پېویسته هه‌موو پوکنه‌کانی ته‌وبه جیه‌جی بکه‌ن. به‌لام ده‌رحه‌ق به‌پیرانی فه‌رتوت و بی ده‌سه‌لات که ناتوانن گوناوه بکه‌ن مه‌به‌ست له (التوبة الندم) مه‌نتووقه‌که‌یه‌تی به‌بی ته‌ئویل؛ چونکه پیری فه‌رتوت بیجگه له په‌شیمانی هه‌ج ده‌سته‌لاتیکی نییه و، عه‌زمی نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر گوناوه له‌لایه‌ن پیری فه‌رتوته‌وه ته‌نیا شتیکی زمانیه و هه‌چی تر، ئەگینا ئەو هه‌ج گوناوه‌یکی پی ناکری، هه‌تا عه‌زمی وه‌هابی که نه‌یکا. که‌وابی له ئیشاره‌ی ئەم حه‌دیه‌سه‌وه ده‌رده‌که‌وی که پیری به‌راستی له گوناوه په‌شیمان، حوکه‌می جوانی ته‌وبه‌کاری هه‌یه و له قیامه‌تا وه‌ک ئەو پایه به‌رزه.

بۆ پیره په‌که‌ه‌وتوووه‌کان شتیکی زۆر مونسب و به‌جیه که هه‌ر وه‌کو به‌دل په‌شیمان له گوناوه‌ی رابووردوو، زۆر دا‌وا‌ی لی‌خۆ‌ش‌بوون بکه‌ن له باره‌گای خوا، به‌ل‌کو به‌هۆی ئەو دا‌وا‌ی لی‌خۆ‌ش‌بوونه‌وه به‌ده‌وله‌مه‌ندی قیامت بژمێردرین یا خوا له قیامه‌تا له‌گه‌ل خاوه‌ن حه‌قه‌کاندا ئاشتیان بکاته‌وه و له سزای دۆزه‌خ رزگاریان بکا.

له حه‌دیه‌سی شه‌ریفدا هه‌یه که خ‌وا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رم‌وی: ئە‌ی به‌نده‌ی من! ئە‌گه‌ر پ‌ری

مابهینی ئەرز و ئاسمان گوناھت ببی که به چاوی تهر و دلّی په شیمانوه پروت له قاپیی من کرد، عه فووت دهکهم و گوئی نادمه ئه وه که گوناھت زوره. ههروهها ریوایهت کراوه که له پوژی قیامهتدا نامهیی بهوانه ددهن که له دنیا دا تهوبه یان له گوناھ کردووه، پییان دهلّین پاش ئه وهی له پردی سیرات دهپه رنه وه کاغه نه که دهکهنه وه و تهماشا دهکهن نووسراوه: ئه ی عه بدی من! فلانه گوناھت کردو من نهمداوه له پروت، ههتا شه رمه زار نه بی.

براکان! که سی خزمه تکاری گه ورهیی بی، هه میشه ورد ده بیته وه بزانی ئه و گه وره یه مه یلی به چیبیه و حه ز له چی دهکا هه تا بو ی جیبه جی بکات. ئیوه ده زانن که خوای گه وره حه ز له وه دهکا که به ندهکانی گوناھ نه کهن و، ئه گه ر گوناھ یان کرد تهوبه ی لی بکهن و په شیمان بنه وه و، تهماشای ئه و نیعمه تانه بکهن که خوای پی داون و که ئه وه نده زورن له ژماره نایهن، وهکو نیعمه تی ئیمان و تهن دروستی و سه لامه تی و پزق و پوژی و مال و مندال و حورمه ت و پایه و شتی تر. که وایی پیویسته هه موو لایی تی بکو شین بو ئه وه ی گوناھ نه کهن و، ئه گه ر به قه زا و قه در گوناھ ی هات به سه رماندا تهوبه ی لی بکهن و به رامبه ر به م نیعمه ته زور و بی شو ماره ی خوا سوپاسگوزاریمان له بیر نه که یهن.

له حه دیسیکدا حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: به خوا قه سه م خوای گه وره به په شیمانی و تهوبه ی به نده ی زیاتر له سه رووری عه بدیکی بی ده سته لات مه سه روور ده بی، که سواری و شتری بووبی و هه موو ئاو و نان و تو شه ییه کی به سه ر پشتی ئه و و شتره وه بی و له بیابانی کدا برپا به ری دا و له شوینی کدا دابه زئی. له پیر و شتره که ی رابکا و گوم ببی. ئه ویش زور به شوینی دا بگه ری و نه ی دو ژیته وه و به نائومی دی سه ر بنیته وه و چاوه رپوانی مردن بی و خه وی لی بکه وی. کاتی خه به ری بیته وه تهماشا بکا و شتره که ی له لایدا وه ستاوه و هه موو تویش ه که ی ریگای به ساغی به سه ری وه ماوه و په شمه که ی به سه ر ملیا شوپ بووه ته وه بو نزیکه دهستی ئه م و، ئه میش گورج ده ست بباو په شمه که بگری و له و ته نگانییه رزگار ببی و سوپاسی خوا بکا که ئه م جار ه ش نه فه وتا. جا له و کاته دا له خو شییاندا سه ری لی تیک بچی و له باتی ئه وه ی بلّی: خوایا تو خوای منی و من به نده ی تو م بلّی: ئه ی خوا! تو به نده ی منی و من خوای تو م!

براکان! به خ به خ له م به ختیار ییه و له م ده ولّه ته که به هو ی تهوبه وه دهستی به نده ی خوای گه وره ده که وی. به راستی خوا بی باک و بی په روایه له عاله م، نه تهوبه ی به ندهکانی

سوودی ههیه بۆی نه تهوبه نهکردنیان زیانی ههیه بۆی. ههر تهنیا به میهره بانیی خۆی پهشیمان بوونهوه و تهوبهکردنی بهندهی گوناهباری کردووه بههۆی عهفوکردن و لیپووردنی گوناههکانی و بهرزکردنهوهی پایه و پاداشی له رۆژی قیامهتدا. کهوابی بهندهیهکی گوناهبار ئهگهر ههلی تهوبهی له کیسی خۆی دا ئهوه نامهردی شرعییه و بی هۆش و بهدبهخته و زیان له خۆی دهدا.

ریوایهت کراوه: که پله و پایه بهرزیی بهندهیی که تهوبه بکاو، خۆی له گوناههکان پاریزی و، بهگوویی نهفس و شهیتان نهکا و، عومری بهم جوهره پابویری، نو سهه پایهیه مابهینی ههر پایهییگ و دواینی بهقهدهر مابهینی ئهرز و ئهوپهپری عهرشه. جا ئهه پایه بو ئینسانیکه که تهقوا و تاعهت و دوورکهوتنهوه له گوناهه بیته مۆک و مآل بۆی.

ریوایهت کراوه: کهسی تهوبهیی نه سووح بکا، خوای گهوره دهپاریزی له شهر و له بیرری فریشتهی لای چهپی دهباتهوه که نووسهر و راگری گوناهانه. ههروهها گوناههکانی له بیرری دهست و پی و ئهندامهکانی تری دهباتهوه ههتا له رۆژی قیامهتدا شایهتی لی نهدهن. مهعناي تهوبهیی نه سووح پهشیمان بوونهوویه که پاک و بیگهره بو خوا بی و هیچ نیاز و خهیا لیکي تری تیکهه له نه بی. له بهر رووناکی ئهه هه دینه شهریفه دا تهوبهیی نه سووح و خالیص گهلی قازانجی زوره، به لام ده بی بزانه که تهوبهیی نه سووح کوکه رهوهی هه موو خوا په رستییه که، واته: کهسی تهوبهیی نه سووحی کرد به هه موو مهعنايي روو دهکاته خوای گهوره و ته رکي هه موو گوناهی دهکا، به تاییه تی گوناهی گهوره و، له سهه کردنی گوناهی بچووکیش سوور نابی.

له هه دیسی شهریفدا ههیه: له رۆژی قیامهتدا ئینسانیکي فاجیری ئه هلی زینا دینن بو مهیدانی موحاسه به به کوّ و زنجیره وه. له ویدا که زاتی خوای په روهردگار به پقه وه بۆی دهروانی، پیست و گوشتی رووی داده رزیتته خواره وه. کابرای گوناهبار ئینکاری کرده وهی ناباری خۆی دهکا و دهلی زینام نه کردووه. له ویدا خوای گهوره زمانی ئه و کابرایه ده بهستی، جا دهستی کابرا دیتته جواب و بانگ دهکا دهلی: من ئه و شتانه م پی گرتووه بۆی. پیشی دهلی: من ههنگاوم بو ئه و شتانه ناوه و رویشتووم. ته نانهت عه وره تی بانگ دهکا و دهلی: من فلانه ئیشم کردووه. بهم جوهره کابرا له ناو ئه و هه مووه هه شامه ته دا ئابرووی دهچی. به لام یه کی که تهوبهیی نه سووح و خالیص بکا له م ریسوایی و ئابروو چوونه دهپاریزی و، له و رۆژهدا له کاتی لیکای خوای گهوره دا ئابرووی ناچی.

له هه‌دیسی شه‌ریفدایه: سێ شت له‌گه‌ڵ سێ شتدا ناکه‌ونه یه‌ك، گونا‌ه‌کردن له‌گه‌ڵ ته‌وبه‌کردندا و، ده‌وله‌مندی له‌گه‌ڵ زینا‌کردندا و، ده‌روپیشی و فه‌قیری له‌گه‌ڵ نوێژی چاشته‌نوێژا.

هه‌روه‌ها له هه‌دیسی شه‌ریفدایه: من أحسن في ما بقي غفر له في ما قضي. ومن أساء في ما بقي أخذ في ما مضي وبقي» واته: هه‌رکەس له باقیمه‌نده‌ی ژيانیدا چاکه‌ بکا خوای گه‌وره له گونا‌هی پێشوی چاوپۆشی ده‌کا. به‌لام هه‌رکەس له باقیمه‌نده‌ی ژيانیدا کرده‌وه‌ی خراپ بکا و به‌د بێ ئه‌وه حه‌قی له‌وه‌پێش و له‌وه‌پاشی لێ ده‌سه‌نرێ. له هه‌دیسیکی ترا فه‌رموویه‌تی: ته‌وبه‌گونا‌هه‌کان ده‌شۆرێته‌وه. به‌راستی خوا ده‌رحه‌ق عه‌به‌دکه‌انی خوێ فه‌رموویه‌تی، دوو ئه‌مین بوون و دوو ترس له عه‌به‌دی‌کدا کۆ ناکه‌مه‌وه؛ ئه‌گه‌ر له دنیا‌دا ئه‌مینی بکه‌م له قیامه‌تدا ئه‌مینی ناکه‌م و، ئه‌گه‌ر له دنیا‌دا بیترسی‌نم له قیامه‌تدا نایترسی‌نم.

برا‌کان! ته‌وبه‌سیفه‌تی موس‌لمانانه و ئه‌نجامه‌که‌ی رزگار‌بوونیا‌نه له سزا. خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ». به‌لام ئینابه‌ سیفه‌تی موقه‌ره‌بینه، خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی: «وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ» واته: به‌دلێکه‌وه هاتوه‌ که رووی کرده‌وته تاعه‌ت. به‌لام (أوبه) سیفه‌تی ره‌هبه‌رانه واته: پێغه‌مبه‌ران. خوا فه‌رموویه‌تی: «نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ» که‌وابی که‌سی له ترسی سزا و تۆله‌ ته‌وبه‌ بکا، ئه‌وه ساحیب ته‌وبه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌سی له‌به‌ر ته‌مای پاداش و ره‌زای خوا ته‌وبه‌ بکا، ئه‌وه ساحیبی (أنا‌به)یه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه له‌به‌ر ترس و نه له‌به‌ر ته‌ماع، به‌لکو هه‌ر له‌به‌ر ره‌زای خوا ته‌وبه‌ بکا، ئه‌وه له ئه‌ووابینه‌و صاحیبی ئه‌وبه‌یه واته: گه‌رانه‌وه بو‌لای خوای گه‌وره.

له هه‌دیسی شه‌ریفدایه: ئه‌گه‌ر به‌نده‌یی گونا‌هی بکا و له پاشان بلی: خودایا عه‌فووم بکه، خوا به‌فریشه‌کانی باره‌گای خوێ ده‌فه‌رموی: ئه‌و به‌نده‌ی منه زانیویه‌تی که خوای هه‌یه بو‌یه داوای ته‌وبه‌ی لێ ده‌کا؛ جا به‌شاهید بن وا من عه‌فووم کرد.

له پاش ماوه‌یی گونا‌ه‌یکی تر ده‌کا، ئه‌مجاره‌یش هه‌م هاوار له خوا ده‌کا و ده‌لی: خوایا گونا‌ه‌م کرده‌وه، عه‌فووم به‌فه‌رموو. دووباره‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ئه‌و به‌نده‌ی منه زانیویه‌تی که خوای هه‌یه، بو‌یه داوای عه‌فو ده‌کا، وا عه‌فووم کرد. له دوا داوایی ئه‌و هه‌دیسه‌دا ده‌فه‌رموی: (فلیعمل ماشاء) واته: ئه‌و به‌نده‌ که له‌پاش هه‌ر گونا‌هی ته‌وبه‌یی ده‌کا با هه‌رچی ئاره‌زووی لێیه‌ بیکا. جا هه‌ندی زانای پێ نه‌گه‌یشه‌توو و توویانه: مه‌عنا‌ی

ئەو ھەدىسە ئوھىيە لەپاش ئەوھە كە ئىنسان چەند جار گوناھى كەرد و تەوبەى لى كەرد، ئىتر ھەرچى ئارەزووى ھەيە لە گوناھ با بىكا! بەلام ئەم مەعنايە ھەلەيە، چونكە ئەمە دەپواتە سەر (أباحه) واتە: ھەلەلكەردنى گوناھ بۆ ھەر كەس مەيلى لەسەربى، ئەمەيش لەگەل رى و شوينى ئايندا ناگونجى. بەلام مەعناكەى ئەوھىيە: مادام كە ھەر گوناھىكى كەرد تەوبەى لى دەكا و، ئەم ھالە بووھتە خو و عادتى، ھەر گوناھى بكا زيانى نابى چونكە تەوبەى بەشوينا دىنى و تەوبەكە تاوانى ئەو كەردوھە نالەبارە دەشورئتەوھ.

دەگىرپنەوھە موسلمانى بوو گەلى جار تەوبەى دەكەرد و لەپاشاندا تەوبەكەى دەشكاند. لە ئەنجامدا جارى گوناھىكى كەرد پووى نەبوو تەوبەى لى بكا و بى دەنگ دانىشت. لەو كاتەدا ھاتيفى بانگى لى كەردو وتى: «يا فلان! أظعتنا فشكرناك، ثم تركتنا فأمهلناك، وأن أتيتنا قبلناك». واتە: فلان كەس! وھختى خوئ بەگوئىت كەردىن، كەردوھى چاكت زور بوو، منىش ئەو كەردوھە چاكانەتم قبوول كەرد. پاش ئەوھە ماوھىيەك واژت لە تاعەت ھىنا و دەستت داھە بى گوئىي كەردن، ئىمەش مۆلەتمان داى و زوو بەزوو ئازارمان نەداى. ئىستەش ئەگەر بىتەوھە وەرت دەگىرپنەوھە: دەرگای تەوبە و پەشيمان بوونەوھە لەسەر پىشتە.

رېوايەت كراوھ: خواى گەورە جارى لەگەل يەكلى لە بەندەكانى گەفتوگو دەكا و دەفەرموئ: ئەى بەندەى من! گوناھەكانت بژمىرە و زور چاك بزانه كە من زاناي راز و نەھىنيم و بەھەموو شتىكى پەنامەكى دەزانم. ئىنجا بەندەكە لەبەر خەجالەتى و شەرمەزاريى خوئ باسى گوناھە گەورەكانى ناكە و بەژماردنى گوناھە بچووكەكانىھوھە خەرىك دەبى. لەوكاتەدا خواى گەورە بەفريشتەى نووسەرى كەردوھە دەفەرموئ: ئەم بەندەى منە تەوبەكار بووھە و گەلى جار لەپاش گوناھەكان تەوبەى كەردوھە، تۆ ئىستا ھەر گوناھىكى گەورەى ھەيە و شەرم دەكا ناويان ببا بۆى بنووسە بەكەردوھى چاكە. جار جار بەندەى گوناھبار لە ترسى رقى خواى گەورە، ناوى گوناھەكانى نابا و، خواى گەورە دەفەرموئ: مادام ئەم بەندەيە لە دنيادا باوھرى بە من بووھە و ئىستا لە ترسى من ھەندى لە گوناھەكانى خوئ دەشارئتەوھە بۆى بكە بە كارى باش؛ چونكە وھكوئە و شەرم لە من دەكا و لىم دەترسى منىش شەرم دەكەم گوناھەكەى دەربخەم و لەناو كۆمەلى مەحشەرا رېسوای بكەم.

لە ھەدىتى شەرىفدا ھەيە: «كل بني آدم خطاء وخير الخطائين التوابون» واتە: ھەموو بنيادمى گوناھ دەكات و باشترين گوناھبار ئەو كەسەيە كە زور تەوبە دەكا و لە گوناھەكانى پەشيمان دەبىتەوھ.

ههروهه له هه ديسیکی ترا دهفهرموئ: «أَن اللّٰه يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل، حتى تطلع الشمس من مغربها». واته: خوای گه وره له شهوا دهستی به خشندهیی خوئی دهکاته وه هه تا تاوانبارهکانی رۆژ بئین تهویه بکهن. له رۆژیشدا دهستی به خشندهیی خوئی دهکاته وه، هه تا گونا بهارانی شهو بئین تهویه بکهن. مه بهست ئه وهیه کات لای ئاده میزاد یا شهوه یا رۆژه، گونا هیش له یهکی له م دوو کاته دا دهکری. جا هه ر تاوانباری هه کاتی له تاوان کردن په شیمان ببیته وه خوای گه وره چاوپۆشی لی دهکات و دهیبه خشی. خو ئه گه ر تاوانبار له شوینی تایبه تیدا غوسلیکی تهویه بکا یا دهستنوژیکی تهویه بگریت و دوو رکات نوژی سوننه تی تهویه بکا، ئه مجار تهویه بکا و له کانگای دلایه وه له خوای گه وره و میهره بان بپارپته وه و داوای لیووردنی لی بکا، به تایبه تی ئه گه ر ئه م کاره له سییه کی دوایی شهوی جومعه دا بی، ئه وه زۆتر له عه فوی خوای گه وره وه نزیکتره. ئه م هه دیسه پیرۆزه ئه وه مان تی دهگه یینی که پئویسته ئاده میزاد به په له بگه رپته وه بۆلای خوای گه وره و گورج په شیمان بیته وه، ئه گه ر له شه ودا لی قه وما و تووشی گونا بو بۆ سبه یینی تهویه بکات و ئه گه ر رۆژ دوو چاری بو، بۆ شه وه که ی تهویه بکات. ههروهه ئه وه مان تی دهگه یینی که خوای گه وره و میهره بان هه میشه حازره بۆ چاوپۆشی له گونا هی بهنده ی خوئی، له شه و و له رۆژا. هه دیسه که به پیشخستنی تاوانباری رۆژ ئه وه شمان تی دهگه یینی که گونا هه له رۆژدا زۆر دهکری و گونا هی رۆژ نابارتره، چونکه خه لک پی دهزانن، به لام گونا هی شهو به شی زۆری خه لک پی نازانن. له م روه وه گونا هی شهو باری سوو کتره له هی رۆژ. هوشیاره کان فه رموویانه: حوقوقی خوا له سه ر بهندهکانی زۆرن و ناژمیردین وهکو نیعمه تهکانی زۆرن و ناژمیردین. دیاره حوقوقی خوا به کهس نادریته وه هه ر وهکو کهس ناتوانی سوپاسی هه موو نیعمه تهکانی خوا بکا و، به هوی ئه مه وه ئینسان هه میشه له که موکوورپدایه. جا ئه گه ر تاوانبار که شهو داها ت تهویه له گونا هی رۆژ بکا و که رۆژ بوویه وه تهویه له گونا هی شهو بکا زۆر نزیکه خوای گه وره چاوپۆشی لی بکا و وه های دا بنی که هه قهکانی خوای جیبه جی کردوون و سوپاسی هه موو نیعمه تهکانی کردوه. له هه دیسیکی تر دا دهفهرموئ «أَن اللّٰه يحب الشاب الذي يفني شبابه». له ریوایه تیکی تر دا دهفهرموئ: «أَن اللّٰه يحب الشاب التائب». واته: خوای گه وره ئه و جوانه ی خویش دهوی که جوانی خوئی له پیناوی ئه ودا دهفه وتینی. بی گومان خوای گه وره ئه و جوانه ی خویش دهوی که تهویه دهکا و دهگه رپته وه بۆلای خوای گه وره. هوی ئه م خویشو یسته نیش

ئەوھىيە كە ئەسبابى تاوان لە جواندا زۆرن وەك تىژىي پەشت و ئارەزووى نەفس و ھىزى لەش و زۆرىي حيرص و زالبوونى ئارەزووى نەفس و بى ھىزىي عەقل و كەمىي زانست و درىژىي ھىوا. جا مادام ئىنسانى گەنج پى بەسەر ئەم ھەموو شتانەدا بنى كە ھۆ و ھاندەرن بۆ گوناھ و، پوو بكاتە خوا و لە گوناھ پەشيمان بىتەو، ئەو ھەقە كە خواى گەورە خۆشى بوى. ھەر لەم بابەتەو ھەندى لە زانايان وتويانە: جوانى وەكو ئەسپى سواری و ھەيايە بۆ سواریبوونى نەزانی و، جى گومانى گوناھکردن و تاوانى نابارە. ياخۆ وتويانە: «سكر الشباب أشد من السكر الشراب» واتە: سەرخۆشپىي كە لە جوانىيەو پەيدا دەبى بەھىزترە لەو سەرخۆشپىيەي كە لە خواردنەو ھى شەرابەو پەيدا دەبى؛ چونكە شەرابەكە لە ھەموو كاتىدا بۆ ئىنسان دەس نادا، بەلام گەنجى و ھىزى ئارەزووىي لە گەنجدا ھەمووكات ھەيە. جا لەگەل ئەم ھەموو ھۆى تاوانەدا ئەگەر گەنجى لەبەر خۆش ويستن و دلسۆزى بۆ خواى خۆى لە گوناھ پەشيمان بىتەو، خواستى بىتە سەر ئەو ھاوى پەزنامەندىي لى بكا؛ بىگومان خواى مېھرەبان خۆشى دەوى و زۆر نزيكە نزاى قبوول بكا و لە تاوانەكانى خۆش بىي. ھەر ھەما ئەگەر كەسى بىھوى پىنومايىي ئادەمىزاد بكا با ئومىدى بە ئىنسانى گەنج زۆرتە بى؛ چونكە گەنجەكان لەسەر دلپاكيان زۆرتە ھەز بە ئامۆژگارىي باش دەكەن و زووتر ھەرى دەگرن. بەلام ئىنسانى پىر، وشك بووتەو ھەم كەمتر قابىليەتى ئەو ھەيە ئامۆژگارى بكرى و ئەغەب بى گويىي دلسۆزان و ئەو پىياوچاكانە دەكا كە خەك بۆ خواپەرستى بانگ دەكەن. ھەر لەبەر ئەمەيە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: «أوصيكم بالشبان خيراً فأنهم أرق أفئدة». بعثني الله بشيراً ونذيراً فحالفني الشبان وخالفني الشيوخ». ثم تلا: فطال عليهم الأمد فقست قلوبهم». واتە: من ئامۆژگارىتان دەكەم كە لەگەل گەنجەكانا باش بن؛ ئەوان دلپان نەرمترە. خواى گەورە منى پەوانەكرد بەموژدەدەر و ترسینەر، جوانەكان پەيمانپان لەگەل بەستم بەلام پىرەكان دژم و ھەستان و ناجۆر بوون لەگەلما. جا ئەو ئايەتەي خویندەو كە دەفەرموى: «فطال.... الآية» واتە: زۆريان خاياند و ماوھيىكى ديژ رايان بوارد و دلپان رەق و بى باوەر بوو. ئەوانە زۆر بەيان فاسق و لەرپى لادەرن چونكە پويان نەكردە ھەقىقەت و گيانى ئىسلام.

لە ھەدىسى شەرىفا ھەيە: «إذا أحب الله عبداً لا يضره ذنب» واتە: كاتى خواى گەورە بەندەيەكى خۆش بوى گوناھ زيانى پى ناگەيىنى. مەبەست ئەوھىيە كە خوا بەندەي خۆش ويست ئىتر گوناھ ناكات و لىي دور دەكەوئتەو. ياخۆ ھەر گوناھيىكى كرد

ئەوئەندە شەرمەزار دەبىي كە ھەمىيشە تەماشاي گوناھەكانى دەكات و بېرى لى دەكاتەوہ و لەبەرچاوى ون نابى؛ بۆيە بەگەرم لە خواى گەورە دەپارپتەوہ كە لىي خۆش ببى و چاوپۆشى لى بفەرموى، بەلكو موستەھەقى بەھەشت بىت. بەلى لەسەر ئەم بەيانەيە زاناکان فەرمويانە: گوناھى كە ببىتە ھۆى زەللى و دلشكاوى چاكتەرە لە تاعەت و عىبادەتى كە ببىتە ھۆى شانازى و خو بەگەورە زانين. بەم جوړە دەرکەوت كە ھەركەسى خوا لىي رازى بى، گوناھ زىانى پى ناگەيىنى.

لە ھەدىسىكدا ھەزەرەت (د.خ) فەرمويەتى: «أَنْ الْعَبْدَ لِيَذُنِبَ، الذَّنْبُ فَيَدْخُلُهُ الْجَنَّةَ. قِيلَ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟. قَالَ: لَا يَزَالُ نَصَبَ عَيْنِيهِ تَائِبًا عَنْهُ». واتە: وادەبى يەكى لە بەندەكانى خوا گوناھ دەكا و ئەو گوناھە دەيخاتە بەھەشت. ھەزىان كرد: چۆن گوناھ ئىنسان دەخاتە بەھەشت؟ فەرموى: لەبەرئەوہ ھەمىيشە ئەو گوناھە دەخاتە پىش چاوى و تەوبەى لى دەكا، لە خواى گەورە دەپارپتەوہ و داواى چاوپۆشى لى دەكا. ئەويش لىي دەبوورى و ھەقووى دەكا.

رېوايەت كراوہ: كە ئىنسان گوناھىكى كرد، خالىكى رەش لەسەر دلى پەيدا دەبى. جا ئەگەر تەوبەى كرد لە گوناھەكە ئەوا دلى سې دەبىتەوہ و بەھۆى ئەوہ مەيلى دەچىتە سەر تاعەت و خواپەرستى. خو ئەگەر ھەر بەردەوام بوو لەسەر گوناھەكە و تەوبەى نەكرد ئەو وەختە خالىكى تری رەش لەسەر دلى پەيدا دەبى و ھەروا دەپوا ھەتا ھەموو رېوى دلى رەش دەبىتەوہ و پووناكىي. ئەم چلكە رەشە لەسەر دلى ئىنسان پىي دەلین (رەين) وەكو خواى گەورە فەرمويەتى: «كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ». ديارە ئەم حالە خالىكى خەتەرناكە بو دلى موسلمان و دەبىتە ھۆى مەيل پەيدا كەردنى بەشیدەت لەسەر گوناھ. ھەروەھا دەبىتە مانيع لە بيستنى ئامۆژگارىي موسلمانان و دەبىتە ھۆى ئەوہ كە خىر و نوور و پىروزی رېونەكاتە ناو دلى. ئاشكرايە ئەم حالە كوړىي دلى، پەنا بەخوا، وەكو خواى گەورە فەرمويەتى: «فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ». لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: «أَنْ أَبْعَدَ النَّاسَ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبَ الْقَاسِي». واتە: دوورترین ئادەمیزاد لەخوا دللكە كە رەش بى و دووربى لە رەحمەت و مېھرەبانى. ھەروەھا لە ھەدىسايە كە تەوبە و لە گوناھ پەشیمان بوونەوہ زاخاوى دل دەداتەوہ و لە ژەنگ پاكى دەكاتەوہ. لە ھەدىسى شەرىفدايە: «وَإِنَّ رَيْكَ دَهْكَوِيَّ بَعْدَ يَوْمِ غَمَامٍ دَهْبِيَّ». گوناھى دەكا و لەپاشان كە بىردەكاتەوہ لە گوناھەكەى دل بريندار و غەمبار دەبى.

خوای گهوره تەماشای حالی ئەو بەندەییە دەکا کە چۆن لەبەر ئەو گوناھ و کردەوه نابارەیی خوای عاجز و غەمگینە. جا لەبەر ئەم حالە پێش ئەوئی ئەو بەندەییە کردەوهییەکی چاک بکا کە ببیتە کەفارەتی گوناھەکەیی، ھەر و ھا لەپێش ئەوئی کە تەوبە بکا لەو گوناھە خوای گهوره عەفووی دەکا و بەمبەرەبانی تەماشای ئەو بەندەییە دەکا. دیارە ئەم عەفووە تەنیا بەھۆی بەرکەت و پیرۆزیی ئەو غەمباری و خەفەتەوئەییە کە لەبەر گوناھەکە ھا تەو بەسەریدا. لە ھەدیسدایە: «التوبة الندم» واتە: تەوبە پەشیمان بوونەوئەییە لە گوناھ. ئەم پەشیمان بوونەوئەییە دەبیتە ھۆی نەگەرانیوئە بۆ سەر ئەو گوناھ؛ جا لەبەر ئەمە تەوبە و ھا تەعریف کراو کە پەشیمان بوونەوئەییە لە گوناھ. وا لەم قسانەوئە بۆمان دەرکەوت کە غەم و پەژارە لەسەر لەدەست دەرچوون و کردنی گوناھ دەبیتە تاعەت و پاداشی خێر، ھەر و ھا لەبیرچوونەوئەیی گوناھ دەبیتە ھۆی شەرمەزاریی رۆژی قیامەت و، بئێ باکیی لە گوناھ و لەخۆبایی بوون و لە خوا غافل بوون ھۆی بەفەتەراتدا چوونە لەو رۆژە سەختەدا.

شیخی ئەنتاکی، پەحمەتی خوای لێ بئێ، فەرموویەتی: تەرکی یەک گوناھیی گەورە لە سەدھەزار ھەجی سوننەت خێری زۆرتەرە و، تەرکی گوناھیی بچووک لە ئازادکردنی عەبد خێری زیاترە و، پایەیی ئەو کەسە کە تەرکی ھەموو گوناھەکان دەکات لە پایەیی ئەو کەسە باشترە کە شەو شەو نوێژ دەکا و رۆژ بەرۆژووە. یەحیای کورپی مەعان، پەحمەتی خوای لێ بئێ، بەوانەیی گوناھ دەکەن و لێی پەشیمان نابنەوئە و تەوبە ناکەن دەفەرمووی: ئەگەر باوئەرت نییە ئەو مونا فقی. خو ئەگەر باوئەرت ھەییە بەلام ھەر بەچاوقایمی لەسەر گوناھ دەوام دەکەیی، ئەو بەزانە وای لە زیاندا و لە دیندا زەرەت کردووە، نەک لە دنیا و، ئەوئی دینی لەکیس بچئێ وەک ئەو نییە دنیا بدۆرپئێ.

لە خالییدی کورپی میعدانەوئە (ر.خ) پێوایەت کراوئە: کاتئێ کە تەوبەکارەکان دەچنە ناو بەھەشت دەلئین: سەیرە؛ خوای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا ھەر پەشەیی کردووە و فەرموویەتی: کەس نییە لە ئیوئە کە نەروائە ناو دۆزەخەوئە، وا ئیئە ھاتین و بەھیچ جۆر دۆزەخمان نەدی و یەکسەر بۆ بەھەشت. لەوئیدا کەسئێ لەلایەن خوای گەورەوئە وەلام دەداتەوئە و دەفەرموئێ: لەو کاتەدا رابووردن بەسەر سیراتدا کە کاتئێ ئەو بوو ئاگری دۆزەخ ببینن ئیئە ئاگر و گلپەیی دۆزەخمان کوژاندەوئە تا چاوتان بەو جیئە نالەبارە نەکەوئێ و دلتان تێک نەچئێ. ئەگینا ئیوئە بەراستی بەسەر دۆزەخدا رابووردن. ھەر و ھا

حهزرتی لوقمان (د.خ) ناموژگاریی ئهولادهکانی دهکرد و دهیفرموو: پوئهکانم! پهله بکهن له تهوبه و په شیمان بوونه و هدا، تهوبه دوامه خهن؛ چونکه مردن له پاریزدایه و خوئی مهلاس داوه و کس نازانی کهی دی و مهترسیی ئهوه دهکری له کتوپردا بی و ئینسان ماوهی نه مینی و به ته وای تهنگاو بکری. بیگومان شهیتان زور ههول هدا که ئینسان تهوبه دوا بخوا، به لکو بمری و له پیروزیی تهوبه کاری نائومید بی.

ئوبهیی کوری کهعب دهلی: ئهوه کهسهی حهز له تهوبه نهکا ئهوه شهرم له خوا ناکا؛ چونکه ئهگهر شهرمی بکردایه خوئی بهحالی بی تهوبهیی و بی ئیخلاصیهه نه ده هیشتهوه. ریوایهت کراوه: به زمان داوای عهفو و لیخوشبوون کردن و به کردهوه له سهه گونا بهردهوام بوون گالته کردنه به ئاین و وهکو ئهوه وایه کهسی به زمان بلی: «أستغفر الله وأتوب إليه» کهچی له گونا تهوبه نهکا. بهلی ئهگهر بلی: «اللهم اغفر لي» ئهوه درو نییه؛ چونکه داوای لیخوشبوون له خوای گهوره پارانه وهیه و کس نالی ئهوه قسهیه درویه.

مالیکی کوری دینار (د.خ) دهفرمووی: له خومهوه رویشتم بولای دراوسییه کم له کاتی ناساغییدا و وتم پیی: واجیبه له گهل خوا پهیمان بهستی و له هه موو گونا هه کان تهوبه بکهی؛ به لکو (إن شاء الله) لهم ناساغیه شيفا بدا. ئه ویش وتی: حازرم له گهل خوای گهوره پهیمان بهستم له سهه ئه وهی باست کرد بوم. له ویدا هاتیفی بانگی کرد: چه ندجار پهیمان کرد و به لئنت دا و ئه نجام به دروزن ده رچووی؟! ئیمامی مواهید، که له تابیعینه، دهفرمووی: هه رکهس هه موو سه بهینییهک و هه موو ئیوارانی تهوبه نهکات ئه وه ستهم له نهفسی خوئی دهکا. ههروهها ئیمامی علی (کرم الله وجهه) فرموویه تی: هه لبریراوی ئوممه تی پیغه مبهه (د.خ) کهسیکه: ئهگهر بهقهزا و قهدهر گونا هیکی کرد، گورج تهوبه ی لی بکا و ئهگهر سه بهینی گونا هیکی تری کرد دیسان له ویش تهوبه بکا. به کورتی دهمی له تهوبه خالی نه بی؛ چونکه خوا فرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ». یهکی له هوشیاره زاناکان فرموویه تی: ئهگهر ئینسان بروات مه جلیس به مه جلیس داوای گهردن ئازادی له خه لک بکات له وه باشته که ئینسانیکی خاوهن قابیلیهت بروا مه جلیس به مه جلیس داوای پاره و مالی دنیا له خه لک بکا.

ئه بوو ئه ییووب، په حمه تی خوای لی بی، فرموویه تی: نیشانه ی راستی ئینسانی

دامه زراو دوو شته، يه كه م ئه وه يه كه زور به ي كاتي غه م بار بئ و كه متر خووشي و شادي هه بئ. دوو هم ئه وه يه دلئ له خووشي و رابواردنئ دنيا سارد بئ. ههروهه ئيمام فهرموويه تي: عومر لاي ئينساني به ختيار نرخي هه يه؛ چونكه هه ميشه ده يه وي ئه وه ي له كي سي چوو له خوا په رستي زيندووي بكاته وه به گيرانه وه و به قه زاكردنه وه ي و، ئه وه ي ماويه تي له ته مهنئ له گوپراه لي و خوا په رستيدا سه رفي بكا. ئينساني وهه نه بي ژياني مردنه و بووني نه بوونه. له هه دي سي شه ريفدا هه يه كه ته مهنئ دريژ و گه رانه وه بو لاي خوا به ختيازي ئينسانه. ههروهه له هه دي سي تر دا هه يه: خو تان له گونا هه بچوو كه كان بپاريژن؛ چونكه ئه م گونا هه نه كه كو بوونه وه ده بنه گونا هيكي گه وه ي وهه كه خاونه كه ي ده فو تي ني. وه كو كو م لي كارواني كاتي له ده شيكا باريان خست هه ريه ك له وان كه مي دار و چيلكه ده هي ني و ئه وه نده دار كو ده بي ته وه كه ئا گريان پيوه نا ده بي ته ئا گريكي قه به ي وهه كه ئينسان نا وي ري نزيكي بي ته وه. له هه دي سي كي ترا ده فهرمو ي: ئاده ميزاد نافه وتين هه تا ئه وه نده گونا هه نه كه ن كه له بهر زوري گونا هه ماوه ي عوزريان نه مي ني و شاياني سزاي خوا بن. له هه دي سي كي ترا ده فهرمو ي: ته وه دو اخستني ئاده ميزاد له شه يتانه وه يه؛ واته: شه يتان دي ئينسان ده خاته سه ر ري گاي خرا په كاري و گونا هه كه ي پئ ده كاو كاتي گونا هه باره كه وي ستئ له و گونا هه په شي مان بي ته وه و ته وه بكا جاريكي تر شه يتان دي ته ري گاي و به خه يالات ته وه كه ي پئ دوا ده خا و شاياني سزاي خوي گه وه ده بي.

رپوايه ت كراوه: كه شه يتان هاتو وه ته خزمه تي هه زره ت (د.خ) و عه رزي كر دو وه كه من به گونا ه و تا وان پشتي بنياده مم شكان دو وه و ئه وان يش به ته وه كردن و له خوا پارانه وه پشتي منيان شكان دو وه. له ئه نجا ما جاريكي تر روي شتمه وه بو سه ريان و به هو ي له خو بايي بوون و به خورازي بوون به سه رياندا زال بووم، واته: وهه خه يالاتم خسته دل يانه وه كه ئيوه ئينساني باشن و خاون عيباده تن هه تا له خو يان بايي بوون و له كار و كر ده وه ي خو يان رازي بوون؛ ئي تر ئه وان نه يان تواني پشتم بشكي نه وه.

له هه دي سي كي ترا ده فهرمو ي: هه ركه س ته وه به بكات و له گونا هه په شي مان بي ته وه پيش ئه وه ي خو ر له خو رن شينه وه هه لي، كه نيشانه ي ئاخ رزه مانه، خوي گه وه ته وه ي لي قبول ده كا.

له هه دي سي كي ترا ده فهرمو ي زور كاريكي جوان و شايسته يه كه ئينسان له كاتي

به‌ت‌نیا دانیشتنی خویدا بیر له‌گونا‌ه‌کانی خوئی بکاته‌وه و داوای لی‌پووردن له‌و‌گونا‌ه له‌خوای‌گه‌وره بکا؛ بی‌گومان‌ئه‌گه‌ر ئینسان له‌کاتی تایبه‌تیدا ته‌وبه بکا، خوای‌گه‌وره به‌میهره‌بانی خوئی عه‌فووی ده‌کات.

ئه‌ی براده‌رینه! حه‌زرت (د.خ) رپ‌گه‌ی به‌ئه‌ده‌بی پیشانی ئوممه‌تی خوئی داوه، بو داواکردنی عه‌فو له‌گونا‌ه‌کان له‌خوای‌گه‌وره: یه‌که‌م ته‌وبه که له‌شوینیکی خه‌لوت و ته‌نیا‌ییدا بی؛ چونکه له‌خه‌لوتدا دل نهرمی و له‌خواترسی و هه‌یبه‌ت پرو ده‌کاته ئینسان. دوهم: دووربکه‌ویته‌وه له‌وپرئ و شوینه که گونا‌ه‌که‌ی تیدا کردوه. سییه‌م دان بنی به‌و‌گونا‌ه‌دا که کردوویه‌تی و داوای چاوپوشی له‌خوای‌گه‌وره بکا. به‌م شیوه ئینسان له‌عه‌فووی خواوه نزیکه ده‌بیته‌وه. خوای‌گه‌وره حه‌ز ده‌کا به‌وه که به‌نده دان به‌گونا‌ه‌که‌یا بنی و ئینجا داوای لی‌پووردن بکا. به‌م جوړه زور نزیکه خوا بیبه‌خشی.

له‌حه‌دیسکی ترا ده‌فه‌رموئ: ئه‌گه‌ر که‌سی سته‌میکی له‌خه‌لک کردبی و حه‌قی خه‌لکی له‌سه‌ری‌ی خوا، حه‌زده‌کا له‌وه که برپاته لایان و گه‌رده‌نی خوئی ئازاد بکا پییان و عوزرخواییان لی بکا؛ چونکه کاتی که خوا سته‌مکاری گرت به‌ری نادا، له‌پروژی قیامه‌تدا دره‌م و دینار نییه. به‌لی له‌وپروژده‌ئا‌گه‌ر سته‌مکار خیرات و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی بیئ ئه‌وا به‌قه‌ده‌ر ئه‌و حه‌قه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه لیی ده‌دریته‌خواهن حه‌قه‌که. خو ئه‌گه‌ر خیراتی نه‌بوو ئه‌وا به‌قه‌ده‌ر حه‌قه‌که له‌گونا‌ه‌ی خواهن حه‌ق ده‌ده‌ن به‌سه‌ر ئه‌م سته‌مکاره‌دا و له‌باتی ئه‌و سزا ده‌درئ. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌دنیا‌دا سته‌مکار گه‌ردنی خوئی به‌وان ئازاد بکا، ئه‌وا له‌م هه‌موو ده‌رده‌سه‌ر و ئازارانه‌رزگار ده‌بی. جا پروانن مادام کابرای سته‌مکار خوئی گونا‌ه‌ی زوری و له‌گونا‌ه‌ی سته‌م لی‌کراوانیشی به‌سه‌ردا بدرئ و به‌قه‌ده‌ر هه‌ردوو به‌شه تاوانه‌کان سزا بدرئ، ده‌بی ئه‌م سته‌مکاره‌چاره‌په‌شه که‌ی له‌سزای دوزه‌خ‌رزگار بیئ؟ ده‌بی ئه‌وه‌ش بزائن به‌پیی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) غه‌یبه‌ت و بوختان و جنیودان و گالته به‌خه‌لک کردن و به‌سووک ته‌ماشا‌کردنیان، هه‌موو به‌(حق الناس) حسیب ده‌کرین و پیویستن به‌عه‌فووی خواهن حه‌قه‌کان ئه‌گینا عه‌فوو پرویان تی ناکا.

له‌حه‌دیس‌ی شه‌ریفا هه‌یه که خوای‌گه‌وره فریشته‌ی لای راستی کردووته‌گه‌وره به‌سه‌ر فریشته‌ی لای چه‌پدا و کاتی که فریشته‌ی لای راست، ئاگای له‌کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ی به‌نده‌ی خوا بی یه‌که به‌حه‌وسه‌د یا زیاتر بوئی ده‌نوسئ. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر نییه‌تی

کردهوهییهکی چاکه له دلّی بندهکه دا بوو بهقهدهر کردهوه چاکهکهی بو دهنوسی. بهلام که کردهوهییهکی نارهوای کرد ئهم فریشتهی لای راسته ناییلّی فریشتهی لای چهپ گورج ئهو کردهوهیه لهسهه بندهکه بنوسی ههتا ماوهی شهش سهعات؛ بهشکو ئهمه خواجه ئهو بهندهیه پهشیمان بیتهوه و تهویه بکا یا داوای لیپووردن له خوای گهوره بکا، جا ئهگهه ئهمانه نهبوون ئهو حهله ههه بهتاقه خراپهیی لهسههری بنوسی.

له هه دیسی شهرفدایه: گهلی مۆر بهعهرشی خوای گهوردها ههلواسراون، کاتی که ههتکی حورمهتی گوناهاکان کرا، واته: خه لکی بهبی شهرم دهستیان دایه تاوان و گوناها و جهسارهت کرایه سهه ئهو سنوورانهی خوا دای ناوان، فریشته ئهمر پیکراوهکان دین بهه مۆرانه دلّی خاوهن گوناهاکان مۆر دهکن، بهجۆری ئیتر ههستی تیا نامینی، فهرقی چاکه و خراپه ناکا و دهکهویته شوینی ئارهزووی نهفسی خوئی و وای لی دی که بهسووی گوناهاکردن دهکا و خواجهرستی لا ناشیرین دهبی یا سست و کهمتهرخم دهبی دهربارهی. من خاوهنی ئهم سی حالهم له ناو خه لکا چاوپیی کهوتوه.

له هه دیسایه: هه زهت (د.خ) فهرموویهتی: هه ریه که له ئیوه پیویسته ترس و بیمی له کهمترین گوناها بی، واته: نابی ئینسانی موسلمان له گوناها بی موبالات بی و پیویسته تهنانهت ئهگهه گوناها بچووکیش بی خوئی لی لادا و نزیکي نهکهویتهوه. ههروهها له هه دیسایه: هه زهت (د.خ) فهرموویهتی: ههروهکو رقی خوا له پال گوناها گهوردها خوئی دهشاریتهوه له پال گوناها بچووکیشدا خوئی دهشاریتهوه، واته: ئینسان نازانی لهسهه کام گوناها رقی و توورهیی خوای گهورهی توش دهبی؟ واته: وا ریک دهکهوی که ئینسان چهند گوناها بی گهوره دهکا و دووچاری رقی خوای نابی چونکه نهگهیشتهوهته ئهو گوناها بی که رقهکهی خوای گهوره له پالیدا په نهان بووه. کهچی وا ریک دهکهوی چهند گوناها بی بچووک دهکا له پال یهکیکیان توشی رقی خوای گهوره دهبی، پهنا بهخوا.

له هه دیسی شهرفدایه: که پهحمهتی خوا له گهه تاعهتی بچووکیشدا دهراریته سهه بهنده وهکو له گهه تاعهتی گهوردها دهراری. من چهند سال بوو مهعنا ی ئهم هه دیسه م لا موشکیل بوو ههتا بههوی خهویکی دایکمهوه ئیشکاله کهم نهما، گوئی بگرن با رووداوه که تان بو بگپرمهوه: خوا لیخوشبوو مهلا مهحمودی غهزایی موده رپیس و دهوله مند بوو له مالی خوئی نانی سی چل فهقیی دها، ههه له بهیانیهوه ههتا عهس خهریکی دهرس وتنهوه و خواجهرستی بوو، پیاویکی بهدهههههه و چاکه کار بوو. ئهم زاته،

رېحمه‌تی خوای لی بی، کوچی دوايي کرد. دایکم فەرمووی: مەلا مەحموودم له خەودا دی لیم پرسی: حالت چۆنه؟ وتی: خوای گەوره بەخشیمی. وتم: بەهۆی چ چاکه‌یی؟ وتی: له (قەلاچوالان) فەقی بووم، جاری به کۆلانیکیدا رابووردم ئافره‌تیکم له‌گەڵ منداڵیکی هەتیوا بەرچاو کەوت، منیش له‌ویدا دەستم برد یه‌ک (جلق) م پێدا (جلق نرخى وه‌ک چوار فلسییه) له‌به‌رئەوه‌ خوا عەفووی کردم. به‌لێ به‌هۆی ئەم خەوه‌ی دایکمه‌وه‌ موشتیکه‌م نه‌ما و له‌ مەعناى فەرمووده‌که‌ی پێغه‌مبەر گەیشتم (د.خ).

له‌ هەدیسیکی تردا ده‌فەرمووی: «کفی بالمرء نصرأ أن ينظر إلی عدوه في معاصي الله» واته: ئەوه‌نده به‌سه‌ بۆ سه‌رکه‌وتنی ئینسان و زالبوونی به‌سه‌ر دوژمنیدا که‌ بیبینی دووچاری گونا‌ه‌ بووه. واته: گه‌رۆده‌بوون به‌ گونا‌ه‌وه‌ له‌ گه‌رۆده‌بوون به‌ هەموو به‌لاییه‌کی تر ناهه‌موارتره‌ و، که‌ ئینسان دووچاری گونا‌ه‌ بیی وه‌ک ئەوته‌ دووچاری به‌لاییه‌کی دنیا‌یی گه‌وره‌ بووی. له‌ راستیدا مسیبه‌تی دینی و به‌ گونا‌ه‌وه‌ گه‌رۆده‌ بوون له‌ به‌لای دنیا‌یی زۆر خراپتره‌. که‌واته‌ گه‌رۆده‌بوونی دوژمنی ئینسانی موسلمان به‌گونا‌ه‌وه‌ چاکترین سه‌رکه‌وتنه‌ بۆ ئینسانه‌ موسلمانه‌که‌. هه‌روه‌ها له‌ هەدیسیکی تردا ده‌فەرمووی: قه‌سه‌م به‌و خوا‌یه‌ که‌ گیانی منی له‌ ده‌ستی توانا و ده‌سته‌لاتی ئەوا‌یه‌ ئەگه‌ر ئیوه‌ گونا‌ه‌ نه‌که‌ن خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ ده‌فه‌وتینی و گه‌لیکی تر دروست ده‌کا بۆئەوه‌ی گونا‌ه‌ بکه‌ن و ته‌وبه‌ بکه‌ن و به‌هۆی ته‌وبه‌که‌یان‌وه‌ لیان خو‌ش بی.

له‌ هەدیسا هه‌یه: له‌گه‌ڵ ته‌وبه‌ و داوای لیخو‌شبووندا گونا‌هی گه‌وره‌ نییه‌ و له‌گه‌ڵ ده‌وام و ئیسرا‌را گونا‌هی بچووک نییه‌. واته: گونا‌هی ئینسان هه‌رچه‌ند گه‌وره‌ بی، مادام‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌ ته‌وبه‌کردن و له‌ خوا پارانه‌وه‌ ئەو گونا‌ه‌ له‌ناو ده‌چیت و خوای گه‌وره‌ چاوپۆشی لی ده‌کا. له‌ لاییه‌کی تریش‌وه‌ گونا‌ه‌ هه‌رچه‌ند بچووک بی، مادام‌ ئینسان به‌سووکی ته‌ماشای ده‌کرد و سه‌روم‌ر ده‌یکرد، ئەوه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ خاوه‌نه‌که‌ی تووره‌ ده‌بی و ده‌یکاته‌ گونا‌هی گه‌وره‌ به‌سه‌ریه‌وه‌.

له‌ هەدیثی شه‌ریفایه: ئەو که‌سه‌ی ده‌یه‌وی له‌و خواپه‌رستانه‌ پیش بکه‌وی که‌ خو‌یان بۆ عیباده‌ت کردن نازارداوه‌ با گونا‌ه‌ نه‌کات، واته‌ ئینسانی گونا‌هی کرد و ته‌وبه‌ی لی کرد یاخو‌ه‌ر له‌ ئەساسا گونا‌ه‌ نه‌کات ئەوه‌ پایه‌ی له‌پیشی پایه‌ی ئەو خواپه‌رستانه‌یه‌ که‌ له‌ خواپه‌رستیدا زۆر ماندوو بوون. به‌کورتی پاداشی له‌ گونا‌ه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ زۆرت‌ره‌ له‌ پاداشی تاعه‌تی زۆر.

له حەدیسێ شەریفا هەیه: هەر واتەیی بەزمانی ئینساندا بێ لەسەری دەنوسری. جا کاتی ئینسان گوناھێکی کرد واجیبە تەوبەیی لێ بکا بەمجۆرە که بپوات بۆ شوینیکی دوور له خەلك و دەست بەرز بکاتەو بۆ لای خوا و بلی: خویه! تەوبە بێ لهو گوناھه که کردوومه و من هەرگیز ناگهپیمهوه سەری، که وای وت خوی گهوره لێی خۆش دەبی و عەفووی دەکا.

رپوایەت کراو: «من أصاب في الدنيا ذنباً فعوقب به الله أعدل من أن يثني عليه عقوبته. ومن أصاب في الدنيا ذنباً فستره الله وعفا عنه فالله أكرم من أن يعود في شيء قد عفا عنه.. الحديث». واتە: هەرکەس له دنیادا تووشی تاوانی بوو و تۆلەیی ئەو تاوانەیی لێ کرایهوه، ئەو ئیتر خوا له قیامەتا تۆلەیی لێ ناسینیتەوه؛ چونکه دادپەرورەیی خوا دووره لهووی که دووجار لهسەر یهك گوناھ سزای بەندهی خۆی بدا. هەرکەس له دنیادا گوناھێکی کرد و خوی گهوره بۆی پۆشی و لێی خۆش بوو ئەو ئیتر له قیامەتیشدا عەفووه؛ چونکه خوا لهوه بەخشندهتره که له دنیادا چاوپۆشی له گوناھێ بکات و له قیامەتا بگهپیتەوه سەری و سزای بەندهکەیی لهسەر بدا.

له حەدیسێکدا حەزرت (د.خ) به یهکی له هاوڕیبهکانی فەرموووه که ناوی حەبیب بووه: ئەی حەبیب! هەر جارێ گوناھێکت کرد تەوبەیی لێ بکا. ئەویش عەززی کرد: که وای گوناھهکانم زۆر دەبن. فەرمووی: هەرچەند گوناھهکانت زۆر بن عەفووی خوا لهوان زۆرتە. له حەدیسێکی تردا حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: خوی گهوره هەموو پۆژی نەسیحەتی نیشانی بەندهی خۆی دەدا. جا ئەگەر ئەو بەنده ئەو نەسیحەتەیی وەرگرت ئەوا بەختیاره و، ئەگەر تهرکی کرد و بەگوێی نەکرد ئەوا بەدبەخته. خوی گهوره بەشەودا دەستی کەرەم و عەفووی درێژ دەکا بۆ ئەو کەسانه که بەپۆژدا گوناھیان کردووه هەتا تەوبە بکەن و خوا تەوبەکەیان قبوول بکا، هەر وهها دەستی کەرەم و عەفووی بەپۆژدا درێژ دەکا بۆ ئەوانەیی که بەشەودا گوناھیان کردووه هەتا تەوبە بکەن و خوا تەوبەکەیان قبوول بکا. بزانی کاری حەق و راست له دنیادا قورسه و له تەرازووی قیامەتیشدا قورسه، بەلام کردووی بەتال له دنیادا سووکه و له قیامەتیشدا هەر سووکه. زۆر باش بزانی بەهەشت بەسزا و نارەحەتی و ئازار دەورەدراوه؛ واتە: ئەو کەسەیی بیهوی بپواته بەهەشت دەبی بەسەر کاری نارەحەت و پڕ له ئازاردا بپوا و خوی لهبەر باری ناخۆشیدا بگری و پۆح و مائی خوی بەخت بکا، هەتا دەگاتە بەهەشت. هەر وهکو دۆزەخ به ئارەزووهکانی

نهفس دهوره دراوه؛ واته: ئەو كەسهی كه دهخریته دۆزهخهوه له رێگای ئارهزوی بهتالی نهفسهوه دهپوا ههتا دهگاته دۆزهخ.

له هه دیسیکی تر دا دهفرموی: «الفقراء أصدقاء الله والمرضى أحباء الله. فمن مات على التوبة دخل الجنة». واته: ههژار و بی ماله قانیعه موسلمانهكان دوست و ئاشنای خوان و نهخۆشه خوگرهكان خوا خووشی دهوین. ئەمانه لهسهر ئەو دوستی و ئاشنایییه و لهبهر ئەو خووشه ویستیانه لای خوا هه موویان یا گوناھ ناکهن یا ئەگهر گوناھ بکهن خوا تهو فقیان دها بو تهوبه کردن له تاوان و، گوناھیان عهفو دهکری. بهلام خه لکی تر، غهیری فهقیر و ههژار و نهخۆش، ئەگهر له گوناھه کانیان تهوبه بکهن ئەوه خوا عهفوویان دهکا و ئەگهر تهوبه نهکهن خوا چاوپۆشیان لی ناکا. جا لیهدا میهره بانای خوای گهوره دهرده کهوی که ئینسان هه رچهند گوناھ بکا و تاوانبار بی مادام له پیش غه رغه ری گیان ده رچووندا تهوبه بکا خوای میهره بان عهفووی دهکا. ههروهه له هه دیسیکی تر دا فرموویته هه ر بهندهیی له پیش مردنیدا به سالی تهوبه بکا خوای گهوره تهوبه کهی لی قبول دهکا و سالی زوره. هه ر بهندهیی له پیش مردنیدا به مانگی تهوبه بکا، خوای گهوره تهوبه کهی لی قبول دهکا و مانگی زوره. هه ر بهندهیی له پیش مردنیدا به ههفتهیی تهوبه بکا خوای گهوره تهوبه کهی لی قبول دهکا و ههفتهیی زوره. هه ر بهندهیی له پیش مردنیدا به پوژی تهوبه بکا خوای گهوره تهوبه کهی لی قبول دهکا و پوژی زوره. هه ر بهندهیی له پیش مردنیدا به پوژی تهوبه بکا، خوای گهوره تهوبه کهی لی قبول دهکا. براکان! ته ماشای رهحمه تی خودا بکهن چهندی زوره و چوون تهوبه له تهوبه کار قبول دهکا چ به سال یا به مانگ یا به ههفته یا به پوژی ئەو تهوبه یه بکهوێته پیش مردنیه وه به لکو ئەگهر له پیش حالی غه رغه ریشا بی هه ر قبولی دهکا. رپوایهت کراوه: کاتی ئیبلیس ته ماشای ئاده می کردوه بوی ده رکهوت که دلی هه یه سویندی خوار دو وتی: خوایه! به عیزهت و جه لالی تو قه سه م ده رومه ناو دلی ئینسان و هه تا گیانی تیدا بمینی لی ده رناچم. خوای گهوره له رهددی ئەوا فرموویته تی: به عیزهت و جه لالی خو م قه سه م منیش هه تا گیانی تیدای تهوبه ی لی قبول دهکم. ههروهه رپوایهت کراوه: که ئیبلیس عه رزی باره گای خوای کردو وتی: یاره بی! ته ماشا ده کهی ئەم به ندانه چهند تو یان خو ش ده وی که چی بی گو ییت ده کهن؟ ته ماشا ناکه ی چهند رقیان له منه که چی له گونا هکردنا به گویم ده کهن؟ خوای گهوره ش فرمووی: ئەی فریشه کانی من! به شاهید بن مادام ئەو به ندانه م مه حبه به تی منیان له دایه وا

هەرچەند بئى گويىم دەكەن عەفووم كردن و چاوپوشى لەو دەكەم كە بەگوئى شەيتان دەكەن: چونكە لە دلەو زۆر رقيان لىيەتى.

براكان! لە حەدىسدا هەيه كە خواى گەورە زۆر بەغىرەتە و، لەبەرئەو هەرپەشە و تانەى شەيتانە برپارى دا كە بەندەكانى خوى عەفوو بكا. هەر وەها لە حەدىسىكى تردا فەرموويەتى: خواى گەورە لە هەموو كەس غىرەتى زياترە و، لەم تانەيه كە ئىبليس داى لە ئادەم و ئەولادەكانى غىرەتى خوى دەرپرې و فەرمووى: مادام ئىبليس دەرپواتە ناو دلپانەو و گوناھيان پى دەكا، منيش هەتا ئەو بەندە تەوبە بكا عەفووى دەكەم. جا براكان! بەراستى بزنان كە خواى گەورە زۆر مېھرەبانە و دەيهوى عەفووى خوى بگەيئىتە هەموو گوناھبارىك و شەيتانى لەعنەتيش، بەهوى فراوانكردنى ئەم مېھرەبانىي خويەو، دەر بكا.

برادەرەكان! رېگەى سەلامەتى بۆ ئىنسان ئەويە كە هەميشە لە بەينى ترس و هيوادا بى و، بەئىعلانى ئەو لوتفانەى خواى گەورە نابى پشتوئىنى لى بكاتەو و خوى بگەيئىتە پايەى ئەمن و ترسى لە دلدا نەمىنى. هەر وەها نابى خوئىشى لە مەقامى رەحمەتى خواى گەورە دوور بختەو و رېگەى ناؤمىدى بگريئەبەر، بەلكو دەبى هەميشە لە بەينى ئەم ترس و هيوايەدا بى.

لە حەدىسى شەرىفدايه كە لەمەوپيش جارى عابيدى بەلاى كەللەى سەرى ئىنسانىكى مردووا رابوورد، لەو شوئىندا نەفسى هەندى بىرى كردەو و گورج و رىابوويەو و وتى: خوايه! تۆ بىگومان خوايىهكى سرپوش و بەدەهەنە و چاكەكارى و، ئىمە هەرچەند گوناھ بكهين كە گەراينەو بۆ قاپى رەحمەتى تۆ و تەوبەمان كرد، تەوبەمان لى قبول دەكەى. تەكاكارم لىت كە بەرەحمەت لىم ببوورى و عەفووم بكهى. ئىتر لەم نزا و پارانەو و دەجد گرتى و نوقمى دەرياي لە خواترسى بوو و كەوت بەرپوودا و كرنووشى بۆ خوا برد. لەويدا هاتيفى بانگى لى كردو پىي وت: فلانەكەس! سەر بەرزكەرەو؛ بەراستى من خوايىكى گوناھبەخش و سرپوش و تەوبە وەرگرم، لە گوناھ خوئ دەبم، عەيب دەپوشم، تەوبە قبول دەكەم. تۆيش بەندەيىكى دلسووز و تەوبەكارى، وا تەوبەكەتم قبول كرد و لەو گوناھەى كردووتن عەفووم كردى. ئەويش سەرى بەرز كردەو و گەلى شوكر و سوپاسى خواى گەورەى بەجى هئنا.

لە حەدىسى شەرىفدايه: هەر كەسى داواى عەفوو و لى خوئشبوون نەكا لە خوا بۆ خوى

و بُوْ خَهْلَكْ خَوای گهوره گوئی پیّ نادا و دهفرموی: مادام ئەم شەخسە رەحم بەخۆی و بەخەلک ناکا، ئیّمەش گوئی بەو نادەین. لە حەدیثیکی ترا هەیه: نابیتە خاوەن ئیمان کەسێ رەحم بەخەلک نەکا. جا هاوڕێیەکانی عەزیزان کرد: سوپاس بُوْ خوا ئیّمە لە ناو خۆماندا یەكترمان خۆش دەوی. فرموی: مەبەست تەنیا ئەمە نییە؛ بەلکو پێویستە رەحم بە عاممە ی خەلک بکەن.

براکان! خَوای گهوره فرمویەتی: «وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى» وه فرمویەتی: «إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا».

لە ئایەتی یەكەمدا دهفرموی: بەراستی من گوناھی ئەو کەسە دەبەخشم کە تەوبە لە گوناھەکانی بکا و باوەرپی بەخوا هەبی و کاری باش بکا. لە ئایەتی دووەمدا دهفرموی: ئەو گوناھبارانە تەوبە دەکەن و باوەرپیان بەخوا هەیه و کرداری باش دەکەن خَوای گهوره بەجۆرێ رەحمیان پیّ دەکا کە تاوانە پێشووەکانیان دەگۆرێ بەچاکە و پاداشی باشیان دەداتەو بەگومان خوا گوناھ بەخش و میهرەبانە. هەروەها لەم بابەتەو حەدیسیکی قودسی هەیه مەعناکە ی ئەمەیه: کێیە لە پروی کەرەم و سەخاوەتەو لە من گەورتر بی، من ئەم ئادەمیزادانە لە جیگە نووستنیاندا بەخۆشی دەپاریزم بەجۆرێ دەلێی دوستی منن و هەرگیز بی گوئییان نەکردوم. دەهەندەیی و سەخاوەتم بەجۆرێکە هەرکەس تەوبە بکا تەوبەکە ی وەها قبوول دەکەم دەلێی هەمیشە تەوبەکار و پروو لە خوا بوو و هەرگیز گوناھی نەکردوو. کێیە داوای شتێکی لە من کردبی و من نەمدابیتێ؟! ئەو کێیە لە دەرگای منی دابی و من دەرگام لی نەکردبیتەو؟! ئایا من رژد و بەخيلم، هەتا یەکی بە بەخيلم دابنی؟! خَوای گهوره کە لەم حەدیسه قودسییەدا ئەم پرسیارانە بەشێوی پرسیاری ئینکار ئامیز دەکا؛ واتە: کەس نەبوو داوای شتی لە من بکا و من نەمدابیتێ و، کەس نییە لە دەرگای منی دابی و من دەرگام لی نەکردبیتەو. بەلام دەبی ئەو بزائن کە ئەم داوایە دەبی لەسەر ری و شوینی (سنة الله) بی واتە لەگەڵ بوونی ئەسبابی عادەتی شتە مەقسوودەکەدا بی، ئەگینا هەزار هاوار بی سوود بە با دەروا.

هەروەها لە حەدیسیکا دهفرموی: ئەی تاوانبار ئەمین مەبە لە ناشیرینی عاقیبەت. کە گوناھ دەکەن و تەوبە ی لی ناکەن، ئەو تەوبە نەکردنەش دەبیتە تاوانی لەسەر تاوان

و، ئەم حالەت لە گوناھەكەت گەورەترە. ھەر وھا پیکەنین و خوڤشالیت لە پاش گوناھەكە ئەویش لە گوناھەكەت گەورەترە، كە خەم و پەژارەییەكت پیشان نەدا لە گوناھەكەت گەورەترە، كە ترست لە خەلك ھەیه بە گوناھەكەت بزانی، ئەو لای خوا لە گوناھەكەت گەورەترە؛ چونكە پێویستە لە خوا بترسی نەك لە خەلك.

ریوایەت كراوە: ھەزرت (د.خ) بە لای كۆمەڵێكدا رابوو، كە دەورەى شتیکیان دابوو، فەرمووی: ئەم قەرەبالغە چییە؟ عەرزیان كرد: تەماشای ئەو شیتە دەكەن. فەرمووی: ئەمە شیت نییە بەلكو نەخۆشە؛ شیت ئەو كەسە یە لەسەر گوناھ دەوام دەكا و بەھوی تەوبە خۆی رزگار ناكا.

ریوایەت كراوە: «ما أكرم العباد أنفسهم بمثل طاعة الله، وما أهان العباد أنفسهم بمثل معصية الله. بحسبك من عدوك أن تراه عاصيا لله وبحسبك من صديقك أن تراه طائعا لله». واتە: بەندەكانی خوا بەھیچ شتی قەدری خۆیان رانانگرن، بەقەدەر ئەوئەندەى بەفەرمانبەرداریی خوا رای دەگرن و، بەھیچ شتیكیش خۆیان بى نرخ و سووك ناكەن بەقەدەر ئەوئەندەى بەگوناھ و بى گوییی خوا دەیکەن. بەسە بۆ نوشوستیی دوژمنەكەت كە بیبینی بى گوییی خوا دەكا و خەریكى گوناھە. بۆ سەر بەرزى دوژمنیشت ئەوئەندە بەسە كە بیبینی بەگویی خۆی گەورە دەكات و خۆی لە گوناھ دەپاریزی.

ھەر وھا ریوایەت كراوە: «النادم ينتظر الرحمة والمعجب ينتظر المقت. وأحذروا التسوية فأن الموت يأتي بغتة ولا يغرن أحدكم بحلم الله.. الحديث». واتە: ئەو كەسەى پەشیمان دەبێتەو و تەوبە دەكا و لە ناو خەلكدا خۆی بەشەرمەزار دادەنى چاوەرپیی میھربانیی خۆی، بەلام ئەوئەى لە خۆی رازییە و پەشیمان نییە چاوەرپوانی رِق و قینی خۆی. خۆتان لە تەوبە دواخستن و ئەمرو و سبەى بپاریزن، چونكە مەرگ كوتوپر دەدا بەسەر ئینساندا. بەحیلم و ھەوسەلەى خۆی گەورە بایی مەبن؛ چونكە خوا ئاگاداری ھەموو گوناھێكە و دلگیر و سەختگیرە.

لە ھەدیسیكدا دەفەرمووی: «من أحسن في ما بقي غفر له ما بقي وما مضى. ومن أساء ما بقي أخذه في ما بقي وما مضى». واتە: ھەركەس لەوئەى كە ماویە لە ژياندا كردهوئەى باش بى، گوناھى تازە و كۆنى عەفو دەكری. بەلام ئەوئەى لەوئەى كە ماویە لە ژيانا كردهوئەى خراب بى، ھەقى بەروداوى لى دەسپێری.

پړوايه ت كراوه: خواى گهوره وهىي كړد بو حه زره تى ئاډهم (د.خ) و وتى: ئه ي ئاډهم!
تو نارپه حه تى و پهرپشانيت له ژياندا كړد به به شى نه ته وهى خوت و بووى به هوئى ئهم
وه زعه ي ئه وان؛ له به رئه وه من رپحميان پئى ده كه م و هر گونا هباريكيان ته وبه بكا
ته وبه ي لئى قبولل ده كه م و له روتى قيامه تدا به خو شى و شادى حه شريان ده كه م.

براكانم! پړوايه ت كراوه: كه خوا ئاډهمى خسته خواره وه له خوا پاراپه وه و وتى: «اللهم
إنك تعلم سري وعلايتي فاقبل معذرتي. وتعلم حاجتي فأعطني سؤلي. وتعلم ما في
نفسى فاغفر لي ذنوبي». واته: خوايه! تو به حالى ئاشكرا و په نهانى من ده زانى، عوزم
لئى قبولل بكه. به نيازى من ده زانى؛ دلخوازم بينه دى، ده زانى چى له نه نفسى مندايه؛ ده ي
گونا هه كانم عه فوو بفرموو.

پړوايه ت كراوه: كاتى حه زره تى ئاډهم (د.خ) كه وته خوار، ته ماشاى كړد له سهر ساقى
عهرش نووسراوه «لا إله إلا الله محمد رسول الله». وتى: خوايه! ئه و خاوه ن ناوه كه ناوى
له به رامبه رى ناوى خوته وه نووسراوه كيپه؟ خواى گه وره وه لامى دايه وه كه ئه و زاته
خاته مى پيغه مبه رانه. ئه وپيش وتى: خوايه! له به ر خاترى خاوه نى ئه و ناوه كه له گه ل
ناوى خوتدا نووسراوه، ته وبه م لئى قبولل بكه. جا خواى گه وره ته وبه ي لئى قبولل كړد و
عه فوى كړد و له زحمه ت رزگار بوو و به ميهره بانى خوا شاد بوو.

سوياس بو خواى گه وره، شهوى يه كشه ممه (٤) ي سه فهرى (١٣٩٧) ي كوچى
رپكه وتى (٢٣) ي مانگى كانوونى دووه مى سالى (١٩٧٧) ي زايى له
ته رجه مه ي ئهم نامه يه بوومه وه.

نامھی چل و ہمیشتم

باسی سہ فہری قہبر و قیامت دہکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه الحافظين لحدود الله.

له پاش ئەمانه له خوا دەپارێمەوہ کہ بہ بہخشدەییی خوئی بتانکاتە خاوەنی ئیمان و باوەرپی دامەزراو و سامانی دنیا و قیامت. ئامین.

براکان! خوای گەورە ئەو دنیاہی کردووەتە مەنزل بۆ موسافیر و پێرہوی جیہانی دواہی نەپراوہ. واتە: بۆ ئەوہ لەم دنیاہدا دروستی کردوین ہەتا بہقەدەر حال خوا بناسین و بہوہی ئەمری پئی کردوین رەفتار بکەین و لەپاشان برۆین بۆ ئەو جیہانہ کہ پراہنەوہی بۆ نییہ. ہەر وہا ئەم دنیاہی کردوہ بہجیگای کشتوکالی رۆژی پاشەرۆژ ہەتا بہئی تۆیشوو پوونہکەینہ ئەو دنیاہ و بہئازادی و دلشادی بگەینہ دوامەنزل و لەویدا بحەسینیوہ. براکان! ئەو نامانہ کہ من پەوانەیان دەکەم بۆتان لەبەر پووناکی فەرموودە پێغەمبەردا، باشترین دیارییەکن کہ دۆست بۆ دۆستی خوئی بنێری. ہەر وہا پەفتار کردن بہو نامانہ گەورەترین کردەوہییەکہ کہ ئادەمیزاد لە ژیانی خویدا بیکا.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «مأهدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة یزیده الله بها هدی أو یردہ بها عن ردي» واتە: ہەرگیز موسلمان دیارییەکی نەناردوہ بۆ برای موسلماننی خوئی چاکتریی لە کہلیمەییکی راستی و ہا بیئە ہۆی زیادکردنی شارەزایی لە ئاینی ئیسلامدا یا ببیئە ہۆی پاراستنی لە ناہەمواری و بەلایبەکی دینی یا دنیاہی.

حەزرتی عومەر (د.خ) زۆرجار لە سەلماننی فارسی و ئەبووزہری غەفاریی دەپرسی (ر.خ) کہ ہەر عەیبیکی ہەہ پئی بلین تا خوئی لی پباریزی. ہەر وہا دەیفەرموو: «رحم الله أمرء أهدى إلي عیوبی» واتە: رەحمەتی خوا لەو کەسە بی کہ عەیبەکانم بەدیاری بۆ دەنێری. ئەمجا دەیفەرموو: ئەم جۆرہ دۆستانہ لە کوین؟ بەخوا قەسەم من ئیستە دۆستی

راسته قینهی ئیوهم و پیویسته لهسەرتان هەر دیارییهک که من بۆتانی بنیرم بەدڵ وەری بگرن و گوئی ڕاگرن بۆ ئەوانەیی دەیخویننەوه بەسەرتاندا.

زاناکانی ئاین ئینسانی بێ ئاگایان بەنووستوو داناوه، پیویسته یهکی هەبێ که ئەوانه له خەوی بێ ئاگایی خەبەر بکاتهوه. هەر وهها فەرموویانه: ئەگەر ئەهلی ئیرشاد نەبن ئادەمیزاد وەکو کوێرن و نازانن ڕوو له کوئی بکەن؟ له بەرئەوه لهم نامەدا بەشێوهییهکی کورت باسی چەند سەفەرئیکتان بۆ دەکەم که له بەردەم ئینساندان هەتا له شوینی ئیجگاریی خویدا دامەزری، واتە: هەتا دەگاتە بەهەشت، خوا بەنسیبی هەموومانی بکا، یا هەتا دەگاتە دۆزەخ، خوا بمانپاریزی لێی. بەلێ ئەم دوو جیگە جیگەیی ئیقامەتی ئەبەدین؛ چونکه ئیتر مەرگ نامینی و بەئیقامەتی یهکی لهم دوو شوینه سەفەرەکان دەبرپێنەوه. سەفەرەکانی قەبر تا دەگەنە سەفەرەکانی قیامەت لهم نامەیهدا بۆتان باس دەکەم، سەفەرەکانی قیامەتیش که مەنزلی ئەبەدییه، له نامەیهیهکی تایبەتیدا دەنووسم، ڕاگان! ئەگەرچی زاناگان خەبەردارن لهو شتانهی من دەیاننووسم، بەلام له دوو ڕیگاو هەرزکردنی ئەوانه قازانجیان هەیه: یهکه م بیستنی عەرزە له غەیرەوه خوشتەر. دووهم ئەم عالیەمە غافلن بەلکو بەم مەوعیزە ئاگادار ببنەوه، کهواتە ئیشەللا زاناگان و عەز و نەسیحەت دەکەن و عەوامەکان گوئی دەگرن. وا ئەم تەنبیه نامەیهم بەشێوهی نەسیحەت نارد بۆتان و کردم به لوقمەیهیهکی حازر و ئاماده تا به بێ زەحمەت زاناگان بیکەنە هۆی بێدارکردنەوهی غافلەکان. جا ئەگەر برادەران حەز له بیستنی ئەم نامەیه بکەن، ئەوه مەعنای بەهیزی ئیمانە؛ چونکه حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: گەورەترین سیفەتە چاکەکانی موسلمان ئەوهیه له بیستنی قسەیی خیر تیر نەبێ.

خۆشهویستهکان! خوای گەوره دەتوانی ئەم جیهانە به (کن فیکون) ئی دروست بکا؛ تەماشای دەکەین لهسەر فەرموودەیی حەزرت (د.خ) له ڕۆژی قیامەتدا ئەو پیاو و ژنەیی ئارەزووی مندال بکەن له ماوهی سەعاتیکا ژنەکه سکی پر دەبێ و مندالەکه بهبێ ئازار دەبێ و وهک ئینسانیککی گەوره هاتوچۆ دەکا. بەلام حیکایەت زۆر هەیه لهم جۆره دروستکردنەدا که خوا وردە وردە و بەتەدریج دەیکا؛ بۆ نمونە: له وهدا که خوای گەوره هەشت یا نۆ مانگ مندال له سکی دایکیدا دەهێلێتەوه ئەو حیکمەتە هەیه که تیی بگهییینی خوا دەتوانی له قەبریشدا ئینسان بەزیندوویی بهیلتێتەوه. هەر وهها هەتا پاش ئەوهی له دایک بووین ئەو حال و ئەحوالەیی خۆمان ئاگادار بین و بزانی لهسەر هەر نیعمەتی

پېوېسته شوکړيکی خوی گه وره بکھین. ئەگەر له کاتی ژياندا بهووی ئاره زووی نه فسه وه گوناھيکمان کرد، له بهرئوه که ئاگامان له حوکمی خوا ههیه و دهرانین تهوبه دهبيته چاری نه گبتهی گوناھهکان، تهوبه بکھین و بههوی ئه و تهوبه وه پاک ببينه وه. حیکمه تيکی تريشی تيدايه ئه ویش ئه ویه سه عاتی تی فکرین له گه وره ییی خوا، له خواپه رستی شست سال چاکتره، دهی که واته هتا ئینسان بمینتته وه و تی فکری له گه وره ییی خوا و خوی بو یادی ئه و ترخان و خالیس بکا، خیری زورت و چاکتر ده بی.

ده بی ئه ویش بزانی که کاتی له م دنیا به درچووین و له م سه فیره دور و دريژده مه سافهی دنیا مان پيچايه وه و چووینه دنیا ی قه بری تار، دنیا یی هکی تازه ديته پيشمان. حه زرت (د.خ) فه رمويه تی: «القبر إما روضة من رياض الجنان وإما حفرة من حفر النيران». واته: گوړ یا باخيکه له باخه کانی به هشت یا چاليکه له چاله کانی دوزخ. له م حه دیسه شه ريفه وه ده رده که وی که ئینسان پاش مردن له قه بردا زیندو ده بيته وه، ئەگینا به ردی بخريته ناو باغچه یی هکی پر له میوه و گولی رهنگا وره نگی بو ن خو شه وه، هپچ مه دح و سه نایی بو ئه و به رده په یدا نابی. هه روه ها ئەگەر به ردی بخريته ناو ته نو ریکی پر له ئاگر هه رگیز زه ممی بو ئه و به رده په یدا نابی، بیگومان حه زره تیش (د.خ) له قسه و وتاری عه به س و بی سووده وه دوره. که واته له حه دیسه که وه ده رکه وت که ئینسانی مردو و کاتی خرایه قه بره وه زیندو ده بيته وه. دیاره روح خوی شتی نییه که مه حو بيته وه. ئه و شوینه ش که له دواوایی برپرهی پشتی ئینسانه وه یه و پی ده لئین (عجب الذنب) هه رگیز نارزی و، هه ر به شی له به شه کانی له شی ئینسان و هه ر زه رهی له زه راتی و جوودی رۆحی پیوه ندی بی پیوه هه یه، بو نمونه وه کو مشت شیر ئەگەر بیشیکه ی به هه زار زه ره وه هه مووی که ره ی تیا هه یه زه راتی له شی ئینسانیش به قه در خوی رۆحی پیوه ندی بی پیوه هه یه، واته: ئەگەر ئەهلی سزا بی سزا ده دری و ئەگەر ئەهلی نیعمه ت و له زه ت بی شاد و که یف خو ش و دل په حه ته. (سبحان الذي في القبور قضاؤه).

خوی گه وره به توانا و دهسته لاتی خوی گیانی پیاوچا کانی له شوینی که رامه تدار و به شه رهدا داناوه و گیانی پیاوخراپانی شی له شوینی خراپ و پیس و بی شه رافه تدا داناوه و، له گه ل ئەمه ش هه موو پیوه ندی بیان به هه موو زه راتی له شی ئینسانی مردو وه هه یه. زاناکانی ئاین به پی وهرگرتن و تیگه یشتنی تایبه تیان له ئایه ت و حه دیسه وه پایه و ئارامگیان بو ئه رواح دیاری کردووه؛ بو ئه رواحی پیغه مبه ران و شه هیدان و پیاوچا کان، خوی گه وره په له وه ریکی زور له به هه شتا دروست ده کا که تی یاندا ئارام ده گرن و له

بههشتدا سهيران دهكهن و كاتى مهيليان لى بوو بهدهورى عهرشدا نارام دهگرن و عهرش دهبيتته شوين و ماوايان. موسلمانهكانى تريس كه بهپايهى تهكليف نهگهيشتون هر بهم جوړهن. موسلمانهكانى تر كه خوا لى خوش بوون و قبوولكراوى بارهگاي خوان له ناسمانى ههوتهمدا بهپيى دهرجه و پايهى خويان نارام دهگرن. نهو موسلمانانهپيش كه گوناهبارن و گوناهبان عهفوو نهكراوه وان له شوينيكى زور ناپوخت و ناههمواردا و لهو شوينانهدا بهوجوره سزايه كه بويان برپياردراوه سزا ددرين.

نهو روخانه چ روحي پيغهمهبران (د.خ) و چ روحي سيديقين و شهيدان و پياوچاكان، ههروهكو له شوينى بهرزى وهك بههشت و عهرش و ناسماندا نارام دهگرن و سهيران دهكهن و له خوشى و شاديدان، پيوهندييان بهقهبرهكانهوه ههيه، نهو پيوهندييهش بيگومان بهپيى پايه و پلهى رووناكى و بهرزى نهو روچهيه.

له لاييهكى ترهوه نايهتهكهى سوورتهى ياسين كه دهفهرموى: «قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ [٢٦] بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ»، دهليليكى روون و بههيزه بو نهو تهقيررهى لهپيشهوه باسمان كرد. ههروهها نهرواحى نههلى سزايش ههچهنده شوينى خوياندا سزا ددرين پيوهندييان بهقهبرهكانيانهوه ههيه: بويه ههزرت (د.خ) بانگى كرد له كافر كوژراوهكانى جهنگى بهدر و وتى: «يافلان... و يافلان... و يافلان انا قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا، فهل وجدتم ما وعدكم ربكم حقا؟!»، واته: نيمه نهو بهلينهى، خواى گهورهمان پيى دابووين دهستمان كهوت، ناخو ئيوهش بهليني خواتانتان دهست كهوت؟! لهويدا ههندي له هاورپيهكانى ههزرت عهززيان كرد: نهمانه لهكوى دهبيسن؟ نهوته بوگهنيان كردوه. نهو يش فهرموى: «والله ما انتم باسمع منهم ولكنهم لا يطيقون الجواب». واته: بهخوا قهسهه ئيوه لهوان باشتر نابيسن، بهلام تواناى وهلامدانهويان نييه.

پوختهى قسه: جيهانى قهبر جيهانى پهنامهكويهكانى خواى گهورهيه، نهوانهى بهختيارن ههريهكيكيان بهجوړى له خوشى و ئيستراحتان و، نهوانهى بهدهخت و چارهپهشن ههريهكى بهجوړى له نازار و سزادان، مهگهر ههرو خوا خو بزانى چونه، تا خومان نهمرين و نهگهينه نهو كاته نازانين وهزيمان چون دهبى، بهلام وهكو ههزرت (د.خ) فهرمويهتى: قهبر يا وهكو باخى بههشته يا وهك چالى دوزهخ. ههروهها لامان سابت بووه كه سزاي نههلى سزا، چهنده جوړيكه و خوشى نههلى خوشيش چهنده جوړيكى جيا جيايه.

له پېش باسی سەفەری قەبرا باسی سەفەری مردن دەکەم، لەم سەفەرەدا یا شادی و خۆشی دئ بەسەر ئینساندا یا ترس و لەرز و ناخۆشییەکی توندوتیژ. له کاتی گیان دەرچوونا بەختیاری ئینسان یا بەدبەختیی دەردەکەوئ. لەم کاتەدا پەشیمانی و پەنجەگەزتن و خەم و پەژارە وەک کۆیگی گەورە ئینسانی بەدکرداری بەدبەخت دادەگرئ، بەلام بئ سوودە. ئەوەی کاتی خۆی کردووە چاک بوو لەم ساتەدا دەلئ: بۆچی خیراتم زۆر نەکرد. ئەوەی کاتی خۆی بەدکار بوو، لەم ساتەدا دەلئ: بۆچی بەم جۆرە خۆم فەوتاند؟! ئەی برای خۆشەویستم! وردبەرەووە لەو کاتەدا ئەگەر فریشتەیی سزا ئینسان بترسینئ چ جۆرە ئازار و پەژارەیی سەر و دلئ دەگرئ.

هەر وەها ئەگەر فریشتەیی خیر موژدەیی ئاسایش و شادی بدات بە ئینسان دەرگای بەهەشتی بەرینی لی بکاتەووە چ جۆرە خۆشییەکی دەرژێتە ناخی دەرروونی و چۆن شادمان دەبئ؟.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: وەختئ فریشتە دئ بۆ گیان کێشان، ئەگەر ئینسانەکە باش بئ، پئی دەلئ: فلانی! خوای گەورە لئت رازییە و موشتاقی رۆحی تۆیە و ئیتر نۆبەیی ئەووەیە برۆی بۆ خانووی ئاوەدانی خۆت. خۆ ئەگەر ئینسانەکە فاسق و فاجر بئ، زۆر بەزبری قەسەیی لەگەڵ دەکا و پئی دەلئ: خوای گەورە لئت عاجزە و چەند سزا لەبەر رێتایە. بئجگە لەووە گەلئ قەسەیی نابار و ناھەمواری پئی دەلئ و شوینئ خۆی لە دۆزەخدا پێشان دەدات. پوختەیی قەسە ئەم بارودۆخی گیان دەرچوونە بەتەواوی لیڤەدا باس ناکرئ و ماوەییەکی تایبەتی دەوئ.

له عومەری کورپی عەبدولعەزیزەو دەگێرئەووە (ر.خ) فەرموویەتی: نامەوئ گیان کێشانم بەئسانی بئ؛ چونکە ئەم گیان کێشانە ئاخر پروداوئیکە لە دنیا دا دئ بەسەر ئینساندا پاداشی لیووە دەست دەکەوئ، واتە: تا گرانتر بئ خیر و پاداشی زۆرتر دەبئ بۆ مردووەکە.

رێوایەت کراوە کە ئیشی گیان کێشان لە ئیش و ئازاری لیڤانی هەزار شمشیر زیاترە. لەم رێوایەتەووە دەردەکەوئ کە ئینسان بەتینوئیتی دەمرئ و بەتینوئیتی لە قەبردا دەمئینئتەووە، بەلام ئەو حالە بۆ ئەوانەییە کە خوای گەورە لییان عاجزە، ئەگینا ئەو کەسانە کە خوا لییان رازییە بە ئسانی تی دەپەرن و، فریشتە لە سەرەمەرگا موژدەیی بەهەشتیان دەدەنئ و، بەھوئ ئەو موژدەووە ئەگەر ئازاریکیشیان ببئ فەرامۆشی دەکەن و ئاگیان لیئ نابئ، وەک بئ ئاگیایی ئەو ژنە میسراییانە کە سەرزەنشتی زولەخیان دەکرد لە

خۆشهويستىيى حەزرەتى يوسفدا (د.خ) و زولەيخاش بانگى كىردن و داي نان سەر و نارنج و سەر و چەقۆى دايە دەستيان و فەرمانى دا يوسف بە بەردەمياندا تى پەرى. كە چاويان پى كەوت، ئاگايان لە خويان نەما و لەباتى نارنجەكە دەستى خويان پرى و هاواريان كىرد: ئەمە ئادەمىزاد نىيە بەلكو فرىشتهيەكى گەورەيە.

دەگىرنەو: پياويكى چاك لە خەودا چاوي بەفرىشتهيى گيان كيشان كەوت و لىي پاراپەو كە بەئاسانى گيانى بكيشى و، لە بارەگاي خوادا بوى بپارپتەو كە لە رۆزى قىامەتدا بەئاگرى دۆزەخ نەيسوتىنى. فرىشتهكە لە وەلاميا فەرموى: رزگار بوون لە ئاگرى دۆزەخ بەوھيە كە زۆر داواي لىبووردن لە خواي گەورە بكەيت، بەزەيىيى منيش لە كاتى گيان كيشاندا بەسەلەواتدانە.

ئىنجا پاش باسى گيان كيشان باسى سەفەرى ئىنسانە بۆ قەبر. ئەم سەفەرە گەلى موسىبەتى لەرپىدايە؛ يەكەم مسىبەت گۆرەوشارى قەبرە؛ هاوار و فغانى بنىادەم لە كاتى گۆرەوشارى قەبردا ھەموو گيانلەبەرى دەيبىسى ئىنسان و جىننى نەبى.

سەدى كورپى مەعاز، خواي گەورە لىي رازى بى، لە كاتى مردنيدا لە شادى و خۆشىي بەرزبوونەوھى رۆحى بۆ ئاسمان، عەرش لەرپىيەو، ھەروھە حەفتا ھەزار مەلائىكە حازرى جەنازەي بوون. لەگەل ئەمەشدا لە گۆرەوشارى قەبر رزگار نەبوو.

دەگىرنەو: كىردەوھى چاكەي ئادەمىزاد بەقودرەتى خوا دەچىتە شىوھى فرىشتهيەكى جوانەوھى و، كىردەوھى خراپەشى دەچىتە شىوھى جانەوھرىكى دىندەي ناشىرىنەو، ئىنجا دەستەي كىردەوھى چاكەكان لەگەل مەلائىكەي رەحمەتدا لەلاي راستەوھى و دەستەي كىردەوھى خراپەكان لەگەل مەلائىكەي سزادا لەلاي چەپەوھى حازر دەبن. دەستەي كىردەوھى چاكەكان لەگەل قەبردا دەكەونە گەفتوگۆ و دەلین: ئەم زەلامە لە دۆستانى خوى براوھى و كەسى لەلا نەماو، ئىمە نەبى. قەبرەكە وەلاميان دەداتەوھى و دەلى: «مرحباً وأهلاً» وەختى خوى كە لەسەر پىشتى من دەگەراي لەبەر كىردەوھى باشەكانت لەلاي من خۆشەويست بووى. ئىستاش كە خواي گەورە تووى بەمن سپاردووه بزانه چىت لەگەل دەكەم؟ لەویدا قەبرەكە بە ئەندازەي چاوبى بركات پان و درىژ دەبى و دەبىتە دەشتىكى گوشاد و بەر بەرەلا. ھەروھە لە نىزىكى جىگەي مردووهكەوھى دەلاقەيى دەكرىتە قەبرەكە و لەوێوھى كە تەماشاش دەكا بەھەشت دەبىنى و جىگەي خوى لە بەھەشتدا دەبىنى و لەوێوھى بۆنى خۆشى بەھەشتى بۆ دى. ئىتر لەم حالە جوانەدا دەمىننیتەوھى و بەئەنواعى لەزەت و خۆشى رادەبوئى. بىگومان

بیجگه خوی گوره کهس بهتہ فسیلاتی ئەم شەخسە نازانی لەم جیہانی قہبرەدا، کہ پیی دەلین جیہانی بەرزەخ، هەتا رۆژی قیامت دئی.

دەستە ی کردەوہ خراپەکانیش، ئەگەر کردەوہی مردووەکە بەشی زۆری خراپ بی و هۆی ئازار و سزا بی، لەگەڵ قہبرەکەدا بەبی ئیحتیرام دەربارە ی ئەو مردووە قسە دەکەن و لئی دەبنە شایەت. قہبرەکەش بانگی دەکات و دەلی: من مەنزل و ماواییەکم پەر لە جانەوہری ژەہراوی وەک مار و دوویشک و شتی وەک ئەمانە، من شوینی سزا و گیچەل و زەحمەتم بو تو بەرامبەر بەو کردەوہ خراپانە کہ لە دنیا ی رۆشندا کردووتن. هەروہا پیی دەلی: ئەی بەدبەخت! تو بەچی لە دنیا دا بای بوووی کہ ئەوئەندە کردەوہی خراپت دەکرد و پەشیمان ئەدەبوویتەوہ؟! ئایا نەتدەزانی لە ئەنجامدا دییتەوہ بو لای من؟ ئایا نەتدەزانی پرسیارت لی دەکری لە کردەوہکانت؟ ئەو کەسانە کہ ئەهلی سزان دراوسییەکانیان لیان دینە جواب و پیان دەلین: کاتی ئیمە مردین ئیوہ ناگادار بوون، لە پاش ئیمە لە دنیا دا دەژیان، بوچی بەمردنی ئیمە عیبرەتگیر نەبوون؟ نەتاندەزانی کہ پاش مردنتان دەستتان لە کردنی خیر و چاکە دەبری، وا ئیمە مردین و دەستمان لە چاکە برا، خو ئیوہ بەسەر زیندوو بوون و دەستتان لە کاردا بوو بوچی هیچتان نەکرد؟

بیجگە لەم موسیبەتانە پرسیاری مونکەر و نەکیرە کہ دوو فریشتە ی زور بەسام و هەیبەتن و مردووەکە لە قہبرەکەدا دادەنیشینن و پرسیاری لی دەکەن: خوی تو کئیە؟ ئەگەر ئەهلی سعادەت بی دەلی: (اللہ). پاشان لئی دەپرسن: پیغەمبەرت کئیە؟ ئەگەر بەختەوہر بی دەلی: «محمد رسول اللہ». لئی دەپرسن: ئیمامت کئیە؟ ئەگەر ئاخر خیر بی دەلی: قورئانە. لئی دەپرسن. قیبلەت کوئیە؟ ئەگەر پیاوچاک بی دەلی: کەعبە یە لە شاری مەککە ی موکەرەمە. دیارە کہ وەلامەکانی بەم جوڑە بن ئەوان زور ریزی لی دەگرن و پیی دەلین چۆنت دەوی بحەسیرەوہ.

خو ئەگەر ئەهلی شەقاوت یانی کافر یا فاسق بی ئەوہ لە ترسی ئەو دوو مەئموورە کہ لەوی دینە سەری تیک دەچی و بیجگە «ها، ها؟» هیچ نازانی. دەگیڕنەوہ ئەو دوو مەلائیکە هەر یەک کوتەکیکی وایان بەدەستەوہیە ئەگەر هەموو بنیادەم و جیننی کوئینەوہ و لئی بنەون ناتوانن بەرزی بکەنەوہ. جا بەو کوتەکانە لئی دەدن. دیارە ئەگەر موسلمان بی، هەتا گوناھی بەسەرەوہ بمینی و ئەگەر کافر بی هەتا دەدریتە دەستی رۆژی حەشر، ئەوجا خوا خوی دەزانی چۆن سزای دەدا.

براکان! وەک عەرزەم کردن ئینسان لەو رۆژەوہ دروست دەکری هەر لە سەفەرە دەبی و

سەقامگىر نابى ھەتا لە بەھەشتا يا لە دۆزەخا بەگوڤرەى كار و كرەدەوى خۆى جىگاي تايبەتى خۆى دەگرى.

بىگومان ئادەمىزاد لەم سەفەرى قەبەردا گەلى خۆشى و ناخۆشى لەبەردەمايە. لە ھەدىسى شەرىفدا دەفەرموى: «مارأيت منظرأ إلا والقبر أفضع منه» واتە: ھىچ دىمەنىكم نەدىوہ لە قەبر ناشرىنتر بى. ھەر وھەا لە ھەدىسا دەفەرموى: قەبر يەكەم مەنزلى رۆزى قىامەتە؛ ئەگەر ئىنسان لەم رىزگار ببى، ئىتر باقىى سەھل و ئاسانە. ھەر جارى كە ھەزرت (د.خ) لەگەل جەنازەدا دەرپوى بۆ قەبەستان دەگرىا و دەيفەرموو «لمثل هذا فليعمل العاملون». واتە: با ئىنسان بۆ ئاسانى كارى قەبرى لە دنيادا كار بكا.

دەگىرنەوہ كە ئىمامى ەلى (د.خ) رۆزى تەشرىفى برد بۆ گۆرستانىك سلاوى كرد لە مردووانى ئەو گۆرستانە، ئىنجا پىي فەرموون: مآلەكەتان كەوتە دەستى خەلكى، خانووەكانتان بوونە ماواى خەلك و، ژنەكانتان شوويان كرد بەخەلك، ئەمە باس و ھەوالى ئىوہىە لای ئىمەوہ، ئىتر نازانم ئىوہ لە ناو خۇتانا دەنگ و باستان چىيە بۆ ئىمە و چىمان پى دەلین؟ ئىنجا ئاوازيكى بىست وتى: «وعليك السلام». ئەوہى كە خواردتان بوو بەخىر و، ئەوہى ناردتان بۆ ئەم جىھانى قەبر و قىامەتە دەستان دەكەوئتەوہ و، ئەوہى بەجىي بىلن زەرەرتان لى دەكەوى.

رېوايەت كراوہ كە ھەزرت (د.خ) جارىكيان بەئەبووزەرى غىفارىي فەرموو: ئەبووزەر! بىگومان ئەگەر ويستت سەفەرى بکەيت توئشو و پىويستى سەفەرەكەت ئامادە دەكەى ئەگەر چى سەفەرەكەت كەموكورت بى، دەى چۆن توئشووى سەفەرى قىامەت ئامادە ناكەى؟ ئىنجا پىي فەرموو: ئەبووزەر! ناتەوى پىت بلىم بۆ ئەو رۆزە چى بەسوودە؟ ەرزى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا ھەز دەكەم پىم بلىيت و ئاگادارم بکەيت. فەرموى: لە رۆزىكى گەرما بەرۆزوو بى دەبىتە ھوى ئاسايشت لە كاتى تىنوئىتى قىامەتدا. دوو ركات نوئز لە شەوىكى تارىكا كە دەبىتە (تەجد) بۆ تۆ بەسوودە لە كاتى وەحشەتى قەبرا.

دەگىرنەوہ: قەبر ھەلكەنى ھەبوو وتى: دوو قەبرم ھەلكەند و دەستم كرد بەھەلكەندنى قەبرى سىيەم. كات كاتى گەرما بوو شتىكم كرد بەچەتر و لە ژىرىدا نووستم. لە خەودا چاوم كەوت بەدوو سوار ھاتنە سەر قەبرى يەكەم راولەستان. يەككىيان بەوى تریانى وت: بنووسە. وتى: چى بنووسم؟ وتى: «فرسخ في فرسخ» پاش ئەوہ چوونە سەر قەبرى دووھم و وتى: بنووسە. وتى چى بنووسم؟ وتى: «مد البصر». ئىنجا ھاتنە سەر قەبرى

سَيِّهَم و وتى بنووسه. وتى چى بنووسم؟ وتى: «فتَر في فتر». (فتهتر: پانىي ئهنگوستى گهوره و ئهنگوستى شههادته). كه له خه و خه بهرم بوويه وه ته ماشام كرد وا جهنازيه يكيان هينا و كوْمه لى ئادهمى زادى له گه لدا بوو، چوونه سهر قهبرى يه كه م. وتم: ئه مه گوشادى و فراوانى قهبره كهى به قه در دريژى و پانى يه ك فرسه خه (دريژى هه فرسه خى ۱۲۰۰۰ ههنگاوه). پرسىارم كرد: حالى ئه م شه خسه چوْن بووه؟ وتيان: ئينسانىكى باش بووه، به لام ئه و نده فه قير بووه كه موسلمانان به خيرى خويان حه قى ته جهيزيان بو جيبه جى كردووه و هينا و مانه بوْت. وتم: منيش حه قه كهى خوْم وه رناگرم و بيبه نه وه بيدهن به خي زانه كهى. له پاشا جهنازيه يه كهى تريان هينا كه چوار كه س هه ليان گرتبوو ئه مانه هاتنه سهر قهبرى دووه م وتم: ئه مه ش ئه ويانه يه كه قه بره كهى تا چاو برپكا پان و دريژ و به ربالاوه. پرسيم: ئه مه چوْن پياويك بووه؟ وتيان: ئاواره بووه و له سهر سه لوينك (مزيله) گيانى ده رچووه! ئيمه به خيرى خو مان حه قى قه بره كه مان كو كردووه ته وه. وتم: منيش حه قم ناوئى. پاش ئه مانه هه ر له و شوينه دا مامه وه چاوهرپى جهنازى سَيِّهَم بووم، هه تا له پيش مه غرييدا جهنازيه يه كيان هينا و برديانه سهر قهبرى سَيِّهَم. له دلى خو مدا وتم: ئه مه يان (فتَر في فتر) كه يه. بوْم ده ركه وت ئه و جهنازيه هى ئينسانىكى به دكردار و بى شه ره فه. وتم: قه بر من هه لم كه ندووه به خو رپايى نايدهم و كر يم ده وئى، كه ئه مه م وت خه لكه كه بى يه ك و دوو هاتن بوْم و گه ليكيان لى دام و به زور مردووه كه يان هاويشته ناو قه بره كه و شارديانه وه و گه رانه وه! براكان! دياره دوو مردووه پيشووه كه له وانه بوون كه له قه بردا ده حه سينه وه و خوا لوتفيان له گه ل ده كا و ده روى ره حمه تيان لى ده كاته وه، مردووى دواينيش له وانه بووه كه له قه بردا سزا ده چيژن و گو رپيان لى ده بيته دو زه خ. په نا به خواى ميهره بان.

مه سه له ي نيعمه ت و خو شى و ئاسايش و نه قمه ت و ناخو شى و بى ئيستيرا حه تى قه بر شتيكه سابيه ته به ده لى كى كى تاب و سوننه ت. واته: له قورئانى پيرو زدا و له حه دى سى شه ريفا ده لى لى ان له سهر هيه. هه روه ها گه لى قسه و نه قل و به سه ره اتى عه جايه بيش له سهر ئه م باب ته ريو ايه ت كراوه. شَيخ (جه لاله دين عه بدوره حمان)، كه مه شه ووره به (سيووتى) ره حمه تى خواى لى بى، كتيبيكى له سهر باب ته تى سزا و خو شى و عه زاب و ته وابى قه بر ته تليف كردووه. له و كتيبه دا ده فه رموئى: له سهر موسلمان پيوسته باوهرى بى به سزاي قه بر و ئينكارى ئه م سزاي قه بره كو فره؛ چونكه ئه و حه ديثانه ئه و نده له لايه نى زانايانى حه ديثه وه نه قل كراون كه مقدا رى مو شته ره ك كه له مه عنايان

گه‌یشتووته ئەندازه و پایه‌ی ته‌واتور. هه‌روه‌ها به‌ئاشکرا مه‌علوومه که له دینی ئیسلامه. ئەو گوناها‌نه‌ش که ده‌بنه هۆی سزای قه‌بر له هه‌دیته‌کانا به‌یان کراون. به‌لام زۆریه‌ی ئەو سزایانه له غه‌یبه‌تکردن و دوزمانیه‌وه په‌یدا ده‌بن، واته: له باسکردنی خه‌لک له پاشمله و له قسه هه‌ینان و قسه بردن به‌ناو خه‌لکدا، وه له خو پاک نه‌کردنه‌وه له کاتی تاره‌تا، واته: له کاتی شو‌ردنی پاش و په‌شدا، له‌دوای میز و پیسی کردن؛ چونکه ئینسان که له تاره‌تا که‌موکوپیی هه‌بوو غوسل و ده‌ستنویژ و نو‌یژکردنی چ فهرز چ سوننه‌ت فائیده‌یان نابیی و هه‌موویان به‌تال و بی سوود ده‌رده‌چن. هه‌روه‌ها ئەو عیباده‌ت و هه‌سه‌ناته که هۆی پووناکیی قه‌برن له ساغی و ته‌واویی تا‌عه‌ته‌وه په‌یدا ده‌بن.

شیخی سیوتی (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سی رۆژی سه‌د جار بلی: «لا إله إلا الله الملك الحق المبين» له گه‌دایی و له سزا و بی که‌سیی ناو قه‌بر رزگار ده‌بی. براکان! ئەم پادا‌شانه کاتی دینه‌جی که ئینسانه‌که ته‌رکی نه‌کا و به‌ئاگاداریی دل‌وه بیخوینی و ئاگای له مه‌عنایشی بی. بو نمونه: مه‌عنای ئەم زیکره ئەوه‌یه که هه‌چ که‌س نییه شیایو ئەوه بی عیباده‌تی بو بکری و به‌هه‌ستری ئەو زاته نه‌بی که ناوی (الله) یه و پادا‌شایه‌که عالم هه‌موو له ژیر هه‌یزی توانایی و خواستی ئەودایه. ده‌بی ئەوه‌یش بزائن: ئەو که‌سانه که له‌سه‌ر ئەم زیکرانه به‌ئیخلا‌س ده‌وام ده‌که‌ن، خوا ته‌وفیق‌یان ده‌دا و کاریان بو ئاسان ده‌کا که خواپه‌رستی بکه‌ن و واز له گونا‌ه و کرده‌وه‌ی ناله‌بار بێنن. که ئینسانیش وا بوو ئەنجامی کاری باش ده‌بی.

حه‌زهرت (د.خ) ده‌فه‌رمووی: «اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر» واته: خوايه په‌نا ده‌گرم به‌تۆ له سزای قه‌بر. بیگومان ئەم فه‌رمووده‌یه ده‌لیله له‌سه‌ر بوونی سزای قه‌بر. واته: سزای قه‌بر هه‌یه بۆیه هه‌زهرت (د.خ) له خوا ده‌پارێته‌وه له‌و سزایه په‌نای بدات و بیپارێزی.

شیخ (جه‌لاله‌دینی سیوتی) هه‌دیسیکی درێژی نه‌قل کردووه، له‌و هه‌دیه‌دا گه‌لی کرده‌وه‌ی چاکی باس کردووه که هه‌ر کام له‌وانه بوونه‌ته هۆی لا‌بردنی جو‌ری له سزای رۆژی قیامه‌ت. به‌لام دوو گونا‌هی باس کردووه له به‌رامبه‌ریانه‌وه هه‌چ کرداریکی چاکی وه‌های ناو‌نووس نه‌کردووه که ببه‌ته هۆی لا‌بردنی سزای ئەو دوو گونا‌هه، واته: ئەو دوو گونا‌هه زۆر به‌شیده‌تن و زۆر نا‌هه‌موارن.

هه‌دیه‌که ئەمه‌یه: ده‌فه‌رمووی: ئیمشه و گه‌لی شتی عه‌جایه‌بم چاوی که‌وت، یه‌کی له‌وانه ئەمه‌یه: چاوم به‌یه‌کی له ئوممه‌تی خو‌م که‌وت که مه‌لانیکه‌ی گیان کیشان هات گیانی بکیشی، له‌ویدا کرداری چاکی ئەو زه‌لامه له‌گه‌ل باوک و دایکیدا هاتن و

مه لائیکه که بیان گه رانده وه. له مه وه دهر ده که وی که چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا ده بیته هوئی دریزبوونی ته مهنی ئینسان و ژیانی به اختیارانه ی.

یه کیکی ترم له ئوممه تی خۆم چاو پی کهوت که سزای قهبر به ته وای دای پو شیبوو، نو یژکردنه که ی هاته لای فریای کهوت و له سزای قهبر رزگاری کرد.. ههروه ها هه تا شانزه جوړ له ئه هلی سزای باس کردو وه که هه ر یه کی که له وانه به جوړه خوا په رستییه که رزگار بووه. له دوا دوا یی هه دیسه که دا ده فرمو ی: چاوم به هه ندی که س کهوت که لیویان به مه قهست بریبوون، له جیبره ئیلیم پرس ی: ئه مانه چ که سن؟ فرمو ی: ئه مانه ئه وه که سانه ن که دوو زمانن و فیتنه یی ده که ن له به ینی خه لکدا.

ههروه ها هه زره ت ده فرمو ی: که له و شوینه دهر چووم کو مه له ئینسانیکم چاو پی کهوت که به زماندا هه لواسرابوون، پرس یارم کرد: ئه ی ئه مانه کی ن؟ وه لامیان دامه وه: ئه مانه ئه وه که سانه ن که بوختان ده که ن بو موسلمانان له پیاو و ژن. پاداشی تاوانه که بیان ئه وه یه که به زمانی خو یاندا هه لده واسرین.

رپوایه ت کراوه: هه رکه سی زیاره تی قهبری برای خو ی بکا و ماوه ییه که لای دابنیشی، مردو وه که ئولفه ت ده گری پییه وه. جا ئه گه ر زیاره تکه ر ئینسانیک ی باش و له خواترس بی، زور شادی روو ده کاته روو حانییه تی مردو وه که و، هه رکه سی له دنیا دا ناسی بی له قه بریشدا ده یناسی و، هه رساتی خه لک زیاره تی مردو و بکه ن، رو حی مردو وه که پییا نه وه خه ریک ده بی، وه کو چو ن یه کی له دنیا دا ئه گه ر میوانی بی، به خزمه تیانه وه خه ریک ده بی.

براکان له م سه فه ری قه بره دا رو حی موسلمان، ئه گه ر قه رزار بی، له قه بره که یدا هه پس ده کری و ناییه لن بگاته مه قامی خو ی. له جابیره وه رپوایه ت کراوه (ر.خ) ده لی: جه نازه یی کیان هی نا که دوو دینار قه رزار بوو، هه زره ت (د.خ) نو یژی جه نازه ی نه کرد (۱).

له ویدا ئه بوو قه تاده (ر.خ) قه رزه که ی گرته ئه ستو، ئینجا هه زره ت نو یژه که ی کرد. پاش ماوه ییه که هه زره ت (د.خ) له ئه بوو قه تاده ی پرس ی: قه رزه که ت دایه وه؟ عه رزی کرد: به لی. له ویدا هه زره ت (د.خ) فرمو ی: «الآن برحت جلدته» واته: مادام که قه رزه که ی له سه ر نه ما پیستی گیانی له نار هه تی دهر چوو و له گه رمای قه بر رزگار بوو.

براکان! له دنیا دا گوزهران و رابواردنی هه ر مال و هه ر خانه دانی به جو ریکه. وه کو چو ن (۱) یه کی له خاسییه ته کانی هه زره ت (د.خ) ئه وه بووه نو یژی له سه ر جه نازه ی مردووی قه رزار نه کردو وه، تا قه رزه که ی بو درا وه ته وه. وه رگی ر

هەر مالى كەم گوزەرانى بەجۆرىكە و گوزەرانى خۆشى بەجۆرىكە، هەر وها وەزى قەبرىش، هەر كەس خۆشى و ناخۆشى بەجۆرىكە و، حىسابى نىعمەت و زەحمەتى قەبر هەر لە عىلمى خوادايە و كەس نايزانى هەتا كاتى خۆى. (سبحان الذي في القبر قضاؤه).

من خۆم بەسەر هاتىكتان بۆ دەگىرمەو: لە دىيەكدا يەكئى لە دۆستانى من قەبر هەلدەكەنى، لە شوپىندا بەخەيالدا نايى، قەبرى تىدایى. كاتى دەگاتە ئاستى ئەلحەد كونى دەبىتە ئەو لاقەبرە تەماشە دەكا لاشەبىيەكى رەش كەوتوو و حەيوانىكى بەسەر وەبە كە چاوى وەكو چرا دەگىرى، و، هەر چارنى جانە وەرەكە هەلمەت دەبا بۆ ئەو لاشە وەكو تۆز بەرز دەبىتەو! ئا بەو جۆرە ئەو لاشە لە سزادا دەبى. كەبىر گۆرەلەكەن دەقىژىنى و هاوار دەكا لە خەلك و دەلى: وەرن لەم قەبرە دەرم بىنن. كە دەرى دەهينن حىكايەتەكەيان بۆ دەگىرىتەو و نەخۆش دەكەوى و تا ماوەى مانگى وەكو شىت پەرىشان دەبى. ئەو كەسانە كە عەلاقەدار دەبن، ئىنكارى ئەم رۆداو دەكەن و دەپۆن ئەو شوپىنە هەلدەدەنەو بەجگە خاك و خۆل هىچى تىدا نابىنن. كەبىرەش هەر بەپەرىشانى دەمىنەتەو. جا ئەمە مەعناى ئەو بەهەتە حوالى قەبر سىرىكە لە ئەسراى خوا و مومكەنە يەكئى ئاگای لى بى و يەكئى تر ئاگای لى نەبى؛ وەكو چۆن يەكئى دەخەوى و خەلك وان بەدەوریدا، ئەو هەر چى خۆشى يا ناخۆشى لە خەودا ببىنى كەسىان پى نازانن. مەگەر چاروبار بە (خرق العادة) بۆ پەند وەرگرتنى هەندى كەس هەندى ئەحوال دەركەوى. هەر وها ئەرواحى مردوو وەكان لەگەل ئەرواحى نووستوو وەكاندا بەيەك دەگەن و گەتوگۆ لەگەل يەكە دەكەن. ئەمەش شتىكى ديارىبە. دەگىرنەو بەكئى لە ئەنصارەكان گەلى جار دوعاى دەكرە كە لە خەودا چاوى بە خەلىفەى دوووم عومەر بکەوى (ر.خ). بەخواستى خوا پاش دە سال لە وەفاتى عومەر لە خەودا چاوى پى كەوت عارەق لە ناوچاوانى دەهاتە خوار و خۆى خەرىكى وشك كەردنەو بەو دەيسرى. پى وت: يا ئىمام! چىت بەسەر هات؟ فەرموى: ها ئىستا پرگار بووم؛ ئەگەر رەحمى خوا نەبووایە بەهەلا كدا دەچووم و تووش دەبووم.

برادەران! ئەم درىژەدانە بەموحاسەبە و لىپرسىنەو بەبەر ئەو نەبوو كە، خوا نەخواستە، ئەو زاتە حالى خراب بووى، بەلكو لەبەر ئەو بوو كە بەرپۆبەردنى كاروبارى خەلكى مومسلمان لە دنيايدا لە سەردەمى خەلافەتیدا لەسەر ئەو بوو، لەوانەبە هەندى لەو خەلكە قسورىكىان بووى و بەهوى ئەوانەو حىبى ئەم درىژەى كىشابى. لە حەدىسى شەرىفدا هەبە: بەراستى ئەو بە پاش مردن فرىاى ئىنسان دەكەوى يەكەم: زانستىكە كە ئىنسان لەماوەى ژيانیدا بلاوى كەردبىتەو. دوووم: نەو بەبەكەى خواناس و كەردار چاكە كە لە پاش

مردنی باوکی له خوای گهوره بپارپتهوه له باوکی خوش بیی و له گوناهاکانی بپووری. سییه م: خیریکی نه پراوهی بهردهوام وهکو مزگهوت یا مهدرسه یا میهمانخانه یا خستهخانهیی که مروف له سهردهمی ژیانیدا له ریگهی خوادا دروستی کردبی.

ئینجا براکان! له بهرئهوه که مردن له هه موو شتی نزیکتره له ئینسان پیویسته هه رکهسی نه خوش کهوت، نه بادا ئه و نه خوشییه نه خوشی مردن بی، له پیش هه موو شتیکا له گوناهاکانی په شیمان بیتهوه و له خوای گهوره بپارپتهوه، لیی خوش بی، هه رچی له سه ریتهی، چ حهقی خوا وهك حج چ حهقی خهك وهك قهرز و مامه لهی دنیا یی، وه سیهت بکا بو جیبه جی کردنیان. جا هه ر خیری که به باشی ده زانی باسی بکا. ئه گه ر توانای نووسینی بوو، بنووسی: «من العبد الذلیل إلى الرب الجلیل» خوایه! ئه مه یه که م هاتنیکه که بو لای قایی که ره م و میهره بانیی تویه. خوایه! له گه ل ئه م بهنده زه لیله تدا باش به و په حمی پی بکه. خوایه! هه ر میوانی پرووکاته ناو هوزی ریزی لی ده گرن. خوایه! له سه ر عاده تی خو ت که له ناو بهنده کانی خو تدا دات ناوه (یا مدبر الخلائق أجمعین!) له گه ل ئه م میوانی که ره م سه رای خو تدا په م و میهره بانیی به فرموو. یا په حمیم! تو ی (أرحم الراحمین). یا که ریم! تو ی (أكرم الأكرمين). خوایه! هه تا له ژیاندا بووم هه میشه یه که له دوا ی یه که چاکه ت له گه ل کردووم. من هه رچه ند گونا هبار بووم، تو لوتف و نه وازشت له گه ل کردووم. من هه رچه ند سوپاسی نیعمه تی تو م به جی نه هی ناوه، تو نیعمه تی خو ت له من نه بریوه. ئیستا که له حالیکدام ناتوانم گونا ه بکه م و توانای موخاله فه م نه ماوه و، له هه موو کاتیکیش موحتاجترم به په حمی تو و له هه موو کاتی زه بوونتر و داماو ترم، لوتف و که ره م له م بهنده منع مه فرموو. له پاش مردن میوانم و داماو و بی قابیلیهت و موحتاجی چاکه ی تو م و، تویش خواییه کی هه ز ده که ی بهنده ی خو ت عه فوو بکه ی، خوایه! عه فوووم بکه و له و سزایانه ی لیان ده ترسم بمپاریزه (یا أرحم الراحمین!).

براکان! له م نامه یه دا که میکم له چۆنیهت سه فه ری قه برم باس کرد. له نامه کانی دۆزه خ و به هه شتیشا، ئه گه ر خوا مه یلی بی، حال ی ئه هلی دۆزه خ و ئه هلی به هه شتیان بو باس ده که م. ئومیده وارم سوودیان لی وهر بگرن. (والسلام).

سوپاس بو خوای گهوره شهوی شه ممه ۱۶ ی مانگی سه فه ری سالی (۱۳۹۷) ی کوچی، ریکه وتی ۵ ی مانگی شوباتی (۱۹۷۷) ی زاینی له وهر گێرانی ئه م نامه یه بوومه وه.

ناممى چل و نويمه

باسى دوزخ دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه
وأتباعه المجاهدين في سبيل الله.

لهپاش ئەمانە بزائن بەپێی فەرموودەى پێغەمبەر (د.خ) ئەم نامانە کە من بو ئیوهیان دەنێرم گەورەترین دیارییهکن کە موسلمانان بو یەکتریان بنێرن؛ چونکە ریوایەت کراوە هیچ دیارییهك نیه کە موسلمان بو براى موسلمانى بنێرى چاکتر و بەنرختر بى له وتاریکی دینی که خوای گەورە هیدایەتی ئەو برایهی پى زیاد بکا یا زیانیکی لى دوور بخاتەوه؛ لەبەرئەوه تکام له دۆستان ئەوهیه ئەم دیارییه له دۆستانی خویان قبوول بکن، بەجۆرى کە بیخویننەوه بو موسلمانان و نوسخهیشی لى بگرنەوه هەتا بە پاداشتیکی چاکى گەورە شادبن. هەر وهها هیوادارم کە نهخوینەوارەکان گوى بو ئەم نامانە رابگرن؛ چونکە گوى رابگرتن بو ئامۆژگاریی ئاینی له گەورەترین خیرهکان حسیب دەکرى و نیشانهی بههیزی ئیمانە؛ چونکە له هەدیسی شریفدا ههیه یهكێك له گەورەترین خوو و رهوشتهکانى موسلمان، ئەوهیه هەرگیز له بیستنی ئامۆژگاریی خیر تیرنەبى.

براکان! دەخيلتان بم هەر وهکو رهوا نیه له رهحمەتى خوای گەورە نائومید بن نابى له مەکر و قینی خواش ئەمین بن، چونکە خوا بى باکە و ئەگەر بههوى يهك گوناھى بچووکهوه، تاوانبار له میهرهبانى و رهحمى خوى بى بهش بکا، عهیب نیه و بو خوايى خوا عدالته. خوای گەورە هەر وهك غهفوور و رهحيم و میهرهبانە (شديد العقاب) يشه و تيز تاوانبار دهگرى. ریوایەت کراوە غەزەب و قینی خوا له گوناھى بچووكد پەنھانە وهك چۆن له گوناھى گەورەدا پەنھانە. لەبەرئەمه رێك دەكهوى يهكئ سەد جار گوناھى گەورە دهكا، لهگهڵ ئەوهشدا دووچارى غەزەبى خوا نابى. واش رێك دەكهوى له كاتى كردنى گوناھىكى بچووكد غەزەبى خوا دیتە خوار بو سەر تاوانبار (أعاذنا الله بلفه). بەلام

ئەو سوورەتە زۆر كەم پروودەدا؛ چونكە ئىنسان زۆرتر لە گوناھى گەرە تووشى غەزەبى خوا دەبى. جا لەبەرئەمەى كە وتمان پېويستە ئىنسانى موسلمان وەكو لە گوناھى گەرە پارىز دەكا لە گوناھى بچووكيش خۆى بپارىزى. ھەر وەھا لە عىبادەت كردنیشدا ھەر وەك بۆ گەرەكانى ھەول دەدا، بۆ عىبادەتە بچووكەكانىش ھەول بەدا.

لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: نەمدىوہ مسىبەتى وەكو ئاگرى دۆزەخ كە ئەو كەسانەى لىي دەترسن، لىي غافل دەبن، واتە: مادام ئىنسان بەھۆى گوناھەوہ شايانى سزاي ئاگر دەبى دەبووا موسلمانان ھەموو لە گوناھ رابكەن و توخنى نەكەون و خويان لەو سزا و ئازارە نابارە بپارىزن. ھەر وەھا نەمدىوہ نىعمەتى گەرە و نەبراوہى تالب زۆرى وەك بەھەشت كەچى تالبەكانى ھەموو نووستوو و بى ئاگا بن و زەحمەت نەكيشن بۆ پەيدا كەردنى، واتە: ھەموو موسلمانى ھەز لە بەھەشت دەكا و، ديارە يەكى ھەز لە شتى بكا دەبى ھەولى بۆ بەدا، كەچى موسلمانان ئەو ھەولەى پېويستە نايدەن و ئەو عىبادەتەى پېويستە نايكەن و بەتەمەلى تەمەنى خويان رادەبويرن. ديارە سپرى تەعەجوب كەردنەكەى ھەزرت (د.خ) ئەوہيە كە كيشانى سزاي ئاگر لە تواناي ئىنسان بەدەرە و نىعمەتى بەھەشتى نەبراوہيش خۆشيبەكەى لە ھەد بەدەرە، جىي سەرسوورمانە موسلمان خۆى لە ئاگرى دۆزەخ نەپارىزى و ھەولى چوونە بەھەشت نەدات!

رېوايەت كراوہ: «ما مثل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في أليم فانظر بم ترجع؟» واتە: دنيا ئەگەر بەراورد بكرى لەگەل قىامەتدا وەك ئەو ئەندازە ئاوہيە بەپەنجەى ئىنسانەوہ بى كە بىژەنى بەدەريادا.. ئاخو ئەو پەنجە چەندى ئاو لەگەل خويدا بەيىنى؟ واتە: دنياكە ئەو ئاوہيە بەپەنجەكەوہ ھاتووہ و قىامەتيش دەرياكەيە. مەبەستى ئەوہيە: خۆشى و سزاي دنيا ئەگەر لەگەل ھى قىامەتدا بەراورد بكرى، قەترە بەدەريايە؛ بۆ نمونە: شەقەمشار كەردنى ئىنسان و دەرزى بەژىر نىنووكا كەردنى لە دنيايدا لەچاو سزا و ئازارى دۆزەخدا، ھەر وەھا خۆشى و رابواردنى ئىنسان لە دنيايدا لەچاو خۆشى و رابواردنى قىامەتى نەبراوہدا قەترە بەدەريايە. ئيشى نيشى دوو پيشكى دنيا لەچاو ئيشى نيشى دوو پيشكى قىامەتدا قەترە بەدەريايە. من لەم نامەدا شتىكى كەم لە سزاي قىامەتتان بۆ باس دەكەم و، لە نامەى بەھەشتيشا كەمى لە خۆشى و لەزەتى قىامەتتان بۆ باس دەكەم بەلكو (ئىنشەللا) لە ئەسبابى سزاكەى دوور بکەونەوہ و لە ئەسبابى لەزەتەكەى نزىك بىنەوہ.

ریوایهت کراوه: حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: هەرچی جیبرەئیل هاتووەتە، لام هەر بەپووگرتییەوه چاوم پێ کەوتوو. جارێ لێم پرسی: بۆچی تۆ وەها شیوەت گرژ و مۆنە؟ وتی: لەوکاتەوه دۆزەخ دروست کراوه من پێ نەکەنیوم. وتم: ئەو میکائیل بۆچی وا پووی ترشە؟ وتی: ئەویش هەر لە ترسی دۆزەخ و لە ترسی غەزەبی خوایە (جل جلاله).

ریوایهت کراوه: کاتێ خوای گەوره دۆزەخی دروست کرد مەلائیکەکان هەموویان دایان لە جیگەدا نەما و، وەها حالێ بوون کە ئەو دۆزەخە بۆ سزای ئەوانە، هەتا ئادەمی دروست کرد ئەوجا دایان دامرکا، چونکە بۆیان دەرکەوت کە دۆزەخ بۆ ئەوان دروست نەکراوه، ئەگەرچی مەلائیکەش هەرگیز لە مەکری خوا ئەمین نەبوون و ئەمین نین.

(وروي أنه يدفع الله بمن يصلي عنم لا يصلي، وبمن يزكي عنم لا يزكي، وبمن يصوم عنم لا يصوم، وبمن يحج عنم لا يحج، وبمن يجاهد عنم لا يجاهد. ولو اجتمعوا على هذه الأشياء لما أنظرهم الله طرفة عين. ثم تلا: «ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض...» الآية) واتە: خوای گەوره لە دنیادا بەهۆی ئەوانەوه کە نوێژ دەکەن و پوژوو دەگرن و زەکات دەدەن و حەج دەکەن و لە پێگای خوادا جیهاد دەکەن، ئەوانە دەپاریزی کە ئەم واجبانە جیبەجی ناکەن، بەلام ئەگەر هەموویان بەتیکرا واجیبەکان تەرك بکەن بەقەدەر چاو بەیەکاوانێک مۆلەتیان نادا و تووشی سزایان دەکا. دیارە ئەم رزگار کردنی تاوانبارە بەهۆی پیاوچاگانەوه هەر لە دنیادا یە. لە قیامەتا سزای خویان وەر دەگرن مەگەر خوای گەوره بەمیهرەبانیی خۆی لێیان ببووری و عەفوویان بکا.

ریوایهت کراوه یەکی لە هاوڕییهکانی پیغەمبەر (د.خ) فەرمووی: کە لە غەزای ئوحدو گەپایەوه هەموومان مەدحی هەلمەتیردن و شەپکردنی کەسێکمان دەکرد. حەزرت (د.خ) فەرمووی: کێیە ئەو کەسە؟ من نایناسم! هەرچەند بەیانمان کرد ئەو دەیفەرموو: نایناسم. تا خۆی دەرکەوت و عەرزمان کرد: ئەو پیغەمبەری خوا! ئەو کەسە کە باسمان کرد ئەمەیه. فەرمووی: ئەمە لە ئەهلی ئاگری دۆزەخە. ئێمەش وتمان: ئەگەر ئەمە ئەهلی دۆزەخ بێ، کێ لە ئێمە ئەهلی بەهەشت دەبێ؟ فەرمووی: قەسەم بەو کەسە کە گیانی من لە دەستی قودرەتی ئەودایە ئەم شەخسە نامری هەتا موستەحەقی ئاگر نەبێ. پاش ماوێهە ئەو شەخسە زەخمدار بوو زەخمەکە ی ئازاریکی زۆری پێ دەگەیان، ئەویش خۆی لەبەر ئەو ئێشەدا نەگرت، هات مشتووی شمشێرەکە ی لە زەوی قایم کرد و سکی خۆی دا بەسەریدا هەتا نووکی شمشێرەکە ی لە پشتیەوه دەرھات و گیانی دەرچوو. (عن

إبن مسعود رضي الله عنه قال: قال الرسول الله صلى الله عليه وسلم: أن الرجل يعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها) واته: له عه بدوللای کورپی مهسعوودهوه ریوایهت کراوه که پیغه مبهه (د.خ) فهرموویه تی: پیاوی وا ههیه هه میشه کاری وا دهکا که هی بهه شتییه و دهگاته راده ییه که بو بهه شت بهقه دهر بالیکی ده مینئی، لهپر نهوهی خوا بوئی نووسیوه لیی پیش دهکهوی و کاریکی وا دهکا پیی دهچیه ناگری دۆزهخ.

ریوایهت کراوه: هه موو رۆژی دوو جار دۆزهخ دهکه ویته سهدا و نالهوه و دهنگیکی وای لی دهردهچی جین و ئینس نهبی هه موو مهخلووقی ده بیسی. براکان! دهخیلتان بم هه موو سهعاتی بلین: خوایه پهنا دهگرین بهتۆ له سزای دۆزهخ، هیوام وایه بهخوا هه رکهس بهسۆزی دل و بهئهدهب و به تهویه نهو قسه بکا خوای گهوره له ناگری دۆزهخ دووری دهخاتهوه. له هه دیثی شهرفدایه: که له لایه نی خواوه ئه مر دهردهچی فلانه بهنده ببهن بو دۆزهخ. جا که نهو بهنده له دۆزهخ نزیك دهکه ونهوه دۆزهخ خوئی لی دوور دهخاتهوه. له دۆزهخ دهپرسن: بوچی خوئی لی دوور دهخه یتهوه. له وه لامدا دهلی: ئه م کهسه له دنیا دا چهند جار په نای گرتووه بهخوا له ناگری من و وتوویه: خوایه! په نام بهتۆ له سزای دۆزهخ، دیاره په نای خوایش په ناییه کی گه وره یه، بویه منیش له بهر خاتری په نای گه وره ی خوا لیی دوور دهکه ومه وه تا له منه وه تووشی ئازار نه بی. له م کاته دا له لایه ن خوای گه وره وه ئه مر دهردهچی که نهو بهنده یه رزگار بکه ن و مه یخه نه دۆزهخه وه؛ چونکه له دنیا دا ناوی منی بر دووه و په نای پی گرتووم له سزای دۆزهخ. ههروه ها له دنیا دا هه ر رۆژی زۆر گه رم بووبی نهو بهنده یه وتوویه: ئه مه گه رمای دنیا یه، وه ها ئازارمان ده دا ده بی گه رمای دۆزهخ چون بی؟ خوایه! په نا بهتۆ له سزای دۆزهخ؛ جا ئه مر پۆ له پاداشی نهو په ناهینانه یه دا له دنیا دا په نای گرتووه بهخوا له زه مه رهیری دۆزهخ، منیش ئیسته به زه مه رهیری دۆزهخ سزای ناده م. براده ران! ئه م په نا بهخوا گرتنه ش له سه ر یارمه تی خوای گه وره راوه ستاوه و هه روا ئاسان نییه؛ زۆر کهس هه ن له فزی (په نا بهخوا) یان به ده مدا ئاسان نییه؛ زۆر کهس هه ن به دم ده یلی و به دل نایلی و ناگای لی نییه. جا پیویسته ئینسانی موسلمان به دل سۆزی و عه زمه وه په نا بهخوا بگری هه تا خوای گه وره لیی قبول بکا. زۆر شتیکی به جییه ئینسان رۆژی سه د جار بلی خوایه په نام بهتۆ له غه زه بی تو و له ناگری تو له رۆژی قیامه تدا؛ چونکه سزای دۆزهخ زۆر سهخت و گرانه.

پروایهت کراوه له پوژی قیامهتدا ئهمر، دهردهکری دۆزهخ بهینن، جا حهفتا هزار مهلائیکه بهحفتا هزار لغاوهوه دۆزهخ رادهکیشن، هیشتا چهن ساله پینگا له ئههلی مهحشرهوه دووره که بهدهنگیکی زورگهوره هاوار دهکا و دهلی: «إلی أهلی» واته: ئهوانهی دۆزهخین و ئههلی منن بابین. لهو کاتهدا له ترسی ههیهتی بیجگه ئهنبیا و مهلائیکه و مورسهلین کهس ناتوانی رپاوهستی و ههموو بهچوکا دین. پیغهمبهرهکان (د.خ) ههرکهس بو خوی دهلی: «نفسی نفسی» خوی گهوره له قورئان دهرهرموی: «کل أمة جائیة» واته: لهو پوژهدا ههمووان له ترس و ههیهتی خوادا چوک دادهدن و ناتوان بهقهه تۆزقالی قسه بکهن. جا براکانم! ئهه حاله له بیستنی دهنگهکهیهوه بی، پهنا بهخوا، له چاوپیکهوتن و تیکهوتنیهوه دهبی چۆن بی؟

براکان! ئهو دۆزهخه که خوا دروستی کردوه و، کردوویهتی بهجیگای سزادانی کافران و تاوانباران، زور گهورهیه مهگهر ههر خوا بزانی وهزعی چۆنه؟ بهکورتی: نو چینه، ههوت قاپیی ههیه، بهرزترین چین ناوی (جهنم)ه تایهتیبه بو تاوانبارانی ئوممهتی محمهه (د.خ). مهلائیکه سزادان له (جهنم)دا پییان دهلین (زهبانیه). ئهمانه نۆزه کهسن و سهرگهورهکهیان ناوی مالیکه.

«قال علي، رضي الله عنه: مكتوب على باب الجنة. من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخيل ومراء وعاق ونمام وديوث»

واته: ههزهتی عهلی، خوی لی رازی بی، فهرموویهتی: لهسه دهرگای بهههشت نووسراوه: ههرکهس بهپیچهوانهی ئارهزووی نهفسی خوی بجوولیتهوه بهههشت جیگایهتی و، ههرکهس بهپی ئارهزووی نهفسی خوی بجوولیتهوه، ئهوه ئاگری دۆزهخ جیگایهتی. ههروهها لهسه دهرگای بهههشت نووسراوه: ئهه بهههشت! تو حهرام کراوی لهسه ههموو ئینسانیکی بهخیل و پژد و رپاباز و بی ئهدهب لهگهل باوک و دایکدا و، لهسه ههر کهسی قسه بینی و ببا له ناو خهلکدا بو تیکدانیان و، لهسه ههموو کهسیکی دهویت و بی ناموس.

له دۆزهخدا چهند کیو و چهند شیو ههیه که ناوی ههندیکیان له قورئانی پیرۆزدا دیاری کراوه. خوی گهوره به رهحمهت و کهرهمی خوی پهنامان بدا له ههموویان. جا ئهه کیو و شیوانه که وان له دۆزهخدا ههریهکی بو جوړه سزایی دروست کراون. لهو شیوانهدا

جۆراوجۆرى مار و دووپشك و جانەوهرى ژاراويىي وها ههيه كه مهگهر هر خوا بزاني نازاريان له لهشى ئەهلى دۆزهخدا چەند زۆره؟ له ناو ئەو شيوانەدا چەند تەنوورى سوورەوهرى ههيه كه ئەهلى سزايان تى فرى دەدرى و نازاريان دەدن، ئاگرهكهيان ئەوهندە توند و تيزه كه داي له لهشى ئينسان گوشت و پيست و ئيسقانى دادەرزىنى. ئەوهى دەخريته ئەو تەنوورانە بە ئەندازەى خراپيى كردهوهرى تەنوورەكهى لى تەنگ دەكریتهوه. ئاگرى دۆزهخ له بەردى كبريته، واته: سووتەمەنييهكهى له ماددهى گوگرده، چونكه له بەردى گوگردهدا له كاتى داگيرساندا چەند جۆره سزايهك ههيه، يهكەم بۆنى زۆر زۆر بۆگهنه. دووهم كه لكدا به لهشى ئينسانەوه لى جيا نابيتهوه هەتا پشت و گوشت و ئيسقانى دەخوات. سىيەم گهرماى له هەموو گهرمىي زياتره. ئەهلى دۆزهخ جلوبەرگيان له قەترانه و بەسەر ئەو قەترانهيشدا ليفە دەپوشن. ئەمەش جۆره سزايهكه. پوختهى قسه: كافرهكان بەدهوام و موسلمانە تاوانبارەكان بەقەدەر تاوانەكهيان بەئەنواعى سزا و نازار سزا دەدرين و سەعات بەسەعات سزايان بۆ زياد دەكرى، وەكو خواى گهره له قورئاندا دەفەرموى: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واته: دهى بچيژن لهم سزايه بەراستى لهمهوپاشيش هەر سزاتان زياد دهكەين. بيگومان هەر پياويك و هەر ژنيك جۆره سزايهكى تايبهتى ههيه، بۆ نمونە: ئەو ژنانە كه بەبالاى مردودا دەخوينن و مهجليسى شين و گريان خوڤ دهكەن و باسى شان و باهووى مردووهره دهكەن و دانيشتووان دەهيننه گريان مادام لهو كردهويانە پەشيمان نەبنەوه، ئەوه كراس و ژيركراسيان له قەتران دەبى و تووشى گهرۆلى دەبن و زنجير و تەوق دهكەنه گهرديان و هەر زنجيرى چەند كەسى لهسەر مەئمووره و ناوى خاوهنەكانيان لهسەر نووسراوه هەتا سزاكهى ديارى بى. هەر وهه ئەگەر سەد هەزار ئينسانى عادهتى لهشوينيكددا راپوستن و يهك نەفەرى دۆزهخى لهناوياندا راپوستى به بۆگهنيى پيستی خوى هەموو ئەو خەلكە ماندوو دهكا و هەناسەى ئەو هەموويان له حالى تەبيعى دەردهكا.

حەزەرەتى پيغەمبەر (د.خ) فەرموويهتى: ژيانى ئەبەدى دراوه بە ئەهلى دۆزهخ، بيگومان ئەگەر مردن بووايه چاكرتەر دەبوو بۆيان، لهم جۆره ژيانە، لهباتى ئەو جلوبەرگه دەكریته بەريان، پروت بوونايه باشتەر بوو. بەلام ئەمەش جۆريكى تايبهتیه له سزا و نازار بۆ ئينسان له دۆزهخدا. ئەو چهكوش و ئاسنەى وان بەدەستى زەبانيهكانەوه، بەهەموو خەلكى جيهان بەرز ناکرينهوه. ئەگەر يهكى له زەبانيهكان يهكى لهو كوتەكانە هەلبگرى و بيدا بەسەر كيويكددا ئەو كيوه وردوخاش دهكا. هەر وهه هيچ پارچه

گۆشتی له لهشی ئەهلی دۆزهخدا نییه که زهر بهی چهکوشی بهرنهکهوتبی و، ههرجاری لێیان دهری ههموو جمگهی لهشیان لهیهک جیا دهکاتهوه، پاش ئەوه جارێکی تر ئەو جوگمه و ئەندامانه دهرینهوه دهم یهک و سزایان دووباره و سیباره دهکریتهوه. ئەمەش جوړه سزاییهکه که بو ئەهلی دۆزهخ دانراوه.

خوای گهوره ههروێکی تاریک دینی بهسهر ئەهلی دۆزهخدا و لێیان دهپرسن: چیتان دهوی بباری بهسهرتاندا؟ ئەوانیش ههوری دنیایان دیتهوه یاد و دهلێن ئاومان دهوی، بباری بهسهرماندا تا، بیخوینهوه، کهچی ئەو ههوره تهوقی ئاسن و زنجیر دهبارینیتته خوارهوه که بچیته گهردنیان، ئەمەش جوړیکه له سزا که بو ئەهلی دۆزهخ دانراوه.

پوختهی قسه: ئەهلی سزا ههردهمی بهجوړی سزایان بهزیادهوه بو دهگوړی وهک خوای گهوره فهرموویهتی: (فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا).

رپوایهت کراوه: ئەو ئەهلی عهزابه هاوار دهکهن و دهپارینهوه و دهلێن: خواجه! هه سزایهکمان بو دهنیری قبوولمانه تهنیا غهزه بمان لی مهگره؛ چونکه هه رکاتی غهزه بمان لی بگری ئەو تهوق و زنجیرانه تهنگتر دهبن و زیاتر نارپهحهتمان دهکهن. ئەمەش جوړه سزاییهکه بو دۆزهخیهکان.

ههروهها مسی تواوه دهرپژن بهسهریاندا و دهرپاته ناو سکپانهوه و رپخۆلهکانیان پارچه پارچه دهکا و له دهمیانهوه دینه دهرهوه.

خواردمه نیی ئەهلی دۆزهخ، جوړجوړه، هه ریهکیکیان جوړیکی بو دیاری کراوه. جوړی لهوانه زهققوومه که ئەگه ر قهترهیهکی بپته دنیاوه دهپته هوی تالبوونی ژبانی خه لکی سه زهوی و ئاوهکه بیان تال دهکا. (أعاذنا الله منها). جا براکانم! کهسی زهققوم خواردنی بی و هه میم خواردنهوهی بی دهبی حالی چون بی؟ ههروهها ئەهلی دۆزهخ زهققوم دهگهزن تا بیخون، ئەویش لیوی ئەمان دهگهزی. ئەمەش جوړه سزاییهکه.

یهکیکی تر لهوانه که سزای دۆزهخیهکانیان پی دهری (ضریع) ه. ضهریع درپکیکه له ئاگر گهرمتره و له تالی شار تالتره و بونی له بونی مردارهوه بوو بوگهنترو پیستره، که دۆزهخی دهیخوات له گهروویدا دهمیانتیهوه، نه پیی قهلهوه دهبی و نه سوودیکی ههیه بوی، وهک خوای گهوره دهفهرمووی: «لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ [٦] لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ». دیاره مه بهست له خواردنی خواردمه نیی یا لابردنی برسپهتیه یا قهلهوه بوونه،

کهچی له خواردنی زهریعدا هیچ کام له مانه نایتهجی. ئەمەش جوړه سزاییهکه. خوای گهوره برسیهتی و تینویتی دها بهسەر دۆزهخییهکاندا، کاتی هاواری برسیهتی دهکن خوا ئەمر دهموموی زهریعیان پی ددهن، کاتی که تینوویان دهبی و هاوار دهکن بوئاو ئەمر دهموموی حەمییان پی ددهن؛ بهزور دەمیان دهکنهوه و حەمیهکهی تی دپژینن، جا که پویشته ناو دەمیانهوه هەمووی دەسووتینی و، که پویشته خوارهوه قورگ و ناوسینگ و گهده و پرخۆلهیان دادەپزینی. ئەمجاره دووباره لهبەر ئیش و ئازار دەس دهکن بههاوار کردن هەتا فرمیسک له کاسهی چاویانا نامینی و دهبی بهخوین، بهوجوړه هاوار بو کاربهدهستهکانی دۆزهخ دهبن که له حوزووری خوای گهورهدا تکایان بو بکهن پوژی سزایان لهسەر ههگرئ یا سزاکهیان سووک بکا، وهلامیان دهدهنهوه و دهلین: ئایا له کاتی خویا له جیهانا پیغه مبهران و رهههیران نههاتبوونه ناوتان که له سزای پوژی قیامت بتانترسینن؟ دهلین بهلی وهلا هاتن و ترساندینیان، بهلام ئیمه بهدبخت و قیرسیچم بووین و بهگویمان نهکردن. ئەمجار هاوار دهکن له مالیک که گهوهی زهانییهکانه و، پیی دهلین: له خوای گهوره و پهروهردگار بپارپهوه بو مان که بمانکوژی. له پاش ههزار سال، مالیک وهلامیان دهدهتهوه: که بپیار دراوه بهم جوړه له دۆزهخدا بمیننهوه! ئەمجار له ناو خویاندا دهلین: چاک وایه خو مان هاوار له خوا بکهین که (أرحم الراحمین) ه و، دهپارینهوه و دهلین: خویا! له شوینه درمان که، ئەگەر جاریکی تر گهپارینهوه بو کوفر و بهدکاری ئەوا بیگومان فره زالم و ستهمکارین. ئەمجا خوای (ذو الجلال والاکرام) دهموموی: دووریکهونهوه و ئیتر قسه مهکن، ئەوانیش بهتهوای نائومی دهن و هیچ هیوای خیریان نامینی و دهلین: «قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ [۱۰۶] رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ».

خوای گهوره له وهلامیاندا دهموموی: «قَالَ اخْسَوْوا فِيهَا وَلَا تُكْمُنُوا». واته: برۆن بهداماوی بکهون و قسه له گهلهدا مهکن. ئیتر مور دهنری بهسەر زمانیاندا و قسه ناکهن. بیگومان ئاته مه که له وان پوودهدا ههزاران ههزار سزا و نارپههتییه. ئەو خواردنهوهی به دۆزهخییهکان دهری، ئەگەر یهک دۆلجهی بهسەر پووی زهویدا برژینن، هەمووی بوگهن دهبی. کاتی که نزیکي دهموچاویاون دهبیتهوه پیست بهپوویانهوه نامینی و هەموو پوومهتیان دهبیته بوریانی، ئەو خوینهوه ئەو ئاوه پیسه که لهپوویان دهتکی، دهیکه نه پیاله و دهرخواردیان ددهن. ئەمهیش جوړیکی تره له سزا. له دۆزهخدا سهچاوهیی ههیه ناوی (أنیة) یه وهک خوای گهوره له قورئانا دهموموی: «تسقي من عين

آنیة». معنای (ثانییه) ئەوێه که گەرمه و گەرمییەکی بەنیهایەت دەرەجە گەشتوو و لە دۆزەخدا ئاوی لەوێ گەرمتر نییە لەم ئاوە بەزۆر دەکەن بەقورگیاندا. هەر وەها لە دۆزەخدا سەرچاوەییەکی تر هەیە ناوی (غساق)ە. ساردیی ئاوەکە ی وەها یە ئەگەر کەسێ بپواتە ناوی دەبیستێ و دەبی بە سەھۆڵ. هەر جاری کە ئەھلی سزا لەو ئاوە ھەڵدەکێشن پێست و گۆشتیان لەسەر وەھتا گری پازنەیان دادەمالێ بۆ خوار وەکو یەکی بەرگیکی لەبەرابی و یەکسەر دای کەن. ئەمەیش جۆرە سزاییەکە. لەدەوران دەوری دۆزەخدا، گەلی بیر هەیە پێن لە ماری ژاراوی، ھەرکاتی دۆزەخییەکان داوای سووک کردنی سزا و ئازار دەکەن، ئەم دەکری بەو مارانە دینە دەرەو، کە دۆزەخییەکان چاویان بەو مارە ژاراوییانە دەکەوێ لە ترساندا دەگەڕێنەو بۆ ناو دۆزەخ و دەلێن: سزاکە ی خۆمان لە سزای ئەم مارانە ئاسانتەر. ئەمەش جۆریکە لە سزای دۆزەخییەکان. دیارە ھەر جۆرە حەشەرە و گیانلەبەری کە لە دنیا دا ھەن، بۆ ئازاردانی خەلکی لە دۆزەخیشدا ھەن و ئازاری بی ئەندازە بەدۆزەخییەکان دەگەییەن. ھەر وەھا لەشی ئەو داماوانە تووشی گەرۆلی دەبی و ئەوانیش دەست دەکەن بەخوردنی لەشیان، ھەتا خوینی لی دێ، بەلکو ھەتا ھەموو گۆشتی لادەچی و ئیسقانەکی دەر دەکەوێ. لەو کاتدا لێیان دەپرسن: ئایا ئەم گەرۆلییە ئازارتان دەدا. لە وەلامدا دەلێن: بەلی. ئینجا پێیان دەلێن، ئەمە پاداشتی ئەوێه کە لە دنیا دا ئازاری خەلکیتان دەدا و موسلمانان بەدەستتانەو بی ئیستیراحەت بوون. ئەمەش جۆریکە لە سزایان.

کافرەکان لە دۆزەخدا دەئاوسین و، خوای گەورە لەشیان ئەوێندە گەورە دەکا کە ئیمە لەم حالی دنیا یەدا عەقلمان بۆی ناچی. ئەم گەورە کردنەش لەبەر ئەوێه ھەتا لەشیان زۆر ئازار و سزا و ھەریگری؛ چونکە ریوایەت کراو: کاتی ئاگر بەردەدریتە لەشیان و ھەڵدەگێسی یەکەم پێستیان و دوویم گۆشتیان و سێیەم رەگیان و چوارەم ئیسقانیان، پاش ئەمانە مێشکیان و مۆخیان ئینجا ھەموو ناو سک و دلێان ئاگری تی بەردەبی. جا ئەگەر سزادرا و کافر بی، ئەو ھەتا ھەتایە بەم شیوێه سزا دەدری. خو ئەگەر موسلمانێکی تاوانبار بی، ئەو سزا دەدری ھەتا لە گوناھەکانی پاک دەبیتەو و شایانی ئەو دەبی بگوێزیتەو بۆ بەھەشت.

براکان! لەوانە یە ھەندێ کەس بلێن: مادام وابی لە ئەنجامدا و پاش تەواوبوونی ھەموو جۆرە سزاکان لە دۆزەخ دەر دەچین و دەرۆینە بەھەشت، جا لەمەو جەسارەت

پهیدا بکهن بۆ گوناھکردن. به لّام شتیکی ئاشکرایه ئه نجامی کار لای بهنده وه نه زانراوه، به چ مهلوم که له ئه هلی نه جات ده بی و به ئیمانوه دهمری؟ به لکو به کافری بمری؛ (والعیان بالله) دووباره وهکو له دنیا دا بهرگه ناگرین بۆ هندی نه خوشی وه گرانته، چا و ئیشه، دان ئیشه، سه ر ئیشه، سک ئیشه... تاد، له قیامه تیشدا له بهر ئیش و ئازاره ناله باره کاندایه ناگرین، به لکو سزای قیامهت به چهند پایه له سزای دنیا گرانتر و ناهموارتر و تیرتره؛ له بهر ئه مه عه قل ئه وه په سند ناکات که ئینسان له بهر خه یال واز له تهویه و بۆ لای خوا گه رانه وه بی نی و، خوی بۆ سزای ناباری پوژی قیامهت ئاماده بکا. براکان! هندی له سزاکانی پوژی به رزه خ و جیهانی پاش مردن و سزای پوژی قیامهت که له هه دیسه شه ریفه کاندایه هه ن، من له م نامه دا یادم نه کردوون، ئه گینا هه دیس ده رباره ی سزای قیامهت زۆره.

په یوایهت کراوه: که پوژی هه زه رته ی جیبه ر ئیل هات بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (د.خ). که هه زه رته ته ماشای کرد، زۆر به په ریشانی هاته پیش چاوی. له ویدا فه رمووی: ئه ی جیبه ر ئیل! چ باسه؟ بۆچی وه ها نا په حهت و تیک چووی؟ ئه ویش عه رزی کرد: ئا ئیستا له دۆزه خه وه دیم، زۆر نا په حه تم. ئینجا هه زه رته (د.خ) هندی باسی چۆنییه تی دۆزه خی لئ پرسی. کاتی که هه زه رته ی جیبه ر ئیل ده ستی کرد به باسی سزای دۆزه خ هه زه رته (د.خ) تاقه تی بیستنی ئه و سیفه تانه ی نه ما و فه رمووی: جیبه ر ئیل! به سه ئیتر باسی چۆنییه تی و ئاساری دۆزه خم بۆ مه گپه وه، ئه گینا دهمرم و خۆم ناگرم. جا ئه گه ر جیبه ر ئیل هه موو سیفه ته کانی دۆزه خی باس بکردایه؛ هه موویان له هه دیسه شه ریفه کاندایه باس ده کران. که وابوو ئه وه ی عه رزم کردن هه ندیک بوون له سزاکانی دۆزه خ؛ ئیتر نه متوانی هه موویان باس بکه م؛ چونکه نامه ی درێژ ئه مرۆ بۆ هه موو که س وه ر ناگیرئ و گوئی بۆ راناگرن.

په یوایهت کراوه: که ئه هلی سزا هی وایان هه یه له ماوه ی تاقه سه عاتیکدا چهن دین جار ده سووتین و، هه ر جاری که سووتان دووباره خوای گه وره پیسته که یان ده گوپئ و ئه مر دهکا به کار به ده ستی دۆزه خ که دووباره بیان سووتین و، به و سزایانه که جیبه ر ئیل باسی کردوون سزا ده درین بۆ درێژ ده ان به سزایان، ئه مه ش جوړیکه له سزای موته له ق. هه روه ها جاریکی تر ئاگر پوویان تی دهکا و ده یان سووتینئ و دووباره پیسته که یان تازه ده کریته وه و هه ر جانه وه ری درنده و بی قیمهت و زیانکار بی ده نیردریته گیانیان و گوشتی له شیان ده گه زن و ده یچپینن. جا ئه گه ر سزادراو کافری ئه وه سزاکه ی هه تا

هەتايە بەردەوام دەبێ. خو ئەگەر موسڵمانی گوناھبار بێ، تەنیا بەقەدەر گوناھەکانی سزا دەدرێ و ئەوسا پەوانەى بەهەشت دەکری، وەکو باسماں کرد.

پىوايەت كراوه: هەركاتى كۆمەلێ لە تاوانباران دەبرێنە دۆزەخ لەو كاتەدا دۆزەخ دى بەپىريانەوه و گەرووى دريژ دەكا، هەتا گەردنى ئەو تاوانبارانە دەگرى، جا پىستى سەريان دادەمألێ تا سەر رانگان و پىستى رانگان رادەكێشێن تا قولاپەيان. ئەمەش جۆرە سزايەكە.

موسڵمانە گوناھبارەكان لە پاش تەواويوونى سزايان، بەقەدەر گوناھەكەيان بپهۆش دەكرين؛ هەتا بەمانەوهيان لە دۆزەخدا سزا نەچيژن، تا حەزرەت (د.خ) چارەى ئەوانە دەكا و دەپوا بۆ شوينى تايبەتى خوێ و لەوى دەست دەكا بەتكاكردن بۆ ئەوى كە ئەو تاوانبارانە لە دۆزەخ بكرينە دەروە و پاك بشۆردرين و برۆنە بەهەشت. ئينجا پاش قبوول بوونى تكاكەى وەك كۆتەرەى سووتاو لە دۆزەخ دەردەكرين و دەبرين بۆ جۆگەيى لە بەهەشتدا، و لەو جۆگەيان هەلدەكيشن و هەموو ئەندامى لەشيان سپى و جوان دەبيتەوه.

هەموو جار لەلایەن خواى گەورەوه بانگ دەكرى لە دۆزەخ بەم جۆرە بانگانە: ئەى ئاگر! ئەوانەى وان لەلاتدا بيانسووتينە. ئەى ئاگر! گوشت و ئيسقانى ئەوانەى وان لەلاتدا بكوپينە. ئەى ئاگر! ئاوى لەشى ئەو خەلكە وشك بكەرەوه. ئەى ئاگر مەيان مريئە با هەر سزا بچيژن. ئەم بانگکردنەيش جۆرە سزايەكە بۆ ئەهلى دۆزەخ پەنا بەخوا.

جا كاتى ئەهلى دۆزەخ و ئەهلى بەهەشت هەريەكەيان لە شوينى خويانا دامەزران، (مردن) لە شيوەى گيانلەبەريكدا دەهيئن و سەرى دەبرن. ئينجا پرسيار دەكرى لە ئەهلى بەهەشت و دەزانن ئەم سەبرپراوه چييه. هەروەها پرسيار لە ئەهلى دۆزەخيش دەكرى و ئەوانيش دەيناسن. ئيتر ئەم وەزەعە دەبيتە شايى بۆ ئەهلى بەهەشت و بەشيوەن بۆ ئەهلى دۆزەخ.

پىوايەت كراوه لەو كاتانەدا كە كافەرەكان لە دۆزەخدا دەبن و، موسڵمانى تاوانباريش دەخريئە دۆزەخەوه، ئەو كافرانە بەشيوەى تانە و تەشەر بە موسوڵمانەكان دەلین: ئيوە لای خوتان موسڵمانن و دەبووا لە دۆزەخدا سزا نەدرانايە! خواى گەورە غەزەب دەگرى لەو كافرانە كە ئەو تانە و تەشەرە لە موسڵمانە تاوانبارەكان دەدەن و، ئيجازەى تكاكردن و شەفاعەت دەدا بۆ ئەو موسڵمانە تاوانبارانە. جا پيغەمبەرەكان و فريشتهكان و چاكانى ئوممەت دەست دەكەن بە تكا و شەفاعەت بۆيان و خواى گەورە لە دۆزەخ دەريان دەكا و پەوانە دەكرين بۆ بەهەشت.

رېوايهت كراوه كه سهختترين سزا له رۆژي قيامتدا هي ئهوانيه كه له دنيا دا سزاي ئادهميزاديان داوه. ئهوانه كه ئههلي تهوحيدين، له حهوت هزار سال زياتر له دۆزهخا نامينن و بهرودوا له دۆزهخ دهردهكرين بۆ بهههشت. ههروهها رېوايهت كراوه: ئاخركهس له ئههلي تهوحيدي كه له دۆزهخ دپته دهرهوه بۆ بهههشت ناوي (جهينه)يه و، ئهگهر يهكي له ئههلي بهههشت له يهكي تر بپرسى: ئاخو كهس له موسلمانان له دۆزهخا ماوه يان نا؟ وهلامى دهرپتهوه: برو له جوههينه بپرسه.

دهگيرنهوه: جيبهئيل جاري بهلاي دۆزهخا تى دهپهري، لهوكاتهدا دهنگي يهكي له موسلمانان سزادراوهكان دهبيسى و زور بهزهيبى پيدا دپتهوه: لهبهرئهوه زور له خواي گهوره دهپارپتهوه و تكا بۆ ئهوه موسلمانان ئازاددراوه دهكا هتا له دۆزهخ دهرپته دهرهوه، بهلام له ليوارهكهيدا داى دهنين. پاش ماوهي موسلمانانكه دهگري و له خواي گهوره دهپارپتهوه بۆ ئهوهي روى بكنه بهههشت. خواي گهوره دهفرموي: ئايا پهيمانم پى ددهي ئيتتر داواي شتى ترم لى نهكهي؟ ئهويش له وهلام عهززي دهكا: بهلى باشه، ئيتتر داواي هيچت لى ناكهم. جا خواي گهوره ئهمر دهفرموي ببينه ئهوه شوينهيه دهيوئى، جا بهپي داواي خوي دهيبهنه ناو چهند داريكي خاوهن سيبر و لهوي داى دهنين. پاش چهند رۆژي پهشيمان دهپتهوه و دهلى ئهوه بوچي داواي جيگهيهيكي زور خوش و مونسيم نهكرد. ههروهها بهم هويهوه پهيمانكهيه دهشكيني و داواي جيگهيهي خوشتر دهكا، له خواي گهوره. خواي گهورهش سهزهنشتي دهكا و دهفرموي تۆ پهيمانكهتت شكاند. بهلام له پاش پارانهوهيهيكي زور خوا ئهمر دهفرموي كه ببينه جيگهيهيكي خوشتر له جيگاكهيهي خوي. پاش ماوهيهيكي تر دووباره دهكهويته پارانهوه و، خواي گهورهش ئهمر دهفرموي بيگويزنهوه بۆ بهههشت. جا بندهكه دهليت: خوايه جيگه نهماوه له بهههشتدا بۆ كوي بروم؟ خواي گهوره دهفرموي: ئهوا بهقهدهر دنيا بهههشتم پى داى. بندهكه باوهرناكا و وادهزاني، دووربي، خوا گالتهيهي پى دهكا؛ بويه دهلى: خوايه! تۆ بهوه گهورهيهيهوه كه خوت دهيزاني گالته بهمن دهكهيه؟ خواي گهوره دهفرموي: من بهجيدى پيت دهليم، من (أرحم الراحمين)م، وا دووجار بهقهدهر دنيا پى داى. ئيتتر دهرپته ناو بهههشت و دووجار بهقهدهر دنيا بهههشتي ددهني و بوخوي بهئاشتي جيگهيهي دهگري. (والحمد لله على ذلك). جا باسي گوشاديهي شويني ئههلي بهههشت له بهههشتدا و، چون كه مترین كهس بهقهدهر دووقاتي دنياي پى ددرى له ناو بهههشتدا؟ لهمهوپاش، خوا مهيلي لى بي، له نامهيه بهههشتدا به دريژي باسي دهكهم.

قاتی سەرووی دۆزەخ کە جیگەئێ گوناھبارانی ئوممەتی محەمەدە (د.خ)، لەپاش ئەو
 کە گوناھبارانی ئوممەتەکە بە تکای حەزرت (د.خ) لێی هاتنە دەرەو بەئەمری خوا
 بایەک ھەلدەکا و دەدا لە دەرگاکانی دەیانجولێنی و بەتەواوی ناوھەکی سارد دەبیتەو.
 تەفسیلی هاتنە دەرەوی گوناھبارانی ئوممەتی پێغەمبەر (د.خ) لەو قاتە سەروو
 ئەمەییە: کاتی کە ئەو گوناھبارانە دەچنە دۆزەخ ھەزار سال (یا حنان) و ھەزار سال
 (یا منان) و ھەزار سال (یا قیوم) و ھەزار سال (یا رحیم) دەکەن بەویردی خۆیان بەو
 ناو پیرۆزانە ھاوار لە خوا دەکەن. پاش ئەو کە خۆی عەلیم و حەکیم حوکمی خۆی
 بەجی ھینا بەجیبرئیل دەفەرموئ: بزانی گوناھبارەکانی ئوممەتی خۆشەویستی من،
 چییان بەسەرھات؟ جیبرئیل عەرزێ بارەگای خوا دەکا و دەلێ: خواھ! تۆ لە ئیمە و لە
 ھەموو جیھان گەورەتری و بە ھەموو شتێ دەزانی و تۆ ئاگات لێیە چییان بەسەردا
 ھاتوو. جا خوا دەفەرموئ: بڕۆ تەماشای حالیان بکە. کاتی جیبرئیل دێ بۆ دۆزەخ
 تەماشای دەکا (ملك)ی فەرمانداری دۆزەخ و لەسەر مینبەر دانیشتوو و ھەموو زەبانییە
 و مەلائیکەئێ سزا دەوریان داو و مالیک فەرمان دەدا بەسزادانی ئەوانەئێ ئەھلی سزان.
 کە جیبرئیل دەگاتە ئەوئ مالیک ریزی لێ دەگرێ و لە جیئ خۆی ھەلدەستی بۆی و لێی
 دەپرسی و دەلێ: ئەئ جیبرئیل! چی تۆی گەیانە ئێرە؟ ئەمە شوئنی رق و غەزەبی خواھ
 و تۆش فریشتەئێ رەحمەتی. ئەویش دەفەرموئ: ئەئ مالیک! چیت کردوو لەگەل
 گوناھبارانی ئوممەتی پێغەمبەر (د.خ)؟ ئەویش دەلێ: ئەئ جیبرئیل! ئەحوالیان زۆر
 خراپە، وان لە جیگای تەنگدا. ئاگر ھەموو لەشی سووتاندوون و گوشتی لەشی
 خواردوون، بەلام تەنیا روویان بەسپیتە ماو تەو. جیبرئیل دەفەرموئ: ئەئ مالیک!
 سەرپۆشی ئەم تەبەقەئێ لایە، ھەتا ھەموو دەرکەون و بیانبینم. کەسەرپۆشی دۆزەخ
 لادەبا و جیبرئیل تەماشایان دەکا، ئەوانیش نازانن جیبرئیلە. جا ئەھلی تەبەقەئێ
 ھەموو بانگی لێ دەکەن و دەلێن: ئیمە دەزانین تۆ لەطەبەقەئێ فریشتەئێ و لە مەئموورە
 بەرزەکانی، بەلام نازانین کئی؟ مالیک دەلێ: ئەمە جیبرئیلی ئەمینە کە مەئمووری
 خۆی گەورە بوو و وەحیی ھیناوە بۆ خزمەتی پێغەمبەری ئێو کە محەمەدە (د.خ). جا
 ھەموو ھاوار دەکەن و دەلێن: یا جیبرئیل! سەلامی ھەموومان بگەییئە بە حوزووری
 حەزرتەئێ محەمەد (د.خ) و عەرزێ بکە: بۆچی ئیمەئێ لە دلی خۆی دەرکردوو؟ ئایا
 مەیدانی ئەو نییە چاریکمان بکا؟ پاش ئەمە جیبرئیل دەگەریتەو بۆ حوزووری خۆی
 گەورە. کە خۆی گەورە لێی دەپرسی و دەفەرموئ: بە چ حالی ئوممەتی خۆشەویستی

خۆمتان بەجی هیشت؟ عەرزى دەكات: ئەى خۆى پەروردگار و بەرز! حالیان باش نییه و وان لە سزادا. خوا دەفەرموئ: ئەى چ قسەییەکیان هەبوو؟ جیبرەئیل عەرزى دەکا: دەیانوت: سەلامیان بەحوزوورى پێغەمبەر محەمەد مستەفا، (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەییتم و حالى ناھەمواریان لە خزمەتیدا عەرز بکەم. ئینجا خۆى گەورە ئەمر دەفەرموئ بە جیبرەئیل: برۆ بۆ لای خۆشەویستی خۆم کە (محەمەد)ە. جیبرەئیل گورج دەپوا بۆ خزمەتى حەزرت (د.خ) و دەست دەکا بەگریان و فیزاع. حەزرت (د.خ) دەفەرموئ: حالت چییە بۆچی دەگریت؟ ئەویش عەرزى دەکا و دەلیت: من رۆیشتم چاوم بەئوممەتى تۆ کەوت حالیان زۆر خراپ بوو، کردمیان بەوەکیل باسى حالى ئەوان لە خزمەتى تۆدا بکەم، بەلکو تۆ چاریکیان بکەى، سەلامیان عەرز دەکردى و زۆر سکاالیان دەکرد. کە جیبرەئیل ئەم باسە دەگێریتەووە بۆ حەزرت (د.خ) و بەدریژى باسى وەزعی ناخۆش و سزای نالەباریانى بۆ دەگێریتەووە، حەزرت (د.خ) دەستبەجى دەست دەکا بەگریان و پوو دەکاتە عەرش و لەگەڵ هەندى لە پێغەمبەراندا سوچدەى گەورەى دەبا بۆ خۆى پاک و بى خەوش و سەنا و ستایشى دەکا بەجۆرى کە کەس سەنا و ستایشى وەهای نەکردوو. لەو کاتەدا لەلایەنى خۆى گەورەووە بانگى دیتە خوار بۆ حەزرت (د.خ) دەلی: سەرت هەلپەرە و تکا بکە چیت دەوئ بۆت جیبهجى دەکەم. ئەویش عەرزى دەکا: ئەى پەروردگارى جیھان! حوکمی خۆت دەرھەق بەگونابارانى بەندەى خۆت و ئوممەتى من بەجى هینا و سزادان و سووتان، ئەمجارە نۆرەى عەفو و لیبووردنى تۆیە. تکا دەکەم عەفوویان بفرمووى.

ئینجا خۆى گەورە دەفەرموئ: ئەى خۆشەویستی خۆم! وا شەفاعەتەتە کەتم قبوول کرد: دە برۆ ھەرکەسى بەدلیکی ساغ و ساف و توویە: «لا إله إلا الله، محمد رسول الله» و لە ناو ئاگردا ماوہتەووە دەرى بەینە. ئینجا حەزرت (د.خ) دەپوا بۆ سەر جەھەننەم و، مالیک کە مەئموورى جەھەننەمە دى بەپیشوازىیەووە. لەویدا حەزرت (د.خ) دەفەرموئ: ئەى مالیک! سەرپۆشى تەبەقەى ئەھلى دۆزەخ ھەلبگرە. ئەویش پەردەى رووى جەھەننەم لادەبا. کاتى ئەھلى ئەو تەبەقە چاویان بەحەزرت (د.خ) دەکەوئ ھەموویان بەجاری ھاوار دەکەن و دەلین: ھاوارمان لەلای تۆیە یا محەمەد! ئاگرى دۆزەخ پیست و گوشت و ئیسقانمانى خواردوووە و تۆ ئیمەت لە دلى خۆت دەرکردوووە، بۆیە دۆزەخ بەم جۆرە دەمانسووتینی. ئینجا حەزرت (د.خ) تکیان بۆ دەکا و، ھەموو ئەو گونابارانەى ئوممەتى کە لە دۆزەخان دەھینیتە دەرەووە. (جعلنا الله وأياكم من زمرة الناجين. آمین).

براکان! ئیمانی ساغ به تهنیا خوئی سوودی راستی ئه وهیه که خاوه نه که ی ئه بهدی نابی له ئاگری جهه ننه ما، واته ههتا ههتایه له دۆزهخدا نابی، ئیتر ئه سووده ی نییه که موسلمان هیچ سزا نه درئ و نه خریتته دۆزهخه وه، به لئ ئیحتیمالی ئه وه هیه که موسلمانئیکی گونا هبار خوای گه وره به میهره بانیی خوئی عه فووی بکا و ئازاری نه دا، به لام ئه مه تهنیا ئیحتیماله و شتیکی موحه ققه ق نییه؛ که وایی قسه ی ئه و فاسقانه که ده لئین ئیمه ئه مرۆ به ئاره زووی خو مان ده جوو لئینه وه و خو له گونا ه ناپار یزین؛ چونکه خوا به خشنده و میهره بانه و له گونا ه مان خو ش ده بی و پوژی قیامت سزما ن نادا و عه فوومان ده کا، قسه ییه کی نه فاما نه و بی ئه ده بانه یه؛ چونکه خوای گه وره ههروهک به حیلیم و گونا ه پو ش و میهره بانه ههروه ها تو له سین و سه ختگیر و خاوه ن رق و قینیشه.

له داوودی تائییان پرسی، پهحمه تی خوای لی بی، که ئیمان چیه؟ وتی: ئیمان ئه وهیه دلئ که به تاریکی گونا ه رهش بوو یته وه به نووری مه عریفهت و خواناسی پووناک بیته وه و، دل په شی و دل سه ختی بگو رپیت به نورانییهت و شهفه قهت و پهحم و، له بیدعهت لابدا بو سونه تی ئیسلام. ئه گه نه فس و شهیتان گونا هیان له پێش چاوی تو دا جوان کرد تو ئه وهنده موجه ده و رامکردنی نه فس بی که نووری ئیمان هیزی بی و زال بی به سه ر گونا هه کاند و به سه ر نه فس و شهیتاندا، نووری ئیمانیش به په پره وکردنی قورئان و حه دیس ده بی.

براکان! ته ماشا بکه ن که خوای گه وره له قورئاندا له هه ر شو یئیکدا ناوی ئیمانی بر دووه، کر ده وه ی چاکه شی باس کر دووه وهک ده فه رموی: «وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ.. الْآیة» ته نیا له تا قه شو یئیکدا نه بی.

براکان! له که ره می خوای گه وره ئوم یده وارم که ته و فیه قتان بدا له سه ر ئیمان و په فتار و کرداری چاکه و ریازه و موجه ده ی نه فس (بمنه و فضله و کر مه. آمین).

سو پاس بو خوای گه وره شه وی یه کشه ممه ۲۴ ی مانگی سه فه ری سالی (۱۳۹۷) ی کوچی، ریکه وتی ۱۳ ی شوباتی (۱۹۷۷) ی زاینی له وه رگیرانی ئه م نامه یه بوومه وه.

ناممى په نجاپهه

باسى بههشت دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى
آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانه، براكان! خواى گهوره ئەم دنيايهى كردووه به كئيلگهى رۆژى قيامهت، واته: جیگهى كشتوكال و تويشوى دوارپۆژه بۆ پهيداكردن و كوكردنهوهى تويشوى پيرۆزى نهپراوه. ئەم دنيايهى كردووه به شوينى ئەزمون و تاقيكردنهوه: كئى رەفتارى باش دهكا و كئى رەفتارى خراپ و ناپهسەند دهكا؛ تا دەرکهوى كئى ئەهلى نهگهتهى و مألويانويه و كئى ئەهلى سەرفرازى و بهختياريه. بهلئى دنيا (دار الجزاء) نيهه، واته: ئەگه رچى هەندى پاداش له دنيا دا ديتەدى، بهلام (دار الجزاء) ئەبهدى رۆژى قيامهته، كهوابى ئەوانهى كردهوهيان له دنيا دا خراپ بى له رۆژى قيامهتدا سزاي خويان وهردهگرن و ئەوانهش كردهوهيان باش بى و بيروباوهريان چاك بى له بهههشتدا بهفەزلى و پهحمهتى خوا شاد دهبن (أن رحمة الله قريب من المحسنين). جا له بهر ئەمه هەندى له ئەوسافى نيعمهتى بهههشت باس دهكەم بۆ برادهراني خۆم ههتا بهيارمهتیی خواى گهوره تى بكۆشن بۆ پهيداكردى ئەسبابى سهعادهت و، دووريكهونهوه لهو شتانه كه دهبنه مانيعى سهعادهت و نيعمهتى بهههشت و لهو شتانه كه دهبنه هوى دوورى له چاكه.

رپوايهت كراوه كاتى كه خواى گهوره بهههشتى دروست كردو بهجۆراوجۆرى نيعمهت رازاندييهوه، بهههشهت عهزى خواى كردو وتى: تۆ منت بۆچى دروست كردووه، بهم ههموو نيعمهت و خيّر و ئەسبابى لهزهتهوه؟ خواى گهوره فهرمووى: بۆ ئەوه تۆم دروست كرد كه بهندهكاني خۆم لای تۆ نيشتهجى بن. عهزى كرد: خوايه! مادام من ئەوهنده جوانم و بهناز و نيعمهت رازاومهتهوه كهس نامينى له دنيا دا كه نهى بۆ لای من و لای

من دانەنیشی. خوای گەورە فەرمووی: وامەلی؛ چونکە من هەر لە ئیستاو بەمەشەققەتی نەفس و پیاوێت کێشان و ماندوو بوونی لەش تۆ پەرژین دەکەم، تا هەرکەس ئەوانە قبوڵ نەکا، نەگاتە لای تۆ. جا بەهەشت عەرزى خوای گەورە دەکا: مادام وابی کەس ناییتە ناو من، گوایا سکالا دەکا و ناپەختیی خۆی دەردەبەری لەو کەس نەیتە ناوی و بەچۆلی بمییتەو. ئەم سوئال و جوابە کە لە بەینی بەهەشت و خوادا رابوورد، لەپاش دروستکردنی دۆزەخ بوو. لە وەختی خۆیا لەپاش دروستکردنی دۆزەخ، دۆزەخ عەرزى خوای گەورەى کرد: تۆ بوچی منت دروست کردوو. خوای گەورە لە وەلامیدا فەرمووی: تۆم بو (دار العذاب) دروست کردوو. ئەویش عەرزى خوا دەکا و دەلی: خوایە! ئەم هەموو ئەسبابی سزای کە لە مندا هەیە هەرکەس ئاگاداریی لێی هەرگیز گوناھ ناکات هەتا بو سزادان حەوالەى لای منى بکەن. خوای گەورە فەرمووی: من دەوری تۆ دەگرم بە ئارەزووی نەفس و شتی بەلەزەت و شوینکەوتنی هەواو شتی خوێش؛ واتە: ئەوانەى کە حەز لەمانە بکەن و بەدوایاندا بگەڕین لە ئەنجامدا دەکەونە ناو تۆ. جا دۆزەخ عەرزى کرد: کەوابی کەس نامییتە لە دنیادا نەیتە لای من.

ئینجا خوای گەورە فەرمووی بە بەهەشت: ئەى بەهەشت! قسەى خۆت بکە. بەهەشت عەرزى کرد: خوایە! ئەوانەى ئەهلی نەجات و پزگارین کە ئیمانیا بەتۆ هیناوە باوەرپیان بە زاتی پاکى تۆ و بەدەستوور و یاسای ئاینى تۆ هەیه. خوای گەورەش دەفەرمووی: بەعیززەت و جەلالى خۆم قەسەم ئەوێ بەخیل بى، ناییتە دراوسێى من لەناو تۆدا، واتە: ئەو نەعمەتە جوانانەى بەهەشت نادەم بەکەسى پزۆ و پەست بى و، ئینسانی وەها نابى بێتە بەهەشتەو.

مەبەستى خوای گەورە لە بەخیل ئەو کەسانەى ئەوەندە دنیاپەرستن لەگەڵ ئەوێشدا کە مالى دنیایان هەیه واجیباتى مالىیهى خویان وەك زەکات و سەرفیترە جیبەجی ناکەن و دراوسێکانیان بەفەقیری و هەژاری سەردەنێنەو و مندالیان بەسكى برسى دەنوون و، ئەم پزۆرە ئەوەندە بى رەحمن لا ناکەنەو بەلایاندا، تەنانەت هەتیوی بیکەس بە مالاندا دەگەڕی و دەوژە دەکا رەحمى بى ناکەن. لە پووتوقووتیدا دەلەرزى و پووشاکى بى نادەن، موسلمانى بى حال و مال دەمرى کفنى بۆ ناکەن، لەگەڵ ئەوێشدا کە کفن کردن و گۆرپه‌لکەندن و شاردنەوێ مردوو واجیبە لەسەریان! گەلی نەناسراو بەمیوانى رپیان دەکەوێتە لایان نایانحەسیننەو، بەکورتى: ئەوێ واجیباتى ئاینە جیبەجی ناکەن چ

جایی سوننهت. جا ئه و که سانه که رژد و به خیلن به و مهنا که و تمان له قیامه تا له حوزووری خوای گه وردها ئه و ونده چرووک و مهتووک و بی نرخن له هیچ گوناھی عه فوو ناکرین و، پیویسته به قه در گونا هه کانیا ن بسووتینرین، ئه گه به سوئی خاتیمه گیروده نه بن، (والعیاذ بالله). به لئ پاش ئه وهی به قه در گونا هه کانیا ن سزا دران و له دۆزه خدا سووتان، ئه وسه دهر پونه به ههشت. به لام له پۆژانی جومعه دا که خوا میوانداری گه وره بۆ هه موو ئه هلی به ههشت دهکا و، هه موو دانیشتوانی به ههشت دهر پونه سه سفره و حازری نان خواردن ده بن و خواردنی تایبه تی دهخون، ئه و پژدانه پینگا نادرین حازری ئه و میوانداری به بن، به لکو له و پیروزی و به ختیاریه بیبهش ده بن.

ههروه ها له هه موو سه یه نییه که دا دهر گای به ههشت ده کریته وه و خوای گه وره به میهره بانی ته ماشای دهر گای به ههشت و به ههشت دهکا و ده فهرموی (تطیبه) واته بۆن خویش به ئه ی به ههشت! له و کاته دا هه موو به شیکی به ههشت به ته واوی بۆن خویش ده بی. جا به ههشت ئه و ونده مه وسیمی خویش و هه رده گری به زمانی حالئ له و کاتانه دا ده لئ: «قد أفلح المؤمنین» واته: به راستی هه موو موسلمان هه کان له سزای قیامهت رزگار ده بن، چونکه رزگار بوون له سزا به ستراره به شه هه مته و شیوهی ساغه وه و، ئه م شه هه مته و ئه م شیوه ساغه ته نیا له نیشانه ی ئه وانه یه که له سه ر نوێژکردن به رده وامن و هه موو پۆژی پینج جار سوچه بۆ خوای گه وره ده بن.

ریوایهت کراوه: هه موو پۆژی به ههشت و دۆزه خ هه ر دووکیان داوا و پچایه کیان له خوا هه یه، به ههشت عه رزی دهکا: خودایه! من میوه و ئاو سایه و سیبه ر و جو بارم حازره، فه رش و کو شک و حوریم ئاماده ن؛ تکام ئه وه یه ئه وانه ی که بۆ من دروست کراون، په وانه یان بکه ی بۆم. دۆزه خیش بانگ دهکا و ده لئ: خوایه! بیر و چالئ تاریک و پر له دووکه ل و ئاگرم حازرن و، خوارده مهنی زه قووم و هه میم ئاماده کراون؛ تکام ئه وه یه ئه وانه ی بۆ منت دروست کردوون، په وانه یان بکه ی بۆ لام. جا خوای گه وره بانگ دهکا له به ههشت و ده فهرموی: نزیکه مه شه ققهت و ته کلیفی خویم له سه ر به نده چاکه کانم هه لبگرم واته: له وانه یه بیانمرینم و بیاننیرم بۆ لات، هه رکه سی له دنیا دا له من ترسابی و تا عه تی منی به جی هینابی له قیامه تدا نایترسینم و سوود و قازانجی تا عه ته که ی ده ست ده که وی، مه تا عی خوا گرانه و قیمه ته که ی به هه شته. ههروه ها خوای گه وره وه حیی کرد بۆ چه زه تی عیسا (د.خ) و فه رموی: ئه وه ی من ئاماده م کردووه بۆ چاکانی

ئوممەت ئەگەر بەچاوی خۆيان بيانديايە لەوانەبوو لە شادی و ئىشتياقی بەهەشتدا گيانيان دەرچووايە.

رپوايەت كراوه: «مامثل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فانظر بم يرجع؟». واتە: نىسبەتى دنيا و لەزەت و شادى و خوښىيەك تىدايەتى لەچا و لەزەت و خوښى و شادى جىهانى دوايى وەك ئەوھىيە پەنجەيىك بگرى بەدەريايىيەكدا، ئاخو ئەو پەنجەيە چەندى ئاو لەگەل خويدا دىنيتە دەرەو؟! ديارە ئەم رپوايەتە ئىش و ئازار و سزا و ناخوښى ئەم دنيايە لەچا و ئىش و ئازار و سزا و ناخوښى قىامەتیشدا دەگرىتەو، واتە: ئازارى دنيا لەچا و ئازارى رۆزى دوايىدا وەك نىسبەتى ئەو ئاوھىيە كە بەپەنجەكەو دىتەدەر. لە راستيدا وەزەى بەهەشت و كوښكەكانى و ئارايشت و شووشەى كوښكەكان لە پايەيىيەكى وەها نىن كە ئىنسان بەعەقلى كەموكورپى خوى تىي بگات و زەبتيان بگات، ئەمە تەنيا لە وزەى عىلم و زانىنى بى پايانى خوى گەرەدايە (جل جلاله). وەكو رپوايەت كراوه ھەموو بەشەكانى كوښكەكانى بەهەشت وەك بلورن بەجورى كە بەهەشتىيەكان لە كوښكەكانيانەو دەتوانن برواننە دەرەو و باخچەى بەردەمى كوښكەكانيان بىنن، مابەينى كوښكەكانى مىسك و عەنبەرە، وردەبەردى دەشتەكەى وەك دورى ساغە. پىغەمبەر (د.خ) راستى فەرموو كە فەرموويەتى: بەقەدەر دارىكى دەستى ئىنسان لە بەهەشت لە ھەموو دنيا و ئەوھى لە دنيادايە چاكتەر؛ ديارە دنيا و سامانى دنيا ھەمووى لە دەستى ئىنسان دەرەچى و ئىنسانەكە فەقىر دەكەوى، ھىچى لەگەل خوى نابا بوقەبر و قىامەت، ئىنسان كە دەمرى ھەرچى مولك و دارايىيە ھەيە لىي بەجى دەمىنى و دوژمن بەشوینەكەى شاد دەبى، بەلام نىعمەتى بەهەشت ھەر دەمىنى و خاوەنەكەى كوچ ناكا و بەجى ناهىلى.

رپوايەت كراوه: ئەگەر بەقەدەر دلۆپى ئاو لە مادەى بەهەشت بکەوئتە سەر زەوى ھەموو دنيا جوان دەكا. ھەرەھا ئەگەر بەقەدەر دلۆپى ئاو لە مادەى دۆزەخ بکەوئتە سەر زەوى ھەموو دنيا ناخوښ دەكا. ھەموو سەعاتى بۆ ئەھلى دۆزەخ جوړە سزايەك زياد دەكا (أعاذنا الله منها). ئايەتى پىروۆزى «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» ئەو مەبەستە دەگەيىنى كە باسما ن كرى، چونكە وشەى (لن) مەعناى تەئكىدى نەفى دەدا واتە: ھەتا ھەتايە ھەر سزاي ئەھلى دۆزەخ زياد دەكەم. ھەرەھا حەزرت (د.خ) بەشيوھى تەعەججوب فەرموويەتى: يا وەسفى بەهەشت بەجوړەى كە ھەيە بۆ ئوممەتى من بەيان

نهکراوه، يا نابینم کهسی عاشقی بههشت بی!! بهراستی بههشت سهد درهجهی تیدایه، واته سهد چینی ههیه، ئهگهر ههچیی (ماسوی الله) یه ههمووی له یهك پلهدا دابنری، دهیگری و، بهینی ههر دوو درهجهیی لهو درهجانه پینچ سهد سال ریگهیه. دووهم ههموو ئالتوونه و، درهجهی سییهم یاقووت و لوئلوئو زهبرجده و، نهوهدو حهوت درهجهکهی تریش خوای گهوره نهبی کهس نازانی چیه و چون دروست کراوه.

ئهو کهسانهیی قورئانی پیروزیان له بهره و رهفتاری پی دهکن، کاتی که درهونه بههشت درهجهیان، له پاش ئهسحابه و شهیدان و سیدیقین، له ههموو درهجهیهك بهرتره. ههروهها ئههلی بههشت، ئهوانهیی درهجهیان له خوارهویه دروانن بو ئههلی درهجهی ژوروو و نووری ئهوان وهکو نووری پوژ دیتته خوارهوه بو سهریان بهجوری که درهجهی خواروو داگیر دهکا. ئینجا هاوار دهکن دهلین: خواجه! ئهم نووره چیه؟ خوای گهوره وهلامیان دهواتهوه که ئهو نووره نووری فلان کهسی برادهری خوتانه. جا عهرزی دهکا و دهلی: خواجه! ئهو کهسه له دنیا داهاوهلی من بووه، کاری و بهرزی وههای نهبووه که بهم پایه بگا. وهلامی دهریتتهوه که بهراستی عههلی ئهو له عههلی تو ژورگه ورتهر بووه؛ ئهو له دنیا دا برس بوو، تو تیر بووی، ئهو تینوو بووه تو تیراو، ئهو له شهو دا نویتی کردوو، تو نوستووی؛ کهوایی خوای میهره بان به نهوازشی خوی بههشتی پی بهخشویه و دلی به بههشت خوش کردوو و رهزامه ندیی داوه بهدلی؛ تا خهفته له دلیدا نه مینی. ههروهها له بههشتدا درهجهی واهیه که له ژوریهوه درهجه نییه و کهس پیی ناگا، مهگهر حوکمداری دادپهروهر یا ئهو کهسه که سیلهی رحم بهجی بیی، یا ههژاری که خیزانی زور بی و بهسهبر بی، یا ئهوهی قورئانی له بهری و رهفتاری پی بکات. هه رکهس له دنیا داواوی درهجهی بهرزی دنیا بی بکا، خوای گهوره درهجهی قیامهتی دههینیتته خوار و ئهو درهجهی قیامهته که دههینیتته خوارهوه له درهجهی دنیا گه ورتهر و بهرتره. لهم خوسوسه وه حه زرت (د.خ) ئایهتی «وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا» ی خویندهوه.

له بههشتدا ریک دهکوی بهندهیی له خاوه نه کهی درهجهی بهرتر دهبی. جا خاوه نه که دهلی: خواجه! ئهم شهخسه له دنیا دا بهنده و خزمه تکاری من بوو، چون ئهم درهجهی ههیه؟ وهلامی دهریتتهوه: که له دنیا دا ئهو بهنده له تو زیاتر ناوی خوای بردوو و بیری لی کردوو تهوه؛ له بهر ئهو زیاده زیکره، درهجه و پایهی بهرزی پی دراوه. ههروهها درهجهی بهرز دهبی بههوی له بهر کردنی قورئانهوه؛ یا بههوی تکا کردنهوه لای

پیاوه گورهکان بۆ داماوان و موحتاجان و بۆ لابردنی فیتنه و ئاشوب و بهلا لهوانه که گیرۆده بوون، یا بههۆی چاوپۆشییهوه لهو کهسانه که خراپهیان لهگهڵ چاوپۆشه که کردووه، یا بههۆی بهخششهوه بهو خزم و خویشانه که ئهوان بۆ رحم و بۆ بهخشش بن، واته بهجیهێنانی سیلهی رحم لهگهڵ خزمی بۆ رحمدا، یا بههۆی پیاوهتی کردنهوه لهگهڵ ناپیاواندا.

بهههشت ههشت دهرگای ههیه، هه ریه که لهو دهرگایانه بهتایبهتی هی تاقمیکه له ئههلی تاعهت. بۆ نمونه: ئه و قاپییه که ناوی (ریان) ه بۆ ئهوانهیه که هۆگریان بهپۆزووه بووه، بهلکو ئهوانه له هه موو قاپییه که لهو قاپییهوه بانگ دهکرین. ههروهها بۆ ئه و کهسانه که سۆ مندالیان مردووه و سهبریان کردووه. وه بۆ ئه و کهسانه که له بهر پهزای خوا نان و چیشتیان داوه به خه لک و ئاویان داوه به تینووکان. وه بۆ ئه و کهسانه که قهرزازی خه لک بوون و خاوهن قهرزه که له بیری نهماوه و ئه مان خۆیان له بهر پهزای خوا حهقه کهیان داوه تهوه. وه بۆ ئه و کهسانه که قاتیلکیان له قیساس عه فوو کردووه. وه بۆ ئه و کهسانه که له پاش هه موو نوێژهکان دوانزه جار سوورتهی ئیخلاص، واته (قل هو الله أحد) دهخوینن. وه بۆ ئه و کهسانه که چل فهرمودهی پیغه مبه ر له بهرده کهن (د.خ) و خه لکی موسلمان له ریگای ئهوانه وه لهو فهرمودانه، سوود وهرده گرن. وه بۆ ئه و ئافره تانه که له ترسی خوای گه وره ناموسی خۆیان پاراستوووه و له فه رمانی میردیان دهر نه چوونه، ئه مانه یه که یه که له هه موو دهرگایه کی بههه شته وه بانگ دهکرین که برۆنه ژوووه. ههروهها له بههه شتدا دهشتیکی بۆ پایان ههیه که خاکی وهک عه نبه ر بۆن خۆشه و ورده بهرده کانی مرواری و یاقووتن. فریشته بهریزهکان پیروزیایی له ئه هلی بههه شت ده کهن و ده لێن: ئه ی بههه شت! خۆش بهحالی تۆ که بووی بهمه ئواو مه نزلی ئهوانه که پادشان. له بههه شتدا دهشتیکی سپی ههیه ئه وهنده گه وره یه که چیگه ی بهرودوای ئه هلی بههه شتی تیدا ده بێته وه، شووراکه ی یه که بهرده له کافوور و، چه ند ته پۆلکه ی میسک ده وره ی ئه و ده شته یان داوه. هه موو جوگه و جو باری تیدا جاری ده بی. هه ندی وهخت هه موو ئه هلی بههه شت لهو ده شته دا کۆده بنه وه. خوای گه وره با ی رحمه ت ده نیریته سه ریان که خه وش و خالی میسک دینی و دهیدا بهروویاندا و شوخی و جوانییان زیاتر ده بی، که ده گه ری نه وه بۆ شوینی خۆیان، حۆرییهکان پییان ده لێن: ئیوه که پویشتن هه مووتان نارحه ت بوون بۆ ئیمه و گیرۆده ی عیشق بوون، ئیستا ئیمه عیشقمان زیاتره بۆ ئیوه. حه دیسه پیروژه که هه تا ئیره یه.

من لام وایه ئەو دهشته دهشتیکه له پۆژانی جومعهدا خوای گهوره بههشتییهکان بۆ ئەوی دعووت دهکا و، تهجهلای نوور دهخاته سهریان و، بهههركام لهوانه ئەمری دهکا. لهم دعووت و بانگ کردنهدا هندی کهس لهسه کورسی و هندی لهسه تهپۆلکهی میسک دادهنیشن. جا کاتی خوای گهوره ویستی ئیزنیان بدا و، ههیهك بۆ سه مهزل و ماوای خویان پهوانه بکرینهوه، دهفهرموی: ئەهلی بههشت! چیتان دهوی ههتا ئەمر بکهه بتاندهنی؟ ئەوانیش عهرزی بارهگای خوایی دهکهه: ههچی نهفسمان ویستوویتی و ئارهزوومان کردوو تو پیت بهخشیوین، نازانین چی ماوه؟ جا خوای گهوره دهفهرموی: خهزینهکانی من دواییان نایی، داوا بکهه چیتان دهوی بتاندهینی. ئەوانیش که تی گهیشتن خوای گهوره خواستی لهسه ئەوهیه ئەمان داوای شت بکهه، ئەوانهیان زانان دهزانن داوای چی بکهه و مهبهستی خویان له بارهگای خوای گهورهدا عهرز دهکهه. بهلام نهزانهکانیان خویان نازانن داوای چی بکهه، له خوای گهوره؛ لهبهرئهوه زاناکان فیریان دهکهه و پیشانیان دهن که چی داوا بکهه، ئەوانیش داوای بهخشش و کهرمی خوا دهکهه، خوای گهورهش بهپی ئیحسان و بهخشندهیی خوی ئەوهی له باریان بی پیمان دهبهخشی.

ئینجا خوای گهوره دهفهرموی: ئایا رازین لیم؟ ئەوانیش عهرزی دهکهه: خوایه! چون رازی نابین بهم ههمووه کهرمه بی پایانه که لهگهه کهسا نهتکردوو؟ ئیتر ئیمه نازانین کهرمی لهمه زیاتر بی، چیه؟ خوای گهوره (جل جلاله) دهفهرموی: کهرمی که له ههموو ئەمانه گهوتر بی، بریتییه له رازی بوونی من له ئیوه، وا من لهمهولا ههگیز له ئیوه عاجز نابم.

جا بههشتییهکان بهم فهرمووده و بهم خهلاته خاوهن سووده که هوی بهختیاری و پیروزیایی ههتا هتاییه ئەوهنده دلخۆش دهبن که بههیچ نیعمهتیکه تر ئەوهنده دلخۆش نهبوون. لهراستیدا پهزامهندی خوای گهوره له ههموو شتی گهورهتره، وهکو خوا خوی فهرموویته: (ورضوان من الله اکبر).

پاش ئەمانه، خوای گهوره دهفهرموی داخوایتان چیه بیلین، ئەوانیش ههموویان بهیه کهلیمه و بهیه جار دهلین: خوایه! بینینی جوانی تۆمان دهوی: ئینجا خوای گهوره بهگهوهری و بهخشندهیی خوی تهجهللا دهکا بهسهههلی بههشتدا، بهو تهجهللایه وها نوور و وره غالب دهبی، بهسهریانا که دهگهزینهوه بۆ شوینی خویان

حۆرىيەكانيان پومەتيان نابىنن، چۈنكى نوورى تەجەللاي خويى پومەتى داگىر
كردوون (والحمد لله على ذلك).

پىوايەت كراو: پۆزى ھەزەت (د.خ) فەرمووى: ئايا باسى كۆشكەكانى بەھەشتتان بۇ
بەھەشت ئەۋەندە ساڧن ۋەكو بلوورن چ لە ناو و چ لە دەرەۋە، واتە: لە ناۋەۋە، دەرەۋە
دەردەكەۋى ۋە لە دەرەۋە، ناۋەۋە. لەزەت و ناز و نىعمەت لە ناو ۋە كۆشكەكانە ئەۋەندە زۆر
و جوراۋجورە كە نە چاۋ دىۋىيەتى و نە گوى بىستۋىيەتى و نە بە دلى بەشەردا ھاتۋە.
لەۋىدا ھەر بەبىكى خەلكى بادىيە ھەستا و بانگى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا! باوك و دايكم
بەسەرگەردت بن، ئەم كۆشك و ناز و نىعمەتەنە بۇ كىن؟ فەرمووى بۇ كەسانىكىن كە
سەلام لە ناو خەلكدا بلاۋىكەنەۋە و زۆر سەلام لە خەلك بەكەن و، زۆر نان بە خەلك بدەن
و، زۆر بەرپۆزۋو بن و، لە شەۋدا كە زۆرىيە خەلك نووستوون نوپز بەكەن.

براكان! مەبەستى ھەزەت (د.خ) لە سەلامى زۆر ئەۋەيە كە دلى بەرامبەر
بەموسلمانان پاك بى ۋ لەسەر دلپاكى سەلاميان لى بكا. مەبەست لە دەۋامى پۆزۋو
ئەۋەيە كە پۆزۋوى مانگى رەمەزان بگرى، ھەرۋەھا (أيام البيض) كە سيانزە و چواردە و
پانزەى مانگە و (أيام السود) كە بىست و ھەشت و بىست و نۆ و سىيەمى مانگە، لەگەل
دووشەممە و پىنج شەممە و نۆيەمى مانگى قوربان و نۆيەم و دەيەمى موحەرەم
بەرپۆزۋو بى ۋ، سىيەكى ئاخىرى شەۋ بەنوپز و زىكر و فىكر زىندوۋ بكاتەۋە. ديارە كەسى
حالى ۋەھا بى ۋ دەۋام و ئىستىقامەتى ھەبى ۋ ئەھلى جومعە و جەماعەت و ئىحسان و
خىرات بى ۋ لەۋ گوناھانە پارىز بكا كە دەبنە ھۆى مالوئىرانىي نەبىراۋە، ئەۋە ئەھلى
بەھەشتە. ئىتر مەبەست ئەۋە نىيە كە ھەموو كات و ھەموو پۆزەكانى ھەر بەرپۆزۋو بى،
يا ھەموو شەۋى بىدار بى ۋ نەنۋى؛ چۈنكى ئەمە بەپىي عادەت لەتواناى ئىنسان بەدەرە.

ئەھلى بەھەشت ھەرىيەكى لاي كەمى ھەفتا حۆرىيان ھەيە و، ھەر حۆرىيەك لە
كۆشكىكى تايبەتيدايە، ئەۋ كۆشكە رۋوناكىيەكى نەبىراۋى ھەيە، لە ھەر كۆشكىكىدا
دەرختى ھەيە، بەرى ئەم دەرختە ھەفتا خەلاتى نايابە، نە لە رەنگا و نە لە بۇدا ھاۋتاي
نىيە. ھەندى لەۋ كۆشك و ھەيوانانە بى كۆلەكە و بى پلەكانە بەئاسماندا ھەلۋاسراون.
ھاۋرىيەكانى پىغەمبەر (د.خ) ھەزەتتان كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئەھلى ئەۋ كۆشكە
چۈن دەگەنە شوپنى خويان؟ فەرمووى: ۋەكو بالندە كە بەبال بفرى. ھەزەتتان كرد: ئەم

جوړه كوڅكانه بو كيڼ؟ فەرمووی بو ئەوانەن كه خاوهنی دورد و به لآن واته: هەر دوردی
خوای گوره بیدا به سهرياندا پيی رازين، (والله أعلم).

ههروهها جوړه خوړييهك ههيه كه زور به شهوكت و نهزاكهته، كاتى كه هاوړپييهكهى
ئارهزووى بكا، مهئموورپكى غهريبي له فريشته خه بهرى دهاتى: كه هاوړپييهكهت
دهيهوى بيت بولات، ئهويش له گهل كو مه لى له كارهكه رانيدا دهكه ويته پرى ههتا دهگاته
ئو هاوړپى تايبه تيبهيهى. به لام ئو كه سهى به ناحق خه لكى كوشتبى يا دلى داىك و
باوكى ئازاردايى، يا دهوامى كردبى له سهه خوار د نه وهى شهاب، ئو ژنانهى به رگى زور
تهنك دهپوشن و پرووى خويان بو نامه حره م دهرده خه ن، ئو كه سانه كه پيوهنديى
خويشايه تى به جى ناهين، ئو ژنهى شووى كردبى و ئو پياوهى ژنى هينابى و
زينايان كردبى و، له دنيا دا (رجم)، واته سهنگه سار نه كر ابن، ژنى به زور ته لاقى له
ميردى سهندبى، پياوى كه ريشى به وه سمه رهش كردبى، ئەمانه هيچكاميان به بى توله
و سزا بونى به ههشت ناكه ن و له به ههشتدا له و خو شيبه بى بهش ده بن.

باخه كانى به ههشت، وهها دروست كراون، ههه رگيايييه كيان تيا بى ساقيان له ئالتوونه
و لقيان له لوئوئه و به رگيان له زمرووتى سهوزه و وهكو گياى دنيا ته رن. شتى ناياب و
جوانى وههايان تيايه كه خواى گوره به هيز و توانا و خواستى خوى به تايبه تى دروستى
كردوون، بو نمونه: بوله تريبى وههاى تيدايه، به ئەندازهى گهزى دريژه و هه نديكيان
له وهيش دريژترن. بالنده كانى به ههشت له سهه به رزاييى كوڅكه كان دهنيشنه وه و ئاوازي
جوړاو جوړ دهخوين، ههركام له م بالنده نه ناويكى له ناوه كانى خوا كردووه به ويردى
خوى و دهخوينتته وه، به جوړى كه به ههشتييه كان ده لى ن: بي جگه له م له زه تهى ئيمه خوا
له زه تيكى ترى دروست نه كردووه. پيك دهكهوى ئينسانى بالنده بى ده بينى و له دلى خويدا
ده لى: ئاخو له زه تى گوشتى ئەم بالندهيه چو ن بى؟ گورج هه ر له و كاته دا كه بالنده كه
به ئاسمانه وهيه به ئەم مرى خواى گوره، به شيويهى كه له زه ته كهى به دلى ئينسانه كه بى،
دروست دهكرى و دپته به رده ستى و دهخوا. له پاش ئه وه كه دهخوا خواى گوره له ئيسك
و پرووسكى ئو بالندهيه بالندهيه كى تر دروست ده كاته وه، له سهه شيويهى جاران و ده فري
بو سهه شوينه پيشو وه كهى و خه ريكى ته سبيح و حه مد و سه نا و ته كبير و ته هليله ده بى.
كاتى يه كى له ئەهلى به ههشت هيشووى ترى يا هه نارى ببينى و دووره ده ست بى، مادام
ئارهزووى خوار دنى بكا، ئو له قه داره كه ئو ترييه يا ئو هه نارهى پيوهيه دانهوى بو
به رده ستى و، ميوه كهى لى ده كاته وه و دهخوا.

براکان! خوای گهوره هر شتی ئارهزوو بکا، دوتوانی گورج دروستی بکا، دوتوانی هموو رۆژی هر ئینسانی چهند نان و ئاوی پپیوست بی، له پپیش ئیحتیاجیدا ئامادهی بکا و بوی رهوانه بکا، به لام ئهو عادهتیکی داناوه که له سه ره عاده ته رهفتار دهکا، له م کاره ی خوادا گه لی حیکمه ت هه یه. (آمنا بعدم إنتهاء علم الله وقدرته، وآمنا بقله ادراك عباد الله تعالی).

براکان! له به هه شتدا هه تا هه تایه ته کلیف له سه ره به ندهکانی خوا هه لده گیری، له وئی به رپر سیاری نابی؛ هه سانه وهی ئیجگارییه. به رامبه ره ئه وه ئا له م ته مه نه کورت و که مه ی ئیمه ی شیدا که می ته کلیفمان لی داواکراوه، جا ئه گه ره ئیمه له م ته کلیفه که مه به جی نه هینین، ده بی چ جو ره به نده بی بن و دلمان به چی خو ش بی؟!؟

براکان! له به هه شتدا گه لی درهختی میوه هه یه، به پپی فه رموده ی هه دیسی پپرۆز به ری ئهو دارانه نه به رهنگ نه به بو، نه به تام له یه که ناچن و، ده لپن هه رجاری که میوه که بچن دنکیکی تر له و میوه یه له شو ئنه که ییدا په یدا ده بیته وه. (سبحان الله) له توانای بی سنووری خوای گه وره. هه روه ها داریکی گه لا جوان هه یه له دواییدا به ری ئهو داره ده بی به به رگ و پۆشاک و ئه هلی به هه شت سوودی لی وهر ده گرن. ئه هلی به هه شت دابنیشن یا به پپیوه راوه ستن له سه ره ئارهزووی خو یان چی یان بوئی له خو ارده مه نی بو یان دی و له زه تی لی وهر ده گرن. پپیوسته بزنان که خو ارده مه نیی ئه هلی به هه شت وه کو خو ارده مه نی ئه هلی دنیا نییه که خو شیی هه که ی ته نیا له ژیر زمانیدا بی؛ به لکو له هه رچی خو ارده مه نییه که هه یه به له زه تتره و، له زه ته که ی ده روا بو هه موو به شیکی له ش و بو ده ماغ و دل و ئه ندامه کانی تر و له پاشاندا به شیوه ی عه ره ق له له شه وه ده ره چی و گورج ئارهزووی خو اردن ده که ی. دوور نییه له قودره تی خوای گه وره: هه زه تی ئیبرا هیم (د.خ) له شه وی میعراجی شه ریفدا به حوزووری موباره کی هه زه تی پپیغه مبه ره گه یشت (د.خ) و پپی فه رموو: ئه مر بکه به ئوممه تی خو ت که داری زور له به هه شتدا بنیژن؛ چونکه به هه شت خاکی پپرۆزه و بو نی خو شه و درهختی به رزه و ئاوی وه کو فوراته. ئه م دار ناشتنه ی ش که له دنیا دا ده بی به وه ده بی که زور جار بلپین «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم».

هه ندی میوه ی به هه شت وه کو گومه زی زیوه. رۆژی یه کیکی عه ره بی خه لکی ده شت هاته خزمه تی هه زه ت (د.خ) و عه رزی کرد: ئه ی پپیغه مبه ری خوا،! باو کم و دایکم

به‌سەرگەردت بن، ئایا له به‌هه‌شتدا میوه‌هه‌یه؟ فه‌رمووی: به‌لێ هه‌یه، دره‌ختی (طوبی) که به‌قه‌در (جنة الفردوس) گه‌وره‌یه. عه‌ره‌به‌که‌ عه‌رزى کرد: ئه‌و داره له دنیا‌دا وێنه‌ی هه‌یه؟ فه‌رمووی: له ولاتی ئیوه‌دا وێنه‌ی نییه، به‌لام له ولاتی شامدا وێنه‌ی هه‌یه، له داری گویز ده‌چی. وه‌ك چۆن داری گویز له‌بنه‌وه‌ یه‌ك ساقی هه‌یه و له سه‌ره‌وه‌ لقی زۆری لێ جیا‌ده‌بێته‌وه، ئه‌ویش وه‌هایه. عه‌ره‌به‌که‌ عه‌رزى کرد: گه‌وره‌یی ئه‌و داره چهند ده‌بی؟ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر عه‌ره‌بی به‌سواری و شتر بیه‌وی به‌ده‌وریدا بسوورپێته‌وه به‌ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌بی ناتوانی. عه‌رزى کرد: له به‌هه‌شتدا تری هه‌یه؟ فه‌رمووی به‌لێ هه‌یه و ده‌نکه‌کانی به‌قه‌در دۆلچه‌یی گه‌وره‌یه. عه‌ره‌به‌که‌ وتی: ئه‌و ده‌نکه‌تری من تیر ده‌کات؟. حه‌زرت فه‌رمووی به‌شى تۆ و هۆزه‌که‌شت ده‌کات.

له به‌هه‌شتدا حۆرییه‌ك هه‌یه ناوی (عیناء) هه‌ر کاتى برۆا بو شوینی له لای راست و چه‌پیه‌وه، هه‌زار کاره‌که‌ر هه‌یه. ئه‌م حۆرییه‌ بانگ ده‌کا: له‌کوین ئه‌و که‌سانه که له دنیا‌دا ئه‌مریان کردووه به‌چاکه و نه‌هییان کردووه له خراپه؛ واته: ئه‌م حۆرییه و ئه‌م هه‌موه کاره‌که‌رانه هیه ئه‌وانه ده‌بن که له دنیا‌دا خاوه‌نی ئه‌و سیفاتانه بوون. حۆرییه‌کانی به‌هه‌شت، وه‌ها دروست کراون که هه‌موو دلایان به‌ خاوه‌نه‌که‌ی خۆیانوه به‌ستراوه، هه‌روه‌کو خاوه‌نه‌کانیان عاشقی ئه‌وانن، ئه‌وانیش وه‌هان، له‌پیش مردنی خاوه‌نه‌کانیان، که هیشتا له دنیا‌دان، ئه‌و حۆرییه‌ ده‌یانناسن. وه ئه‌گه‌ر له دنیا‌دا ژنه‌کانیان ئازاری دلایان بدن، ئه‌وان له به‌هه‌شتدا عاجز ده‌بن و دوعای شه‌ریان لێ ده‌که‌ن و، پێیان ده‌لێن ئه‌و هاو‌رپێانه‌تان به‌ئه‌مانه‌ت لای ئیوه‌ن و له‌پاش مردن هاو‌رپێ ئیمن. هه‌روه‌ها ئه‌و کورسییه‌نه که ئه‌هلی به‌هه‌شت له‌سه‌ریان داده‌نیشن، له‌گه‌ڵ حۆرییه‌کانیان زۆر به‌رزن. له ناو کۆشکه‌کاندا هه‌فتا فه‌رش هه‌یه که له ئاو‌ریشم و حه‌ریر دروست کراون و، هه‌ر فه‌رشى له‌سه‌ر فه‌رشى داخراوه. خوا خۆی ده‌زانى که چهند نه‌رم و نیان و ناسکن. له‌سه‌ر هه‌ر فه‌رشى له‌وانه‌ی که له‌سه‌ر کورسییه‌کان راخراون هه‌فتا فه‌رشى سوندس و ئیسته‌بره‌ق هه‌یه. له‌و کاتانه‌دا که حه‌زرت (د.خ) باسی کورسیی ده‌کرد ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: «مُتَّكِّينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ...» هه‌تا دوا‌یی ئایه‌ته‌که. هه‌روه‌ها حه‌زرت (د.خ) ده‌یفه‌رموو: مادام به‌ره‌کانیان له ئیسته‌بره‌ق بێ، ده‌بی دیوی ده‌ریان له‌چی بێ؟ ئه‌و کورسییه‌نه ئه‌وه‌نده به‌رزن خاوه‌نه‌کانیان وه‌کو بالنده ده‌فرن بو ناویان. ئه‌م جو‌زه به‌رزبوونه‌وه‌ی ئینسانه له به‌هه‌شتدا وه‌کو به‌رزبوونه‌وه‌یه به‌هۆی پله‌کانه‌وه له

دنيادا، يا بهجوړيكي تر كه هر خوا خوځي دهيزاني چونه. خوږيپهكان كورسيي تايپهتييان ههيه وهكو بووك له دنيادا، واته ئارايش و خوږازاندنهويان له تواناي وهسفي ئيمه بهدوره. له ناو كوښكهكاندا خيوهتي جوان جوان هلدراون وهكو دورې ناياب و سپي و ورشدار كه ئينسان له سهرکردنيان تير ناي، خواي گوره بيكا به نسيپمان لهگهله هموو موسلماناني تردا.

ئهم كوښك و كورسي و خيوهت و بارهگا و تاقانه، بهجوړي رازينراوهتهوه مهگه را خوا بهعيلمى خوځي بزاني چونه؟

براکان! خوښهويستهكان! موسلمانان! هوښياران! خاوهن دلان! تهماشا بكن و بير بكنهوه. دهخيلتان بم، بهقوربانتان بم، نهگه كهسي چوارسه گهز به گهزي خومان بالاي بهرزي، دهبي ئهوه عالمي بههستهي و ئهوه خيوهت و بارهگاي بههستهي چون بي؟

بههستهيپهكان روويان وهكو مانگي چوارده ددرهوشيتهوه، ياوهكو ئهوه ئهستيري كه لهپيش شفهقي راستهقينهده ددرهكهوي و ددرهوشيتهوه. پوخساري ئههلي بههسته مووي ريش و سميلي پيوه نيپه. له هموو كاتيكا هفتا خهلاتي فاخيريان له بهردهستدايه كه له بوني خوش و رهنكي هلكهوتوو و شيوهتي جواندا هلبزارده و نايابن. هركاتي بيانوي ئهوانه لابهن هفتاي تر له بهردهستياندان حازر دهبي و، ههروا بهجوړه بهردهوامه، هموو ئهوه خهلاتانه ناسك و نهرم و نيان و موناسبي شان و قول و قامهتي ئهوانن و، له كيشانيشدا هموو ئهوه هفتا خهلاته بهقهدهر قاتي پوښاكي دنيا قورس نين. ئيتر كوښك و رايهخ و خزمهتكار و كهنيزهك و خواردهمهنبي وها كه له پيشهوه باسمان كردن. لهگهله هم هموو ناز و نيعمهتي خواپهده ههركيز ترسي مردن و نارپهزايي خوا نيپه؛ چونكه بههسته (دار الاستراحه)، واته: شويني هسانهوه و پههتيپه، شويني تهكليف و لپرسراوي نيپه، ههروهه ترسي ئيش و ئازار و برسيتي و دل نارپههتي نيپه. لهوي چلك و چهپهلي و لهش و پوښاكي پيسي نيپه، ميز و پيسي و خوځين و برين نيپه. هيچ جوړه ئيش و ئازار و ناخوشيپهك له بههسته نيپه. جا سهير بكن هموو دهسته لاتداراني جيهان دهولت و عيزهت و حورمهت و ئيستراحتيكي وهايان بو دست دهده؟ ههچي ئهوان ههپانه بهنيسپهتي دهولتهتي ئاسايشي نهبراهوي بههستهوه، وهكو شتي براويه بهرامبهر شتي نهبراهو. بهتايپهتي نيعمهتي پهزامهندي خوا و ئهمين بوون له رق و قين

هه‌لسانی خوا و شادبوون، به‌بینینی زاتی خوی گه‌وره (جل جلاله).

پوژئی هه‌ندی له هاورپیه‌کانی پیغه‌مبهر (د.خ) عه‌رزبان کرد که باسی جوانیی حوړییه‌کانیان بو بکا. فهرمووی: ئه‌گهر یه‌کی له و حوړییه‌کانه له ئاسمان بیته خواروه ئه‌وه‌نده جوان و قه‌شه‌نگ و له ئه‌ندازه‌به‌دهر ناسکه، هه‌موو مه‌خلوقاتی سه‌ر پووی زه‌وی عاشقی ده‌بن، بوئی ئه‌وه‌نده خو‌شه‌ به‌ینی خو‌ره‌لآت و خو‌رنشین ده‌گریته‌وه به‌جوړی که خه‌لق هه‌مووی له و بو‌نه خو‌شه‌وه سه‌رخو‌ش ده‌بن. براکان! جا قیاسی وه‌زی حوړی به‌هه‌شت له‌گه‌ل جوانیی دنیا‌دا بکه‌ن که چه‌ند فه‌رقیان هه‌یه؟ روخساری حوړییه‌کان ئاوینه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شته؛ یانی: ئه‌گهر ئینسان بو‌یان پروانی وینه‌ی له پو‌خساریاندا ده‌رده‌که‌وی. ئه‌م حوړییه‌کانه یه‌کی حه‌فتا جو‌ر خه‌لاتی پو‌شاکیان هه‌یه، ئه‌و پو‌شاکانه ئه‌وه‌نده نازک و جوانن له‌وانه‌یه مه‌نعی ده‌رکه‌وتنی له‌ش نه‌که‌ن. جگه له‌مه‌ش ئه‌ندامیان وه‌ک بلووری سافی بی‌گه‌رده.

حه‌زرت (د.خ) فهرموویه‌تی: له شه‌وی می‌عراجدا به‌جی‌گاییه‌کدا رابوورد ته‌ماشام کرد، گه‌لی خپوه‌تی زو‌ر جوانی تیا هه‌لدرا‌بوو. ئه‌وانه‌ی له‌نیو خپوه‌ته‌کاندا بوون سه‌لامیان لی کردم. منیش پرسیم له جی‌به‌ه‌ئیل: ئه‌مانه کی‌ن؟ فهرمووی: ئه‌مانه حوړی به‌هه‌شتن که له خپوه‌تی خو‌یاندا دامه‌زاون، به‌لام ئیستا که تو ته‌شرفیت به‌م شوینه‌دا رابوورد ئیزنیان وه‌رگرتووه بو‌ئه‌وه‌ی سه‌لامت لی بکه‌ن. جا حوړییه‌کان له‌پاش سه‌لامه‌که‌یان وتیان: «نحن الراضیات فلا نسخط أبداً، ونحن الخالدات فلا نظعن أبداً». واته: ئی‌مه‌ رازین و به‌جی‌گه و خاو‌هن جی‌گه‌ی خو‌مان، هه‌رگیز زویر نابین، ئی‌مه له شوینی خو‌ماندا دامه‌زاون و هه‌رگیز کو‌چ ناکه‌ین. جا حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: «حور مقصورات فی الخیام». واته چه‌ند حوړییه‌کن له خپوه‌تدا را‌گیراون و نا‌گو‌یزینه‌وه.

حوړییه‌کانی به‌هه‌شت به‌ده‌وامی ره‌فاقه‌تی خاو‌نه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک وه‌زن؛ هه‌رکاتی کچینیان نه‌ما دو‌وباره ده‌بنه‌وه به‌کچ. هه‌روه‌ها ژنه موس‌لمانه‌کانی دنیا که تیکه‌لی حوړی به‌هه‌شت بوون جه‌مالیان له‌وان زیاتر ده‌بی؛ چونکه ئه‌وان موکه‌لله‌ف بوون، به‌عباده‌ت وه‌کو نو‌یژ و پو‌ژوو و باقیی هاورپیکانیان زیاتر ده‌بی و، به‌مانه ده‌لین: (حور العین) چونکه چاو‌یان گه‌وره و گو‌شاده و مووی برژانگیان در‌یژه و خاو‌ه‌نی ئه‌خلاقی جوانن، ئاوی ده‌میان ئه‌وه‌نده شیرنه ئه‌گهر بیکه‌نه ئاوی تاله‌وه شیرینی ده‌کا. هه‌ندی له به‌هه‌شتییه‌کان که پایه‌به‌رترن پینجسه‌د حوړییه‌کان پی ده‌دی. حوړییه‌کان

ھەموو پۇرۇشچى جومعه له شوينىكى گوشاددا كۆدەبنهوه و خەرىكى زىكرى خواى گەوره و قسهى خۇش دەبن. ھەندى كەلىمەيان بۇ خاتردارىى مېردەكانيان دروسته بېلىن. قسهكه ئەمەيه: «نحن الراضيات فلا نسخط أبدأ». بۇ ھەندى له بەھەشتىيەكان وا پىك دەكەوى كە له كاتى خۇشى و سوحبەتدا نوورىك و پروناكويهك له ئاسمانهوه دىتە خوارهوه بۇ سەر كۆشكەكانيان و بۇ سەر خۇيشيان، ئەو نووره ئەوئەندە به بەرق و پىرتەوداره، نوورى جەمالى خۇيان مەحو دەكاتەوه و، نوورى كۆشك و دەروبانى شوپنەكەيش مەحو دەكاتەوه. ئەوانيش وا گومان دەبن كە خواى گەوره دەيهوى نوورى خوى لەوان دەرخا، بەلام كە چاو دەگىرن حالى دەبن ئەمە نوورى حۇرييهكە كە وا له ژوورى ئەوانهوه سەر و مىلى درىژ كىردووه و بەسەر ئەماندا دەروانى و بانگ دەكا: ئەى دۇستى حەزرىتى خواى پەروەردگار! ئايا ئىمە مەيدانى سوحبەتمان نىيە لەگەل تۇدا؟ ئاخۇ لەم دەولەتى سوحبەتە ئىمە بەشمان نىيە. جا يەكى له بەھەشتەوه دەپرسى ئىوه كىن؟.

جوابيان دەداتەوه و دەلى: من لهو حۇرييانەم كە خواى گەوره له قورئاندا بەئايەتى (ولدينا مزيد) ئىشارەتى بۇ كىردون. جا ھەتا خوا مەيل بكا حۇرى بەحۇرى له ژمارەى حۇرييان زياد دەكاو، له قەراغى پروبار و جۇگەى بەھەشتا حۇرييانى زۆر جوانى وەكو دارى چنار و سەنەوبەر ئىجاد دەكا و خىوەتبان بەسەردالى دەدرى و تەسلىمى خاوەنەكەى دەكرى و ئەو حۇرييانە لەسەر كورسىيەكى بەجەواھىرات پازاوه دادەنرېن. ئەم حۇرييه تايبەتايانە بۇ كەسانىكن كە بە شەودا عىبادەت و شەونوژ دەكەن، و بەرپۇژا بەرپۇژوو دەبن. ئەم شەخسانە كە ھىشتا نەمردون، خواى گەوره پەردەى دوورى لەبەيندا لادەبا و ئەم زاتانە نیشان دەدا بەحۇرييهكان له بەھەشتدا و، چاك دەروانن بۇيان و دەياناسن و زۆر بەئارەزوو و بەسۆزن بۇ پىگەيشتنيان و دوعا دەكەن زووتر پىيان شاد ببن و دوعاى تەوفىقيان بۇ دەكەن. پىاوى بەھەشتى له ئارەزووى نەفسدا زۆر بەھىزە و ھەرگىز ماندوو نابى له ئارەزوو وەرگرتن له حۇرييهكان، وە ئەگەر ئارەزووى ئەولاد بکەن بەماوھىيەكى زۆر كەم ئەو مندالە له سكى دايكى بەپاكي دىتە خوارهوه و زوو بەبى مۆلەت دەكەوئتە سەر پى و دەروا بەرپۇدا.

خوا ئەم دەكا بەحەزرىتى داود (د.خ) كە بەتەمجىد و تەقدىسى خوا دەنگ بەرز بكا تەوه و، بەئاوازى خۇش ستايشى خوا بكا. كە حەزرىتى داود (د.خ) دەنگ بەرز

دهکاتوه خوا دهنگی دهگه یینی بهئه هلی بههشت و، هموو دهنگی داود ده بیستن و بهجوری لهو دهنگه له زهت وهردهگرن که له هموو لهزه تیکی بههشت لایان خوشتره و، له خوشییدا لهزه تهکانی تر فهرامۆش دهکن. ههروهها خوا ئهمر دهکا بهبایهکی شیوه نهسیم که ناوی (هفاهه) یه له بههشتدا ههلهکا و دهدا له ورده لقی باخهکان. ئه و ورده لقانه هموو یان دهنگیکیان لی پیدا دهبی ئه و نه نهرم و خوشه ئه هلی بههشت دههیننه خوشی و شادی. له بههشتدا دارئ ههیه ناوی (سماع)ه، خوا ئهمر دهفهرموی بهوکه سانه که له دنیا دا خو یان له بیستنی ساز و سه متور و دهنگ و ئاوازی حهرام پاراستوو له بنی ئه و داره دا دانیشن. بهئه مری خوی گه وره ئه و داره ئاوازی وهها خوشی لی دردهچی که له هموو نه غمه و ئاوازی خوشتر و به تامتره.

ریوایهت کراوه له بههشتدا دوو بازار ههیه؛ یه کهم بازار پره له میوهی هه مه جوری بهله زهت و له وینهی هه رچی خوری جوانه، جا ئه و بههشتیان ه که به و بازاره دا تی دهپه رن دلایان له هه ر وینهی بجی خوی گه وره خوری به و وینه یان بو دروست دهکا. دووهم بازار بهرۆزی جومعه دا پیدا راده بوون، له و بازاره دا سروهی له ئه هلی بههشت دهدا که مادهی عه تر و عه بیر و شتی بو ن خوش هه لدهگری و دهیدا بهروویاندا و دهماغیان عه تراوی دهکا و روخساریان پیی جوان دهبی بهجوری کاتی که دهگه رپنه وه بو شوینی خویان و خورییهکان دین بهپیریان ه وه، له بهر زیاده جوانی نایانسان ه وه، ههروهها هه تا ئه وان دهگه رپنه وه خوا شیوهی خورییهکانیش جوانتر دهکا، به رادهی خاوه نهکانیان خورییهکانیان بهشتیکی تازه و عه جیب دینه پیش چاو و ههردوولایان جوانیان زیاده دهکا.

جا براکان! ته ماشای میهره بانیی خوی گه وره بکه ن؛ که له هموو جومعه ییه کدا جوانیی ئه هلی بههشت و خورییهکان زیاده دهکا، دهبی ئه م جوانییه بگاته چ پایه یی؟ دهبی ئه وهش بزانی یه کهم جار که دهچنه بههشت جوانیان وه ک جوانیی مانگی چواردهیه و، هه ندیکیان وه ک ئه ستیره ی به ره به یانن (سبحان الله ما اعظم شأنه). عه جهب دهوله تیکه، عه جهب پیروزی و بهختیاری و سه رفرازییه که خوا داویه بهئه هلی بههشت، هه ر له و ساته وه که به سه ر پردی سیراتا راده بوورن. ئه وان ه یان گونا ه یکیان کردبی و به هو ی ئه و گونا ه وه هه ندی له ئه ندامی له شیان سووتابی و کیم و زووخ لی بتکی، کاتی که به سه ر پرده که دا تی په رین و به شوو رای بههشت گه یشتن دوو سه رچاوه ی ئا و

دەبىنن يەككى گەرم و يەككى سارد، پېيان دەلېن: لە كانىيە گەرمەكەيان خۆيان بشون، لە كاتى خۆشوردنا ھەر ئىش و ئەلەمى لە دەرو ناوى لە شياندا ھەبى ھەموو سارپىژ دەبى. ھەروەھا ئەمريان پى دەكرى كە لە سەرچاوە ساردەكەيان دەسنوئىز بگرن و بەدەسنوئىزەو برۆنە ناو بەھەشت. يەكەم تاقم كە لەو سەرچاوە ساردە دەسنوئىز دەگرى، نوورى جەمالى وەكو مانگى چوار دەى لى دى، دووھم تاقم وەكو ئەستىرەى بەرەبەيانيان لى دى. جا كاتى كە لە دەرگاوانەكانى بەھەشت نزيك بوونەو، ئەو دەرگاوانانە دىن بەپىريانەو و دەلېن: «سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين». ئىنجا غولامان و نوكران ھەموو دىن بەپىريانەو و چوار دەورىان لى دەگرن و ھەر يەككى بەجۆرە موژدەبى موژدەيان پى دەدەن لەو جۆرە خەلات و پلە و پايانە كە خاى گەورە بويانى ئامادە كردو، لەو شتانە كە ريزى ئەھلى بەھەشتى پى دەگرى. جا يەككى لە غولامەكان بەپەلە دەروا موژدە دەبا بۆ حوربىيەك لە حوربىيەكانى بەھەشت و پى دەلېن فلان كەس ھاتو، حوربىيەكەيش لە غەلەبەى ئىشتياقادا پى دەلې: راست بەچاوى خوت فلان كەست ديو؟ ئەويش دەلې: بەلې، بەچاوى خوم چاوم پى كەوتو. ئىنجا ئەو حوربىيە گورج ھەلدەستى و دەروا بۆ پيشوازى لىكردنى. جا دوستەكانم! بەزاتى خوا سوئندتان دەدەم، ئەم دنيا بى نرخە و لەزەتى ئەم دنيا بۆ ئەو دەشى ئىنسان لەپىناويدا ئەم ھەموو جۆرە خىر و بەرەكەت و دەرجەى قىامەتە و ئەم ھەموو نىعمەتى بەھەشتە لە كىسى خوى بدو و ئەو گوناھانە كە خوا نەھى لى كردون، بيانكات و خوى بكاتە موستەھقى سزا و ئازار؟ بەراستى ئىمە خەجالەت و شەرمەزارىن و حەقى نىعمەتى خاى گەورە نازانىن و زور نەفامىن. لە ئەنجامدا تەنيا ئەم چارەبەم دوزىووتەو كە ھەموومان بەجارى بلىين: خاىا داواى عەفووت لى دەكەين و تكات لى دەكەين گوناھمان بپوشى.

كاتى كە ئىنسانى بەھەشتى گەيشتە جىگەى خوى لە بەھەشتدا تەماشدا دەكا ھەرچەند بەردى سەحرا ھەبە ھەمووى مروارىيە و كووشكى زەرد و سوور و سەوز و سپى و پەنگەكانى تر دىنە بەرچاوى. ئەترافى بان و بەرھەيوان وەك بەرق شەوق دەدەنەو بەجۆرى ئەگەر خاى گەورە ھىزىكى تەواو نەدا بەچاوى ئىنسان نوورى ئەوانە چاوى كوئىر دەكا. ھەروەھا كە سەر دادەنوئىنى ئەنواعى دوپ و گەوھەر دەبىنى. پوختەى قسە بەرزايى و نزمایى كوشكەكان ھەموو يەكسەر لە مەعدەن و ماددەى بەنرخن. ئىنجا لە خوشى ئەم ھەموو شتە باشانەدا كە دەيانبىنى سوپاسى خاى گەورە دەكا و دەلې:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلُ رَبِّنَا

بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

له پاش دامه زرانیان له بهه شتدا، جوړه خوتووره و ئیشیک پروده کاته دلیان: ناخو ئه م پایه و مقامه جوانه یان هه تا هه تایه، یاخو لاده چی؟ جا بو لابر دنی ئه م دوو دلییه، ئه م ده کړی به جارچی، جار دداو ده لی: ئه ی ئه هلی بهه شت، بزانه هه تا هه تایه ئیوه هه ر زیندوون و له م ناز و نیعمه ته ددا دامه زراون و، به هیچ جوړی دهر د و به لا و ئازارتان تووش نابی: ئیتر به ئاره زووی خو تان به خو شی و شادی بژین.

نه قل کراوه که یه کی له ئه هلی کتاب روژی هات بو خزمه تی حه زره ت و عه رزی کرد: «یا ابا القاسم» ئیوه ئیددیعا ده که ن که ئه هلی بهه شت خوارده مهنی ده خون و ئاو ده خون هوه، ئه مه چو ن ده بی؟ ئه مانه بهه شت پیس ده که ن حه زره ت (د.خ) فه رموی: قه سه م به و خوا یه که گیانی من له ژیر ده سه لاتی قودره تی ئه وایه، خوا ی گه وره بهه هریه که له ئه هلی بهه شت هیزی سه د ئینسان ددا بو خوار دن و خوار دنه وه و جیما ع کردن، به لام بو ئه هلی بهه شت هه زمی خوارده مهنی به ده رچوونی عه ره ق ده بی له له شیان هوه و، ئه و عه ره قه ش که له له شیان هوه ده رده چی بو نی وه کو عه تر و عه بی ر وایه و، هه ر وه خت نزیک بوونه وه له وه که ئاره زوویان نه مینی، داوای شه رابی ته هوور ده که ن، که بو یان هات و خوار دیانه وه، هه رچی زیاده ماده له له شیاندا هه یه، وه کو عه ره ق له له شیان ده رده چی و، دوو باره ئاره زوویان ساف ده بی و وه کو جار ان چی ئاره زوو بکه ن ده یخو ن. له بهه شتدا شتی ناشیرین و بی زهوق نییه وه کو به لغه م. ئه هلی بهه شت خه ریکی ئاسایش و رابواردن و له زه تی رو حین، هه ریه که له ئه هلی بهه شت ژماره بی زوری له له غولام و خادم هه یه. هه ریه که له ئه هلی بهه شت دوو قاپی لایه، هه ر قاپی له وانه خوارده مهنیه کی تایبه تی تیدایه که له ره نگ و تام و بو ندا له خوارده مهنی دنیا ناچی، یه کیکیان له ئالتوونه و ئه ویتریان له زیو، پوخته ی وتار له شه و و روژا ئه هلی بهه شت خه ریکی خوار دن و خوار دنه وه و له زه تی رو حیه ی، به تایبه تی له روژی جومعه دا وان له میهمان داری خوا ی گه وره دا؛ واته: له زه تیان وا له شو هوود و فیوزاتی ره حمه تدا.

شایانی باسه که لیمه ی شه و روژ که به کار دین بو جیهانی بهه شت له بهر عاده ته و کینایه یه له ده وام؛ ئه گه رنا له بهه شتدا شه و و روژ نییه، به لکو هه موو کاته کانی به تیکرا به ته جه للیاتی خوا ی گه وره روونا که. له و کاتانه دا که کاتی نویره فه رزه کان بوون له دنیا دا خوا ی گه وره دیاری و دهه نه به فریشته کاندایه وانه ده کا بو بهه شتییه کان و،

لهسه رپوخسه و ئیجازهی ئه و کهسه که دیارییه کهی بو دهرپا تهسلیمی دهکات. ئینسانی بههشتی له ههرکاتیکا ئارهزوو بکا بهحوزووری خوی گهوره شاد ببی، دهتوانی برپا بو ئه شوینه که خوی گهوره بو دیاری کردووه و پی و تووه، ههتا تهجهلالی رهمهتی بو رهوانه بکا، جا له شوینهدا بهتهجهلالی ئهنواری خوی شهرفیاب دهبن.

رپوبارهکانی بههشت چوارن و بهههموو کوۆشک و شوینهکانی بههشتدا دهگن، بهلام ئاوی وهکو ئاوی دنیا نییه که له ناو چه و چالدا رهوان ببی بهکو لهسه ئه رزا بهقودرتهتی خوا جاری دهبی، تهنانهت بهقودرتهتی خوا بهسه دیوار و شوینه بهزهکانیشدا جاری دهبی. لهمهبر و ئهوبهری رپوبارهکاندا، دهراگی زور دانراون ههتا بهکاربهئینرین لهلایه ئه هلی بهههشتهوه. ئیتر له ههر شوینی بهههشتیهک تینووی بی لهویدا کاسهیهک ئامادهیه بو ئاوخواردنهوه؛ ئه و کاسهیش له مادهی بهنرخ و مهعهنی نایابه. ئه و چوار رپوباره یهکیکیان ئاوه، یهکیکیان شیر، یهکیکیان ههنگوینی سافه، یهکیکیان له (شراباً طهور)ه. (اللهم أرزقنا منه بحق رحمتك الواسعة).

دهگپرنهوه: یهکی له ریگی چه جی (بیت الله) دا جوانیکی دی که له کاتی شیددهتی گهرمادا ههرگیز ئاوی نهدهخواردهوه، ههروهها له کاتی ههسانهوهیشدا نه ئاو و نه نانی نهدهخوارد. لییان پرسی: ئه م حالهته چیه که تو نهتینوو دهبی و نه برسی؟. وتی: وهختی خوی من له جهنگی کافراندای بووم جیهادم دهکرد، له سوپای موسلمانان گهلی کهس شههیدکراون، خویشم بریندار بووم و بیهوش که وتم. کاتی که هوشم هاتهوه بهخومدا تهماشام کرد، جهنگ تهواو بووه و سوپای ههردوولا بلاوهیان لی کردووه، تهنیا دهنگی چهند کهسیکم دهبیست که ئاویان دهکرد بهدهمی بریندارانی ئه و جهنگهوه. یهکی لهوانه هاته راسهرم و کهمی ئاوی تکانده دهمهوه بهلهزهتی ئه و میقداره ئاوهوه ههستامهوه سه ر پی و چاک بوومهوه. له و کاتهوه تا ئیسته نه تینووم دهبی و نه برسی. لهزهتی ئه و میقداره که وهرم گرت، ههموو چهواسم بهکو زهرهکانی لهشم وهری گرتووه.

لهلای ژووووی بهههشتهوه شهونمیکی موشکین و عهنبه رین بهسه ر بهههشتیهکاندا دهباری و بلاو دهبیتهوه. ئه م وهزعه له ههموو کاتیکیدا بو ئه هلی بههشت ههیه، بهتایبهتی له دواوایی شهودا. ههروهها ئهنوعی میوهیش له ئاسمانهوه دهباری بهسه ریانا. بیجگه لهمانه له بهههشتا گهلی سه رچاوه ههیه، که دوان لهوانه ناویان،

زهنجه بيل و تهسنيمه، ئەم دوو سەرچاوه خۆشترين سەرچاوهن له بههشتدا. بهلام
 ههوزى كهوسهر كه بهتاييهتى هى ههزرتى (محههد مستهفا)يه، (د.خ)، ئەوه برىتييه
 له ههفتا ههزار فرسهخ. ئەو كاسه و پيالانهى كه له قهراخيا دانراون بو ئاو خواردنهوه
 ئەوهنده زورن مهگهر ههر خوا بيزانى.

سەرچاوه بيهكى تر ناوى (مهعين)ه و يهككى تر ناوى (رهحيق)، يهككى ترىان ناوى
 (شراباً طهوراً)يه. ههزرت (د.خ) دهريارهى سەرچاوهى (رهحيق) فهرمويهتى: ئەگهر يهكى
 له ئەهلى دنيا دست بكات بهو ئاوهدا و بيهينيته دهروهه ئەوه بهو دسته ههموو پرووى
 زهوى بو خۆش دهكا. ههريهكى له ئەهلى بههشت ئەگهر ئارهزووى ئاوى يهكى لهو
 سەرچاوه بكا، ئەو كاسهيه كهوا لهوى، پر دهبى له ئاو و خوى ديت بو لاي و دهخواتهوه
 و كه تيرى خواردهوه، كاسهكه لهخويهوه دهرواتهوه جيگهى خوى. (والله أعلم). ئەو وهزعه
 جار جار دپتهجى بو ههندى له نزيكانى حوزوورى خاى گوره. بهلام تهسنيم ئەوه له
 سەرچاوه موخترمهكانه و، ههركهس له دنيا شهراى خواردبى و وازى لى نههينابى، يا
 بى تهويه مردبى ئەوه له بههشتدا لى بى بهش دهبى. جا له بهرئوه كه پادشاهانى دنيا
 تاجى گهوره بيبان ناوته سهر و فيزيان به سهر خهلكدا كردوه، خاى گوره جهزاي ئەهلى
 بههشت بهوه ددهاتهوه كه لهم تهسنيم و (شراباً طهوراً) نهيان پى ددهات.

ئاهلى بههشت له ههندى كاتدا جوهره پۆشاكى له بهردهكهن كه له سهعاتيكددا
 بهچهندهها رهنگ دهگورن، ههروهها ئەو پۆشاكه شيان نارزى و ناشيرين نابيت.

براكان! ئەوهى كه له ههزرت بيسراوه (د.خ) له مهدهى بههشتدا عهززم كردن. ئەوهش
 بزانن كه فهرموودهى ههزرت (د.خ) به مونساهبهى زهمان بووه؛ ئەگهرنا بهيانى
 ئەوسافى بههشت بهتهواوى ناكري. بهلام ئەم ئەندازه كه ليرهدا عهززم كردن بهسه؛
 چونكه مه بهست دلشادكردنى موسلمانانه و هاندانپانه بوئوهى خهريكى ئەو كردوه
 باشانه بن كه دهبنه هوى گهيشتن به بههشت. ئوميدوهارين به ميهره بانى خوا له سهر
 كردوهى چاك ته و فيقمان بدا تا به دلى رووناكه وه بمرين و به شادمانى بهوه پروو بكهينه،
 دهشتى مهحشره له ژير ئالاي بهرزى ههزرتى پيغه مبهرى خاوا (د.خ).

سوپاس بو خاى گوره له كاتى دواو بيبى بانگى عهسرى رۆژى
 چوارشه ممهى شه شه مى مانگى (ربيع الأول) (١٣٩٧)ى كوچى،
 ريكهوتى ٢٣ / ٢ / ١٩٧٧ى زاينى له وهرگيزانى ئەم نامهيه بوومه.

پېرست

۵	پېشه‌کی.....
۶	نامه‌ی بیست و ششم – هندی له هدیته پیروزه (جوامع الکلم)ه کان.....
۱۵	نامه‌ی بیست و هه‌وتم – باسی موعجیزه‌کانی هزرته (د.خ).....
۳۰	نامه‌ی بیست و هه‌شته‌م – باسی دراوسییه.....
۴۲	نامه‌ی بیست و نۆیم – باسی ئیحسان و چاکه‌کردنه.....
۷۷	نامه‌ی سییه‌م – باسی (مخوفات)ه.....
۸۵	نامه‌ی سی و یه‌که‌م – باسی کوفره (والعیان بالله).....
۹۶	نامه‌ی سی و دووهم – باسی تاوانی کوشتن دهکات.....
۱۰۸	نامه‌ی سی و سییه‌م – باسی تاوانی زولم و دستدریژی کردن دهکا.....
۱۲۵	نامه‌ی سی و چواره‌م – باسی ئازاردانی دلّی باوک و دایک دهکا.....
۱۴۵	نامه‌ی سی و پینجه‌م – باسی خه‌پانه‌تکردن له کپشانه و پیوانه‌دا دهکا.....
۱۵۹	نامه‌ی سی و شه‌شم – باسی سویندی درؤ خواردنه.....
۱۶۴	نامه‌ی سی و هه‌وتم – باسی ره‌شبه‌له‌که.....
۱۷۵	نامه‌ی سی و هه‌شته‌م – باسی غه‌یه‌ت دهکا.....
۱۸۳	نامه‌ی سی و نۆهم – باسی ئه‌و گونا‌هه‌ گه‌ورانیه‌ که پیوه‌ندیان به عیاده‌ته‌وه‌ هه‌یه.....
۱۹۲	نامه‌ی چله‌م – باسی ئه‌و گونا‌هه‌ گه‌ورانیه‌ دهکا که پیوه‌ندیان به موعامه‌لاته‌وه‌ هه‌یه.....
۱۹۹	نامه‌ی چل و یه‌که‌م – باسی ئه‌و گونا‌هه.....
۲۱۰	نامه‌ی چل و دووهم – باسی شیر خواردن دهکا.....
۲۱۶	نامه‌ی چل و سییه‌م – باسی ئه‌و گونا‌هه‌ گه‌ورانیه‌ دهکا.....
۲۳۱	نامه‌ی چل و چواره‌م – باسی ئه‌و گونا‌هه‌ گه‌ورانیه‌ دهکات که پیوه‌ندیان.....
۲۴۴	نامه‌ی چل و پینجه‌م – باسی خوو و ره‌وشتی خراپ دهکا.....
۲۵۱	نامه‌ی چل و شه‌شم – باسی عه‌یه‌کانی نه‌فس دهکا.....
۲۷۰	نامه‌ی چل و هه‌وتم – باسی ته‌وبه و له‌ گونا‌هه‌ په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ دهکا.....
۲۹۷	نامه‌ی چل و هه‌شته‌م – باسی سه‌فه‌ری قه‌بر و قیامت دهکا.....
۳۱۰	نامه‌ی چل و نۆیم – باسی دۆزه‌خ دهکا.....
۳۲۵	نامه‌ی په‌نجاه‌م – باسی به‌هه‌شت دهکا.....

